तन्त्रसङ्ग्रहः

चतुर्थो भागः

कुलपतेः डॉ. मण्डनमिश्रस्य
'शिवसङ्कल्प'-पुरोवाचा पुरस्कृतः

सम्पादकः
आचार्यश्रीरामप्रसादत्रिपाठी

सम्पूर्णानन्दसंस्कृतविश्वविद्यालयः
वाराणसी

YOGATANTRA - GRANTHAMĀLĀ

[Vol. 6]

TANTRASAṀGRAHA

[PART FOUR]

[MUṆḌAMĀLĀTANTRA, KĀMĀKHYĀTANTRA, SANATKUMĀRATANTRA, BHŪTAŚUḌDHITANTRA & KAṄKĀLAMĀLINĪTANTRA]

FOREWORD BY

DR. MANDAN MISHRA

Vice - Chancellor

EDITED BY

ĀCĀRYAŚRĪ RĀMAPRASĀDA TRIPĀṬHĪ

Ex-Head of the Dept. Yogatantra

Sampurnanand Sanskrit University

Varanasi

VARANASI
1996

Research Publication Supervisor—
Director, Research Institute,
Sampurnanand Sanskrit University
Varanasi.

❑

Published by—
Dr. Harish Chandra Mani Tripathi
Publication Officer,
Sampurnanand Sanskrit University
Varanasi-221 002.

❑

Available at—
Sales Department,
Sampurnanand Sanskrit University
Varanasi-221 002

❑

Second Edition, 1000 Copies
Price Rs. 70.00

❑

Printed by—
APARNA COMPUTER PUBLICATION
B 2/262 D, Bhadaini
Varanasi-221 001

योगतन्त्र-ग्रन्थमाला
[षष्ठं पुष्पम्]

तन्त्रसङ्ग्रहः

[चतुर्थो भागः]

[मुण्डमालातन्त्रम्, कामाख्यातन्त्रम्, सनत्कुमारतन्त्रम्, भूतशुद्धितन्त्रम्, कङ्कालमालिनीतन्त्रं च]

कुलपतेः डॉ. मण्डनमिश्रस्य 'शिवसङ्कल्प'-पुरोवाचा पुरस्कृतः

सम्पादकः

आचार्यश्रीरामप्रसादत्रिपाठी

योगतन्त्रविभागाध्यक्षचरः,
सम्पूर्णानन्दसंस्कृतविश्वविद्यालयस्य
वाराणसी

वाराणस्याम्

२०५३तमे वैक्रमाब्दे   १९१८तमे शकाब्दे   १९९६तमे ख्रैस्ताब्दे

अनुसन्धानप्रकाशनपर्यवेक्षकः —

निदेशकः, अनुसन्धानसंस्थानस्य

सम्पूर्णानन्द-संस्कृत-विश्वविद्यालये

वाराणसी।

❑

प्रकाशकः —

डॉ. हरिश्चन्द्रमणित्रिपाठी

प्रकाशनाधिकारी,

सम्पूर्णानन्द-संस्कृत-विश्वविद्यालयस्य

वाराणसी-२२१ ००२.

❑

प्राप्तिस्थानम् —

विक्रय-विभागः,

सम्पूर्णानन्द-संस्कृत-विश्वविद्यालयस्य

वाराणसी-२२१ ००२.

❑

द्वितीयं संस्करणम्, १००० प्रतिरूपाणि

मूल्यम्— ७०.०० रूप्यकाणि

❑

मुद्रकः —

अपर्णा कम्प्यूटर पब्लिकेशन

बी २/२६२ डी, भदैनी

वाराणसी-२२१ ००१

शिवसङ्कल्पः

वाराणसेयसंस्कृतविश्वविद्यालयस्य स्थापनानन्तरं महामहोपाध्याय-पण्डितप्रवर**श्रीगोपीनाथकविराज**महाशयानामाध्यक्ष्ये योगतन्त्रविभागो योगतन्त्रागमवाङ्मयस्य संरक्षणार्थमेकां योजनां कल्पयामास। तत्कल्पनानुसारं विलुप्तकल्पानामितस्ततः प्रकीर्णानां तन्त्रग्रन्थानां प्रकाशनव्यवस्था विहिता। तद्विभागीयैर्विद्वद्भिर्महता श्रमेण **तन्त्रसङ्ग्रह**नामकग्रन्थस्य प्रकाशनमारब्धम्। योजनानुसारमुक्तग्रन्थस्य चत्वारो भागाः प्रकाशिताः, त एव कालक्रमेण दुरूहतां प्राप्ताः पञ्चसु भागेषु पुनः संयोज्य द्वितीयसंस्करणरूपेण पुनः प्रकाशतामानीयन्ते।

अत्र चतुर्थभागे — **१. मुण्डमालातन्त्रम्** (पार्वती-शिवसंवादरूपम्), **२. मुण्डमालातन्त्रम्** (देवी-शिवसंवादरूपम्), **३. कामाख्यातन्त्रम्, ४. सनत्कुमारतन्त्रम्, ५. भूतशुद्धितन्त्रम्, ६. कङ्कालमालिनीतन्त्रम्**— इमे षट् तन्त्रग्रन्थाः सम्मिलिताः।

एतेषु कस्मिन् तन्त्रे किं किं विवृतमिति श्रीकविराजमहोदयानामन्यतमान्तेवासिभिस्तन्त्रविद्याविशारदैर्विद्वन्मूर्द्धन्यैः **श्रीव्रजवल्लभद्विवेदि**महोदयैः स्वीये प्रास्ताविके सम्यङ् निरूपितम्। एतदध्ययनेनानेकविधतन्त्रसम्प्रदायानां विविधतान्त्रिकविषयाणां तान्त्रिकप्रक्रियाणां फलप्रदायकानां मन्त्रभेदानां च विस्मयाधानं ज्ञानं भविष्यति।

अयमस्ति स्वर्ण-सुरभिसंयोगो यदस्य भागस्य सम्पादनं तत्रभवद्भिर्विद्वन्मूर्द्धन्यैर्विश्वविद्यालयस्यास्य व्याकरण-सांख्ययोगतन्त्रागमविभागाध्यक्षचरैः सम्मानिताचार्यैर्महामहोपाध्यायैः **पण्डितश्रीरामप्रसादत्रिपाठि**महोदयैर्विहितम्। अस्य च प्रास्ताविकं तन्त्रविद्यापरम्पराया आचार्यैः सांख्ययोगतन्त्रागमविभागस्य प्रमुखचरैः **श्रीव्रजवल्लभद्विवेदि**महोदयैर्लिखितम्। उभावपीमौ मनीषिणौ भारतराष्ट्रपतिभिः सुसम्मानितौ। अहमनयोः स्वकीयं सम्मानम्, विश्वविद्यालयस्य प्रकाशनाधिकारिणे **डॉ. हरिश्चन्द्रमणित्रिपाठिने,** ग्रन्थस्यास्य मुद्रकाय 'अपर्णा कम्प्यूटर पब्लिकेशन'- मुद्रणालयव्यवस्थापकाय च धन्यवादान् समर्पयन् ग्रन्थमिमं तन्त्रविद्यासमाराधकेभ्यः समुपायनीकरोमि।

वाराणसी
रामनवमी,
वि. सं. २०५३
(२८.३.१९९६ खैस्ताब्दः)

मण्डनमिश्रः
कुलपतिः
सम्पूर्णानन्दसंस्कृतविश्वविद्यालयस्य

प्रास्ताविकम्

[प्रथमसंस्करणस्य]

दुरवगाहः खलु तन्त्रमहार्णवः। श्रद्धेयचरण— म. म. पण्डितगोपीनाथ-कविराजमहोदयसन्दृब्धेन 'तान्त्रिक-साहित्य' इति ग्रन्थेन तन्त्रवाङ्मयस्य विशालता मनाग् दृग्गोचरीभवति। अथापि कलिकाता-कश्मीर-(श्रीनगर)-मैसूर-मद्रास-पाण्डिचेरी-बडोदा-प्रयाग-काशीप्रभृतिषु भारतस्य विभिन्नेषु विशिष्टेषु नगरेषु निवसन्तः कृतभूरिपरिश्रमा मनीषिणो ग्रन्थमालारूपेण स्वातन्त्र्येण च विशिष्टान् ग्रन्थान् प्रकाश्य तमिमं तन्त्रपाथोधिमवगाहमाना दरीदृश्यन्त एव। तादृश एव प्रयत्न आसीत् तत्रभवतां प्रातःस्मरणीयानां गुरुवर्याणां पण्डितवरेण्यानां तन्त्रशास्त्रविशारदानां श्रीमतां पण्डितगोपीनाथ-कविराजमहाभागानाम्, यो हि योगतन्त्रग्रन्थमालारूपेण सम्पूर्णानन्दसंस्कृत-विश्वविद्यालये प्राचलत्।

कलिकातास्थितेन विदुषा श्रीमता रसिकमोहनचट्टोपाध्यायमहोदयेन स्वीये तन्त्र- संग्राहके ग्रन्थे प्रायश्चत्वारिंशदधिकास्तन्त्रग्रन्था वङ्गलिप्यां प्रकाशिताः साम्प्रतं नोपलभ्यन्ते। ग्रन्थानामेतेषां देवनागरीसंस्करणं सुलभीक्रियेतेति धिया 'तन्त्रसङ्ग्रह' इति नाम्ना तेषां प्रकाशनं प्रारब्धम्। अस्य द्वितीये भागे निर्वाण-तोडल-कामधेनु-फेत्कारिणी-ज्ञानसंकलिनी-तन्त्राणि प्रकाशितान्यत्रत्यानि। तृतीये च भागे गन्धर्वतन्त्रं प्रकाशितम्। साम्प्रतं च चतुर्थे भागे मुण्डमाला-कामाख्या-सनत्कुमार-भूतशुद्धि-कङ्कालमालिनीतन्त्राणि प्रकाश्यन्ते। शिष्टान्यपि तन्त्राणि यथायथं प्रकाश्येरन्। सरस्वतीभवनपुस्तकालये सङ्गृहीतानां मातृकाणां साहाय्येनैव ग्रन्थानामेतेषां संस्करणानि सम्पाद्यन्ते।

तत्र मुण्डमालातन्त्रस्य २३८४४, २४४५९, २४९०७, २६२३९ संख्याका मातृका वर्तन्ते सरस्वतीभवनपुस्तकालये। एवमेव कामाख्यातन्त्रस्य २४६१५, २४९२९, २६३३६, २६४३४ संख्याकाः, सनत्कुमारतन्त्रस्य २५२५६, २७३२५ संख्याके, इत्येवं सर्वासामेतासां मातृकाणां साहाय्येन परिष्कृत्य ग्रन्थान्

तन्त्रसङ्ग्रहस्य चतुर्थो भागः साम्प्रतं विदुषां तन्त्रशास्त्ररसिकानां पुरतः समुपस्थाप्यते । अत्र कङ्कालमालिनीतन्त्रस्य न कापि मातृका वर्तते सरस्वतीभवन-पुस्तकालये । भूतशुद्धितन्त्रस्य च भिन्नमेव स्वरूपमत्रत्यायां मातृकायाम् । एतच्च तन्त्रसङ्ग्रहपञ्चमभागे परिशिष्टरूपेण प्रकाशयिष्यते ।

तन्त्रसङ्ग्रहचतुर्थभागे प्रकाशितेषु तन्त्रग्रन्थेषु पञ्चसु द्विविधमपि मुण्डमालातन्त्रं कामाख्यातन्त्रं कङ्कालमालिनीतन्त्रं च वामाचारप्रधानस्य कौलसम्प्रदायस्य, भूतशुद्धि- तन्त्रमान्तरवरिवस्याप्रतिपादकम्, सनत्कुमारतन्त्रं च वैष्णवसम्प्रदायस्य वर्तते । जिज्ञासोप- शमाय संक्षेपेणात्र तेषां स्वरूपपरिचयः समुपस्थाप्यते ।

प्रथममुण्डमालातन्त्रम्

वामाचारप्रतिपादकं शिवपार्वतीसंवादरूपेण प्रवृत्तं दशपटलात्मकमिदं तन्त्रम् । कालीतन्त्र—कुब्जिका—कालीविलास—डामर—यामल—कालीसर्वस्व—योनितन्त्र—संमोहन- विक्रम—कुलार्णव-मातृकाभेद—समयाचार—वीर—तोडल—भैरव—ज्ञान—निर्वाणतन्त्राणि श्रुतानि मया पूर्वम् । अधुना तादृशं तन्त्रं वद, येन जीवः शिवत्वं लभत इति पार्वत्या उक्ते शिवो मुण्डमालाख्यं तन्त्रराजं प्रोवाच । मुण्डमालामहातन्त्रे एका दुर्गैव ज्ञानसाधनत्वेन वर्णिता । दुर्गा चैषा पशौ नाधिष्ठितेति वीरतन्त्रे प्रोक्तम् । शिवो वक्ति पार्वतीं यत् त्वया भैरवतन्त्र—योनितन्त्र—कुलार्णव—कुलाचार—गुप्तसाधन—गुरुतन्त्र—निर्वाण—समयाचार—वीरतन्त्र—डामर—डमर—डीन—कालीविलास-ब्रह्मयामल-विष्णुयामल—शिव—यामल—मित्रयामल—शक्तियामलतन्त्राणि श्रुतानि, तथापि तव सन्देहनिवृत्तिर्न संजातेति तदर्थं दिव्यभावप्रदायकं तन्त्रमेतदुपदिश्यते ।

अत्र प्रथममवधूत-संवित्-सुराप्रभृतीनां लक्षणानि प्रदर्श्य ततो योनिमुद्राप्रकरणम्, दुर्गायाश्चरितम्, दुर्गायाः शतनामानि, मोहन-कुलज्ञान-योगिनीहृदय-सम्मोहन-वीरतन्त्र-श्रीतन्त्र-कुलार्णव-कालीतन्त्र-कालीविलास—कालीकल्पलतिकाप्रोक्ता गुप्ता गुप्ततराश्च पूजाविधयः प्रदर्शिताः । तदनु शवसाधनम्, श्मशानसाधनम्, दुर्गायाः कवचं स्तोत्रं च प्रोक्तम् । अन्तर्यागप्रसङ्गेनात्र नाडीपरिज्ञानम्, पिण्ड-पदरूपादीनां स्वरूपं च वर्णितम् ।

उग्रताराक्रमं निर्वर्ण्य मन्त्रसिद्धिविद्यासिद्धिश्च प्रदर्शिता । यामले, डामरे, कुलोड्डीशे, कुलार्णवे च विस्तरेण प्रोक्तं मन्त्रार्थं मन्त्रचैतन्यं च , शक्तियामले, सिद्धेश्वरतन्त्रे, कुलाचले च प्रोक्ता विद्यासिद्धिश्चात्र संक्षेपेण प्रोक्ताः । तदनु कालिकायास्तारायाश्च माहात्म्यं निर्वर्ण्य मन्त्रोद्धारं च प्रदर्श्य राजमोहनाख्यं कवचं पठितम् । कालीतन्त्रे, भैरवे, यामले, भैरवीतन्त्रे च भुवनायाश्चरितं न वर्णितमिति कृत्वा तदप्यत्र वर्णितम् । अन्ते च 'शक्तिमार्गं विना जन्तोर्न भक्तिर्न च सद्गतिः'(१० ।७) इति हेतोर्ज्ञानकाण्डं गुह्यस्तोत्रकवचादिकं च प्रदर्शितम् ।

द्वितीयमुण्डमालातन्त्रम्

शिवपार्वतीसंवादरूपेण प्रवृत्ते षट्पटलात्मकेऽस्मिन् तन्त्रे प्रथमं दशमहाविद्याः षडाम्नायनमस्कृता वर्णिताः । वर्णमाला अक्षरमालाऽपि कथ्यते । तस्या अत्र विस्तरेण वर्णनं विद्यते । वस्तुतो मन्त्रस्य बाह्यपूजायां जपकाले स्फाटिक-मौक्तिक-रुद्राक्षादीनां माला विधाय जपः क्रियते, एवमेव आन्तरपूजायां वर्णमालामेवाक्षमालारूपेणाङ्गीकुर्वन्ति साधकाः । तत्र क्षकारस्य मेरुरूपेण कल्पना क्रियते । जपविधिनिर्देशपुरस्सरं तदेतत्सर्वमत्र वर्णितम् । तदनु पीठानामासनानां च स्वरूपं निर्वर्ण्य, बलिदानविधिं पुरश्चर्याविधिं च प्रदर्श्य, भैरवीकल्पोक्तं दीक्षायाः स्वरूपमत्र निदर्शितम्, वीरदिव्याचारयोः स्वरूपं च परोक्षवृत्त्या स्पष्टीकृतम् । अत्रैव भुवनेश्वरीप्रभृतीनां मन्त्र-पूजा-यन्त्रादिस्वरूपं तत्फलं च प्रतिपादितम् ।

कामाख्यातन्त्रम्

नवपटलात्मकमेतत् तन्त्रं शिवदेवीसंवादरूपेण प्रस्तुतम् । सर्वप्रथममत्र योनिरूपा महाविद्या कामाख्या वर्णिता, तस्या मन्त्रोद्धारश्च कृतः । कुलाचारः, वीराचारः, कौलाधिकारलक्षणम्, कुलज्ञानमहत्त्वमित्यादिप्रसङ्गेन तत्त्वपञ्चकम्, कौलचक्रम्, योनिसाधनं चात्र वर्णितम् । तदनु पुरश्चर्याविधिं गुरुतत्त्वं च प्रदर्श्य दिव्यभावपशुभावयोरन्तरं च निरूप्य कौलानां पूर्णाभिषेकविधिर्वर्णितः । अत्रैव—

षड्दर्शनमहाकूपे पतिताः पशवः प्रिये ।
परमार्थं न जानन्ति दर्वी पाकरसं यथा ॥

इत्युक्त्वा, निर्वाणस्य स्वरूपं च प्रतिपाद्य, वस्तुतस्तु या देवी कालिका माता सर्वविद्यास्वरूपिणी सैव कामाख्येति सुष्ठु प्रतिपादितम् ।

सनत्कुमारतन्त्रम्

एकादशपटलात्मकमेतत् तन्त्रम् । अत्र पुलस्त्यः सनत्कुमारं श्रीकृष्णस्य माहात्म्यं पृच्छति, सनत्कुमारश्च श्रीकृष्णो विष्णुरित्यभिधीयत इत्युक्त्वा तस्य पूजाविधानं विस्तरेण वक्ति । श्रीकृष्णोपासनाप्रतिपादकविष्णुपञ्चायतन-सम्प्रदायस्य विशिष्टोऽयं ग्रन्थो दक्षिणाचारनिरूपणपरः । अत्र भूतशुद्धि-प्राणायाम-मातृकान्यास-पीठन्यासप्रभृतयो विषया अपि वर्णिताः । नवमे पटले त्रैलोक्यमङ्गलं नाम कवचं पठितम् । तदनु जपमालायाः स्वरूपं प्रदर्श्य पुरश्चर्याविधानं मन्दिरदानविधिर्दीक्षाविधिश्च निरूपितः । अन्ते च संक्षेपेण सलक्षणो योगो निरूपितः ।

भूतशुद्धितन्त्रम्

सप्तदशपटलात्मकमेतत् तन्त्रमान्तरवरिवस्याप्रतिपादकमीश्वरदेवीसंवाद-रूपेण प्रवर्तते । अत्र भूतशुद्धिः, देहशुद्धिः (न्यासः), प्राणायामश्चेत्येतत् त्रयं तत्त्वत्रयनाम्ना वर्णितम् । अत्र अन्तःस्नानस्य सन्ध्यायाश्च तात्त्विकार्थः प्रदर्शितः, अजपाध्यानविधिश्च वर्णितः । भूतशुद्धिप्रक्रियाऽत्र पौनःपुन्येन स्थूणा-निखननन्यायेन दाढर्येन प्रतिपादिता, कुण्डलीस्वरूपं च वर्णितम् ।

अत्रापि "मन्त्रार्थं मन्त्रचैतन्यं योनिं चापि न वेत्ति यः"(१४ ।१) इत्युक्त्वा विवृतान्येतानि । मातृकान्यासोऽप्यत्र वर्णितः । अन्ते च संक्षेपेण गद्यमयं भूतशुद्धिविवरणं लिखितम् ।

जीवः स्वात्मानं कर्तारं मन्यते । अत एव मनोनिविष्टः स भवति । षट्चक्रसाधनबलाज्जीवो यदा शुद्धसत्त्वात्मको जायते, तदा सदसत्कर्मविवर्जितो भवति । सत्त्वस्थो जीवः सुषुम्नान्तर्गतां चन्द्रकोटिसुशीतलां बिसतन्तुतनीयसीं प्रभास्वरां कुण्डलीशक्तिमनुभवति । तत्रानन्तवर्णात्मकपद्मं पश्यति । पञ्चाशन्मातृ-कास्वरूपमनुभवति । अन्ते चान्तरमातृकाजपक्रमेण भूतशुद्धिप्रक्रियया च शिवभावमाविशति ।

कङ्कालमालिनीतन्त्रम्

भैरवभैरवीसंवादरूपेण प्रवृत्ते पञ्चपटलात्मकेऽस्मिन् तन्त्रे सर्वप्रथमं भैरवी वर्णानां कारणं पृच्छति। भैरवश्च प्रसङ्गेन गुरुलक्षणमुक्त्वा कौलमतानुसारेण आदिक्षान्तमातृकाणां शब्दब्रह्मस्वरूपत्वमुन्मीलयति। मन्त्रार्थ-मन्त्रचैतन्य-योनिमुद्रात्मकस्य तत्त्वत्रयस्य वर्णनमत्रापि विद्यते। अत्रैव योनिकवचं वर्णितम्। गुरुपूजनं च निर्वर्ण्य गुरुगीता गीता, महाकालीमनुः समुद्धृतः, त्रिविधा पूजा, पञ्चविधा शुद्धिश्च प्रदर्शिता। तदनु भूतशुद्धिं निर्वर्ण्य मूलविद्या ध्यानादिपुरस्सरा, पूजाप्रकरणे च आरम्भ-तरुण-प्रौढाख्या उल्लासा वर्णिताः। पुरश्चरणपटलेऽत्र पञ्चमे रुद्राक्षस्य भस्मनश्च माहात्म्यम्, नरास्थ्यादिसमुद्भूता मालाः, रुद्राक्षधारणस्थानानि, मृत्युञ्जयगायत्र्यादयो मन्त्राः, लतागृहम्, सप्तविधा उपायाः, आद्यन्तगोपनम्, वर्णपरिज्ञानं ध्यानं चेत्यादयो विषया वर्णिताः। अन्ते च कालिकाविद्याया माहात्म्यं प्रदर्शितम्।

सप्रश्रयनिवेदनम्

तदेतस्य पञ्चग्रन्थात्मकस्य तन्त्रसङ्ग्रहचतुर्थभागस्य मुद्रणाय सज्जा पाण्डुलिपिः ५-११-७१ दिनाङ्के मुद्रणार्थं प्रेषिता, यदा हि पङ्क्तीनामासां लेखको योगतन्त्रविभागाध्यक्षधुरां वहन्नासीत्। तदनु विभागस्यास्याध्यक्षपदे १९७३ ई. वर्षे पण्डितप्रवराः साहित्यमीमांसातन्त्रशास्त्रनिष्णाताः साहित्यविभागाध्यक्षाः श्रीमन्तः पट्टाभिरामशास्त्रिमहोदयाः, १९७५ई. वर्षारम्भतश्च व्याकरणागमादि-शास्त्रनिष्णाता वाचस्पतयः प्राचीनव्याकरणदर्शनागमविभागाध्यक्षाः श्रीमन्तो रामप्रसादत्रिपाठिमहोदया नियुक्ताः। विदुषोरेतयोः पर्यवेक्षणे ग्रन्थस्यास्य मुद्रणकार्यं विभागस्याध्ययनाध्यापनानुसन्धानकार्यं च सुचारु प्राचलदिति तौ धन्यवादशतैः सभाज्येते। संस्करणस्यास्य सज्जीकरणे तदानीन्तनो योगतन्त्रप्राध्यापकः श्रीरघुनाथमिश्र आगमाचार्यः, वरिष्ठानुसन्धाता श्रीश्रीपति-मिश्रः, कनिष्ठानुसन्धाता श्रीजगन्नाथशास्त्रितैलङ्गः— इत्येते, ईक्ष्य(प्रूफ़)शोधने श्लोकार्धसूची-विषयसूची-निर्माणे च वरिष्ठानुसन्धाता डॉ. हीरालालमिश्रः, डॉ. एन.एच.चन्द्रशेखरस्वामी, कनिष्ठानुसन्धाता श्रीराजनाथत्रिपाठी, विश्व-विद्यालयमुद्रणालयस्थो वरिष्ठ-ईक्ष्यशोधकः श्रीहरिवंशत्रिपाठी— इत्येते विद्वांसो विभागीया व्यापृता आसन्। डॉ. चन्द्रशेखरस्वामिना प्रास्ताविक-

सामग्रीसंकलनेऽपि साहाय्यमाचरितमिति सर्व एते शुभाशंसाभिः संयोज्यन्ते, भगवान् ज्ञानदाता शिवः सर्वेष्वेतेषु योगतन्त्रविभागसंवर्धनसामर्थ्यमादध्यादिति शम् ।

वाराणसी
कविराजजयन्ती
आश्विनकृष्णद्वितीया, सं.२०३६
(८-९-१९७९ ई.)

विदुषां वशंवदः
व्रजवल्लभद्विवेदः
तदानीन्तनः सांख्ययोगतन्त्रागमविभागाध्यक्षः
सम्पूर्णानन्दसंस्कृतविश्वविद्यालयस्य

विषयानुक्रमणिका

प्रथममुण्डमालातन्त्रस्य

प्रास्ताविकम्	१-६
विषयानुक्रमणिका	७-१७
देव्याः प्रश्नः	१-२
परतत्त्वान्वाख्यानम्	३
मोक्षावाप्तिः	४
गुरुमाहात्म्यकथनम्	४
गुरुदेवतामन्त्राणामेकत्वनिरूपणम्	५
शिवस्य सगुणत्वकथनम्	६
प्राणायामस्वरूपं फलं च	७-१०
शिवत्वानुभववर्णनम्	११
पञ्चमकारनिन्दा	१२
अवधूतकथनम्	१३
मिश्राचारप्रशंसा	१४
दक्षिणाचारः	१५-१६
ताराया आराधनम्	१७
मोक्षत्वप्राप्तिः	१८

दुर्गास्मरणम्	१९
मुण्डमालादेव्या ध्यानम्	२०
परतत्त्वस्यान्वाख्यानम्	२१
दुर्गाशतनामनिरूपणम्	२२-२३
शक्तिपूजामहत्त्वम्	२४
आसननिरूपणम्	२५
अष्टभैरवकथनम्	२६-२७
शिवत्वानुभवः	२८-२९
कौलसाधना	३०-३३
पञ्चमकारपूजा	३३-३४
कवचम्	३५-३६
षट्चक्रभेदनम्	३७-३९
कुण्डलिनीध्यानम्	४०
चिन्तामणिमन्त्रः	४१
उग्रताराक्रमनिरूपणम्	४२
शाक्तानां स्वरूपम्	४३-४६
मन्त्रसिद्धिः	४७
दशविद्यानां साधनप्रकारः	४८
काल्यास्तारायाश्च माहात्म्यम्	४९-५१
सम्मोहनविधानम्	५२-५३
मोहनीकवचम्	५३-५६

ज्ञानमाहात्म्यम्	५६
भुवनेशीस्वरूपम्	५७-५८
ज्ञानस्वरूपशिवस्य वर्णनम्	५९
शिवशिवायाः स्वरूपम्	६०-६१
एकैव दुर्गा	६२
कालिकायाः शतनामकीर्तनम्	६३-६४
तस्य महत्त्वम्	६५-६६
तारायाः शतनामकीर्तनम्	६७-६८
भुवनदेव्या रहस्यम्	६९-७१
महाविद्यायाः स्थापनम्	७१-७२
बिल्वपत्रमाहात्म्यवर्णनम्	७३-७५
चण्डिकास्तोत्रम्	७६-८०
चण्डिकाकवचम्	८१-८३

द्वितीयमुण्डमालातन्त्रस्य

देव्याः प्रश्नः	८४
दशमहाविद्यानां स्वरूपम्	८५-८६
पूजाफलम्	८७
अक्षमालास्वरूपम्	८८-८९
स्फटिकादिमालाग्रथनविधिः	९०
मालासंस्कारविधिः	९१
मन्त्रनिरूपणम्	९२-९४

स्थानासनानां विवरणम्	९५
निन्दितासनविचारः	९६-९७
बलिपूजनम्	९८-९९
त्रिविधा सुरा	१००
स्वयम्भुकुसुमस्य स्वरूपम्	१०१
पुष्पसमर्पणफलम्	१०२
दीक्षासमाश्रयणम्	१०३
पुरश्चर्यावर्णनम्	१०४
कन्यापूजावर्णनम्	१०५
जपफलम्	१०६
भुवनेश्वरीस्वरूपम्	१०७-११०
यन्त्रस्वरूपम्	१११
मन्त्राणि	११२
महाविद्यायाः स्वरूपम्	११३-११४

कामाख्यातन्त्रस्य

देव्याः प्रश्नः	११५
कामाख्यास्वरूपम्	११६-११७
मन्त्रोद्धारः	११८-१२०
आवाहनम्	१२१
पञ्चतत्त्वस्य माहात्म्यम्	१२२-१२४
शक्तिपूजा	१२५-१२६

योनिपूजनम्	१२७
मन्त्रस्य फलम्	१२८-१२९
ध्यानम्	१३०-१३१
वीरप्रक्रिया	१३२
श्रीगुरोः स्वरूपम्	१३३-१३५
सद्गुरुलक्षणम्	१३६
पशूनां कौलिकप्रक्रियानिषेधः	१३७
दिव्यलक्षणम्	१३८-१३९
वीरलक्षणं पशुलक्षणं च	१४०
पश्वाचारः	१४१
कुलाचारः	१४२
पञ्चतत्त्वपूजनम्	१४३-१४५
कौलसाधना	१४६-१४८
पञ्चतत्त्वोपासना	१४९
वीराचारः	१५०
ब्रह्मज्ञानी	१५१
पूर्णाभिषेकः	१५२
विधिः	१५३
अनुष्ठानविधिः	१५४
पूजनम्	१५५
अभिषेकमन्त्रः	१५६-१६१

अभिषिञ्चनम्	१६२
कौलाधिकारस्य लक्षणम्	१६३
अभिषेके वर्जिताः	१६४
अभिषिक्तस्य माहात्म्यम्	१६५
षड्दर्शननिषेधः	१६६
मुक्तिः	१६७
कुलज्ञानम्	१६८-१६९
कामाख्या	१७०
तन्त्रस्यास्य माहात्म्यम्	१७१-१७३

सनत्कुमारतन्त्रस्य

पुलस्त्यस्य प्रश्नः	१७४
जपस्थानवर्णनम्	१७५
मन्त्रनिर्वचनम्	१७६
यजनम्	१७७
चक्रयोजनम्	१७८-१७९
न्यासः	१८०
बीजमन्त्रचिन्तनम्	१८१
प्राणायामः	१८२-१८३
मातृकान्यासः	१८४
ध्यानम्	१८५
आवाहनम्	१८६

पूजाविधिः	१८७-१८८
श्रीकृष्णस्य स्वरूपवर्णनम्	१८८-१८९
मन्त्रदेहस्वरूपम्	१९०
दक्षिणामहत्त्वम्	१९१
दशांशहोमः	१९२-१९३
ध्यानम्	१९३-१९४
मन्त्राणि	१९५-१९६
पूजाविधिः	१९७
बालगोपालध्यानम्	१९८
होमविधिः	१९९
पुष्पहवनफलानि	२००
प्रयोगान्तराणि	२०१
इन्द्रादिदेवानां पूजा	२०२
पञ्चोपचारिका पूजा	२०३
जपादिकम्	२०४
कवचमाहात्म्यम्	२०५
मन्त्राः	२०६
त्रैलोक्यमङ्गलकवचम्	२०७
प्रयोगविधिः	२०८
मालानां स्वरूपम्	२०९
मणीनां संख्याविचारः	२१०

फलानि	२११
पुरश्चर्याविधिः	२१२
जपफलम्	२१३
पूजाफलम्	२१४
वास्तुबलिः	२१५
प्राणप्रतिष्ठा	२१६
विष्णुमन्त्राः	२१७
दीक्षाकालः	२१८
गुरुलक्षणम्	२१९
शिष्यलक्षणम्	२२०
प्राणायामः	२२१

भूतशुद्धितन्त्रस्य

तत्त्वत्रयकथनम्	२२२
स्नानम्	२२३-२२४
अजपास्वरूपम्	२२५
मणिपुरस्वरूपम्	२२६
जपनिरूपणम्	२२७
शिवपुरम्	२२८
कुण्डलिनीविभावनम्	२२९-२३२
शब्दब्रह्मस्वरूपम्	२३३
वामादिशक्तीनां स्थानानि	२३४

बिन्दुसाधनाक्रमः	२३४
पापस्यापनोदाय जपः	२३५
मनस्तत्त्वम्	२३६
गुप्ततत्त्वनिरूपणम्	२३७
उन्मनीकरणम्	२३८
षट्चक्रस्थितशक्तयः	२३९
भूतशुद्धिप्रकारः	२४०
भूतशुद्धेः फलम्	२४०
द्विविधशरीरस्वरूपम्	२४१
देहस्य भूतशुद्धिनिरूपणम्	२४२
जीवस्य परिवारनिरूपणम्	२४३
जीवस्य परशिवस्वरूपत्त्वम्	२४४
बिन्दुस्वरूपम्	२४५
शक्तिमहत्त्वम्	२४६
सिद्धिप्रकारः	२४७
शक्तिसंयोगफलम्	२४८
षट्चक्रेषु जपनिरूपणम्	२४९-२५०
सचराचरं जगत् स्त्रीमयमिति निरूपणम्	२५१
सदाशिवस्वरूपम्	२५२
योगाङ्गनिरूपणम्	२५३-२५५
स्वागमानां निरूपणम्	२५६-२५८

षट्पद्मजपफलानि	२५९-२६०
भूतशुद्धिविधानम्	२६१
महाविद्यास्वरूपम्	२६२-२६३
स्वागमनिरूपणम्	२६४
त्रैलोक्यस्य शक्तिमयत्वकथनम्	२६५
सप्तदशाक्षरीविद्याया जपस्तत्फलं च	२६६
मन्त्रचैतन्यनिरूपणम्	२६७
सिद्धिप्रकारस्तन्महत्त्वं च	२६८-२७३
मातृकन्यासस्य माहात्म्यम्	२७४-२७५
मातृकान्यासविधिः	२७६
जीवन्मुक्तिः	२७७
प्राणायामनिरूपणम्	२७८
शक्तेः प्राधान्यम्	२७९
वैशिष्ट्यम्	२८०
भूतशुद्धितन्त्रस्य माहात्म्यम्	२८१-२८२

कङ्कालमालिनीतन्त्रस्य

वर्णदेवतावर्णनम्	२८३-२८५
मन्त्रोद्धारः	२८६
योनिमुद्रास्वरूपम्	२८७-२८९
डाकिनीस्वरूपम्	२९०
लाकिनीस्वरूपम्	२९१

काकिनीस्वरूपम्	२९२
निर्वाणाख्या शक्तिः	२९३
योनिकवचम्	२९४-२९५
गुरुपूजनम्	२९६
कवचम्	२९७-२९८
गुरुगीता	२९८-२९९
महाकालीमनुः	३००
दक्षिणा काली	३०१
पञ्चशुद्धिः	३०२
वर्णन्यासः	३०३
कालिकाध्यानम्	३०३-३०५
पूजाविधानम्	३०६-३०७
पुरश्चर्याविधिः	३०८
पूजाविधिः	३०९
आसनम्	३१०
त्रिपुण्ड्रधारणविधिः	३११
भस्मधारणमाहात्म्यम्	३१२
भस्मप्रकाराः	३१३
शिवहोमः	३१३
रुद्राक्षधारणम्	३१४
रुद्राक्षधारणफलम्	३१५-३२३

तन्त्रसङ्ग्रहः

[चतुर्थो भागः]

मुण्डमालातन्त्रम्

अथ प्रथमः पटलः

॥ ॐ नमः परमदेवतायै ॥

कैलासशिखरे रम्ये गन्धर्वगणसेविते ।
हरवक्षःस्थिता देवी पृच्छति स्म नगात्मजा ॥ १ ॥

श्रीदेवी उवाच–

देवदेव महादेव ! सृष्टिस्थित्यन्तकारक ।
नीलकण्ठ जगन्नाथ प्रभो शंकर भो हर ॥ २ ॥

नमस्तुभ्यं जगन्नाथ ! मम नाथामरप्रभो ! ।
शरणाऽऽगत-दीनार्त्त-परित्राण-परायण ! ॥ ३ ॥

सर्वाधार निराधार साधार धरणीधर ।
वेदविद्याधराधार गङ्गाधर ! नमोऽस्तु ते ॥ ४ ॥

श्रुतं परमतन्त्रं वै सारात् सारं परात् परम् ।
यत् श्रुत्वा शीघ्रमायाति शिवलोकमनामयम् ॥ ५ ॥

कालीतन्त्रे कुब्जिकायां तथा कालीविलासके ।
डामरे यामले कालीसर्वस्वे योनितन्त्रके ॥ ६ ॥

सम्मोहने विक्रमे च तन्त्रे चैव कुलार्णवे ।
मातृकाभेदतन्त्रे च समयाचारतन्त्रके ॥ ७ ॥

वीरतन्त्रे तोडले च तथा भैरवतन्त्रके ।
ज्ञानतन्त्रे च निर्वाणे श्रुतं परममादरात् ॥ ८ ॥

इदानीं श्रोतुमिच्छामि गुह्याद् गुह्यतरं परम्।
सारात् सारतरं देव! पावनं सर्वदेहिनाम्।
श्रुत्वा जीव: शिवत्वं च लभते नात्र संशय: ॥ ९॥

श्रीशिव उवाच–

धन्यासि पतिभक्तासि प्राणतुल्यासि शङ्करि!।
योषिच्चपलभावत्वात् पुरा नोक्तं त्वयि प्रिये! ॥ १०॥
इदानीं स्थिरतां ज्ञात्वा कथयामि त्वयि प्रिये!।
अस्ति चैकं मुण्डमालातन्त्रं परमसाधनम् ॥ ११॥
ज्ञात्वा जीव: शिवो भूत्वा विहरेत् क्षितिमण्डले।
अतिगोप्यं महेशानि! तन्त्रराजं मनोहरम् ॥ १२॥
मुण्डे मुण्डे च कथितं कथितं मुण्डमालया।
शृणु गुह्यं वरारोहे! किं पृच्छसि नगात्मजे ॥ १३॥

श्रीपार्वती उवाच–

देवदेव महादेव विश्वनाथ! महेश्वर।
त्रयाणामेवमाचारं त्रयाणां भावशोधनम्।
त्रयाणां समयाचारं येन दुर्गा प्रसीदति ॥ १४॥

श्रीशिव उवाच–

यथा काली तथा तारा तथा त्रिपुरसुन्दरी।
भैरवी तु वना विद्या छिन्ना च बगलामुखी ॥ १५॥
धूमा भीमाऽन्नपूर्णा च दुर्गा च कमलात्मिका।
मातङ्गी धनदा पर्णावती सर्वार्थसिद्धिदा ॥ १६॥
नानादेवी महाविद्या उपविद्यां पृथक् पृथक्।
नानातन्त्रे महेशानि! कथिता शिवसुन्दरि! ॥ १७॥
आचारं विविधं दुर्गे! दक्षिणं दक्षिणेतरम्।
मुण्डमालामहातन्त्रं सर्वेषां ज्ञानसाधनम् ॥ १८॥

एका दुर्गा महेशानि ! एको देवः सदाशिवः ।
अहमेकः शिवो देवो नान्यो देवः पथञ्चन ।। १९ ।।
सा वै भवानी मे पत्नी सर्वदा ज्ञानमालभेत् ।
तदैव जायते सिद्धिर्भक्तिरव्यभिचारिणी ।। २० ।।
ज्ञानं विना परं तत्त्वं न जानामि महीतले ।
अत एव परं ज्ञानं भावयेत् सर्वकोविदः ।। २१ ।।
दुर्लभ्यं शृणु देवेशि ! मम साधनकारणम् ।
अतः परतरं देवि ! दुर्गमं परसाधनम् ।। २२ ।।
सर्वशान्तिकरं चैव सर्वदुःखहरं परम् ।
सर्वरोगक्षयकरं सर्वसाधनशोधनम् ।। २३ ।।
ब्रह्मादीनां च दुर्लभ्यं सर्वेषां शिवदुर्लभम् ।
यः शाक्तो धरणीमध्ये स शिवो नात्र संशयः ।। २४ ।।
यासां विज्ञानमात्रेण जीवन्मुक्तः प्रजायते ।
भक्त्या भक्त्या जपेन्मन्त्रं साधको धरणीतले ।। २५ ।।
जीवन्मुक्तः सदा मुक्तः सर्वकर्मसु कोविदः ।
योऽन्येभ्यो दर्शयेद् यश्च भुक्तिं मुक्तिं च काङ्क्षति ।। २६ ।।
स्वप्नलब्धधनेनैव धनवान् स भवेद् यदि ।
शुक्तौ रजतविभ्रान्तिर्यथा जायेत पार्वति ! ।। २७ ।।
तथान्यदर्शनेभ्यश्च भुक्तिं मुक्तिं च काङ्क्षति ।
विना दुर्गां न मे ज्ञानं विना दुर्गां न मे रतिः ।। २८ ।।
विना दुर्गां न निर्वाणं सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ।
न भ्यक्षा भक्तिरमला प्रेयसी परमा क्रिया ।। २९ ।।
शक्तिद्वयं समाश्रित्य शक्तेः परमपूजकः ।
आद्यं देवि ! सुदुर्ज्ञेयं मध्यं पञ्च विभूषितम् ।। ३० ।।

शेषं कुलमयेनेशं नास्ति नास्ति वरानने !।
सत्यं वेद्मि हितं वेद्मि पुनर्वेद्मि वरानने ! ॥ ३१॥
विना दुर्गापरिज्ञानात् को वा तरति कोविदः ।
को वेद परमं तत्त्वं को वेद निखिलं पदम् ॥ ३२॥
को वेद भैरवाचारं यो वेद स च कोविदः ।
स कुलीनः स शूरश्च स पञ्चमविभूषितः ॥ ३३॥
यो जानाति जगद्धात्रि ! जगदीशे जयावहे ।
मध्यस्थः पार्वतीतत्त्वं न पुनर्देहभाग् भवेत् ॥ ३४॥
आदौ गुरुं समभ्यर्च्य अन्ते परमसाधनम् ।
क्रियाशक्तिरतो जन्तुः सर्वभाग् जायते खलु ॥ ३५॥
निदानं नास्ति दुर्गाया ममैव जगदम्बिके ।
अन्येषामस्ति वै स्वर्गे धरणीतलकेतने ॥ ३६॥
अतः सत्यं पुनः सत्यं पुनः सत्यं वदाम्यहम् ।
भावाभावसमायुक्ता यान्ति मोक्षं निरामयम् ॥ ३७॥
या पृच्छा ते निगदिता सर्वं जानामि शङ्करि !।
विदिता परमा विद्या करालवदना शिवा ॥ ३८॥
एतस्याश्चरितं यस्तु एतस्याः साधकस्य च ।
चरितं दुर्लभं लोके तेषां मध्ये वदाम्यहम् ॥ ३९॥
गुरुरेकः शिवः साक्षाद् गुरुः सर्वार्थसाधकः ।
गुरुरेव परं तत्त्वं सर्वं गुरुमयं जगत् ॥ ४०॥
विना गुरुप्रसादेन कोटिपुरश्चरणेन किम् ।
गुरुपूजां विना देवि ! नहि सिध्यति भूतले ॥ ४१॥
गुरुपूजां विना देवि ! इष्टपूजां करोति यः ।
मन्त्रस्य तस्य तेजांसि हरते भैरवः स्वयम् ॥ ४२॥

देवतागुरुमन्त्राणामैक्यं तम्भावयन् धिया।
तदा सिद्धो भवेन्मन्त्रः प्रकटे हानिरेव च ।। ४३।।

श्रीपार्वती उवाच-

ऐक्यज्ञानं महादेव! कथमुत्पद्यते प्रभो!।
नराकृतिगुरुर्मन्त्रे देवता ध्यानरूपिणी।।
मन्त्राश्चाक्षररूपेण कथमैक्यं भवेच्छिव! ।। ४४।।

श्रीशिव उवाच-

धन्यासि प्राणतुल्यासि पतिभक्तासि पार्वति!।
एकजातिस्वरूपेण स्वभावादेकजन्मतः ।। ४५।।
एतेषां भावयोगे तु एकसाधनमेव हि।
गुरोर्जातश्च मन्त्रश्च मन्त्रा जाता तु सुन्दरि! ।। ४६।।
अत एव वरारोहे! देवतायाः पितामहः।
पितुश्च भावनाद् देवि! तथा चैव पितुः पितुः ।। ४७।।
तदुद्भवं तोषमेति विपरीते विपर्ययः।
गुरुः कर्ता गुरुर्हर्ता गुरुः पाता महीतले ।। ४८।।
गुरोः सन्तोषमात्रेण तुष्टाः स्युः सर्वदेवताः।
गुरौ तुष्टे शिवस्तुष्टो रुष्टे रुष्टस्त्रिलोचनः ।। ४९।।
गुरौ तुष्टे शिवा तुष्टा रुष्टे रुष्टा च सुन्दरी।
अतो गुरुर्महेशानि! संसारार्णवलङ्घने ।। ५०।।
कर्ता पाता च हर्ता च गुरुर्मोक्षप्रदायकः।
जीवः शिवः शिवो देवः सजीवः केवलः शिवः ।। ५१।।
पाशबद्धो भवेज्जीवः पाशमुक्तः सदाशिवः।
प्रणम्य गुरुपादाब्जं ध्यात्वा च गुरुपादुकाम् ।। ५२।।
ज्ञात्वा परमतत्त्वं वै यो भजेत् कुलचण्डिकाम्।
स कृतार्थः स धन्यश्च स कृतज्ञः स पण्डितः ।। ५३।।

स्वभावज्ञो महादेवि ! जायते नात्र संशयः ।
ध्यातः स्मृतः पूजितो वा नमितो वापि यत्नतः ।। ५४।।
ज्ञानतोऽज्ञानतो वापि पूजाकालं विमुक्तिदः ।
चिन्मयस्याद्वितीयस्य निष्कलस्याशरीरिणः ।। ५५।।
उपासकानां कार्यार्थं ब्रह्मणो रूपकल्पना ।
सर्वदेवमयीं देवीं सर्वदेवमयीं परान् ।। ५६।।
अज्ञानां चिन्तयेद् देवीं परंब्रह्मस्वरूपिणीम् ।
नित्या च निष्कलङ्का च निराधारा निराश्रया ।। ५७।।
सर्वाधारा निराधारा विजया च जयावहा ।
सगुणा निर्गुणा चेति महामाया द्विधा मता ।। ५८।।
सगुणा मायया युक्ता तया हीना च निर्गुणा ।
सगुणा च यदा देवी सगुणोऽयं सदाशिवः ।। ५९।।
निर्गुणा त्वं महामाये ! निर्गुणोऽहं न संशयः ।
त्वमेव निर्गुणो शक्तिरहमेव च निर्गुणः ।। ६०।।
यो भजेत् सगुणो देवि ! चाचिरात् सोऽपि निर्गुणः ।
गुणातीतं परं ब्रह्म निरीहं वर्णवर्जितम् ।। ६१।।
तदेव परमा विद्या काल्यादिसगुणान्विता ।
साधकस्य हितार्थाय शाक्तस्यानुग्रहाय च ।।
उत्थिता परमा विद्या सगुणा नात्र संशयः ।। ६२।।

।। इति मुण्डमालातन्त्रे पार्वतीश्वरसंवादे प्रथमः पटलः ।। १ ।।

अथ द्वितीयः पटलः

एकदा पार्वती देवी करालवदना शिवा ।
पप्रच्छ पार्वती देवी हसन्ती कालिका परा ॥ १ ॥

श्रीपार्वती उवाच—

महादेव ! महेशान महेश्वर सदाशिव ।
पृच्छाम्येकं महाभाग कृपया कथय प्रभो ॥ २ ॥
विना व्यानं कुम्भकं च प्राणायामं च कुल्लुकाम् ।
जपं तपो धारणं च सेतुं चैव विना करम् ॥ ३ ॥
विना हंसं विना पिण्डं विना भावं विना पदम् ।
कथं वा जायते सिद्धिर्वद नाथ ! जगद्गुरो ॥ ४ ॥

श्रीशिव उवाच—

ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैरेव च जातिभिः ।
वामराशिप्रभावेण कर्तव्यं जपपूजनम् ॥ ५ ॥
ये शाक्ता ब्राह्मणा देवि ! क्षत्रिया ब्राह्मणाः स्मृताः ।
वैश्याश्च ब्राह्मणाश्चण्डि ! सर्वे शूद्राश्च ब्राह्मणाः ॥ ६ ॥
ब्राह्मणाः शङ्कराश्चण्डि ! त्रिनेत्रश्चन्द्रशेखरः ।
रक्तपुष्पैर्जगद्धात्रीं पूजयेद्धरवल्लभाम् ॥ ७ ॥
वज्रपुष्पेण देवेशि ! देवीं त्रिभुवनेश्वरीम् ।
पूजयेद् भक्तिभावेन दुर्गां मोक्षविधायिनीम् ॥ ८ ॥
हरसम्पर्कहीनाया लतायाः काममन्दिरे ।
जातं कुसुममादाय महादेव्यै निवेदयेत् ॥ ९ ॥

स्वयम्भुकुसुमं देवि ! रक्तचन्दनसंज्ञकम् ।
यथा त्रिशूलपुष्पं च वज्रपुष्पं वरानने ! ॥१०॥
अनुकल्पं लोहिताग्रं चन्दनं हरवल्लभम् ।
कदाचित् कस्य मुक्तिः स्यात् कदाचिद् भुक्तिरेव च ॥११॥
एतस्याः साधकस्याथ भुक्तिर्मुक्तिः करे स्थिता ।
योगी चेन्नहि भोगी स्याद् भोगी चेन्नहि योगवान् ॥१२॥
योगभोगात्मकं कौलं तस्मात् कौलं समभ्यसेत् ।
नहि योगी न वा भोगी न योगी योगवानिति ॥१३॥
योगी भोगी न वा भोगी भवेद् भोगी न संशयः ।
शिवभक्तिं विना देवि !यो धावति च मूढधीः ॥१४॥
न योगी स्यान्न भोगी स्यात् कल्पकोटिशतैरपि ।
रुद्रस्य चिन्तनाद् रुद्रो विष्णुः स्याद् विष्णुचिन्तनात् ॥१५॥
दुर्गायाश्चिन्तनाद् दुर्गा भवत्येव न संशयः ।
यथा शिवस्तथा दुर्गा या दुर्गा शिव एव सा ॥१६॥
तत्र यः कुरुते भेदं स एव मूढधीर्नरः ।
देवि ! विष्णुशिवादीनामेकत्वं परिचिन्तयेत् ॥१७॥
भेदकृन्नरकं याति रौरवं पापपूरुषः ।
नहि दुर्गासमा पूजा नहि दुर्गासमं तपः ॥१८॥
नहि दुर्गासमं ज्ञानं नहि दुर्गासमं तपः ।
दुर्गायाश्चरितं यत्र तत्र कैलासमन्दिरम् ॥ १९॥
इदं सत्यमिदं सत्यमिदं सत्यं वरानने !।
स्वर्गे मर्त्ये च पाताले नास्ति शाक्तात् परः प्रियः ॥ २०॥
सौराणां गाणपत्यानां वैष्णवानां तथैव च ।
ततोऽन्ते चैव शाक्तानां क्रमशः क्रमशः प्रिये ! ॥ २१॥

शृणु देवि ! वरारोहे नास्ति शाक्तात् परो जनः ।
शाक्तोऽपि शङ्करः साक्षात् परंब्रह्मस्वरूपभाक् ।। २२ ।।
आराधिता येन कालीततार त्रिपुरसुन्दरी ।
षोडशी चैव मातङ्गी छिन्ना च बगलामुखी ।। २३ ।।
आराधिता महेशानि ! स शिवो नात्र संशयः ।
अतिगोप्यं वरारोहे ! शाक्तानां परमं पदम् ।। २४ ।।
यो जानाति महीमध्ये स शिवो नात्र संशयः ।
ब्रह्माद्यर्चितपादाब्जं यो भजेत् सततं मुदा ।। २५ ।।
स यात्यचिरकालेन मुक्तिमन्दिरमेव हि ।
एका विद्या च प्रकृतिरेकस्तु पुरुषः शिवः ।। २६ ।।
एकोऽहं वैष्णवत्वं च एकमेव प्रभाषते ।
एवं च मनसा दुर्गां यो भजेद्धरवल्लभाम् ।। २७ ।।
पूजयेद् यन्त्रपुष्पैस्तु साधको भुवि मण्डले ।
काककञ्चुं विधायैवं प्राणायामं विशुद्धिदम् ।। २८ ।।
कुम्भकं मातृकान्यासं प्राणायामं पुनः पुनः ।
प्राणायामत्रयं भद्रे ! अधमोत्तममध्यमम् ।। २९ ।।
अधमाद् जायते स्वेदो मध्यमाद् गात्रचालनम् ।
उत्तमाच्च क्षितित्यागो जायते नात्र संशयः ।। ३० ।।
प्राणोऽपानः समानश्चोदानव्यानौ च वायवः ।
नागः कूर्मोऽथ कृकरो देवदत्तो धनञ्जयः ।। ३१ ।।
प्राणायामेन सर्वेषां विश्रामो जायते भृशम् ।
जवापुष्पैर्द्रोणपुष्पैः करवीरैर्मनोहरैः ।। ३२ ।।
कृष्णापराजितापुष्पैर्वज्रैश्च मुनिपुष्पकैः ।
पूजयेत् परया भक्त्या चण्डिकां परमेश्वरीम् ।। ३३ ।।

कालीं करालवदनां मुण्डमालाविभूषिताम् ।
प्रणमेद् भक्तिभावेन पूजयेद्धरवल्लभाम् ।। ३४।।
हिमदिग्विहितो जन्तुः सर्वालङ्कारभूषितः ।
रक्ताम्बरपरीधानो रक्तमाल्यानुलेपनः ।। ३५।।
क्रमेणैवं महेशानि ! सोऽहमित्येव चिन्तयन् ।
एवमीशासने दुर्गां स्थित्वा च साधकोत्तमः ।। ३६।।
श्मशानं शवमारुह्य मध्यस्थो नरसाधकः ।
जप्त्वा महामनुं गुह्यं वसेत् कैलासमन्दिरे ।। ३७।।
शिवोऽहं च शिवेयं च सदा वै मध्यभावना ।
आद्यामाद्यां समास्थाय ध्यायेत् कुण्डलिनीं मुदा ।। ३८।।
कदाचित् तारिणीं विद्यां दुर्गां तारकतारिणीम् ।
पूजयेत् क्रियया शक्त्या ब्रह्मविद्यां मनोरमाम् ।। ३९।।
सहस्रारे महादेवं नीलकण्ठं सदाशिवम् ।
ब्रह्मादिगोप्यं देवेशं ध्यायेत् शक्तिसमन्वितम् ।। ४०।।
इदं च दुर्लभं तन्त्रं मन्त्रं यन्त्रं महीतले ।
वाक्यं परमनिर्वाणं दम्भिके पशुसङ्कटे ।। ४१।।
गोप्तव्यं वै वरारोहे स्वयोनिरिव पार्वति !।
दिवा रात्रौ महाभागे प्रजपेत् परमं मनुम् ।। ४२।।
जप्त्वा भवेन्महाज्ञानी गाणपत्यं लभेत् तु सः ।
अहमेव शिवं ब्रह्म शिवोऽहं भैरवो ह्यहम् ।। ४३।।
भैरवोऽहं भैरवोऽहं रमणी मम भैरवी ।
मनसा ज्ञानमासाद्य साधकेन्द्रो भवेद् भुवि ।। ४४।।
एवं ज्ञानं परं नित्यं निर्विकारं मनोरमम् ।
प्राप्यैवं सर्वदा जीवो विहरेत् क्षितिमण्डले ।। ४५।।

पाद्यार्घ्याचमनीयाद्यै: पूजयेत् परमेश्वरीम् ।
सदानन्द: स विज्ञेय: सर्वधर्मार्थसाधक: ।। ४६।।
भक्त्या च क्रियया चण्डि ! प्रणमेद् यस्तु कालिकाम् ।
जीव: शिवत्वं लभते सत्यं सत्यं न संशय: ।। ४७।।
क्वधम: क्व तपो विष्णु: क्व कलि: कर्महिंसक: ।
सर्वं च मानसं क्लेशं सदा सत्यं विभावयेत् ।। ४८।।
एवं विधानमासाद्य प्रजपेत् भावयेत् सुधी: ।
सोऽचिरेणैव कालेन शिवत्वं लभते जन: ।। ४९।।
सदा क्रिया प्रकर्त्तव्या क्रियया सिद्धिमुत्तमाम् ।
प्राप्नोति सर्वदा शुद्धिमत एवं न वा त्यजेत् ।। ५०।।
श्मशानसिद्धिर्वैराग्यं शवसिद्धिर्वरानने !।
दुर्गानुग्रहमात्रेण भविष्यति न संशय: ।। ५१।।
दिव्यस्तु देववत् प्रायो वीरश्चोद्धतमानस: ।
पशुभावस्तथा देवि ! शुद्धश्च धरणीतले ।। ५२।।
श्रुत्वा हसन्ती काली सा करालकमला कला ।
दिगम्बरा दिव्यदेहा प्राह देवं त्रिलोचनम् ।। ५३।।
गोप्यं यत् कथितं नाथ ! श्रुतं परममादरात् ।
अतिगोप्यं रहस्यं च श्रोतुमिच्छाम्यहं पुन: ।। ५४।।
दिव्यं च दुर्लभं नाथ ! वीरो जातिविहिंसक: ।
पशौ नाधिष्ठिता दुर्गा वीरतन्त्रे पुरा श्रुतम् ।।
इदानीं श्रोतुमिच्छामि ब्रह्मवाक्यं सदाशिवम् ।। ५५।।

श्रीशिव उवाच—

श्रुतं भैरवतन्त्रं च योनितन्त्रं कुलार्णवम् ।
कुलाचारं तथा गुप्तसाधनं गुरुतन्त्रकम् ।। ५६।।

निर्वाणं समयाचारं वीरतन्त्रं श्रुतं पुरा ।
डामरं डमरं डीनं श्रुतं कालीविलासकम् ।। ५७।।
सप्तकोटिमहाग्रन्था मम वक्त्राद् विनिर्गताः ।
यामलं देवि ! ब्रह्मोद्यं यामलं विष्णुयामलम् ।। ५८।।
शिवयामलकं देवि ! यामलं मित्रयामलम् ।
शक्तियामलकं दुर्गे ! कथितं च श्रुतं त्वया ।। ५९।।
तथापि हृदयग्रन्थिरस्ति ते परमेश्वरि !।
पुरा सुकथितं तन्त्रं पुरा देवि ! त्वया श्रुतम् ।। ६०।।
सङ्केतं समयाचारं तन्त्रं सङ्केतकं तथा ।
कुलसङ्केतकं नाम सङ्केतं बहुविस्तरम् ।। ६१।।
श्मशानसाधनं भद्रे ! शवसाधनमेव च ।
एतत् ते कथितं देवि ! नानाभावं पृथग्विधम् ।। ६२।।
किन्त्वेकं श्रृणु चार्वङ्गि ! कथयामि समासतः ।
मत्स्यं मांसं च मद्यं च मुद्रा मैथुनमेव च ।। ६३।।
दिव्यानां चैव वीराणां साधनं भावसाधनम् ।
न मद्यं प्रपिबेद् विप्रो न मुद्रां भक्षयेद् सदा ।। ६४।।
न मैथुनमगम्यासु कर्तव्यं सिद्धिनाशनम् ।
अवधूतः शिवः साक्षादवधूतः सदाशिवः ।। ६५।।
अवधूती शिवा देवी अवधूताश्रमो महान् ।
अवधूतश्च द्विविधो गृहस्थश्च हितानुगः ।। ६६।।
सचेलश्चापि दिग्वासो विधियोनिविहारवान् ।
सदारः सर्वदावस्थो ह्यर्द्धहासो दिगम्बरः ।। ६७।।
गृहावधूतो देवेशि ! द्वितीयस्तु सदाशिवः ।
न कलौ साधनं मद्यं प्रत्यक्षं वरवर्णिनि ।। ६८।।

गृहावधूत: सर्वत्र कर्तव्यं च दिगम्बरि !।
अत एव वरारोहे ! मिश्राचारं प्रकल्पयेत् ।। ६९।।
एवमाचारमिश्रेण पूजयेद् यस्तु कालिकाम् ।
सन्तुष्टा सा जगद्धात्री मोक्षमार्गविधायिनी ।। ७०।।
स्वकरस्थश्व भोगश्च स्वकरस्थश्च मोक्षक: ।
देवीमन्त्रप्रसादेन किं न सिध्यति भूतले ।। ७१।।
सुराणां चाऽसुराणां च किन्नराणां च पार्वति !।
शरण्यं तारिणीपादपद्मं मोक्षप्रदायकम् ।। ७२।।
जवापराजिताद्रोणकरवीरै: सितेतरै: ।
गन्धैर्मालूरपत्रैश्च नैवेद्यैर्विविधैरपि ।। ७३।।
एवं विधिर्विधातव्य: क्रियासिद्धिकरात्मक: ।
तदैव जायते सिद्धो जीवन्मुक्त: सदाशिव: ।। ७४।।
नारिकेलोदकं चार्द्रं जलं सर्वार्थसाधनम् ।
कांस्ये गुडे सव्यकरे कृत्वा कारणकल्पनम् ।। ७५।।
तदा पूजा विधातव्या मद्येन नगनन्दिनि !।
ब्राह्मणी क्षत्रिया वैश्या शूद्राणी सर्वमङ्गला ।। ७६।।
शुक्लं रक्तं तथा पीतं कृष्णं च भद्रमीरितम् ।
शुक्लपुष्पं ब्राह्मणे तु रक्तपुष्पं च क्षत्रिये ।। ७७।।
वैश्ये च पीतपुष्पं च शूद्रे कृष्णं तदीरितम् ।
संविदासुरयोर्मध्ये संविदैव गरीयसी ।। ७८।।
अनुकल्पानि चान्यानि न दद्यात् केवलां सुराम् ।
संविदापानमात्रेण स वीर: स च मद्यप: ।। ७९।।
वाग्जालशास्त्रे कथितं निषिद्धं नगनन्दिनि !।
न ग्राह्यं तस्य वाक्यं च ग्राह्यं तन्त्रात्मकं वच: ।। ८०।।

शिवा कर्त्री शिवा हर्त्री शिवा शिवविधायिनी ।
शिवेयं रमणी देवी शिवोऽहं शिवकामिनी ॥ ८१ ॥

सदाशिवशिवाराध्या शिवानन्दविधायिनी ।
वामानन्दः शिवानन्दो भवेद् भवसमो जनः ॥
त्रयाणां भावतत्त्वज्ञो भवत्येवं वरानने ! ॥ ८२ ॥

॥ इति मुण्डमालातन्त्रे पार्वतीश्वरसंवादे द्वितीयः पटलः ॥ २ ॥

अथ तृतीयः पटलः

कैलासशिखरासीनमिन्दुखण्डविभूषितम् ।
पार्वती परया भक्त्या प्राह देवं त्रिलोचनम् ।।
श्रोतुमिच्छाम्यहं नाथ ! तन्त्रान् बहु परिप्लुतान् ।। १ ।।

श्रीपार्वती उवाच—

देवदेव महादेव ! संसारार्णवतारक ।
नमस्ते देव देवेश नीलकण्ठ त्रिलोचन ।। २ ।।
नमस्ते पार्वतीनाथ ! दशविद्यापते नमः ।
गङ्गाधर जगत्स्वामिन् प्रभो शङ्कर ! भो हर ।। ३ ।।
निःशेषजगदाधार निराधार निरीहक ।
निर्बीज निर्गुणाभाष सगुणान्तकर प्रभो ! ।। ४ ।।
नमस्ते विजयाधार विजयेश जयात्मक ।
विजयानन्द सन्तोष विजयाप्राणवल्लभ ।। ५ ।।
जगदीश जगद्वन्द्य ! जयेश जगदीश्वर ।
विश्वनाथ ! प्रसीद त्वं प्रसन्नो भव शङ्कर ।। ६ ।।

श्रीशिव उवाच—

सप्तकोटिमहाविद्या उपविद्या तथैव च ।
श्रीविष्णोः कोटिमन्त्रेषु कोटिमन्त्रे शिवस्य च ।। ७ ।।
शूद्राणामधिकारोऽस्ति स्वाहाप्रणववर्जिते ।
सर्वेषां दुर्लभो मार्गो दुर्गामार्गो महेश्वरि ! ।। ८ ।।
भक्तानां खलु शाक्तानां सुलभात् सुलभः प्रिये ! ।
नातः परतरो देवो नातः परतरं सुखम् ।। ९ ।।

नातः परतरा विद्या नातः परतरं पदम् ।
शृणु देवि ! वरारोहे ! परात् परं प्रिये ! ।। १० ।।
केवलं दक्षिणं सव्यमाश्रित्य यदि साधकः ।
भावयेत् परमां विद्यामुमेशो नात्र संशयः ।। ११ ।।
शृणु चण्डि ! वरारोहे ! करालास्ये दिगम्बरे ।
स्तौति त्वां सततं भक्त्या नमस्ते जगदम्बिके ।। १२ ।।

श्रीशिव उवाच-

घोरदंष्ट्रे करालास्ये सुरामांसबलिप्रिये ।
चण्डमुण्डक्षयकरे मुण्डमालाविभूषिते ।। १३ ।।
नमस्तेऽस्तु महामाये दुर्गे ! महिषवाहिनि ।
नमस्ते जगदीशानदयिते सर्वमङ्गले ।। १४ ।।
वक्ष्ये परमतत्त्वं वै सारात् सारं परात् परम् ।
शृणु देवि जगद्धात्रि ! सावधानाऽवधारय ।। १५ ।।
योनिमुद्राप्रकरणं पूर्वं च गदितं मया ।
त्रिकोणं गुणसंयुक्तं योनिं परमकारणम् ।। १६ ।।
संगच्छेत् तु शिवाबुद्ध्या शिवरूपी न संशयः ।
तुषेण बद्धो व्रीहिः स्यात् तुषाभावे तु तण्डुलः ।। १७ ।।
कर्मबद्धो भवेज्जीवः कर्ममुक्तः सदाशिवः ।
जीवानां परमो रोगः कर्मभोगः सुदारुणः ।। १८ ।।
तस्मात् तारां जगद्धात्रीं पूजयेद् भक्तिभावतः ।
जटा-भस्म-व्याघ्रचर्मधारी परमपावनः ।। १९ ।।
निरन्तरं जपेद् यस्तु साधकेन्द्रो धरातले ।
स धन्यः स कविर्वीरो दिव्यस्तु परमः पशुः ।। २० ।।
भावशुद्धिर्ज्ञानशुद्धिः परशुद्धिस्तु सङ्गता ।
चिताशुद्धिः पीठशुद्धिर्ध्यानशुद्धिस्तु सच्छिवा ।। २१ ।।

ज्ञात्वा परमतत्त्वं वै ज्ञानं मोक्षैकसाधनम् ।
भवेत् तु परया बुद्ध्या जीवः शिवत्वमालभेत् ।। २२ ।।
विहारं जगदम्बायाः सहस्रारे मनोरमम् ।
सदाशिवेन संयोगं यः करोति स पण्डितः ।। २३ ।।
ज्ञानिनां च मतं वक्ष्ये ज्ञानिनां च मतं मुदा ।
ज्ञानाऽज्ञानसमायुक्तः सर्वदा विहरेद् भुवि ।। २४ ।।
इडा वामे स्थिता नाडी विधुस्तत्रापि तिष्ठति ।
दक्षेऽपि पिङ्गला नाडी सूर्यस्तत्रापि तिष्ठति ।। २५ ।।
मध्ये सुषुम्ना तन्मध्ये ब्रह्मनाडी मनोहरा ।
मध्यमं खं विदध्याद् यो जनो मृत्युञ्जयो भवेत् ।। २६ ।।
चित्रिणीमध्यगं वायुं पूरणं रेचनं यदा ।
करोति वामनासाग्रैरपि सत्यं सुरेश्वरि ! ।। २७ ।।
दक्षे तु दक्षिणा वामा विरामा चाऽसितासिता ।
नाडी वामे कपाला च विजिह्वा शूलकारिणी ।। २८ ।।
कङ्काला निष्कलङ्का च सव्यदक्षिणतः क्रमात् ।
भित्त्वा च क्रमशश्चक्रं योगीन्द्रैरप्यलभ्यगम् ।। २९ ।।
नभोमध्यगतं चक्रं सहस्राब्जं मनोरमम् ।
कालीपुरं तत्र रम्यं सर्ववर्णात्मकं प्रिये ।। ३० ।।
विधाय चैनां मनसा बुद्ध्या कायेन चण्डिकाम् ।
तत्रैव ध्यानमासाद्य प्रकरोति जपार्चनम् ।। ३१ ।।
यदि ध्यानं वरारोहे ! करोति सततं मुदा ।
तदैव जायते सिद्धिर्मुक्तिरव्यभिचारिणी ।। ३२ ।।
न च ध्यानं न वा पूजा न स्तुतिः परमार्थिका ।
पूजयेत् तां जगद्धात्रीं कुसुमैर्मानसोद्भवैः ।। ३४ ।।

कामरूपे द्विजागारे श्वपचस्य गृहेऽथवा ।
गङ्गाद्वारे प्रयागे च या मुक्तिः पावनी मुखे ।। ३५ ।।
यत्र कुत्र मृतो ज्ञानी तत्रैव मोक्षमाप्नुयात् ।
दुर्गास्मरणजं पुण्यं दुर्गास्मरणजं फलम् ।। ३६ ।।
दुर्गायाः स्मरणेनैव किं न सिध्यति भूतले ।
शैवो वा वैष्णवो वापि शाक्तो वा गिरिनन्दिनि ! ।। ३७ ।।
भजेद् दुर्गां स्मरेद् दुर्गां यजेद् दुर्गां शिवप्रियाम् ।
तत्क्षणाद् देवदेवेशि ! मुच्यते भवबन्धनात् ।। ३८ ।।
क्षीरोद्धृतं यद्व XXX तत्र क्षिप्तं न पूर्ववत् ।
पृथक् त्वया गुणेभ्यः स्यात् तद्वदात्मा इहोच्यते ।। ३९ ।।
क्षीरेण सहितं तोयं क्षीरमेव यथा भवेत् ।
अविशेषो भवेत् तद्वद् जीवात्मपरमात्मनोः ।। ४० ।।
यथा चन्द्रार्कयोर्बिम्बो जलपूर्णघटेषु च ।
घटे भग्ने जलेष्वेव प्रलीनौ चन्द्रसूर्यकौ ।। ४१ ।।
न जायते न म्रियते आत्मा तु परमः शिवः ।
आत्मज्ञानं समासाद्य संसारार्णवलङ्घने ।। ४२ ।।
तरत्येवं सदा चण्डि ! जीवः शिवत्वमालभेत् ।
पार्वतीचरणद्वन्द्वभजनात् किन्नरो भवेत् ।। ४३ ।।
स्वर्गो भोगश्च मोक्षश्च शाक्तानां न भवेत् किमु ।
शाक्तानां चैव निन्दा वै ये कुर्वन्ति नराधमाः ।। ४४ ।।
तेषां लोहितपानं वै कुर्वन्ति भैरवा गणाः ।
भैरवाश्चैव भैरव्यः सदा हिंसन्ति पामरान् ।। ४५ ।।
तेषां क्षतजपानं वै कुर्वन्ति बहुरक्तपाः ।
शाक्तान् हिंसन्ति गर्जन्ति निन्दति बहुजल्पकाः ।। ४६ ।।

भिनत्ति तेषां देवेशि शिरांसि शिववल्लभा ।
शाक्तानामुत्तमो नास्ति स्वर्गे मर्त्ये रसातले ।। ४७ ।।
शाक्तस्तु शङ्करो ज्ञेयस्त्रिनेत्रश्चन्द्रशेखर: ।
स्वयं गङ्गाधरो भूत्वा विहरेत् क्षितिमण्डले ।। ४८ ।।
नास्ति तन्त्रसमं शास्त्रं न भक्त: केशवात् पर: ।
न योगी शङ्करो ज्ञानी न दुर्गा देवता परा ।। ४९ ।।
दक्षिणांशे यद्विक्षीणा उरो बाह्यमध: क्षिपेत् ।
गतिर्मृत्यु: पलाङ्कोऽर्द्धं खेदयुक्ता च मुक्तिदा ।। ५० ।।
दुर्गाया मन्त्रनिकरं नानातन्त्रे त्वया श्रुतम् ।
नानामन्त्रं न कुत्रापि कथितं न श्रुतं त्वया ।। ५१ ।।
दुर्गा दुर्गेति दुर्गेति दुर्गानाम परं मनुम् ।
यो भजेत् सततं चण्डि ! जीवन्मुक्त: स मानव: ।। ५२ ।।
महोत्पाते महाघोरे महाविपदि सङ्कटे ।
महादु:खे महाशोके महाभयसमुत्थिते ।। ५३ ।।
य: सदा संस्मरेद् दुर्गां यो जपेत् परमं मनुम् ।
स जीवलोके देवेशि ! नीलकण्ठत्वमाप्नुयात् ।। ५४ ।।
जीव: शिव: शिवा वामाऽभिरामा शिवनन्दिनि ! ।
एवं भावं समाश्रित्य क्रियाभक्तिसमन्वित: ।। ५५ ।।
भवत्येवं क्व वा दु:खं क्व भयं नरकं क्व वा ।
क्व कलिश्च क्व कालश्च सर्वं सत्यमयं वपु: ।। ५६ ।।
काल्याश्चैव हि तारायास्त्रिपुरायाश्चसुन्दरि ! ।
भैरव्या भुवनायाश्च चरितं मुक्तिदायकम् ।। ५७ ।।
मुक्तिशय्यां ज्ञानमयीं सदा सन्तोषकारिणीम् ।
येनैव भावमासाद्य गच्छेद् दु:खविनाशिनीम् ।। ५८ ।।

जपनं पार्वतीदेव्याः पूजनं पार्वतीपदम् ।
शरणं पार्वतीदेव्याश्चरणं भवनाशनम् ।। ५९।।
कालस्य यन्त्रणात् काली करालारिविमर्दनात् ।
तस्मात् पदाङ्घ्रिभजनाद् देवीपुत्रो भवेद् ध्रुवम् ।। ६०।।
पुरा निगदितं चण्डि ! नानाचारं पृथग्विधम् ।
इदानीं यागवृत्तान्तं मनसः श्रृणु शङ्करि ! ।। ६१।।
हृत्पद्मे भावयेद् दुर्गां देवीं दुर्गतिनाशिनीम् ।
करालां घोरदंष्ट्रां च मुण्डमालाविभूषिताम् ।। ६२।।
शवारूढां श्मशानस्थां तारिणीं च दिगम्बराम् ।
अर्द्धहासां ललज्जिह्वां मेघश्यामां वरप्रदाम् ।। ६३।।
भवानीं यः स्मरेन्नित्यमन्ते स पार्वतीपतिः ।
सहस्रारे स्थितं लिङ्गं तप्तचामीकरप्रभम् ।। ६४।।
कदा शुक्लं कदा कृष्णं पीतं नीलं कदा कदा ।
कदा वर्णमयं लिङ्गं स्वरादिपरिभूषितम् ।। ६५।।
पद्ममध्यस्थितं लिङ्गं ज्योतिर्मयमचिन्तकम् ।
जीवादिभूषितं लिङ्गं कर्णिकोपरि संस्थितम् ।। ६६।।
सदाशिवं ततो भक्त्या प्रणमेद् भक्तिसंयुतः ।
तदा सिद्धिमवाप्नोति नान्यथा कल्पकोटिभिः ।।
किं बहूक्त्या महेशानि ! गुरुभक्त्या च सिध्यति ।। ६७।।

।। इति मुण्डमालातन्त्रे पार्वतीश्वरसंवादे तृतीयः पटलः ।। ३ ।।

अथ चतुर्थः पटलः

देवी उवाच—

पृच्छाम्येकं महाभाग ! योगेन्द्र भक्तवत्सल ।
पृच्छामि परमं तत्त्वं देवदेव सदाशिव ॥ १

श्रीशिव उवाच—

कथयिष्ये जगद्धात्रि ! दुर्गायाश्चरितं श्रृणु ।
एका दुर्गा जगद्धात्री एको हि परमः शिवः ॥ २
मदंशाश्चैव ये भूतास्ते शैवा नात्र संशयः ।
त्वदंशाश्चैव शाक्ताश्च सत्यं वै गिरिनन्दिनि ! ॥ ३ ।
बहुवर्षसहस्रान्ते शैवाः शक्तिपरायणाः ।
शाक्ताश्च शाङ्करा देवि ! यस्य कस्य कुलोद्भवाः ॥ ४
चाण्डाला ब्राह्मणाः शूद्राः क्षत्रिया वैश्यसम्भवाः ।
एते शाक्ता जगद्धात्रि ! न मानुष्याः कदाचन ॥ ५ ।
पश्यन्ति मानुषान् लोके केवलं चर्मचक्षुषा ।
श्रद्धयाऽश्रद्धया वापि यः कश्चिन्मानवः स्मरेत् ॥ ६ ।
दुर्गां दुर्गशतोत्तीर्य स याति परमां गतिम् ।
यथेन्द्रश्च कुबेरश्च वरुणः साधको यथा ॥ ७ ।
तथा च साधको लोके दुर्गाभक्तिपरायणः ।
अभक्त्यापि च भक्त्या वा यः स्मरेद् रुद्रगेहिनीम् ॥ ८ ।
सुखं भुक्त्वेह लोके तु स यास्यति शिवालयम् ।
इहैव स्वर्गं नरकं मोक्षं वा गिरिनन्दिनि ! ॥ ९ ।
इह लोके तु वासः स्यात् सर्वशक्तिमयं जगत् ।
दुर्गायाः शतनामानि श्रृणु त्वं भवगेहिनि ! ॥ १० ।

दुर्गा भवानी देवेशी विश्वनाथप्रिया शिवा।
घोरदंष्ट्रा करालास्या मुण्डमालाविभूषिता ॥ ११॥
रुद्राणी तारिणी तारा माहेशी भववल्लभा।
नारायणी जगद्धात्री महादेवप्रिया जया ॥ १२॥
विजया च जयाराध्या शर्वाणी हरवल्लभा।
असिता चाणिमा देवी लघिमा गरिमा तथा ॥ १३॥
महेशशक्तिर्विश्वेशी गौरी पर्वतनन्दिनी।
नित्या च निष्कलङ्का च निरीहा नित्यनूतना ॥ १४॥
रक्ता रक्तमुखी वाणी वसुयुक्ता वसुप्रदा।
रामप्रिया रामरता रघुनाथवरप्रदा ॥ १५॥
बाह्येश्वरी बाह्यरता कृष्णा कृष्णवरप्रदा।
यशोदा राधिका चण्डी द्रौपदी रुक्मिणी तथा ॥ १६॥
गुहप्रिया गुहरता गुहवंशविलासिनी।
गणेशजननी माता विश्वरूपा च जाह्नवी ॥ १७॥
गङ्गा काली च काशी च भैरवी भुवनेश्वरी।
निर्मला च सुगन्धा च देवकी देवपूजिता ॥ १८॥
दक्षजा दक्षिणा दक्षा दक्षयक्षविनाशिनी।
सुशीला सुन्दरी सौम्या मातङ्गी कमलात्मिका ॥ १९॥
निशुम्भनाशिनी शुम्भनाशिनी चण्डनाशिनी।
धूम्रलोचनसंहर्त्री महिषासुरमर्दिनी ॥ २०॥
उमा गौरी कराला च कामिनी विश्वमोहनी।
जगदीशप्रिया जन्मनाशिनी भवनाशिनी ॥ २१॥
घोरवक्त्रा ललज्जिह्वा अट्टहासा दिगम्बरा।
भारती स्वर्गता देवि ! भोगदा मोक्षदायिनी ॥ २२॥

इत्येवं शतनामानि कथितानि वरानने !।
नामस्मरणमात्रेण जीवन्मुक्तो न संशयः ।। २३ ।।
यः पठेत् प्रातरुत्थाय स्मृत्वा दुर्गापदद्वयम् ।
मुच्यते जन्मबन्धेभ्यो नात्र कार्या विचारणा ।। २४ ।।
सिद्धिकाले दिवाभागे निशायां वा निशामुखे ।
पठित्वा शतनामानि मन्त्रसिद्धिं लभेद् ध्रुवम् ।। २५ ।।
अज्ञात्वा स्तवराजं तु दशविद्यां लभेद् यदि ।
तथा नैव च सिद्धिः स्यात् सत्यं सत्यं महेश्वरि ! ।। २६ ।।
कामरूपे कामभागे कामिनीकाममन्दिरे ।
कामिनीवल्लभो भूत्वा विहरेत् क्षितिमण्डले ।। २७ ।।
वामभागे तु रमणीं संस्थाप्य वरवर्णिनि !।
ताम्बूलपूरितमुखः सर्वदा तारिणीं भजेत् ।। २८ ।।
महानिशाभागमध्ये वामे तु वामलोचनाम् ।
कृत्वा जपति तन्मन्त्रं सिद्धिदं सर्वदेहिनाम् ।। २९ ।।
विलोक्य मुखपद्मं च वामाया रमणीमुखः ।
प्रकरोत्यट्टहासं च ततो दुर्गा प्रसीदति ।। ३० ।।
परं ब्रह्म परं धाम परमानन्दकारकम् ।
नित्यानन्दं निर्विकारं निरीहं तारिणीपदम् ।। ३१ ।।
ध्यात्वा मोक्षमवाप्नोति सत्यं परमसुन्दरि !।
यथा दुर्गा तथा वामा यथा वामा तथा शिवा ।। ३२ ।।
शिवभक्तिमयो भूत्वा विहरेत् सर्वदा शुचिः ।
विना कालीपदद्वन्द्वं कः शाक्तो धरणीतले ।। ३३ ।।
शक्तिहीनः शवः साक्षात् शक्तियुक्तः सदाशिवः ।
शक्तियुक्तो भवेद् विष्णुरथवा विष्णुरेव हि ।। ३४ ।।

राजमार्गे शक्तिमार्गं जानीहि जगदम्बिके ! ।
अन्यपूजा न कर्तव्या न स्तुतिर्न च भावना ।। ३५ ।।
न च ध्यानं योगसिद्धिर्नान्यमन्त्रं विचक्षणैः ।
केवलं कालिकापादपद्मं भवविघट्टनम् ।। ३६ ।।
नान्यो देवो न वा तीर्थं न ध्यानं न च जल्पना ।
न तीर्थभ्रमणं चण्डि ! न वात्र योगधारणा ।। ३७ ।।
स्तुतिर्दुर्गा मतिर्दुर्गा स्थितिर्दुर्गा सदाशिवः ।
क्षुधा निद्रा दया भ्रान्तिः क्षान्तिर्दुर्गा यतो गतिः ।। ३८ ।।
शक्तिः शिवः शिवः शक्तिः शक्तिर्ब्रह्मा जनार्दनः ।
शक्तिः सूर्यश्च चन्द्रश्च कुबेरो वरुणश्च यः ।। ३९ ।।
शक्तिरूपं जगत् सर्वं यो न वेत्ति स पातकी ।
एवं शक्तिमयं विश्वं यो वेद धरणीतले ।। ४० ।।
स वेद धरणीमध्ये कालिकां जगदम्बिकाम् ।
स एव सर्वशास्त्रेषु कोविदः सर्ववल्लभः ।। ४१ ।।
श्मशानसिद्धिं लभते नात्र कार्या विचारणा ।
शून्यागारं श्मशानं वा तुल्यं परमकोविदैः ।। ४२ ।।
यो वा गच्छति तत्रैव स विश्वेशो भवेद् ध्रुवम् ।
निशाभागे चतुर्दश्याममायां हरवल्लभे ।। ४३ ।।
जपेदयुतसंख्यं च स सिद्धिः सर्वकर्मसु ।
स योगीन्द्रः स भावज्ञः स धीरः सर्वकर्मसु ।। ४४ ।।
नित्यानन्दः स विज्ञेयः सर्वकार्यविशारदः ।
प्रभातेऽश्वत्थमूले तु गत्वा परमकोविदः ।। ४५ ।।
पूजयेत् परया भक्त्या सामिषैर्लोहितैरपि ।
बिल्वैर्बिल्वदलैर्वापि बिल्वपुष्पं वरानने ! ।। ४६ ।।

जपेल्लक्षं चतुर्दश्यामारभ्य नगनन्दिनि !।
पञ्चमेन यजेद् देवीं बिल्वमूले दिवानिशम् ।। ४८ ।।
तदा वाक्सिद्धिमाप्नोति क्षुद्रो वाचस्पतिर्भवेत् ।
आसनं द्वादशविधं सङ्केतासनमुत्तमम् ।। ४८ ।।
भद्रपीठासनं पद्मासनं सिद्धासनं तथा ।
सिद्धसिद्धासनं देव्यासनं च कुक्कुटासनम् ।। ४९ ।।
वीरासनं परं भद्रे ! चासनं वरदासनम् ।
सिंहासनं परं देवि ! श्मशानासनमुत्तमम् ।। ५० ।।
शवासनं वरारोहे ! देवानामपि दुर्लभम् ।
यत्राश्रयेत् परं ब्रह्मासनं परमभूषितम् ।। ५१ ।।
वामभागे स्त्रियं स्थाप्य धूमामोदसुगन्धिभिः ।
ताम्बूलचर्वणाद्यैश्च पूजयेद् भवगेहिनीम् ।। ५२ ।।
भवानीं तारिणीं विद्यां ब्रह्मविद्यां मनोहराम् ।
स्तुत्वा मोक्षमवाप्नोति तत्क्षणादेव शाङ्करि ! ।। ५३ ।।
विश्वमातर्जयाधारे विश्वेश्वरि ! नमोऽस्तु ते ।
करालवदने घोरे चन्द्रशेखरवल्लभे ।। ५४ ।।
मां तारय महाभागे ! देहि सिद्धिमनुत्तमाम् ।
कामकल्पलतारूपे कामेश्वरि ! कलामते ।। ५५ ।।
कामरूपे च विजये निस्तारे यशवाहिनी ।
गृहीत्वा शवचाण्डालं धृत्वा भालं मुखं शिरः ।। ५६ ।।
नासां कर्णौ च हृत्पद्मं नाभिं लिङ्गं गुदं तथा ।
बाहू पृष्ठं च जठरं धृत्वा धृत्वा मुहुर्मुहुः ।। ५७ ।।
आदौ मायां पुनर्मायां पुनर्मायां नियोजयेत् ।
वधूबीजं तथा लज्जा सर्वाङ्गे निक्षिपेन्मनुम् ।। ५८ ।।

अष्टोत्तरमनुं जप्त्वा कृत्वा च वन्दनं शिवम् ।
पुनर्विहारबीजेन नीलद्रव्येण चक्षुषा ।। ५९।।
तत्क्षणाद् देवदेवेशि ! जायते नात्र संशयः ।
शून्यागारे महेशानि ! भवेद् धनददिङ्मुखः ।। ६०।।
शङ्खमाला गृहीतव्या स्फाटिकी वाऽथ राजती ।
चामीकरमयी माला प्रवाल्घटिताऽथवा ।। ६१।।
मूर्ध्नि देशे कुल्लुकां च जप्त्वा शतमनुत्तमम् ।
तदा मन्त्रं जपेन्मन्त्री महेशो नात्र संशयः ।। ६२।।
स शक्तः शिवभक्तश्च भैरवश्च सदाशिवः ।
कुलीनश्च कुलज्ञश्च यो जपेत् तारिणीमनुम् ।। ६३।।
हृत्पद्मगां जगद्धात्रीं मूर्ध्नि संस्थां सुरेश्वरीम् ।
भुजङ्गिनीं जागरिणीं भुजगादिविभूषिताम् ।। ६४।।
नारदाद्यैः साधकेन्द्रैः सेवितां सिद्धसेविताम् ।
अश्वत्थे बिल्वमूले वा स्वजायामन्दिरेऽथवा ।। ६५।।
देवीं वा कामिनीं वापि ध्यायेत् परमदेवताम् ।
आद्यां ज्योतिर्मयीं विद्यामभयां वरदां शिवाम् ।। ६६।।
प्रणमेत् स्तुतिभिश्चण्डीं सर्वदोषनिकृन्तनीम् ।
श्मशानस्थः शिवस्थोऽपि पठेत् कवचमुत्तमम् ।। ६७।।
तदा श्मशाने देवेशि ! शवे वा वरवर्णिनि !।
सिद्धिर्भविष्यति तदा परपक्षा न भैरवाः ।। ६८।।
उन्मत्तः क्रोधनश्चैव भैरवो बटुकात्मकः ।
संहारो भीषणश्चैव तथा च कालभैरवः ।। ६९।।
महाकालभैरवश्च एते वै वसुसङ्ख्यकाः ।
दृष्ट्वा श्मशानं देवेशि ! शवसाधनमेव च ।। ७०।।

नृत्यन्ति भैरवाः सर्वे गर्जन्ति रक्तलोचनाः ।
अद्य मत्सदृशो वापि अद्यैव वातुलोऽपि वा ।। ७१ ।।
शवश्मशानयोर्मध्ये न जानामि कथञ्चन ।
मा भैषीर्भैरवाः सर्वे वदिष्यन्ति च बन्धनात् ।। ७२ ।।
सिंहव्याघ्रवराहाद्याः के वा गर्जन्ति सर्वतः ।
मा भैषीश्चैव मा भैषीर्मा भैषीश्चैव साधक ! ।। ७३ ।।
यो वा वदिष्यति पुरः स गुरुस्तत्त्वकोविदः ।
विना तन्त्रपरिज्ञानाद् विना गुरुनिषेवणात् ।। ७४ ।।
प्राणायामाद् विना ध्यानाद् विना मन्त्रविचालनात् ।
विना ज्ञानाद् विना न्यासाद् विना शवविबन्धनात् ।। ७५ ।।
विना भावाद् विना लाभाद् विना सत्सङ्गसेवनात् ।
विना जापाद् विना तापाद् विनापि काममन्दिरात् ।। ७६ ।।
नहि सिध्यति देवेशि ! प्रत्यक्षं हरवल्लभा ।
यदि भाग्यवशाद् देवि ! प्रत्यक्षं हरवल्लभा ।।
तदैव जायते सिद्धिर्महाविद्या प्रसीदति ।। ७७ ।।

।। इति मुण्डमालातन्त्रे पार्वतीश्वरसंवादे चतुर्थः पटलः ।। ४ ।।

अथ पञ्चमः पटलः

एकदा पार्वती देवी कैलासनिलयाश्रया ।
अट्टहासं प्रकुर्वन्ती प्राह गद्गदया गिरा ॥ १ ॥

श्रीपार्वती उवाच—

देवदेव महादेव विश्वनाथ ! सदाशिव ।
पृच्छामि जगदीशान ! मम मन्दिरघर्षणम् ॥ २ ॥
किंविधं वापि भो नाथ ! कस्मिन् काले महेश्वर ।
शिवशक्तिमयं ब्रह्म नित्यानन्दमयं वपुः ॥ ३ ॥
नवकन्यापूजनं च श्रुतं विश्वेश्वर ! प्रभो ।
कुमारीपूजनं देव ! श्रुतं तव प्रसादतः ॥ ४ ॥

श्रीशिव उवाच—

शृङ्गारं द्वादशविधं विपरीतं चतुर्विधम् ।
चतुर्विधं च शैवानां नवेषु च करेषु च ॥ ५ ॥
यो न जानाति विश्वेशि ! स पशुर्नात्र संशयः ।
पशोरग्रे न प्रकाश्यं न प्रकाश्यं कथञ्चन ॥ ६ ॥
पशुस्तु दारुणः शत्रुः सर्वभावविलोपकृत् ।
कल्पकोटिशतेनापि वत्सरेणापि शाङ्करि ! ॥ ७ ॥
नहि सिध्यति विश्वेशि ! सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ।
शृङ्गाररसलावण्यं यो न जानाति पण्डितः ॥ ८ ॥
स मूर्खः सर्वशास्त्रेषु शक्तिभ्रष्टो न संशयः ।
शृङ्गाररसलावण्ये शाक्तानन्दो यथा भवेत् ॥ ९ ॥

न शैवे वैष्णवे वापि सौरे वा गाणपत्यके ।
तथानन्दो महेशानि ! जायते न कथञ्चन ।। १० ।।
शिवो जातिः शिवो गोत्रं शिवो धर्मः शिवो रतिः ।
शिवः कर्ता शिवः पाता शिवो हर्ता शिवात्मकः ।। ११ ।।
शिवो बुद्धिः शिवः शान्तिः शिवो गतिः शिवो मतिः ।
शिवः क्रिया शिवः शक्तिः शिवो मुक्तिः शिवात्मिका ।। १२ ।।
शिवोऽहं नात्र सन्देहो जीवोऽहं शिव एव हि ।
इत्येवं यस्य मनसि वर्तते गिरिनन्दिनि ! ।। १३ ।।
तदैव जायते सिद्धिर्मुक्तिरव्यभिचारिणी ।
शक्तिमार्गे वरारोहेऽवधूतः शङ्करः स्वयम् ।। १४ ।।
अवधूती यस्य वामाऽवधूतस्तु स्वयं भवेत् ।
यत्र कुत्र निवासश्च कैलासो नात्र संशयः ।। १५ ।।
मन्दिरं तस्य कैलासं स्तम्भं मणिमयं स्मृतम् ।
वृक्षाश्च पर्वताश्चैव क्षुद्राः सर्वप्रिये शिवे ! ।। १६ ।।
क्षुद्राश्च बान्धवा रुद्राः सुप्रधानाः सदाशिवाः ।
भैरवाः किङ्कराः सर्वे भैरव्यश्चेटिकादिकाः ।। १७ ।।
एवं कैलासभवनं सर्वानन्दकरं परम् ।
मनोहरं सुखमयं सर्वशान्तिमयं तथा ।। १८ ।।
सर्वप्रियं गुणमयं सर्वसौख्यादिसम्भवम् ।
एवं सर्वमयं सौख्यं यो वै द्रक्ष्यति हे प्रिये ! ।। १९ ।।
सर्वशक्तियुतो भूत्वा विहरेत् क्षितिमण्डले ।
कृष्णाष्टम्यां नवम्यां वा प्रजपेदयुतं निशि ।। २० ।।
तदा सिद्धिमवाप्नोति मन्त्रकालपुरःसरः ।
एवं क्रिया प्रकर्तव्या गुप्ता गुप्ततरा स्मृता ।। २१ ।।

गुप्ता गुप्ततरा पूजा प्रकरात् सिद्धिनाशिनी।
अन्तःशाक्ता बहिःशैवाः सभायां वैष्णवा मताः ॥ २२॥
नानारूपधराः कौला विचरन्ति महीतले।
एवं विधानसम्भूतं श्रुतं तन्त्रं च मोहनम् ॥ २३॥
कुलज्ञानं कुलीनस्य योगिनीहृदयं श्रुतम्।
सम्मोहनं वीरतन्त्रं श्रुतं श्रीतन्त्रमुत्तमम् ॥ २४॥
कुलार्णवस्तथा कालीतन्त्रं कालीविलासकम्।
श्रीकालीकल्पलतिका श्रुता परममादरात् ॥ २५॥
मतभेदे च गुप्ता सा पूजा प्रकटनाशिनी।
अन्तःशाक्ता बहिःशाक्ताः क्रियाशाक्ता वरानने! ॥ २६॥
भक्तिशाक्ताः कामशाक्ता ध्यानशाक्ता महेश्वरि।
रतिशाक्ताः शक्तिशाक्ताः सर्वकर्मसु नान्यथा ॥ २७॥
अन्तःशैवा बहिःशैवाः सभायां वा गृहेऽथवा।
वैष्णवास्तादृशा एव सर्वकालेषु शङ्करि! ॥ २८॥
इत्येवं परमो भावो गदितः सर्वयोनिषु।
एवं भावं समाश्रित्य शाक्ताः परमपूजकाः ॥ २९॥
नित्यानन्दमयाः सर्वे त्रिनेत्राश्चन्द्रशेखराः।
सदा शक्तिविहारं च सदानन्दपरिप्लुताः ॥ ३०॥
सदानन्दः स विज्ञेयः सर्वकर्मसु कौशलः।
कुलधर्मं समाश्रित्य ये वसन्ति महीतले ॥ ३१॥
ते शिवास्ते शिवा जीवा भवन्ति कुलधर्मतः।
कुलीनः शङ्करो देवः कुलीनस्तु हरिः स्वयम् ॥ ३२॥
कुलीनो वासवो देवः कुलीनस्तु पितामहः।
कुलीना मुनयः सर्वे कुलीनाः पितरः स्मृताः ॥ ३३॥

किन्नराश्च कुलीनाश्च नराश्च पशुजीविनः ।
असुराश्च कुलीनाश्च कुलजा न कुलीनकाः ।। ३४।।
अतो न भक्तिर्नो मुक्तिरसुराणां कदाचन ।
राक्षसाश्च कुलीनाश्च गन्धर्वाप्सरयक्षजाः ।। ३५।।
देवीभक्तिं समास्थाय कृतार्थश्च महीतले ।
विना दुर्गापरिज्ञानाद् विफलं पूजनं जपः ।। ३६।।
तपः क्रिया विशुद्धिः स्यादेतत् सर्वमनर्थकम् ।
मूर्खो वा पण्डितो वापि ब्राह्मणो वा वरानने ! ।। ३७।।
क्षत्रियो वैश्यजः शूद्रश्चाण्डालो वरवर्णिनि !।
सर्वे तुल्याश्च शाक्ताश्च ह्येतत् सर्वार्थसाधकम् ।। ३८।।
श्रृणु देवि ! वरारोहे मम वाक्य सुनिश्चितम् ।
श्रृङ्गाररसलावण्यं कोविदः सर्वकर्मसु ।। ३९।।
श्रृङ्गाराज्जायते सृष्टिः श्रृङ्गाराज्जायते रतिः ।
श्रृङ्गाराच्छङ्करस्तुष्टः श्रृङ्गारादपि पार्वति ! ।। ४०।।
सन्तुष्टा त्वं च सन्तुष्टो ह्यहमेव वरानने !।
श्रृङ्गारशब्दं ललितं कर्कशं वा सुरेश्वरि ! ।। ४१।।
श्रृङ्गारशब्दमात्रेण जना यास्यन्ति सद्गतिम् ।
स्त्रियो देव्यः स्त्रियः प्राणाः स्त्रिय एव हि भूषणम् ।। ४२।।
स्त्रीद्वेषो नैव कर्तव्यस्तासु निन्दां प्रहारकम् ।
वर्जयेद् देवदेवेशि ! घृणालज्जाविवर्जितः ।। ४३।।
स्त्रीरूपं तारिणीरूपं यो वेत्ति धरणीतले ।
स स्त्रीपतिश्च विज्ञेयः स एव पार्वतीपतिः ।। ४४।।
कुजे शनैश्चरे वारे गुरौ वा भार्गवे तथा ।
तृतीयां वा द्वितीयां वा पूजयेद् भक्तिभावतः ।। ४५।।

प्रथमो भक्तिसम्पन्नो जनो वापि जनार्दनः ।
आद्यां ज्योतिर्मयीं देवीं चतुर्थीं वापि शाङ्करि ! ।। ४६ ।।
पूजयेत् पञ्चमीं विद्यां पञ्चमेन विभूषिताम् ।
पञ्चाननप्रियां दुर्गां पूजयेद् भक्तिभावतः ।। ४७ ।।
एषा क्रिया वरारोहे ! सात्त्विकी राजसी तथा ।
तामसी चैव देवेशि ! श्रुता पूजा महेश्वरि ! ।। ४८ ।।
या, या पूजा निगदिता सा सा पूजा त्वया श्रुता ।
इदानीं कुण्डपुष्पेण गोलपुष्पेण शाङ्करि ! ।। ४९ ।।
चक्रपुष्पेण शूलेन वज्रपुष्पेण पार्वति ! ।
कालपुष्पेण देवेशि ! पूजयेद्धरवल्लभाम् ।। ५० ।।
तदा सिद्धिमवाप्नोति सत्यं सत्यं न संशयः ।
कुलमार्गे रतो जीवः शिव एव न संशयः ।। ५१ ।।
कुलधर्मार्थगो जन्तुर्विहरेत् कुलमार्गके ।
कुलपुष्पं समाश्रित्य कुलीनाश्रममाश्रयेत् ।। ५२ ।।
कलौ मत्स्यं कलौ मांसं मद्यं मुद्रां च मैथुनम् ।
यथा दिव्यस्तथा वीरो नास्ति भिन्नः शुचिस्मिते ! ।। ५३ ।।
भक्षणात् पञ्चमस्यापि न दोषो जायते नृणाम् ।
अशक्तानामकर्तव्यं सर्वयोनिविवर्धनम् ।। ५४ ।।

मद्यपानमकर्तव्यमकर्तव्यं कलौ युगे ।
शाक्तानां चैव शाक्तानां कर्त्तव्यं सर्वसिद्धिदम् ।। ५५ ।।

महापीठाश्रयं वापि महापीठस्य दर्शनम् ।
महापीठे यजेद् देवीं भक्त्या परमया युतः ।। ५६ ।।

पूजयेद् रक्तपुष्पैश्च रक्तगन्धानुलेपनैः ।
बिल्वपत्रैस्तथा पुष्पैर्मणिपुष्पैश्च चम्पकैः ।। ५७ ।।

रक्ताम्बुजै रक्तमाल्यै रक्ताभरणभूषणैः ।
महिषैश्च यजेद् देवीं भेषजैः क्षतजैरपि ।। ५८ ।।
छागजैर्लोहितैर्देवीं गात्रजैर्ब्राह्मणैरपि ।
एवं विधिविधानेन पूजनं तव सुन्दरि ! ।। ५९ ।।
कर्तव्यं द्विजलोकेषु गृह्यं तव महेश्वरि ! ।
एवं तव विधातव्या पूजा त्रिभुवनेश्वरि ! ।। ६० ।।
तदा सिद्धीश्वरो भूत्वा गाणपत्यं लभेत् तु सः ।
न प्रकाश्यं पशोरग्रे मम दिव्यं सुरेश्वरि ! ।। ६१ ।।
पशोर्दर्शनमात्रेण नश्यन्ति वीरशुद्धयः ।
महासिद्धिकरी पूजा मानसी मुक्तिदायिनी ।। ६२ ।।
अन्तर्यागात्मिका सर्वजीवत्वपरिनाशिनी ।
बाह्यपूजा राजसी च सर्वसौभाग्यदायिनी ।। ६३ ।।
भुक्तिमुक्तिप्रदा चैव सर्वापत्परिनाशिनी ।
सर्वदोषक्षयकरी सर्वशत्रुविनाशिनी ।। ६४ ।।
सर्वरोगक्षयकरी सर्वबन्धविमोचनी ।
न वीराणां पशूनां च बाह्यपूजाऽधमाधमा ।। ६५ ।।
केवलानां च दिव्यानां बाह्यपूजाऽधमा इति ।
तोडले यामले देवि ! श्रुता पूजा च विस्तरात् ।। ६६ ।।
तथापि पूजा संक्षेपाद् मयोक्ता गिरिनन्दिनि ! ।
स्तुतिपाठाद् दृढज्ञानात् पूजनाच्छिवसुन्दरि ! ।। ६७ ।।
सुप्रसन्ना महाविद्या जपात् सिद्धिर्भविष्यति ।
जपाद् भक्तिर्जपाद् भुक्तिर्जपान्मुक्तिर्जपात् क्रिया ।। ६८ ।।
जपात् तन्त्रं जपान्मन्त्रं जपाद् यन्त्रं सुरेश्वरि ! ।
जपात् कान्तिर्जपात् शान्तिर्जपात् श्रद्धा जपाद् दया ।। ६९ ।।

जपात् तुष्टिर्जपात् पुष्टिर्जपाद् गतिर्जपान्मतिः ।
जपाद् बुद्धिर्जपाल्लक्ष्मीर्जपाज्जातिर्जपात् स्थितिः ।।
जपाच्छान्तिर्जपाच्छान्तिर्जपाच्छान्तिर्न संशयः ।। ७० ।।

।। इति मुण्डमालातन्त्रे पार्वतीश्वरसंवादे पञ्चमः पटलः ।। ५ ।।

अथ षष्ठः पटलः

देवी उवाच—

पुरा श्रुतं महादेव ! शवसाधनमेव च ।
श्मशानसाधनं नाथ श्रुतं परममादरात् ॥ १ ॥
न स्तोत्रं कवचं नाथ ! श्रुतं न शवसाधने ।
कवचेन महादेव ! स्तोत्रेणैव च शङ्कर ॥
कथं सिद्धिर्भवेद् देव ! कवचं ब्रूहि साम्प्रतम् ॥ २ ॥

श्रीशिव उवाच—

शृणु देवि वरारोहे दुर्गे ! परमसुन्दरि ।
सिद्ध्यर्थे विनियोगश्च कवचस्य नियन्त्रणात् ॥ ३ ॥
सिद्धिं सिद्धेश्वरी पातु मस्तकं पातु कालिका ।
कपालं कामिनी भालं पातु नैत्रं नगेश्वरी ॥ ४ ॥
कर्णौ विश्वेश्वरी पातु हृदयं जगदम्बिके ।
काली सदा पातु मुखं जिह्वां नीलसरस्वती ॥ ५ ॥
करौ करालवदना पातु नित्यं सुरेश्वरी ।
दन्त्तं गुह्यं नखं नाभिं पातु नित्यं हिमात्मजा ॥ ६ ॥
नारायणी कपोलं च गण्डा गण्डं सदैव तु ।
केशं मे भद्रकाली च दुर्गा पातु सुरेश्वरी ॥ ७ ॥
पुमान् रक्षतु मे चण्डी धनं पातु धनेश्वरी ।
स्तनौ विश्वेश्वरी पातु सर्वाङ्गं जगदीश्वरी ॥ ८ ॥
उग्रतारा सदा पातु महानीलसरस्वती ।
पातु जिह्वां महामाया पृष्ठं मे जगदम्बिका ॥ ९ ॥

हरप्रिया पातु नित्यं श्मशाने जगदीश्वरी ।
शवे पातु च शर्वाणी सदा रक्षतु चण्डिका ॥ १० ॥
कात्यायनी कुलं पातु सदा च शववाहिनी ।
घोरदंष्ट्रा करालास्या पार्वती पातु सर्वदा ॥ ११ ॥
कमला पातु राज्यं मे मन्त्रं मन्त्रेश्वरी तथा ।
इत्येवं कवचं देवि ! देवानामपि दुर्लभम् ॥ १२ ॥
यः पठेत् सततं देवि ! सिद्धिमाप्नोति निश्चितम् ।
सिद्धिकाले समुत्पन्ने कवचं प्रपठेद् यदि ॥ १३ ॥
अज्ञात्वा कवचं देवि ! यश्च सिद्धिमुपक्रमः ।
यश्च सिद्धिमवाप्नोति न मुक्तिर्न च सद्गतिः ॥ १४ ॥
अत एव महामाये ! कवचं सिद्धिकारकम् ।
देवानां च नराणां च किन्नराणां च दुर्लभम् ॥ १५ ॥
पठित्वा कवचं चण्डि ! शीघ्रं सिद्धिमवाप्नुयात् ।
महोत्पाते महादुःखे महाविपदि सङ्कटे ॥ १६ ॥
प्रपठेत् कवचं देवि ! पठित्वा मोक्षमाप्नुयात् ।
शून्यागारे श्मशाने वा कामरूपे महाघटे ॥ १७ ॥
स्ववामामन्दिरे कालेऽप्यथवा काममन्दिरे ।
मन्त्रं मन्त्री जपेद् बुद्ध्या भक्त्या परमया युतः ॥ १८ ॥

मूले दले फले वापि नले कालेऽनिले मले ।
जले पठेत् प्राणबुद्ध्या मनसा साधकोत्तमः ॥ १९ ॥

नाडीशुद्धिं ततः कृत्वा भावशुद्धिं महेश्वरि ! ।
विहरेद्धरिमध्ये च सर्वशास्त्रार्थकोविदः ॥ २० ॥

चितामारुह्य सिद्धेशो नीलकण्ठत्वमाप्नुयात् ।
वामे चलति का नाडी दक्षिणे खलु जाह्नवी ॥ २१ ॥

मध्ये कुलाचला नाडी दुर्लभा धरणीतले ।
चित्रिणी पद्मिनी शङ्खा विजृम्भा शोणदा तथा ।। २२ ।।
कङ्काला कूटजा नाडी कपोला गोलजा खला ।
निजदेहे वसन्त्येता ब्रह्मनाडीं समाश्रिताः ।। २३ ।।
सर्वासां धरणीमध्ये गौरी सूक्ष्मा च तारिणी ।
घण्टाकर्णा लोलजिह्वा विकटा चन्द्रवल्लभा ।। २४ ।।
महानीला वीरभद्रा सुलज्जा नखदा शुभा ।
बलाका काकिनी राका कालघण्टा शिवा सिता ।। २५ ।।
दर्दुरा च दुराराध्या विशोकवदनाऽनघा ।
जम्भिनी पुक्कसा शोणा यशोदा मखदा खदा ।। २६ ।।
खगा खरवती नाडी कोला हेला हलाहला ।
इडा च पिङ्गला चैव सुषुम्ना प्रागरूपिणी ।। २७ ।।
गान्धारी कोटराक्षी च कुलजा कुलपण्डिता ।
सव्ये कनखला नाडी दक्षिणे कामपालिका ।। २८ ।।
विहारं नीलकण्ठस्य देवानामपि दुर्लभम् ।
क्रोडे विश्वम्भरा कामा कराला मेघवाहिनी ।। २९ ।।
घनभा घनदा चण्डी सुशीला वरपण्डिता ।
विश्वारण्या विश्ववसनी बहुपादा कटाक्षजा ।। ३० ।।
नन्दिनी शोणदा गङ्गा काशी कमलवासिनी ।
एवं यदि महामाये भावयेत् सुरपूजिताम् ।। ३१ ।।
तदैव जायते सिद्धिः सत्यं सत्यं न संशयः ।
बहुपादकटा घोरा निर्जिता घनभेदिनी ।। ३२ ।।
नाडीविहारसम्पर्काज्जीवन्मुक्तो न संशयः ।
शृणु देवेशि ! घोराभे करालाभे दिगम्बरे ।। ३३ ।।

चिन्तामणिप्रसादेन किं न सिध्यति भूतले ।
मूले चतुर्दले पद्मे स्वाधिष्ठाने च षड्दले ।। ३४ ।।
मणिपूरेऽनाहते च आज्ञाचक्रे महेश्वरि ! ।
एवं चक्रे परिन्यस्तैर्दशद्वादशषोडशैः ।। ३५ ।।
दलैस्तु मङ्कुरं वर्णं न्यस्तं गावशतं मतम् ।
यत्र कालीपुरं देवि ! ब्रह्माद्यैरपि सेवितम् ।। ३६ ।।
नीलकण्ठं त्रिलोकेशं सहस्राब्जनिवासिनम् ।
कोटीशं कुलकोटीशं साधकेन्द्रैः सुशोभितम् ।। ३७ ।।
ध्यायेत् परमनिर्विण्णो देवः परमपावनः ।
जीवः शिवस्तु विज्ञेयो विश्वेशः सर्वदा रतिः ।। ३८ ।।
ब्रह्मतत्त्वं वरारोहे ! देवानामपि दुर्लभम् ।
स्वरादिनिष्ठितं लिङ्गं स्वरव्यञ्जनभूषितम् ।। ३९ ।।
वर्णमालापरिन्यस्तं लिङ्गं भुवनशोभितम् ।
महाबीजं महोत्साहैर्नादितं परमात्मकम् ।। ४० ।।
नीलकण्ठं महादेवं सदा शक्तिसमन्वितम् ।
ध्यायेत् तु पूजयेद् देवं मनसा वचसा इति ।। ४१ ।।
तदैव साधको लोके चान्तर्यागपरायणः ।
अन्तर्यागं महामाये ! साधकानामगम्यकम् ।। ४२ ।।
ब्रह्माण्डं वै शरीरं तु सर्वेषां प्राणधारिणाम् ।
ब्रह्माण्डे ये गुणाः सन्ति ते तिष्ठन्ति कलेवरे ।। ४३ ।।
शरीरं तत्त्वघटितं नानारसपरिप्लुतम् ।
चन्द्रबिन्दुसमायुक्तं नादबिन्दुविभूषितम् ।। ४४ ।।
शरीरं शङ्करस्यापि दुर्लभं मुक्तिदायकम् ।
यावन्मुक्तिर्महामाये तावदेव हि साधकः ।। ४५ ।।

तावत् क्रिया च भुक्तिश्च मुक्तिरव्यभिचारिणी ।
महाघोरे समाक्लेशे शरीरं ब्रह्मणः पदम् ।। ४६ ।।
पावितं च प्रसूनं च देहजं सर्वमङ्गजम् ।
गृहीत्वा कालिकां देवीं मुण्डमालाविभूषिताम् ।। ४७ ।।
पूजयेत् परया भक्त्या शिव एव न संशयः ।
ब्रह्माण्डघटितां मूर्त्तिमङ्गदैश्च विभूषिताम् ।। ४८ ।।
चतुर्भुजां लोलजिह्वां नानाशक्तिसमन्विताम् ।
पूजयेत् परमानन्दो निजशक्तिसमन्वितः ।। ४९ ।।
वामे स्ववामां देवेशि ! नानालङ्कारभूषिताम् ।
कुलचक्रस्य देवेशि ! प्रजपेत् तु समः शिवः ।। ५० ।।
निशि चक्रे करालास्यां मुक्तकेशो दिगम्बरः ।
सहस्रं वाऽयुतं वापि जपेन्मदनमन्दिरे ।। ५१ ।।
श्वेतं वा लोहितं वापि कुसुमं पञ्चमान्वितम् ।
एवं विधिविधानेन महाकाल्यै निवेदयेत् ।। ५२ ।।
दिवा पूजा विधातव्या निशि पूजा महेश्वरि ! ।
सन्ध्या पूजा प्रकर्तव्या तदा सिद्धिमवाप्नुयात् ।। ५३ ।।
न दिवा न निशाभागे न सन्ध्यायां कदाचन ।
पूजयेन्न जगद्धात्रीं हेलायां परिपूजयेत् ।। ५४ ।।
दिवा न पूजयेद् देवीं रात्रौ नैव च नैव च ।
सर्वदा पूजयेद् देवीं दिवा रात्रौ विवर्जयेत् ।। ५५ ।।
यथा इडा पिङ्गला च सुषुम्ना ब्रह्मभेदिनी ।
नाडीभ्रमणसम्पर्कान्मुक्तिं प्राप्नोति साधकः ।। ५६ ।।
विना नाडीपरिज्ञानं विना नाडीनिषेवणम् ।
विना विश्वकरं देवि ! नहि सिध्यति भूतले ।। ५७ ।।

सव्ये बिल्वं करे दक्षे मालां संगृह्य साधकः ।
प्रजपेत् पार्वतीमन्त्रं सर्वकार्याय भूतले ।। ५८।।
घोरदंष्ट्रां करालास्यामट्टहासां दिगम्बराम् ।
प्रणम्य भक्त्या देवेशीं जपेच्चिन्तामणिं मनुम् ।। ५९।।
चिन्तामणिप्रसादेन किं न सिध्यति भूतले ।
चिन्तामणिं कल्पलतां गृहीत्वा परमां शिवाम् ।। ६०।।
जप्त्वा महामनुं चण्डि ! देवदेवेश्वरो भवेत् ।
जीवः शिवत्वं लभते ज्ञानस्य वरवर्णिनि ! ।। ६१।।
गुरुपादाब्जकं देवि ! रहस्यं परमाद्भुतम् ।
विचित्रं चारुपादाब्जं पार्वत्याः शङ्करस्य च ।। ६२।।
भजेदैक्यं विधानेन जीवन्मुक्तः स एव हि ।
पिण्डे युक्ताः पदे युक्ता रूपे युक्ता वरानने !।।
गुणातीताश्च ये भक्तास्ते मुक्ता नात्र संशयः ।। ६३।।

श्रीपार्वती उवाच-

न पिण्डं न पदं रूपं न जानामि सुरोत्तम !।
कथ्यतां मे दयासिन्धो ! निश्चितं मतमुत्तमम् ।। ६४।।

श्रीशिव उवाच—

गुह्याद् गुह्यतरं देवि ! सारमेकं वदाम्यहम् ।
पिण्डं कुण्डलिनी शक्तिः पदो हंसः प्रकीर्तितः ।। ६५।।
रूपं चापि वरारोहे ! ध्यानमेव न संशयः ।
महाकुण्डलिनीं देवीं यो भजेत् तु भुजङ्गिनीम् ।। ६६।।
स कृतार्थः स धन्यश्च स देवो वीरसत्तमः ।
स गुणी साधको ज्ञानी स मानी स च पण्डितः ।। ६७।।
स कृती सर्वब्रह्माण्डे देवत्वं लभते ध्रुवम् ।
ये दिव्याः साधकेन्द्राश्च ये वीराः साधकोत्तमाः ।। ६८।।

पशवः पशवो ज्ञेयाः सर्वशास्त्रार्थकोविदाः ।
भावशुद्धिं समास्थाय सर्वकार्यार्थकोविदः ।। ६९ ।।
साधको मुक्तिमाप्नोति सत्यं सत्यं वरानने ! ।
शृणु देवि ! जगद्धात्रि ! सर्वमङ्गलमङ्गलम् ।। ७० ।।
तन्त्रं शृणुयाद् देवेशि ! ब्रह्मनिर्वाणमाप्नुयात् ।
निशाभागे जपेन्मन्त्रं वामायुक्तो महेश्वरि ! ।। ७१ ।।
अयुतं भक्तिभावेन जीवन्मुक्तः स एव हि ।
सहस्रमयुतं वापि कुजवारे निशामुखे ।। ७२ ।।
जपेच्चिन्तामणिं मन्त्रं क्ष्मातले नात्र संशयः ।
चिन्तामणिप्रसादेन किं न सिध्यति भूतले ।। ७३ ।।
यथाविधि विधानं च कृत्वा च मन्मथालयम् ।
व्रजेत् तु भक्तिभावेन स गच्छेत् परमां गतिम् ।। ७४ ।।
नभोगतं महापद्मं सर्वदेवसुपूजितम् ।
तन्मध्यस्थं महादेवं नीलकण्ठं सदाशिवम् ।। ७५ ।।
यथा शक्तियुतं देवि ! सर्वानन्दमनोहरम् ।
शुक्लं रक्तं नीलवर्णं पीतादिवर्णशोभितम् ।। ७६ ।।
मनसा चिन्तितं देवि ! देवं परमकारणम् ।
ध्यानं च मनसा देवि ! मनसा परिपूजितम् ।। ७७ ।।
मनसा पूजयेल्लिङ्गं मनसा तर्पणादिकम् ।
मनसा कालिकां तारां मनसा तु भुजङ्गिनीम् ।। ७८ ।।
मनसा ब्रह्मनाडीं वै विदध्यात् सर्वकामदाम् ।
इत्येवं ध्यानयोगेन मनसा जगदम्बिकाम् ।। ७९ ।।
पूजयेत् परया बुद्ध्या स विश्वेशो भवेद् ध्रुवम् ।
सुषुम्नामध्यगां कालीं करालवदनां शिवाम् ।। ८० ।।

प्रणमेत् पार्वतीं देवीं महानीलसरस्वतीम्
उग्रताराक्रमं वक्ष्ये देवानामपि दुर्लभम् ।। ८१ ।।
त्रिकोणवलयाम्भोजे महानीलसरस्वतीम् ।
मया बुधस्वरूपेण भावयेत् तामहर्निशम् ।। ८२ ।।
हृत्पद्मे भावयेत् चण्डीं हृत्पद्मे भावयेच्छिवम् ।
हृत्पद्मे भावमासाद्य पूजयेद् वरवर्णिनि ! ।। ८३ ।।
यावन्नानात्वभावं च तावदेवं ' पृथग्विधम् ।
तावत् क्रियाः पृथग्भावास्तावन्नानाविधा मताः ।। ८४ ।।
तावद् भिन्नाश्च देवाश्च ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ।
गणेशं च दिनेशं च वह्निं वरुणमेव च ।। ८४ ।।
कुबेरं चापि दिक्पालमेतत् सर्वं पृथक् पृथक् ।
तावन्नानाविधाश्चेष्टाः स्त्रीपुंनपुंसकात्मकम् ।। ८६ ।।
तावद् बिल्वदलं भिन्नं देवेशि ! तुलसीदलात् ।
तावज्जवा द्रोणकृष्णा करवीराणि भूतले ।। ८७ ।।
विभिन्नानि च देवेशि ! सत्यं वै तुलसीदलात् ।
तावद् दिव्यशरीरश्च तावत् तु पशुभावकः ।। ८८ ।।
तावत् तन्त्रे भेदबुद्धिस्तावदेव पृथक् क्रिया ।
हरौ हरे भेदबुद्धिर्जायते जगदम्बिके ! ।। ८९ ।।
करालवदना काली श्रीमदेकजटा शिवा ।
षोडशी भैरवी भिन्ना भिन्ना च भुवनेश्वरी ।। ९० ।।
छिन्ना भिन्नाऽन्नपूर्णा च भिन्ना च बगलामुखी ।
मातङ्गी कमला भिन्ना भिन्ना वाणी च राधिका ।। ९१ ।।
भिन्ना चेष्टा क्रिया भिन्ना भिन्नो वाचारसंग्रहः ।
यावानैक्यं पादपद्मे भवान्या नैव जायते ।। ९२ ।।

अद्वैते तारिणीपादपद्मे परमपावने ।
ज्ञानपारे समुत्पन्ने हृत्पद्मनिलयं तथा ।। ९३ ।।
ऐक्यं भवति चार्वङ्गि ! सर्वं ब्रह्ममयात्मकम् ।
.......................जीवेषु शाङ्करि ! ।। ९४ ।।
न च पापं न वा पुण्यं न यमो नरकं न च ।
न सुखं नापि दुःखं च न रोगेभ्यो भयं तथा ।। ९५ ।।
न भयं नापि शोकं च सर्वं ब्रह्ममयात्मकम् ।
ब्राह्मणी क्षत्रिया वैश्या वैश्यजा शूद्रजाऽन्त्यजा ।। ९६ ।।
तथैव तारिणी विद्या यथा विद्या तथा तथा ।
एवं ज्ञानं महेशानि ! यथा वै जायते प्रिये ! ।। ९७ ।।
तथैव विद्या देवेशि ! विद्याऽविद्याविरोधिनी ।
जायते नात्र सन्देहो ब्रह्मानन्दमयो भवेत् ।। ९८ ।।
अद्वैतं च गुणातीतं निर्गुणं प्रकृतेः परम् ।
परमानन्दसंयुक्तो मुक्तिं यास्यति निश्चितम् ।। ९९ ।।
इति सत्यं पुनः सत्यं सत्यं चण्डि ! वरानने ! ।
तत्त्वज्ञानात् परं नास्ति नास्ति देवः सदाशिवात् ।। १०० ।।
नास्ति भावस्तु मध्यस्थाद् नास्ति दुर्गासमं पदम् ।
सोऽहं सोऽहं पुनः सोऽहं सोऽहमित्येव जायते ।। १०१ ।।
तदेव चिरकालेन सोऽहं ज्ञानं प्रजायते ।
नानात्वबुद्धिं कृत्वा वै सात्त्विकीं परमात्मिकाम् ।। १०२ ।।
गृहीत्वा च वरारोहे ! जायते परमार्थवित् ।
ज्ञानात् परतरं नास्ति नास्ति नास्ति वरानने ! ।। १०३ ।।
लब्ध्वा हि तत्त्वं परमं मुच्यते देहबन्धनात् ।
कुलवारे कुलीनस्तु कुलधर्मं कुलव्रतः ।। १०४ ।।

आश्रयेत् परमानन्द: परमानन्दमेव च ।
न कुलीने परा बुद्धिर्न कुलीनपरा गति: ।।१०५।।
न कुलीने परा भक्तिर्न कुलीने परा क्रिया ।
एवं वदति यो यस्तु स मुक्तिं न च याति वै ।।१०६।।
इहैव स्वर्गो देवेशि ! इह कैलासमन्दिरम् ।
इहैव भुक्तिर्भक्तिश्च मुक्तिर्व्यभिचारिणी ।।१०७।।
भोग: स्वर्गश्च मोक्षश्च करस्थश्चैव शाङ्करि ! ।
शाक्तानां त्रिपुरेशानि ! सत्यं चण्डि ! न संशय: ।।१०८।।

श्रीपार्वती उवाच—

नीलकण्ठ ! महादेव ! महेश्वर ! जगद्गुरो ! ।
पृच्छामि परमं तत्त्वं ब्रूहि नाथ ! जगत्प्रभो ! ।।१०९।।
कथं वा जायते मुक्तिर्भुक्तिर्भक्तिर्महेश्वरे ।
जीव: शिवत्वं लभते केन रूपेण शङ्कर ! ।।११०।।

श्रीशिव उवाच—

विश्वेश्वरि ! जगद्धात्रि ! महामाये ! महेश्वरि ! ।
गुह्याद् गुह्यतरं वाक्यं शृणुष्व नगनन्दिनि ! ।।१११।।
शान्तं दान्तं कुलीनं च सर्वशास्त्रार्थकोविदम् ।
एवं गुह्यं महेशानि ! आश्रयेद् भक्तिभावत: ।।११२।।
तत: प्रथमतो लब्ध्वा गुरुं परमकारणम् ।
गृह्णीयात् परमं मन्त्रं देव्याश्च वरवर्णिनि ! ।।११३।।
सेतुं च कुल्लुकां ज्ञात्वा मन्त्रसङ्केतकं तथा ।
समयाचारसङ्केतं ज्ञानभावं समभ्यसेत् ।।११४।।
पूजयेत् परया भक्त्या पार्वतीं पटलक्रमात् ।
यथा गुरुविधानेन पूजयेत् परदेवताम् ।।११५।।

चतुर्भुजां दशभुजां सहस्रभुजसंयुताम् ।
लोलजिह्वां करालास्यां मुण्डमालाविभूषिताम् ॥११६॥
प्रणमेत् प्रजपेद् ध्यायेद् देवीं द्रव्यैः प्रपूजयेत् ।
जवापराजिताद्रोणकरवीरैर्मनोहरैः ॥११७॥
पूजयेद् रक्तकुसुमैः सुगन्धैश्चारुशोभनैः ।
नानापुष्पैश्च देवेशि ! पूजयेद् भक्तिभावतः ॥११८॥
पाद्यार्घ्याचमनीयाद्यैर्नानाद्रव्यैर्मनोहरैः ।
गन्धैः पुष्पैश्च धूपैश्च दीपैरम्बरभूषणैः ॥११९॥
नैवेद्यैर्विविधैर्द्रव्यैस्ताम्बूलैश्चर्वणोत्कटैः ।
पुनराचमनीयैश्च पूजयेज्जगदम्बिकाम् ॥१२०॥
एवं पूजा विधातव्या यथाशक्त्या वरानने ! ।
पूजयित्वा तु प्रणमेत् पार्वतीं तन्त्रजैः स्तवैः ॥१२१॥
स्तोत्रस्य कवचस्यापि पठनाज्जगदम्बिका ।
भुक्तिमुक्तिप्रदा चण्डी भक्तिदा सर्वमङ्गला ॥१२२॥
बाह्यपूजा प्रकर्तव्या गुरुवाक्यानुसारतः ।
अन्तर्यागात्मिका पूजा बाह्यपूजा महेश्वरि ! ॥१२३॥
सर्वपूजा विधातव्या यावज्ज्ञानं न जायते ।
एवं विप्रप्रणामेन जपेन तपसाऽपि वा ॥१२४॥
माहेशी सा प्रसन्नाऽभूत् स्तवेन कवचेन च ।
ततो देवि महेशानि ! सिद्धिविद्या यदा भवेत् ॥१२५॥
तदैव पूजया सिद्धिः क्रियया बुद्धियुक्तया ।
एवं देव्यनुग्रहतो ज्ञानमुत्पद्यते खलु ॥१२६॥
तदा कालात्यये चण्डि ! क्रियाभक्तिश्च निष्फला ।
केवला प्रेयसी मुक्तिर्महादेवस्य भाविनी ॥१२७॥

श्रीपार्वती उवाच—

श्रुतं परमतन्त्रं वै सारात् सारं परात् परम्।
यत् श्रुत्वा मोक्षमाप्नोति कर्मपाशनिकृन्तनात् ।।१२८।।

श्रीशिव उवाच—

शृणु देवि ! वरारोहे ममैव निश्चितं तव।
दुर्गा हि परमं मन्त्रं दुर्गा हि परमो जपः ।।१२९।।
दुर्गा हि परमं तीर्थं दुर्गा हि परमा क्रिया।
दुर्गा हि परमा भुक्तिर्दुर्गा मुक्तिर्महीतले ।।१३०।।
बुद्धिर्निद्रा क्षुधा छाया शक्तिस्तृष्णा तथा क्षमा।
क्रिया सर्ववरिष्ठा च वैदिकी तान्त्रिकी च या ।।१३१।।
एवं सर्वं हि दुर्गा हि दुर्गाभिन्नं न तज्जपः।
भजेद् दुर्गापदद्वन्द्वं स्मरेद् दुर्गामहर्निशम् ।।१३२।।
प्रजपेद् देवि ! दुर्गेति मन्त्रं परमकारणम्।
य एवं भक्तिमास्थाय प्रकरोति क्रियां शिवे ! ।।१३३।।
सर्वसिद्धियुतो भूत्वा विहरेत् क्षितिमण्डले।
नानातन्त्रे पृथक् चेष्टा मयोक्ता गिरिनन्दिनि ! ।।१३४।।
ऐक्यं ज्ञानं यदा देवि ! तदा सिद्धिमवाप्नुयात्।
स्थावरे जङ्गमे चैव यदा तुल्यमना भवेत् ।।१३५।।
किं न सिध्यति विश्वेशि ! परत्रेह च पार्वति !।
एवं भुक्तिश्च मुक्तिश्च भक्तिश्च जगदम्बिके !। १३६।।
तव ज्ञानं तदैवान्ते ततो निर्वाणमाप्नुयात्।।
एवं वै कथितं चण्डि ! किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ।।१३७।।

श्रीपार्वती उवाच—

श्रुतं परमतत्त्वं वै श्रुतं परममादरात्।
श्रुतं काल्याश्च चरितं तारायाश्च श्रुतं मया ।।१३८।।

इदानीं श्रोतुमिच्छामि मन्त्रसिद्धिः कथं भवेत् ।
विद्यासिद्धिः कथं देव ! तद् वदस्व दयानिधे ! ।।१३९।।

श्रीशिव उवाच—

इदानीं शृणु देवेसि ! मन्त्रसिद्धेस्तु कारणम् ।
मन्त्रार्थं मन्त्रचैतन्यं यामले कथितं मया ।।१४०।।
डामरे च श्रुतं चण्डि ! कुलोड्डीशे कुलार्णवे ।
संक्षेपेण वदिष्यामि मन्त्रसिद्धेस्तु कारणम् ।।१४१।।
किं बहूक्त्या महेशानि ! गुरुभक्त्या च सिध्यति ।
कुलवारे महेशानि सहस्रमयुतं जपेत् ।।१४२।।
शनैश्चरे चतुर्दश्याममायां कुजवासरे ।
स्थित्वा कुशासने ज्ञानी मन्त्रसिद्धिपरायणः ।।१४३।।
अयुतं भक्तिभावेन सहस्रं वा वरानने !।
अन्तर्यागं ततः कृत्वा सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ।।१४४।।
अश्वत्थे वटमूले वा निम्बबिल्वमूलेऽथवा ।
पूजयेत् परया बुद्ध्या मन्त्रसिद्धिं जनो लभेत् ।।१४५।।
विश्वेश्वरि ! महामाये ! सर्वविघ्नविनाशिनि !।
एवं मासत्रयं कुर्यादन्तर्यागेन शुध्यति ।।१४६।।
तदा सिद्धिमवाप्नोति सत्यं सत्यं न संशयः ।
सुषुम्नान्तः स्थितां देवीं पद्मकिञ्जल्कवासिनीम् ।।१४७।।
ध्यायेन्नाडीविशुद्धेन मन्त्रसिद्धिरनुत्तमा ।
अथवा शृणु चार्वङ्गि ! क्रियाहीनं मतं मम ।।१४८।।
केवलं ध्यानमास्थाप मन्त्रसिद्धिर्भवेद् ध्रुवम् ।
कालिकां हृदयाम्भोजे ध्यायेत् परमदेवताम् ।।१४९।।
योगसिद्धिं समास्थाय मन्त्रसिद्धिर्भवेन्नृणाम ।
पुरा पृच्छामि गदिता दुर्लभा या महीतले ।।१५०।।

सा पृच्छा ते निगदिता किं न सिध्यति भूतले ।
शक्तियामलके सिद्धेश्वरतन्त्रे कुलाचले ।।१५१।।

विद्यासिद्धिर्निगदिता दुर्लभा धरणीतले ।
काली तारा महाविद्या षोडशी भुवनेश्वरी ।।१५२।।

भैरवी छिन्नमस्ता च विद्या धूमावती तथा ।
बगला सिद्धिविद्या च मातङ्गी कमलात्मिका ।।१५३।।

एता दश महाविद्याः सिद्धिविद्याः प्रकीर्तिताः ।
एषा विद्या प्रकथिता सर्वतन्त्रेषु गोपिता ।।१५४।।

सर्वसिद्धिप्रदा नित्या नित्यानन्दमयी शिवा ।
विद्यासिद्धिर्महेशानि ! भविष्यति यदा भवेत् ।।१५५।।

ऐन्द्रवं चन्द्रवदने चन्द्रतत्त्वं वरानने !।
कुबेरत्वं शिवत्वं वा विष्णुत्वं विश्वगेहिनी ।।१५६।।

तत्क्षणाद् देवदेवेशि ! जायते नात्र संशयः ।
विद्यासिद्धेः प्रकरणं पूर्वोक्तं त्रिपुरेश्वरि ! ।।१५७।।

इदानीं कथयाम्यत्र विद्यासिद्धिमनुत्तमाम् ।
श्मशानेऽश्वत्थमूले वा शवे वा शून्यमन्दिरे ।।१५८।।
प्रजपेत् कालिकां तारां महाविद्या प्रसीदति ।
जपेन तपसा स्तोत्रैरन्तर्यागैर्मनोहरैः ! ।।१५९।।
पूजनैः कवचैर्देवि ! महाविद्या प्रसीदति ।
अनेनैव विधानेन पूजनं यः करोत्यहो ! ।।१६०।।
सुप्रसन्ना जगद्धात्री महामाया प्रसिध्यति ।
मन्त्रसिद्धेर्महाविद्या सिद्धेः कारणमग्रतः ।।
कथितं ते जगद्धात्रि ! किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ।।१६१।।

श्रीपार्वती उवाच—

श्रुतं सिद्धेः कारणं तु सर्वसिद्धिकरं परम्।
यज्ज्ञात्वा मोक्षमाप्नोति जीवः परमकोविदः ।।१६२।।
नानातन्त्रं श्रुतं देवदेव! विश्वेश्वर! प्रभो!।
इदानीं श्रोतुमिच्छामि नीलकण्ठ! सदाशिव! ।।१६३।।
माहात्म्यं कालिकायाश्च तारायाश्च सुरेश्वर!।
श्रोतुमिच्छाम्यहं नाथ! यतस्त्वं कालिकापतिः ।।
तारापतिस्त्वं देवेश! वद शीघ्रं सदाशिव ।।१६४।।

श्रीशिव उवाच—

धन्यासि पतिभक्तासि चार्वङ्गि! शृणु मद्वचः।
कालिकायाश्च ताराया माहात्म्यं सिद्धिदायकम् ।।१६५।।
यथा काली तथा तारा एकदैव हि भिन्नता।
दक्षांशा चैव वामांशा यथानुक्रमसारतः ।।१६६।।
नहि कालीसमा पूजा नहि कालीसमं फलम्।
नहि कालीसमं ज्ञानं नहि कालीसमं तपः ।।१६७।।
तस्यैव धन्या जननी धन्यस्तस्य पितामहः।
धन्यं कुलं यशश्चण्डि! येन काली समर्चिता ।।१६८।।
काली तारासमा विद्याचारे स्तुतिविचारणे।
यन्त्रे मन्त्रे फलं तुल्यं न विशेषः कथञ्चन ।।१६९।।
इत्येवं भेदबुद्ध्या तु कथितं चरितं प्रिये!।
अभेदबुद्ध्या देवेशि! सर्वास्तुल्या न संशयः ।।१७०।।
श्रीमदेकजटा देवी उग्रतारा सरस्वती।
व्यालानां दमने कृष्णरक्षणे यमुनाजले ।।१७१।।
पपात तारिणी विद्या नीलवर्णा सरस्वती।
देवैश्चैव हि देवेन्द्रैर्योगीन्द्रैः साधकोत्तमैः ।।१७२।।

साधकैर्मुनिभिः सर्वैर्गन्धर्वैः किन्नरैः खगैः ।
विद्याधरैर्नर्तकैश्च नानाऋषिगणैरपि ।।१७३।।
आराधिता महाकाली महानीलसरस्वती ।
वदन्ति साधकाः सर्वे कालीं कालविनाशिनीम् ।।१७४।।
नीलां सरस्वतीं विद्यामुग्रतारां मनोहराम् ।
कालिकायाश्च ताराया माहात्म्यं देवदुर्लभम् ।।१७५।।
कः शक्नोति महीमध्ये तस्य माहात्म्यकोविदः ।
दशविद्याऽष्टादशधा विद्यारूपां सुरेश्वरीम् ।।१७६।।
भजते यः साधकेन्द्रो भवत्येवं सुरेश्वरि !।
इत्येवं श्रृणु देवेशि ! माहात्म्यं भुवि दुर्लभम् ।।१७७।।
यासां विज्ञानमात्रेण जीवन्मुक्तः प्रजायते ।
यथा शिवस्तथा जीवो जीवस्तु शिव एव हि ।।१७८।।
जायते परमं ज्ञानं भावज्ञानाद् वरानने !।
अपरं श्रृणु चार्वङ्गि ! सावधानाऽवधारय ।।१७९।।
स्तोत्रं च कवचं देव्याः कालिकाया महेश्वरि !।
ताराया न श्रुतं चण्डि ! सर्वमोहनकारणम् ।।१८०।।
षट्कर्मसिद्धिदं मन्त्रं स्तोत्रं कवचमुत्तमम् ।
न प्रकाश्यं च कुत्रापि सर्वसम्पत्प्रदं प्रिये !।
इदानीं कथयाम्यत्र जीवमोहनकारणम् ।।१८१।।

श्रीपार्वती उवाच—

वद नाथ जगत्स्वामिन् ! प्रभो श्रीकण्ठ शङ्कर !।
मोहनं कवचं नाथ स्तोत्रं कवचमेव हि ।।१८२।।
सर्वविघ्नहरं देवि ! सर्वशान्तिकरं तथा ।
देवानामपि दुर्ज्ञेयं वद नाथ जगद्गुरो ! ।।१८३।।

श्रीशङ्कर उवाच—

नमस्ते जगदीशानदयिते ! हरवल्लभे ।
विश्वेश्वरि ! जगद्धात्रि ! त्रैलोक्यमोहनं कुरु ।।१८४।।
मन्त्रोद्धारं प्रवक्ष्यामि सावधाना सुरेश्वरि !।
लान्तं वान्तं मान्तयुक्तं स्वर.........त्मकं प्रिये ।।१८५।।
कान्तं शक्तियुतं देवि ! जलयं चापि वाऽन्वितम् ।
ऋणग्रजं षाग्रजं कुकयुगाग्रजमेव हि ।।१८६।।
शक्तियुक्तं मन्त्रयज्ञशेषं समुदीरयेत् ।
इत्येवं मन्त्रराजं च यो जपेज्जगदम्बिके ! ।।१८७।।
त्रैलोक्यमोहनो भूत्वा सर्वसम्पल्लभेत् तु सः ।
धारणं युगलं फान्तं तान्तं बिन्दुद्वितीयकम् ।।१८८।।
वाक्वादिन्यमुकं मे वशमानय वै फकी ।
मन्त्रं चायुतमेवं च सहस्रं वाऽयुतं निशि ।।१८९।।
तदैव देवीं देवं वा नरं वा वशमानयेत् ।
इयं वशकरी विद्या सर्वतन्त्रेषु गोपिता ।।१९०।।
पूजयेद् भक्तिभावेन प्रणमेद् राजमोहिनीम् ।
स्मृत्वा तु मनसा देवीं जपेन्मन्त्रं कुजे दिने ।।१९१।।
शनैश्चरदिने देवि ! रात्रौ स्तोत्रं पठेद् यदि ।
अचिरेणैव कालेन स भवेद् राजवल्लभः ।।१९२।।
घोरदंष्ट्रे करालास्ये मत्स्यमांसबलिप्रिये !।
नमस्ते विश्वजननि ! नमस्ते विश्वभाविनि ।।१९३।।
नमस्ते जगदीशानदयिते ! भक्तवत्सले ।
नमस्ते परमानन्ददायिनि ! राजमोहिनि ।।१९४।।
नमस्तेऽस्तु सदानन्दे ! नमस्ते शङ्करप्रिये !।
नमस्ते मङ्गले ! तुभ्यं सर्वमङ्गलमङ्गले ।।१९५।।

विश्वमातर्जगद्धात्रि ! नमस्ते त्रिपुरेश्वरि ।
नमस्ते ब्रह्मनमिते ! नमस्ते वरदे शिवे ।।१९६।।
मेघश्यामे जगद्धात्रि ! कराले विकटे शुभे ।
हरभार्ये हराराध्ये ! नमस्ते हरपूजिते ।।११७।।
हरीन्द्र-ब्रह्म-चन्द्रादि-पञ्चाननसुपूजिते ! ।
नमस्तेऽस्तु महारौद्रे ! महाघोरे महोत्सवे ।।१९८।।
महानन्दे महाकालि ! महाकालप्रपूजिते ।
विश्वेश्वरि ! नमस्तेऽस्तु नमस्ते भुवनेश्वरि ।।१९९।।
कामरूपे च कामाक्षे ! कामपुष्पविभूषिते ।
सर्वकामप्रदे देवि ! काममन्दिरवन्दिते ।।२००।।
सर्वकामस्वरूपे ! च कामदेवप्रपूजिते ।
कामेश्वरि ! कलानाथवदने कामवल्लभे ।।२०१।।
क्रियामार्गरते कामे निष्ठाकामे ! कलात्मिके ।
नमस्ते चण्डिके ! चण्डे चण्डमुण्डविनाशिनि ।।२०२।।
राजेश्वरि ! रमे रामपूजिते राजवल्लभे ।
रामप्रिये रामरते ! बलरामप्रपूजिते ।।२०३।।
नभश्छिन्नकराले ! च कराले चण्डि पार्वति !।
नमस्ते सगुणे देवि ! निर्गुणे निर्गुणात्मिके ।।२०४।।
जगद्धात्रि ! जये ! देवि ! विजये ! हरवल्लभे ।
नमस्ते शङ्करानन्ददायिके ! शङ्करप्रिये ।।२०५।।
नमः कृष्णे पीतवर्णे ! शुक्लरक्तस्वरूपिणि ।
महानीले नीलवर्गे महानीलसरस्वति ! ।।२०६।।
वागीश्वरि ! नमस्तेस्तु पद्मे ! पद्मनिवासिनि ।
इति ते कथितं देवि ! स्तोत्रं वै जनमोहनम् ।।२०७।।

पठनात् स्तवराजस्य किं न सिध्यति भूतले ।
मन्दे चन्द्रात्मजे जीवे निशाभागे निशामुखे ।।२०८।।
प्रपठेत् स्तवराजं तु सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ।
ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रो वा वरवर्णिनि ! ।।२०९।।
स्तोत्रप्रपठनाद् देवि ! जगद्वशनयो भवेत् ।
वशीकरणमेतत् तु स्तवराजं मनोहरम् ।।२१०।।
यं यं मन्त्रेण देवेशि ! परमाकर्षयत्यहो !।
स एव वशतां याति देवराजसमो यदि ।।
इत्येवं कथितं स्तोत्रमधुना कवचं शृणु ।।२११।।

श्रीशिव उवाच—

शृणु देवि ! प्रवक्ष्यामि अप्रकाश्यं महीतले ।
श्रुत्वा पठित्वा कवचं शवसिद्धिमवाप्नुयात् ।।२१२।।
पार्वती मस्तकं पातु कपालं जगदम्बिका ।
कपालं चापि गण्डं च दुर्गा पातु महेश्वरी ।।२१३।।
विश्वेश्वरी सदा पातु वक्षोमूलं शिवप्रिया ।
नाभिदेशं जगद्धात्री जगदानन्दवल्लभा ।।२१४।।
हृदयं चण्डिका पातु बाहू परमदेवता ।
केशांश्च पञ्चमी विद्या सभार्यां पातु भैरवी ।।२१५।।
नित्यानन्दा यशः पातु लिङ्गं लिङ्गेश्वरी मुदा ।
भवानी पातु मे पुत्रं पत्नीं मे पातु दक्षजा ।।२१६।।
कामाख्या देहसकलं पातु नित्यं नभोगतम् ।
महाकुण्डलिनी नित्यं पातु मे जठरं शिवा ।।२१७।।
वह्निजाया सदा यज्ञे पातु कर्म स्वधा पुनः ।
अरण्ये विजने पातु दुर्गा देवी रणे वने ।।२१८।।

जले पातु जगन्माता देवी त्रिभुवनेश्वरी ।
इत्येवं कवचं देवि ! दुर्ज्ञेयं राजमोहने ।।२१९।।
कवचस्यापि पठनाद् राजराजेश्वरो भवेत् ।
यत्र कुत्र दिने स्तोत्रं कवचं वरवर्णिनि ! ।।२२०।।
पठित्वा सर्वसौभाग्यं लभते नात्र संशयः ।
एवं निरन्तरं स्तोत्रं कवचं राजमोहनम् ।।२२१।।
जपेन्मन्त्रं क्षितितले वश्यं याति महीपतिः ।
पूजायाः परया भक्त्या क्रियया च विना शिवे ! ।।२२२।।
केवलं जपमात्रेण सिध्यत्येवं न संशयः ।
या पृच्छा ते निगदिता कथिता वरवर्णिनि !।।
इदानीं देववेवेशि ! किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ।।२२३।।

।। इति मुण्डमालातन्त्रे षष्ठः पटलः ।।६।।

अथ सप्तमः पटलः

श्रीदेवी उवाच—

कथ्यतां मे दयासिन्धो ! जगदीश जगद्गुरो।
जगत्कर्ता जगत्पाता जगद्धाता त्वमेव हि ॥ १॥
त्रिषु लोकेषु विश्वेश ! त्वत्तो भिन्नः कदाचन।
नास्ति कर्ता महादेव ! किमेतत् कथयामि ते ॥ २॥
गोलोके न च कैलासे न ब्रह्ममन्दिरे प्रभो !।
न वैकुण्ठे न वा सौरे नक्षत्रे न शशिपुरे ॥ ३॥
वक्ता कर्ता च पाता च हर्ता च त्रिपुरेश्वर !।
पृच्छामि परमं तत्त्वं योगिनीयोगसाधनम् ॥
योगिनीहृदयाम्भोजे योगिनीहृदये तथा ॥ ४॥

श्रीशिव उवाच—

सेयं गोप्या च देवेशि ! ब्रह्मेति यां विदुः शिवे !।
परं ब्रह्म परं धाम सच्चिदानन्दमव्ययम् ॥ ५॥
योगीन्द्राणां ज्ञानगम्यमगम्यं मनसा अपि।
अन्येषां च वरारोहे जगद्धात्रि ! शृणु प्रिये ॥ ६॥
सर्वेषां च मया ज्ञानं ज्ञातं त्वयाख्यमव्ययम्।
नारीणां हृदयाम्भोजं न च वेद कथञ्चन ॥ ७॥

श्रीपार्वती उवाच—

सत्यं च कथितं नाथ ! सत्यमेव वदाम्यहम्।
अबलानां च हृदयं मन्त्रसाध्यं च कथ्यताम् ॥ ८॥
पुरुषा नैव जानन्ति स्वभावात् तु व्यतिक्रमम्।
देवदेव महादेव ! संसारार्णवतारकम् ॥ ९॥

जानामि हृदयं पुंसां काठिन्यं लोलमानसम् ।
अत एव महादेव ! शीघ्रं वद सदाशिव ।। १० ।।
केन रूपेण सा दुर्गा सुप्रसन्ना महीतले ।
स्तवेन कवचेनाऽपि ज्ञानेन जगदीश्वरी ।
प्रसन्ना च महाविद्या भवेत् परमकारणे ।। ११ ।।

श्रीशङ्कर उवाच—

शृणु देवि महादेवि ! विश्वेश्वरि जगन्मयि ।
येन रूपेण सा काली तारा त्रिपुरसुन्दरी ।। १२ ।।
भैरवी चैव कमला दुर्गा च भुवनेश्वरी ।
या या विद्या महेशानि ! कथिता भुवनेश्वरी ।। १३ ।।
सा विद्या च प्रसन्नाऽभूत् केवलं ज्ञानमात्रत: ।
विना ज्ञानान्न वै ध्यानं न क्रिया न च सद्गति: ।। १४ ।।
न च भुक्तिर्न वा मुक्तिर्न भुक्तिर्बुद्धिरेव हि ।
श्मशानसिद्धिश्च न वा न च सिद्धि: शवात्मिका ।। १५ ।।
न विज्ञानं महेशानि ! न वा सिद्धि: प्रजायते ।
ज्ञाने यदा समुत्पन्ने सर्वा: सिध्यन्ति सिद्धय: ।। १६ ।।
ज्ञाने ज्ञाने महेशानि ! विकलं पूजनं जप: ।
तपो भक्ति: क्रिया स्तोत्रं कवचं विफलं प्रिये! ।। १७ ।।
अत एव परं तत्त्वं ज्ञानं परमसाधनम् ।
यो जानाति जगद्धात्रि ! स शिवो नात्र संशय: ।। १८ ।।
कौलिकं कौलिकं देवि ! न त्यजेत् तु कथञ्चन ।
परित्यागे वरारोहे ! सर्वं भवति निष्फलम् ।। १९ ।।
एवं शक्तिविधानेन शाक्त: सर्वविचारणात् ।
जीवन्मुक्त: सर्वलोके जायते नात्र संशय: ।। २० ।।

मन्त्रार्थं मन्त्रचैतन्यं योनिमुद्रां न वेत्ति यः ।
न वेत्ति किञ्चिद् देवेशि ! सत्यं च वरवर्णिनि! ।। २१ ।।
सङ्केतं गुरुसङ्केतं जीवसंङ्केतं तथा ।
दिव्यानां चैव वीराणां पशूनां वरवर्णिनि ! ।। २२ ।।
भावसङ्केतकं देवि ! ब्रह्मसङ्केतकं तथा ।
समयाचारसङ्केतं वीरसाधनमुत्तमम् ।। २३ ।।
श्मशानसाधनं भद्रे ! शवसाधनमेव हि ।
एवं नानाविधानं च मयोक्तं यामले प्रिये ।। २४ ।।
तदा सिद्धिमवाप्नोति यस्तन्त्रे खलु कोविदः ।
कथितं डामरे नाऽथ मुक्तिर्यामलके प्रिये ।। २५ ।।
नानातन्त्रे महेशानि ! कथितं वरवर्णिनि ! ।
दुर्गासेवनमात्रेण विधिवाक्यानुसारतः ।। २६ ।।
मुक्तिं याति नरः सत्यं लब्ध्वा तत्त्वं मनोहरम् ।
विना तत्त्वपरिज्ञानात् न मुखं न परां गतिम् ।। २७ ।।
लभते मानवः सत्यं देवेशि ! जगदम्बिके ।
काली करालवदना मुण्डमालाविभूषिता ।। २८ ।।
कामाख्या कामिनी काम्या करालास्या दिगम्बरा ।
अट्टहासा घोरनादा मेघश्यामा भयानका ।। २९ ।।
सर्वबीजस्वरूपा सा महाबीजस्वरूपिणी ।
सार्द्धपञ्चाक्षरी विद्या वशिष्ठादिप्रपूजिता ।। ३० ।।
सिद्धेन्द्रैश्चापि योगीन्द्रैर्मुनीन्द्रैरपि सेविता ।
देवेन्द्रैश्चापि वीरेन्द्रैः साधकेन्द्रैः प्रपूजिता ।। ३१ ।।
एवंभूता महामाया सर्वतत्त्वविभाविनी ।
सङ्केतं कालिकायाश्च तारायाश्च श्रुतं मया ।। ३२ ।।

कालीतन्त्रे भैरवे च श्रुतं तन्त्रे च यामले।
श्रुतं न भैरवीतन्त्रे भैरव्याश्चरितं प्रिये! ॥ ३३॥
भुवनायाश्च विद्यायाश्चरितं नैव सुन्दरि!।
इदानीं चापि संक्षेपाद् वदिष्यामि वरानने! ॥ ३४॥
पद्मा त्रिशक्तिर्धनदा वाणी पूर्णा महेश्वरि!।
दुर्गा भगवती देवी भुवनाया: प्रतिष्ठिता: ॥ ३५॥
एका देवी जगद्धात्री नानारूपविधारिणी।
तां भजेत् साधकेन्द्रश्व सर्वज्ञादिप्रपूजिताम् ॥ ३५॥
महामायां जगद्धात्रीं सर्वालङ्कारभूषिताम्।
वाणी माया पुनर्माया महामन्त्रस्वरूपिणी ॥ ३७॥
ततश्च केवला माया साधकैरपि सेविता।
पाशादित्र्यक्षरी विद्या यमभीतिविमर्दिनी ॥ ३८॥
सर्वसम्पत्प्रदा मुक्तिदायिनी मुक्तिवल्लभा।
महायोगमयी विद्या सर्वज्ञानमयी तत: ॥ ३९॥
पूजिता साधकै: सर्वै: सर्वालङ्कारभूषिता।
एवं ते कथिता देवि! देवदेवै: प्रपूजिता ॥ ४०॥
भुवनेशी महाविद्या देवानामपि दुर्लभा।
यदि भाग्यवशाद् देवि! चतुर्थीं लभते नर:।
चतुर्वर्गमयो भूत्वा परं ब्रह्माऽधिगच्छति ॥ ४१॥

श्रीदेवी उवाच—

दीनबन्धो दयासिन्धो प्रभो शङ्कर! भो हर।
श्रोतुमिच्छामि देवेश! ज्ञानद: शङ्करो यत: ॥ ४२॥
देवदेव महादेव! नमस्तुभ्यं सदाशिव।
नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं महेश्वर! ॥ ४३॥

विश्वेश्वर जगद्बन्धो नीलकण्ठ ! नमोऽस्तु ते ।
ज्ञानेश ज्ञानदानन्ददायक ज्ञानवर्द्धक ।। ४४ ।।
ज्ञानाधीश ज्ञानपते नमः कोचवधूपते ।
नमस्ते परमानन्द ! नमस्ते भक्तवत्सल ! ।। ४५ ।।
नमस्ते पार्वतीनाथ गङ्गाधर ! नमोऽस्तु ते ।
विश्वेश्वर जगद्बन्धो ! जगदीश सदाशिव ।। ४६ ।।
नमोऽस्तु ते महादेव ! त्रिलोकेश महेश्वर ।
नमस्ते योगतन्त्रज्ञ ! नमः कालीपते नमः ।। ४७ ।।
नमस्तारापते ! तुभ्यं नमस्ते भैरवीपते ।
वाणीपते जगन्नाथ ! नमस्ते चण्डिकापते ।। ४८ ।।
तव रूपतरोर्बीजफलरूपं फलप्रद ! ।
नमस्ते सर्वबीजज्ञ बीजाधार नमोऽस्तु ते ।। ४९ ।।
उमापते ! नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं त्रिलोचन !।
पञ्चानन ! नमस्तुभ्यं नमस्ते शशिशेखर ।। ५० ।।
शम्भो महेश्वर ! विभो विरूपाक्ष चतुर्भुज ।
नमस्ते पर्वता .... चण्डीपते ! नमः ।। ५१ ।।
त्रिलोकेश दयासिन्धो ! करूणामय शङ्कर ।
भक्तवत्सल देवेश नीलकण्ठ ! सदाशिव ।। ५२ ।।
नमः काशीपते ! तुभ्यं नमस्ते चन्द्रशेखर !।
नमश्चण्डीपते ! तुभ्यं श्रीपते पार्वतीपते ।। ५३ ।।
नमस्ते जगदाधार ! चतुरानन वत्सल ।
नमः क्रियापते तुभ्यं नमस्ते मुक्तिद ! प्रभो ।। ५४ ।।
अहमेवाऽबला बाला कथं जानामि शङ्कर !।
निर्गुणा सगुणं ज्ञातुं न समर्था कथञ्चन ।। ५५ ।।

श्रीशिव उवाच—

निर्गुणा प्रकृतिः सत्या अहमेव च निर्गुणः ।
सदैव सगुणा त्वं हि सगुणोऽहं सदाशिवः ।। ५६।।
सत्यं च निर्गुणा देवी सत्यं सत्यं हि निर्गुणः ।
उपासकानां सिद्ध्यर्थं सगुणा सगुणो मतः ।। ५७।।
नानातन्त्रमतं देवी नानायत्नात् प्रकाशितम् ।
ब्रह्मस्वरूपं विज्ञातुं कः समर्थो महीतले ।। ५८।।
नानामार्गे विधावन्ति पशवो हतबुद्धयः ।
श्रीदुर्गाचरणाम्भोजं हित्वा यान्ति रसातलम् ।। ५९।।
सत्यं वच्मि दृढं वच्मि हितं पथ्यं पुनः पुनः ।
न मुक्तिश्च न मुक्तिश्च विना दुर्गानिषेवणात् ।। ६०।।
देवि! दुर्गा परं ब्रह्म श्रुतं काली श्रुतं त्वया ।
ताराश्रुतौ श्रुतं देवि ! श्रुतं ब्रह्मवरेण च ।। ६१।।
ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च वामनश्च दिवौकसः ।
तत्पादसेवनाद् देवि ! वयं वै साधकोत्तमाः ।। ६२।।
न देवेशो गणपतिर्नो ब्रह्मा नो हरो हरिः ।
हरिर्हरिरहं देवि ! सर्वे पादाब्जभावुकाः ।। ६३।।
त्वत्प्रसादान्महेशानि ! ब्रह्मा सृष्टिं करोत्यसौ ।
त्वत्प्रसादात् हरिः पाता हरो हर्ता महीतले ।। ६४।।
वासवश्चाऽमराधीशो ....रूपाः स्मृताः ।
ते सर्वे निर्जरा देवि ! त्वत्प्रसादान्महीतले ।। ६५।।
त्वत्पादपद्मसम्पर्काद् देवदेवोऽपि शङ्करः ।
अतस्त्वं जगदीशानदयिते ! भक्तवत्सले ।। ६६।।
दृष्टिं कुरु महामाये ! नमस्तस्यै नमो नमः ।
त्वं च काली त्वं च तारा षोडशी त्वं वरानने ! ।। ६७।।

त्वं देवि ! भुवना बाला छिन्ना धूमा महेश्वरि ! ।
त्वं देवि ! बगला भीमा कमला त्वं महेश्वरि ॥ ६८ ॥
मातङ्गी त्वन्नपूर्णा त्वं धनदा त्वं शिवप्रिये ! ।
दुर्गा त्वं विश्वजननी दशाऽष्टादशरूपिणी ॥ ६९ ॥
सप्तकोटिमहाविद्या उपविद्यास्वरूपिणी ।
कुमारी रमणीरूपा सुरूपा नगनन्दिनी ॥ ७० ॥
शिवपूज्या शिवाराध्या ब्रह्मापूज्या सुरेश्वरी ।
शिवो भिन्न: शिवा भिन्ना न जीवे वामलोचना ।
इति जानामि विश्वेशि ! सत्यं सत्यं न संशय: ॥ ७१ ॥

श्रीपार्वती उवाच—

सत्यं में कथितं नाथ ! सत्यरूपोऽसि शङ्कर ।
अहं च त्रिषु लोकेषु पार्वतीश्वर शङ्कर ॥
विशेषं देवदेवेश ! सर्वज्ञ कथयस्व मे ॥ ७२ ॥

श्रीशिव उवाच—

विशेषं न च जानामि कथयस्व वरानने ! ।
सर्वज्ञाऽसि महेशानि ! यत: सर्वज्ञवल्लभा ॥ ७३ ॥

श्रीपार्वती उवाच—

गोलोके चैव राधाऽहं वैकुण्ठे कमलात्मिका ।
ब्रह्मलोके च सावित्री भारती वाक्स्वरूपिणी ॥ ७४ ॥
कैलासे पार्वती देवी मिथिलायां च जानकी ।
द्वारकायां रुक्मिणी च द्रौपदी च गजाह्वये ॥ ७५ ॥
गायत्री वेदजननी सन्ध्याऽहं च द्विजन्मनाम् ।
योगमध्येऽप्युषाऽहं च पुष्पे कृष्णाऽपराजिता ॥ ७६ ॥

पत्रे मालूरपत्राऽहं पीठे योनिस्वरूपिणी ।
हरिहरात्मिका विद्या ब्रह्म विष्णुशिवार्चिता ।। ७७ ।।
विशेषानुग्रहेणैव विज्ञेया शङ्कर ! प्रभो ।
यत्र कुत्र स्थले नाथ शाक्तस्तिष्ठति गच्छति ।। ७८ ।।
तत्रैवाऽहं महादेव ! निश्चितं मतमुत्तमम् ।
शक्तिमार्गं परित्यज्य योऽन्यमार्गं विधावति ।। ७९ ।।
करस्थं स मणिं त्यक्त्वा भूतिभावं विधावति ।
इत्येवं च महादेव मयोक्तं जगदीश्वर ! ।।
अतः परतरं नास्ति नास्ति नास्ति सदाशिव ! ।। ८० ।।

।। इति मुण्डमालातन्त्रे सप्तमः पटलः ।। ७ ।।

अथाष्टम: पटल:

श्रीदेवी उवाच–

नमस्ते पार्वतीनाथ विश्वनाथ ! दयामय ।
ज्ञानात् परतरं नास्ति श्रुतं विश्वेश्वर ! प्रभो ।। १ ।।
दीनानाथ दयासिन्धो! श्रुतं विश्वेश्वर ! जगत्पते ।
इदानीं श्रोतुमिच्छामि गोप्यं परमकारणम् ।
रहस्यं कालिकायाश्च तारायाश्च सुरोत्तम ।। २ ।।

श्रीशिव उवाच–

रहस्यं किं वदिष्यामि पञ्चवक्त्रैर्महेश्वरि ! ।
जिह्वाकोटिसहस्रैस्तु वक्त्रकोटिशतैरपि ।। ३ ।।
तथापि तस्य माहात्म्यं न शक्नोमि कथञ्चन ।
तस्या रहस्यं गोप्यं च किं न जानामि शङ्करि ! ।। ४ ।।

स्वस्यैवं चरितं वक्तुं स्वयमेव क्षमो भवेत् ।
अन्यथा नैव देवेशि ! न जानाति कथञ्चन ।। ५ ।।

कालिकाया: शतं नाम नानातन्त्रे त्वया श्रुतम् ।
रहस्यं गोपनीयं च तन्त्रेऽस्मिन् जगदम्बिके ! ।। ६ ।।

करालवदना काली कामिनी कमला कला ।
क्रियावती कोटराक्षी कामाख्या कामसुन्दरी ।। ७ ।।

कापाला च कराला च काशी कात्यायनी कुहू: ।
कङ्काला कालदमना करुणा कमलार्चिता ।। ८ ।।

कादम्बरी कालहरा कौतुकी कारणप्रिया ।
कृष्णा कृष्णप्रिया कृष्णपूजिता कृष्णवल्लभा ।। ९ ।।

कृष्णापराजिता कृष्णप्रिया च कृष्णरूपिणी ।
कालिका कालरात्रिश्च कुलजा कुलपण्डिता ॥ १० ॥
कुलधर्मप्रिया कामा काम्यकर्मविभूषिता ।
कुलप्रिया कुलरता कुलीनपरिपूजिता ॥ ११ ॥
कुलज्ञा कमला पूज्या कैलासगणभूषिता ।
कटजा केशिनी कामा कामदा कामपण्डिता ॥ १२ ॥
करालास्या च कन्दर्पा कामिनीरूपशोभिता ।
कोलम्बका कोलरता केलिनी केशभूषिता ॥ १३ ॥
केशवस्य प्रिया काशा काश्मीरा केशवार्चिता ।
कामेश्वरी कामरूपा कामदानविभूषिता ॥ १४ ॥
कालहन्त्री कूर्ममांसप्रिया कूर्मादिपूजिता ।
केलिनी करका कारा करकर्मनिषेविणी ॥ १५ ॥
कटकेशवमध्यस्था कटकीटकरार्चिता ।
कटप्रिया कटरता कटकर्मनिषेविणी ॥ १६ ॥
कुमारीपूजनरता कुमारीगणसेविता ।
कुलजा च प्रिया कौलप्रिया कुलनिषेविणी ॥ १७ ॥
कुलीना कुलधर्मज्ञा कुलभीतिविमर्दिनी ।
कामधर्मप्रिया काम्या नित्यकर्मस्वरूपिणी ॥ १८ ॥
कामरूपा कामहरा काममन्दिरपूजिता ।
कामागारस्वरूपा च कालाख्या कालभूषिता ॥ १९ ॥
क्रियाभक्तिरता काल्या काञ्चनी कामदायिनी ।
कोलपुष्पाम्बरा कोला निकोला कोलहन्तका ॥ २० ॥
कोषिकी केतकी कुम्भी कुन्तलादिविभूषिता ।
इत्येवं शृणु चार्वङ्गि ! रहस्यं सर्वमङ्गलम् ॥ २१

यः पठेत् परया भक्त्या स शिवो नात्र संशयः ।
शतनामप्रसादेन किं न सिध्यति भूतले! ॥ २२ ॥
ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च वासवाद्या दिवौकसः ।
रहस्यपठनाद् देवि ! सर्वे च विगतज्वराः ॥ २३ ॥
त्रिषु लोकेषु विश्वेशि ! सत्यं गोप्यमतः परम् ।
नास्ति नास्ति महामाये ! तन्त्रमध्ये कथञ्चन ॥ २४ ॥
क्रियया च विना देवि ! विना भक्त्या महेश्वरि ! ।
प्रसन्नास्या करालास्या स्तवपाठाद् दिगम्बरि ! ॥ २५ ॥
सत्यं वच्मि महेशानि ! अतः परतरं नहि ।
न गोकुले न वैकुण्ठे न च कैलासमन्दिरे ॥ २६ ॥
अतः परतरा विद्या स्तोत्रं कवचमेव च ।
त्रिलोकेषु जगद्धात्रि ! नास्ति नास्ति कदाचन ॥ २७ ॥
रात्रावपि दिवाभागे निशाभागे सुरेश्वरि ! ।
प्रजपेद् भक्तिभावेन रहस्यं स्तवमुत्तमम् ॥ २८ ॥
शतनामप्रसादेन मन्त्रसिद्धिः प्रजायते ।
कुजवारे चतुर्दश्यां निशाभागे जपेत् तु यः ॥ २९ ॥
स कृती सर्वशास्त्रज्ञः स कुलीनः सदा शुचिः ।
स कुलज्ञः स कालज्ञः स धर्मज्ञो महीतले ॥ ३० ॥
रहस्यपठनात् कोटिपुरश्चरणजं फलम् ।
प्राप्नोति देवदेवेशि ! सत्यं परमसुन्दरि ! ॥ ३१ ॥
स्तवपाठाद् वरारोहे ! किं न सिध्यति भूतले ! ।
अणिमाद्यष्टसिद्धिः स्याद् भवत्येव न संशयः ॥ ३२ ॥
रात्रौ बिल्वतलेऽश्वत्थमूलेऽपराजितातले ।
प्रपठेत् कालिकास्तोत्रं यथाशक्ति महेश्वरि ! ॥ ३३ ॥

शतवारप्रपठनान्मन्त्रसिद्धिर्भवेद् ध्रुवम् ।
उपायो नास्ति देवेशि ! महामन्त्रस्य साधने ।। ३४।।
अतः परतरं देवि ! नास्ति ब्रह्माण्डमण्डले ।
नानातन्त्रं श्रुतं देवि ! मम वक्त्रात् सुरेश्वरि ! ।। ३५।।
मुण्डमालामहातन्त्रं महामन्त्रस्य साधनम् ।
भक्त्या भगवतीं दुर्गां दुःखदारिद्र्यनाशिनीम् ।। ३६।।
संस्मरेत् प्रजपेद् ध्यायेत् स मुक्तो नात्र संशयः ।
जीवन्मुक्तः स विज्ञेयस्तन्त्रभक्ति परायणः ।। ३७।।
यः साधको महाज्ञानी यश्च दुर्गासदानुगः ।
न च भक्तिर्न वा मुक्तिर्न मुक्तिर्नगनन्दिनि! ।। ३८।।
विना दुर्गां जगद्धात्रि ! निष्फलं जीवनं भवेत् ।
शक्तिमार्गरतो भूयो योऽन्यमार्गे प्रधावति ।। ३९।।
न च शाक्तास्तस्य वक्तुं पारं पश्यन्ति सुन्दरि !।
विना दुर्गां जगद्धात्रि ! वाग्जाले शास्त्रमोहिताः ।। ४०।।
अन्यदेवं भजन्त्येते चान्ये शास्त्रे विघूर्णिताः ।
विना तन्त्राद् विना मन्त्राद् विनायन्त्रान्महेश्वरि ! ।। ४१।।
न च भक्तिश्च मुक्तिश्च जायते वरवर्णिनि !।
तन्त्रवक्ता गुरुः साक्षाद् यथा च ज्ञानदः शिवः ।। ४२।।
यथा गुरुर्महेशानि ! तथा च परमो गुरुः ।
यथा परापरगुरुः परमेष्ठिर्यथा गुरुः ।। ४३।।
तथा चैव हि तन्त्रज्ञस्तन्त्रवक्ता गुरुः स्वयम् ।
तन्त्रं च तन्त्रवक्तारं निन्दन्ति तान्त्रिकीं क्रियाम् ।। ४४।।
ये जना भैरवास्तेषां मांसास्थिचर्वणोद्यताः ।
अत एव हि तन्त्रज्ञं न निन्दन्ति कदाचन ।।
न हसन्ति न हिंसन्ति न वदन्ति कदाचन ।। ४५।।

श्रीपार्वती उवाच—

श्रृणु देव जगद्वन्द्य ! मद्वाक्यं दृढनिश्चितम् ।
तव प्रसादाद् देवेश ! श्रुतं कालीरहस्यकम् ।।
इदानीं श्रोतुमिच्छामि ताराया वद साम्प्रतम् ।। ४६ ।।

श्रीशिव उवाच—

धन्यासि देवदेवेशि ! दुर्गे दुर्गार्तिनाशिनि ! ।
यं श्रुत्वा मोक्षमाप्नोति पठित्वा नगनन्दिनि! ।। ४७ ।।
तारिणी तरला तन्वी तारा तरणवल्लरी ।
तीररूपा तटश्यामा तनुक्षीणपयोधरा ।। ४८ ।।
तुवीरा तरला तीव्रा नयना नीलवाहिनी ।
उग्रतारा जया चण्डी श्रीमदेकजटा शिवा ।। ४९ ।।
तरुणा शाम्भवी च्छिन्ना भागा च भद्रतारिणी ।
उग्रा उग्रप्रभा नीला कृष्णा नीलसरस्वती ।। ५० ।।
द्वितीया शोभिनी नित्या नवीना नित्यनूतना ।
चण्डिका विजयाऽऽराध्या देवी गगनवाहिनी ।। ५१ ।।
अट्टहास्या करालास्या चतुरास्यादिपूजिता ।
सगुणा सगुणाराध्या हरीन्द्रदेवपूजिता ।। ५२ ।।
रक्तप्रिया च रक्ताक्षी रुधिरा सर्वभूषिता ।
बालप्रिया बालरता दुर्गा बलवती बला ।। ५३ ।।
बलप्रिया बलरता बलरामप्रपूजिता ।
अर्द्धकेशेश्वरी केशा केशवेशविभूषिता ।। ५४ ।।
पद्ममाला च पद्माख्या कामाख्या गिरिनन्दिनि !।
दक्षिणा चैव दक्षा च दक्षजा दक्षिणे रता ।। ५५ ।।
वज्रपुष्पप्रिया रक्तप्रिया कुसुमभूषिता ।
माहेश्वरी महादेवप्रिया पञ्चविभूषिता ।। ५६ ।।

इडा च पिङ्गला चैव सुषुम्ना प्राणरूपिणी ।
गान्धारी पञ्चमी पञ्चाननादिपरिपूजिता ।। ५७।।
इत्येतत् कथितं देवि ! रहस्यं परमात्मकम् ।
श्रुत्वा मोक्षमवाप्नोति तारादेव्याः प्रसादतः ।। ५८।।
य इदं प्रपठेत् स्तोत्रं तारायास्तु रहस्यकम् ।
सर्वसिद्धीश्वरो भूत्वा विहरेत् क्षितिमण्डले ।। ५९।।
तस्यैव मन्त्रः सिद्धः स्यान्मन्त्रसिद्धिरनुत्तमा ।
भवत्येवं महामाये ! सत्यं सत्यं न संशयः ।। ६०।।
मन्दे मङ्गलवारे च यः पठेन्निशि संयतः ।
तस्यैव मन्त्रसिद्धिः स्याद् गाणपत्यं लभेत् तु सः ।। ६१।।
श्रद्धयाऽश्रद्धया वापि पठेत् ताराहस्यकम् ।
सोऽचिरेणैव कालेन जीवन्मुक्तः शिवो भवेत् ।। ६२।।
सहस्रावर्तनाद् देवि ! पुरश्चर्याफलं लभेत् ।
एवं सततयुक्तास्ते ध्यायन्तस्तामुपासते ।। ६३।।
ते कृतार्था महेशानि ! मृत्युसंसारबन्धनात् ।
रहस्यं तारिणीदेव्याः कालिकायाः श्रुतं त्वया ।। ६४।।
सारं परमगोप्यं च शिवध्येयं शिवप्रदम् ।
इदानीं च वरारोहे ! भूयः किं श्रोतुमिच्छासि ।। ६५।।

।। इति मुण्डमालातन्त्रे कालीताराहस्येऽष्टमः पटलः ।। ८ ।।

अथ नवम: पटल:

रहस्यं पार्वतीनाथवक्त्रात् श्रुत्वा च पार्वती ।
महादेवं महेशानमीशमाह महेश्वरी ।। १ ।।

श्रीपार्वती उवाच—

त्रिलोकेश जगन्नाथ ! देवदेव सदाशिव ।
त्वत्प्रसादान्महादेव ! श्रुतं तन्त्र पृथग्विधम् ।। २ ।।
इदानीं वर्तते श्रद्धाऽऽगमशास्त्रे ममैव हि ।
यदि प्रसन्नो भगवान् ब्रूह्युपायं महोदयम् ।। ३ ।।
नानातन्त्रे महादेव ! श्रुतं नानाविधं मतम् ।
कृतार्थास्मि कृतार्थास्मि कृतकार्थास्मि शङ्कर ! ।। ४ ।।
प्रसन्ने शङ्करे नाथ ! किं भयं जगतीतले ।
विना शिवप्रसादेन न सिध्यति कदाचन ।।
इदानीं श्रोतुमिच्छामि भुवनाया रहस्यकम् ।। ५ ।।

श्रीशङ्कर उवाच—

शृणु देवि ! प्रवक्ष्यामि गुह्याद् गुह्यतरं परम् ।
पठित्वा परमेशानि ! मन्त्रसिद्धिमवाप्नुयात् ।। ६ ।।
आद्या श्रीभुवना भव्या भवबन्धविमोचिनी ।
नारायणी जगद्धात्री शिवा विश्वेश्वरी परा ।। ७ ।।
गान्धारी परमा विद्या जगन्मोहनकारिणी ।
सुरेश्वरी जगन्माता विश्वमोहनकारिणी ।। ८ ।।
भुवनेशी महामाया देवेशी हरवल्लभा ।
कराला विकटाकारा महाबीजस्वरूपिणी ।। ९ ।।

त्रिपुरेशी त्रिलोकेशी दुर्गा त्रिभुवनेश्वरी ।
नित्या च निर्मला देवी सर्वमङ्गलकारिणी ।। १० ।।
सदाशिवप्रिया गौरी सर्वमङ्गलशोभनी ।
शिवदा सर्वसौभाग्यदायिनी मङ्गलात्मिका ।। ११ ।।
घोरदंष्ट्रा करालास्या मधुमांसबलिप्रिया ।
सर्वदुःखहरा चण्डी सर्वमङ्गलकारिणी ।। १२ ।।
पार्वती तारिणी देवी भीमा भयविनाशिनी ।
त्रैलोक्यजननी तारा तारिणी तरुणाक्षमा ।। १३ ।।
भुक्तिमुक्तिप्रदा भक्तिसदाशङ्करवल्लभा ।
उमा गौरी प्रिया साध्वी प्रिया च वारुणप्रिया ।। १४ ।।
भैरवी भैरवानन्ददायिनी भैरवात्मिका ।
ब्रह्मपूज्या च ब्रह्माणी रुद्राणी रुद्रपूजिता ।। १५ ।।
रुद्रेश्वरी रुद्ररूपा त्रिपुटा त्रिपुरा मता ।
भवानी च भवानन्ददायिनी भवगेहिनी ।। १६ ।।
सुरपूज्येश्वरी चण्डी प्रचण्डा घोरनादिनी ।
घनश्यामा घनवती महाघननिनादिनी ।। १७ ।।
घोरजिह्वा ललज्जिह्वा वैदेशी नगनन्दिनी ।
त्रैलोक्यमोहिनी विश्वमोहिनी विश्वरूपिणी ।। १८ ।।
षोडशी त्रिपुरा ब्रह्म दायिनी ब्रह्मदाऽनघा ।
इत्येतत् परमं ब्रह्मस्तोत्रं परमकारणम् ।। १९ ।।
यः पठेत् परया भक्त्या जीवन्मुक्तः स एव हि ।
ब्रह्माद्या देवताः सर्वा मुनयस्तन्त्रकोविदाः ।। २० ।।
पठित्वा परया भक्त्या ब्रह्मसिद्धिमवाप्नुयुः ।
मन्त्रसङ्केतमज्ञात्वा विद्यासङ्केतकं तथा ।। २१ ।।

वीरसङ्केतकं देवि ! सङ्केतं बहुविस्तरम् ।
.... योनिमुद्रात्मकं प्रिये ! ।। २२ ।।
सङ्केतं समयाचारं कुलसङ्केतकं तथा ।
ब्रह्मसङ्केतकं चण्डि ! कालसङ्केतकं तथा ।। २३ ।।
यन्त्रसङ्केतकं सिद्धिसङ्केतकं बहुविस्तरम् ।
कुलार्णवे श्रुतं नाथ श्रुतं मे मोहने प्रभो ! ।। २४ ।।

श्रीशङ्कर उवाच—

विद्यानामुत्तमा विद्या महाविद्या प्रकीर्तिता ।
यासां स्मरणमात्रेण मन्त्रसिद्धिः प्रजायते ।। २५ ।।
मन्त्रसङ्केतमज्ञात्वा यो यजेद् विश्वमोहिनीम् ।
शतवर्षजपेनापि तस्य सिद्धिर्न जायते ।। २६ ।।
विद्याद्या च द्वितीया षोडशी भुवनेश्वरी ।
भैरवीज्ञानमात्रेण सिद्धिविद्या भवन्ति हि ।। २७ ।।
इडापिङ्गलयोर्मध्ये दुर्गमा विश्वमोहिनी ।
तस्याः प्रभेदसंस्कारं यो जानाति स पण्डितः ।। २८ ।।
स धन्यः स कृती लोके स वीरः सर्वशः शुचिः ।
स भैरवश्च विज्ञेयः सदा सुखविवर्द्धकः ।। २९ ।।
एवं करालवदनाँ मुण्डमालाविभूषिताम् ।
यो जानाति जगद्धात्रीं जीवन्मुक्तः स एव हि ।। ३० ।।
विशेषं च प्रवक्ष्यामि कुलभक्त्या च सिध्यति ।
कुलभक्तिं विना देवि ! न भक्तिर्न च सद्गतिः ।। ३१ ।।
सत्ये तु सुन्दरी आद्या त्रेतायां भुवनेश्वरी ।
द्वापरे तारिणी विद्या कलौ काली प्रकीर्तिता ।। ३२ ।।
नामभेदं प्रवक्ष्यामि कल्पभेदं वरानने ! ।
न भेदः कालिकायाश्च ताराया जगदम्बिके ! ।। ३३ ।।

षोडश्या भुवनायाश्च भैरव्यास्त्रिपुरेश्वरि !।
छिन्नायाश्चैव धूमाया भीमाया: परमेश्वरि ! ।। ३४।।
ततश्च बगलामुख्या मातङ्ग्याश्च सुरेश्वरि !।
न च भेदो महेशानि ! विद्याया वरवर्णिनि ! ।। ३५।।

श्रीपार्वती उवाच—

विश्वनाथ महादेव ! महेश्वर जगद्‌गुरो ।
पृच्छाम्येकं महाभाग ! योगेन्द्र वृषभध्वज ।। ३६।।
कृष्णाया: करवीरस्य द्रोणस्य तु सदाशिव !।
बिल्वपत्रस्य माहात्म्यं जपाया वद शङ्कर ।। ३७।।

श्रीशिव उवाच—

धन्याऽसि पतिभक्तासि प्राणतुल्याऽसि शाङ्करि !।
अतिगोप्यं जगद्धात्रि ! देवानामतिदुर्लभम् ।। ३८।।
कृष्णाऽपराजिता साक्षात् भद्रकाली न संशय: ।
करवीरं च भुवना द्रोणं त्रिपुरसुन्दरी ।। ३९।।
जपा साक्षाद् भगवती सर्वविद्यास्वरूपिणी ।
ये साधका जगन्मातरर्चयन्ति शिवप्रियाम् ।। ४०।।
एतैश्च कुसुमैश्चण्डीं ते शिवा नात्र संशय: ।
किं जपै: कि तपोभिर्वा किं दानै: किं त्रिमध्वकै: ।। ४१।।
येनाऽर्चिता जगद्धात्री द्रोणकृष्णा जपादिभि: ।
राजसूयाश्च मेधाद्यैर्वाजपेयाऽग्निहोमकै: ।। ४२।।
फलं यज्जायते चण्डि ! तत् सर्वं कुसुमार्चनात् ।
जपां द्रोणं तथा कृष्णं मन्दरं करवीरजम् ।। ४३।।
साक्षाद् ब्रह्मस्वरूपं च महादेव्यै निवेदयेत् ।
श्वेतचन्दनसंयुक्तं रक्तचन्दनलेपितम् ।। ४४।।

योदद्याद् भक्तिभावेन स विश्वेशो न संशयः ।
महाघोरे महोत्पाते महाविपदि सङ्कटे ।। ४५ ।।
महादुःखे महारोगे महाशोके महाभये ।
पूजयेत् कालिकां तारां भुवनां षोडशीं शिवाम् ।। ४६ ।।
बालां छिन्नां च बगलां धूमां भीमां करालिनीम् ।
कमलामन्नपूर्णां च दुर्गां दुःखविनाशिनीम् ।। ४७ ।।
सर्वविद्याजपाद्रोणकरवीरैर्मनोहरैः ।
मालूरपत्रैः कृष्णाभिः कृष्णं सम्पूज्य भूतले ।। ४८ ।।
संाधेकेन्द्रो महेशानि ! स भवेन्नात्र संशयः ।
लक्षाणां महिषैर्मेषैरजैर्दानैः खरैः शुभैः ।। ४९ ।।
पूजिता सा जगद्धात्री यद्येषा कुसुमार्चिता ।
माहात्म्यं चापि कृष्णायाः कृष्णा जानाति भूतले ।। ५० ।।
तदर्द्धं चाऽप्यहं देवि ! तदर्द्धं श्रीपतिः सदा ।
तदर्द्धमब्जजन्मा वै तदर्द्धं वेदसाधकः ।। ५१ ।।
अस्य पुष्पस्य माहात्म्यं सङ्क्षेपाद् वच्मि शाङ्करि ! ।
पृथिव्यामतले स्वर्गे वैकुण्ठे कालिकापुरे ।। ५२ ।।
जपादिकरवीरैश्च दानैः किं किं फलं लभेत् ।
न जानामि जगद्धात्रि ! को वेद पार्वतीं विना ।। ५३ ।।

करवीरैः श्वेतरक्तै रक्तचन्दनमिश्रितैः ।
पूजयेत् क्ष्मातले यस्तु स विश्वेशो भवेद् ध्रुवम् ।। ५४ ।।

कृष्णापराजितापुष्पैर्यस्तु देवीं प्रपूजयेत् ।
सोऽश्वमेधसहस्राणां फलं प्राप्य शिवो यजेत् ।। ५५ ।।

बिल्वपत्रस्य माहात्म्यं देवानामपि दुर्लभम्
यो दद्याद् बिल्वपत्रं च शिवायै शङ्कराय च ।। ५६ ।।

सदाशिवसमो भूत्वा स गच्छेद् ब्रह्ममन्दिरम् ।
महाविपत्तौ देवेशि ! जपां कृष्णापराजिताम् ।। ५७।।
द्रोणं वा करवीरं वा स गच्छेत् कालिकापुरम् ।
किं च पाद्यैः किं च वाद्यैर्नैवेद्यैः किं च पूजनैः ।। ५८।।
मधुदानैर्मधुपर्कैः कुम्भकैः किं च रेचकैः ।
पूरकैः किं च वा ध्यानैः प्राणायामैश्च किं च वा ।। ५९।।
किं जपैः किं तपोभिर्वा मत्स्यैर्मांसैश्च पञ्चमैः ।
किमन्यमन्त्रैः किं तन्त्रैः किं यन्त्रैः किं च साधनैः ।। ६०।।
किं च वै वासवैः किं वा श्मशानैर्मन्त्रसाधनैः ।
किंमध्वरैर्मन्त्रपूतैर्मन्त्रार्थैर्मन्त्रजीवनैः ।। ६१।।
किं योनिमुद्रया किं वा तीर्थैः किं ब्रह्मसाधनैः ।
किं मातृकान्यासवर्गैः किं कच्छैः किं घटैः पटैः ।। ६२।।
किं काकचञ्चुभिः षोढान्यासैः किं कर्मसाधनैः ।
येनार्चिता भगवती करवीरैर्जपादिभिः ।। ६३।।
कृष्णापराजितापुष्पैः करवीरैर्मनोहरैः ।
द्रोणैस्तु केतकीपुष्पैर्जपामालूरपत्रकैः ।। ६४।।
पूजिता यैर्भगवती तेषां कि कर्मसाधनैः ।
इत्येवं च श्रुतं देवि ! रहस्यं परमं शिवम् ।। ६५।।

श्रुत्वा यं मोक्षमाप्नोति साधको नात्र संशयः ।
तन्त्रराजं महेशानि ! सारात् सारतरं प्रिये! ।।६६।।

श्रुत्वा ज्ञात्वा मोक्षमाशु लभते नात्र संशयः ।
महाभये बन्धने च विपत्तौ बहुसङ्कटे ।। ६७।।

पूजयित्वा जगद्धात्रीं मुच्यते भवबन्धनात् ।
श्रद्धायाऽश्रद्धया वापि यः कश्चित् तारिणीं यजेत् ।। ६८।।

स धन्यः स कविर्धीरः सर्वशास्त्रार्थकोविदः ।
स च मानी स च ज्ञानी पूजयेद् यस्तु कालिकाम्
इत्येवं च श्रुतं देवि ! भूयः किं श्रोतुमिच्छसि ।। ६९ ।।

।। इति श्रीमुण्डमालातन्त्रे नवमः पटलः ।। ९ ।।

अथ दशमः पटलः

श्रीदेवी उवाच—

देवदेव महादेव ! नीलकण्ठ सदाशिव ।
नमस्ते परमेशान विश्वनाथ ! नमोऽस्तु ते ॥ १ ॥

नमस्ते परमेशान सदाशिव !, महेश्वर ।
नमस्ते परमानन्द ! ज्ञानमोक्षप्रदायक ॥ २ ॥

नमस्ते पार्वतीनाथ ! नमस्ते भक्तवत्सल ।
प्रसीद मां जगद्बन्धो ! गोप्यं वद सदाशिव ॥ ३ ॥

श्रीशिव उवाच—

शृणु देवि जगद्धात्रि ! सारात् सारतरं परम् ।
श्रुत्वा मोक्षमवाप्नोति साधकेन्द्रो महीतले ॥ ४ ॥

शृणुयाद् यो मुण्डमालातन्त्रं परमकारणम् ।
ज्ञानदं मोक्षदं भक्तिमुक्तिसौख्यप्रदं शिवे ! ॥ ५ ॥

इत्येवं परमं देवीं देवानामपि दुर्लभम् ।
यो वेद धरणीमध्ये स एव परमार्थवित् ॥ ६ ॥

शक्तिमार्गं विना जन्तोर्न भक्तिर्न च सद्गतिः ।
शक्तिमूलं जगत् सर्वं शक्तिमूलं परं तपः ॥ ७ ॥

शक्तिमूलं परं कर्म जन्म शर्म महीतले ।
विना शक्तिप्रसादेन न मुक्तिर्जायते प्रिये ! ॥ ८ ॥

श्रुतं देवि वरारोहे ! सर्वं गोप्यं महीतले ।
अन्यद् गोप्यं किं वदसि तत् सर्वं वद सुव्रते ! ॥ ९ ॥

श्रीपार्वती उवाच—

शृणु देव महादेव ! कथयस्व जगद्गुरो ।
कथमुत्पद्यते ज्ञानं कथयस्व कृपानिधे ! ।। १० ।।

श्रीशिव उवाच—

अहोभाग्यमहोभाग्यमहोभाग्यं सुरेश्वरि ! ।
कृतार्थोऽहं कृतार्थोऽहं कृतराज्यो महेश्वरि ! ।। ११ ।।
ज्ञानंकाण्डं महेशानि ! सारात् सारतरं शिवम् ।
ज्ञानं च द्विविधं ज्ञेयं दुर्ज्ञेयं मनसामपि ।। १२ ।।
ज्ञानं परमतत्त्वाख्यं ज्ञानं ज्ञेयार्थसाधनम् ।
अन्यविभ्रान्तिविषयं ज्ञानं साधारणं मतम् ।। १३ ।।
एवं च त्रिविधं शेषं मध्यमं तत्त्ववर्जितम् ।
तत्त्वज्ञानं वरारोहे ! योगीन्द्राणां च दुर्लभम् ।। १४ ।।
विना तत्त्वपरिज्ञानाद् विफलं पूजनं तपः ।
एको देवश्च एकोऽहमात्मभिन्नशरीरतः ।। १५ ।।
घटात् पटात् महेशानि ! कालचक्रान्महीरुहात् ।
एवं ज्ञानं तत्त्वमयं तदा मुक्तोऽचिरेण तु ।। १६ ।।
नानाकारणमेवास्य पूजनं ध्यानमेव च ।
सेवनं चैव तीर्थानां शरणं तारिणीपदम् ।। १७ ।।
स्मरणं सहराजस्य भ्रमणं वै कुलावलम् ।
सत्सङ्गसेवनं विष्णोः शङ्करस्यापि पूजनम् ।। १८ ।।
कालिकापादयुगलं भजनं ज्ञानकारणम् ।
यावन्मनास्त्वमेव स्यात् तावद् भिन्ना महीतले ।। १९ ।।
तावज्जातिश्च गोत्रं च तावन्नाम पृथग्विधम् ।
तावल्लिङ्गं पृथक् सर्वं वर्णानां पृथगेव हि ।। २० ।।

तावन्मित्रौ विपक्षौ च तावत् कलत्रबान्धवौ ।
तावत् पृथग्विधा तन्त्रयन्त्रमन्त्रार्चनादिभिः ।। २१ ।।
तावत् पुण्यं तावदेव पापपुण्यविवर्द्धकम् ।
तावत् त्वं चाप्ययमियं च जायते प्रिये ! ।। २२ ।।
यावन्न जायते चण्डि ! विद्याऽविद्याविरोधिनी ।
अविद्यानाशिनी विद्या विद्याऽविद्याविमर्दिनी ।। २३ ।।
या तारिणी महाविद्या विद्याऽविद्याविरूपिणी।
अत एव वरारोहे ! विद्यामुत्पाद्य भूतले ।। २४ ।।
निर्वाणमोक्षमाप्नोति सत्यं परमसुन्दरि !।
श्रीदुर्गाचरणाम्भोजे भक्तिश्चाव्यभिचारिणी ।। २५ ।।
तदैव जायते ब्रह्मज्ञानं ब्रह्मादिदुर्लभम् ।
ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च वासवाद्या दिवौकसः ।। २६ ।।
भैरवाश्चैव गन्धर्वा विद्याभ्याससमुत्सुकाः ।
ब्रह्मविद्यासमा विद्या ब्रह्म विद्यासमा क्रिया ।। २७ ।।
ब्रह्मविद्यासमं ज्ञानं नास्ति नास्ति कदाचन ।
तत्त्वज्ञानं श्रुतं देवि ! किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ।। २८ ।।

श्रीपार्वती उवाच—

नमस्तुभ्यं महादेव विश्वनाथ ! जगद्गुरो ।
श्रुतं ज्ञानं महादेव ! नानातन्त्रं तवाऽऽननात् ।। २९ ।।
इदानीं चण्डिकायास्तु गुह्यस्तोत्रं वद प्रभो !।
कवचं ब्रूहि मे नाथ ! मन्त्रचैतन्यकारणम् ।। ३० ।।
मन्त्रसिद्धिकरं गुह्याद् गुह्यंमोक्षविधायकम् ।
श्रुत्वा मोक्षमवाप्नोति ज्ञात्वा विद्यां महेश्वरि ! ।। ३१ ।।

श्रीशिव उवाच—

दुर्लभं तारिणीमार्गं दुर्लभं तारिणीपदम् ।
मन्त्रार्थं मन्त्रचैतन्यं दुर्लभं शवसाधनम् ।। ३२ ।।
श्मशानसाधनं योनिसाधनं ब्रह्मसाधनम् ।
क्रियासाधनकं भक्तिसाधनं मुक्तिसाधनम् ।। ३३ ।।
स्तवप्रसादाद् देवेशि ! सर्वाः सिध्यन्ति सिद्धयः ।
नमस्ते चण्डिके चण्डि ! चण्डमुण्डविनाशिनि ।। ३४ ।।
नमस्ते कालिके ! कालमहाभयविनाशिनि ।
शिवे रक्ष जगद्धात्रि ! प्रसीद हरवल्लभे ।। ३५ ।।
प्रणमामि जगद्धात्रीं जगत्पालनकारिणीम् ।
जगत्क्षोभकरीं विद्यां जगत्सृष्टिविधायिनीम् ।। ३६ ।।
करालां विकटां घोरां मुण्डमालाविभूषिताम् ।
हरार्चितां हराराध्यां नमामि हरवल्लभाम् ।। ३७ ।।
गौरीं गुरुप्रियां गौरवर्णालङ्कारभूषिताम् ।
हरिप्रियां महामायां नमामि ब्रह्मपूजिताम् ।। ३८ ।।
सिद्धां सिद्धेश्वरीं सिद्धविद्याधरगणैर्युताम् ।
मन्त्रसिद्धिप्रदां योनिसिद्धिदं लिङ्गशोभिताम् ।। ३९ ।।
प्रणमामि महामायां दुर्गां दुर्गतिनाशिनीम् ।
उमामुग्रमयीमुग्रां तारामुग्रगणैर्युताम् ।। ४० ।।
नीलां नीलघनश्यामां नमामि नीलसुन्दरीम् ।
श्यामाङ्गीं श्यामघटितां श्यामवर्णविभूषिताम् ।। ४१ ।।
प्रणमामि जगद्धात्रीं गौरीं सर्वार्थसाधिनीम् ।
विश्वेश्वरीं विश्वघोरां विकटां घोरनादिनीम् ।। ४२ ।।
आद्यामाद्यगुरोराद्यामाद्यनाथप्रपूजिताम् ।
श्रीदुर्गां धनदामन्नपूर्णां पद्मां सुरेश्वरीम् ।। ४३ ।।

प्रणमामि जगद्धात्रीं चन्द्रशेखरवल्लभाम् ।
त्रिपुरां सुन्दरीं बालामालागणविभूषिताम् ।। ४४।।
शिवदूतीं शिवाराध्यां शिवध्येयां सनातनीम् ।
सुन्दरीं तारिणीं सर्वशिवागणविभूषिताम् ।। ४५।।
नारायणीं विष्णुपूज्यां ब्रह्मविष्णुहरप्रियाम् ।
सर्वसिद्धिप्रदां नित्यामनित्यां गुणवर्जिताम् ।। ४६।।
सगुणां निर्गुणां ध्येयामर्चितां सर्वसिद्धिदाम् ।
विद्यासिद्धिप्रदां विद्यां महाविद्यां महेश्वरीम् ।। ४७।।
महेशभक्तां महेशीं महाजलप्रपूजिताम् ।
प्रणमामि जगद्धात्रीं शुम्भासुरविमर्दिनीम् ।। ४८।।
रक्तप्रियां रक्तवर्णां रक्तबीजविमर्दिनीम् ।
भैरवीं भुवनां देवीं लोलजिह्वां सुरेश्वरीम् ।। ४९।।
चतुर्भुजां दशभुजामष्टादशभुजां शुभाम् ।
त्रिपुरेशीं विश्वनाथप्रियां विश्वेश्वरीं शिवाम् ।। ५०।।
अट्टहासामट्टहासप्रियां धूम्रविनाशिनीम् ।
कमलां छिन्नभालां च मातङ्गीं सुरसुन्दरीम् ।। ५१।।
षोडशीं त्रिपुरां भीमां धूमां च बगलामुखीम् ।
सर्वसिद्धिप्रदां सर्वविद्यामन्त्रविशोधिनीम् ।। ५२।।
प्रणमामि जगत्तारां सारां च मन्त्रसिद्धये ।
इत्येवं च वरारोहे ! स्तोत्रं सिद्धिकरं परम् ।। ५३।।
पठित्वा मोक्षमाप्नोति सत्यं वै गिरिनन्दिनि !।
कुजवारे चतुर्दश्याममायां जीववासरे ।। ५४।।
शुक्रे निशागते स्तोत्रं पठित्वा मोक्षमाप्नुयात् ।
त्रिपक्षे मन्त्रसिद्धिः स्यात् स्तोत्रपाठाद्धि शाङ्करि ! ।। ५५।।

चतुर्दश्यां निशाभागे शनिभौमदिने तथा ।
निशामुखे पठेत् स्तोत्रं मन्त्रसिद्धिमवाप्नुयात् ।। ५६ ।।
केवलं स्तोत्रपाठाद्धि मन्त्रसिद्धिमनुत्तमाम् ।
जागर्त्ति सततं चण्डि ! स्तवपाठाद् भुजङ्गिनी ।। ५७ ।।
इत्येवं च श्रुतं स्तोत्रं कवचं शृणु पार्वति ! ।
सदाशिव ऋषिर्देवि ! उष्णिक् छन्द उदाहृतम् ।। ५८ ।।
विनियोगश्च देवेशि ! ततश्च मन्त्रसिद्धये ।
मस्तकं पार्वती पातु पातु पञ्चाननप्रिया ।। ५९ ।।
केशं मुखं पातु चण्डी भारती रुधिरप्रिया ।
कण्ठं पातु स्तनं पातु कपालं गण्डमेव हि ।। ६० ।।
काली करालवदना विचित्रा स्वरघट्टिनी ।
रक्षमूलं नाभिमूलं दुर्गा त्रिपुरसुन्दरी ।। ६१ ।।
दक्षहस्तं पातु तारा सर्वाणी सर्वमेव च ।
विश्वेश्वरी पृष्ठदेशं नेत्रं पातु महेश्वरी ।। ६२ ।।
हृत्पद्मं कालिका पातु उग्रतारा नभोगतम् ।
नारायणी गुह्यदेशं मेढ्रं मेढ्रेश्वरी तथा ।। ६३ ।।
पादयुग्मं जया पातु सुन्दरी चाङ्गुलीषु च ।
षट्पदम्वासिनी पातु सर्वपद्मं निरन्तरम् ।। ६४ ।।
इडा च पिङ्गला पातु सुषुम्ना पातु सर्वदा ।
धनं धनेश्वरी पातु अन्नपूर्णा सदाऽवतु ।। ६५ ।।
बाह्यं बाह्येश्वरी पातु नित्यं मां चण्डिकाऽवतु ।
जीवं मां पार्वती पातु मातङ्गी पातु सर्वदा ।। ६६ ।।
छिन्ना धूमा च भीमा च भये पातु जले वने ।
कौमारी चैव वाराही नारसिंही यशो मम ।। ६७ ।।

पातु नित्य भद्रकाली श्मशानालयवासिनी ।
उदरे सर्वदा पातु सर्वाणी सर्वमङ्गला ।। ६८ ।।
जगन्माता जयं पातु नित्यं कैलासवासिनी ।
शिवप्रियासुतं पातु सुतां पर्वतनन्दिनी ।। ६९ ।।
त्रैलोक्यं पातु बगला भुवनं भुवनेश्वरी ।
सर्वाङ्गं सर्वनिलया पातु नित्यं च पार्वती ।। ७० ।।
चामुण्डा पातु मे रोमकूपं सर्वार्थसाधिनी ।
ब्रह्माण्डं मे महाविद्या पातु नित्यं मनोहरा ।। ७१ ।।
लिङ्ग लिङ्गेश्वरी पातु महापीठं महेश्वरी ।
गौरी मे सन्धिदेशं च पातु वै त्रिपुरेश्वरी ।। ७२ ।।
सुरेश्वरी सदा पातु श्मशाने च शवेऽवतु ।
कुम्भके रेचके चैव पूरके काममन्दिरे ।। ७३ ।।
कामाख्या कामनिलयं पातु दुर्गा सुरेश्वरी ।
डाकिनी काकिनी पातु सत्यं मे शाकिनी तथा ।। ७४ ।।
हाकिनी राकिणी पातु राकिणी पातु सर्वदा ।
ज्वालामुखी सदा पातु मुखं मध्ये सदाऽवतु ।। ७५ ।।
चारिणी विभवे पातु भवानी च भवेऽवतु ।
त्रैलोक्यमोहिनी पातु सर्वाङ्गं विजनेऽवतु ।। ७६ ।।
राजकुले महाघाते सङ्ग्रामे शत्रुसङ्कटे ।
प्रचण्डा साधकं मां च पातु भैरवमोहिनी ।। ७७ ।।
श्रीराजमोहिनी पातु राजद्वारे विपत्तिषु ।
सम्पत्प्रदा भैरवी च पातु बाला बलं मम ।। ७८ ।।
नित्यं मां शम्भुवनिता पातु मां त्रिपुरान्तका ।
इत्येवं कथितं देवि ! रहस्यं सार्वकालिकम् ।। ७९ ।।

भुक्तिदं मुक्तिदं सौख्यं सर्वसम्पत्प्रदायकम् ।
यः पठेत् प्रातरुत्थाय साधकेन्द्रो भवेद् भुवि ।। ८० ।।
कुजवारे चतुर्दश्याममायां मन्दवासरे ।
गुरौ गुरुं समभ्यर्च्य यः पठेत् साधकोत्तमः ।। ८१ ।।
य याति भवनं देव्याः सत्यं सत्यं न संशयः ।
एवं यदि वरारोहे ! पठेद् भक्तिपरायणः ।। ८२ ।।
मन्त्रसिद्धिर्भवेत् तस्य वाऽचिरान्नात्र संशयः ।
सत्यं लक्षपुरश्चर्याफलं प्राप्य शिवां यजेत् ।। ८३ ।।
राजमार्गं शिवामार्गं प्राप्य जीवः शिवो भवेत् ।
पठित्वा कवचं स्तोत्रं मुक्तिमाप्नोति निश्चितम् ।। ८४ ।।
पठित्वा कवचं स्तोत्रं दशविद्यां यजेद् यतिः ।
विद्यासिद्धिर्मन्त्रसिद्धिर्भवत्येव न संशयः ।। ८५ ।।
तदैव ताम्बूले सिद्धिर्जायते नात्र संशयः ।
शवसिद्धिश्चितासिद्धिर्दुर्लभा धरणीतले ।। ८६ ।।
अयत्नसुभगा सिद्धिस्ताम्बूलान्नात्र संशयः ।
निशामुखे निशायां च महाकाले निशान्तरे ।
पठेद् भक्त्या महेशानि ! गाणपत्यं लभेत् तु सः ।। ८७ ।।

।। इति मुण्डमालातन्त्रे मन्त्रसिद्धिस्तोत्रकवचं नाम दशमः पटलः ।। १० ।।

।। इति प्रथमं मुण्डमालातन्त्रं समाप्तम् ।।

द्वितीये मुण्डमालातन्त्रम्

अथ प्रथमः पटलः

॥ ॐ नमः शिवाय ॥

सर्वानन्दमयी विद्यां सर्वाम्नायैर्नमस्कृताम् ।
सर्वसिद्धिप्रदां देवीं नमामि परमेश्वरीम् ॥ १ ॥

श्रीदेवी उवाच—

देवदेव महादेव ! परमानन्दसुन्दर[1] ।
प्रसीद गुह्यवक्त्रान्त कथयस्व प्रियंवद ! ॥ २ ॥
सर्वतन्त्रेषु मन्त्रेषु गुप्तं यत् पञ्चवक्त्रतः ।
तत् प्रकाशय गुह्याख्यं यच्च[2] त्वं मम वल्लभ ! ॥ ३ ॥

श्रीशिव उवाच—

[3]कथान्तं कथयिष्यामि गुप्तं[4] [5]यच्चञ्चलाम्बिके ! ।
स्त्रीस्वभावान्महत्तत्त्वं[6] न जानासि [7]शुभप्रदम् ॥ ४ ॥

श्रीदेवी उवाच—

सुस्थिराऽहं भविष्यामि न वक्तव्यं कदाचन ।
तव भक्त्या भविष्यामि भावना मन्त्रसिद्धिदा ॥ ५ ॥

---

१. दायिन-ख०, नन्दन-ग०
२ यद्यद् तत्र वल्लभा - ख० ग ०
३. कथन्ते - ख० ग०
४. गह्य-ख०
५. यत् त्वं चलात्मिके-ग०-
६. महत्वं च-ख०
७. सुख - ख०

श्रीशिव उवाच—

देवतागुरुमन्त्राणां एकभावनमुच्यते[१] ।
मन्त्रो यो गुरुरेवासौ यो गुरुः सा[२] च देवता ॥ ६ ॥
काली तारा महाविद्या षोडशी भुवनेश्वरी ।
भैरवी छिन्नमस्ता च विद्या धूमावती तथा ॥ ७ ॥
बगलामुखी सिद्धविद्या मातङ्गी कमलात्मिका ।
एता दश महाविद्याः सिद्धविद्याः प्रकीर्तिताः ॥ ८ ॥
अत्यन्तदुर्लभं[३] लोके [४]षडाम्नायनमस्कृताः ।
एताश्च[५] परमा विद्यास्त्रिषु लोकेषु दुर्लभाः ॥ ९ ॥
सुखदा मोक्षदा विद्या[६] क्लेशसाध्या न तादृशी ।
येन येन प्रकारेण [७]सिद्धिर्यास्यति भूतले ॥ १० ॥
सर्वं ते कथयिष्यामि प्रेमभावेन केवलम् ।
नैव[८] सिद्धाद्यपेक्षाऽस्ति नक्षत्रादिविचारणा ॥ ११ ॥
कालादिशोधनं नास्ति नास्ति मित्रादिदूषणम् ।
सिद्धविद्या महाविद्या युगसेवा परिश्रमम् ॥ १२ ॥
नास्ति किञ्चिन्महादेवि ! [९]दुःखसाध्यं कदाचन ।
या काली परमा विद्या [[१०] सैव तारा प्रकीर्तिता ॥ १३ ॥

---

१. उच्यते-घ०
२. स-ध०
३. दुर्लभा-घ०
४. षडम्रायनमस्कृता-घ०
५. एताभ्यः-घ०
६. नित्या-ग०
७. सिद्धिं - ग०
८. नात्र - ख० ग०
९. महेशानि - ख०
१०. कोष्ठान्तर्गतः पाठो नास्ति - क०

या तारापरमा विद्या चतुर्धा कथिता पुरा।
एतयोर्भेदभावेन (सर्वे) नानामन्त्रा भवन्ति हि ।। १४।।
उक्तं च कालिकाकल्पे ताराकल्पे च ते मया।
षोडशी या महाविद्या चतुर्धा कथिता पुरा] ।। १५।।
लक्ष्मीबीजादिभेदेन पञ्चमी सा भवेदिह।
एकाक्षरी महाविद्या बीजहीना भवेत् पुरा।।
भुवनेश्वरी त्र्यक्षरी तु महाविद्या प्रकीर्तिता ।। १६।।

श्रीदेवी उवाच—

दुष्टा विद्या च देवेश ! कथिता न प्रकाशिता।
इदानीं तद्दयाभावात् कथयाऽऽनन्दसुन्दर ! ।। १७।।

श्रीईश्वर उवाच—

भुवनेशी महाविद्या देवराजेन वै पुरा।
[१]आराधिता च विद्येयं वज्रेण नाम मोहिता ।। १८।।
एकाक्षरी बीजहीना वाग्भवेनोज्ज्वला [२]भवेत्।
कामराजाख्यविद्या [३]या विद्या [४]सा पुष्पधन्वना ।। १९।।
[५]स्मरेण पूजिता पूर्वं भुवनेश्या प्रतिष्ठिता।
कुमारी या[६] च विद्येयं तया[७] शप्ता बहिश्च्युता[८] ।। २०।।

---

१. आराधिता सिद्धिदा च तेन सिद्धा च कालिका-ख०
२. परा - ग०
३. कामबीजाख्य - ख० ग०
४. सिद्धा - ग०
५. शक्रेण - ग०
६. सार - ख०
७. त्वया - ख० ग०
८. पतिव्रते - ख०, स्वप्नावती च्युता - ग०

केवलं शक्तिरूपेण शिवरूपेण केवलम् ।
तया[1] प्रतिष्ठता विद्या तारा चन्द्रस्वरूपिणी ।। २१ ।।
[[2] भैरवी तु महाविद्याऽऽहासम्पत्प्रदायिनी ।
छिन्नमस्ता सुरामासप्रिया रक्तस्वरूपिणी] ।। २२ ।।
धूमावती महाविद्या मारणोच्चाटने रता ।
बगलावश्यस्तम्भादिनानागुणसमन्विता ।। २३ ।।
मातङ्गी च महाविद्या [3] त्रैलोक्यवशकारिणी ।
जीवपुत्रैस्तु धनदा पाषाणै: सर्वभोगदा ।। २४ ।।
कमला त्रिविधा प्रोक्ता एकाक्षरधिया स्थिता ।।
केवला तु महासम्पद्दायिनी सुखमोक्षदा ।। २५ ।।

।। इति द्वितीये मुण्डमालातन्त्रे प्रथम: पटल: ।। १ ।।

१. माया - ख० ग०
२. कोष्ठान्तर्गत: पाठो नास्ति - क०
३. वैरिनिग्रहकारिणी - ख०
४. तया - ख० ग०

अथ द्वितीयः पटलः

श्रीदेवी उवाच—

[1]अक्षमाला तु कथिता यत्नतो न प्रकाशिता ।
अक्षमालेति किं नाम फलं किं वा वदस्व मे ॥ १ ॥

श्रीईश्वर उवाच—

अक्षमाला तु देवेशि ! काम्यभेदादनेकधा ।
भवन्ति शृणु तत् प्रौढे ! विस्तरादुच्यते मया ॥ २ ॥
अनुलोमविलोमंस्थक्षिप्तया वर्णमालया ।
आदिनान्तःक्षादिकान्तःक्रमेण परमेश्वरि ! ॥ ३ ॥
क्षकारं मेरुरूपं तं लङ्घयेन्न कदाचन ।
मेरुहीना च या माला मेरुलङ्घ्या च या भवेत् ॥ ४ ॥
अशुद्धाऽतिप्रकाशा च सा माला निष्फला भवेत् ।
चित्राणी[2] विशतन्त्वाभा ब्रह्मनाडीगतान्तरा ॥ ५ ॥
तया संग्रथिता ध्येया सर्वकामफलप्रदा ।
अष्टोत्तरशतजपादादौ क्लीबं समाचरेत् ॥ ६ ॥
ऋलृवर्णद्वयं[3] यत् तु तद्धि क्लीबं प्रचक्षते ।
वर्गाणामष्टभिर्वापि [4]काम्यभेदक्रमेण तु ॥ ७ ॥
[5]अकचटतपयशा इत्येवं चाष्टवर्गतः ।
स्फाटिकैर्मोक्षदा[6] प्रोक्ता पद्माक्षैर्बहुपुत्रदा ॥ ८ ॥

---

१. अङ्क- घ०
२. चित्रिणी विशतस्त्वाभा - ग०
३. लृ- घ०
४. काम्यभेदात्-ग०
५. अकचटतपयशहेत्येवं - ख० ग०
६. मोक्षलाभः स्यात्- ख०

शुद्धस्फटिकमाला तु महासम्पत्प्रदा प्रिये !।
श्मशानधूस्तुरैर्माला[1] चैका[2] धूमावतीविधौ ।। ९ ।।
नराङ्गुल्यस्थिभिर्माला[3] ग्रथिता [4]पर्वभेदतः ।
सर्वसिद्धिप्रदा मोक्षदायिनी वरवर्णिनि ! ।। १० ।।
नाड्या संग्रथनं कार्यं रक्तेन वाससा अपि ।
सदा गोप्यं प्रयत्नेन मातुश्च जारवत् प्रिये ! ।। ११ ।।
पञ्चधा कथिता माला सर्वसिद्धिफलप्रदा ।
मौक्तिकैर्ग्रथिता माला सर्वैश्वर्यफलप्रदा ।। १२ ।।
मणिरत्नप्रवालैश्च हेमराजतसम्भवा ।
माला कार्या कुशग्रन्थ्या सर्वयज्ञफलप्रदा[5] ।। १३ ।।
नाडीभिर्ग्रथिता माला महासिद्धिप्रदा प्रिये !।
त्रिंशतैश्वर्यफलदा पञ्चविंशेन मोक्षदा ।। १४ ।।
चतुर्दशमयी मोक्षदायिनी भोगवर्द्धिनी ।
[6]पञ्चदशात्मिका देवि ! [7]मारणोच्चाटने स्थिता ।। १५ ।।
स्तम्भने मोहने वश्ये तिरोधानेऽञ्जने [8]तनोः ।
पादुकासिद्धिसङ्घे च शत सङ्ख्या प्रकीर्तिता ।। १६ ।।
अष्टोत्तरशतं कुर्यादथवा सर्वकामदम् ।
नित्यं जपं करे कुर्यान्न तु काम्यं कदाचन[9] ।। १७ ।।

---

१. काष्ठमाला - क०
२. नराङ्गुलस्यास्थिमाला-घ०
३. सर्व - घ०
४. सर्वतोऽक्षयफलप्रदा -ग०
५. पञ्चविंशा च - ख० ग०
६. दशपञ्चत्मिका - ख० ग०
७. माला - ख०
८. मनोः - ग०
९. अबोधनात् - क०

काम्यमपि करे कुर्यान्मालाभावे प्रियंवदे ।
तत्राङ्गुलिंजपं. कुर्वन् साङ्गुष्ठाङ्गुलिभिर्जपेत् ।। १८।।

अङ्गुष्ठेन विना कर्मकृतं तदफलं भवेत् ।
अनामिकाद्वयं पर्व कनिष्ठादिक्रमेण तु ।। १९।।

तर्जनीमूलपर्यन्तं करमाला प्रकीर्तिता ।
मेरुं प्रदक्षिणीकुर्वन् अनामामूलपर्वत: ।। २०।।

मेरुलङ्घनदोषात् तु अन्यथा जायते फलम् ।
आरभ्याऽनामिकामूलात् [1]प्रादक्षिण्यक्रमेण तु ।। २१।।

मध्यमामूलपर्यन्तं जपेदष्टसु पर्वसु ।
[2]तर्जनीमूलपर्यन्तं जपेद् दशसु पर्वसु ।। २२।।

मध्यमा त्रितया ग्राह्या अनामामूलमेव च ।
अनामामध्यपर्वं तु[3] मेरुं कृत्वा न लङ्घयेत् ।। २३।।

तर्जन्यग्रे तथा मध्ये यो जपेत् तत्र मानव: ।
चत्वारि तस्य नश्यन्ति आयुर्विद्या यशो बलम् ।। २४।।
अङ्गुलीर्न[4] वियुञ्जीत किञ्चित् सङ्कोचयेत् तलम् ।
अथात: प्रथमं[5] वक्ष्ये मालानां तन्त्रबोधनम् ।। २५।।
पूजां विधाय भक्त्या तु शुचि: [6]पूर्वमुपोषित: ।
[7]विजने प्रजपेन्मौनी स्वयं मालां च साधक: ।। २६।।

---

१. प्रदक्षिण - घ०
२. अयं श्लोकार्ध: नास्ति - क०
३. पर्वात् तु-ग०
४. अङ्गुलिं न - घ०
५. ग्रथनं - ग०
६. पूर्वो मुखोषित: - घ०
७. विजये ग्रथने मौनी स्वयं मालाश्च-ग०, निर्जने प्रथमे मौनी स्वयं माला च तान्त्रिक: - ख०

कृतनित्यक्रियः शुद्धः शुद्धक्षणे[१] च मन्त्रवित् ।
[२]यथाकालं यथालाभमक्षाण्यानीय[३] यत्नतः ।। २७ ।।

अन्योन्यसमरूपाणि नातिस्थूलकृशानि च ।
कीटादिभिरदुष्टानि[४] न जीर्णानि नवानि च ।। २८ ।।
गव्यैस्तु पञ्चभिस्तानि प्रक्षाल्य च पृथक् पृथक् ।
ततो द्विजेन्द्रपुण्यस्त्रीनिर्मितं ग्रन्थिवर्जितम् ।। २९ ।।
त्रिगुणं त्रिगुणीकृत्य पट्टसूत्रमथापि वा ।
शुक्लं रक्तं[५] तथा कृष्णं शान्तिवश्याभिचारके ।। ३० ।।

अश्वत्थपत्रैर्नवकैः पद्माकारेण स्थापितैः ।
सूत्रं मणींश्च[७] गन्धान्तैः क्षालितास्तत्र निक्षिपेत् ।। ३१ ।।
[८]श्मशानवारिणा चापि [९]पीठप्रक्षालितेन च ।
शुद्धोदकेन रत्नेन[१०] कस्तूरीकुङ्कुमेन च ।। ३२ ।।
[११]तावत् शक्तिं मातृकां च सूत्रे चैव मणिष्वथ ।
विन्यस्य पूजयेदाज्यैर्जुहुयाच्चैव यत्नतः ।। ३३ ।।

होमकर्मण्यशक्तश्चेद् द्विगुणं जपमाचरेत् ।
मणिमेकैकमादाय सूत्रे सम्पातयेत् सुधीः ।। ३४ ।।

---

१. शुद्धक्षेषु च-ग०
२. यथाकामं यथाकालं बीजान्यादाय - ख०
३. मक्षन्यानीय - ग०
४. रभुक्तानि- ग०
५. पीतं तथा रक्तम्-ख०
६. पद्माकारैः प्रकल्पयेत् - ख०
७. मणि च-ख०
८. वासिना-ख०
९. भगवत्प्रक्षालनेन च-ख०, पीठं-ग०
१०. रक्तेन - ग०
११. तारं - ख० ग०

मुखे मुखं तु संयोज्य पुच्छे पुच्छं तु योजयेत् ।
गोपुच्छसदृशी [1]कार्याऽथवा सर्पाकृतिर्भवेत् ।। ३५ ।।

तत्सजातीयमेकाक्षं मेरुत्वेनाऽग्रतो न्यसेत् ।
एकैकमणिमध्ये तु ब्रह्मग्रन्थिं प्रकल्पयेत् ।। ३६ ।।

जपमालां विधायेत्थं ततः संस्कारमारभेत् ।
क्षालयेत् पञ्चगव्येन सद्योजातेन तज्जलैः ।। ३७ ।।

मन्त्रस्तु–

ॐ सद्योजातं प्रपद्यामि सद्योजाताय वै नमः ।।
[2]भवे भवे नाभिभवे भवस्व मां भवोद्भवः ।।
भवे भवस्य मां भवोद्भवः ।। ३८ ।।

ङेन्तान्तः [3]प्रणवाद्येन नमोऽन्तेन क्रमाद् यजेत् ।
चन्दनागुरुगन्धाद्यैर्वामदेवेन घर्षयेत् ।। ३९ ।।

ॐ नमो वामदेवाय नमो ज्येष्ठाय
नमः श्रेष्ठाय नमो रुद्राय नमः ।
कालाय नमः कलविकरणाय नमो
बलविकरणाय नमः प्रमथनाय नमः ।।
सर्वभूतदमनाय नमो
नम उन्मत्ताय उन्मनाय नमो नमः ।। ४० ।।

धूपयेत् तामघोरेण लेपयेत्[4] पुरुषेण वै ।
ॐ घोरेभ्योऽघोरेभ्यो घोरघोरतरेभ्यः ।। ४१ ।।

---

१. माला-ख०
२. भवे भवे द्विजन्तूनां भवतु वा मलभ: - घ०, ...भजस्व मां भवोद्भवाय नमः - ख०
३. ङेन्तपुनराद्येन नमोऽन्तेन - क०, ग०
४. लेपयेत् तत्पुरुषेण वै- ख०

सर्वत: सर्वसर्वेभ्यो नमस्तेऽस्तु रुद्रेभ्य:[१] ।
ॐ तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि ।। ४२ ।।
तन्नो रुद्र: प्रचोदयात् ।
मन्त्रयेत् पञ्चमेनैव प्रत्येकं तु शतं शतम् ।। ४३ ।।

ॐ ईशान: सर्वविद्यानामीश्वर: सर्वभूतानाम् ।
ब्रह्मणोऽधिपतिर्ब्रह्मणोऽधिपति:
शिव:[२] पञ्च सदाशिव: ।।४४।।

प्रणवाद्यो महामन्त्र: सदाशिव इति क्रमात् ।
मेरुं च पञ्चमेनैव ततो मन्त्रेण मन्त्रयेत् ।। ४५ ।।

संस्कृत्यैवं बुधो मालां तत्प्राणांस्तत्र स्थापयेत् ।
मूलमन्त्रेण देवेशि ! सम्पूज्य भक्तिभावत: ।। ४६ ।।

[३]गुरुं सम्पूज्य तद्धस्तात् गृह्णीयादक्षमालिकाम् ।
अशुचिर्न स्पृशेदेनां[४] करभ्रष्टां न कारयेत् ।। ४७ ।।

[५]अङ्गुष्ठस्थामक्षमालां चालयेन्मध्यमाग्रत: ।
तर्जन्यां न स्पृशेदेनां गुरोरपि न दर्शयेत् ।। ४८ ।।

मध्यमाद् भुक्तिमुक्ति: स्यादनामादुत्तमेन तु ।
तर्जनीमारणादिष्टकनिष्ठामारणं स्मृतम् ।। ४९ ।।

[६]भुक्तौ मुक्तौ तथा कृष्टौ मध्यमायां जपेत् सुधी: ।
अङ्गुष्ठानामिकाभ्यान्तु जपेद् वश्ये तु कर्मणि ।। ५० ।।

---

१. रुद्ररूपेभ्य: - ख० ग०
२. शिवोऽस्तु मे ब्रह्मा शिवोम् - ग०, ब्रह्मा शिवो मे ऽस्तु यदा शिवोम् - ख०
३. सम्पूज्य देवं - क० ग०
४. गुरोरपि न दर्शयेत् - ग०
५. एष: श्लोक: नास्ति- ख० ग०
६. श्लोकोऽयं नास्ति - क०

[१]तर्जन्यङ्गुष्ठयोगेन मारणोच्चाटने जपेत् ।
कनिष्ठाङ्गुष्ठयोगाच्च जपेन्मारणकर्मणि ।। ५१ ।।
जपान्ते तु च मालां वै पूजयित्वा तु पोषयेत्[२] ।
जपकाले तु गोप्तव्या जपमाला तु सा शुभा ।। ५२ ।।
गुरुं प्रकाशयेद् विद्वान् न तु मन्त्रं कदाचन ।
अक्षमालां च विद्यां च[३] न कदाचित् प्रकाशयेत् ।। ५३ ।।
भूतराक्षसवेताला गन्धर्वाः सिद्धचारणाः ।
हरन्ति प्रकटात् सिद्धिं तस्माद् गुप्तिं सदा कुरु ।। ५४ ।।
जीर्णसूत्रे पुनः सूत्रं ग्रथयित्वा शतं जपेत् ।
प्रमादात् पतिताद्धस्तात् [४]शतमष्टोत्तरं जपेत् ।। ५५ ।।
[५]भ्रमन्निषिद्धसंस्पर्शे क्षालयित्वा च [६]पूजयेत् ।
जपमाला मया देवि ! कथिता भुवि दुर्लभा ।।
सदा गोप्या प्रयत्नेन यदि त्वं मम वल्लभा ।। ५६ ।।

।। इति द्वितीये मुण्डमालातन्त्रे द्वितीयः पटलः ।।

१२. उत्तमकर्मणि - ग०
१. जपान्तकाले तां मालां पूजयित्वा तु गोपयेत - ग०, जपकाले तां मालां .... - ख०
२. मुद्रां - ग०
३. क्षालयेदष्टशतं जपेत् - ख०
४. ता व - ग०
५. यथोचितम् - ग०
६. यदाचर्याविलम्बेन सर्वे मन्त्राः सुसिद्धिदाः - ग०

अथ तृतीयः पटलः

श्रीदेवी उवाच—

स्थानासने देवदेव ! कथयानन्दसुन्दर !।
[1]सदाचार्यं विना येन सर्वमन्त्राः सुसिद्धगाः ॥ १॥

श्रीईश्वर उवाच—

नदीतीरे बिल्वमूले श्मशाने शून्यवेश्मनि ।
महालिङ्गे पर्वते वा[2] देवागारे चतुष्पथे ॥ २॥
[3]शवस्योपरि मुण्डे वा जले वा कण्ठपूरिते ।
संग्रामभूमौ योनौ तु स्थले वा विजने वने ॥ ३॥
[4]यत्र कुत्र स्थले रम्ये यत्र वा स्यान्मनोरमम् ।
स्थानं ते कथितं देवि ! आसनं कथ्यतेऽधुना ॥ ४॥
[5]स्तम्भने गजचर्माऽथ मारणे माहिषं तथा ।
मेषचर्म तथोच्चाटे खड्गीयं वश्यकर्मणि ॥ ५॥
विद्वेषे जाम्बुकं प्रोक्तं भवेद् गोचर्म शान्तिके ।
व्याघ्राजिने सर्वसिद्धिर्ज्ञानसिद्धिर्मृगाजिने ॥ ६॥
वस्त्रासनं रोगहरं वेत्रजं [6]विपुलश्रियम् ।
कौशेयं पुष्टिकार्ये च कम्बलं [7]दुःखमोचनम् ।।
रक्तं वा यदि वा कृष्णं विशेषाद् रक्तकम्बलम् ॥ ७॥

---

१. यदाचार्यविलम्वेन सर्वे मन्त्राः सुसिद्धिदाः -ग०
२. यत्र वास्यान्मनोलयः - ग०
३. एषः श्लोकः नास्ति - ग०
४. रम्यस्थाने मनः प्रीते आसनानि वदाम्यहम्-ग०
५. व्याघ्राजिनं सर्वसिद्ध्यै मारणे.... मृगाजिनम्-ख० ग०
६. श्रीविवर्द्धनम्-ख०, प्रीतिवर्धनम्-ग०
७. सर्वसिद्धिदम्-ग०

निन्दितासनमाह-

वंशासने च दारिद्र्यं दौर्भाग्यं दारुजासने ।
धरण्यां दुःखसम्भूतिः पाषाणे रोगसम्भवः ।। ८ ।।

तृणासने यशोहानिरेतत् साधारणं स्मृतम् ।
मृदुकम्बलमास्तीर्णं संग्रामे पतितं हि तत् ।। ९ ।।

जन्तुव्यापादितं वाऽपि मृतं वा [१]नवमासकम् ।
[२]गर्भच्युतत्वचं वापि नारीणां योनिजां [३] त्वचम् ।। १० ।।

सर्वसिद्धिप्रदं देवि ! सर्वभोगसमृद्धिदम् ।
[४]त्वचं वा योनिसंस्थायाः कुर्याद् वीरो रतासनम् ।। ११ ।।

श्मशानकाष्ठघटितं पीठं वा[५] यज्ञदारुजम् ।
नाऽदीक्षितो विशेज्जातु कृष्णसारासने गृही ।। १२ ।।
उदासीनवदासीन[६]स्नातकब्रह्मचारिणः ।
[७]कुशाजिनाम्बरैः कार्यं चतुरस्रं समन्ततः ।। १३ ।।

एकहस्तं द्विहस्तं वा चतुरङ्गुलमुच्छ्रितम् ।
विशुद्ध आसने कुर्यात् संस्कारं पूजनं[८] बुधः ।। १४ ।।

भद्रासनं [९]रोगहरं योगदं कौर्ममासनम् ।
पद्मासनमिति प्राहुः सर्वैश्वर्यफलप्रदम् ।। १५ ।।

---

१. नारमासनम्-ग०
२. गर्दभस्य तु चर्माणि - ग०
३. योनिजां - घ०
४. त्वचं वायौ वनस्थानां - ख०, ग०
५. रक्तदारुणम्-ग०
६. ज्ञातक - घ०
७. कुशाजिनाम्बरेणाढ्यं - ग०
८. पूजनत्वधः-ग०
९. भोगकरं-ग०

[1]एकं वीरासनं देवि ! सर्वसिद्धिप्रदं नृणाम् ।
ऊर्ध्वपादौ स्थितौ देवि ! निरोधः परिमण्डितम् ।। १६ ।।
पद्मासनेन देवेशि ! पातालगृहसंस्थितः ।
सर्वासनानां श्रेष्ठं हि देवैरपि सुदुष्करम् ।। १७ ।।
रात्रौ च योऽर्चयेद् देवीं धनवान् सुतवान् भवेत् ।
पीठानां देवि ! सर्वेषां चतुर्धा पीठमुत्तमम् ।। १८ ।।
उड्डीयानं महापीठं पीठानां पीठमुत्तमम् ।
जालन्धरं महापीठं तथा पूर्णाचलं[2] मतम् ।। १९ ।।
पञ्चाशत्पीठमध्ये तु कामरूपं महाफलम् ।
कृते जालन्धरं ज्ञेयं त्रेतायां पूर्णपर्वतम् ।२० ।।
उड्डीयानं द्वापरे च कामरूपं कलौ युगे ।
महाफलप्रदं लोके तत्क्षणात् सिद्धिदं महत् ।। २१ ।।
जपपूजा बलिस्तत्र देवि ! लक्षगुणो भवेत् ।
बहुधा कथ्यते देवि ! किं तस्य गुणवर्णनम् ।।
[3]योनिरूपेण यत्रास्ते स्वयं कोटिगुणात्मिका ।। २२ ।।

।। इति द्वितीये मुण्डमालातन्त्रे तृतीयः पटलः ।। ३ ।।

---

१. एवं - ख०
२. तथा पुन्या च सम्मतम्-घ०, तथा पर्णाचलं महत्-ग०
३. योनिरूपेण मन्त्रास्ते सुखं कोटिगुणान्विकाम्-क०

अथ चतुर्थः पटलः

श्रीदेवी उवाच—

केवलं बलिदानेन तुष्टा भवति[1] चण्डिका ।
कथितं पूर्वमस्मभ्यं[2] [3]प्रकाशं कुरु शङ्कर ! ॥ १ ॥

श्रीईश्वर उवाच—

अत्यन्तगुह्यं देवेशि ! विधानं बलिपूजनम् ।
कथयामि वरारोहे ! सुस्थिरा भव सर्वदा ॥ २ ॥
दधि क्षीरं [5]व्रतान्नं च पायसं शर्करान्वितम् ।
पायसं क्षौद्रमांसं च नारिकेलसमोदकम्[6] ॥ ३ ॥
[7]शर्करं मेषखण्डं च [8]आर्द्रकं सहशर्करम् ।
रम्भाफलं लड्डुकं च भर्जितान्नं च[9] पिष्टकम् ॥ ४ ॥
[10]शालमत्स्यं च पाठीनं शकुलं चेकुटं[11] तथा ।
मद्गूरं च[12] बलिं दद्यात् मांसं माहिषमेषकम्[13] ॥ ५ ॥

---

१. भवतु-घ०
२. मावम्यं-ख०, मभ्यस्तं-ग०
३. तत् प्रकाशय-ख०
४. साम्प्रतम्-ख०, ग०
५. गुडं छागं- ख०, गुडं वान्नं-ग०
६. नालिकेरसमोदकम्-ग०
७. शशकं मेषमुण्डं च-ख०, शशकं भेषखण्डं च-ग०
८. सार्द्रक - ख०, ग०
९. भञ्जितान्नम्-घ
१०. शाणमत्स्यं च-ग०
११. चित्रकलिं-ख०, मद्गुरञ्चे ामं - ग०
१२. मद्गुरं चेक्षितं-ख०, मद्गुरञ्चेत्रिमं-ग०
१३. माहिषमेव च - ख०, ग०

पक्षिमांसं महादेवि ! डिम्बं[1] नानासमुद्भवम् ।
कृष्णछागं[2] महामांसं गोधिकां हरिणीं तथा ।। ६ ।।
जलजे मत्स्यमांसे च गण्डकीमांसमेव च ।
नानाव्यञ्जनदग्धानि[3] व्यञ्ज नानि मधूनि च ।। ७ ।।
ईषद् दग्धं घृतेनाक्तं निशायां दिवसेऽपि वा ।
बलिं दद्यात् विशेषेण कृष्णपक्षे शुभे दिने ।। ८ ।।
छागे दत्ते भवेद् वाग्मी मेषे[4] दत्ते कविर्भवेत्[5] ।
महिषे[6] धनवृद्धिः स्यात् मृगे मोक्षफलं[7] भवेत् ।। ९ ।।

दत्ते पक्षिणि[7] ऋद्धिः स्यात् गोधिकायां महाफलम् ।
नरे दत्ते महर्द्धिः स्यात् यतः[8] सिद्धिरनुत्तमा ।। १० ।।

ललाट-हस्त-हृदय-शिरो-भ्रू-मध्यदेशतः ।
स्वहृदो[9] रुधिरे दत्ते रुद्रदेह इवाऽपरः ।। ११ ।।

चण्डालबलिदानेन महासिद्धिः प्रजायते ।
सुरादानेन[10] देवेशि ! महायोगीश्वरो भवेत् ।। १२ ।।

सुरा तु[11] त्रिविधा प्रोक्ता स्फटिकी डाकिनी तथा ।
काञ्चिकी च महादेवि ! कथिता भुवि दुर्लभा ।। १३ ।।

---

१. डिम्बं-ख०, घ०
२. कृष्णसारम्-ख०
३. दुग्धानि-ख०, ग०
४. मत्स्ये-ग०
५. वरम्-ख-, ध्रुवम्-ग०
६. माहिषे धनसमृद्धिः-ख०, माहिषे धनसिद्धिः-ग०
७. भोग-ख०, ग०
८. पक्षिदत्ते महर्द्धिः-ग०
९. इष्ट-ख०, ग०
१०. देहाद्-ख०, ग०
११. ते विविधा-घ०

[1]स्फाटिकीदानमात्रेण धनवृद्धिरनुत्तमा ।
डाकिनीदानयोगेन सर्ववश्यो भवेद् ध्रुवम् ॥ १४॥

[2]काञ्चिकी सुरया देवि ! योऽर्चयेत् परमेश्वरीम् ।
गुटिकाञ्जनस्तम्भादिमारणोच्चाटनादिभिः ॥ १५॥

महासिद्धीश्वरो भूत्वा वसेत् कल्पायुतं दिवि ।
[3]अर्घ्योदके महेशानि ! महासिद्धिरनुत्तमा ॥ १६॥

रक्तचन्दनबिल्वादिज[4]वाकुसुमवर्वरैः ।
अर्घ्यं दत्त्वा महेशानि ! सर्वकामार्थसाधनम्[5] ॥ १७॥

सुरया चाऽर्घ्यदानेन योगिनीनां प्रियो भवेत् ।
[6]पुरः पात्रं घटस्याऽन्ते तदन्ते भोज्यपत्रकम् ॥ १८॥

तदन्ते वीरपात्रं च बलेः पात्रं तदन्तिके ।
पाद्यार्घाचमनीयानां पात्राणि स्थापयेत् बुधः ॥ १९॥

महायोगी भवेद् देवि ! पीठप्रक्षालितैर्जलैः ।
स्वयम्भूकुसुमे दत्ते भवेत् षट्कर्मभाजनम् ॥ २०॥

सुशीतलजलैरर्घ्यं कस्तूरीकुङ्कुमान्वितैः ।
कुण्डगोलोऽथ बीजैर्वा सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ॥ २१॥

सधवारतिसम्भूतं कुण्डमुत्तमभूतिदम् ।
विधवारतिसम्भूतं [7]गांलमृद्धिप्रदं भुवि ॥ २२॥

---

१. कार्ष्णिकी स्फाटिकी दाने-ग०
२. कार्ष्णिकी-ग०
३. अर्घ्ये दत्ते-ख०, ग०
४. जपा-ग०
५. समृद्धये-ख०, सिद्धये-ग०;
६. 'पुरः पात्रमि'त्यारभ्य 'स्थापयेद् बुध' इति नास्ति - ख०:
७. गोखं सिद्धि-ख०, ग०

मूलमन्त्रेण देवेशि ! आकृष्य निर्भयः शुचिः ।
अर्घ्यं[१] दद्याद् विशेषेण चक्रवातेन पूजिता[२] ॥ २३ ॥

स्वयम्भूकुसुमं देवि ! त्रिविधं भुवि जायते ।
आषोडशादनूढाया उत्तमा सर्वसिद्धिदा ॥ २४ ॥

[३]रजोयोगवशादन्या मध्यमा सुखदायिनी ।
बलात्कारेण देविशि ! अधमा भोगवर्द्धिनी ॥ २५ ॥

[४]कुमारीपूजने शक्तो नारीं स्वप्नेऽपि न स्मरेत् ।
आकृष्य बद्धयोगेन [५]गोलोऽथ पुष्पकं न्यसेत् ॥ २६ ॥

[६]शुद्धं कुर्यात् प्रयत्नेन निर्भयः शुचिमानसः ।
ताम्रपात्रे कपाले वा श्मशानकाष्ठनिर्मिते ॥ २७ ॥

शनिभौमदिने वाऽपि शरीरे मृतसम्भवे ।
[७]सुवर्णेऽप्यथ लोहे वा चक्रमर्च्यं यथाविधि ॥ २८ ॥

पुष्पाण्यपि तथा दद्याद् रक्तकृष्णसितानि च ।
श्वेतरक्तं जवापुष्पं करवीरं तथा प्रिये ! ॥ २९ ॥

तगरं मल्लिका जाती मालती यूथिका तथा ।
धुत्तूराशोकबकुलाः श्वेतकृष्णाऽपराजिताः ॥ ३० ॥

[८]बकपुष्पं बिल्वपत्रं चम्पकं नागकेशरम् ।
[९]वह्निका झिण्टिका कञ्चिरक्तं यत् परिकीर्तितम् ॥ ३१ ॥

---

१. दत्त्वा-ख०, ग०
२. पूजितम्-ख० ग०
३. बलात्कारेण ऊढाया मध्यमा भोगवर्द्धिनी । रजोयोगवशादन्या अधमा सुखदायिनी ॥ - ख०, ग०
४. कुमारीपूजनाशक्तो देवीमापूजनं चरेत्-ख०
५. बन्धयोगेन कुण्डगोलोत्थपुष्पकम्-ख०, ग०
६. सर्वं-ख०, ग०
७. स्वर्णे रौप्येऽथवा लोहे - ख०, ग०
८. रक्तपुष्पं - ग०
९. मल्लिकाकिण्टिकाकाञ्चीरक्तं-ग०

[1]अर्कपुष्पं जवापुष्पं वर्वरं च प्रियंवदे !।
अष्टम्यां तु विशेषेण सन्तुष्टा तस्य पार्वती ।। ३२।।
अष्टम्यां च चतुर्दश्यां नानापुष्पैः समर्चयेत्।
पद्मपुष्पेण रक्तेन सन्तुष्टाः सर्वदेवताः ।। ३३।।
[2]कृष्णा वा यदि वा शुक्ला कालिका[3] वरदा भवेत्।
श्मशानधुत्तूरेणैव तुष्टा मधुमती[4] परा ।। ३४।।
श्मशानजातपुष्पेण सन्तुष्टा कालिका परा।
वन्यपुष्पैश्च विविधैः सन्तुष्टा पार्वती परा ।। ३५।।
आमलक्यास्तु[5] पत्रेण तुष्टा पुष्पेण पार्वती।
अष्टम्यां च चतुर्दश्यां नानापुष्पैः [6]सदाऽर्चयेत्।।
श्मशाने रात्रिशेषे च शनिभौमदिने निशि ।। ३६।।

।। इति द्वितीये मुण्डमालातन्त्रे चतुर्थः पटलः ।। ४ ।।

---

१. बालिका-घ०
२. 'कृष्णा वेत्यारभ्य' 'तुष्टा पुष्पेण पार्वती'त्यन्तं नास्ति-ख०
३. धूमावती'-ग०
४. जवा-ग०
५. आमलक्या रक्तपत्रेण-ग०
६. समर्चयेत्-ग०

अथ पञ्चम: पटल:

श्रीदेवी उवाच—

रहस्यातिरहस्यं मे पुरश्चर्याविधिं प्रभो ! ।
वदस्व यदनुष्ठानात् सर्वकामा भवन्ति हि ॥ १ ॥

श्रीईश्वर उवाच—

गृहीत्वा सद्गुरोर्दीक्षां शुभकाले दिवा निशि ।
अधमो वैष्णव: प्रोक्तो मध्यम: शैवदीक्षित: ॥ २ ॥

[1]परया दीक्षितो यो वै स एव परमो गुरु: ।
चतुर्दशसहस्राणि सेवितो[2] हरिहरात्मक: ॥ ३ ॥

ततो भवति देवेशि ! [3]परापूजारत: पुमान् ।
कायेन मनसा वाचा सुवर्णरजतादिभि: ॥ ४ ॥

सन्तोष्य परया भक्त्या गुरुं दीक्षां समाश्रयेत् ।
पूर्वोक्तस्थानमासाद्य जपपूजां [4]समाश्रयेत् ॥ ५ ॥

प्रात:कालं समारभ्य जपेन्मध्यदिनावधि ।
प्रथमेऽहनि यज्जप्तं तज्जप्तव्यं दिने दिने ॥ ६ ॥

न्यूनाधिकं न जप्तव्यमासमाप्तं[5] सदा जपेत् ।
गते प्रथमयामे तु तृतीयप्रहरावधि ॥ ७ ॥

---

१. सुरया-ग०
२. सावर्तेऽरिहरात्मक:-ख०, सेवितो हरिरम्बुजे-ग०, सेवितोऽविराजते-घ०
३. प्राय: - ग०
४. समाचरेत्-ख०
५. असमाप्ते:-ग०

निशायां च प्रजप्तव्यं रात्रिशेषे जपेन्न च ।
हविष्यं [1]भक्षयेन्नित्यमेकवारं सुसंयतः ।। ८।।

लघ्वाहारं प्रकुर्वीत युवतीपूजने [2]रतः ।
स्वस्त्रीमन्यस्त्रियं वापि पूजयेत् सर्वपर्वसु ।। ९।।

नाधमे [3]सङ्गतिः कार्या सर्वप्राणिहिते रतः ।
यस्य यावान् जपः प्रोक्तः तद्दशांशमनुक्रमात् ।। १०।।

तत्तद्द्रव्यैर्जपस्याऽन्ते होमं कुर्याद् दिने दिने ।
होमस्य च दशांशेन तर्पणं प्रोक्तमेव च ।। ११।।

तर्पणस्य दशांशेन शिरोमार्जनमिष्यते ।
तद्दशांशेन विप्रेन्द्रान् कुर्वीत[4] कुलकन्यकाः ।। १२।।

सम्भोजयेत्[5] प्रीतियुक्तैर्द्रव्यैर्नानाविधैरपि ।
होमाद्यशक्तो देवेशि ! कुर्याच्च[6] द्विगुणं जपम् ।। १३।।

यदि पूजाद्यशक्तः स्यात् द्रव्यालाभेन[7] सुन्दरि !।
केवलं जपमात्रेण पुरश्चर्या विधीयते ।। १४।।

दिव्यो वा यदि वा वीरो भुवि स्यात् साधकोत्तमः ।
स्वेच्छाचारपरो भूत्वा एकान्ते सर्वदा जपेत् ।। १५।।

मत्स्यमांसप्रदानेन शाक्तः कुर्यात् पुरस्क्रियाम् ।
एकरात्रौ श्मशाने वा शवे वा प्रौढबालयोः ।। १६।।

---

१. रात्रौ न कदाचिद् दिनेषु च-ख०
२. यतः -घ०
३. सन्ततिः -ग०
४. युवतीः -ग०
५. संयोजयेत्-ग०
६. कुर्यात् तद् द्विगुणं जपम्-ग०
७. द्रव्याभावेन-ग०

मयोक्तं भैरवीकल्पे विधानं वरवर्णिनि !।
हस्तमात्रनिखाते[१] वा कुण्डे[२] वा विजने वने ।। १७।।

वीराणां साधनं देवि ! कथितं भुवि दुष्करम्।
कुमारीपूजनादेव पुरश्चर्याविधिः स्मृतः ।। १८।।

नानाजातभवाः कन्या [३]रूपलावण्यसंयुताः ।
अत्यन्तप्रौढा बाला वा कोकिला [४]वरदायिनी ।। १९।।

नानाद्रव्यैः प्रियकरैः भक्ष्यभोज्यादिभिः शुभैः ।
पूजयेत् परभावेन नानारूपमनोहराः ।। २०।।

भगिनी कन्यका वाऽपि दौहित्री वा कुटुम्बिनी ।
मातृवर्जं सदा पूज्या नानाजातिसमुद्भवा ।। २१।।

अथवाऽन्यप्रकारेण पुरश्चरणमिष्यते ।
[५]कृष्णां चतुर्दशीं प्राप्य नवम्यां तु महोत्सवे ।। २२।।

सूर्योदयं समारभ्य यावत् सूर्योदयं भवेत्।
तावज्जप्ते महेशानि ! पुरश्चर्या विधीयते ।। २३।।

कृष्णाष्टमीं समारभ्य यावत् कृष्णाष्टमी भवेत्।
सहस्रसंख्ये जप्ते तु पुरश्चरणमिष्यते ।। २४।।

अष्टमीं नवमीं रात्रौ पूजां कुर्यात् विशेषतः ।
[६]दशम्यां पारणं कुर्यात् मत्स्यमांसादिभिः प्रिये ! ।। २५।।

---

१. विखातै-ग०, घ०
२. मुण्डे-घ०
३. तारुण्य-ग०
४. नादिनी-ग०
५. मनोहरम्-घ०
६. नवम्याम्-ग०

षट्सहस्रं जपेन्नित्यं भक्तिभावपरायणः ।
चतुर्दशीं समारभ्य यावदन्या चतुर्दशी ।। २६ ।।

तावज्जपेत्[१] महेशानि ! पुरश्चरणमिष्यते ।
केवलं जपमात्रेण मन्त्राः सिद्धा भवन्ति हि ।। २७ ।।

विना होमादिदानेन विशेषात् पीठपूजने[२] ।
योनिपीठं महापीठं कामपीठं[३] तथाऽपरम् ।। २८ ।।

तयोरेकतरं पूज्यं रुद्रदेह इवापरः[४] ।
तीर्थे [५]तिथिविशेषे च ग्रहणे चन्द्रसूर्ययोः ।।
[६]गुरोरनुग्रहे चैव दीक्षाकालः शुभः स्मृतः ।। २९ ।।

।। इति द्वितीये मुण्डमालातन्त्रे पञ्चमः पटलः ।। ५ ।।

१. जप्ते-ग०
२. पूजनैः-ग०
३. कामरूपम्-ख०, ग०
४. इवेष्टयोः-ख०
५. तीर्थे विशेषेणं-ख०, ग०
६. आदेशमात्रेण नान्यथा सिद्धभाग् भवेत्-ख०

अथ षष्ठः पटलः

अथ देवि ! प्रवक्ष्यामि गुप्तां त्रिभुवनेश्वरीम् ।
यामाराध्य पुरा सर्वे भूतिभाजोऽभवन् सुराः ॥ १ ॥
ब्रह्मा रुद्रः सहस्राक्षो [1]रमाशिवमनोभवाः ।
शक्तिर्माया महेशानि ! विद्या वस्वक्षरा मता ॥ २ ॥
ऋषिर्ब्रह्मा विराट् छन्दो देवता लोकपावनी ।
महामायेति विख्याता बीजं लक्ष्मीः प्रकीर्त्तितम् ॥ ३ ॥

माया शक्तिः कीलकं च शैवदेहमुदाहृतम् ।
षडङ्गानि ततः कुर्यात्[2] मायादीर्घेण संयुता ॥ ४ ॥

ध्यानं देवि ! प्रवक्ष्यामि सर्वैश्वर्यफलप्रदम् ।
विद्युत्पुञ्जनिभां देवीं रक्तपद्मासने स्थिताम् ॥ ५ ॥

त्रिनेत्रां दिग्भवावासां पाणिविंशतिशोभिताम् ।
पीत-रक्त-श्वेत-कृष्ण-धूम्र-पाटल-मौक्तिकम् ॥ ६ ॥

[3]नील-पीत-विचित्राणि वर्णानि कथितानि वै ।
खड्ग-शूल-गदा-शङ्ख-चाप-शराणि च ॥ ७ ॥

लसत्परिघशस्त्राढ्यमूषलं दाननिर्भयम् ।
कर्तृमुद्रां तथा योगमुद्रां[4] च दधतीं करैः ॥ ८ ॥

शक्तिशूलधरां देवीं सर्वसिद्धिफलप्रदाम् ।
पूजायन्त्रं प्रवक्ष्यामि षट्कोणं शक्तिसंयुतम् ॥ ९ ॥

---

१. माया-ख०, ग०
२. मायया दीर्घयुक्तया-ख०, ग०
३. पुच्छाभचित्राणि-ख०, ग०
४. मुदती-घ०

षडष्टषोडशदलं पद्मं[1] द्वारसमन्वितम् ।
त्रिकोणे पूजयेद् देवीं मायां वाणीं हरिप्रियाम् ।। १० ।।

रतिः प्रीतिः क्षमा पूज्या [2]पुष्टिस्तुतिमनोहराः ।
योगनिद्रा महानिद्रा महामाया महासुरी[3] ।। ११ ।।

महामुद्रा महास्वप्ना षड्दले पूजयेत् क्रमात् ।
क्षेमङ्करी योगमुद्रा[4] शरीराकर्षिणी तथा ।। १२ ।।

लज्जा शान्तिर्लक्षणा च चपला [5]शान्तिविग्रहा ।
अष्टदले महेशानि ! वामावर्तेन पूजयेत् ।। १३ ।।

विद्या च परमा विद्या महाविद्या महाबला[6] ।
सौम्या परमसौम्या च महासौम्या महापरा[7] ।। १४ ।।

कालरात्रिर्महारात्रिर्गायत्री[8] च महाम्बिके ! ।
प्रकृतिर्विकृतिर्मेधा विश्वरूपाः क्रमादिमाः ।। १५ ।।

महातत्त्वा[9] प्रमत्ता च उन्मदा मन्दगामिनी ।
महाप्रह्लादा बगला पूजयेद् विधिना तथा ।। १६ ।।

जपमुण्डां महोग्रां च भीमाद् भीमकपालिकाम् ।
अट्टाट्टहासिनीं नित्यां हर्षेणाऽविह्वलां तथा ।। १७ ।।

---

१. चतुर्द्वारसमन्वितम्-ख०
२. तुष्टिः पुष्टिर्मनोभवाः-ख०, ग०
३. महेश्वरी-ख०
४. निद्रा-ख०
५. पलाशान्तिश्च विग्रहा-घ०
६. फला-ख०
७. परापरा-ख०, ग०
८. माहामात्रा महात्मिका-ख०, ग०
९. महामत्ता प्रमत्ता च उन्मत्ता मन्दशायिनी-ख०, महामत्ता प्रगल्भा च उन्मत्ता मन्दशायिनी-ग०

विकटा बहुरूपा च महारूपा महाप्रदा।
[1]घोररावा महानित्या महामञ्जुलभासिनी ॥ १८॥

सर्वदा सुन्दरी पूज्या अपरत्र[2] क्रमात् प्रिये !।
इन्द्रादयस्ततः पूज्याः पूर्वादिदिग्विदिक्षु च ॥ १९॥

चतुर्द्वारि ततः पूज्या भगक्लिन्ना भगाक्षरा।
भगदेवी भगाक्षी च विधिना वामवर्त्मना ॥ २०॥

एवं सम्पूज्य तां देवीं चतुर्लक्षं मनुं जपेत्।
होमादिविधिना कुर्यात् दशांशात् क्रमतः प्रिये ! ॥ २१॥

अनया विद्यया देवि ! महासिद्धीश्वरो भवेत्।
धनवान् पुत्रवान् वाग्मी सुधी भोगी महाबलः ॥ २२॥

राज्यलक्ष्मीमवाप्नोति देवीपुत्रः सदैव हि।
भुवनेशी भगवती बह्निजायान्वितो[3] मनुः ॥ २३॥

[4]सप्ताक्षरो महेशानि ! सर्वसिद्धिफलप्रदः।
स्वर्णपद्मनिभां देवीं सर्वालङ्कारभूषिताम् ॥ २४॥

क्षौमवासां त्रिनयनां शैलसिंहसमाश्रिताम्[5]।
अथवा सिंहशैलौ च इन्द्रादिरथदेवताः ॥ २५॥

एवं ध्यात्वा जपेत् पूर्वं समस्तं हि समाहितः[6]।
[7]सर्वकालं तु तज्जप्यं मन्त्रं सर्वसमृद्धिदम् ॥ २६॥

---

१. 'घोररूपा महारूपा महामोक्षप्रदायिनी' अधि० पा०-ख०
२. अपरतः -घ०
३. जायान्तिको मनुः -क०
४. षडक्षरो महामन्त्रः सर्वत्र सफलप्रदः -ख०
५. सिंहासनस्थिताम्-ख०
६. समासतः -क०
७. सदाकालं तु तज्जाप्यं-ग०

[१] शिववामेन संयुक्तं श्रोत्रेण द्वितयं प्रिये !।
ब्रह्मामुखेन संयुक्तो द्विरावृत्तमनुक्रमात् ।। २७।।

नयनेन समायुक्तः शक्रान्विततया गतः ।
हृदायुक्तो मनुरयं सर्वविद्याफलप्रदः ।। २८।।

बीजं शक्तिः कीलकं च आद्यन्तमध्ययोगतः ।
षड्दीर्घबीजादेव[२] षडङ्गानि प्रकल्पयेत् ।। २९।।

कालीं करालवदनां नरमालाविभूषिताम् ।
चतुर्हस्तां त्रिनयनां [३]शशमांसकराम्बुजाम् ।। ३०।।

कपालचित्रखट्वाङ्गधारिणीं भीममनादिनीम् ।
करिचर्मपरीधानां शुष्कमांसातिभैरवाम् ।। ३१।।

त्रैलोक्यग्रसमानास्यां जिह्वाद्वितयभीषणाम्[४] ।
[५] निमग्न-वर्तुलाऽऽरक्त-नयन-त्रय-धारिणीम् ।। ३२।।

एवं ध्यात्वा यजेद् देवीं [६]कुलपीठे मनोहरे।
त्रिकोणं चतुरस्रं तु षट्कोणं नवकोणकम् ।। ३३।।

[७]वृत्तं दलाष्टमथवा चतुरस्रं लिखेद् बुधः ।
त्रिकोणे पूजयेद् देवीं प्रचण्डां[८] चण्डनायिकाम् ।। ३४।।

---

१. शिवो रामेण-घ०
२. भाजा-क०
३. मसि-ग०
४. जिह्वानलविभीषणाम्-ख०
५. निमग्नां रक्तनयनां चञ्चलावर्तुलान्विताम्-ख०
६. पीठे दल-ख०
७. चतुर्दलाष्ट-ख०
८. चण्डां च-ख०

चण्डकालीं च चण्डालीं प्रचण्डां कालनायिकाम् ।
खट्वां[1] मत्तां[2] क्रमाद् देवि ! पूजयेद् विधिना पथा[3] ।। ३५ ।।

[4]जयतुण्डां महोग्रीं च भीमां भीमकपालिकाम् ।
अट्टाट्टहासिनीं नित्यां[5] प्रगल्भां घोररूपिणीम् ।। ३६ ।।

शुष्कभीमां जपेद् देवि ! वसुकोणे परात्मिके ।
अतिकालीं महाकालीं महानित्यां[6] महाभयाम् ।। ३७ ।।

विचित्रां चित्ररूपां च भीमनादनिनादिनीम् ।
महाघोरां यजेद् देवि ! दलान् दिक्षु विदिक्षु च ।। ३८ ।।

इन्द्रादयस्ततः पूज्या लक्षमन्त्रं सदा जपेत् ।
[7]इयं सा षोडशी प्रोक्ता त्रिशक्तिरभिधीयते ।। ३९ ।।

तारं कान्तं युवतिस्थं वारुणं भौतिकं तथा ।
सेचनीये द्वयं कूर्च्चं फट् स्वाहा च तथा परे ।। ४० ।।

वेदाद्याब्जवै (?) रोचनीये सर्वपदं तथा ।
बुद्धिभावं तथाऽऽनीय रुद्रवत् परिकीर्तितम् ।। ४१ ।।

वन्दनीयः शिवः षष्ठः स्वरमर्त्यसमन्विताम् ।
नादबिन्दुयुतां द्वन्द्वं फट् स्वाहा तदनन्तरम् ।। ४२ ।।

---

१. खर्वां-ख०
२. मत्ताः - ग०
३. ततः -ख०
४. उग्रामुग्रां महोग्रां च -ख०
५. नित्यं-ख०
६. सिद्धिं भयावहाम्-ख०
७. 'इयं सा' (३९) इत्यत आरभ्य' श्रद्धाया जायते' (५५) इति पर्यन्तं श्लोकाः अन्यत्र नोपलभ्यन्ते.

सप्तविंश[क्षरयुता] महाविद्या प्रकीर्तिता ।
ॐ लज्जां त्रपां मेधां हुं फडित्युग्रतारिका ।। ४३।।
ॐ माया श्रीं हुं अस्रान्तमित्येकजटामन्त्रः ।
रकारं प्रथमं रेफचतुर्दशस्वरान्वितम् ।। ४४।।
पुटितान्तेन कर्तव्यं परापरफलप्रदम् ।
अस्त्रहीनमिदं नीलसरस्वत्या विनिर्दिशेत् ।। ४५।।
कामाख्यायास्तु ह्रां ह्रीं ह्रूं त्रिपुरं समुदाहृतम् ।
नारसिंहस्ततः श्वन्तं शुद्धं कुर्यात्तमेव च । ।। ४६।।
ईं ईङ्कारिणिमाख्याता त्रिबीजं मन्त्रमुत्तमम् ।
तुर्यमष्टोत्तरमथवा ? पुनरुत्तरम् ।। ४७।।
इति भगवति वैष्णवीति पदं ततः ।
सुभगे वह्निजायान्तं मन्त्रमेवं प्रकीर्तयेत् ।। ४८।।
इन्द्रबीजं समुच्चार्य षष्ठस्वरसमन्वितम् ।
वाराही शक्रबीजं च पञ्चस्वरविभूषितम् ।। ४९।।
ॐ तुष्यतु भैरवीपदं चरणाय नमोक्तिकम् ।
वाराह्या इति विख्याता दुर्लभा शत्रुमारणे ।। ५०।।
ब्रह्मा वह्निसमारूढः चतुर्थस्वरसंयुतः ।
नाद बिन्दुसमायुक्तस्त्रिशूलीकृतविग्रहः ।। ५१।।
कृच्छ्रं शिवायुग्मं नामाक्षरसमायुतम् ।
वाग्बीजवह्निवनिता दक्षिणाया द्विविंशतिः ।। ५२।।
ह्रीं स्वरत्रैपुरा केवलाया इहेत्यपि ।
हन्ति पिशाचिनी चैव त्रिभाषां तदादितः ।। ५३।।
उच्छिष्ठगणनाथस्य मन्त्रोऽयं सर्वदाकृतः ।
एतासामपि देवीनां जपमोहे च तर्पणे ।। ५४।।

स्वेच्छाविरचितं रत्ने तत्त्वंबोधनिरोधने ।
देवतागुरुमन्त्राणामैक्यमावश्यकारिण: ।। ५५ ।।
श्रद्धया जायते सिद्धिरिह लोकेऽपरत्र च ।
नित्यमध्यात्मयोगे च स्थिरात् सिद्धिमवाप्नुयात् ।। ५६ ।।
सर्वान् कामानवाप्नोति दिव्यान् भोगान् रसातलान् ।
शृणु देवि ! प्रवक्ष्यामि महाविद्यां महाकलाम् ।। ५७ ।।
नादबिन्दुसमायुक्तमाद्यबीजमुदाहृतम् ।
वान्तनेत्रेण संयुक्तं पान्तेन सहितं प्रिये ।। ५८ ।।
नादबिन्दुसमायुक्तं द्वितीयं बीजमुत्तमम् ।
सर्वैश्वर्यप्रदे वह्निजायान्तो मनुरुत्तम: ।। ५९ ।।
ऋषि: सदाशिवोऽस्यास्तु गायत्री च्छन्द उच्यते ।
देवता शुम्भमथनी सर्वदेवनमस्कृता ।। ६० ।।
आद्यबीजेन देवेशि ! षड् दीर्घेण षडङ्गकम् ।
आद्यन्तबीजयोगेन बीजशक्तिशरीरकाम् ।। ६१ ।।
ध्यायेद् देवीं त्रिनयनां फुल्लेन्दीवरलोचनाम् ।
पक्वबिम्बसमानाङ्गीं चारुचन्द्रनिभाननाम् ।। ६२ ।।
अष्टादशभुजां नित्यां सिंहपृष्ठसमाश्रिताम् ।
कोटिकोटिगणैरर्च्यां पाशाङ्कुशधनु: शरान् ।। ६३ ।।
शङ्खचक्रगदापद्मघण्टामुद्गरपट्टिशान् ।
चर्मखड्गं महायष्टिं कपालकर्कशान् शरान् ।। ६४ ।।
अथवा पाणिशतश: प्रहारैरतिसंयुताम् ।
त्रिकोणान्तरषट्कोणे दलाष्टपरिशोभिते ।। ६५ ।।
पद्मे त्रिकोणमध्ये तु सिद्धर्धिककला लता ।
षट्कोणे पूजयेद् देवीं कालीं चण्डां प्रचण्डिकाम् ।। ६६ ।।

इच्छापूर्तिमहाभीमां शिवानीं वामवर्त्मना ।
अथाऽष्टदलमध्ये तु ब्रह्मादिमातरः क्रमात् ।। ६७।।
ब्राह्मी माहेश्वरी स्कान्दी वैष्णवी शांकरी तथा ।
नारसिंही तथा चैन्द्री शिवदूती प्रभेदतः ।। ६८।।
यथावर्णयथाशस्त्रधारिण्यो योगिनीगणाः ।
इन्द्रादयस्ततः पूज्या द्वारे नन्दिमहाबलौ ।। ६९।।
पराजयो जयश्चैव पुष्पाञ्जलित्रयैर्यजेत् ।
पञ्चलक्षं जपेन्मन्त्रं तद्धोमादि दशांशतः ।। ७०।।
अनया सदृशी विद्या त्रिलोकेषु सुदुर्लभा ।
केवलं त्वत्प्रयत्नेन कथिता कुलसुन्दरि ! ।। ७१।।
क्रमाद् विद्या महेशानि ! समस्तायां हि पूजयेत् ।
न किञ्चिद् दुर्लभं तस्य त्रिषु लोकेषु विद्यते ।। ७२।।
इह लोके सुखं सर्वं देवीगणमथाऽन्यतः ।
गोप्तव्यं तत् प्रयत्नेन यस्मै कस्मै न विन्यसेत् ।। ७३।।

।। इति द्वितीये मुण्डमालातन्त्रे षष्ठः पटलः ।। ६ ।।

॥ समाप्तश्चायं ग्रन्थः ॥

कामाख्यातन्त्रम्

।। ॐ नमः परदेवतायै ।।

अथ प्रथमः पटलः

[1]श्रीदेवी उवाच—

भगवन् सर्वधर्मज्ञ ! सर्वविद्याप्रिय[2] प्रभो ।
सर्वदानन्दहृदय ! सर्वागमप्रकाशक[3] ।। १ ।।
[4]श्रुतानि सर्वतन्त्राणि यामलानि[5] च भूरिशः ।
विद्यास्ताः[6] सकला देव ! फलानि त्वत्प्रसादतः ।। २ ।।
सारात् सारतरं तन्त्रं[7] जानासि किं वद प्रभो ! ।
[8]अतीवेदं रहःस्थानं[9] तेनाहं श्रवणोद्यता[10] ।। ३ ।।

श्रीशिव उवाच—

शृणु देवि ! मुदा भद्रे मदीये[11] प्राणवल्लभे ।
योनिरूपा महाविद्या कामाख्या वरदायिनी ।। ४ ।।

---

१. अंशोऽयं नास्ति - क०
२. विद्याधिप-ख०
३. विकासक-क०, ख०
४. शुभानि-ङ०
५. साधनानि-क०, ङ०
६. विद्यायाः-क०, विद्यास्था-ख०
७. मन्त्रं - ङ ०
८. अतिप्रियं - ख०
९. रहसि स्थानं - ख०
१०. श्रवणे श्रिता - ख०
११. मदीयं - क०

वरदाऽऽनन्ददा नित्या महाविभववर्द्धिनी ।
सर्वेषां जननी सापि सर्वेषां तारिणी मता ।। ५।।

रमणी चैव सर्वेषां स्थूला सूक्ष्मा सदा शुभा ।
तस्यास्तन्त्रं प्रवक्ष्यामि सावधानाऽवधारय ।। ६।।

निखिलासु च विद्यासु ये ये सिध्यन्ति साधका: ।
यत्र कुत्रापि केनापि कामाख्या फलदायिनी ।। ७।।

कामाख्याविमुखा लोका निन्दिता भुवनत्रये ।
विना कामात्मिकां कापि न दात्री सिद्धिसम्पदाम् ।। ८।।

कामाख्या च सदा धर्म: कामाख्या चार्थ एव च ।
कामाख्या कामसम्पत्ति: कामाख्या मोक्ष एव च ।। ९।।

निर्वाणं ! [३]सैव देवेशि ! सैव सायुज्यमीरिता[४] ।
सालोक्यं सहरूपं च कामाख्या परमा गति: ।। १०।।

शिवता ब्रह्मता देवि ! विष्णुता चन्द्रतापि च ।
देवत्वं सर्वदेवानां निश्चितं कामरूपिणी ।। ११।।

सर्वासामपि विद्यानां लौकिकं[५] वाक्यमेव च[६] ।
कामाख्याया महादेव्या: स्वरूपं सर्वमेव हि ।। १२।।
पश्य पश्य प्रिये ! सर्वं चिन्तयित्वा हृदि स्वयम् ।
कामाख्यां न विना किञ्चिद् विद्यते भुवनत्रये[७] ।। १३।।

---

१. सिद्धि - ख ०
२. विनेत्यारभ्य चार्थ एव 'चेत्यन्तं' न-ख०
३. सर्व- क० ङ०
४. सायुज्यमीरितम्-क० ङ०
५. लौकिक्य - क० ङ०
६. अस्ति च-क०
७. भुवनेषु च - क०

लक्षकोटिमहाविद्यास्तन्त्रादौ[1] परिकीर्तिताः ।
सारात् सारतमा[2] देवि ! सर्वेषां षोडशी मता ।। १४ ।।

[3]तस्याश्च कारणं देवि ! कामाख्या जगदम्बिका ।
चन्द्रकान्तिर्यथा[4] देवि ! जायते लीयते पुनः ।। १५ ।।

स्थावराणि चराणीह नित्याऽनित्यानि यानि च ।
सत्यं सत्यं पुनः सत्यं विना तां नैव जायते ।। १६ ।।

।। इति श्रीकामाख्यातन्त्रे देवीश्वरसंवादे प्रथमः पटलः ।। १ ।।

१. स्वतन्त्रादौ-ख०
२. सारात् सारम् उमा-क०
३. तस्यापि-क० ङ०
४. र्यदा-ख०

अथ द्वितीय: पटल:

श्रीशिव उवाच—

मन्त्रोद्धारं प्रवक्ष्यामि शृणु देवि ! परात् परम् ।
यज्ज्ञात्वा साधयेत् सिद्धिं देवानामपि दुर्लभाम्[१] ।। १ ।।

मन्त्रस्यास्य [२]प्रतापेन मोहयेदखिलं जगत् ।
ब्रह्मादीन् मोहयेद् देवि ! बालकं जननीं[३] यथा ।। २ ।।

देवदानवगन्धर्वकिन्नरादीन्[४] सुरेश्वरि ! ।
मोहयेत् क्षणमात्रेण प्रजासु नृपतिर्यथा ।। ३ ।।

मन्त्रस्य पुरतो देवि ! राजानं[५] सचिवादय: ।
अन्ये च मानवा: सर्वे मेषादिजन्तवो यथा ।। ४ ।।

मोहयेन्नगरं राज्ञ:[६] सहस्त्यश्वरथादिकम् ।
ऊर्वश्याद्यास्तु स्वर्वेश्या राजपत्न्यादिका:[७] क्षणात् ।। ५ ।।

स्तम्भनं मारणं देवि ! क्षोभणं जृम्भणं तथा ।
द्रावणं[८] भीषणं चैव विद्वेषोच्चाटने तथा ।। ६ ।।

आकर्षणं च नारीणां विशेषेण महेश्वरि ! ।
वशीकरणमन्यानि साधयेत् साधकोत्तम: ।। ७ ।।

---

१. दुर्लभम्-ख० ङ०
२. प्रभावेण - ख०
३. बालको जननी - क० ख०
४. गन्धर्वान्-ख०
५. राजान: - क०
६. राज्यं - ख०
७. कटाक्षणात्-ख०
८. दावनं - क०, द्रवणं - ख०

अग्नि: स्तम्भति वायुश्च सूर्यो वारिसमूहक:[1] ।
कटाक्षेणैव[2] सर्वाणि साधकस्य न चान्यथा ॥ ८॥

जगज्जयति मन्त्रज्ञ: कामदेवो यथा जयी ।
तस्याऽसाध्यं त्रिभुवने न किञ्चित् प्राणवल्लभे ! ॥ ९॥

जृम्भणान्तं त्यक्तपाशं यांत्रावारणरोहकम्[3] ।
व्यङ्गवर्णयुतं देवि ! नादबिन्दुयुतं पुन: ॥ १०॥

एतत् तु[4] त्रिगुणीकृत्य कल्पवृक्षमनुं जपेत् ।
एकं वापि द्वयं वापि चतुर्थं वा[5] जपेत् सुधी: ॥ ११॥

कामाख्यासाधनं कार्यं सर्वविद्यासु साधकै: ।
अन्यथा सिद्धिहानि:[6] स्याद् विघ्नस्तेषां[7] पदे पदे ॥ १२॥

किं शाक्ता वैष्णवा: किं वा किं शैवा गाणपत्यका: ।
महामायाव्रता:[8] सर्वे तैलयन्त्रे वृषा[9] इव ॥ १३॥

अस्याश्च साधनं देवि ! शाक्तानामेव सुन्दरि ! ।
नात्र चक्रविशुद्धिस्तु कालादिशोधनं न च ॥ १४॥

कृते च नरकं याति तस्य सर्वं विनश्यति ।
क्लेशशून्यं पर देवि ! साधनं[10] द्रुतपोषकम् ॥ १५॥

---

१. समुद्रक: - ख०
२. कटाक्षेण च - ख०
३. रोहणम्-ख०
४. त्रयं - ख०
५. वापि सज्जपेत्-ख०
६. नैव सिद्धि: -ख०
७. तस्य-ख०
८. युता-ख०
९. तृषा-ख०
१०. कृत-ख०

श्रीदेवी उवाच—

कालीतारामन्त्रदाने चक्रचिन्तां करोति यः ।
[१]का गतिस्तस्य देवेश ! निस्तारो विद्यते न वा ।। १६ ।।

श्रीशिव उवाच—

[२]वयमग्निश्च कालोऽपि ये ये याता महेश्वरि ! ।
किं ब्रूमो देवदेवेशि ! कालिकातारिणीमनुम्[३] ।। १७ ।।

अज्ञानाद् यदि वा मोहात् कालीतारामनौ प्रिये ।
कृते चक्रादिगणने शूनीविष्ठाकृमिर्भवेत् ।। १८ ।।

[४]कल्पान्ते च महादेवि ! निस्तारो विद्यते न च ।
अस्याः पूजां प्रवक्ष्यामि त्रैलोक्यसाधनप्रदाम् ।। १९ ।।

[५]हठाद्धठाच्च देविशि ! या या सिद्धिश्च जायते ।
प्राप्यते तत्क्षणेनैव नात्र कार्या विचारणा ।। २० ।।

सिन्दूरमण्डलं कृत्वा त्रिकोणं च समालिखेत् ।
[६]निजबीजानि तन्मध्ये, योजयेत् साधकोत्तमः ।। २१ ।।

चतुरस्रं लिखेद् देवि ! ततो वज्राष्टकं [७]प्रिये ।
[८]अष्टदिक्षु यजेत् तां तु न्यासजालं विधाय च ।। २२ ।।

---

१. का गतिर्विद्यते तस्य-ख०
२. नयनग्नि कामवापि माया ज्ञाता-ख०
३. महम्-ख०
४. कल्पान्ता-ख०
५. हठाकुटाच्च-ख०
६. लीज-ख०
७. लिखेत्-ख०
८. चाष्ट-क०

अक्षोभ्यश्च ऋषि: प्रोक्तश्छन्दोऽनुष्टुबुदाहृतम् ।
कामाख्या देवता सर्वसिद्धये विनियोजिता ।। २३ ।।

कराङ्गन्यासकं चैव निजबीजेन कारयेत् ।
षड्दीर्घभाजां ध्यायेत् तु कामाख्यामिष्टदायिनीम् ।। २४ ।।

रक्तवस्त्रां वरोद्युक्तां सिन्दूरतिलकान्विताम् ।
निष्कलङ्कां सुधाधामवदनामलकोज्ज्वलाम् ।। २५ ।।

स्वर्णादिमणिमाणिक्यभूषणैर्भूषितां पराम् ।
नानारत्नादिनिर्माणसिंहासनोपरिस्थिताम् ।। २६ ।।

हास्यवक्त्रां पद्मरागमणिकान्तिमनुत्तमाम् ।
पीनोत्तुङ्गकुचां कृष्णां श्रुतिमूलगतेक्षणाम् ।। २७ ।।

कटाक्षैश्च महासम्पद्दायिनीं परमेश्वरीम् ।
सर्वाङ्गानिन्दितां नानाविद्याभि: परिवेष्टिताम् ।। २८ ।।

डाकिनीयोगिनीविद्याधरीभिः परिशोभिताम् ।
कामिनीभिर्युतां नानागन्धाद्यै: परिगन्धिताम् ।। २९ ।।

ताम्बूलादिकराभिश्च नायिकाभिर्विराजिताम् ।
समस्तसिद्धवर्गाणां प्रणतानां प्रतीक्षणाम् ।। ३० ।।

---

१. सिद्ध्यर्थे-ख०
२. विनियोग: प्रकीर्तित: -ख०
३. रक्तवर्णा-ख०
४. निष्कलङ्कीं-क०
५. हरमोहिनीम्-ख ०
६. सर्वदा-ख०
७. धराभि-ख०, घ०
८. कामां तु सिद्धिवर्गानां-ख०, घ०

त्रिनेत्रां मोहनकरीं[१] पुष्पचापेषु बिभ्रतीम् ।
भगलिङ्गसमाख्यानां[२] किन्नरीभ्योऽपि शृण्वतीम्[३] ।। ३१ ।।

वाणी-लक्ष्मी-सुधा-वाक्य-प्रतिवाक्य-समुत्सुकाम् ।
अशेषगुणसम्पन्नां करुणासागरां शिवाम् ।। ३२ ।।

आवाहयेत् ततो देवीमेवं ध्यात्वा च साधकः ।
पूजयित्वा यथोक्तेन विधानेन [४]हरप्रिये ! ।। ३३ ।।

कुङ्कुमाद्यै रक्तपुष्पैः सुगन्धिकुसुमैस्तथा ।
जवा-यावक-सिन्दूरैः करवीरैर्विशेषतः ।। ३४ ।।

करवीरेषु देवेशि ! कामाख्या तिष्ठति स्वयम् ।
जवायां च तथा विद्धि मालत्यादिसमीपके ।। ३५ ।।

करवीरस्य माहात्म्यं कथितुं नैव शक्यते ।
प्रदानात् तु जवायाश्च गाणपत्यमवाप्नुयात् ।। ३६ ।।

पूजयेदम्बिकां देवीं[५] पञ्चतत्त्वेन सर्वदा ।
पञ्चतत्त्वं विना पूजामभिचाराय कल्पयेत् ।। ३७ ।।

पञ्चतत्त्वेन देव्यास्तु प्रसादो जायते क्षणात् ।
पञ्चमेन [६]महादेवि ! शिवो भवति साधकः ।। ३८ ।।

पञ्चतत्त्वसमं नास्ति नास्ति (किञ्चित्) कलौ युगे ।
पञ्चतत्त्वं परं ब्रह्म पञ्चतत्त्वं परा गतिः ।। ३९ ।।

---

१. संमोहकरां-ख०
२. समाख्यानं-क०, घ०
३. सुस्थिताम्-ख०
४. हरिप्रयाम्-क०, घ०
५. देवि !-क०, घ०
६. साधुः-क०, ख० घ०

पञ्चतत्त्वं महादेवि ! पञ्चतत्त्वं सदाशिवः ।
पञ्चतत्त्वं भुक्तिमुक्ती महायोगः प्रकीर्तितः ॥ ४० ॥

पञ्चतत्त्वेन देवेशि ! महापातककोटयः ।
नश्यन्ति तत्क्षणेनैव तूलराशिमिवानलः ॥ ४१ ॥

यत्रैव पञ्चतत्त्वानि तत्र देवी वसेद् ध्रुवम् ।
पञ्चतत्त्वविहीने तु विमुखी जगदम्बिका ॥ ४२ ॥

मद्येन मोदते स्वर्गे मांसेन मानवाधिपः ।
मत्स्येन भैरवीपुत्रो मुद्रया साधुतां व्रजेत् ॥ ४३ ॥

परेण च महादेवि ! सायुज्यं लभते नरः ।
भक्तियुक्तो यजेद् देवीं तदा सर्वं प्रजायते ॥ ४४ ॥

स्वयम्भूकुसुमैः शुक्लैः कुण्डगोलोद्भवैः शुभैः ।
कुङ्कुमाद्यैरासवेन चार्घ्यं देव्यै निवेदयेत् ॥ ४५ ॥

नानोपहारनैवेद्यैरन्नादिपायसैरपि ।
वस्त्रभूषादेभिर्देवीं प्रपूज्यावरणं यजेत् ॥ ४६ ॥

इन्द्रादीन् पूजयेत् तत्र तेषां यन्त्राणि शाङ्करि ! ।
पार्श्वयोः कमलां वाणीं पूजयेत् साधकोत्तमः ॥ ४७ ॥

---

१. तृण-ख०
२. मुद्राया धातृतां-क०, ख०, घ०
३. भवेद्-ङ०
४. शुद्धैः-ख०
५. दद्याद् मनोहरम्-ख०
६. नानोपहारैर्नैवेद्यैर्दुग्धाद्यैः पायसैरपि-ख०
७. देवि-घ०, ङ०
८. शाङ्करि ! - ख०

अन्नदा[१] धनदा चैव [२]सुखदा जयदा तथा ।
रसदा मोहदा देवि ! ऋद्धिदा सिद्धिदापि च ।। ४८।।

वृद्धिदा शुद्धिदा चैव भुक्तिदा मुक्तिदा तथा ।
मोक्षदा सुखदा[३] चैव ज्ञानदा कान्तिदा तथा ।। ४९।।

एता: पूज्या महादेव्य: सर्वदा यन्त्रमध्यत: ।
डाकिन्याद्यास्तथा पूज्या: सिद्धयो यत्नत: शिवे ! ।। ५०।।

षडङ्गानि ततो देव्या यजेत् पुष्पाञ्जलीन् क्षिपेत् ।
यथाशक्ति जपेन्मन्त्रं शुद्धभावेन साधक: ।। ५१।।

जपं समर्प्य [४]वाद्याद्यैस्तोषयेत् [५]परदेवताम् ।
पठेत् स्तोत्रं च कवचं प्रणमेद् विधिनाऽमुना[६] ।। ५२।।

ततश्च हृदये देवीं संयुज्य शेषिकां[७] प्रति ।
निर्माल्यं निक्षिपेदैशे त्रिकोणं परिकल्पयेत्[८] ।। ५३।।

निर्माल्यं साधकै: सार्धं गृह्णीयाद् भक्तिभावत: ।
विहरेत् पञ्चतत्त्वेन यथाविधि स्वशक्तित: ।। ५४।।

शक्तिमूलं साधनं च शक्तिमूलं जपादिकम् ।
शक्तिमूला [९]जपाश्चैव शक्तिमूलं च जीवनम् ।। ५५।।

---

१. क्षेमदा-ख० घ०
२. पूतना वरदा-ख०, घ०
३. परमा-ख०
४. नामाद्यै-ख०
५. परमेश्वरीम्-ख०
६. विधिवन्मुदा-ख०, घ०
७. शेषिकान्-घ०
८. परिकल्प्ये च-ख०, घ०
९. गतिश्चैव - क०

ऐहिकं शक्तिमूलं च परत्र शक्तिमूलकम् ।
शक्तिमूलं तपः सर्वं चतुर्वर्गस्तथा प्रिये ! ।। ५६ ।।

शक्तिमूलानि सर्वाणि स्थावराणि चराणि च ।
अज्ञात्वा पापिनो देवि ! रौरवं यान्ति निश्चितम् ।। ५७ ।।

तस्मात् सर्वप्रयत्नेन साधकैश्च शिवाज्ञया ।
शक्त्युच्छिष्टं पीयते[१] हि नान्यथा यान्ति रौरवम् ।। ५८ ।।

शक्त्यै यद् दीयते देवि ! तत् तु देवार्पितं भवेत् ।
सफलं कर्म तत् सर्वं सत्यं सत्यं कुलेश्वरि ! ।। ५९ ।।

शक्तिं विना [२]कौलचक्रं करोति कारयेदपि ।
स याति नरकं घोरं निस्तारो न हि विद्यते ।। ६० ।।

एवं तु पूजयेद् देवीं यं यं चोद्दिश्य[३] साधकः ।
तं तं कामं करे कृत्वा प्रिये! जयति निश्चितम् ।। ६१ ।।

पुरश्चरणकाले तु लक्षमेकं[४] जपेत् सुधीः ।
तद्दशांशं हुनेदाज्यैः शर्करामधुपायसैः ।। ६२ ।।

[५]तर्पयेद्धुदिग्भागैर्जलैश्चन्दनमिश्रितैः ।
गन्धाद्यैः [६]साधकाधीशस्तत्कुशैरभिषेचयेत् ।। ६३ ।।

अभिषेकदशांशेन भोजयेच्च द्विजोत्तमान् ।
मिष्टान्नैः साधकान् देवि ! देवीभक्तांश्च पञ्चमैः ।। ६४ ।।

---

१. भक्षितव्यं-ख० घ०
२. कलौ-ङ०
३. वाञ्छति-ख०
४. मन्त्रं - घ०
५. देवि ! तद्भागैः -ख०, घ०
६. तद्दशैः-ङ०

एवं पुरस्क्रियां कृत्वा सिद्धो भवति साधकः[१]।
[२]प्रयोगेषु ततो देवि ! योग्यो भवति निश्चितम् ।। ६५।।

एतत् पूजादिकं सर्वं कामाख्याप्रीतिकारकम् ।
महाप्रीतिकरी पूजा योनिचक्रे कुलेश्वरि ! ।। ६६।।

योनिपूजा महापूजा तत्समा न हि सिद्धिदा ।
तत्र देवीं यजेद् धीमान् सैव देवी न चाऽन्यथा ।। ६७।।

आवाहनादिकर्माणि न तत्र सर्वथा प्रिये !।
लेपयेत् तां तु गन्धाद्यैः पूजयेद् विविधेन च ।। ६८।।

महाप्रीतिर्भवेद् देव्याः सिद्धो भवतो तत्क्षणात् ।
योनिपूजासमा पूजा नास्ति ज्ञाने तु मामके ।। ६९।।

चुम्बनाल्लेहनाद् योनौ [३]कल्पवृक्षमतिक्रमेत् ।
दर्शनात् साधकाधीशः स्पर्शनात् सर्वमोहनः ।। ७०।।

लिङ्गयोनिसमाख्यानं कामाख्याप्रीतिवर्द्धनम् ।
तदेव जीवनं तस्या [४]गिरिजे ! बहु किं वचः ।। ७१।।

तस्मात् सर्वप्रयत्नेन योनिपूजां समाचरेत् ।
परस्त्रीयोनिमासाद्य विशेषेण यजेत् सुधीः ।। ७२।।

वेश्यायोनिः परा देवि ! साधनं तत्र कारयेत् ।
त्रिरात्रादेव सिध्यन्ति नात्र कार्या विचारणा ।। ७३।।

ऋतुयुक्तं लतामध्ये साधयेद् विधिवन्मुदा ।
अचिरात् सिद्धिमाप्नोति देवानामपि दुर्लभाम् ।। ७४।।

---

१. सज्जनः -ङ०
२. प्रयोगेष्व-ख०
३. कल्पचुम्बम्-ङ०
४. गिरीजे-ङ०

सारात् सारतमं देवि ! योनिसाधनमीरितम् ।
विना तत् साधनं देवि ! महाशापः प्रजायते ।। ७५ ।।

योनिनिन्दां घृणां देवि ! यः करोति नराधमः ।
अचिराद् रौरवं याति देवि ! सत्यं शिवाज्ञया ।। ७६ ।।

योनिमध्ये वसेद् देवि ! योगिन्याश्चिकुरे स्थिताः ।
तस्मान्न निन्दयेद् योनिं यदीच्छेदात्मनो हितम् ।। ७७ ।।

योनिनिन्दां प्रकुर्वाणः स वंशेन विनश्यति ।
योनिस्तुतिपरो देवि ! शिवः स्यात् तत्क्षणेन च ।। ७८ ।।

किं ब्रूमो योनिमाहात्म्यं योनिपूजाफलानि च ।
चाञ्चल्याद् [1]गदितं किञ्चित् क्षन्तव्यं कामरूपिणि ! ।। ७९ ।।

।। इति श्रीकामाख्यातन्त्रे देवीश्वरसंवादे द्वितीयः पटलः ।। २ ।।

१. रचितं-ख० ।

अथ तृतीयः पटलः

वरमन्त्रं[1] प्रवक्ष्यामि सादरं शृणु पार्वति !।
[2]यस्य प्रसादमात्रेण ब्रह्मविष्णुशिवा अपि ॥ १॥

इन्द्राद्या देवताः [3]सर्वा भवन्ति कामनायुताः ।
गन्धर्वाः किन्नरा देवि ! तथा विद्याधरादयः ॥ २॥

यत्प्रसादं समागत्य[4] स्वकीयविषयान्विता ।
योगिनी-डाकिनी-विद्या-भैरवी-नायिकादिकाः ॥ ३॥

कामाख्या[5]मन्त्रमासाद्य भजन्ति योग्यतां[6] पराम् ।
स्वर्गे मर्त्ये च पाताले ये ये सिध्यन्ति साधकाः ॥ ४॥

निजबीजत्रयं देवी ! क्रोधद्वयमतः परम् ।
वधूबीजत्रयं[7] चैव कामाख्या च पुनर्वदेत् ॥ ५॥

प्रसीदेति पदं चैव पूर्वबीजानि कल्पयेत् ।
ठद्वयान्ते मनुः प्रोक्तः सर्वतन्त्रेषु दुर्लभः ॥ ६॥

[[8]क्रीं क्रीं क्रीं हुं हुं स्त्रीं स्त्रीं कामाख्ये प्रसीद ।
क्रीं क्रीं क्रीं हुँ हुँ स्त्रीं स्त्रीं स्वाहा]।

---

१. मन्त्रान्-ख०, घ०
२. येषां-ख०, घ०
३. सर्वे भजन्ते काममाश्रिताः-ख०, घ०
४. समासाद्य-ख०
५. तन्त्र-ख०
६. योगतत्पराः-ख०
७. द्वयं-ख०, घ०
८. कोष्ठकान्तर्गतः मन्त्रोऽन्यत्र नास्ति-क०

प्रणवाद्या महादेवि ! त्रैलोक्ये चातिदुर्लभा ।
चतुर्वर्गप्रदा साक्षान्महापातकनाशिनी ॥ ७॥

स्मरणादेव मन्त्रस्य सर्वे विघ्नाः समाकुलाः ।
नश्यन्ति दहने दीप्ते[1] पतङ्गा इव पार्वति ! ॥ ८॥

मन्त्रग्रहणमात्रेण जीवन्मुक्तो भवेन्नरः[2]।
भुक्तिर्मुक्तिः करे तस्य सर्वेषां प्रियतां व्रजेत् ॥ ९॥

आवृणोति स्वयं लक्ष्मीर्वदने गीः[3] सदा वसेत् ।
पुत्राः पौत्राः प्रपौत्राश्च भवन्ति चिरजीविनः ॥ १०॥

पृथिव्यां सर्वपीठेषु कामाख्यादिषु शङ्करि !।
लिपिश्चलति तस्यैव नात्र कार्या विचारणा ॥ ११॥

तस्य नाम च संस्मृत्य प्रणमन्ति सभाजनाः ।
नाम श्रुत्वा वारमेकं पलायन्ते च हिंसकाः ॥ १२॥

यावन्त्यः सिद्धयः सन्ति स्वर्गे मर्त्ये रसातले ।
साधकानां[4] परिचर्यां कुर्वन्ति नात्र संशयः ॥ १३॥

तं दृष्ट्वा साधकेन्द्रं च वादी स्खलति दर्शनात्[5]।
सभायां कोटिसूर्याभं[6] पश्यन्ति सर्वसज्जनाः ॥ १४॥

जिह्वाकोटिसहस्रैस्तु वक्त्रकोटिशतैरपि ।
वर्णितुं नैव शक्नोमि मन्त्रमेतन्महेश्वरि ॥ १५॥

---

१. दीपे-ख०
२. हि साधकः -ख० घ०
३. गीर्वसेद् ध्रुवम्-ख०
४. साधकाज्ञा-ख० घ०
५. तत्क्षणात्-ख० घ०
६. कोटिसूर्याभां-ख०

न्यासपूजादिकं सर्वं पूर्वमुक्तं वरानने ![1]।
पुरश्चर्याविधौ किन्तु षट्सहस्रं मनुं जपेत् ।। १६।।

यथाविधि षट्शतानि[2] होमादींश्च समाचरेत् ।
सिद्धो भवति मन्त्रज्ञः प्रयोगेषु ततः क्षमः ।। १७।।

ध्यानं शृणु महादेव्या[3] धनधान्यसुतप्रदम् ।
दारिद्र्यहननं देवि ! क्षणेनैव न चान्यथा ।। १८।।

अतिसुललितवेशां[4] हास्यवक्त्रां त्रिनेत्रां
जितजलदसुकान्तिं पट्टवस्त्रप्रकाशाम् ।
अभयवरकराढ्यां रत्नभूषातिभव्यां
सुरतरुतलपीठे रत्नसिंहासनस्थाम् ।। १९।।

हरिहरविधिवन्द्यां ! [5]बुद्धिवृद्धिस्वरूपां
मदनशरसमाक्तां कामिनीं कामदात्रीम् ।
निखिलजनविलासोल्लासरूपां[6] भवानीं
कलिकलुषनिहन्त्रीं योनिरूपां भजामि ।। २०।।

गुह्याद् गुह्यतरं देवि ! ध्यानं दारिद्र्यनाशकम् ।
गोपितं सर्वतन्त्रेषु तव भावात् प्रकाशितम् ।। २१।।

स्वयम्भूकुसुमेनैव तिलकं परिकल्प्य च ।
तूलिकायां महादेवि ! कुलशक्तिं समाविशेत् ।। २२।।

---

१. पूर्ववच्च-ख०, घ०
२. महेशानि !-ख०, घ०
३. महादेवि !-ख०
४. वर्णा-घ०
५. शुद्धबुद्धि-ख०, घ०
६. विलासां कायरूपां-ख०, घ०

कर्पूरितमुखः[1] स्वादु साधकश्चुम्बयेन्मुदा ।
तस्याधरो यथा भृङ्गो नीरजव्याकुलः[2] प्रिये ! ।। २३ ।।

[3]दन्तक्षतिवितानां च परमं तत्र कारयेत् ।
आलिङ्गयेन्मदोन्मत्तः[4] सुदृढं कुचमर्दनम् ।। २४ ।।

नखाघातैर्नितम्बे च रमयेद् रतिपण्डितः ।
पुनः पुनश्चुम्बनं च योनौ कुर्यात् कुलेश्वरि ! ।। २५ ।।

शुक्रं तु स्तम्भयेद् वीरो योनौ लिङ्गं प्रवेशयेत् ।
आघातैस्तोषयेत् तां तु सन्धानभेदतः प्रिये ! ।। २६ ।।

ततो लिङ्गे स्थिते योनावाज्ञां तस्याः प्रगृह्य च ।
अष्टोत्तरशतं मन्त्रं जपेद्धोमादिकाङ्क्षया ।। २७ ।।

दिनत्रयं महाधीरः[5] प्रजपेद् ध्यानतत्परः ।
प्राप्यते मानसं वस्तु नात्र कार्या विचारणा ।। २८ ।।

[6]ऋतुयुक्तलतां देवि ! निवेश्य तूलिकोपरि ।
करवीरप्रसूनं च तस्या[7] लिङ्गोपरि न्यसेत् ।। २९ ।।

तद् वीक्ष्य देवदेवेशि ! जपेच्चाऽष्टसहस्रकम् ।
दिनत्रयं ततो देव्याः प्रीतिः स्यादचला[8] प्रिये ! ।। ३० ।।

धनं विन्दति तस्यैव लक्षसङ्ख्यं न संशयः ।
आनन्दं वर्द्धयेन्नित्यं साधकस्य महात्मनः ।। ३१ ।।

---

१. कर्पूरपूरितमुखः-घ० । कर्पूरताम्बूलसुख्य मुखः-ख०
२. नीरजव्याकुलः शिवे - ख०
३. दन्तक्षतिवितानं च परं तत्र च कारयेत्-ख०, घ०
४. मदोन्मतां - क०
५. वीरः-ख०
६. ततश्च साधिका-ख० ऋतुयुक्तसतीं-घ०
७. तस्य-ख०, घ०
८. अर्चनात्-ख०

अष्टोत्तरशतं योनिं संचुम्ब्य पूज्य सज्जनः ।
पुनर्लिङ्गे स्थिते योनौ जपेच्चाष्टसहस्रकम् ।। ३२।।

काङ्क्षां[1] पञ्चगुणं वित्तं प्राप्यते सर्वदा सुखी ।
नित्यं तस्य महेशानि ! नायिकासङ्गमो भवेत् ।। ३३।।

वेश्यालतां समानीय कुलचक्रं विधाय च ।
तस्या योनौ यजेद् देवीं हृष्टचित्तेन साधकः ।। ३४।।

भगलिङ्गसमाख्यानं सुस्वरेण समुच्चरेत्[2] ।
[3]योनिं वीक्ष्य जपेन्मन्त्रं सप्तरात्रमतन्द्रितः[4] ।। ३५।।

प्रत्यहं त्रिशतं[5] कृत्वा सोऽपि सिद्धीश्वरः कलौ ।
आज्ञां गृह्णाति धनदस्तस्य देवि ! न संशयः ।। ३६।।

सद्गुरोः स्मरणं कृत्वा योनेश्च साधनं यदि ।
तदा सिद्धिमवाप्नोति चान्यथा हास्यमेव हि ।। ३७।।

।। इति श्रीकामाख्यातन्त्रे देवीश्वरसंवादे तृतीयः पटलः ।। ३ ।।

---

१. काङ्क्ष्या-ख०
२. समाचरेत्-ख०, घ०
३. योनीं - ङ०
४ अनन्वित -छ०, ङ०
५. [illegible]

अथ चतुर्थः पटलः

श्रीदेवी उवाच—

गुरुतत्त्वं महादेव ! विशेषेण वद प्रभो ! ।
दुर्वहा गुरुता या तु [2]सम्भवेन्मानुपे कथम् ॥ १ ॥

तत्रैव सद्गुरुः को वा भ्रष्टः[3] को वा वद प्रभो ! ।
दूरीकुरु महादेव ! संशयं[4] मे महोत्कटम् ॥ २ ॥

[5]इति देव्या वचः श्रुत्वा प्रोवाच शङ्करः प्रभुः ।
शृणु सारतरं ज्ञानं साधूनां हितकारणम् ॥ ३ ॥

गुरुः सदाशिवः प्रोक्त आदिनाथः स उच्यते ।
महाकाययुतो देवः सच्चिदानन्दविग्रहः ॥ ४ ॥

सदातनः![6] परं ब्रह्म श्रीधर्मस्त्रिगुणः[7] प्रभुः ।
त्वत्प्रसादान्महादेवि ! शिवोऽहमजरामरः ॥ ५ ॥

अत एव [8]गुरुर्नैव मनुजः किन्तु कल्पना ।
दीक्षायै साधकानां च [9]वृक्षादौ पूजनं यथा ॥ ६ ॥

---

१. एषः श्लोकार्धः नास्ति-घ०
२. या च - ख०
३. भ्रष्टं-ङ०
४. संशयः - ख०, ङ०
५. ईश्वर उवाच -ख०, अधि०
६. सनातनं० - घ०
७. त्रिगुणात्मकः - ख०
८. गुरुत्वेन-ख०, गुरोर्नैव-ङ०
९. ब्रह्मादौ-ख०

मन्त्रदातुः [1]शिरः पद्मे यद् ध्यानं कुरुते गुरोः ।
तद् ध्यानं शिष्यशिरसि चोपदिष्टं न चान्यथा ॥ ७॥
अत एव महेशानि ! कुतो हि मानुषो गुरुः ।
[2]मानुषे गुरुता देवि ! कल्पना न तु तथ्यता[3] ॥ ८॥
अखण्डमण्डलाकारं व्याप्तं येन चराचरम् ।
तत् पदं दर्शितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ९॥
[5]प्रसिद्धमिति यद् देवि ! तत् पदं दर्शको नरः ।
अत एव नरे देवि ! गुरुता [6]कल्पनैव हि ॥ १०॥
न तु स्वयं गुरुर्नीच[7]मूर्खता चोभयोरपि ।
अयं गुरुरिति ज्ञानं शिष्योऽयं खलु मे यदा ॥ ११॥
दर्शकः [8]पठनस्यैव न स्वयं मानुषो गुरुः ।
मोक्षो न जायते सत्यं मानुषे गुरुभावनात् ॥ १२॥
यथा भोक्तरि भोज्यं हि [9]स्वर्णादिपात्रकेण च ।
दीयते तत् तथा देवि ! तस्मै सर्वं समर्पणम् ॥ १३॥
यदि चिन्त्यं[10] च तत् पात्रं भग्नं वापि [11]महेश्वरि ! ।
तदा त्यजेत् तु तत् पात्रमन्यपात्रेण[12] तोषयेत् ॥ १४॥

---

१. मन्त्रदाता-ख०, ङ०
२. च गुरौ-ख०
३. तथ्यथा-ङ०
४. 'अखण्डमण्डलाकारमि' त्यादिमन्त्रद्वयं पठेत्-ख० अधि०
५. प्रसिद्धामिति-ख०
६. कल्पन्त्विति-ख०
७. र्नाच-ख०
८. दर्शकापटलस्यैव-ङ०
९. पूर्णादि-ख०
१०. निन्दां-ख०
११. कुलेश्वरि - ख०
१२. पात्रे च भोजनम्-ख०, पात्रे च भोजयेत्-घ०

अतो हि मनुजं लुब्धं[1] दुष्टं शिष्योऽपि सन्त्यजेत् ।
असम्मतस्तु लोकैर्यस्तत्र[2] रुष्टः सदाशिवः ।। १५ ।।

राजस्वं दीयते राज्ञे प्रजाभिर्मण्डलादिभिः[3] ।
यथा तथैव तस्मै तु शिष्यदानं समर्पणम् ।। १६ ।।

[4]अत्रैव ग्राहका हिंस्रा मण्डलाद्याः [5]स्मृता यदि ।
अन्यद्वारेण दातव्यं तांस्तान् सन्त्यज्य सर्वदा ।। १७ ।।

सर्वेषां भुवने सत्यं ज्ञानाय गुरुसेवनम् ।
ज्ञानान्मोक्षमवाप्नोति तस्माज्ज्ञानं परात् परम्[6] ।। १८ ।।

अतो यो[7] ज्ञानदाने हि न क्षमस्तं त्यजेद् गुरुम् ।
अन्नाकाङ्क्षी निरन्नं च यथा सन्त्यजति प्रिये ! ।। १९ ।।

[8]ज्ञानत्रयं यदा भाति स गुरुः शिव एव हि ।
अज्ञानिनं वर्जयित्वा शरणं ज्ञानिनो[9] व्रजेत् ।। २० ।।

ज्ञानाद् धर्मो भवेन्नित्यं ज्ञानादर्थो हि पार्वति ! ।
ज्ञानात् काममवाप्नोति ज्ञानान्मोक्षो हि निर्मलः ।। २१ ।।

ज्ञानं हि परमं वस्तु ज्ञानात् सारतारं न हि ।
ज्ञानाय भजते देवं ज्ञानं हि तपसः फलम् ।। २२ ।।

---

१. लब्धं-ङ०
२. यो यत्र-ख०
३. मानुषादिभिः -ख०
४. तत्रैव-ख०, घ०
५. शुभे-ख०, घ०
६. परावरम्-ख०
७. योज्यं न दानार्हं लक्षयेत् तं - ख०
८. ज्ञानं यत्र समाभाति-ख०
९. सदा-घ०

मधुलुब्धो यथा भृङ्गः पुष्पात् पुष्पान्तरं व्रजेत् ।
ज्ञानलुब्धस्तथा शिष्यो गुरोर्गुर्वन्तरं व्रजेत् ।। २३।।

गुरवो बहवः सन्ति शिष्यवित्तापहारकाः ।
दुर्लभः सद्गुरुर्देवि ! शिष्यसन्तापहारकः ।। २४।।

[1]अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानाञ्जनशलाकया ।
चक्षुरुन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ।। २५।।

इति मत्वा साधकेन्द्रो गुरुतां कल्पयेत् सदा ।
ज्ञानिन्येव शिष्यभक्ताः[2] केवलं [3]निश्चितं शिवे ! ।। २६।।
[4]शान्तोदान्तः कुलीनश्च शुद्धान्तःकरणः सदा ।
पञ्चतत्त्वार्चको यस्तु सद्गुरुः स प्रकीर्त्तितः ।। २७।।
सिद्धाऽसाविति चेत् ख्यातो बहुभिः शिष्यपालकः ।
चमत्कारी दैवशक्त्या सद्गुरुः कथितः प्रिये ! ।। २८।।
अश्रुतं सम्मतं वाक्यं [5]वक्ति साधु मनोहरम् ।
तन्त्रं मन्त्रं समं वक्ति[6] य एवं सद्गुरुश्च सः ।। २९।।
सदा यः शिष्यबोधाय[7] हिताय च समाकुलः ।
निग्रहानुग्रहे शक्तः सद्गुरुर्गीयते बुधैः ।। ३०।।

परमार्थे सदा दृष्टिः परमार्थं प्रकीर्त्तितम् ।
गुरुपादाम्बुजे भक्तिर्यस्यैव सद्गुरुः स्मृतः[8] ।। ३१।।

---

१. ज्ञानिनि-ख०, घ०
२. एषः-ख०
३. भक्त्या-ङ०
४. कल्पना-ख०
५. व्यक्तं-घ०, ङ०
६. व्यक्ति-ङ०, वेत्ति-घ०
७. बोधेन-घ०
८. मत-घ०

इत्यादि गुणसम्पतिं दृष्ट्वा देवि ! गुरुं [१]व्रजेत् ।
[२]त्यक्त्वा क्षमं गुरुं शिष्यो नात्र कालविचारणा ।। ३२ ।।

केवलं शिष्यसम्पत्तिग्राहको बहुमारकः ।
व्यङ्गितश्च समक्षे यो लोकैर्नित्यो[३] गुरुर्मतः ।। ३३ ।।

कायेन मनसा वाचा शिष्यं भक्तियुतं यदि ।
दृष्ट्वाऽनुमोदनं नास्ति तस्य[४] तद् वस्तु कामतः ।। ३४ ।।

कर्मणा गर्हितेनैव हन्ति शिष्यं धनादिकम् ।
शिष्याहितैषिणं लोकं वर्जयेत् तं नराधमम् ।। ३५ ।।

महाविद्यां समादाय वीराचारं ददाति च[५] ।
स याति नरकं घोरं शिष्योऽपि पतितो ध्रुवम् ।। ३६ ।।

पशुभावस्थितो यो हि कालिका तारिणी मनुम् ।
तत्त्वाऽऽचारं वदेन्नैव नरकान्न निवर्तते ।। ३७ ।।

तस्मात् पशुगुरुस्त्याज्यः साधकैः सर्वदा प्रिये ! ।
पशोर्दीक्षाऽधमा प्रोक्ता चतुर्वर्गविघातिनी ।। ३८ ।।

यदि दैवात् पशोर्विद्यां लभते शक्तिमान्नरः ।
कौलात् तु कौलिकीं प्रार्थ्य तन्मनुं पुनरालभेत् ।। ३९ ।।

तदा विद्या प्रसन्ना स्यात् फलदा जननी समा[६] ।
अन्यया विमुखी देवी [७]कुतस्तस्यैव सद्गतिः ।। ४० ।।

---

१. भजेत्-ख०, मतः-घ०
२. त्यक्ताक्षरं-घ०
३. निन्द्यो गुरुश्च सः - ख० । ज्ञेयो निन्द्यो गुरुश्च सः - घ०
४. यस्य देही च कामुकः-ख०, यस्य स पातकी मतः-घ०
५. न-ख०, घ०
६. सदा०-ङ०
७. हता-ख०

पूर्वोक्तदोषयुक्तश्च दिव्यो वा वीर एव वा।
तयोरपि न कर्त्तव्या शिष्येण गुरुभावना ॥ ४१॥

किन्तु भाव्यं हितैषित्वं गुरुताकल्पनां त्यजेत्।
दिव्ये वीरवरे वापि न दोषोऽत्र शिवाज्ञया। ॥ ४२॥

श्रीदेवी उवाच—

दिव्यतो वीरतो देव! पशुतः किं विशेषकः[१]।
[२]वद मे परमेशान! श्रोतुं मे चित्तमुत्सुकम् ॥ ४३॥

श्रीशिव उवाच—

शृणु देवि! जगद्वन्द्ये यत् पृष्टं तत्त्वमुत्तमम्।
दिव्यः सर्वमनोहारी मितवादी स्थिरासनः ॥ ४४॥

गभीरः श्लिष्टवक्ता च [३]शतावधानकः सुखी[४]।
गुरुपादाम्बुजे भीरुः सर्वत्र भयवर्जितः ॥ ४५॥

सर्वदर्शी सर्ववक्ता[५] सर्वदुष्टनिवारकः।
सर्वगुणान्वितो दिव्यः सोऽहं किं [६]बहुवाक्यतः ॥ ४६॥

निर्भयोऽभयदो वीरो[७] गुरुभक्तिपरायणः।
वाचालो बलवान् शुद्धः पञ्चतत्त्वे सदा रतिः ॥ ४७॥

---

१. विशेषतः-क० ख०
२. वद तत्-ख० घ०; 'वद ईशान! मे श्रोतुं साम्प्रतं चित्तमुत्सुकम्' -क०
३. सततं धारकः-क०
४. सुधीः-ख०, घ०
५. वेत्ता-ख०
६. ब्रह्म-ख०
७. वेशदो-ख०

महोत्साहो महाबुद्धिर्महासाहसिकोऽपि च[१] ।
महाशयः सदा देवि ! साधूनां पालने रतः[२] ।। ४८ ।।
तमोमयः सदा वीरो विनयेन महोत्सुकः ।
एवं बहुगुणैर्युक्तो वीरो रुद्रः[३] स्वयं प्रिये ! ।। ४९ ।।
पशून् शृणु महादेवि ! सर्वदेवबहिष्कृतान् ।
अधमान् पापचित्तांश्च पञ्चतत्त्वविनिन्दकान् ।। ५० ।।
केचिच्छागोपमा देवि ! केचिन्मेषोपमा इह[४] ।
केचित् खरोपमा [५]भ्रष्टाः केचिच्च शूकरोपमाः ।। ५१ ।।
इत्याद्याः पशवो देवि ! ज्ञेया दुष्टा नराधमाः ।
एषां [६]देव्यार्चनं सिद्धिर्गणनं वा कुतो भवेत् ।। ५२ ।।
अतो हि पशवश्छेद्या भेद्याः[७] खाद्याश्च वीरकैः ।
वर्जिताः सर्वथा भद्रे ! परमार्थबहिष्कृताः ।। ५३ ।।

श्रीदेवी उवाच—

किञ्चित् तु कथितं नाथ ! सन्देहः प्रचलीकृतः[९] ।
क्षुद्रो हि पशुभावश्च गदितो[१०] यत् स्वयं सदा ।। ५४ ।।
अर्चितं पशुभावेन वरं साधारणं [११]वद ।
देवता नैव जानाति तस्मात् समर्पितं न हि ।। ५५ ।।

---

१. साहसिकः शुचिः - ख०
२. रतिः - ख०, घ०
३. रुद्रसमः -ख०
४. इव-ङ०
५. दृष्टा-ख०, भीष्टाः-घ०
६. दृव्यार्चनं-ख०
७. श्चैते मेघाः खड्गो न धीरकैः -घ०
८. विचित्रं ख०
९. प्रबलीकृतः -ख०, घ०
१०. कथितोऽयं न संशयः -ख०
११. यदि-घ०

भञ्ज भञ्जाशु सन्देहं करुणासागर ! प्रभो ! ।
सूर्यो यथा समाहन्ति चान्धकारं क्षणादपि ।। ५६।।

श्रीशिव उवाच—

भद्रमुक्तं त्वया [1]विज्ञे ! तत्त्वं तु शृणु [2]संस्कृतम् ।
य उक्तः पशुभावो हि कलौ कस्तस्य पालकः ।। ५७।।
पञ्चतत्त्वं न गृह्णाति तत्र निन्दां करोति न ।
[3]शिवेन गदितं यत् तु तत् सत्यमिति भावयन् ।। ५८।।
निन्दायाः पातकं वेत्ति पाशवः स प्रकीर्तितः ।
तस्याचारं वदाम्याशु शृणु संशयनाशकम् ।। ५९।।
हविष्यं भक्षयेन्नित्यं ताम्बूलं न स्पृशेदपि ।
ऋतुस्नातां विना नारीं [4]कामभावेन हि स्पृशेत् ।। ६०।।
परस्त्रियं कामभावाद् दृष्ट्वा स्वर्णं समुत्सृजेत् ।
संत्यजेन्मत्स्यमांसानि पाशवो[5] नित्यमेव च ।। ६१।।
गन्धमाल्यानि वस्त्राणि चीराणि प्रभजेन्न च ।
देवालये सदा तिष्ठेदाहारार्थं गृहं व्रजेत् ।। ६२।।
कन्यापुत्रादिवात्सल्यं कुर्यान्नित्यं समाकुलः ।
ऐश्वर्यं प्रार्थयेन्नैव यद्यस्ति तत् तु न त्यजेत् ।। ६३।।
सदा दानं समाकुर्याद् यदि सन्ति धनानि च ।
[6]कार्पद्रोहान् क्षिपेत् सर्वानहङ्कारादिकांस्ततः ।। ६४।।

---

१. भद्रे-ख०
२. विस्तरात्-ख०, विस्तृतम्-घ० - सुकृतम् - क०
३. निन्दासु वारयेल्लोकान् निन्दासु भयविभ्रमः – घ० आधे० पा०
४. कामभावैर्न-घ०
५ पशुश्च-घ०
६. कार्पण्यं नैव कर्तव्यं यदीच्छेदात्मनो हितम्-ख०, घ०

विशेषेण महादेवि ! क्रोधं संवर्जयेदपि ।
कदाचिद् दीक्षयेन्नैव पाशवः[1] परमेश्वरि ! ।। ६५ ।।
सत्यं सत्यं पुनः सत्यं नान्यथा वचनं मम ।
अज्ञानाद् यदि वा लोभान्मन्त्रदानं करोति च ।। ६६ ।।
सत्यं सत्यं महादेवि ! देवीशापः[2] प्रजायते ।
इत्यादि बहुधाऽऽचाराः[3] क्वचिद् ब्रूमः पशोर्मतः[4] ।। ६७ ।।
तथापि च न मोक्षः स्यात् सिद्धिश्चैव[5] कदाचन ।
यदि चंक्रमणे शक्तः खड्गधारे सदा नरः ।। ६८ ।।
[6]पश्वाचारं [7]सदा कुर्यात् किन्तु सिद्धिर्न जायते ।
जम्बूद्वीपे कलौ देवि ! ब्राह्मणो हि कदाचन[8] ।। ६९ ।।
पशुर्न स्यात् पशुर्न स्यात् पशुर्न स्यात् शिवाज्ञया[9] ।
[10]सत्ये क्रमेच्चतुर्वर्गैः[11] [12]क्षीराज्यमधुपिष्टकैः ।। ७० ।।
त्रेतायां [13]पूजिता देवी घृतेन सर्वजातिभिः ।
मधुभिः सर्ववर्णैश्च पूजिता द्वापरे[14] युगे ।। ७१ ।।

---

१. पशुश्च-घ०
२. शाप-क०, ङ०
३. कति ब्रूमः-क०, ख०, ग०
४. मतिः - ङ०
५. सिद्ध-घ०
६. पञ्चाचारं-ख०
७. तदा-ख०, घ
८. विशेषतः-ख०, घ०
९. न संशयः-ङ०
१०. क्रमात्-घ०
११. वर्णैः-ख०
१२. क्षीराम्बु-घ०
१३. पूज्यते-ङ०
१४. पूजयित्वा-क०, ङ०

पूजनीया कलौ देवी केवलैरासवैः [१]शवैः ।
नानुकल्पः कलौ दुर्गे ! नानुकल्पः कलौ युगे ॥ ७२ ॥
नानुकल्पो ब्राह्मणानां शूद्रादीनां[२] कलौ युगे ।
न सन्देहो न सन्देहो न सन्देहः कलौ युगे ॥ ७३ ॥
सत्यमेतत् सत्यमेतत् सत्यमेतच्छिवोदितम् ।
[३]सद्गुरोः शरणं नीत्वा कुलाचारं भजेन्नरः ॥ ७४ ॥
दिव्यत्वं लभते किं वा वीरत्वं लभते शुभे ।
असाध्यं साधयेद् [४]दिव्योऽप्यनायासेन यद् भुवि ॥ ७५ ॥
वीरस्तं क्लेशतो देवि ! प्राप्नोतीह न चान्यथा ।
[५]पशुः [६]कल्पशतैर्वापि साधितुं न च तत्क्षमः ॥ ७६ ॥
[७]लङ्घितुं नैव शक्नोति यथा [८]पङ्गुर्गिरिं क्वचित् ।
अतिगुह्यमिदं प्रोक्तं रहस्यं त्वयि सुन्दरि ! ।
गोपनीयं गोपनीयं गोपनीयं सदाऽनघे ! ॥ ७७ ॥

॥ इति श्रीकामाख्यातन्त्रे देवीश्वरसंवादे चतुर्थः पटलः ॥ ४ ॥

१. आसवैश्च तः - क०, ख०, घ०
२. नानुकल्पः - क०, विशेषेण - घ०
३. सद्गुरुः - ख०
४. देव्यो - क०, ङ०
५. वीरस्तत् - ख०, घ०, वीरत्वम् - ङ०
६. पशुकल्पशतैर्वापि - क०, ङ०
७. लक्षितुं - क०, घ०
८. पशुः - क०, ङ०

अथ पञ्चमः पटलः

श्रीदेवी उवाच[१]—

कस्या देव्याः साधकानामेकान्तनिन्दनं महत् ।
न कृत्वा पञ्चतत्त्वैश्च पूजनं परमेश्वर ! ॥ १ ॥

श्रीशिव उवाच—

कलौ तु सर्वशाक्तानां ब्राह्मणानां विशेषतः ।
पञ्चतत्त्वविहीनानां निन्दनं परमेश्वरि ! ॥ २ ॥

तन्मध्ये कालिका तारा साधकानां कुलेश्वरि ! ।
मद्यं विना साधनं च महाहास्याय कल्पते ॥ ३ ॥

यथा दीक्षां विना देवि ! साधनं हास्यमेव हि ।
तथानयोः साधकानां ज्ञेयं तत्त्वं विना सदा ॥ ४ ॥

[२]शिलायां सस्यवापैश्च न भवेदङ्कुरो यथा ।
अनावृष्ट्या क्षितौ देवि[३] ! कर्षणं[४] च यथा न हि ॥ ५ ॥

ऋतुं विना स्त्रियां[५] देवि ! कुतोऽपत्यं प्रजायते ।
[६]गमनं च विना क्वापि ग्रामप्राप्तिर्यथा न च ॥ ६ ॥

---

१. 'श्रीदेव्युवाचे'त्यारम्य परमेश्वर इति नास्ति- क०
२. अयमंशो नास्ति-क०
३. वापि-घ०
४. सस्यञ्च - ख०
५. कुतो-क०, ख०, ग०
६. गमनञ्चेत्यारभ्य सदा लभेदिति नास्ति-घ०

अतो देव्याः साधनेषु पञ्चतत्त्वं सदा लभेत् ।
पञ्चतत्त्वैः [१]साधकेन्द्रावर्च्चयेद् विधिना मुदा ।। ७।।
मद्यैर्मांसैस्तथा मत्स्यैर्मुद्राभिर्मैथुनैरपि ।
स्त्रीभिः सार्द्धं सदा साधुरर्चयेज्जगदम्बिकाम् ।। ८।।
अन्यथा च महानिन्दा गीयते पण्डितैः सुरैः ।
कायेन मनसा वाचा तस्मात् तत्त्वपरो भवेत् ।। ९।।
कालिकातारिणीदीक्षां गृहीत्वा मद्यलेहनम्[२] ।
न करोति नरो यस्तु स कलौ पतितो भवेत् ।। १०।।
वैदिकीं[३] तान्त्रिकीं सन्ध्यां जपेद्धोमबहिष्कृतः ।
अब्राह्मणः स एवोक्तः स एव [४]हस्तिमूर्खकः ।। ११।।
शूनीमूत्रसमं तस्य तर्पणं यत्[५] पितृष्वपि ।
अतो न तर्पयेत् सोऽपि यदीच्छेदात्मनो हितम्[६] ।। १२।।
कालीताराममनुं प्राप्य वीराचारं करोति न ।
शूद्रत्वं तच्छरीरे तु प्राप्तं तेन न चान्यथा ।। १३।।
क्षत्रियोऽपि तथा देवि ! वैश्यश्चाण्डालतां व्रजेत् ।
शूद्रो हि शूकरत्वं च याति याति न संशयः ।। १४।।

अवश्यं ब्राह्मणो नित्यं राजा वैश्यश्च शूद्रकः ।
पञ्चतत्त्वैर्भजेद् देवीं न कुर्यात् संशयं क्वचित् ।। १५।।

पञ्चतत्त्वैः कलौ देवि ! पूजयेद् यः कुलेश्वरीम् ।
तस्यासाध्यं त्रिभुवने न किञ्चिदपि विद्यते ।। १६।।

---

१. साधकेन्द्रो-ख० घ०
२. सेवनम्-घ०
३. वैदिकी तान्त्रिकी सन्ध्या जपहोम-क०
४. हन्ति-ङ०
५. विद्धि पार्वति-ख०
६. आत्मनः शुभम्-च०

स ब्राह्मणो वैष्णवः स शाक्तो गाणपतोऽपि च ।
सौरः[1] स परमार्थी च स एव पूर्णदीक्षितः ।। १७ ।।
स एव धार्मिकः साधुर्ज्ञानी चैव महाकृती ।
याज्ञिकः सर्वकर्मार्हः स हि देवो न चान्यथा ।। १८ ।।
पावनानीह तीर्थानि सर्वेषामिति सम्मतम् ।
तीर्थानां पावनः कौलो गिरिजे बहु किं वचः ।। १९ ।।
अस्यैव जननी धन्या धन्या हि जनकादयः ।
धन्या[2] जातिकुटुम्बाश्च धन्या आलापिनो जनाः ।। २० ।।
नृत्यन्ति पितरः सर्वे गाथां गायन्ति ते मुदा ।
अपि कश्चित् कुलेऽस्माकं कुलज्ञानी भविष्यति ।। २१ ।।
तदा योग्या भविष्यामः कुलीनानां सभातले ।
समागन्तुमिति ज्ञात्वा सूत्सुकाः पितरः परे ।। २२ ।।
कुलाचारस्य माहात्म्यं किं ब्रूमः परमेश्वरि ! ।
पञ्चवक्त्रेण देवेशि ! सनातन्याः[3] फलानि च ।। २३ ।।

श्रीदेवी उवाच—

साधनं वद[4] कौलेश ! साधकानां सुखावहम् ।
दिव्यं रम्यं मनोहारि सर्वाभीष्टफलप्रदम् ।। २४ ।।

श्रीशिव उवाच—

शृणु कामकलाकान्ते ! साधनं तु सुखावहम् ।
यत् कञ्चिद् गदितं पूर्वं विस्तृतं तद् वदाम्यहम् ।। २५ ।।

---

१. शैवः - घ०
२. ज्ञाति - घ०
३. सनातन्यः - ङ०
४. देवेश - घ०

अतिसुललितदिव्यं[1] स्थानमालोक्यभक्त्या
हृदि च परमदेवीं संविभावैकचित्तः ।
मधुरकुसुमगन्धैर्व्याप्तमाहृत्य साधु-
स्तदुपरि खलु[2] तिष्ठेत् साधनार्थी कुलज्ञः ।। २६ ।।

जयवति यतमानः शब्दपुष्पं क्षिपेत् तत्
स खलु करकबीजान्यत्र दुर्गे ततो हि ।
चिरभवबकपुष्पं वर्जयित्वाऽर्चयित्वा
यदि जपति विधिज्ञस्तत्क्षणात् सोऽप्यहं च ।। २७ ।।

उपवनपरियुक्ते[3] शुद्धरम्यालये यो
विधिकृतवरलिङ्गं लेपयित्वा सुगन्धैः ।
विविधकुसुमधूपैर्धूपयित्वा लतां[4]
संप्रति जपति सुभक्त्या त्वत्सुतो जायते सः ।। २८ ।।

अचलशिखरमध्ये शीघ्रमालम्बयित्वा
कनककुसुमसार्धं शब्दपुष्पं निवेद्य ।
कृतबहुविधिपूजाः स्वं गुरुं भावयित्वा
जपति यदि विलासी विष्णुरेव स्वयं सः ।। २९ ।।

परिचरति स साधुः सिद्धवर्णः सशङ्कः
परवधूलतानां वक्त्रपद्मोपभोगी ।
जयति भुवनमध्ये[5]निर्जरश्चामरोऽपि[6]
व्रजति तमनु नित्यं सार्वभौमो नृणां सः ।। ३० ।।

---

१. दुर्गं-घ०
२. तिष्ठं-ङ०
३. पवनयुक्ते-घ०
४. नतां-ङ०
५. कोष्ठकान्तर्गतः श्लोकः अधिकः-ख०, घ०
६. श्चारमोऽपि-ङ०

अभिनवशुभनीरं[1] रक्तपद्मप्रकीर्णं
विविधकमलरम्यं [2]भ्रष्टमीनप्रयुक्तम् ।
अपरविहितवस्तु व्याप्तमीशेश्वरोऽपि[3]
विगतजनसमूहे प्राप्य देवि ! प्रकोणे[4] ।। ३१ ।।

घनजनितसुशोभे विद्युदादीप्तिरम्ये[5]
हृदि च परमदेवीं चिन्तयित्वा सुभक्त्या ।
विधिविहितविधानैः स्नानपूजां समाप्य
प्रतिजपति निशायां गह्वरे ब्रह्म कः[6] स्यात् ।। ३२ ।।

इह च गुरुवराज्ञां प्राप्य शीर्षे निधाय
त्वयि भजति कुलज्ञो भावभेदात् कुलेशि ! ।
सुरगुरुरिह को वा कोऽपि चन्द्रो दिनेशो
व्रजति भुवनमध्ये [7]दिक्पतित्वं च कोऽपि ।। ३३ ।।

इति च परमदेव्याः साधनं यन्मयोक्तं[8]
यदि पठति सुभव्यो गद्गदो [9]वासनाभिः ।
अभिमतफलसिद्धिः [10]सर्वलोकैर्वरेण्यो
भवति भुवनमध्ये पुत्रदारैर्युतोऽपि ।। ३४ ।।

---

१. मीरं - ङ० ।
२. भव्य-घ० ।
३. जगत्त्वम्-घ० ।
४. प्रकारे - घ० ।
५. स्व-ख० ।
६. ब्रह्मरूपः -ख०, सिद्धकाले - घ० ।
७. श्चापि- घ० ।
८. यत् त्वयोक्तं- घ० ।
९. श्रृणोति-घ०, गद्गदोक्त्या मतिश्च-ख० ।
१०. लोकेषु गण्यः -ख० ।

अचलघनसमूहस्तस्य भोगे वसेत् तु
प्रतिदिनमभिपूजा देवताया गृहे च ।
[१]परिजनगणशक्तिः सर्वदा [२]तत्र तिष्ठेत्
[३]सदसि वसति राज्ञः सादरः सोऽपि [४]वन्द्यः ।। ३५।।

।। इति श्रीकामाख्यातन्त्रे पार्वतीश्वरसंवादे पञ्चमः पटलः ।। ५ ।।

---

१. मभिव्यक्तिः-घ०
२. तस्य-ख०
३. शिरसि-घ०
४. भव्यः- ख० घ०

अथ षष्ठः पटलः

श्रीदेवी उवाच—

श्रुतं रहस्यं देवेश ! कामाख्याया महेश्वर[1] ! ।
[2]महाशत्रुविनाशाय साधनं किं वद प्रभो ! ॥ १ ॥

श्रीशिव उवाच—

अतिगुह्यतर[3] देवि ! तव स्नेहाद् वितन्यते ।
महाधीरः साधकेन्द्रः प्रयोगं तु समाचरेत् ॥ २ ॥

पूजयित्वा महादेवीं पञ्चतत्त्वेन साधयेत्[4] ।
महानन्दमयो भूत्वा साधयेत् साधनं महत् ॥ ३ ॥

स्वमूत्रं तु समादाय कूर्चबीजेन शोधयेत् ।
तर्पयेद् भैरवीं घोरां सकलं[5] वा पिबेत् स्वयम् ॥ ४ ॥

दश दिक्षु महापीठे प्रक्षिपेदाननेऽपि च ।
नग्नो भूत्वा रमेत् तत्र शत्रुनाशो भवेद् ध्रुवम् ॥ ५ ॥

शुक्रशोणितमूत्रेषु वीरो यदि घृणी भवेत् ।
भैरवी कुपिता तस्य सत्यं सत्यं [6]वदाम्यहम् ॥ ६ ॥

दृष्ट्वा श्रुत्वा महेशानि ! निन्दां करोति यो नरः ।
सहसा नरकं याति यावच्चन्द्रदिवाकरौ ॥ ७ ॥

---

१. महेश्वरि-ङ०
२. नहि-ङ०
३. गुह्यतमं-ख०
४. मान्त्रवित्-क०, मन्त्रवित्-ख०
५. शत्रुनाम्ना-ख०, घ०
६. न संशयः-ख०, मयोदितम्-घ०

वीराचारं महेशानि ! न निन्देन्मनसापि च ।
वीरो [१]यस्तु महादेवि ! स्वेच्छाचारी सदा शुचिः ॥ ८॥
मृत्पात्रं तु समादाय साध्यनाम लिखेच्छिवे !।
[२]वायुना पूरितं कृत्वा स्वमूत्रं तत्र निक्षिपेत् ॥ ९॥
मायाबीजं महेशानि ! अष्टोत्तरशतं जपेत् ।
भैरव्यै दर्शयेद् देवि ! मारणोच्चाटनं भवेत् ॥ १०॥
स्वमूत्रं च समादाय वामहस्तेन शङ्करि ! ।
[३]शोधित्वा भैरवीगात्रे निःक्षिपेत् साधकोत्तमः ॥ ११॥
उन्मादो जायते [४]शत्रोर्म्रियते वा महेश्वरि ! ।
मोहितः क्षोभितो वापि वश्यो वापि भवेद् ध्रुवम् ॥ १२॥
मूत्रसाधनमात्रेण सहस्राक्षसमं रिपुम् ।
नाशयेत् साधको वीरो नात्र कार्या विचारणा ॥ १३॥

श्रीदेवी उवाच–

शुक्रशोणितमूत्राणि शुद्धानीह कथं प्रभो !।

श्रीशिव उवाच–

शृणु देवि ! रहस्यं च महाज्ञानं वदाम्यहम् ।
शुक्रोऽहं शोणितस्त्वं[५] हि द्वयोरेवाखिलं जगत् ॥ १४॥
शुद्धं सर्वशरीरं तु शुक्रशोणितजं ततः ।
एवं भूतशरीरे तु यद् यद् वस्तु प्रजायते ॥ १५॥

---

१. यः स महादेवः-क०, घ०
२. वामनासापुटितं-ख०
३. शोधितं-ख०, साधितं-घ०
४. शत्रुः-ख०, ङ०
५. भैरवी त्वं च-घ०

अशुद्धं तु कथं देवि ! पामरो निन्दति ध्रुवम् ।
ब्रह्मज्ञानमिदं देवि ! मया ते गदितं किल ।। १६।।

अतः शुद्धं जगत् सर्वं स्वकायस्थे तु का कथा ।
ब्रह्मज्ञानं विना देवि ! न च मोक्षः प्रजायते ।। १७।।

ब्रह्मज्ञानी शिवः साक्षाद् विष्णुर्ब्रह्मा च पार्वति !।
[१]शरीरो दीक्षितः शुद्धो ब्राह्मणो वेदपारगः ।
क्रोडे तस्य वसन्तीह सर्वतीर्थानि निश्चितम् ।। १८।।

।। इति श्रीकामाख्यातन्त्रे पार्वतीश्वरसंवादे षष्ठः पटलः ।। ६ ।।

---

१. स वरो-क०, शबरः-ख०, स वीरो-घ०

अथ सप्तमः पटलः

श्रीदेवी उवाच—

महादेव जगद्बन्धो ! करुणासागर ! प्रभो ! ।
पूर्णाभिषेकं कौलानां वद मे सुखमोक्षदम् ॥ १ ॥

श्रीशिव उवाच—

शृणु देवि ! महाप्राणवल्लभे ! परमाद्भुतम् ।
पूर्णाभिषेकं सर्वाशापूरकं शिवताप्रदम् ॥ २ ॥
आगस्त्य सद्गुरुः सिद्धो मन्त्रतन्त्रविशारदः ।
कौलः सर्वजनख्यातश्चाभिषेकविधिं चरेत् ॥ ३ ॥
अतिगुप्तालये शुद्धे रम्ये कौलिकसम्मते ।
वेश्याङ्गनाः समानीय तत्त्वानि च सुयत्नतः ॥ ४ ॥
विशिष्टकौलिकान् भक्त्या तत्रैव सन्निवेशयेत् ।
अर्चयेदभिषेकार्थं गुरुं वस्त्रादिभूषणैः ॥ ५ ॥
प्रणमेद् विधिवद् भक्त्या तोषयेत् स्तुतिवाक्यतः ।
प्रार्थयेच्छुद्धभावेन कुलधर्मं वदेति च ॥ ६ ॥
कृतार्थं कुरु मां नाथ श्रीगुरो ! करुणानिधे ।
अभिषिञ्च साधकञ्च सेवार्थं शरणं गतम् ॥ ७ ॥

---

१. देवदेव-ख० ग०
२. पूर्णाभिषेकमित्यारभ्य परमाद्भुतमिति-नास्ति-ख०, घ०
३. कौलं सर्वजनख्यातं-क०, घ०, का देवाहं-ग०
४. विशिष्य-घ०
५. अभिषेक्तारं-क०, ख०, घ०
६. गुरुवद् भावितात्मना-ख०
७. साधकैश्च तवाहं शरणं गतः-क०, ख०, घ०

[1]ततोऽभिषिच्य ? तत्त्वानि शोधयेच्छुक्तिमान् मुदा ।
स्थापयित्वा पुरः कुम्भं मन्त्रमुद्रादिभिः[2] प्रिये ! ॥८॥

वितानैर्धूपदीपानां कृत्वा चामोदितं स्थलम् ।
नानापुष्पैस्तथा गन्धैः सर्वोपकरणैर्यजेत् ॥९॥

समाप्य महतीं पूजां तत्त्वानि[3] सन्निवेद्य च ।
आदौ स्त्रीभ्यः समर्प्यैव प्रसादाल्पं भजेत् ततः ॥१०॥

शुभचक्रं विनिर्माय आगमोक्तविधानतः ।
[4]अभिषेक्ता साधकांश्च पाययेत् तु स्वयं पिबेत् ॥११॥

भुञ्जीरन् मत्स्यमांसाद्यैश्चर्व्यचोष्यादिभिश्च ते[5] ।
रमेरन् परमानन्दैर्वेश्यायां[6] च यथासुखम् ॥१२॥

वदेयुः कर्मकर्तुश्च सिद्धिर्भवतु निश्चला ।
अभिषेचनकर्माशु निर्विघ्नं चेति निश्चितम् ॥१३॥

चक्रालयान्निःसरेन्न जन[7] एकोऽपि शङ्करि ! ।
प्रातःकृत्यादिकर्माणि कुर्यात् [8]तत्रैव [9]साधकः ॥१४॥

दिनानि त्रीणि संव्याप्य भक्त्या तांस्तु समर्चयेत् ।
शिष्यश्चादौ दिवारात्रमभिषिक्तो भवेत् ततः ॥१५॥

---

१. अतोऽभिषेक्ता-घ०
२. यन्त्रादिभिः-ख०
३. आत्मानं-ख०
४. अभिषिक्त्वा-ङ०
५. तैः-क०, ङ०
६. वश्यायां-ख०, ङ०
७. जनः कोऽपि-घ०
८. तत्रापि-ग०
९. साधकाः-ग०, घ०

अनुष्ठानविधिं वक्ष्ये सादरं शृणु पार्वति !।
न प्रकाण्डं न हि क्षुद्रं प्रमाण घटमाहरेत् ।। १६।।

ताम्रेण निर्मितं वापि स्वर्णेन निर्मितं च वा।
प्रवालं हीरकं मुक्तां स्वर्णरौप्ये तथैव च ।। १७।।

नानालङ्कारवस्त्राणि नानाद्रव्याणि भूरिशः।
कस्तूरीकुङ्कुमादीनि नानागन्धानि चाहरेत् ।। १८।।

नानापुष्पाणि माल्यानि पञ्चतत्त्वानि यत्नतः।
विहितान् धूपदीपांश्च घृतेन परमेश्वरि ! ।। १९।।

ततः शिष्यं समानीय गुरुः शुद्धालये प्रिये !।
वेश्याभिः साधकैः सार्धं पूजनं च समाचरेत् ।। २०।।

पटलोक्तविधानेन भक्तितः परिपूजयेत्।
पूजां समाप्य देव्यास्तु स्तवैस्तु प्रणमेन्मुदा ।। २१।।

ततो हि शिवशक्तिभ्यो गन्धमाल्यानि दापयेत्।
आसनं वस्त्रभूषां च प्रत्येकेन कुलेश्वरि ! ।। २२।।

ततः शङ्खादिवाद्यैश्च मङ्गलाचरणैः परैः।
घटस्थापनकं कुर्यात् क्रमं तत्र शृणु प्रिये ! ।। २३।।

कामबीजेन संप्रोक्ष्य वाग्भवेनैव शोधयेत्।
शक्त्या कलशमारोप्य मायया पूरयेज्जलैः ।। २४।।

---

१. स्थूलं-ख०
२. प्रवालहीरकस्वर्णमुक्तास्यभवेन च-घ०
३. भूषितः-ख०, विभूषितः-ग०
४. घृताक्तान्-क०, ख०, घ०
५. वदामि ते- ख०
६. कामराजेन-ख

प्रवालादीन् पञ्चरत्नान् विन्यसेत् तत्र यत्नतः ।
आवाहयेच्च तीर्थानि मन्त्रेणानेन देशिकः ।। २५ ।।

ॐ गङ्गाद्याः सरितः सर्वाः समुद्राश्च सरांसि च ।
सर्वे समुद्राः सरितः सरांसि जलदा नदाः ।। २६ ।।

ह्रदाः प्रस्रवणाः पुण्याः स्वर्गपातालभूगताः ।
सर्वतीर्थानि पुण्यानि घटे कुर्वन्तु सन्निधिम् ।। २७ ।।

रमाबीजेन जप्तेन पल्लवं प्रतिपादयेत् ।
कूर्चेन फलदानं स्याद् गन्धवस्त्रहृदात्मना ।। २८ ।।

ललनयैव सिन्दूरं पुष्पं दद्यात् तु कामतः ।
मूलेन दूर्वां प्रणवैः कुर्यादभ्युक्षणं ततः ।। २९ ।।

हुं फट् स्वाहेति मन्त्रेण कुर्याद् दर्भैश्च ताडनम् ।
विचिन्त्य मूलपीठं तु तत्र संयोज्य पूजयेत् ।। ३० ।।

स्वतन्त्रोक्तविधानेन प्रार्थयेदमुना बुधैः ।
तद्घटे हस्तमारोप्य शिष्यं पश्यन् गुरुश्च सः ।। ३१ ।।

उत्तिष्ठ ब्रह्मकलश ! देवताभीष्टदायक ! ।
सर्वतीर्थाम्बुसंपूर्ण ! पूरयास्य मनोरथम् ।। ३२ ।।

---

१. प्रवालादिपञ्चरत्नं-क०, प्रवालादीनि पञ्चानि-ख०, घ०
२. नदाः-ग०
३. वधूबीजे स्थिराकृतिः-ख०, गन्धवस्त्रो हृदात्मना-घ०
४. सर्वां-ख०, पूजां- ग०
५. ततः परम्-घ०
६. कुम्भेन - ख०
७. सम्पूर्य - ख०
८. बुधः-क०, ततः-ख० ,
९. उत्तिष्ठम्-ङ०
१०. पूरयाऽस्मन्मनोरथम्-क०, पूरयान्मन्मनोरथम्-ङ०

अभिषिंचेद् गुरुः शिष्यं [१]ततो मन्त्रैश्च पार्वति !।
मङ्गलैर्निखिलैर्द्रव्यैः [२] साधकैः शक्तिभिः सह ।। ३३।।

पल्लवैराम्रकाद्यैश्च [३]नतिमच्छिष्यमेव च।
आनन्दैः परमेशानि ! भक्तानां हितकारिणी ।। ३४।।

अस्याभिषेकमन्त्रस्य दक्षिणामूर्तिः ऋषिः, अनुष्टुप् छन्दः, शक्तिर्देवता, अमुकस्य सर्वसङ्कल्पसिद्धये विनियोगः।

ॐ राजराजेश्वरीशक्तिर्भैरवी [४]कालभैरवी
श्मशानभैरवी देवी त्रिपुरानन्दभैरवी ।। ३५।।

[५]त्रिकुटा त्रिपुरा देवी तथा त्रिपुरसुन्दरी।
त्रिपुरेशी महादेवी तथा त्रिपुरमालिका ।। ३६।।

त्रिपुरानन्दिनी देवी तथैव त्रिपुरातनी।
एतास्त्वामभिषिञ्चन्तु मन्त्रपूतेन वारिणा ।। ३७।।

छिन्नमस्ता महादेवी तथैवैकजटेश्वरी।
[६]तारा च जयदुर्गा च शूलिनी भुवनेश्वरी ।। ३८।।

त्वारिताख्या महादेवी तथैव[७] च [८]त्रिखण्डिका।
नित्या च नित्यरूपा च वज्रप्रस्तारिणी तथा ।। ३९।।

---

१. यद्वा देशिकसत्तमः-ख०
२. श्चैव-क०, सर्वैः-ख०, घ०
३. नतिसं-क०, लतां संवीक्ष्य एष च-ख०, नातिस्तं-घ०
४. रुद्र-ख०
५. त्रिजटा-ख०
६. महाविद्या-ख०
७. परा तारा जया दुर्गा-क०, ख०
८. तथा वश्या त्रिकण्टिका-क०, त्रिकण्टकी-ख०

एतास्त्वामभिषिञ्चन्तु मन्त्रपूतेन वारिणा ।
अश्वारूढा महेशानि ! तथा महिषमर्दिनी ।। ४० ।।

दुर्गा च नवदुर्गा च श्रीदुर्गा भगमालिनी ।
तथा भगन्दरी देवी भगक्लिन्ना तथा परा ।। ४१ ।।

सर्वचक्रेश्वरी देवी तथा नीलसरस्वती ।
सर्वसिद्धिकरी देवी सिद्धगन्धर्वसेविता ।। ४२ ।।

उग्रतारा महादेवी तथा च भद्रकालिका ।
एतास्त्वामभिषिञ्चन्तु मन्त्रपूतेन वारिणा ।। ४३ ।।

क्षेमङ्करी महामाया चानिरुद्धसरस्वती ।
मातङ्गिनी चान्नपूर्णा राजराजेश्वरी तथा ।। ४४ ।।

एतास्त्वामभिषिञ्चन्तु मन्त्रपूतेन वारिणा ।
उग्रचण्डा प्रचण्डा च चण्डोग्रा चण्डनायिका ।। ४५ ।।

चण्डा चण्डवती चैव चण्डरूपाऽतिचण्डिका ।
एतास्त्वामभिषिञ्चन्तु मन्त्रपूतेन वारिणा ।। ४६ ।।

उग्रदंष्ट्रा महादंष्ट्रा शुभदंष्ट्रा [१]कपालिनी ।
भीमनेत्रा विशालाक्षी मङ्गला विजया जया ।। ४७ ।।

एतास्त्वामभिषिञ्चन्तु मन्त्रपूतेन वारिणा ।
मङ्गला नन्दिनी भद्रा लक्ष्मीः कीर्तिर्यशस्विनी ।। ४८ ।।

पुष्टिर्मेधा शिवा साध्वी[२] यशा शोभा जया धृतिः ।
श्रीनन्दा च सुनन्दा च नन्दिनी[३] नन्दपूजिता ।। ४९ ।।

---

१. करालेनी-ख०
२. माया-ख०
३. मन्दिनी-ङ०

एतास्त्वामभिषिञ्चन्तु मन्त्रपूतेन वारिणा ।
विजया मङ्गला भद्रा धृतिः शान्तिः शिवा क्षमा[1] ।। ५० ।।

सिद्धिस्तुष्टिरुमा पुष्टिः श्री ऋद्धिश्च[2] रतिस्तथा ।
दीप्ता[3] कान्तिर्यशोलक्ष्मीरीश्चरी बुद्धिरेव[4] च ।। ५१ ।।

चक्री जयावती ब्राह्मी जयन्ती चाऽपराजिता ।
अजिता मानवी श्वेता दितिश्चाऽदितिरेव च ।। ५२ ।।

माया चैव महामाया मोहिनी क्षोभिणी तथा ।
कमला विमला गौरी शरण्यम्बुधिसुन्दरी ।। ५३ ।।

दुर्गा क्रियाऽरुन्धती च घण्टाकर्णा कपालिनी ।
रौद्री काली च मायूरी[5] त्रिनेत्रा चाऽपराजिता ।। ५४ ।।

सुरूपा[6] बहुरूपा च तथैव विग्रहात्मिका ।
चर्चिका[7] चापरा ज्ञेया तथैव सुरपूजिता ।। ५५ ।।

वैवस्वती च कौमारी तथा माहेश्वरी परा[8] ।
वैष्णवी च महालक्ष्मीः कार्तिकी कौषिकी तथा ।। ५६ ।।

शिवदूती च चामुण्डा मुण्डमालाविभूषिता ।
एतास्त्वामभिषिञ्चन्तु मन्त्रपूतेन वारिणा ।। ५७ ।।

---

१. ऽक्षया-ख०
२. श्रद्धा चैव - ख०
३. दीप्तिः - ख०
४. वृद्धिरेव-क०, ख०
५. कौमारी - क०
६. स्वरूपा - ख०
७. चण्डिका-ख०
८. परा - ख०

इन्द्रोऽग्निश्च यमश्चैव निर्ऋतिर्वरुणस्तथा ।
पवनो धनदेशानौ ब्रह्माऽनन्तो[1] दिगीश्वराः ॥ ५८ ॥
एतास्त्वामभिषिञ्चन्तु मन्त्रपूतेन वारिणा ।
संवत्सरश्चायनौ च मासाः पक्षौ दिनानि च ॥ ५९ ॥

तिथयश्चाऽभिषिञ्चन्तु मन्त्रपूतेन वारिणा ।
रविः सोमः कुजः सौम्यो गुरुः शुक्रः शनैश्चरः ।
राहुः केतुश्च सततमभिषिञ्चन्तु ते ग्रहाः ॥ ६० ॥

नक्षत्रं करणं योगोऽमृतं सिद्धिस्ततः परम् ।
दग्धं पापं तथा भद्रा योगा वाराः क्षणास्तथा ॥ ६१ ॥

वारवेला कालवेला दण्डराश्यादयस्तथा ।
अभिषिञ्चन्तु सततं मन्त्रपूतेन वारिणा ॥ ६२ ॥

असिताङ्गो रुरुश्चण्डः क्रोध उन्मत्तसंज्ञकः ।
कपाली भीषणाख्यश्च संहारोऽष्टौ च भैरवाः ॥ ६३ ॥

अभिषिञ्चन्तु सततं मन्त्रपूतेन वारिणा ।
डाकिनीपुत्रकाश्चैव राकिणीपुत्रकास्तथा ॥ ६४ ॥

लाकिनीपुत्रकाश्चान्ये काकिनीपुत्रकाः परे ।
शाकिनीपुत्रका भूयो हाकिनीपुत्रकास्तथा ॥ ६५ ॥

ततश्च दक्षिणीपुत्रा देवीपुत्रास्ततः परम् ।
मातृणां च तथा पुत्रा ऊर्ध्वमुख्याः सुताश्च वै[2] ॥ ६६ ॥

अधोमुख्या [3]सुताश्चैव उन्मुख्याश्च सुताः परे ।
अभिषिञ्चन्तु ते सर्वे मन्त्रपूतेन वारिणा ॥ ६७ ॥

---

१. नन्दी - ख०
२. ये - ख०
३. कालमुख्याः पुत्राश्च ये-ख०

ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च ईश्वरश्च सदाशिवः।
एते त्वामभिषिञ्चन्तु मन्त्रपूतेन वारिणा ॥ ६८॥

पुरुषः प्रकृतिश्चैव विकाराश्चैव षोडश।
आत्माऽन्तरात्मा परमज्ञानात्मानः प्रकीर्तिताः ॥ ६९॥

आत्मनश्च[1] गुणाश्चैव स्थूलाः सूक्ष्माश्च येऽपरे[2]।
एते, त्वामभिषिञ्चन्तु मन्त्रपूतेन वारिणा ॥ ७०॥

वेदादिबीजं हुंबीजं स्त्रीबीजं मीनकेतनम्।
शक्तिबीजं रमाबीजं मायाबीजं सुधाकरम् ॥ ७१॥

चिन्तामणिर्महाबीजं नारसिंह च शाङ्करम्।
मार्तण्डभैरवं दौर्गं बीजं श्रीपुरुषोत्तमम् ॥ ७२॥

गाणपत्यं च वाराहं कालीबीजं भयापहम्।
एतानि चाभिषिञ्चन्तु मन्त्रपूतेन वारिणा ॥ ७३॥

गङ्गा गोदावरी रेवा यमुना च सरस्वती।
आत्रेयी भारती चैव सरयूर्गण्डकी तथा ॥ ७४॥

करतोया चन्द्रभागा श्वेतगङ्गा च कौशिकी।
भोगवती च पाताले स्वर्गे मन्दाकिनी तथा ॥ ७५॥

एतास्त्वामभिषिञ्चन्तु मन्त्रपूतेन वारिणा।
भैरवो भीमरूपश्च [3]शोणो घर्घर एव च ॥ ७६॥

सिन्धुश्चैव ह्रदश्चैव तथा पातालसम्भवाः।
एते त्वामभिषिञ्चन्तु मन्त्रपूतेन वारिणा ॥ ७७॥

---

१. आत्मानश्च-क०
२. परे-क० ख०
३. घोणः-ख०

यानि कानि च तीर्थानि पुण्यान्यायतनानि च ।
तानि त्वामभिषिञ्चन्तु मन्त्रपूतेन वारिणा ।। ७८ ।।

मतिश्च वल्लभा वह्नेर्वषट्कूर्चमतः परम् ।
वौषट्कारं तु[1] फट्कारमभिषिञ्चन्तु सर्वदा ।। ७९ ।।

जम्बुद्वीपादयो द्वीपाः सागरा लवणादयः ।
अनन्ताद्यास्तथा नागाः सर्पा ये तक्षकादयः ।। ८० ।।

एते त्वामभिषिञ्चन्तु मन्त्रपूतेन वारिणा ।
नश्यन्तु प्रेतकूष्माण्डा राक्षसा दानवाश्च ये ।। ८१ ।।

पिशाचा गुह्यका भूता अभिषेकेण ताडिताः ।
अलक्ष्मीः कालकर्णी[2] च पापानि च महान्ति च ।। ८२ ।।

नश्यन्तु चाभिषेकेण ताराबीजेन ताडिताः ।
रोगाः शोकाश्च दारिद्र्यं दौर्बल्यं चित्तविक्रिया ।। ८३ ।।

नश्यन्तु चाभिषेकेण वाग्बीजेनैव[3] ताडिताः ।
तेजोह्रासो बलह्रासो बुद्धिह्रासस्तथैव च ।। ८४ ।।

नश्यन्तु चाभिषेकेण शक्तिबीजेन ताडिताः ।
विषाऽपमृत्युरोगाश्च डाकिन्यादिभयं तथा ।। ८५ ।।

घोराभिचाराः क्रूराश्च ग्रहा नागास्तथा परे ।
नश्यन्तु चाभिषेकेण कालीबीजेन ताडिताः ।। ८६ ।।

नश्यन्तु विपदः सर्वाः सम्पदः सन्तु सुस्थिराः ।
अभिषेकेण शाक्तेन पूर्णाः सन्तु मनोरथाः ।। ८७ ।।

---

१. हुं-ख०
२. लक्ष्मी-ख०
३. कालीबीजेन-ख०

ततो गुरुः प्राप्तमन्त्रं दीक्षयेत् पुनरेव हि।
तदा सिद्धिर्भवेत् सत्यं नान्यथा वचनं मम ॥८८॥

[१]ततो देवीं[२] गुरुं चैव प्रणमेद् बहुधा[३] मुदा।
दक्षिणां गुरवे दद्यात् स्वर्णकाञ्चनमानतः ॥८९॥

नानावस्त्रैरलङ्कारैर्गन्धमाल्यादिभिस्तथा।
तोषयेत् [४]स्तुतिवाक्यैश्च प्रणमेत् पुनरेव हि ॥९०॥

कायेन मनसा वाचा गुरुः कुर्यात् तथाशिषः।
वात्सल्यैर्विविधैः शिष्यं ग्राहयेत् तत्त्वमुत्तमम् ॥९१॥

गुरुश्च भैरवैः सार्धं शक्तिभिर्विहरेन्मुदा।
भैरवाः शक्तयश्चापि कुर्युराशीः सुयत्नतः ॥९२॥

तथा त्रिदिवसं व्याप्य भोजयेद् भैरवान् बुधः।
अष्टमे दिवसे शिष्यं[५] पुनः कुर्यात् तु सेचनम् ॥९३॥

ताम्रपात्रोदकैर्देवि ! विद्यां[६] राज्ञां जपन् सुधीः।
कुन्दुकांश्च[७] तथा सप्तसम्पत्तिहेतवे प्रिये ! ॥९४॥

शक्तिभ्यो भैरवेभ्योऽपि ततो वस्त्रादिभूषणम्।
दद्यात् प्रयत्नतः साधुर्विद्धि[८] देवि ! समापनम् ॥९५॥

---

१. (ॐ राजराजेश्वरी शक्तिरि'त्यादि अभिषेकेण मात्रेण पूर्णाः सन्तु मनोरथाः। इत्यन्ता अभिषेकमन्त्रा निरुत्तरतन्त्रस्थितत्वादत्र न लिखिता. -घ०

२. ततस्तु श्रीगुरुं - क०, शिष्यो गुरुं देवीं - ख०, घ०

३. बहुयत्नतः-ख०, घ०

४. गुरु-ख०

५. शिष्यः-ख० घ०

६. विद्यारत्नं-घ०

७. कुल्लुकांश्च-क०, ख०, ग०

८. वृद्धि-घ०

श्रीदेवी उवाच—

श्रुतं रहस्यं देवेश ! चाभिषेचनकर्मणि ।
गुरुः कौलाधिकारी स्यादत्र तन्मे वद प्रभो ! ।। ९६ ।।

श्रीशिव उवाच—

महाज्ञानी कौलिकेन्द्रः शुद्धो गुरुपरायणः ।
निग्रहानुग्रहे शक्तः शिष्यपालनतत्परः ।। ९७ ।।

पुत्रदारादिभिर्युक्तः [४]सज्जनस्तु प्रपूजितः ।
श्रद्धावानागमे नित्यं सोऽधिकर्ता न चान्यथा ।। ९८ ।।

अन्धं खञ्जं तथा रुग्णं स्वल्पज्ञानयुतं पुनः ।
सामान्यकौलं वरदे ! वर्जयेन्मतिमान् सदा ।। ९९ ।।

उदासीनं विशेषेण वर्जयेत् सिद्धिकामुकः ।
उदासीनमुखाद् दीक्षा वन्ध्या नारी यथा प्रिये ! ।।१००।।

अज्ञानाद् यदि वा मोहादुदासीनं तु पामरः ।
अभिषिक्तो भवेद् देवि ! विघ्नस्तस्य पदे पदे ।।१०१।।

किं तस्य जपपूजाभिः किं ध्यानैः किं च भक्तितः ।
सर्वं हि विफलं तस्य नरकं याति चान्तिमे ।।१०२।।

---

१. कर्मणः -ख०, घ०
२. को वाऽधिकारी-घ०
३. युक्तैः सज्जनैश्च-घ०
४. सज्जनैश्च प्रयत्नतः -ख०
५. गमने क०, शुद्धबालागमे नित्यम्-ख०, अपि मे-घ०
६. च नान्यथा-क०, नान्यकः -घ०
७. कारकः -क०
८. रतिर्यथा-क०, तथा प्रिये !-घ०
९. यान्ति-ङ०

कल्पकोटिशतं[1] देवि ! भुङ्क्ते स नरकं सदा ।
ततो हि बहुजन्मभ्यो देवीमन्त्रमवाप्नुयात् ।।१०३।।

ततो[2] हि [3]विहितं शुद्धं गृहस्थं गुरुमालभेत् ।
अभिषेचनकर्माणि पुनः कुर्यात् प्रयत्नतः ।।१०४।।

सफलं हि सदा[4] कर्म सर्वं तस्य भवेद् ध्रुवम् ।
विद्यापि जननी तुल्या पातितं सततं प्रिये ।।१०५।।

यथा पशुं परित्यज्य कौलिकं गुरुमालभेत्[5] ।
उदासीनं परित्यज्य तथाऽभिषेचनं शतम्[6] ।।१०६।।

अभिषिक्तः शिवः साक्षादभिषिक्तो हि दीक्षितः ।
स एव ब्राह्मणो धन्यो देवीदेवपरायणः ।।१०७।।

तस्यैव सफलं जन्म धरण्यां शृणु पार्वति ! ।
तस्यैव सफलं कर्म तस्यैव सफलं धनम् ।।१०८।।

तस्यैव सफलो धर्मः कामश्च सफलो[7] मनुः ।
दीक्षा हि सफला देवि ! क्रिया च सफला तनुः ।।१०९।।

सर्वं हि सफलं तस्य गिरिजे ! बहु किं वचः ।
यत्र देशे वसेत् साधुः सोऽपि [8]वाराणसीसमः ।।११०।।

---

१. शतैः-ङ०
२. श्तो-कु०
३. तं महाशुद्धं-घ०
४. तदा-घ०
५. मा भजेत्-घ०
६. मतम्-ख०, घ०
७. फलदो-घ०
८. मतः-क०, घ०

तस्य क्रोडे वसन्तीह सर्वतीर्थानि निश्चितम् ।
सत्यं सत्यं महामाये ! पुनः सत्यं मयोदितम् ।।१११।।

उक्तानि यानि यानीह सेचनानि च पार्वति ! ।
सर्वतन्त्रेषु तान्यस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ।।११२।।

योग्यं गुरुं तथा शिष्यं विनैतत् पटलं न हि ।
जायते देवदेवेशि ! सत्यं सत्यं मयोदितम् ।।११३।।

इदं तु सेचनं देवि ! त्रिषु लोकेषु दुर्लभम् ।
गणेशः पात्रमत्रैव कार्तिकेयोऽपि पार्वति ! ।।११४।।

मम तुल्यो ब्रह्मतुल्यो विष्णुतुल्योऽत्र[१] भाजनम् ।
पञ्चवक्त्रैश्च शक्तो न[२] वर्णितुं परमेश्वरि ! ।।११५।।

इति ते कथितं गुप्तं सेचनं परमं महत् ।
गोपनीयं गोपनीयं गोपनीयं प्रयत्नतः ।।११६।।

यथा रतिर्गोपनीया[३] तथाभिषेचनं परम्[४] ।
निखाते धनमागत्य गोपयेत् तु यथा नरः[५] ।।
तथैव तु महामाये गोपनीयं ममाज्ञया ।।११७।।

।। इति श्रीकामाख्यातन्त्रे पार्वतीश्वरसंवादे सप्तमः पटलः ।।७।।

१. न संशयः-ख०
२. नो-घ०
३. यथा हि स्तनमण्डलम्-क०, ख०, घ०
४. यथा योनिर्गोपनीया-क०, ख०, घ०
५. यथापरम्-ङ०

अथ अष्टमः पटलः

श्रीदेवी उवाच—

मुक्तितत्त्वं महादेव ! वद मे करुणानिधे ।
यस्मिन् षड्दर्शनानीह चोपहास्यगतानि च ॥ १ ॥

श्रीशिव उवाच—

शृणु देवि ! शुभे विज्ञे यत् पृष्टं तत्त्वमुत्तमम् ।
[१]एतन्मर्म च[२]देवेशि ! अहं वेद्मि तथा हरेः ॥ २ ॥

मोदकेन यथा लोकः [३]प्रतारयति बालकान् ।
[४]लगुडेन यथा देवि ! बध्नाति दुर्जनं नृपः[५] ॥ ३ ॥

[६]तथानङ्गीकृतो लोके दर्शनैर्बर्बरो मया[७] ।
दुर्जने यदि मुक्तिः स्याच्छङ्कीयर्ति शुभानने ! ॥ ४ ॥

षड्दर्शनमहाकूपे पतिताः[९] पशवः प्रिये ! ।
परमार्थं न जानन्ति [१०]दर्वीपाकरसं यथा ॥ ५ ॥

---

१. एतद्धर्मार्चनं वेत्सि-ख० ।
२. वेत्सि त्वमहं वेद्मि तथा हरिः -घ० ।
३. प्रभावयति-ख० ।
४. निगडेन-ख० ।
५. हि च-घ० ।
६. यथा-ख० ।
७. तथा मुग्धीकृता लोका-घ० ।
८. यथा-ङ० ।
९. शङ्क्या-ख० शङ्करा: -ङ० ।
१०. पतितः पाशवः -ङ० ।

न सार: कदलीवृक्षे नैरण्डे[१] तु शुभानने।
दर्शनेषु तथा मुक्तिर्नास्ति[२] देवि! मयोदितम् ॥ ६॥
यथा मरीचिकायास्तु निर्वर्तन्ते पुनर्मृगा:।
दर्शनेभ्यो निवर्तन्ते तथा मुमुक्षव: पुन: ॥ ७॥
श्रीगुरोश्च प्रसादेन मुक्तिमादौ सदा[३] लभेत्।
विचरेत् सर्वशास्त्रेषु कौतुकाय तत: सुधी: ॥ ८॥
मुक्तितत्त्वं प्रवक्ष्यामि[४] सादरं श्रृणु पार्वति!।
शरीरधारणं यस्य[५] कुर्वन्तीह पुन: पुन: ॥ ९॥
आदावनुग्रहो देव्या: श्रीगुरोस्तदनन्तरम्।
तदाननात् ततो[६] दीर्घा भक्तिस्तस्या: प्रजायते ॥ १०॥
ततो हि साधनं शुद्धं तस्माज्ज्ञानं सुनिर्मलम्।
ज्ञानान्मोक्षो भवेत् सत्यमिति शास्त्रस्य निर्णय: ॥ ११॥
मुक्तिश्चतुर्विधा प्रोक्ता सालोक्यं तु शुभानने!।
सारूप्यं सहयोज्यं न निर्वाणं हि परात् परम् ॥ १२॥
सालोक्यं वसतिर्लोके सारूप्यं तु स्वरूपता।
सायुज्यं कलया युक्तं निर्वाणं तु मनोलय: ॥ १३॥

श्रीदेवी उवाच—

[७]सम्यग् लयो जनस्यैव निर्वाणं यत् तु कथ्यते।
तत् किं वद महादेव! संशयं लयसात् कुरु ॥ १४॥

---

१. तत् सर्वं काकभाषितम्-ख०, घ०
२. एरण्डे तु यथाऽनघे-ख०, घ०
३. नास्ति नास्ति कलौ युगे-घ०
४. समालभेत्-ख०, घ०
५. सारं मे-ख०
६. यस्मै-घ०
७. तदा नाना शुभा दीक्षा - ख०

श्रीशिव उवाच—

व्यक्तिर्लयात्मिका मुक्तिरसुराणां दयानिधे !।
दुर्जनत्वाल्लोपयित्वा क्रीडयामि सुरानहम् ।। १५ ।।
मनोलयात्मिका मुक्तिरिति जानीहि शङ्करि !।
प्राप्ता मया विष्णुना च ब्रह्मणा नारदादिभिः ।। १६ ।।
[१]सालोकी केवलं [२]यत् तु याति [३]सारोप्ययुक् द्वयम् ।
त्रिधा सायोज्यवानेति निर्वाणी सर्वभेव हि ।। १७ ।।
नीलोत्पलदलश्यामा मुक्तिर्द्विदलवर्तिनी ।
मुक्तस्यैव सदा स्फीता स्फुरत्यविरतं[४] प्रिये ! ।। १८ ।।
सनातनी जगद्वन्द्या सच्चिदानन्दरूपिणी[५] ।
परा च जननी सैव सर्वाभीष्टप्रदायिनी ।। १९ ।।
इष्टे निश्चलसम्बन्धः[६] स चँ निर्वाणमीरितम् ।
मुक्तिज्ञानं कुलज्ञानं नान्यज्ज्ञानं कुलेश्वरि ! ।। २० ।।
साधूनां देवदेवेशि ! सर्वेषां विद्धि निश्चितम् ।
स्वर्गे मर्त्ये च पाताले ये ये मुक्ता भवन्ति हि ।। २१ ।।
बभूवुश्च भविष्यन्ति सर्वेषां मुक्तिरीदृशी ।
तथा च साधनं ज्ञेयं पञ्चतत्त्वैश्च मुक्तिदम् ।। २२ ।।
अनुग्रहस्तु [७]देव्या यः कुलमार्गप्रदर्शकः ।
दीक्षा कुलात्मिका देवि ! [८]श्रीगुरोर्मुखपङ्कजात् ।। २३ ।।

---

१. दीक्षा-घ०
२. यस्य यस्य-घ०
३. सालोक्यं-ख०
४. तत् तु-घ०
५. सारोप्ययुगलत्रयम्-ख०
६. अविरतां-ङ०
७. दायिनी-ख०, ग०
८. सम्बन्धं निर्वाणमुक्तिरीदृशी-ङ०

कुलद्रव्येषु या भक्तिः सा मोक्षदायिनी मता ।
ज्ञात्वा चैवं प्रयत्नेन कुलज्ञानं[1] भजेद् बुधः ।। २४ ।।

यदि भाग्यवशाद् देवि ! मन्त्रमेतत् तु लभ्यते ।
मुक्तेश्च कारणं तस्याः स्वयं ज्ञातं[2] न चान्यथा ।। २५ ।।

अश्रुतं मुक्तितत्त्वं हि कथितं ते महेश्वरि ! ।
आत्मयोनिर्यथा देवि ! तथा गोप्यं ममाज्ञया ।। २६ ।।

।। इति श्रीकामाख्यातन्त्रे पार्वतीश्वरसंवादे अष्टमः पटलः ।।८।।

१. कुलज्ञानी भवेद्-ख०
२. जातं-ङ०

अथ नवमः पटलः

श्रीदेवी उवाच—

कामाख्या या महादेव ! कथिता सर्वरूपिणी ।
सा का वद जगन्नाथ ! कपटं मा कुरु प्रभो ॥ १॥
कुर्यास्तु कपटं नाथ ! यदि मे शपथस्त्वयि ।
रतौ का कामिनी योनिं सम्यक् सन्दर्शयेत् पतिम् ॥
श्रुत्वैतद् गिरिजावाक्यं प्रहस्योवाच शङ्करः ॥ २॥

श्रीशिव[1] उवाच—

शृणु देवि ! मम प्राणवल्लभे ! कथयामि ते ।
या देवी कालिका माता सर्वविद्यास्वरूपिणी ॥ ३॥

कामाख्या सैव विख्याता सत्यं सत्यं न चान्यथा ।
[2]सैव ब्रह्मे'ति जानीहि [3]संज्ञार्थं दर्शनानि च ॥ ४॥

विचरन्ति [4]चोत्सुकानि यथा चन्द्रे चकोरकाः ।
अस्या हि जायते सर्वं जगदेतच्चराचरम् ॥ ५॥

लीयन्ते पुनरस्यां च सन्देहं मा कुरु प्रिये ! ।
स्थूला सूक्ष्मा परा देवी सच्चिदानन्दरूपिणी ॥ ६॥

अमेयविक्रमश्यामा करुणासागरा मता ।
मुक्तिमयी जगद्धात्री सदानन्दमयी तथा ॥ ७॥

---

१. नास्ति-घ०
२. शिव-ख०
३. यज्ञार्थ०-ख०
४. शृणु काली यथा चन्द्रो हि वामनः-ख०, मुत्सुकानि यथा चन्द्रे हि राननः-ङ०

विश्वम्भरी क्रियाशक्तिस्तारा [1]चैव सनातनी ।
यथा कर्मसमाप्तौ च दक्षिणा फलसिद्धिदा ॥ ८ ॥

तथा मुक्तिरसौ देवि ! सर्वेषां फलदायिनी ।
अतो हि दक्षिणाकाली कथ्यते [2]वरवर्णिनी ! ॥ ९ ॥

कृष्णवर्णा सदा काली आगमस्येति निर्णयः ।
उक्तानि सर्वतन्त्राणि तन्त्रेणानेन निश्चितम् ॥ १० ॥

कृत्वा [3]सङ्कल्पसिद्धौ तत् [4]कामेषु पाठयेद् बुधः ।
पठित्वा श्रावयेद् वापि शृणोति पूजयेद् यदि ॥ ११ ॥

तं तं काममवाप्नोति श्रीमत्कालीप्रसादतः ।
यथास्पर्शमणिर्देवि ! तथैतत् तन्त्रमुत्तमम् ॥ १२ ॥

यथा कल्पतरुर्दाता तथा ज्ञेयं मनीषिभिः ।
यथा सर्वाणि रत्नानि सागरे सन्ति निश्चितम् ॥ १३ ॥

तथाऽत्र सिद्धयः सर्वा भुक्तिर्मुक्तिर्वरानने ! ।
[5]सर्वदेवाशयो मेरुर्यथा सिद्धं तथा पुनः ॥ १४ ॥

सर्वविद्यायुतं[6] तन्त्रं शपथेन वदाम्यहम् ।
यस्य गेहे स्थितं देवि ! तन्त्रमेतद् भयापहम् ॥ १५ ॥

रोगशोकपातकानां लेशो नास्ति कदाचन ।
तत्र दस्युभयं नास्ति ग्रहराजभयं न च ॥ १६ ॥

---

१. सैव-च०
२. वरवर्णिनी-ङ०
३. संकल्पा तत्कमे शुभदः पाठयेन्नरः-घ०
४. काम्येषु-ख०
५. सन्ध-ङ०
६. मतं मन्त्रं-क०

न चोत्पातभयं तत्र न च मारीभयं तथा ।
न पराजयमेषां हि भयं देवि ! मयोदितम् ।। १७ ।।

भूत-प्रेत-पिशाचानां दानवानां च रक्षसाम् ।
न भयं क्वापि सर्वेषां व्याघ्रादीनां तथैव च ।। १८ ।।

कूष्माण्डानां भयं नैव वह्न्यादीनां भयं न च ।
[1]विनायकानां सर्वेषां गन्धर्वाणां तथा न च ।। १९ ।।

स्वर्गे मर्त्ये च पाताले ये ये सन्ति भयानकाः ।
हिंस्रा विघ्नकराश्चैव न तेषां भयमीश्वरि ! ।। २० ।।

यमदूताः पलायन्ते [2]विमुखा भयविह्वलाः ।
सत्यं सत्यं महादेवि ! शपथेन वदाम्यहम् ।। २१ ।।

सम्पत्तिरतुला तत्र तिष्ठेत् तु साप्तपौरुषम् ।
वाणी तथैव देव्यास्तु प्रसादाच्चल ईरितः ।। २२ ।।

एतत् ते कथितं [3]देवि ! न प्रकाश्यं कदाचन ।
गोपनीयं गोपनीयं गोपनीयं सदा प्रिये ! ।। २३ ।।

पशोरग्रे विशेषेण गोपनीयं प्रयत्नतः ।
भ्रष्टानां साधकानां च सान्निध्ये न वदेदपि ।। २४ ।।

न दद्यात् काणखञ्जेभ्यो विगीतेभ्यस्तथैव च ।
उदासीनजनस्यैव सान्निध्ये न वदेदपि ।। २५ ।।

दाम्भिकाय न दातव्यमभक्ताय विशेषतः ।
मूर्खाय भावहीनाय [4]दरिद्राय ममाज्ञया ।। २६ ।।

---

१. वैनायकानां-घ०, वैनारकानां-ङ०
२. तिष्ठन्ति-ङ०
३. स्नेहात्-ख०
४. दुरिताय-ख०

दद्यात् शान्ताय शुद्धाय कौलिकाय महेश्वरि !।
कालीभक्ताय शैवाय वैष्णवाय शिवाज्ञया ।। २७।।

अद्वैतभावयुक्ताय महाकालप्रजापिने ।
सुरा-स्त्री-वन्दकायाऽपि शिवाबलिप्रदाय च ।। २८।।

।।इति श्रीकामाख्यातन्त्रे पार्वतीश्वरसंवादे नवमः पटलः ।।९।।

।। समाप्तश्चायं ग्रन्थः ।।

सनत्कुमारतन्त्रम्

अथ प्रथमः पटलः

॥ ॐ नमो गणेशाय ॥

नमः [1]कनक-किञ्जल्क-पीत-निर्मल-वाससे[2] ।
महाभुज-रिपुस्कन्ध-घृष्टचक्राय[3] चक्रिणे ॥ १ ॥

विविक्ते भुवने रम्ये सिद्धचारणसेविते ।
सनत्कुमारं नत्वाऽथ पप्रच्छेद पुलस्त्यकः ॥ २ ॥

कृष्णस्य च महाबाहोर्माहात्म्यं वक्तुमर्हसि ।
मन्त्रराजं यथान्यायं प्रसादं कुरु सुव्रत ! ॥ ३ ॥

सनत्कुमार उवाच—

शृणु रूपं प्रवक्ष्यामि कृष्णस्या[4]र्भककर्मणः ।
यस्याऽहं [5]वशगा नित्यं रवि-रुद्राः सवासवाः ॥ ४ ॥

किं वा ते महिमा तस्य वक्तव्यो [6]द्विजसत्तमः ।
दिवि भुव्यन्तरिक्षे च विष्णुरित्यभिधीयते ॥ ५ ॥

---

१. कमल-ग०
२. निर्मित-ग०
३. चक्राधिचक्रिणे। -ग०
४. अभेद-ग०
५. वशगो-ग०
६. मुनि-ग०

विधान तस्य वक्ष्यामि यथातत्त्वं निशामय ।
आदौ गुरुमुखाल्लब्ध्वा मन्त्र भक्तिसमन्वित: ॥ ६ ॥
गुरवे दक्षिणां दत्त्वा पूर्वसेवा समाचरेत् ।
द्विजसन्तर्पणं कृत्वा प्रहृष्टेनाऽन्तरात्मना ॥ ७ ॥
आदौ नैमित्तिकं कृत्वा सूर्यं सम्पूज्य भक्तित: ।
देवार्चनं तथा कृत्वा यागं कुर्याद् दयान्वित: ॥ ८ ॥
गिरौ नद्यां वने तीर्थे गोष्ठे देवालये तथा ।
अश्वत्थे सागरान्ते वा जपेत् प्रतिसहस्रकम् ॥ ९ ॥
शतं चैवाष्टकं कृत्वा भुक्त्वा स्थानेषु बुद्धिमान् ।
षोडशेनोपचारेण सम्पूज्य मधुसूदनम् ॥ १० ॥
काले ध्यात्वा यथान्यायं नैवेद्य च निवेदयेत् ।
विष्णवे हृदयाह्वानं मन्त्रराजं निशामय ॥ ११ ॥
समाहित: शुचिर्भूत्वा भक्तिमानुद्धरेद् बुध: ।
ओङ्कारं पूर्वमुद्धृत्य त्रिवार परमेश्वरम् ॥ १२ ॥
यद्यत्कामो भवेन्मन्त्री मन्त्रस्यादौ निवेदयेत् ।
पद्मजं तन्मुखोपेतं शक्रस्योपरि संस्थितम् ॥ १३ ॥
सेन्दुबिन्दुशिखोपेतं प्रथमं सर्वकामदम् ।
तीर्थं वह्निसमारूढं श्रिया मूर्ध्नि व्यवस्थितम् ॥ १४ ॥

१. पूर्व-ग०
२. प्रकृष्टेन-ग०
३. ग्राम दद्याद् दयान्वित:-ग०
४. गौष्ठे-ग०
५. वैष्णवे-ग०
६. यत्र कामो-प०
७. निवेशयेत्-ग०
८. तिथिं-ग०
९. करस्थितम्-ग०

शशिबिन्दुशिखाव्याप्तं द्वितीयं श्रीप्रदायकम् ।
रुद्रं पद्मसमायुक्तं पावकोपरि संस्थितम् ।। १५ ।।

सेन्दुबिन्दुशिखाक्रान्तं तृतीयं मोक्षदं मतम् ।
खान्तं नान्तं तथा छान्तं धान्तं लान्तं चलद्वयम् ।। १६ ।।

वान्तं [1]मान्तं तथा [2]षान्तं लान्तं सान्तान्तकं तथा ।
एपरम् ऐपरं चैव अपरान्त [3]परात्रयम् ।। १७ ।।

आद्यं [4]गोपीजनपदं वल्लभाय ततः परम् ।
स्वाहाशब्दं ततो दद्यात् सम्पूर्णं [5]सिद्धिदायकम् ।। १८ ।।

।। इति सनत्कुमारीये प्रथमः पटलः समाप्तः ।। १ ।।

१. वर्ण-ग०
२. रान्तं-ग०
३. सान्तं-ग०
४. परत्रयम्-ग०
५. ठद्वयं च-ग०

अथ द्वितीयः पटलः

अथ सम्यक् प्रवक्ष्यामि यजनं ध्यानमेव च ।
ध्यानं चैव [1]त्रिकालस्य नैवेद्यं च निशामय ॥ १ ॥

ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थाय शुचिर्भूत्वा समाहितः ।
आसने उपविश्याथ[2] गुरुं नत्वा पुटाञ्जलिः ॥ २ ॥

आत्मानं ब्रह्मणो रूपं चिन्तयेच्च मुहुर्मुहुः ।
जप्त्वा मन्त्रं च सर्वेषां वादिनां विजयी भवेत् ॥ ३ ॥

ततः स्नात्वा शुचिर्भूत्वा सन्ध्यादीन् वैदिकांस्तथा[3] ।
कुर्याद् गुरूपदेशेन लौकिकानपि देशिकः ॥ ४ ॥

श्रीकृष्णं तर्पयामीति मूलमुच्चार्य तर्पयेत् ।
पूजाद्वारे[4] चोपविश्य पादप्रक्षालनं सुधीः ॥ ५ ॥

शिखाया बन्धनं चैव चास्त्रमन्त्रेण मन्त्रवित् ।
आचम्य द्वारदेवांस्तु पूजयेत् साधकोत्तमः ॥ ६ ॥

विघ्नानुत्सादयित्वा तु हस्तभूम्योर्विशोधनम् ।
गुरुं नत्वा गणेशं च वास्तुपूजां समाचरेत् ॥ ७ ॥

ब्रह्माणं पूजयित्वा तु आत्मासनमतः परम् ।
भूतशुद्धिं विधायाऽथ देवेऽहं चिन्तयेद् बुधः ॥ ८ ॥

---

१. हि-ग०
२. उपविश्याम-ग०
३. वैदिकान् तथा - ग०
४. पूजालये-ग०

ऋष्यादिन्याससर्वांश्च मातृकाणां ततो न्यसेत् ।
प्राणायामत्रयं [1]कुर्यादङ्गन्यासं च मन्त्रवित् ।। ९ ।।

[2]आचक्रं च सुचक्रं च विचक्रं च द्विजोत्तमः ।
त्रैलोक्यरक्षणं चक्रमसुरान्तकमेव च ।। १० ।।

एकैकं पूर्वतः कृत्वा [3]चक्रशब्द नियोजयेत् ।
[4]चतुर्थ्यन्तं तु संसाध्य स्वाहाशब्दमनन्तरम् ।। ११ ।।

तथा चाङ्ग समुच्चार्य प्रत्येकैकं नियोजयेत् ।
नमः स्वाहा स्वधा वौषट् वषट्कारं तथास्त्रकम्[5] ।। १२ ।।

हृदि [6]मूर्ध्नि शिखादेशे तनौ दिक्षु [7]तथाक्रमम् ।
[8]स्वशक्तिभिः केशवाद्यैर्न्यासं कुर्याद् विचक्षणः ।। १३ ।।

विभूतिपञ्जरं न्यस्य[9] न्यसेत् तन्मूर्तिपञ्जरम् ।
तत्त्वन्यासं प्रकुर्वीत करन्यासं तथा बुधः ।। १४ ।।

मन्त्रन्यासं प्रकुर्वीत व्यापकं च त्रिधा न्यसेत् ।
विभूतिपञ्जरन्यासं यत्र यत्र दशाक्षरम् ।। १५ ।।

एवं कल्पोक्तकान् न्यासान् क्रमेण परिकल्पयेत् ।
शङ्खस्थापनकं[10] चापि कुर्याद् गुरूपदेशतः ।। १६ ।।

---

१. कृत्वा मूलेन प्रणवेन वा-ग०
२. आदक्षपादकेशान्तं व्यापकन्यासमाचरेत्-ग०
३. द्वादश चक्रमेव च-ग० ।
४. चतुर्थ्यन्तेन संन्यस्य स्वाहान्तेन समापयेत्-ग०
५. स्तु मस्तके - ग०
६. पूज्य-ग०
७. यथा-ग०
८. स-ग०
९. पञ्जरन्यासं-ग०
१०. स्थापनं-ग०

अर्घ्यं चापि तथा कृत्वा द्रव्यमभ्युक्ष्य यत्नतः।
पीठं प्रकल्प्य देहे स्वे धर्मादीन् वै [1]प्रपूजयेत् ।। १७।।

हृदि चैवमनन्तादीन्[2] पूजयेच्च [3]यथाविधि।
बाह्यं मुख्यं गृहस्थस्य वर्णिनोऽन्तः प्रपूजनम् ।। १८।।

यन्त्रं निर्माय ताम्रे तु ह्यनन्तादीन्[4] प्रकल्पयेत्।
तस्य कोणेषु धर्मादीन् तत्पार्श्वे पूर्वधर्मकान् ।। १९।।

मध्येऽपि पूजयेन्नित्यमनन्तादि[5] [6]चतुर्दश।
केशरेषु च पूजा वै विमलाद्याश्च[7] देवताः ।। २०।।

आत्मानं [8]देवतां भाव्य स्वनासापुटकेन तु।
निःसार्य[9] पूजयेद् देवं समावाह्य[10] च यत्नतः ।। २१।।

अनन्ताद्यैश्च बीजैश्च प्राणस्थानं समाचरेत्।
पाद्यादींश्चैव यत्नेन पूजयेदाकृतीगणान्[11] ।। २२।।

धूपदीपौ समासाद्य नैवेद्यं च निवेदयेत्।
जप्त्वा मन्त्रं च तन्त्रोक्तं पूजयेद् देववत् स्वयम् ।। २३।।

---

१. पूजयेद् यतः-ग०
२. अनन्तादीन्-ग०
३. यथाविधिः-क०, ख०
४. प्रपूजयेत्-ग०
५. आनन्दादि-ग०
६. चतुर्दशः-क०, ख०
७. विमलाद्यैश्च-ग०
८. देवता - ग०
९. निर्माय-ग०
१०. सदावाह्यप्रयत्नतः-ग०
११. आवृतिगणान्-क०

श्रीकृष्णं तर्पयामीति मूलमुच्चार्य यत्नत:।
वारत्रिरर्घ्यतोयेन तर्पयेन्मन्त्रमध्यके[१] ।। २४।।

प्राणायामत्रयं कुर्याद्[२] व्यापकं च त्रयं न्यसेत् ।
[३]तन्त्रोक्तेन विधानेन प्रयोगं कुरुते सुधी: ।। २५।।

।। इति [४]सनत्कुमारतन्त्रे पूजासूत्रं नाम द्वितीय: पटल: ।। २ ।।

१. मस्तके-ग०
२. त्वा-ग०
३. त्वतन्त्रोक्तेन विधिना - ग०
४ सनत्कुमारीय-क०

अथ तृतीयः पटलः

अथ विस्तार्य वक्ष्यामि साधकाना हिताय च ।
हंसमन्त्रेण जीवं वै सतत्त्वं कुण्डलीयुतम् ॥ १ ॥

योगयुक्तेन विधिना परं ब्रह्मणि योजयेत् ।
वामनासापुटे धूम्रं वायुबीजं विचिन्तयेत् ॥ २ ॥

तेन [1]संशोधिततनुर्दक्षे [2]वातं विरेचयेत् ।
दक्षनासापुटे रक्तं वह्निनबीजं विचिन्तयेत् ॥ ३ ॥

तेन सञ्जनितो वह्निः शुष्कं देहं च भस्मसात् ।
कृत्वा तं वामया [3]सेच्य ठं बीजं शुक्लवर्णकम् ॥ ४ ॥

ललाटे योज्य चन्द्रस्थं[4] तेन वै ताडयेत् ततः ।
तेन सञ्जनितं देहं पवित्रं सुमनोहरम् ॥ ५ ॥

भावयित्वा विधानेन जीवं स्वस्थानमानयेत् ।
सोऽहं मन्त्रेण कुंण्डल्या तत्त्वैश्च परिवारितम् ॥ ६ ॥

भूतशुद्धिरियं[6] प्रोक्ता [7]सर्वसम्पत्प्रदायिनी ।
[8]प्राणायाममथो वक्ष्ये यथावदवधारय ॥ ७ ॥

---

१. संशोधयेद् देहं - ग०
२. यातं विचिन्तयेत्-ग०
३. रेच्य - ग०
४. चन्द्रस्थममृतं तेन पातयेत्-ग०
५. परिवारितः-ग०
६. रिति-ग०
७. सर्वदा तत्प्रदायिनी-ग०
८. 'प्राणायाममथो' इत्यारभ्य मनोरित्यन्तं नास्ति-क० ख०

दक्षया रेचयेद् वायुं द्वात्रिंशन्मानमानत:।
ईडया कर्षयेद् वायुं मनो: षोडशमात्रया ॥ ८॥
सुषुम्नामध्यगं कृत्वा विद्यासङ्ख्येन धारयेत्।
येनैव पूरयेद् वायुं तेनैव रेचयेत् पुन: ॥ ९॥
येनैव रेचयेत् पूर्वं तेनैव पूरयेत् पुन:।
उभयोर्मध्यगं कृत्वा तत्तन्मात्राभिधारणम् ॥ १०॥
तत: पूर्वोक्तरूपं तत् [1]प्राणायामं व्यवस्थितम्।
[2]मातृकान्यासकं वक्ष्ये यथावदवधारय ॥ ११॥
ललाटे च मुखे चैव चक्षुषो: कर्णयोस्तथा।
[3]नसोश्च गण्डयोश्चैव ओष्ठयोर्दन्तयोस्तथा ॥ १२॥
मस्तके च मुखे चैव स्वरान् वै[4] क्रमतो न्यसेत्।
हस्तयो: पादयोश्चैव सन्धिष्वग्रे यथाविधि ॥ १३॥
पार्श्वयो: पृष्ठतश्चैव नाभौ च उदरे तथा।
ककारादीन् मकारान्तान् वर्णान् [5]तत्तद्गतान् न्यसेत्॥ १४॥
हृदये स्कन्धद्वन्द्वे[6] च अंसयोश्च निरामय:।
यादयश्चैव चत्वारो न्यसनीया: प्रयत्नत: ॥ १५॥
शादयश्च षडेवैते [7]हृदयादिषु निर्दिशेत्।
हस्तपादयुगे[8] नाभौ [9]वक्त्रौष्ठसुविनिश्चय: ॥ १६॥

---

१. प्राणायाम-ग०
२. 'मातृकान्यासकम्' इयारभ्य 'अवधारय' इति भाग: नास्ति-क०, ख०
३. नासायां-ग०
४. स्वरांश्च-ग०
५. तत्वगतां-ग०
६. देशे च कन्धरायां-ग०
७. षडेव ते - ख०, शादयश्चैव षड्येव-ग०
८. द्वगे-ग०
९. वक्त्रे चैव विनिश्चय: -ग०

मातृकान्यासमेतद्धि प्रोक्तं सर्वसमृद्धिदम् ।
पीठन्यासमथो वक्ष्ये यथावदवधारय ।। १७ ।।

कल्पयेदात्मनो देहे पीठं धर्मादितः क्रमात् ।
[1]भास्करं च गणेशानं शिवं दुर्गां प्रपूजयेत् ।। १८ ।।

[2]अंशोरुयुगयोर्विद्वान् प्रादक्षिण्येन देशिकः ।
धर्मं ज्ञानं च वैराग्यमैश्वर्यं न्यसतु क्रमात् ।। १९ ।।

[3]मुखपार्श्वनाभिपार्श्वेष्वधर्मादीन् प्रकल्पयेत् ।
धर्मादयः स्मृताः पादाः पीठगात्राणि चापरे ।। २० ।।

अनन्तहृदये पद्ममस्मिन् सूर्येन्दुपावकान् ।
एषां स्वस्वकला न्यस्याः प्रणवाक्षरपूर्विकाः ।। २१ ।।

सत्त्वादींस्त्रीन् गुणान् [4]न्यस्येत् तथैव त्रिगुरूत्तमः ।
आत्मानमन्तरात्मानं [5]परमात्मानमेव च ।। २२ ।।

ज्ञानात्मानं न्यसेद् धीमान् [6]मायाबीजपुरःसरम् ।
[7]नमो भगवते ब्रूयात् विष्णवे च पदं वदेत् ।। २३ ।।

सर्वात्मसंयोगपदं योगपद्मपदं वदेत् ।
पीठात्मने हृदन्तोऽयं मनुस्तवादिरीरितः ।। २४ ।।

विमलोत्कर्षिणी ज्ञाना क्रियायोगा च शक्तयः ।
ब्रह्मीशयोस्तथेशाना नान्तर्ग्रहा नवमी गता ।। २५ ।।

---

१. अयमंशः नास्ति-ग०
२. अभज्ञायुगयो-ग०
३. मुखपार्श्वे नाभिपार्श्वे धर्मादीस्तु-ग०
४. न्यस्य तथैवात्र-ग०
५. परमात्मनि भद्रं तु-क०, ख०
६. मायाबीजं च पूर्वकम् क०, ख०
७. 'नमो भगवते' (२३)इत्यारभ्य 'देवासने यजेत्' (२६) इति श्लोकाः न सन्ति - ग०

यदासनं भवेद् यस्य तस्मिन् देवासने यजेत् ।
इच्छा ज्ञानं क्रिया चैव कामिनी कामदायिनी ।। २६ ।।
रती रतिप्रिया चैव मध्ये चैव मनोन्मनी ।
सोऽहं सदाशिवप्रेतं ङेऽन्तं देव्या समाश्रयेत् ।।
पीठन्यासं विधायेत्थं चिन्तयेदिष्टदेवताम् ।। २७ ।।

।। इति [१]सनत्कुमारतन्त्रे पीठयजनं नाम तृतीयः पटलः ।।३।।

१. सनत्कुमारीये-क०

अथ चतुर्थः पटलः

ध्यात्वा विश्वमयं[1] देवं नवीनजलदप्रभम् ।
नवनीतं दक्षहस्ते दधानं पीतवाससम् ॥ १ ॥
आवाह्य [2]पूजयेन्मन्त्रे शङ्खस्थापनपूर्वकम् ।
[3]शङ्खमन्त्राम्बुभिः प्रोक्ष्य वामतो वह्निमण्डले ॥ २ ॥
साधारं स्थापयेद् विद्वान् बिन्दुश्रुतसुधामयैः ।
तोयैः सुगन्धिपुष्पाद्यैः [4]पूजयेत् तं यथाविधि ॥ ३ ॥
आधारं [5]पावकं शङ्खं सूर्यं तोयं सुधाकरम् ।
स्मरेद् वह्न्यर्कचन्द्राणां कलास्तां[6]ष्वनुक्रमात् ॥ ४ ॥
मूलमन्त्रं जपेत् स्पृष्ट्वा न्यसेत् तस्याङ्गमन्त्रवित् ।
हृन्मन्त्रेणाऽभिसम्पूज्य हस्ताभ्यां छादयेत् पुनः ॥ ५ ॥
जपेन्मन्त्रं यथाकालं देशिको देवताधिया ।
अस्त्रमन्त्रेण संरक्ष्य कवचेनाऽवगुण्ठ्य च ॥ ६ ॥
धेनुमुद्रां समापाद्य[7] बोधयेत् तं स्वमुद्रया ।
गंगे! च यमुने! चैव गोदावरि ! सरस्वति! ॥ ७ ॥
नर्मदे! सिन्धु ! कावेरि ! जलेऽस्मिन् सन्निधिं कुरु ।
तीर्थावाहनमन्त्रोऽयं प्रोक्तः सर्वसमृद्धिदः ॥ ८ ॥

---

१. वेणुकरं-ग०
२. पूजयेद् यन्त्रे-ग०
३. शंखं-ग०
४. पूरयेत्-ग०
५. कापकं-क०, कोपकं-ख०
६. स्तोत्स्वनु-ग०
७. साद्य-ग०

दक्षिणे प्रोक्षणीपात्रमादायाऽद्भिः प्रपूरितम् ।
किञ्चिदर्घ्याम्बु सङ्गृह्य प्रोक्षण्यम्भसि योजयेत् ॥ ९ ॥

अर्घ्यस्योत्तरतः कार्यं पाद्यार्घ्याचमनीयकम् ।
आत्मानं यागवस्तूनि [1]सर्वत्र प्रोक्षयेद् गुरुः ॥ १० ॥

शङ्खस्थापनकं सम्यक् प्रोक्तं सर्वसमृद्धिदम् ।
शिवादयश्च सम्पूज्याः [2]केशवेष्वङ्गदेवताः ॥ ११ ॥

आवाह्य प्राणमनुना [3]प्राणस्थापनमाचरेत् ।
[4]पाशादित्र्यक्षरस्यान्ते हंसोऽमुष्य पदं पुनः ॥ १२ ॥

क्रमात् प्राणा इह प्राणास्तथा[5] जीव इहं स्थितः ।
अमुष्य सर्वेन्द्रियाणि भूयोऽमुष्यपदं वदेत् ॥ १३ ॥

वाङ्मनोनयनश्रोत्रघ्राणप्राणाः पदान्यथ ।
पश्चादिहागत्य मुखं चिरं तिष्ठन्तु ठद्वयम् ॥ १४ ॥

अयं प्राणमनुः प्रोक्तः सर्वेषां प्राणदायकः[6] ।
स्वागतं कुशलप्रश्नं निगदेदग्रतो गुरुः ॥ १५ ॥

पाद्यं पादाम्बुजे दद्याद् देवस्य हृदयात्मना[7] ।
एतच्छ्यामाकदूर्वाब्जविष्णुक्रान्ताभिरीरितम् ॥ १६ ॥

स्वधामन्त्रेण वदने दद्यादाचमनीयकम् ।
जाती-लवङ्ग-कक्कोलैस्तदुक्तं तन्त्रवेदिभिः ॥ १७ ॥

---

१. शीर्गाणि-ग०
२. प्रेतेष्वङ्कः शिवादितः -क०
३. स्थानं समाचरेत्-क० ।
४. त्र्यक्षरद् स्वान्ते-ग०
५. अथो-ग०
६. धारकः -ग०
७. हृदयामुना-क०

अर्घ्यं दिशेत ततो मूर्ध्नि शिरोमन्त्रेण देशिक:।
गन्ध-पुष्पाऽक्षत-यव-कुशाम्बु-तिल-सर्षपै: ।। १८।।

दूर्वाभि: सर्व-देवानामेतदर्घ्यमुदीरितम्।
स्वधात्मना तत: कुर्यान्मधुपर्कं समाहित: ।। १९।।

आज्यं दधिमधून्मिश्रमेतदुक्तं मनीषिभी:।
स्वधात्मना तत: कुर्याददि्भराचमनीयकम् ।। २०।।

गन्धादि्भ: कारयेत् स्नानं वाससी परिधापयेत्।
दद्याद् यज्ञोपवीतं च हाराद्याभरणै: सह ।। २१।।

अर्घ्येणाऽभ्युक्ष्य देवेशं गन्धाद्यै: पूजयेत् तदा।
गन्ध-चन्दन-कर्पूर-कालागुरुभिरीरितम् ।। २२।।

[1]षोडशैरुपचारैश्च पूजयित्वा प्रयत्नत:।
[2]आवृती: पूजयेद् भक्त्या यथावदवधारय ।। २३।।

वासुदेवं देवकीं च नन्दं नन्दप्रियं तथा।
कमलां भारतीं चैव रतिं शान्तं[3] च पत्रत: ।। २४।।
शङ्खं चक्रं गदां चैव पद्मं कौस्तुभमेव च।
श्रीवत्सं वत्सकं[4] वनमालां समर्चयेत् ।। २५।।
मूलेनैव खगाध्यक्षं पूजयेत् तदनन्तरम्।
स्वबीजेन ततो देवं गन्धपुष्पादिभि: क्रमात् ।। २६।।
यथासङ्ख्यं ततो मन्त्रं पद्माक्षेण[5] जपेदथ।
समर्चयेत् ततो देवं हृदयादीननन्तरम् ।। २७।।

---

१. 'षोडशैरि'-त्यारभ्य प्रयत्नत: इति नास्ति-क०
२. आवृतिं-ग०
३. शक्तिं च पत्रत:-ग०
४. वत्सकं-ग०
५. पद्माख्येन-ग०

आत्मदेहमयं[1] कृत्वा प्राणायामं समाचरेत् ।
अथ देवस्य निर्माल्यैर्विष्वक्सेनं समर्चयेत् ।। २८ ।।

एवं क्रमेण कर्तव्या कृष्णपूजा [2]समाहितैः ।
पश्चाद् गोभ्यः समभ्यर्च्य ग्रासं कुर्यात् सुशोभनम् ।। २९ ।।

केयूराङ्गदहारैश्च कुण्डलैः कटिसूत्रकैः ।
नूपुरैर्वन्यपुष्पैश्च [3]नानारत्नैर्विभूषितम् ।। ३० ।।

सचन्द्रग्रहनक्षत्रैर्निर्मलं गगनेचरम् ।
अथ रत्नप्रभायुक्तं सर्वालङ्कारभूषितम् ।। ३१ ।।

सनकाद्यैः स्तूयमानं विमानस्थैर्नभोगतैः ।
सर्वलक्षणसंयुक्तं प्रातः कृष्णं समर्चयेत् ।। ३२ ।।

तथा कल्पप्रभायुक्ते वन्ये काञ्चनमण्डपे ।
रत्नपीठे समासीनं कामिनीशतमध्यगम् ।। ३३ ।।

[4]चामराद्यैर्वीज्यमानं चन्दनाऽगुरुचर्चितम् ।
ध्यायेन्मध्यन्दिनं कृष्णं सुन्दरं स्मरवर्धनम् ।। ३४ ।।

गोपालगणमध्यस्थं सुन्दरीशतमध्यगम् ।
तत्सर्वं स्ववशं कृत्वा क्रीडयन्तं मुदान्वितम् ।। ३५ ।।

गन्धचन्दनमालाद्यैर्भूषितं नयनोत्सवम् ।
यथा मध्ये तथा रात्रौ चिन्तयेत् कञ्जलोचनम् ।। ३६ ।।

काञ्चने राजते पात्रे ताम्रके वाऽप्यभावतः ।
भक्त्या कृष्णं समभ्यर्च्य नैवेद्यं च निवेदयेत् ।। ३७ ।।

---

१. आत्मदेहेन यं-क०
२. समाप्य च-ग०
३. नानारत्नविभूषणम्-क०
४. 'चामराद्यैरित्यारभ्य' सुन्दरीशतमध्यगमि'ति नास्ति-क०

प्रातर्दध्यौदनं दद्यात् पायसं च तथोत्तरम् ।
तथा सशर्करं क्षीरं रात्रौ दद्यात् सुशोभनम् ।। ३८ ।।
एभिरेव विधानैश्च संसेव्यः परमेश्वरः ।
धर्मार्थकाममोक्षांश्च[1] [2]लभते जपकृन्नरः ।। ३९ ।।

।। इति [3]सनत्कुमारतन्त्रे चतुर्थः पटलः ।। ४ ।।

१. मोक्षं हि-ग०
२. लभते नात्र संशयः-ग०
३ सनत्कुमारीये-क०

अथ पञ्चमः पटलः

अथ मन्त्रान्तरं वक्ष्ये यथावदवधारय ।
[1]मन्त्रदेहं प्रवक्ष्यामि त्रिषु लोकेषु दुर्लभम् ॥ १ ॥

यस्य ग्रहणमात्रेण सर्वज्ञो जायते नरः ।
अचलां च [2]लभेत् लक्ष्मीं कवित्वं [3]भवसम्मतम् ॥ २ ॥

असाध्यं [4]साधयेन्मन्त्री देवानामपि दुर्लभम् ।
इदं [5] मे हृदयं गुह्यं यत् प्रष्टव्यं महामुने ! ॥ ३ ॥

अन्येषु [6]साधिता मन्त्राः सर्वे च फलदायकाः ।
गृहीतस्य फलं दाता मन्त्रो यद्यप्यसाधितः ॥ ४ ॥

सन्तुष्टो हि गुरुर्यत्र तस्य तुष्टो जगत्पतिः ।
मन्त्रं न्यस्य गुरोर्वाक्यं न कदाचिद् विकल्पयेत् ॥ ५ ॥

गुरोर्देहं समाश्रित्य मन्त्रदेहोऽवतिष्ठते[7] ।
ततः सर्वेण भावेन गुरुं मन्त्रेण पूजयेत् ॥ ६ ॥

गन्धमाल्यैर्धूपदीपैः सम्पूज्य गुरुमन्त्रतः ।
ततो मन्त्रं च गृह्णीयात् वस्त्रेणाऽऽच्छाद्य मस्तकम् ॥ ७ ॥

---

१. मंत्र तेऽहं-ग०
२. अचलां भजते-ग०
३. लभते ध्रुवम्-ग०
४. लभते-ग०
५. इयं-ग०
६. अन्येद्युः -क०
७. अवतिष्ठति-न०

दक्षिणां गुरवे दद्यात् सुवर्णं धेनुमेव वा[1] ।
सर्वकर्म प्रकुर्वीत [2]वित्तशाठ्यविवर्जितः ॥ ८ ॥

[3]अदक्षिणं कृतं कर्म वृथा विप्रेन्द्रनिश्चितम् ।
नारदाय पुरा प्रोक्तं स्वयं विष्णुरतन्द्रितः ॥ ९ ॥

स्वर्णं मे दक्षिणां देहि साक्षसूत्रकमण्डलुम्[4] ।
ततो मन्त्रं गृहाण त्वं यथाविधि महामुने! ॥ १० ॥

विधिहीनं कृतं कर्म [5]सिद्धिं नैव प्रयच्छति ।
भूमिभागे समे शुद्धे गोमयेनोपलेपिते ॥ ११ ॥

तत्र शङ्खं प्रतिष्ठाप्य [6]मातृकावपुषि न्यसेत् ।
परं ब्रह्मादितः कृत्वा [7]वर्णसङ्घं समुद्धरेत् ॥ १२ ॥

सान्तं [8]मथान्तं मां वह्निं वामत्रिकबिन्दुसंयुतम् ।
त्रिभिरिकार्णवीभूतं[9] स्वाहान्तं मन्त्रमुद्धरेत् ॥ १३ ॥

ततो गुरुमुखाल्लब्ध्वा [10]हृदये च निवेशयेत् ।
अयुतं च जपं कृत्वा हविष्याशी जितेन्द्रियः ॥ १४ ॥

---

१. च-ग०
२. किन्तु शाठ्यविवर्जितः -क०
३. यदक्षिणम्- क०
४. कमण्डलू-ग०
५. सिद्ध-क० ग०
६. मातृकावद् ऋषिं-ग०
७. मन्त्रं हंसं समुद्धरेत्-ग०
८. युगान्तं-ग०
९. एकान्तरीभूत-ग०
१०. रमे भृगुब्रिन्दुसंयुतम्-ग०

दशांशं जुहुयादग्नौ मधुरत्रयसंयुतम् ।
[१]सहस्रं वाऽपि पुष्पाणां वैष्णवानां सुसंयतः ।। १५ ।।

[२]माणिक्यसाधनार्थं च सहस्रमधिकं जपेत् ।
दशांशं जुहुयात् तस्य [३]जपस्य द्विगुणं स्मृतम्[४] ।। १६ ।।

[५]तस्य तत्त्वं निबोध त्वं बाह्यमानं महामुने[६]!
[७]शंभोर्मूलाक्षरं ह्यस्य [८]त्रिशक्तिश्चाप्यवस्थिता ।। १७ ।।

[९]शिवोमन्त्तं तथा ब्रह्मा चेन्दुबिन्दुस्वरूपवान्[१०] ।
एतत् ते कथितं वत्स ! हृदयं मन्त्रमुत्तमम् ।। १८ ।।

कस्यचिन्न हि वक्तव्यं त्रिषु लोकेषु दुर्लभम् ।
एवं[११] संसाधिते मन्त्रे साधितं भुवनत्रयम् ।। १९ ।।

कामं कृत्वा जपेन्मन्त्रं शुचिर्भूत्वा जितेन्द्रियः ।
कर्मणा मनसा वाचा कुर्याद् यदभिवाञ्छितम् ।। २० ।।

[१२]तत् तस्य [१३]सिद्ध्यति क्षिप्रं यद्यपि स्यात् सुदुष्करम् ।
विष्णुर्ब्रह्मा च रुद्रश्च दुर्गा च सर्वदेवताः ।। २१ ।।

---

१. भोजयेद् ब्राह्मणानां च-ग०
२. शालिका-ग०
३. जगस्य-ग०
४. द्विगुणः स्मृतः -ग०
५. ब्राह्ममानं-ग०
६. इतोऽग्रे 'तत्त्वमस्य विजानन्ति लभन्ते सुराणत्फलम् इत्यधिकः पाठ-क०
७. शम्भो-ग०
८. त्रिःशक्तिश्च पदे स्थितः -ग०
९. स्मरेन्मन्त्र-ग०
१०. समप्रभम्-ग०
११. एवं च-ग०
१२. तत्तस्थ-ग०
१३. सिध्यते-ग०

अयं मन्त्रो महामन्त्रः सर्वेषां [1]हृदये स्थितः ।
मन्त्रमेनं समुच्चार्य लभते द्विगुणं फलम् ।। २२ ।।

पूजनं चास्य मन्त्रस्य यथा कार्यं तथा शृणु ।
अङ्गन्यासकरन्यासौ मन्त्रस्याऽप्यक्षरेण तु ।। २३ ।।

कृत्वा चाऽष्टदलं पद्मं देवमावाह्य यत्नतः ।
स्थण्डिले वा जले वाऽपि गोपालं पूजयेत् तदा ।। २४ ।।

ध्यानं चैव प्रवक्ष्यामि गोपालस्य जगद्गुरोः ।
जटिलं द्विभुजं नग्नं नीलोत्पलदलप्रभम् ।। २५ ।।

बालं षण्मासदेशीयं [3]देवं जानुचलं हरिम् ।
दाम्ना चैवोदरे बद्धं वृक्षावुदूखलेन च ।। २६ ।।

लीलया कर्षमाणं च तिर्यक्कृतमुदूखलम् ।
यमलार्जुनयोर्मध्ये द्रुतमागत्य लीलया ।। २७ ।।

मन्त्रेणाऽनेन चोत्पाट्य वृक्षौ द्वौ योजनायतौ ।
दाम्नि वासुकिमारोप्य [5]मन्त्रेणाऽनेन यन्त्रितम् ।। २८ ।।

उदूखले द्रुतं लग्नं नागराजेन वेष्टितम् ।
समाकृत्य समुत्पाट्य हसन्तं यमलार्जुनौ ।। २९ ।।

हाहाकारपरैः सर्वैर्गोपगोपीजनैर्वृतम् ।
यशोदया कृतं क्रोडे क्रन्दन्त्याऽऽगत्य सत्वरम् ।। ३० ।।

---

१. हृदयं -ग०
२. तथा-क०
३. देहीव-ग०
४. बद्धोदूखलकेन च-ग०
५. यन्त्रेणा-ग०

सर्वतो जगतो रूपं गोपवेशतिरोहितम् ।
एवं सञ्चिन्त्य गोपालं मायामयमनामयम् ।। ३१ ।।

पाद्यादिभिः समभ्यर्च्य जपकर्म [1]समापयेत् ।
एभिरेवाऽथवा पूजा कर्तव्या सुरवैरिणः ।।
धूपं दीपं च नैवेद्यं ताम्बूलादिकमर्पयेत् ।। ३२ ।।

।। इति सनत्कुमारीये पञ्चमः पटलः ।। ५ ।।

●

१. समर्पयेत्-ग०

अथ षष्ठः पटलः

कृष्णाय पदमाभाष्य गोविन्दाय ततः परम्।
गोपीजनपदस्याऽन्ते वल्लभाय द्विठावधिः ॥ १ ॥

कामबीजादिराख्यातो मनुरष्टादशाक्षरः।
अष्टादशार्णसंयुक्त उक्तो मन्त्रो यथाविधि ॥ २ ॥

शक्तिश्रीपूर्वकोऽष्टादशार्णो विंशतिवर्णकः।
स्मरः कृष्णाय ठद्वन्द्वं षड्वर्णो मनुरीरितः ॥ ३ ॥

प्रणव हृदयं कृष्णं डेऽन्तमुक्त्वा ततः परम्।
तादृशं देवकीपुत्रं हुँफट्-स्वाहासमन्वितम् ॥ ४ ॥

षोडशाक्षरमन्त्रोऽयं गोविन्दस्य समीरितः।
श्रीमन्मुकुन्दचरणं यदेति शरणं ततः ॥ ५ ॥

अहं प्रसन्न इत्युक्तो मौकुन्दोऽष्टादशाक्षरः।
पञ्चान्तको धरासंस्थो मनुर्बिन्दुविभूषितः ॥ ६ ॥

पिण्डबीजमिदं प्रोक्तं सर्वसिद्धिप्रदायकम्।
पिण्डं रतिपतेर्बीजं नमो भगवते ततः ॥ ७ ॥

नन्दपुत्राय बालादिवपुषे श्यामलाय च।
गोपीजनपदस्यान्ते वल्लभाय द्विठावधिः ॥ ८ ॥

अनुष्टुब् मन्त्र आख्यातो गोपालस्य जगत्पतेः।
गोपालायाऽग्निजायान्तः षडक्षर उदाहृतः ॥ ९ ॥

कृष्णगोविन्दकौ डेन्तौ सप्तवर्णो मनुर्मतः।
श्रीशक्तिमाराः कृष्णाय मारः सप्ताक्षरः परः ॥ १० ॥

क्लीं ग्लौं श्रीं श्यामलाङ्गाय नतिः स्याद् दशवर्णकः ।
चक्री वामनसर्गौ च मनुरेकाक्षरः स्मृतः ।। ११ ।।
काममिन्द्रश्च माया च लवलाञ्छितमस्तकः ।
एकवर्णो मनुः प्रोक्तः काममन्त्रः पुरोदितः ।। १२ ।।
एतत् सर्वं हृषीकेशं चतुर्थ्यन्तं नमः पदम् ।
अष्टवर्णो मनुः प्रोक्तः सर्वेषां हृदयस्थितः ।। १३ ।।
वाग्भवं कामबीजं च कृष्णाय सुरसुन्दरी ।
गोविन्दं ङेयुतं चैव रमाबीजमनन्तरम् ।। १४ ।।
दशाक्षरं ततः पश्चात् स्वबीजं तदनन्तरम् ।
द्वाविंशत्यक्षरो मन्त्रः सर्वसिद्धिप्रदायकः ।। १५ ।।
कामं मायां च लक्ष्मीं च दशार्णं च ततः परम् ।
त्रयोदशार्णमन्त्रोऽयं प्रोक्तः सर्वसमृद्धिदः ।। १६ ।।
कामं लक्ष्मीं च मायां च जयकृष्णपदद्वयम् ।
मायां लक्ष्मीं तथा कामं जयं देहि पदद्वयम् ।। १७ ।।
चतुर्विंशत्यक्षरात्मा स्वाहान्तो मनुरीरितः ।
कामं पिण्डं तथा लक्ष्मीं गोपालाय ततः परम् ।। १८ ।।
[1]लक्ष्मीं पिण्डं तथा कामं गोविन्दाय पदं तथा ।
कामपिण्डं तथा लक्ष्मीं स्वाहान्तः प्रणवादिकः ।। १९ ।।

।। इति सनत्कुमारीये षष्ठः पटलः ।। ६ ।।

१. इतः पूर्वस्थिताः अष्टादशश्लोकाः न सन्ति-क०

अथ सप्तमः पटलः

क्रमात् पूजाविधिं वक्ष्ये यथावदवधारय।
नारदोऽस्य ऋषिः प्रोक्तो गायत्रीच्छन्द ईरितम्[1] ॥ १॥

देवता कथितः कृष्णः सर्वकामफलप्रदः।
चतुष्करणवेदाद्धि नेत्र[2] युग्माक्षरैः क्रमात् ॥ २॥

पञ्चाङ्गानि मनोः कुर्यात् मन्त्रविन्नेत्रवर्जितम्।
अन्येषामपि मन्त्राणां ऋष्याद्याः पूर्वदेवताः ॥ ५॥

अङ्गानि कामबीजेन सनेत्रं दीर्घयुक्तकैः।
दशाक्षरे विराट् छन्द आचक्राद्यैश्च पञ्चकम् ॥ ४॥

पूर्वप्रोक्तानि कर्माणि न्यासादीनि विधानतः।
कुर्याच्छुद्धमतिर्धीमान् ध्यानमेवं जगत्पतेः ॥ ५॥

स्मरेद् वृन्दावने रम्ये मोहयन्तमनारतम्[3]।
गोविन्दं पुण्डरीकाक्षं गोपकन्याः सहस्रशः ॥ ६॥

आत्मनो वदनाम्भोजे[4] प्रेरिताक्षिमधुव्रताः।
पीडिताः कामबाणेन चिरमाश्लेषणोत्सुकाः ॥ ७॥

मुक्ताहारलसत्पीनतुङ्गस्तनभरानताः।
[5]स्रस्तधम्मिल्लवसना मदस्खलितभूषणाः ॥ ८॥

---

१. उच्यते-ग०
२. वर्मा-ग०
३. अनारतम्-ग०
४. अम्भोज-ग०
५. धम्मिल-ग०

दन्तपङ्क्तिप्रभोद्भासिस्पन्दमालाधराञ्चिताः ।
विलोकयन्तीर्विविधैर्विभ्रमैर्भावगर्वितैः ॥ ९ ॥

फुल्लेन्दीवरकान्तिमिन्दुवदनं बर्हावतंसप्रियं
श्रीवत्साङ्कमुदारकौस्तुभधरं पीताम्बरं सुन्दरम् ।
गोपीनां नयनोत्पलार्चिततनुं गोगोपसङ्घावृतं
गोविन्दं कलवेणुनादनपरं दिव्याङ्गभूषं भजे ॥ १० ॥

एवं ध्यात्वा जपेल्लक्षं पञ्च चाऽष्टादशाक्षरम् ।
अन्येषां लक्षमेकं[१] च दशलक्षं दशार्णकम् ॥ ११ ॥

पूर्वसेवां पुरा कुर्यात् पूर्वोक्तविधिना स्मृतः ।
बालगोपालमन्त्राणां ध्यानं शृणु यथाविधि ॥ १२ ॥

नवीननीरदश्यामं[२] पक्वबिम्बाधरं विभुम् ।
नवनीतं पायसं च धारयन्तं करद्वये ॥ १३ ॥

होमश्चैव तथा कार्यो जपस्यैव दशांशतः ।
सर्पिषा नवनीतेन दध्ना वा पायसेन वा ॥ १४ ॥

[३]मल्लिका-मालती-पुष्पैः शुक्लपद्मेन चैव हि ।
तर्पणं तद्दशांशेन विशुद्धेन जलेन वा[४] ॥ १५ ॥

गन्धपुष्पाक्षतैर्युक्तमभिषेकं च मस्तके ।
ब्राह्मणान् भोजयेच्चैव दशांशक्रमयोगतः ॥ १६ ॥

यद् यदङ्गं भवेद् भङ्गं तत्सङ्ख्याद्विगुणो जपः ।
होमाशक्तौ जपः प्रोक्तो होमसङ्ख्याचतुर्गुणः ॥ १७ ॥

---

१. लक्षमानं च०-ग०
२. जलद जलद-क०
३. हुत्वा मालतिभिः - ग०
४. तु-क०

विप्राणां क्षत्रियाणां च रससङ्ख्यागुणः[1] स्मृतः।
वैश्यानां वसुसङ्ख्याकमेषां स्त्रीणामयं विधिः ॥ १८॥

यं वर्णमाश्रितः शूद्रः स च तस्य विधिं चरेत्।
वैश्याश्रितस्य शूद्रस्य दशसङ्ख्यागुणः स्मृतः[2] ॥ १९॥

होमार्थोऽयं विधिः प्रोक्तस्तर्पणेऽपि निबोधत[3]।
तर्पणे द्विगुणं प्रोक्तं[4] शक्तौ च सर्वसाधनम् ॥ २०॥

॥ इति सनत्कुमारीये जपहोमादिनिर्णयः सप्तमः पटलः ॥७॥

१. गुण स्मृतम्-क०
२. गुण स्मृतम्-ग०
३. निबोधतम्-ग- ग०
४. प्रोक्तमशक्तौ - ग०

अथाष्टमः पटलः

अथ प्रयोगान् वक्ष्यामि यथावदवधारय ।
लक्ष्मीप्रसूनैर्जुहुयात् श्रियमिच्छन्ननिन्दिताम्[1] ।। १ ।।

[2]साज्येनाऽन्नेन जुहुयाद् आज्यान्नस्य समृद्धये ।
आरण्यैः कुसुमैर्विप्रान् जातिभिः पृथिवीपतीन् ।। २ ।।

चम्पकैश्च सितोपेतैर्वैश्याश्च कमलैः शुभैः ।
शूद्रांश्च वशयेन्मन्त्री त्रिमध्वक्तैर्यथाक्रमात् ।। ३ ।।

एवं हुत्वा द्विजश्रेष्ठः सर्वान् कामानवाप्नुयात् ।
ततो भक्त्या श्यामलाङ्गं प्रसन्नं गोकुलश्रियम् ।। ४ ।।

शिशुवेषधरं देवं किङ्किणीदाममण्डितम् ।
स्मृत्वा तं तर्पयेन्मन्त्री दुग्धबुद्ध्या शुभैर्जलैः ।। ५ ।।

धनधान्यांशुकादीनि प्रीतस्तस्मै ददाति सः ।
[3]मालतीकुसुमैर्देवमर्चयित्वा यथाविधि ।। ६ ।।

आयुरारोग्यमैश्वर्यं मनोऽभीष्टानि विन्दति ।
काशप्रसूनैर्जुहुयादष्टोत्तरसहस्रकम् ।। ७ ।।

नाममात्रेण वशगास्तस्य स्युः सकला नृपाः ।
हुत्वा बिल्वफलैः पक्वैः श्रियमाप्नोत्यनिन्दिताम् ।। ८ ।।

प्रफुल्लैररुणाम्भोजैस्तामेव लभते पुनः ।
[4]हुत्वा ज्योतिष्मतीतैलं सहस्रं बहुसङ्ख्यया ।। ९ ।।

---

१. श्रियमिच्छन्निन्दिताम्-ग०
२. साभ्राज्येन-ग०
३. हयादि-क०
४. जुहुयात्-क०

सुभगो जायते सम्यक् सर्वेषां नाऽत्र संशयः ।
विधानेनाऽमुना मन्त्री महारोगात् प्रमुच्यते ।। १० ।।

अश्वत्थसमिधैर्होमः[1] [2]पराहृतधनावहः ।
आज्याक्तदूर्वाहोमेन मुच्यते महतो भयात् ।। ११ ।।

यस्य नामयुतं पुण्यं [3]जपेदयुतसङ्ख्यया ।
स भवेद् दासवत् तस्य नात्र कार्या विचारणा ।। १२ ।।

बहुनाऽत्र किमुक्तेन मनुना साधकोत्तमः ।
साधयेदखिलान् कामान् साक्षाद् विष्णुरिवाऽपरः ।। १३ ।।

अपुत्रो द्वादशीं प्राप्य पूजयित्वा जगद्गुरुम् ।
'देवकीसुत ! गोविन्द ! वासुदेव ! जगत्पते ! ।। १४ ।।

देहि मे तनयं देव ! त्वामहं शरणं गतः ।
इति स्तुत्वा विधानेन पूजयेदावृतिगणान् ।। १५ ।।

आदावङ्गावृतीः पूज्या दामादि तदनन्तरम् ।
दिक्षु दामसुदामौ [4]च वसुदामश्च किङ्किणी ।। १६ ।।

रुक्मिमण्याद्यष्टमहिषीर्दलेषु पूजयेत् ततः ।
[5]दक्षिणकरधृतकमलारसपूरितमुद्रितान्यकराः[6] ।। १७ ।।

१. धनेप्सूनां-ग०
२. होमो-ग०
३. जपेदष्ट च-ग० ।
४. नौवसुद्रा: किंकिणीपुटा: -क०
५. दक्ष-क०
६. पात्रन्यकरा: -क०

रुक्मिण्याख्या तथा[1] सत्या नागजित्या सुनन्दा च।
मित्तविन्धा सुलक्षणा [2]ऋक्षजा सुशीला तथा ॥ १८॥

ततो यजेद् दलाग्रेषु वसुदेवं च देवकीम्।
नन्दगोपं यशोदां च बलभद्रं सुभद्रिकाम् ॥ १९॥

गोपा गोप्यश्च सम्पूज्याश्चित्रमाल्यानुलेपना:[3]।
यथाविधि इमा: पूज्या ब्रह्माद्यास्तदनन्तरम् ॥ २०॥

इन्द्राद्या: पूजनीयाश्च[4] वज्राद्यास्तदनन्तरम्।
ब्राह्मी माहेश्वरी चैव कौमारी वैष्णवीति च ॥ २१॥

वाराही च [5]तथेन्द्राणी चामुण्डा सप्तमी तथा।
अष्टमी स्यान्महालक्ष्मी: प्रोक्ता: स्युर्विश्वमातर: ॥ २२॥

इन्द्रादीन् पूजयेद् बाह्ये जातिहेतिसशक्तिकान्।
वज्रं शक्तिं च दण्डं च खड्गं पाशं तथाऽङ्कुशम् ॥ २३॥

[6]गदां शूलं च चक्रं च पद्मं तत्रैव पूजयेत्।
नैवेद्यं विधिवद् दत्वा देवं ध्यात्वा जपेत् सुधी: ॥ २४॥

स्तुत्वा प्रणम्य शिरसा जलेनाऽऽत्मानमर्पयेत्।
इत: पूर्वं पदं दत्त्वा प्राणबुद्धिपदं तत: ॥ २५॥

देहधर्माधिकारतो जाग्रत्स्वप्नपदान्यथ[7]।
सुषुप्त्यवस्थासु मनसा वाचा कर्मणा तथा ॥ २६॥

---

१. सत्यभामा-क०
२. सुशीला च-क०
३. लेपना-क०
४. पूजनीयश्च-क०
५. वाराह्यनन्तरेन्द्राणी-क०
६. पद्मम्-क०
७. पदान्यत: ख-ग०

हस्ताभ्यां च यथा पद्भ्यामुदरेण पदं तथा ।
शिश्ना च यत् स्मृतं चैव यदुक्तं यत् कृतं तथा ।। २७।।
तत् सर्वं ब्रह्मार्पणमतो भवतु वह्निसुन्दरी ।
मां मदीयं च सकलं हरये सम्यक् समर्पयेत् ।। २८।।
ॐ तत्सदिति च प्रोक्तो मन्त्रः स्वात्मसर्मपणे ।
प्रत्यहं पूजयेद् देवं षोडशैरुपचारकैः ।। २९।।
तदशक्तौ तु पूजा स्याद् देशोपचारिकी तथा ।
तदशक्तौ पञ्चभिस्तु पूजा स्यादुपचारकैः ।। ३०।।
आसनं स्वागतं चैव पाद्यादिपञ्चकं तथा ।
स्नानं वासो भूषणं च गन्धपुष्पं च धूपकम् ।। ३१।।
प्रदीपं चैव नैवेद्यं पुष्पाञ्जलिरतः परम् ।
गन्धादयो नैवेद्यान्ता पूजा पञ्चोपचारिका ।। ३२।।
अर्घ्याद्याः पञ्च पञ्चैव गन्धाद्या इति भेदतः ।
नमस्कृत्य षडङ्गं च पञ्चाङ्गं च विधानतः ।। ३३।।
देवं विसृज्य हृदये विष्वक्सेनं समर्चयेत् ।
दण्डवत् प्रणिपत्याऽथ गण्डाभ्यां चिबुकेन च ।। ३४।।
नासया च कपालेन मनसा वचसा तथा ।
साष्टाङ्गकः प्रणामः स्याद् हरेः प्रीतिप्रदायकः ।। ३५।।
एतत् सर्वं मयाऽऽख्यातं क्रमेण व्युत्क्रमेण च ।
कथितं यन्न कथितं तत् सर्वं क्रमतः शृणु ।। ३६।।
प्रातः कृत्यमनुप्रदाय विनतिः स्नानं स्वसन्ध्यात्मकं
सङ्कल्पान्तकभूतशुद्धिसकलामालामयं न्यासनम् ।
अन्तर्यागविधिर्बहिर्यजनकं शङ्खादिसंस्थापनं
पीठस्याऽर्चनमङ्गदेवयजनं प्राणप्रतिष्ठा ततः ।। ३७।।

आह्वानं निजमुद्रिकाविरचनं ध्यानं प्रभोः पूजनं
वृत्त्याऽऽराधनधूपदीपवरनैवेद्यं जपो गुह्यतः ।
जापस्यार्ऽपणवायुधारणमतः स्वात्मार्पणं संस्तुति-
र्लभ्यन्ते च विसर्जनं मुररिपोः पूजाक्रमः कीर्तितः ।। ३८ ।।

सूत्रं चैतत् प्रकथितमनेनाऽऽराधयेदच्युतम् ।
इति नारायणेनैव सूत्रं प्रकथितं पुरा ।। ३९ ।।

ब्रह्मणे ब्रह्मणा पूर्वं मयि स्नेहात् प्रकाशितम् ।
पुलस्त्यविधिनाऽनेन मया कृष्ण उपासितः ।। ४० ।।

।। इति सनत्कुमारीये पूजाविधानं नामाऽष्टमः पटलः ।। ८ ।।

अथ नवम: पटल:

पुलस्त्य उवाच—

भगवन्! सर्वधर्मज्ञ! कवचं यत् प्रकाशितम्।
त्रैलोक्यमङ्गलं नाम कृपया कथय प्रभो! ॥ १ ॥

सनत्कुमार उवाच—

शृणु वक्ष्यामि विप्रेन्द्र! कवचं परमाद्भुतम्।
नारायणेन कथितं कृपया ब्रह्मणे पुरा ॥ २ ॥

ब्रह्मणा कथितं मह्यं परं स्नेहाद् वदामि ते।
अतिगुह्यतरं तत्त्वं ब्रह्ममन्त्रौघविग्रहम् ॥ ३ ॥

यद् धृत्वा पठनाद् ब्रह्मा सृष्टिं वितनुते ध्रुवम्।
यद् धृत्वा पठनात् पाति महालक्ष्मीर्जगत्त्रयम् ॥ ४ ॥

पठनाद् धारणात् शम्भु: संहर्ता सर्वतत्त्ववित्।
त्रैलोक्यजननी दुर्गा महिषादिमहासुरान् ॥ ५ ॥

नरदृप्तान् जघानैव पठनाद् धारणाद् यत:।
एवमिन्द्रादय: सर्वे सर्वैश्वर्यमवाप्नुयु: ॥ ६ ॥

शिष्याय विष्णुभक्ताय साधकाय प्रकाशयेत्।
शठाय परशिष्याय दत्त्वा मृत्युमवाप्नुयात् ॥ ७ ॥

त्रैलोक्यमङ्गलस्याऽस्य कवचस्य प्रजापति:।
ऋषि: च्छन्दश्च गायत्री देवो नारायण: स्वयम् ॥ ८ ॥

धर्मार्थकाममोक्षेषु विनियोग: प्रकीर्तित:।
प्रणवो मे शिर: पातु नमो नारायणाय च ॥ ९ ॥

भालं पायान्नेत्रयुग्ममष्टार्णो भुक्तिमुक्तिदः ।
क्लीं पायात् श्रौत्रयुग्मं चैकाक्षरः सर्वमोहनः ॥ १० ॥
क्लीं कृष्णाय सदा घ्राणं गोविन्दायेति जिह्विकाम् ।
गोपीजनपदं वल्लभाय स्वाहाऽऽननं मम ॥ ११ ॥
अष्टादशाक्षरो मन्त्रः कण्ठं पातु दशाक्षरः ।
गोपीजनपदं वल्लभाय स्वाहा भुजद्वयम् ॥ १२ ॥
क्लीं क्लीं क्लीं श्यामलाङ्गाय नमः स्कन्धौ दशाक्षरः ।
क्लीं कृष्ण क्लीं करौ पायात् क्लीं
कृष्णाय चाङ्गजोऽवतु ॥ १३ ॥
हृदयं श्रीं क्लीं भुवनेशीं क्लीं कृष्णाय क्लीं स्तनौ मम ।
गोपालायाऽग्निजायान्तं कुक्षियुग्मं सदाऽवतु ॥ १४ ॥
क्लीं कृष्णाय सदा पातु पार्श्वयुग्मं मनूत्तमः ।
कृष्णगोविन्दकौ पातु स्मराद्यौ ङेयुतौ मनुः ॥ १५ ॥
अष्टाक्षरः पातु नाभिं कृष्णेति द्व्यक्षरोऽवतु ।
पृष्ठं क्लीं कृष्ण कङ्कालं क्लीं कृष्णाय द्विठान्तकः ॥ १६ ॥
सक्थिनी सततं पातु श्रीं ह्रीं क्लीं कृष्ण ठद्वयम् ।
ऊरू सप्ताक्षरः पातु त्रयोदशाक्षरोऽवतु ॥ १७ ॥
श्रीं ह्रीं क्लीं पदतो गोपीजनवल्लभदं ततः ।
भायस्वाहेति पायुं वै क्लीं ह्रीं श्रीं दशवर्णकः ॥ १८ ॥
जानुनी च सदा पातु ह्रीं श्रीं क्लीं सदशाक्षरः ।
त्रयोदशाक्षरः पातु जङ्घे चक्रायुधः स्वयम् ॥ १९ ॥
अष्टादशाक्षरो ह्रीं श्रीं पूर्वको विंशवर्णकः ।
सर्वाङ्गं मे सदा पातु द्वारकानायको बली ॥ २० ॥
नमो भगवते पश्चाद् वासुदेवाय तत्परम् ।
ताराद्या द्वादशार्णोऽयं प्राच्यां मां सर्वदाऽवतु ॥ २१ ॥

श्रीं ह्रीं क्लीं दशवर्णं तु क्लीं ह्रीं श्रीं षोडशाक्षरः ।
गदाद्युदायुधो विष्णुर्मामग्नेर्दिशि रक्षतु ॥ २२॥
ह्रीं श्रीं दशाक्षरो मन्त्रो दक्षिणे मां सदाऽवतु ।
तारो नमो भगवते रुक्मिणीवल्लभाय च ॥ २३॥
स्वाहेति षोडशार्णोऽयं नैर्ऋत्यां दिशि रक्षतु ।
क्लीं हृषीके पदंशाय नमो मां वारुणेऽवतु ॥ २४॥
अष्टादशार्णः कामान्तो वायव्ये मां सदाऽवतु ।
श्रीं मायाकामकृष्णाय गोविन्दाय द्विठो मनुः ॥ २५॥
द्वादशाक्षरके विष्णुरुत्तरे मां सदाऽवतु ।
वाग्भवं कामकृष्णाय ह्रीं गोविन्दाय ततः परम् ॥ २६॥
श्रीं गोपीजनवल्लभान्ते भायस्वाहेति सौस्ततः ।
द्वाविंशत्यक्षरो मन्त्रो मामैशान्यां सदाऽवतु ॥ २७॥
काली यस्य फणामध्ये दिव्यं नृत्यं करोति यः ।
नमामि देवकीपुत्रं नृत्यराजानमच्युतम् ॥ २८॥
द्वाविंशत्यक्षरो मन्त्रोऽप्यधो मां सर्वतोऽवतु ।
'कामदेवाय विद्महे पुष्पबाणाय धीमहि ॥ २९॥
तन्नोऽनङ्गः प्रचोदयादेष' मां पातु चोद्ध्वर्तः ।
इति ते कथितं विप्र ! ब्रह्ममन्त्रौघविग्रहम् ॥ ३०॥
त्रैलोक्यमङ्गलं नाम कवचं ब्रह्मरूपकम् ।
ब्रह्मेशप्रमुखाऽधीशनारायणमुखाऽच्युतम् ॥ ३१॥
तव स्नेहान्मयाख्यातं प्रवक्तव्यं न कस्यचित् ।
गुरूं प्रणम्य विधिवत् कवचं प्रपठेत् ततः ॥ ३२॥
सकृद् द्विस्त्रिर्यथाज्ञानं सोऽपि सर्वतपोमयः ।
मन्त्रेषु सकलेष्वेव देशिको नाऽत्र संशयः ॥ ३३॥

शतमष्टोत्तरं चास्य पुरश्चर्याविधिः स्मृतः ।
हवनादीन् दशांशेन कृत्वा तत् साधयेद् ध्रुवम् ।। ३४ ।।
यदि स्यात् [1]सिद्धकवचो विष्णुरेव भवेत् स्वयम् ।
मन्त्रसिद्धिर्भवेत् तस्य पुरश्चर्याविधानतः ।। ३५ ।।
स्पर्धामुद्धूय सततं लक्ष्मीर्वाणी वसेत् सदा ।
पुष्पाञ्जल्यष्टकं दत्त्वा मूलेनैव पठेत् सकृत् ।। ३६ ।।
दशवर्षसहस्राणां पूजायाः फलमाप्नुयात् ।
भूर्जे विलिख्य गुलिकां स्वर्णस्थां धारयेद् यदि ।। ३७ ।।
कण्ठे वा दक्षिणे बाहौ सोऽपि विष्णुर्न संशयः ।
अश्वमेधसहस्राणि वाजपेयशतानि च ।। ३८ ।।
महादानानि यान्येव प्रादक्षिण्यं भुवस्तथा ।
कलां नार्हन्ति तान्येव सकृदुच्चारणात् ततः ।। ३९ ।।
कवचस्य प्रसादेन जीवन्मुक्तो भवेन्नरः ।
त्रैलोक्यं क्षोभयत्येव त्रैलोक्यविजयी भवेत् ।। ४० ।।
इद कवचमज्ञात्वा भजेद् यः पुरुषोत्तमम् ।
शतलक्षप्रजप्तोऽपि न मन्त्रः सिद्धिदायकः ।। ४१ ।।

।। इति सनत्कुमारीये त्रैलोक्यमङ्गलं नाम नवमः पटलः ।। ९ ।।

---

१. सिद्धि- ग०

अथ दशमः पटलः

पुलस्त्य उवाच—

करमालान्तरे माला जपमाला च कथ्यताम् ।

सनत्कुमार उवाच—

शृणु वक्ष्यामि विप्रेन्द्र ! माला पृष्टा त्वया हि या ।। १ ।।

अनामामध्यमारभ्य कनिष्ठादित एव च ।
तर्ज्जनीमूलपर्यन्तं दशपर्वसु सञ्जपेत् ।। २ ।।

तर्जनी मध्यमा चेति कनिष्ठा चापि ताः क्रमात् ।
तिस्रोऽङ्गुल्यस्त्रिपर्वाः स्युर्मध्यमा चैकपर्विका ।। ३ ।।

पर्वद्वय मध्यमाया मेरुत्वेनोपकल्पयेत् ।
क्रमोत्क्रमगतैर्मालां मातृकार्णैः सबिन्दुकैः ।। ४ ।।

क्षमेककैः साष्टवर्गैरन्तर्यजनकर्मणि ।
आदिकचटतपयशला इत्येवं चाष्टवर्गाः ।। ५ ।।

पद्मबीजादिभिर्माला बहिर्यागे शृणुष्व ताः ।
रुद्राक्ष-शङ्ख-पद्माक्ष-पुत्र-जीवक-मौक्तिकैः ।। ६ ।।

स्फाटिकैर्मणिरत्नैश्च सौवर्णैर्विद्रुमैस्तथा ।
कुशपत्रैर्द्वादश स्युर्गृहस्थस्याऽक्षमालिका ।। ७ ।।

अङ्गुलीगणनादेकं रेखयाऽष्टगुणं भवेत् ।
पुत्रजीवैर्दशगुणं शतशङ्खैः सहस्रकम् ।। ८ ।।

प्रवालैर्मणिरत्नैश्च दशसाहस्रकं स्मृतम् ।
तदेव स्फटिकं प्रोक्तं मौक्तिकैर्लक्षमुच्यते ।। ९ ।।

कुशग्रन्थ्या कोटिशतं रुद्राक्षं स्यादनन्तकम् ।
तुलसीकाष्ठघटितैर्मालाभिर्जपमालिका ॥ १० ॥
सर्वकर्माणि सर्वेषामीप्सितार्थफलप्रदा ।
अष्टोत्तरशतैर्माला पञ्चाशत्तूत्तराधिकै: ॥ ११ ॥
सप्तविंशतिभि: कार्या सर्वसाधारणे जपे ।
मोक्षार्थी पञ्चविंशत्या धनार्थी त्रिंशता जपेत् ॥ १२ ॥
पुष्ट्यर्थी पञ्चविंशत्या पञ्चदश्याभिचारके ।
मालासङ्ग्रथनं वक्ष्ये यदुक्तं ब्रह्मणा पुरा ॥ १३ ॥
गोपुच्छसदृशी माला यद्वा सर्पाकृतिर्भवेत् ।
मुखं मुखेन संयोज्य पुच्छं पुच्छेन योजयेत् ॥ १४ ॥
सूत्रं विप्रेन्द्र कन्याभि: स्त्रीभिर्वाऽपि विनिर्मितम् ।
त्रिगुणं त्रिगुणीकृत्य तदेव त्रिगुणं तथा ॥ १५ ॥
शुक्लं रक्तं तथा कृष्णं पट्टसूत्रमथापि वा ।
शान्तिवश्याभिचारेषु तथैव मारणेऽपि च ॥ १६ ॥
शुक्लं रक्तं तथा पीतं कृष्णं वर्णेषु च क्रमात् ।
सर्वेषामेव वर्णानां रक्तं सर्वेप्सितप्रदम् ॥ १७ ॥
आश्रमेषु तथाऽप्येवं रक्तं सर्वेषु सिद्धिदम् ।
फलोपचारत: कृष्णमिष्ट्वा तन्त्रानुसारत: ॥ १८ ॥
एकैकं मातृकार्णं तु शतारं प्रजपेत् सुधी: ।
मणिमादाय सूत्रेषु ग्रथनं मध्यमाग्रत: ॥ १९ ॥
मध्यग्रन्थिं विधायेत्थं मेरुं च ग्रन्थियन्त्रितम् ।
ग्रथयित्वा पुरो मालां तत: संस्कारमारभेत् ॥ २० ॥
क्षालयेत् पञ्चगव्यैस्तु सद्योजातेन सज्जलै: ।
चन्दनागरुगन्धाद्यैर्वामदेवेन घर्षयेत् ॥ २१ ॥

धूपयेत् तामघोरेण प्रीणयेत् पुरुषेण तु।
मन्त्रयेत् पञ्चमेनैव प्रत्येकं तु सकृत् सकृत् ।। २२।।
मेरुं सकृन्मन्त्रयेच्च मनसा च शतं शतम्।
येन प्रतिष्ठिता माला तयैव तु मनुं जपेत् ।। २३।।
अन्यमन्त्रं जपेद् विद्वान् न कार्या कर्हिचिद् बुधैः ।
सद्योजातं प्रपद्यामि सद्योजाताय वै नमः ।। २४।।
भवे भवेऽनादिभवे भजस्व मां भवोद्भवम्।
ङेन्तान्तप्रणवाद्येन नमोऽन्तेन क्रमाज्जपेत् ।। २५।।
वामदेवाय नमो ज्येष्ठाय नमः रुद्राय नमः ।
कालाय नमः कलविकरणाय नमो बलप्रमथनाय ।।
सर्वभूतदमनाय मनोन्मनाय नमः ।। २६।।
अघोरेभ्योऽथ घोरेभ्यो घोरघोरतरेभ्यश्च ।
सर्वतः सर्वेभ्यो नमस्ते रुद्ररूपेभ्यः ।। २७।।
तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि
तन्नो रुद्रः प्रचोदयात् ।। २८।।
ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानां
ब्रह्मादिपतिर्ब्रह्मणोऽधिपतिर्ब्रह्मणि मे शिवोऽस्तु
सदाशिवोऽम् ।। २९।।

प्रणवाद्यो महामन्त्रः सदाशिवमिति क्रमात्।
संस्कृत्यैवं बुधो मालां तत्प्राणांस्तत्र योजयेत् ।। ३०।।
मूलमन्त्रेण तां मालां पूजयेद् द्विजसत्तमः ।
गुरुं सम्पूज्य तद्धस्ताद् गृह्णीयादक्षमालिकाम् ।। ३१।।
न स्पृशेद् वामहस्तेन करभ्रष्टां न कारयेत्।
अङ्गुष्ठं मोक्षदं प्रोक्तं तर्जनी शत्रुनाशिनी ।। ३२।।

मध्यमा धनसिद्धि: स्यात् शान्तिकर्मण्यनामिका।
कनिष्ठाऽऽकर्षणे ज्ञेया जपकर्मणि सिद्धिदा ।। ३३।।
अङ्गुष्ठपर्वमध्यस्थं परिवर्त्तं समाचरेत्।
पुरश्चर्या ततः कुर्यात् स्वयमेव समाहितः ।। ३४।।
गुरुणा स्वानुगेनैव तद्भ्रातृपुत्रकैस्तथा।
सर्वासु दीक्षितेनैव पुरश्चर्यां समाचरेत् ।। ३५।।

पुलस्त्य उवाच—

सङ्कल्पश्च पुरश्चर्याविधानं तत्र कीदृशम्।
तत् सर्वं कृपया नाथ! सङ्क्षेपेण प्रकथ्यताम् ।। ३६।।

सनत्कुमार उवाच—

प्रणवं तत्सदिति च मासपक्षतिथावपि।
अमुकोऽमुकगोत्रोऽहं मूलमुच्चार्य तत्परम् ।। ३७।।
सिद्धिकामोऽस्य मन्त्रस्य इयत्सङ्ख्यं जपेत् ततः।
दशांशं हवनं कुर्याद् दशांशं तर्पणं ततः ।। ३८।।
दशांशं मार्जनं तस्माद् दशांशं विप्रभोज़नम्।
पुरश्चरणमेवं हि करिष्ये प्रागुदङ्मुखः ।। ३९।।
इति सङ्कल्प्य विप्रेन्द्र! जपयज्ञादिकं चरेत्।
मन्त्रं च प्रातरारभ्य जपेन्मध्यन्दिनावधि ।। ४०।।
इत्यादि विधिनाऽऽलम्ब्य पुरश्चर्यां समाचरेत्।
अथवाऽन्यप्रकारेण पुरश्चरणमुच्यते ।। ४१।।
ग्रहणेऽर्कस्य चेन्दोर्वा शुचिः पूर्वमुपोषितः।
नद्यां समुद्रगामिन्यां नाभिमात्रोदके स्थितः ।। ४२।।
ग्रहणान्मोक्षपर्यन्तं जपेन्मन्त्रं समाहितः।
दृष्ट्वा स्नात्वा तु सङ्कल्प्य विमोक्षान्त्तं जपं चरेत् ।। ४३।।

तावज्जपादिकं कुर्याद् ग्रहणान्ते शुचिः पुमान् ।
इति जपान्मन्त्रसिद्धिर्भवत्येव न संशयः ॥ ४४ ॥
श्राद्धादेरनुरोधेन यदि जापं त्यजेन्नरः ।
स भवेद् देवताद्रोही पितॄन् सप्त नयत्यधः ॥ ४५ ॥
मासकृत्यं प्रवक्ष्यामि सावधानोऽवधारय ।
कृष्णभक्तस्य सिद्ध्यर्थं यदुक्तं ब्रह्मणा पुरा ॥ ४६ ॥
तत्तत् सर्वं समासेन वक्ष्येऽहमञ्जसा शृणु ।
पूर्णिमाप्रतिपत्सन्धौ फल्गुन्यां फाल्गुने मुने ॥ ४७ ॥
राजोपचारैः सम्पूज्य दोलयेद् यो जनार्दनम् ।
अश्वमेधसहस्रस्य वाजपेयशतस्य च ॥ ४८ ॥
गोसहस्रप्रदानस्य फलं प्राप्नोति मानवः ।
दक्षिणाभिमुखं कृष्णं दोलमानञ्च सन्नरः ॥ ४९ ॥
दृष्ट्वाऽपराधनिचयैर्मुक्तास्ते नाऽत्र संशयः ।
दोलारूढस्य कृष्णस्य येऽग्रे कुर्वन्ति जागरम् ॥ ५० ॥
सर्वपुण्यफलावाप्तिं निमेषाल्लभते नरः ।
ततो विधिं प्रवक्ष्यामि यत्र यत्तु समाचरेत् ॥ ५१ ॥
पौर्णमास्यां महत्पूजां सङ्घौ च दोलयेत् प्रभुः ।
त्रयोदशाक्षरेणैव अष्टादशाक्षरेण वा ॥ ५२ ॥
फल्गुन्यां च प्रकर्त्तव्या पूजा पूर्वोक्तवर्त्मना ।
उत्थाय मन्त्रं जप्तव्यमष्टाधिकसहस्रकम् ॥ ५३ ॥
सूत्रं चैतत् प्रकथितं विस्तरेण शृणुष्व मे ।
रेवत्यां तु वास्तुबलिं मण्डलं रचयेत् सुधीः ॥ ५४ ॥

---

१. जनार्दनं - क०
२. सङ्कोच - क०

दिक्षु ध्वजान् समारोप्य लोकपालसमप्रभान् ।
गोविन्दं फलकाधस्ताद् दोलारूढं जगत्पतिम् ॥ ५५॥

पूजयेद् विधिवद् भक्त्या मण्डले च समाहितः ।
ऋग्यजुःसामसूक्तैश्च मन्त्रैः पौराणिकैस्तथा ॥ ५६॥

मन्त्रैरागमिकैश्चैव वैष्णवैः पूजयेद्धरिम् ।
तद्गुणोत्कीर्तनं चैव दिवारात्रिं नयेद् बुधः ॥ ५७॥

केशवाग्रे नृत्यगीतं यः करोति कलौ युगे ।
अपराधसहस्रैस्तैर्मुक्तः स्यान्नात्र संशयः ॥ ५८॥
कर्मान्तरं प्रवक्ष्यामि येन विष्णुः प्रसीदति ।
ब्रह्मणा कथितं पूर्वं प्रतिष्ठाविधिनिर्णयम् ॥ ५९॥
गृहस्य भगवद्विष्णोः सावधानोऽवधारय ।
तृणैस्तृणध्वजैश्चैव मन्दिरं निर्मितं शुचिः ॥ ६०॥

विधिनाऽनेन यो दद्याद् विष्णवे मनुजोत्तमः ।
कोट्यब्दशतसङ्ख्यानि विष्णुलोके भवेद्ध्रुवम् ॥ ६१॥
मन्दिरं दारवं चित्रं वासुदेवाय यो ददेत् ।
युगानामयुतं तत्र निवसेत् सत्यमीरितम् ॥ ६२॥
इष्टकैर्विविधैश्चित्रं वासुदेवाय यो जनः ।
तत्रानुसङ्ख्यकान् कल्पान् विष्णुलोके वसेत् सदा ॥ ६३॥
पाषाणैर्मन्दिरं चित्रं वासुदेवाय यो नरः ।
प्रदद्याद् विधिवद् भक्त्या प्रोक्तं शतगुणं ततः ॥ ६४॥

पुलस्त्य उवाच—

केन वा विधिना नाथ ! प्रदद्यान्मन्दिरं बुधः ।
मोक्षप्रदाय कृष्णाय क्रमशः कथ्यतां प्रभो ! ॥ ६५॥

सनत्कुमार उवाच—

आदौ वास्तुबलिं दत्त्वा लोकेशाऽनुध्वजेषु च।
उक्तवर्णेषु गन्धाद्यैर्मूलपारिषदान्वितान् ॥ ६६॥
हेतिजात्यधिपोपेतान् पूर्वदिक्क्रमतो यजेत्।
वज्रादीन् तन्त्रकुम्भेषु गन्धाद्यैस्तत्क्रमाद् यजेत् ॥ ६७॥
तत्तन्मण्डपतः पूर्वे यागमन्दिरमाचरेत्।
तत्त्रिभागमिते क्षेत्रेऽरत्निमात्रसमुन्नताम् ॥ ६८॥
वेदिं कृत्वा तु तत्रैव सर्वतोभद्रमालिखेत्।
प्रधानमन्दिरे चापि सर्वतोभद्रमण्डलम् ॥ ६९॥
विधाय पूजयेत् तत्र तोरणेषु समाहितः।
जयं च विजयं चैव विघ्नेशं क्षेत्रनायकम् ॥ ७०॥
गङ्गां च यमुनां चैव महालक्ष्मीं सरस्वतीम्।
पूर्वदिक्क्रमतो युग्मं क्रमशो गन्धपूर्वकैः ॥ ७१॥
सम्पूज्य विधिवद् भक्त्या गन्धपुष्पैश्च धूपकैः।
ततो गृहं प्रविश्याऽथ वास्त्वीशमजमर्चयेत् ॥ ७२॥
पञ्चगव्याऽर्घ्यतोयाभ्यां प्रोक्षयेन्मण्डलं ततः।
निरस्य विघ्नान् तत्रैव बद्धपद्मासनो भवेत् ॥ ७३॥
पूर्वोक्तेनैव विधिना भूतशुद्ध्यादिकं चरेत्।
अर्घ्यपात्रं ततः कृत्वा मण्डले पीठमर्चयेत् ॥ ७४॥
प्रतिमां वासुदेवाख्यां तत्र संस्थापयेद् बुधः।
हृत्पद्मे देवमाराध्य गन्धाद्यैर्मानसैर्यजेत् ॥ ७५॥
करस्थकुसुमे तेजः समानीय श्वासमार्गतः।
मूर्त्तौ तस्यां समारोप्य तत् तेजोमूलमन्त्रतः ॥ ७६॥
हृदये करमादाय जीवन्यासं समाचरेत्।
मायापाशाङ्कुशाद्यन्ता यादीन् सप्तसबिन्दुकान् ॥ ७७॥

वियत्सत्येन्दुसंयुक्तं समस्तेऽहं समुच्चरेत् ।
तस्य प्राणा इह प्राणाः पुनर्जीव इह स्थितः ।। ७८।।
पुनरुच्चार्य तस्यैव सर्वेन्द्रियाणि पुनर्वदेत् ।
तस्यापि वाङ्मनश्चक्षुःश्रोत्रघ्राणपदान्यथ ।। ७९।।
प्राणा इहाऽऽगत्य सुखं चिरं तिष्ठन्तु ठद्वयम् ।
इति प्राणान् प्रतिष्ठाप्य देवमावाह्य पूर्ववत् ।
करकच्छपिकां कृत्वा ततो ध्यायेदनन्यधीः ।। ८०।।
विष्णुं शारदकोटिचन्द्रसदृशं शङ्ख रथाङ्गं गदा-
मम्भोजं दधतं सिताब्जनिलयं कान्त्या जगन्मोहनम् ।
आबद्धाङ्गदहारकुण्डलमहामौलिं स्फुरत्कङ्कणं ।
श्रीवत्साङ्कमुदारकौस्तुभधरं वन्दे मुनीन्द्रैः स्तुतम् ।। ८१।।
इति ध्यात्वा जपेन्मन्त्रं राजोपचारवत् सुधीः ।
तारोहृद्भगवान् ङेन्तो वासुदेवाय तत्परम् ।। ८२।।

सर्वेषु विष्णुमन्त्रेषु प्रधानमनुरीरितः ।
मनुनाऽनेन तत्सर्वानासनादीन् प्रदापयेत् ।। ८३।।

आसनं स्वागतं पाद्यमर्घ्यमाचमनीयकम् ।
मधुपर्काऽऽचमनस्नानं वसनाऽऽभरणानि च ।। ८४।।

गन्धपुष्पधूपदीपनैवेद्याचमनं तथा ।
प्रदक्षिणं नमस्कारो विसर्गश्चैव षोडश ।। ८५।।

छायामण्डलमागत्य मण्डले पूर्ववद्धरिम् ।
अभ्यर्च्य जुहुयाद् वह्नौ संस्कृते पूर्ववर्त्मना ।। ८६।।

शतमष्टोत्तरं हुत्वा मनुनाऽनेन वैष्णवः ।
पुनर्यजेद् देवताग्रे ततः पारिषदान् यजेत् ।। ८७।।

प्रथमाऽऽवृत्तिरङ्गैः स्याद् वासुदेवादिभिः परा ।
शान्त्यादिशक्तिसहितैः परा द्वादशमूर्त्तिभिः ।। ८८।।

चतुर्थी सुरनाथाद्यैर्वज्राद्यैः पञ्चमी मता ।
एवं सम्पूजितो विष्णुः प्रसीदत्येव सत्वरम् ।। ८९।।

तारेण हृदयं प्रोक्तं नमसा शिर ईरितम् ।
चतुर्वर्णैः शिखा प्रोक्ता पञ्चार्णैः कवचं मतम् ।। ९०।।

समस्तेन भवेदस्त्रकमङ्गकल्पनमीरितम् ।
वासुदेवः सङ्कर्षणः प्रद्युम्नश्चाऽनिरुद्धकः ।। ९१।।

शङ्खचक्रगदाम्भोजधरा एते चतुर्भुजाः ।
ततश्व मन्दिरं दद्यान्मनुनाऽनेन मानवः ।। ९२।।

पुण्यात्मा वैष्णवश्रेष्ठः स देवो न तु मानवः ।
कृत्वैवं कृतकृत्यः स्यात् सत्यं सत्यं न संशयः[1] ।। ९३।।

ऋग्यजुःसामसूक्तैश्च स्मार्तैः पौराणिकैरपि ।
मन्त्रैरागमिकैश्चैव वैष्णवैः कीर्तयेद्धरिम् ।। ९४।।

दर्पणं चामरं छत्रं व्यञ्जनं च पृथक् पृथक् ।
दत्त्वा च मनुनाऽनेन प्राणायामं ततश्चरेत् ।। ९५।।

शतमष्टोत्तरं जप्त्वा पूर्णां दद्यात् ततः परम् ।
गायत्र्या मूलमन्त्रेण स्वाहान्तेन द्विजोत्तमः[2] ।। ९६।।

पूर्णाहुतिं ततः कृत्वा विसर्जनमतः परम् ।
ऋत्विग्भ्यो दक्षिणां दत्त्वा भोजयेच्च द्विजोत्तमान्[3] ।। ९७।।

---

१. न संशयः - ग०
२. द्विजोत्तम - ख०
३. द्विजपुङ्गवान् - ख०

एवं कृत्वा तु पुण्यात्मा साक्षान्नारायणो भवेत् ।
गृहादीनां च दानेषु ब्राह्मणः क्षत्रियस्तथा ।
वैश्यश्च पादजश्चैव सर्वेऽप्यत्राऽधिकारिणः ।। ९८।।

।। इति [१]सनत्कुमारीये मालानिर्णयो नाम दशमः पटलः ।।१०।।

१ सानत्कौमारीये - क०

अथैकादश: पटल:

ततो दीक्षाविधिं वक्ष्ये यथावदवधारय ।
क्रियावती कलावती वर्णात्मा वेदमय्यपि ॥ १ ॥

[१]पञ्चायतनदीक्षायां[२] सर्वदीक्षोत्तमोत्तमा ।
[३]पितृमातृकृतं नाम [४]त्यक्त्वायुर्वर्णवर्णकान् ॥ २ ॥
संसृष्टिमन्त्रतो विद्वान् चक्रेषु गणयेत् क्रमात् ।
आषाढो [५]निन्दितो ज्येष्ठ:[६] पौषो भाद्रपदस्तथा ॥ ३ ॥
मासेष्वनिन्दितेष्वेव दीक्षोक्ता ग्रहणे शुभा[७] ।
पुरुषार्थसमावाप्त्यै स शिष्यो गुरुमाश्रयेत् ॥ ४ ॥

मातृत: पितृत: शुद्ध: शुद्धभावो जितेन्द्रिय: ।
सर्वागमानां सारज्ञ: सर्वशास्त्रार्थतत्त्ववित् ॥ ५ ॥
परोपकारनिरत: [८]पूजाजपपरायण: ।
अमोघवचन: शान्तो वेदवेदाङ्गपारग: ॥ ६ ॥

योगमार्गानुसन्धायी[९] देवताहृदयङ्गम: ।
इत्यादिगुणसम्पन्नो गुरुर्भवति [१०]मानव: ॥ ७ ॥

---

१. पंचायतनी-क०
२. स्यात्-क०
३ मातृपितृ-ख०
४. त्वायुर्वर्णवर्णकान्-ख०
५. निन्दित-ख०
६. ज्येष्ठे-ख०
७. शुभम्-ख०
८. निरतो जपपूजातितत्पर: -ख०
९. योगमार्गानुसंधानी-ख०
१०. जन्मत: -ख०

शिष्य: कुलीन: शुद्धात्मा पुरुषार्थपरायण: ।
अधीतवेद: कुशलो दूरमुक्तमनोभव: ।। ८ ।।

हितैषी प्राणिनां नित्यमास्तिकस्त्यक्तनास्तिक: ।
स्वधर्मनिरतो नित्यं पितृमातृहिते रत: ।। ९ ।।

वाङ्मन:कायकृतिभिर्गुरुशुश्रूषणोद्यत: ।
एभिरेव गुणैर्युक्त: [1]शिष्यो भवति नाऽपर: ।। १० ।।

द्वादशेषु च मासेषु यान्येव शुभदानि च ।
दिनानि तानि विप्रेन्द्र ! सावधानाऽवधारय ।। ११ ।।

चैत्रे त्रयोदशी शुक्ला वैशाखैकादशी सिता ।
ज्येष्ठे च दशमी कृष्णा [2]चाऽऽषाढे नागपञ्चमी ।। १२ ।।

श्रावणे [3]द्वादशी भाद्रे रोहिणीसहिताऽष्टमी ।
आश्विने च महापुण्या महाष्टम्यप्यभीष्टदा ।। १३ ।।

कार्तिके पूर्णिमा शुक्ला मार्गशीर्षे सिता तथा ।
षष्ठी चतुर्दशी पौषे माघेऽप्येकादशी सिता ।। १४ ।।

फाल्गुने च सिता षष्ठी चेति कालविनिर्णय: ।
प्रशस्तास्तिथय: पुण्या: सिद्धिदा: श्रूयतां बुध: ।। १५ ।।

पञ्चमी सप्तमी षष्ठी पूर्णिमा च सिता तथा ।
त्रयोदशी तु दशमी प्रशस्ता सर्वकर्मणि ।। १६ ।।

एकादशी सिता कृष्णा प्रशस्ता कीर्तिता बुधै: ।
अश्विनी श्रवणाऽऽर्द्रा च रेवती चोत्तरात्रयम् ।। १७ ।।

---

१. नान्यो भवति वापर: -ख०
२. आषाढे-क०
३. श्रावणैकादशी-ख०

पुष्या शतभिषा चैव दीक्षादिषु प्रकीर्त्तिता ।
अथ योगं प्रवक्ष्यामि साधकानां हिताय च ।। १८ ।।
ऐक्यं जीवात्मनोराहुर्योगं योगविशारदाः ।
शिवात्मनोरभेदेन प्रतिपत्तिं परे विदुः ।। १९ ।।
कामक्रोधौ लोभमोहौ तत्परं मदमत्सरौ ।
वदन्ति विषमानेतान् विषमं दुर्गमात्मनः ।। २० ।।
इडया कर्षयेद् वायुं बाह्यं षोडशमात्रया ।
मध्यमा कुम्भयेद् वायुं विद्यया मात्रया शनैः ।। २१ ।।
नाड्या पिङ्गलया चैनं रेचयेद् योगवित्तमः ।
प्राणायाममिदं प्राहुर्योगशास्त्रविशारदाः ।। २२ ।।
भूयो भूयः समाक्रम्य अभ्यासेन समाचरेत् ।
सनत्कुमारतन्त्रं तत् सम्भूतं मुनिपुङ्गवात् ।। २३ ।।
सनत्कुमारात् सार च तन्त्राणां ब्रह्मभावनात् ।
यः पठेच्छृणुयाद् वाऽपि सोऽपि पुण्यवतां वरः ।। २४ ।।
पुस्तकं लिखित यस्य गृहे तिष्ठति नित्यशः ।
लक्ष्मीस्तस्य गृहं साक्षात् त्रिसन्ध्यं न विमुञ्चति ।। २५ ।।

।।इति सनत्कुमारतन्त्रे सनत्कुमारपुलस्त्यसंवादे श्रीगोपालपूजाप्रयोग–विधानं नामैकादशः पटलः ।।११ ।।

भूतशुद्धितन्त्रम्

अथ प्रथमः पटलः

श्रीदेवी उवाच—

देवदेव महादेव साम्प्रतं कथय प्रभो ! ।
भूतशुद्धिं देहशुद्धिं प्राणायामं ततः परम् ।। १ ।।
क्रमेण कथ्यतां देव शूलपाणे पिनाकधृक् ।
मन्त्रं यन्त्रं महादेव येन शुध्यति भूतले ।। २ ।।

श्रीईश्वर उवाच—

कथयामि वरारोहे खञ्जनाक्षि शुचिस्मिते ।
तत्त्वत्रयं प्रवक्ष्यामि गुह्याद् गुह्यतरं महत् ।। ३ ।।
तत्त्वत्रयं विना देवि ! सिद्धिविद्यां जपेत् तु यः ।
तस्य सर्वार्थहानिः स्याज्जपं च विफलं प्रिये ।। ४ ।।

भूतशुद्धिं महेशानि ! न्यासं परमदुर्लभम् ।
प्राणायामं ततः कुर्यात् तत्त्वत्रयमिदं स्मृतम् ।। ५ ।।

सर्वं कुर्यान्महेशानि ! मातृकाक्षरसंयुतम्
अकारादिक्षकारान्तां मातृकाक्षररूपिणीम् ।। ६ ।।

वैदिकं तान्त्रिकं स्नानं कृत्वा सन्ध्यामुपाश्रयेत् ।
आगत्य देवदेवेशि ! यागमण्डलसन्निधिम् ।। ७ ।।

अन्तःस्नानं ततः कृत्वा अन्तःसन्ध्यामुपाश्रयेत् ।
अन्तःस्नानं च सन्ध्यां च कथयामि श्रृणु प्रिये ! ।। ८ ।।

गुरुध्यानं प्रथमतस्ततः स्नानं समाचरेत् ।
प्रणवेन महेशानि ! जीवं धृत्वा शुचिस्मिते ।। ९ ।।
मूलाधारात् समाकृष्य द्वादशार्णे नयेत् सुधीः ।
स्नायाच्च विमले तीर्थे पुष्करे हृदयान्विते ।। १० ।।
मूलाधारात् महेशानि सहस्रदलमानयेत् ।
सङ्ग परशिवे कृत्वा आनन्द उपजायते ।। ११ ।।
तेनानन्देन देवेशि स्नायाज्जीवमनाहते ।
ततस्तु परमेशानि अजपां प्राणरूपिणीम् ।। १२ ।।
अष्टोत्तरशतं जप्त्वा स्नातो भवति पार्वति ! ।
अन्तःसन्ध्यां महेशानि ! कुरु यत्नेन पार्वति ।। १३ ।।
शिवशक्तिसमायोगो यस्मिन् काले प्रजायते ।
सा सन्ध्या कुलसाधूनां समाधिस्थः प्रतीयते ।। १४ ।।
एवं तु ते महेशानि ! सन्ध्यापूतो भवेद् ध्रुवम् ।

श्रीदेवी उवाच—

अजपां परमेशान ! कथ्यतां मे दयानिधे ! ।। १५ ।।

श्रीईश्वर उवाच—

शृणु वक्ष्यामि देवेशि ! गुह्याद् गुह्यतरं प्रिये ।
ध्यानमस्याः प्रवक्ष्यामि यथा ध्यात्वा जपेन्नरः ।। १६ ।।
'हंसं नित्यमनन्तमक्षयगुणं स्वाभावतो निर्गता
यान्ती स्वाश्रयमर्ककोटिरुचिरा ध्येया जगन्मोहिनी' ।

इति ध्यानं महेशानि कृत्वा समारभेत् जपम् ।
षट्चक्रं मध्यगं कृत्वा अजपां परमाक्षराम् ।। १७ ।।
शिवबीजं समुद्धृत्य भृगुबीजं ततः परम् ।
बिन्द्वर्द्धं चन्द्रसंयुक्तं कुरु यत्नेन सुन्दरि ! ।। १८ ।।

एषा विद्या वरारोहे ! चातुर्वर्णेषु शस्यते ।
एतज्जपं विना देवि भूतशुद्धिश्च निष्फला ।। १९।।
तस्मादादौ जपेद् विद्यामजपां प्राणरूपिणीम् ।
अष्टोत्तरशतं जप्त्वा भूतशुद्धिं समाचरेत् ।। २०।।
षट्चक्रदलसंस्थाने यानि वर्णानि पार्वति ! ।
तानि सर्वाणि देवेशि जीवं संन्यस्य पार्वति ।। २१।।
भूतशुद्धिं महेशानि यत्नतः समुपास्महे ।
मूलाधारान्महेशानि ! मूलपद्मं शुचिस्मिते ।। २२।।
चतुर्दलयुतं मूलं दशवर्णेन संयुतम् ।
रक्तवर्णं सदा सेव्यं योगिभिः परमेश्वरि ! ।। २३।।
त्रिकोणं सुन्दरं शुद्धं पृथ्वीबीजं तु मध्यगम् ।
तन्मध्ये भावयेद् देवं शिवं श्यामलसुन्दरम् ।। २४।।
अत्र कुण्डलिनी देवी परं प्रकृतिरूपिणी ।
शिवं वेष्ट्यं महेशानि ! सर्वदा तत्र तिष्ठति ।। २५।।
प्रसुप्तभुजगाकारं विद्युत्कोटिनिभां पराम् ।
ब्रह्म विष्णुस्तुतां देवीं कुण्डलीं ब्रह्मरूपिणीम् ।। २६।।
मूलाधारे मनो देवि विन्यस्य भावयेत् सदा ।
चतुर्दलयुतं वर्णं तारणं विघ्ननाशनम् ।। २७।।
बिन्द्वर्धसंयुतं कृत्वा दशधा प्रजपेत् ततः ।
अजपानां महेशानि ! चतुर्दलगतं कुरु ।। २८।।
स्वाधिष्ठाने ततो नीत्वा पुष्पहंससमन्वितम् ।
तत्पुरीं च महेशानि ! नीरेण परिपूरितम् ।। २९।।
मूलाधारं यथा पृथ्व्या शोभते परमेश्वरि ।
नीरेण शोभितं देवि ! स्वाधिष्ठानं शुचिस्मिते ।। ३०।।

षडङ्गविद्युदाधारं षडक्षरसमन्वितम् ।
व-भ-म-य-र-लैर्युक्तं कुन्दपुष्पसमन्वितम् ।। ३१ ।।

स्वाधिष्ठानस्थितं देवि शिवं सर्वज्ञभावनम् ।
मूलाधारात् समुत्थाप्य कुण्डलीं ब्रह्मरूपिणीम् ।। ३२ ।।

नीत्वा मणिपुरं देवि ! तद्वर्णं जपमाचरेत्
बिन्द्वर्धसंयुतं कृत्वा शोभितं शिवमर्चयेत् ।। ३३ ।।

तत्रैव परमेशानि ! षडक्षरजपं कुरु ।
षट्पापं नाशयेद् देवि ! तत्क्षणात् परमेश्वरि ! ।
षड्दलं षड्गुणं देवि ! गुदं च चतुरङ्गुलम् ।। ३४ ।।

।। इति श्रीभूतशुद्धितन्त्रे हरगौरीसंवादे प्रथमः पटलः ।।१ ।।

अथ द्वितीयः पटलः

ततस्तु परमेशानि ! मणिपूरं विभिद्यते ।
वायुं च तत्र वै नीत्वा मनसा परमेश्वरि ।। १ ।।
समानं संयुतं कुर्यादपानं परमेश्वरि ! ।
ततो ब्रह्मनदीं भित्त्वा वायुर्मणिपुरं ययौ ।। २ ।।
तत्रस्थं शिवलिङ्गं तु नीलनीरदसन्निभम् ।
तत्पात्रं कृष्णवर्णं च अक्षरं कृष्णरूपकम् ।। ३ ।।
तन्मध्यस्थं महादेवं सर्वदेवादिकारणम् ।
मणिपूरं महेशानि ! महामरकतप्रभम् ।। ४ ।।
शिवं सम्भाव्य देवेशि ! दशवर्णं मनुं जपेत् ।
डकारादिककारान्तं बिन्द्वर्धसंयुतं कुरु ।। ५ ।।
दशपत्रस्थितं वर्णं पूर्वादिक्रमतो जपेत् ।
दशपत्रं कृष्णवर्णं अक्षरं कृष्णरूपकम् ।। ६ ।।
तन्मध्यस्थं महादेवं सर्वदेवादिकारणम् ।
दशाक्षरजपाद् देवि दशजन्माघनाशदम् ।। ७ ।।
ततो वायुर्महेशानि ! अनाहतपुरीं ययौ ।
आदित्यपत्रसंयुक्तं वर्णैर्द्वादशभिर्युतम् ।। ८ ।।
तत्पत्रं परमेशानि ! वर्णं च शुक्लरूपकम् ।
कादिठान्ताक्षरैर्वर्णैः शोभितं परमाक्षरम् ।। ९ ।।
हृत्पद्मं परमेशानि शुद्धसत्त्वात्मकं सदा ।
प्रदीपकलिकाकारं तन्मध्ये ब्रह्मरूपिणम् ।। १० ।।

वेष्टितं द्वादशवर्णैः सर्वशक्तिमयं प्रिये।
सम्मुखे तस्य देवेशि ! जीवस्तिष्ठति सर्वदा ।। ११ ।।
तत्र जीवो महेशानि सदा तिष्ठति पार्वति ! ।
वायु तेजोयुतं जीवं दृष्ट्वा मनोलयं कुरु ।। १२ ।।
आत्मरूपं वायुरूपं निरीहं निर्मलं सदा ।
यकारस्याष्टसंबीजं जीवं हेमप्रभं सदा ।। १३ ।।
तत्रादित्याक्षरं देवि बिन्द्वर्धसंयुतं कुरु ।
कृत्वा जपं महेशानि ! यत्नेन कुरु सुन्दरि ।। १४ ।।
जन्मभिश्च द्वादशभिर्देवि यत् [कृतम्] पापमर्जितम् ।
तत्सर्वं नाशयत्येव तत्क्षणात् परमेश्वरि ।। १५ ।।
एवं हि मरुतो भित्त्वा विशुद्धं प्रतिगच्छति ।
विशुद्धं निर्मलं शुद्धं षोडशस्वरसंयुतम् ।। १६ ।।
धूम्रवर्णं महेशानि ! विशुद्धाख्यं मनोहरम् ।
तस्य मध्ये स्थितं देवि आकाशं शक्तिरूपिणम् ।। १७ ।।
क्रमाज्जीवं कुण्डलिन्या प्रणवेन समाहरेत् ।
मनस्तत्र महेशानि ! सारथिः सर्वतः सदा ।। १८ ।।
सर्वं मनसि कर्त्तव्यं भूतशुद्ध्यादिकं प्रिये ! ।
स्वरं च षोडशं देवि बिन्द्वर्धसंयुतं कुरु ।। १९ ।।
ततस्तु परमेशानि ! जपेत् षोडशमक्षरम् ।
पूर्वादिक्रमतो देवि दशधा प्रजपेत् प्रिये ।। २० ।।
जन्मभिः षोडशभिर्यत् तु (कृतं) पापं शुभाशुभम् ।
दहेत् तस्य जपाद् देवि तृणं वह्निर्यथा दहेत् ।। २१ ।।
ततो वायुं महेशानि ! द्रुतमाज्ञापुरीं नयेत् ।
तत्पुरीं परमेशानि द्विदलं युगवर्णकम् ।। २२ ।।

वर्णं हेमप्रभं देवि ! पुरीं चन्द्रप्रभं सदा ।
बिन्द्वर्धसंयुतं कृत्वा साधको जपमाचरेत् ।। २३।।
मनः सारथिना देवि ! जीवं कुण्डलिनीं प्रिये ।
आज्ञा पुरीं नयेत् शीघ्रं मनो मनसि भावनम् ।। २४।।
मनसः परमेशानि ! आज्ञापुर्यां स्थितिः सदा ।
गुरोराज्ञाधारणात् तु आज्ञापुरमिमं स्मृतम् ।। २५।।
सदाशिवपुरद्वारं गवाक्षं परमेश्वरि ! ।
एवं प्रपञ्चं भित्त्वा वै कुण्डलीं जीवसंयुताम् ।। २६।।
मनः सारथिना देवि सदाशिवपुरं नयेत् ।
पञ्चप्राणसमायुक्ता चतुर्विंशतिसंयुता ।। २७।।
इन्द्रियाणि दशैकं च महाभूतानि पञ्च च ।
बुद्ध्यहङ्कारचित्तानि नयेत् शिवपुरं प्रति ।। २८।।
सहस्रारे ततो नीत्वा मनसा योजयेत् सदा ।

श्रीदेवी उवाच--

तत्र गत्वा महेशान कुण्डली किमकरोत् प्रभो ।। २९।।

श्रीईश्वर उवाच---

चतुर्विंशतितत्त्वेन पञ्चप्राणेन सुन्दरि ।
इन्द्रियैरक्षरैर्देवि ! एकत्वं जायते यदा ।। ३०।।
तत्र देवि महेशानि कुण्डलीं भावतत्पराम् ।
पूर्वोक्तध्यानमार्गेण परां तत्र विभावयेत् ।।
सर्वात्मसम्पुटं देवि ! सर्वविद्याभिधारणम् ।। ३१।।

।। इति श्रीभूतशुद्धितन्त्रे हरगौरीसंवादे द्वितीयः पटलः ।।२ ।।

अथ तृतीय: पटल:

श्रीईश्वर उवाच—

शृणु पार्वति ! वक्ष्यामि रहस्यं परमाद्भुतम् ।
गुह्याद् गुह्यतरं देवि सुगोप्यं भुवनत्रये ।। १ ।।
ब्रह्मरन्ध्रे सहस्रारे यत्र देव: सदाशिव: ।
संवेष्ट्य परमा देवी यत्रास्ते परमेश्वरि ! ।। २ ।।
कुण्डलीं योजयेत् तत्र एकत्वं जायते तदा ।
अकारादिक्षकारान्ता: सर्वबीजे नियोजयेत् ।। ३ ।।

आदौ मनसि देवेशि ! प्राणविद्यां वरानने ।
प्रजप्य दशधा देवि ! कुण्डलीं परमां व्रजेत् ।। ४ ।।

पुरीं शक्तिमयीं देवि नित्यानन्दमयं सदा ।
सहस्रदलसंयुक्तं पद्मं नित्यागमं प्रिये ।। ५ ।।

पद्ममध्ये महेशानि ! पुरीं शक्तिमयीं प्रिये ।
सदाशिवो महेशानि ! यत्रास्ते परमेश्वरि ।। ६ ।।

शुद्धतत्त्वादिकं देवं निर्मलं निश्चलं सदा ।
शिवं प्राप्य महेशानि ! कुण्डली शिवसन्निधौ ।। ७ ।।

शिवस्य मुखपद्मं हि चुचुम्बे कुण्डली प्रिये ।
सर्वत्र सम्पुटं दत्त्वा मोहयेत् परमं शिवम् ।। ८ ।।

सदाशिव: शिवस्तत्र शान्तो भवति सुप्रिये ।
पद्ममध्ये स्थितं देवं निरीहं शवरूपवत् ।। ९ ।।

शवरूपो महादेवो हृद्यो नास्ति कदाचन ।
शक्तिसंयोगमात्रेण कर्मकर्ता स उच्यते ।। १० ।।

तस्मात् तत् परमेशानि ! शक्तेः प्राधान्यमुच्यते ।
शक्तिं विना महेशानि न किञ्चिदपि वर्तते ।। ११।।
सदाशिवो महाप्रेतः केवलं निश्चयं प्रिये ।
सदाशिवपुरं देवि वैकुण्ठं परमं पदम् ।। १२।।
सदाशिवपुरं गत्वा कुण्डली परदेवता ।
सदाशिवेन च समं क्षणमात्रं रमेत् प्रिये ! ।। १३।।
सदाशिवेनं देवेशि सङ्गमं जायते प्रियें ।
अमृतं जायते देवि तत्क्षणात् परमेश्वरि ।
तेनामृतेन देवेशि षट्चक्रं प्लावयेत् क्रमात् ।। १४।।

श्रीईश्वर उवाच—

श्रृणु पार्वति ! वक्ष्यामि रहस्यं भुवि दुर्लभम् ।
गुह्याद् गुह्यतरं रम्यं त्रिषु लोकेषु दुर्लभम् ।। १५।।
अपानमूर्धगं कृत्वा दिव्यमर्थं प्रपूर्य- च ।
प्राणमन्त्रेण देवेशि ! शक्तिं कुण्डलिनीं पराम् ।। १६।।
क्रमाच्चक्राणि निर्भिद्य जीवात्मानमनोहरात् ।
सहस्रारे शिरःपद्मे परे ब्रह्मणि योजयेत् ।। १७।।
बुद्ध्यहङ्कारचित्तानि तत्त्वानि प्रकृतिर्वपुः ।
तस्मात् सर्वाणि तत्त्वानि बीजरूपेण भावयेत् ।। १८।।
ततः शून्ये शरीरे च कुक्षौ वामे विचिन्तयेत् ।
सर्वपापात्मकं क्रूरं पुरुषं पिङ्गमूर्धजम् ।। १९।।
ततो नाभौ वायुबीजं धूम्रं सञ्चिन्त्य तज्जपेत् ।
दशधा वायुमुत्पाद्य वपुः पापं विशोधयेत् ।। २०।।
स पापं तु ततो मन्त्री हृदये वह्निबीजकम् ।
रक्तं विभाव्य दशधा तज्जपाच्च हुताशनम् ।। २१।।

समुत्पाद्य दहत्येनं सपापं तद्वपु: प्रिये ।
ललाटे वारुणं बीजं शुद्धं सञ्चिन्त्य तज्जपात् ।। २२ ।।
दशधामृतविष्टिन्तुं समुत्पाद्य शुचिस्मिते ।
सर्वव्यथाविनिर्मुक्तं जातं दिव्यवपुस्तत: ।। २३ ।।
निष्पापं प्लावयेत् तस्मात् तथा भावेन तत्पर: ।
अवगत्य धराबीजं मूलाधारे विचिन्तयेत् ।। २४ ।।
दशधा तज्जपाद् देवि ! पृथ्वीमुत्पाद्य सुन्दरि ।
तत: सर्वाणि बीजानि तत्त्वानि च शुचिस्मिते ।। २५ ।।
यथास्थाने न्यसेद् बीजं आज्ञाचक्रात् शुचिस्मिते ।
आज्ञादिगुणपद्मान्तं संस्थाप्य परमेश्वरि ! ।। २६ ।।
क्रमं तस्य प्रवक्ष्यामि सावधानाऽवधारय ।
एतद् रहस्यं प्ररमं सदा मम हृदिस्थितम् ।। २७ ।।
यन्मन्त्रसहितं देवि क्रमात् सुन्दरि तत् शृणु ।
बीजं कुण्डलिनीं देवि आज्ञाचक्रं समानयेत् ।। २८ ।।
तस्मिन् चक्रे महेशानि आत्मा मन:समन्वित: ।
पञ्चाशन्मातृकामन्त्रं दशधा प्रजपेत् प्रिये ।। २९ ।।
तत्र युग्मकलां ध्यात्वा मूलमन्त्रेण तर्पयेत् ।
लम्बयेत् परमेशानि जीवं कुण्डलिनीसह ।। ३० ।।
मनसा संयुतं कृत्वा विशुद्धौ लम्बयेत् प्रिये ! ।
तच्चक्रे परमेशानि मातृकावर्णमुत्तमम् ।। ३१ ।।
प्रजपेद् दशधा देवि ! मन: सारथिना प्रिये ।
सर्वंहि मनसा कार्यं मन: सर्वार्थसाधकम् ।। ३२ ।।
तत्रस्थां षोडशकलां मूलमन्त्रेण तर्पयेत् ।
लम्बयेत् प्रणवैर्देवि पुरीं [प्रति] ध्वनिमयीं प्रति ।। ३३ ।।

तत्रस्थं देवदेवेशं महादेवं च तर्पयेत् ।
प्रणवेन तु मन्त्रेण तर्पयेत् शिवरूपिणम् ।। ३४।।
तत्रस्थां द्वादशकलां तडित्कोटिसमप्रभाम् ।
तर्पयेद् मूलमन्त्रेण मातृकाजपपूर्वकम् ।। ३५।।
लम्बयेद् मणिपूरे च शिवं तत्र प्रतर्पयेत् ।
तत्रस्थां दशकलां देवि ! मूलमन्त्रेण तर्पयेत् ।। ३६।।
मातृकां प्रथमे जप्त्वा तर्पयेत् परमां कलाम् ।
तदधः परमेशानि ! स्वाधिष्ठानेषु लम्बयेत् ।। ३७।।
स्वाधिष्ठानं महेशानि ! शुक्लं हीरकसन्निभम् ।
तत्रस्थं शिवदेवं च मूलमन्त्रेण तर्पयेत् ।। ३८।।
मूलमन्त्रं महेशानि ! प्रासादं परमं शिवम् ।
तत्रस्थां षट्कलां दिव्यां मायाबीजेन तर्पयेत् ।। ३९।।
मूलाधारं ततो नीत्वा बीजं कुण्डलिनीसह ।
मनःसारथिना देवि ! शिवं सम्भाव्य यत्नतः ।। ४०।।
तर्पयेन्मूलमन्त्रेण प्रसादेन शिवं प्रिये ! ।
ततो युगकलां नित्यां मूलमन्त्रेण तर्पयेत् ।। ४१।।
मातृकां दशधा जप्त्वा शिवं सन्तोषयेत् सदा ।
स्वस्थानं प्राप्य देवेशि ! कुण्डली परदेवता ।। ४२।।
ब्रह्म विष्णुशिवयुता विषतन्तुतनीयसीम् ।
जवासिन्दूरसङ्काशामुद्यद्भास्करसन्निभाम् ।। ४३।।
शिवस्य युवतीं योग्यां वह्निरूपधरां प्रिये ! ।
ततस्तु परमेशानि ! जीवं पुष्करमानयेत् ।। ४४।।
हृदिस्थं पुष्करं पद्मं जीवस्थानं सदा स्मृतम् ।
ब्रह्मस्थानं च तद् देवि ! सूर्यमण्डलसन्निभम् ।। ४५।।

शब्दब्रह्म परं ब्रह्म शब्दास्तिष्ठन्ति तत्र वै ।
प्रदीपकलिकाकारं शब्दब्रह्म शुचिस्मिते ।। ४६ ।'
प्रदीपकलिकाकारं जीवं च परमेश्वरि ! ।
शब्दब्रह्म परं ब्रह्म शक्तियुक्तं सदा प्रिये ! ।। ४७ ।।
जलसूर्याग्निचन्द्रेषु शक्तिः सर्वत्र वर्तते ।
शक्तिः सर्वेषु देवेषु देवीषु च शुचिस्मिते ।। ४८ ।।
शक्तियुक्तं जायते सर्वं यो न जानाति पामरः ।
प्रेतलोकं स गत्वा वै शूकरत्वं प्रजायते ।। ४९ ।।

।। इति श्रीभूतशुद्धितन्त्रे हरपार्वतीसंवादे तृतीयः पटलः ।। ३ ।।

अथ चतुर्थः पटलः

श्रीपार्वती उवाच—

कथयस्व विरूपाक्ष महाकालीमनुं प्रभो ।।

श्रीईश्वर उवाच—

अथातः संप्रवक्ष्यामि महाकालीमनुं प्रिये ।
यस्य विज्ञानमात्रेण सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ।। २ ।।
श्रिया विष्णु मम कान्त्या सम्मुखेन समः सुखी ।
शौचेन शुचिना तुल्यो बलेन पवनोपमः ।। ३ ।।
वागीश्वरः समो वाचि धनेन धनपः स्वयम् ।
सार्वज्ञ्ये शम्भुना तुल्यो दाने दधीचिना समः ।। ४ ।।
आज्ञया देवराजोऽसौ ब्राह्मण्येन प्रजापतिः ।
भृगोरिव तपस्वी च चन्द्रवत् प्रीतिवर्धनः ।। ५ ।।
तेजसाग्निसमो भक्त्या नारदः शिवकृष्णयोः ।
रूपेण मदनः साक्षात् प्रतापे भानुसन्निभः ।। ६ ।।
शास्त्रचर्चास्वाङ्गिरसो जामदग्न्यः प्रतिज्ञया ।
सिद्धानां भैरवः साक्षाद् गङ्गेव मलनाशकः ।। ७ ।।
अथवा बहुनोक्तेन किं वा तेन वरानने ।
न तस्य दूरितं किञ्चिद् महाकालीं स्मरेद्धिया ।। ८ ।।
शब्दब्रह्ममयीं स्वाहां भोगमोक्षैकदायिकाम् ।
भोगेन मोक्षमाप्नोति श्रुत्वा गुरुमुखात् परम् ।। ९ ।।
तां विद्यां शृणु वक्ष्यामि यया भैरवतां व्रजेत् ।
क्रोधीशं क्षतजारूढं धूम्रभैरव्यलक्षितम् ।। १० ।।

श्रीदेवी उवाच—

कथ्यतां देवदेवेश ! ज्ञानचक्षुस्तपोमयम् ।
कृपया कथयेशान ! यद्यहं तव वल्लभा ।। ११ ।।
वामपार्श्वे स्थितं देवं संदह्य परमेश्वर ! ।
जीव: शुद्धात्मको भूत्वा मनसा परमेश्वर ।। १२ ।।
पूजयेदिष्टदेवं च जपेद् विद्यां प्रसन्नधी: ।
पुनस्तु पुरुषं पापं कथमुत्पद्यते तथा ।। १३ ।।
एतत्तु संशयं देव हृदये शल्यवन्मम ।
संशयं मे महादेव ! छिन्धि देव दयानिधे ! ।। १४ ।।

श्रीईश्वर उवाच—

शृणु कमलपत्राक्षि ! रहस्यं परमाद्भुतम् ।
शोषणैर्दहनैर्देवि ! पुरुषं पापरूपकम् ।। १५ ।।
संदह्य परमेशानि ! पुनरुत्पद्यते सदा ।
इडा तु वामदेशे हि सदा तिष्ठति पार्वति ।। १६ ।।
वामनाड्या कृतं पापं वामकुक्षौ स्थितं प्रिये ।
नाडीसंयोगमात्रेण पापमूलं निकृन्तति ।। १७ ।।
अत एव महेशानि ! पुरुषं कृष्णमूर्धजम् ।
पुनरुत्पद्यते देवि ! जपपूजाविधेरनु ।। १८ ।।
शृणु कमलपत्राक्षि ! रहस्यं हृदये स्थितम् ।
दहन्तं शेषपापं च नाशनं यदि चेच्छसि ।। १९ ।।
तत् पापस्यापनोदे च विद्यामेनां जपं कुरु ।
कामनया तथा देवि ! मन्मथं परमेश्वरि ।। २० ।।
अष्टोत्तरशतं जप्त्वा तस्मात् पापाद् विमुच्यते ।
मनो जीवात्मनो: शुद्धि: प्राणायामेन सुन्दरि ।। २१ ।।

एतत् शुद्धिर्महेशानि सर्वतन्त्रेषु शस्यते ।
सर्वेषु विष्णुमन्त्रेषु शिवमन्त्रे गणाधिपे ।। २२।।
शक्तौ सूर्ये महेशानि ! अन्यदेवगणेषु च ।
एवं ते कथितं देवि ! रहस्यं परमाद्भुतम् ।। २३।।
आधारं पृथ्वीतत्त्वं वै स्वाधिष्ठानं जलं प्रिये ।
मणिपुरम् अग्नितत्त्वं वायुतत्त्वमनाहते ।। २४।।
कण्ठे च परमेशानि ! शून्यतत्त्वं सदा स्मृतम् ।
मनस्तत्त्वं तदूर्ध्वं च मनः सर्वत्र व्यापकम् ।। २५।।
विभुत्वाद् व्यापकत्वाच्च साक्षाद् बिन्दुमयं मनः ।
यावस्ति परमेशानि भूतशुद्ध्यादि यानि च ।। २६।।
तानि सर्वाणि देवेशि ! मनसैव प्रणीयते ।
सर्वगामी सर्ववेत्ता सर्वसाक्षी सदा मनः ।। २७।।
पापपुण्ये महेशानि रक्षकं स्यात् मनः प्रिये ।
[illegible] पापमुत्पन्न मनसैव प्रणीयते ।
मन्त्रं विद्या महेशानि ! मनसा जपमाचरेत् ।। २८।।

।। इति श्रीभूतशुद्धितन्त्रे हरपार्वतीसंवादे चतुर्थः पटलः ।।४ ।।

अथ पञ्चमः पटलः

श्रीईश्वर उवाच—

मनसा जीवसंयुक्तः कर्मकर्ता सदा प्रिये ।
मनः प्रविभवे देवि ! उन्मनीसहिता यतः ।। १ ।।
उन्मनी च महेशानि ! भवपापनिकृन्तनी ।
जीवस्य परमेशानि ! गुप्ततत्त्वं शृणु प्रिये ।। २ ।।
मूलाधारे स्थितं जीवं प्रदीपकलिकाकृतिम् ।
प्रणवेन समाकृष्य द्वादशान्तं लयेत् सुधीः ।। ३ ।।
आकाशे च महेशानि ! सुखमोक्षमवाप्नुयात् ।
हृत्पद्मे च महेशानि परं ब्रह्म निरीक्षणम् ।। ४ ।।
आज्ञायां परमेशानि प्रथमं गुरुदर्शनम् ।
मणिपूरं ततो गत्वा स्नापयेन्मनसा सह ।। ५ ।।
स्वाधिष्ठानं ततो गत्वा अग्निस्पर्शं समाचरेत् ।
ततो जीवं महेशानि ! मूलाधारं लयेत् प्रिये ।। ६ ।।
मनःसारथिना देवि ! उन्मनी भवनाशिनी ।
संहत्य सदसत्कर्म जीवः सर्वं करोति हि ।। ७ ।।
शुद्धसत्त्वात्मको जीवः सदसत्कर्मवर्जितः ।
वामपार्श्वे स्थितं पापं पुरुषेण यदा प्रिये ।। ८ ।।
संयोगो जायते तत्र असत्कर्म तदाऽकरोत् ।
पापस्य परमेशानि ! संयोगो यदि जायते ।। ९ ।।
मनसा जीवसंयोगात् सत्कार्यं कुरुते तदा ।
शुद्धसत्त्वात्मको जीवस्तस्य कार्यं कुतः प्रिये ।। १० ।।

मनश्च परमेशानि उन्मनी संयुता यदि।
जीवस्य वामपार्श्वे तु तदा तिष्ठति पापधृक् ॥ ११॥
दक्षिणे परमेशानि मनश्च उन्मनी यतः।
उन्मज्जन्ति निमज्जन्ति प्रपञ्चेषु शुचिस्मिते ॥ १२॥
उन्मनीकरणं देवि! दशासु परमेश्वरि।
जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यवस्थां चापि परमेश्वरि ॥ १३॥
सुषुम्नान्तर्गता चित्रा चन्द्रकोटिसमप्रभा।
तत्र कुण्डलिनी देवि यातायातं करोति हि ॥ १४॥
कदाचिद् मासि तं पद्म कदाचिद् रक्तपङ्कजम्।
कदाचित् शुक्लपद्मं हि वह्निपद्मं कदा प्रिये ॥ १५॥
भित्त्वा पुरीं याति पुनरायाति कुण्डली सदा।
प्रपञ्चानां महेशानि! देवानुचरमुत्तमम् ॥ १६॥
कथयामि महेशानि सर्वतन्त्रेषु गोपितम्।
यज्ज्ञात्वा साधको देवि सर्वसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ १७॥
धर्मार्थकाममोक्षाणां फलभाग् वैष्णवो यतः।
तव स्नेहान्महेशानि! निगदामि शुचिस्मिते ॥ १८॥
ब्रह्माणी चण्डिका रौद्री गौरीन्द्राणी तथैव च।
कौमारी वैष्णवी दुर्गा नारसिंही च कालिका ॥ १९॥
शिवदूती च वाराही माहेशी कौशिकी तथा।
शाङ्करी च जयन्ती च विशुद्धपद्मसंस्थिता ॥ २०॥
मङ्गला कपालिका चैव मेधा च शिवरूपिका।
शाकम्भरी च भीमा च गाण्डा च भ्रामरी तथा ॥ २१॥
रुद्ररूपिण्यम्बिका च क्षमा च वह्निरूपिणी।
एतास्तु परमेशानि! हृत्पद्मे संस्थिताः सदा ॥ २२॥

धात्री च वह्निरूपा च मध्यमा च शुचिस्मिते ! ।
अपर्णा च महेशानि तथा वामा महोदरी ।। २३ ।।
घोररूपा महाकाली तथा चैव भयङ्करी ।
क्षेमङ्करी च देवेशि ! मणिपूरे स्थिता सदा ।। २४ ।।
उग्रचण्डा च देवेशि तथा चण्डावती प्रिये ।
चण्डा चैव प्रचण्डा च चण्डनायकसेविता ।। २५ ।।
चण्डिका चैव देवेशि ! स्वाधिष्ठाने स्थिता सदा ।
महादेवि महेशानि तथैव मोहरूपिणी ।। २६ ।।
तथा प्रियङ्करी चैव तथा चैव सनातनी ।
एतास्तु परमेशानि मूलाधारे स्थिताः सदा ।। २७ ।।
फलविकरिणीरूपा बलप्रमथिनी तथा ।
अक्षरं युगलं देवि आज्ञाचक्रे स्थिता सदा ।। २८ ।।
अस्यास्तु परमेशानि विशेषं शृणु पार्वति ।
एतज्ज्ञानं महेशानि सदाशिवव्यवस्थितम् ।। २९ ।।
अस्य ज्ञानप्रभावेण संहरामि जगत् त्रयम् ।
स्थितिकर्ता भवेद् विष्णुर्ब्रह्मा सृष्टिकरं सदा ।। ३० ।।
यस्य यस्य च देवेशि ! यद् बीजं पूर्वसूचितम् ।
तद्बीजे पुटितं कृत्वा देवानां जपमाचरेत् ।। ३१ ।।
भूतशुद्धिस्तदा देवि ! सिद्धो भवति पार्वति ।
अन्यथा प्रेतवच्छुद्धिर्जायते कमलेक्षणे ।। ३२ ।।
पञ्चाशन्मातृणां देवि षट्चक्रे क्रमतो जपेत् ।
षट्चक्रे परमेशानि ! यत्नतो जपमाचरेत् ।। ३३ ।।
तदैव महती सिद्धिः साधकस्यापि जायते ।
कलावृक्षे समो भूत्वा साधकः खेचरो भवेत् ।। ३४ ।।

अणिमादिगुणाधारं तथा भवति साधक: ।
अणिमा सूक्ष्मरूपं च लघिमा स्थूलरूपकम् ।। ३५।।
सर्वैश्वर्यपदप्राप्तिं प्राप्तिं परममुच्यते ।
मन: क्लेशकरं चैव प्राकाश्यं कमलानने ।। ३६।।
महिमा सर्वलोकेषु गीयते कमलानने ।
तदैव महिमा देवि ! मम ज्ञानेषु वर्तते ।। ३७।।
ब्रह्माण्डव्यापकं रूपम् ईशित्वं च प्रकीर्तितम् ।
ब्रह्माण्डवशरूपं च वशित्वं कथितं प्रिये ! ।। ३८।।
कन्दर्पध्वंसजननमेतत् कामवशायिता ।
अणिमादिगुणं देवि ! तव भक्त्या प्रकाशितम् ।। ३९।।
न कस्मैचित् प्रवक्तव्यं तव योनिं यथा प्रिये ।
शृणु देवि प्रवक्ष्यामि भूतशुद्धेस्तु कारणम् ।। ४०।।
..... महेशानि ! अष्टोत्तरशतं जपेत् ।
तारं व्योमाग्नि गुण्डी तथा ज्योतिर्मनु: स्मृत: ।।
एतज्ज्ञानप्रभावेण भूतशुद्धे: फलं भवेत् ।। ४१।।

।।इति श्रीभूतशुद्धितन्त्रे हरपार्वतीसंवादे पञ्चम: पटल: ।।

अथ षष्ठः पटलः

श्रीईश्वर उवाच—

शृणु ज्ञानं महेशानि ! विशेषं कथयामि ते ।
यज्ज्ञात्वा परमेशानि शिवोऽहं मृत्युनाशकः ।। १ ।।
यज्ज्ञात्वा परमेशानि ! ब्रह्मा सृष्टिकरः सदा ।
यज्ज्ञात्वा विष्णुदेवश्च स्थितिकर्ता शुचिस्मिते ।। २ ।।
यज्ज्ञात्वा तु महेशानि ! नाशकोऽहं महेश्वरि ।
चन्द्रः सूर्यो महेशानि यज्ज्ञात्वा परमेश्वरि ।। ३ ।।
प्रकाशं कुरुते विश्वं ब्रह्माण्डं सचराचरम् ।
अव्यक्तरूपिणीं रम्यां योगगम्यां सदा प्रिये ।। ४ ।।
सदा शरीरमाश्रित्य वसते कामरूपिणी ।
शरीरं द्विविधं देवि ! स्थूलं सूक्ष्मं शुचिस्मिते ।। ५ ।।
मांसास्थिलोमरक्तानि मेदो मज्जा वरानने ! ।
विण्मूत्रस्थे हरं चैव वातपित्ते तु सङ्गतम् ।। ६ ।।
एतत् स्थूलमयं देवि सूक्ष्मं च कथयामि ते ।
इडा वामे स्थिता नाडी शुक्ला तु चन्द्ररूपिणी ।। ७ ।।
दक्षिणे पिङ्गला नाम्नी पुंरूपा सूर्यविग्रहा ।
तन्मध्ये परमेशानि ! सुषुम्ना ब्रह्मरूपिणी ।। ८ ।।
वामावर्तक्रमेणैव वेष्टनं विषतन्तुवत् ।
मूलादिब्रह्मरन्ध्रान्तं व्याप्य तिष्ठति सर्वदा ।। ९ ।।
इच्छाज्ञानक्रियारूपा त्रिनाडी सर्वतन्तुषु ।
तिस्रः कोट्यःसहस्रं तु शरीरे नाड्यो मताः ।। १० ।।

तासु मुख्या दश प्रोक्तास्तासु तिस्रो व्यवस्थिताः ।
वामनाड्यां महेशानि ! वायुबीजेन पूरयेत् ।। ११ ।।
वायुं षोडशधा जप्त्वा पूरयेद् वामवर्त्तनि ।
मणिपूरे महेशानि चतुःषष्ठी च धारयेत् ।। १२ ।।
रेचयेत् कुम्भकार्धेन दक्षनाड्यां शुचिस्मिते ।
वह्निबीजं महेशानि ! हृतपद्मे पूर्ववत् प्रिये ।। १३ ।।
संशोध्य वायुबीजेन वह्निबीजेन सन्दहेत् ।
ललाटे वारुणं बीजं शुक्लं सञ्चिन्त्य सुन्दरि ।। १४ ।।
कुम्भकार्धं जपित्वा वै रेचयेद् दक्षिणे पथे ।
एवं द्वादशधा देवि भूतशुद्धिं समाचरेत् ।। १५ ।।
बृहच्छुद्धिं महेशानि पञ्चभूतस्य पार्वति ! ।
पूर्वोक्तं परमेशानि सामान्यं शुद्धिमेव च ।। १६ ।।
देहस्य परमेशानि भूतशुद्धिरितीरिता ।
देहस्य सूक्ष्मरूपस्य भूतशुद्धिरियं प्रिये ।। १७ ।।
मनसः परमेशानि ! उन्मनीसहिता यदि ।
जीवेन सह देवेशि सुषुम्नायां निमज्जयेत् ।। १८ ।।
ध्यानधारणयोगेन ब्रह्म साक्षान्न संशयः ।
प्रजपेत् परया भक्त्या मालया वर्णसङ्ख्यया ।। १९ ।।
मुहूर्तं भावयेद् विद्यां मनोन्मनीयुता प्रिये ।
मनोन्मनीयुते जीवः ब्रह्मरन्ध्रे च संजपेत् ।। २० ।।
ततो ब्रह्मनदीं प्राप्य स्नानं कृत्वा वरानने ! ।
जीवः शुद्धौ भवेद् देवि गणैः परिकरैः सह ।। २१ ।।
जीवस्य परमेशानि परिवारं श्रृणु प्रिये ।
अक्षिणी नासिके कर्णौ जिह्वा च कमलेक्षणे ।। २२ ।।

हस्तपादौ महेशानि गुह्योपस्थौ क्रमात् प्रिये ।
नाभिं च परमेशानि ! मनश्च परमेश्वरि ।। २३ ।।
सर्वेषामिन्द्रियाणां च मनः सर्वत्र सारथिः ।
मनश्च परमेशानि ! उन्मनी भवनाशिनी ।। २४ ।।
उन्मनी सारथिर्देवि दशा तु निर्गुणाः प्रिये ।
जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यवस्था एतद् देवि त्रयं स्मृतम् ।। २५ ।।
ततः परं महेशानि तु [सू]र्यावस्था विधीयते ।
इन्द्रियाणां तु सर्वेषां मनः परमसारथिः ।। २६ ।।
सदसत्कर्मकर्तृत्वाज्जीवस्य सारथिर्मनः ।
स्वकर्म भजते देवि ! उन्मनी सततं प्रिये ।। २७ ।।
असत्कर्म महेशानि पापयोगात् प्रजायते ।
रोदनं मोहमूर्च्छे च क्षुधा तृष्णा शुचिस्मिते ।। २८ ।।
पुरुषात् पापमु[स्यो]त्पत्तिर्जायते कमलेक्षणे ।
जीवो नित्योऽव्ययः सूक्ष्मः सर्वगः सर्ववित् परः ।। २९ ।।
यथा ब्रह्म तथा जीवः प्रदीपकलिका इव ।
प्रदीपकलिकाकारः सर्वः प्राप्य विजृम्भते ।। ३० ।।
मनसा परमेशानि ध्यात्वा नाडीं परां शिवाम् ।
कोटिसूर्यप्रतीकाशां स्वर्णदीं पापनाशिनीम् ।। ३१ ।।
तन्मध्ये परमेशानि सुषुम्नां भुवि तत्पराम् ।
साक्षाद् ब्रह्मह्रदाकारां नानासुखविहारिणीम् ।। ३२ ।।
सुखसेव्यां सदाराध्यां साक्षाद् ब्रह्मस्वरूपिणीम् ।
ज्ञानविज्ञानसंयुक्तां चिदाकारां सनातनीम् ।। ३३ ।।
परं ब्रह्म महेशानि यस्याः पालङ्कमिच्छति।
वामपार्श्वे स्थितां नित्यां ब्रह्मरूपां तडिन्मयीम् ।। ३४ ।।

दक्षिणे पिङ्गलां देवीं पुंरूपां सूर्यसन्निभाम् ।
तन्मध्यस्थां महेशानि अमृतभवपूरिताम् ।। ३५।।
विचित्रां परमां सूक्ष्मां महामोक्षप्रदायिनीम् ।
वामनाडी महेशानि सुप्तिरूपा पुरःस्थिता ।। ३६।।
स्वप्नन्तु परमेशानि तुरीया परिगीयते ।
.... दक्षिणे पिङ्गलाश्रिता ।। ३७।।
सुषुम्ना परमेशानि जाग्रद्रूपा सनातनी ।
विचित्रा परमेशानि तुरीया परिगीयते ।। ३८।।
चित्रा मध्यगता भूत्वा जीवः शुद्धमना भवेत् ।
शुद्धः सत्त्वात्मको जीव इष्टदेवीं हृदि न्यसेत् ।। ३९।।
हृदि ध्यात्वा महेशानि जीवो ब्रह्मपरं भवेत् ।
वारत्रयं महेशानि यातायातं करोति हि ।। ४०।।
एतद्रहस्यं परमं ब्रह्मलोके सुदुर्लभम् ।
न कस्मैचित् प्रवक्तव्यं पशवे कमलेक्षणे ।। ४१।।
एतत् प्रकाशनाद्देवि हानिः स्यादुत्तरोत्तरम् ।
एतत्तत्त्वं महेशानि हृदये कुरु यत्नतः ।। ४२।।
एतत्तत्त्वं महेशानि ब्रह्म जानाति केशवः ।
एतत्तत्त्वं विना देवि मन्त्रसिद्धिर्न जायते ।।
एतत्तत्त्वं महेशानि ब्रह्मविष्णुशिवात्मकम् ।। ४३।।

।। इति श्रीभूतशुद्धितन्त्रे हरगौरीसंवादे षष्ठः पटलः ।। ६ ।।

अथ सप्तमः पटलः

श्रीदेवी उवाच—

भूतशुद्धेर्महेशान रहस्यं परमाद्भुतम् ।
अन्यद् वद महेशान यद्यहं तव वल्लभा ।। १ ।।
यदि न कथ्यते देव विमुञ्चामि तदा तनुम् ।
शूलपाणे महादेव कृपया कथय प्रभो ।। २ ।।
गणसुन्दर देवेश हृदयान्मम साम्प्रतम् ।
रहस्यं न हि देवेशि सम्पुटं हृदये मम ।
तव स्नेहान्महेशानि निगदामि पुनः पुनः ।। ३ ।।
हृदये सम्पुटे देवि ब्रह्मरन्ध्रे च वर्त्तते ।
यानि यानीह तिष्ठन्ति रहस्यं . कमलेक्षणे ।। ४ ।।
सदा मयि महेशानि गौरवं विहितः प्रिये ।
त्रयोदशात्मकं [देवि] बिन्द्वर्द्धचन्द्रसंयुतम् ।। ५ ।।
कुरु ब्रह्म विष्णुशिवात्मकं प्रणवं
त्रिगुणान्वितं तत्त्वसुखम् ।
ब्रह्मस्थानं सदा सेव्यमानं परमेश्वरि ।।
.... ब्रह्मा विष्णुशिवोपरि स्थितम् ।
अर्द्धयोनिं तदुपरि बिन्दुं निर्विकारं निरीहम् ।। ६ ।।
ज्योतिर्मयी सदा संसेव्यमानं
ब्रह्मादिभिर्या मूर्ध्नि धत्ते परमेश्वरि।
तं बिन्दुं सदा भावय पार्वति ।। ७ ।।
नान्यथा वचनं मम हृदि संस्थितं निरञ्जनं पुरं बिन्दुम् ।
बिन्दुं भावय देवेशि किं जपेन शुचिस्मिते ।। ८ ।।

श्रीईश्वर उवाच—

इति सञ्चिन्त्य हृदये सर्वं पूजाफलं लभेत् ।
पूजाभावे महेशानि हृदये चिन्तयेत् शिवाम् ।। ९।।
सर्वपूजाफलं देवि प्राप्नोति पूजकः प्रिये ।
किं तस्य ध्यानपूजायां बिन्दुं भावय पार्वति ।।१०।।
सर्वेषामिन्द्रियाणाञ्च तत्त्वानाञ्च शुचिस्मिते ।
जीवोन्मनी च देवेशि सर्वाणि ब्रह्म कारणम् ।। ११।।
यानि यानीह देवेशि इन्द्रियाणीह पार्वति ।
तानि सर्वाणि देवेशि प्रकृतेः परमं वपुः ।। १२।।
ब्रह्मणः कारणं देवि सदा प्रकृतिरूपिणी ।
प्रकृतिः परमेशानि ब्रह्मणोऽव्यक्तमव्ययम् ।। १३।।
स्वस्त्यर्थे परमेशानि भिन्नतां सततं गता ।
शक्तिं विना महेशानि ब्रह्म वै शवरूपवत् ।। १४।।
निरञ्जनं निराकारं सदा पश्यन्ति योगिनः ।
प्रकृत्या सह संयोगं सदा याति निरञ्जनः ।। १५।।
सृष्टिकर्त्ता सदा नित्यं जायते कमलानने ।
अत एव महेशानि शक्तिप्राधान्यमुच्यते ।। १६।।
अनन्ताः शक्तयः प्रोक्ता व्याप्य ते सचराचरम् ।
शक्तिं विना महेशानि ब्रह्माण्डं शवरूपवत् ।। १७।।
या शक्तिः परमेशानि मुक्तिस्तु परिगीयते ।
सा स्त्रीरूपा महादेवि हेतुभूता सनातनी ।। १८।।
यत्किञ्चित् क्रियते कार्यं सर्वं तेजसि लीयते ।

श्रीईश्वर उवाच—

शृणु वक्ष्यामि देवेशि रहस्यं परमाद्भुतम् ।
सारात्सारतरं रम्यम् आत्ममध्यस्थितं सदा ।। १९।।

ततो जीवो महेशानि ध्यायेत् परमसुन्दरीम् ।
शिवस्य युवतीं भद्रां कोटिकन्दर्पसंयुताम् ।। २० ।।
तस्या कटाक्षमात्रेण ब्रह्माद्या जडवत् प्रिये ।
तन्त्रोक्तविधिना देवि ध्यायेत् परमसुन्दरीम् ।। २१ ।।
इष्टविद्यां महेशानि अष्टोत्तरशतं जपेत् ।
मूलादिब्रह्मरन्ध्रान्तं नदीं ब्रह्मस्वरूपिणीम् ।। २२ ।।
तत्र नद्यां महेशानि स्नातो जीवः सदा शुचिः ।
वायुं वह्निं तदा देवि वरुणं तदनन्तरम् ।। २३ ।।
बिन्दुर्द्धसंयुतं कृत्वा सदा मनसि भावयेत् ।
भूतशुद्धिर्महेशानि तत्क्षणादपि जायते ।। २४ ।।
ततो जीवः प्रसन्नात्मा सूक्ष्मशुद्धिमवाप्नुयात् ।
इन्द्रियाणाञ्च सर्वेषां सर्वतत्त्वं शुचिस्मिते ।। २५ ।।
तानि सर्वाणि सूक्ष्माणि प्रकृतिस्था सदा शिवे ।
शरीरं द्विविधं देवि स्थूलं सूक्ष्ममिदं स्मृतम् ।। २६ ।।
सूक्ष्मञ्च प्रकृते रूपं स्थूलञ्च परमेश्वरि ।
सूक्ष्मं संशोध्य विधिवत् स्थूलञ्च तदनन्तरम् ।। २७ ।।
शृणु कमलपत्राक्षि भावयेदिष्टदेवताम् ।
जीवञ्च परमेशानि ब्रह्मनद्यां शुचिस्मिते ।। २८ ।।
स्नानं हि विधिवत् कृत्वा सदा शिवपुरं व्रजेत् ।
ततो जीवो महेशानि वामनासापुटे प्रिये ।। २९ ।।
विशुद्धां परमां सूक्ष्मां विषतन्तुतनीयसीम् ।
समानीय वह्निरूपं साक्षात् परमसुन्दरीम् ।। ३० ।।
सदा शिवपुरे भद्रे भावयेत् परदेवताम् ।
तत्र गत्वा महेशानि भावयेदिष्टदेवताम् ।। ३१ ।।

तन्त्रोक्तविधिना देवि ध्यात्वामृतमयीं शिवाम् ।
सदा षोडशवर्षीयां नवयौवनसंयुताम् ।। ३२।।
पूर्णचन्द्रनिभां रक्तां सदा चञ्चललोचनाम् ।
शुक्लकृष्णारुणयुतां पीतां नीलसमावृताम् ।। ३३।।
नानारत्नयुतां रम्यां पादौ नूपुरशोभिताम् ।
किङ्किणी च तथा कट्यां रत्नकाञ्चनमण्डिताम् ।। ३४।।
योगिनीकोटिभिर्युक्तां नानासुखविहारिणीम् ।
कन्दर्पकोटिलावण्यां सदामृतविवर्द्धिनीम् ।। ३५।।
प्रफुल्लचञ्चलापाङ्गि प्रबोध्य परमं शिवम् ।
मुखारविन्दगन्धेनामोदितं परमं शिवम् ।। ३६।।
प्रबोध्य परमेशानि तत्रोप(चोप)विशेत् प्रिये ।
शक्तिसंयोगमात्रेण सारत्वं तस्य नश्यति ।
शिवशक्तिसमायोगादानन्दं जायते द्रुतम् ।। ३७।।

।। इति श्रीभूतशुद्धितन्त्रे हरगौरीसंवादे सप्तमः पटलः ।।७।।

अथाष्टमः पटलः

श्रीईश्वर उवाच—

एतस्मिन् समये देवि स्वविद्यां प्रजपेत् सुधीः ।
अष्टोत्तरशतं जप्त्वा सिद्धो भवति नान्यथा ॥ १॥
मनःसारथिना जीवः उन्मनी मनसारथिः ।
तस्मिन् क्षणे महेशानि पुरुषं पापरूपिणम् ॥ २॥
सखावत् मनसा देवि जीवो ब्रह्मपुरं यदा ।
पापस्य गमनं नास्ति सदाशिवपुरं प्रिये ॥ ३॥
सदाशिवपुरं देवि सर्वशक्तिमयं स्मृतम् ।
षट्चक्रे परमेशानि क्षणं ध्यात्वा जपेन्मनुम् ॥ ४॥
तदनु परमेशानि प्रतिचक्रेषु संजपेत् ।
षट्चक्रं परमं दिव्यं सदा शिवपुरीसमम् ॥ ५॥
षट्चक्रे परमेशानि षट्शक्तिर्विद्यते नृणाम् ।
मुहूर्त्ताभ्यन्तरे देवि यातायातं करोति यः ॥ ६॥
स शिवः स च विष्णुश्च स सिद्धः परमेश्वरि ।
यः करोति प्रसन्नात्मा सुषुम्नामध्यवर्त्तिनि ॥ ७॥
यो जपेत् परया भक्त्या स्वविद्यां कमलेक्षणे ।
एकोच्चारेण गिरिजे कोटिपूजाफलं लभेत् ॥ ८॥
किं तस्य बाह्यपूजायां सर्वं व्यर्थं कदर्थनम् ।
मानसोच्चारणाद् देवि जपात् सिद्धिः प्रजायते ॥ ९॥
मनसा ध्यानमात्रेण सर्वा सिद्धिर्न संशयः ।
अन्तःपूजा महेशानि बाह्यकोटिसमं स्मृतम् ॥ १०॥

पूजा हि परमेशानि द्विविधं कमलानने ।
अन्तः सूक्ष्मं बहिः स्थूलं सर्वागममतं प्रिये ॥ ११॥
एकं हि सूक्ष्मपूजायां कोटिस्थूलं भवेत् प्रिये ।
न शुद्धिं परमेशानि वस्त्रादीनि शुचिस्मिते ॥ १२॥
सर्वासु बाह्यपूजासु अन्तःपूजा विधीयते ।
अन्तःपूजा महेशानि तेजःपुञ्जस्य भावनम् ॥ १३॥
तेजःपुञ्जं महेशानि अनन्तशक्ति संयुतम् ।
सूक्ष्मदेहे महेशानि सूक्ष्मपूजा विधीयते ॥ १४॥
स्थूलपूजा स्थूलदेहे पूजाद्वयमिहोच्यते ।
सूक्ष्मा तु परमा पूजा साक्षात् प्रकृतिरूपिणी ॥ १५॥
या पूजा परमेशानि स्त्रीरूपा शक्तिरूपिणी ।
ब्रह्मविष्णुशिवादीनां सा पूजा इष्टदेवता ॥ १६॥
विष्णुं वा पूजयेद् यस्तु शिवं वा कमलेक्षणे ।
सर्वं हि परमेशानि परतेजसि लीयते ॥ १७॥
यानि यानि महेशानि नैवेद्यं दीपमुत्तमम् ।
सर्वं तदक्षयं याति परतेजसि अर्पणात् ॥ १८॥
निश्चयं परमं ब्रह्म कुतः प्रीतिः कुतः सुखम् ।
निराकारं निरीहञ्च रहितमिन्द्रियेण च ॥ १९॥
सर्वं हि परमेशानि व्याप्य तिष्ठति मोहिनी ।
यद् यत् कर्मकृतं पुण्यं तत्तदक्षयमाप्नुयात् ॥ २०॥
ब्रह्मरूपं महेशानि शक्तिश्च निश्चयं प्रिये ।
तस्य पूजा महेशानि कदाचिन्नास्ति पार्वति ॥ २१॥
अत एव महेशानि ब्रह्मणः शक्तिकारणम् ।
कार्यञ्च परमेशानि शक्तिश्च सततं प्रिये ॥ २२॥

अतः परं महेशानि न कार्यकारणं प्रिये ।
यस्तु सततं देवि ईश्वरे निश्चलः सदा ।। २३ ।।
शक्तियुक्तं जपेद् देवम् ईश्वरं सततं प्रिये ।
अत एव महेशानि ब्रह्मशक्तिः परा सदा ।। २४ ।।
शक्त्या विना महेशानि न हि मुक्तिः प्रजायते ।
तस्माच्छक्तिश्च मुक्तिश्च स्त्रीरूपी शक्तिरूपिणी ।। २५ ।।
भक्त्या विना महेशानि न हि मुक्तिः प्रजायते ।
मुक्तेस्तु कारणं देवि भक्तिः परमदुर्लभा ।। २६ ।।
अतस्त्रयं महेशानि स्त्रीमयं सचराचरम् ।

श्रीईश्वर उवाच—

षट्चक्राणां महेशानि क्रमाद् वक्ष्यामि शोधनम् ।
मूलाधारस्थितं भूमिं स्वाधिष्ठानस्वरूपकम् ।। २७ ।।
मणिपूरे जलं देवि ततश्च मरुतं तथा ।
विशुद्धौ च महेशानि आकाशं कमलानने ।। २८ ।।
आज्ञाचक्रे महेशानि मनः सर्वार्थसाधकम् ।
तदूर्ध्वे परमेशानि पद्ममूर्ध्वमुखं तथा ।। २९ ।।
शक्तिपुरं महेशानि सदाशिवपुरोपरि ।
सदाशिवपुरं प्राप्य शुद्धस्फटिकसन्निभम् ।। ३० ।।
सहस्रादित्यसङ्काशं महाकालेन सङ्गतम् ।
महानन्दिगणाकीर्णं मनसा भावयेत् सदा ।। ३१ ।।

।। इति श्रीभूतशुद्धितन्त्रे हरपार्वतीसंवादे अष्टमः पटलः ।।

अथ नवमः पटलः

श्रीईश्वर उवाच—

एवं हि मनसा जीवं दृष्ट्वा हि परमं शिवम् ।
आनन्दपुलकोद्भूते जीवो भवति सुन्दरि ।। १ ।।
सदाशिवं महेशानि शुद्धस्फटिकसन्निभम् ।
बहुरत्नसमाकीर्णं दीर्घबाहुं मनोहरम् ।। २ ।।
सुखप्रसन्नवदनं स्वैराप्यं सततं प्रिये ।
श्रवणे कुण्डलोपेते रत्नहारेण शोभितम् ।। ३ ।।
गोलपद्मसहस्रेण मालया शोभितं वपुः ।
अष्टबाहुं त्रिनयनं शिवं पद्मदलेक्षणम् ।। ४ ।।
पादयोर्नूपुरं रम्यं शब्दञ्च शब्दब्रह्मवत् ।
एवं स्थूलवपुस्तस्य भावयेत् कमलानने ।। ५ ।।
शिरसोपरि देवेशि भावयेज्जीवशतं शिवम् ।
सूक्ष्मन्तु परमं दिव्यं निरीहं जडवत् सदा ।। ६ ।।
सूक्ष्मे ध्यानं महेशानि कदाचिन्न हि जायते ।
स्थूलध्यानं महेशानि कृत्वा मोक्षमवाप्नुयात् ।। ७ ।।
स्थूलं हि प्रकृते रूपं ध्यानञ्च प्रकृतेः प्रिये ।
आदौ स्थूलतनुं देवि सम्पूज्य कमलानने ।। ८ ।।
ततस्तु परमेशानि परतेजश्च भावयेत् ।
तेजश्च परमेशानि प्रकृतिर्मोहिनीति च ।। ९ ।।
प्राधान्यं परमेशानि प्रकृतेः शिवपूजने ।
तस्मात् सर्वासु पूजासु शक्तेः प्राधान्यमुच्यते ।। १० ।।

यदा तु परमेशानि हृदये चिन्तयेद्धरिम् ।
ध्यानं कृत्वा सूक्ष्मतनोः स्थूलं विन्यस्य तत्र वै ।। ११ ।।

ततः स्थूलतनुं ध्यात्वा हरिं पद्मदलेक्षणम् ।
श्यामलं पीतवासञ्च वनमालाविभूषितम् ।। १२ ।।

किरीटिनं कुण्डलिनं प्रसन्नमुखपङ्कजम् ।
श्रीवत्सशोभितं वक्षो रत्नहारेण शोभितम् ।। १३ ।।

कौस्तुभोद्भासि वरदं दीर्घबाहुमरिन्दमम् ।
प्रसन्ननेत्रकमलं चरणे नूपुरं प्रिये ।। १४ ।।
वेणुवीणानिनादेन शब्दब्रह्मेण सुन्दरि ।
पूरयन्तं जगद् देवि सततं कमलानने ।। १५ ।।

श्रीईश्वर उवाच—

हरेः सूक्ष्मं महेशानि विभाव्य ध्यानमाचरेत् ।
सूक्ष्मं हि निश्चलं देहं सूक्ष्मा प्रकृतिरूपिणी ।। १६ ।।
तथापि हरिपूजायां शक्तिप्राधान्यमुच्यते ।
यत्तु ध्यानं धारणञ्च समाधिश्च शुचिस्मिते ।। १७ ।।
सर्वं हि प्रकृते रूपं नान्यथा वचनं मम ।
ध्यानञ्च परमेशानि सर्वाङ्गचिन्तनं प्रिये ।। १८ ।।
तदनु परमेशानि एकाङ्गचिन्तनं प्रिये ।
इदन्तु धारणाख्यातं शृणु पार्वति सादरम् ।। १९ ।।

ध्यानञ्च धारणं देवि त्यक्त्वा यद्भावयेद् हृदि ।
एषा समाधिर्विज्ञेयो नात्र कार्या विचारणा ।। २० ।।

ध्यानञ्च धारणञ्चैव समाधिश्च शुचिस्मिते ।
मयोक्तं यत् तद् देवेशि सर्वं शक्तिमयं स्मृतम् ।। २१ ।।

सूक्ष्मं स्थूलं महेशानि तथा शक्तिद्वयं प्रिये ।

श्रीदेव्युवाच—

दवदेव महादेव षट्चक्रे परमेश्वर ।
यथा पूजां यथा ध्यानं कृत्वा जपं समाचरेत् ।। २२।।
रहस्यं परमं गुह्यं मम हर्षविवर्द्धनम् ।
कृपया कथय मे नाथ तवाहं परिचारिका ।। २३।।

श्रीईश्वर उवाच—

देवेशि तव दासोऽहं कथयामि शुचिस्मिते ।
क्षणार्द्धं न हि जीवामि त्वां विना कमलेक्षणे ।। २४।।
त्वद्वक्त्राम्बुजपानेन अमृतेन शुचिस्मिते ।
शिवोऽहं परमेशानि मृत्युं जित्वा वरानने ।। २५।।
शृङ्गाररससंयोगात् कालकूटं पिबाम्यहम् ।
ममापि परमेशानि तनुवज्रसमं सदा ।। २६।।
देवेशि तव दासोऽहमन्तर्बाह्ये शुचिस्मिते ।
अन्तरे त्वां महेशानि विभाव्य सूक्ष्मरूपिणी ।। २७।।
भावनात् परमेशानि लक्षवर्षो गतो मम ।
बाह्यज्ञानं मया देवि जायते मम योगिनी ।। २८।।
मयि च परमेशानि त्वमेव सूक्ष्मरूपिणी ।
दृष्ट्वा तच्चरणद्वन्द्वं तव वक्त्रं वरानने ।। २९।।
आत्मज्ञानं परित्यज्य चरणे पतितो ह्यहम् ।
प्रकाराच्च महेशानि शृणु सम्प्रति मद्वचः ।। ३०।।
यदुक्तं भूतशुद्ध्यादि सर्वं त्वं नगनन्दिनि ।
सद्योगत्वं महेशानि स्वागमं कथयामि ते ।। ३१।।
स्वागमं परमं ज्ञानं चक्षुः प्रज्ञानसंयुतम् ।
विज्ञानेन मतं देवि देवमातरमेव च ।। ३२।।

वेदाश्च परमेशानि यानि यानि यथा तथा ।
दर्शनानि तथा देवि सकलानि पृथक् पृथक् ।। ३३ ।।
चतुर्दशानि तन्त्राणि तथा नानाविधानि च ।
स्वागमाश्च प्रसूयन्ते सततं परमेश्वरि ।। ३४ ।।
मम प्राणसमं देवि स्वागमं मम सम्पुटम् ।
हृदये मम देवेशि संस्थितं कमलानने ।। ३५ ।।
यस्मिन् क्षणे महेशानि अन्तर्ध्यात्वा हरो ह्यहम् ।
स्वागमं भावितं देवि तत्क्षणे परमेश्वरि ।। ३६ ।।
अन्तर्ध्यानं हृतं देवि स्वागमं हृदये स्थितम् ।
अन्तर्ध्यानं समाहृत्य बाह्यदृष्टिं सदा मम ।। ३७ ।।
तदाहं सहसा देवि कथयामि तवाग्रतः ।
विभाव्य परमेशानि स्वागमं हृदयात्मनि ।। ३८ ।।
अन्यथा परमेशानि स्वागमं कथयामि ते ।
स्वागमं लक्षग्रन्थं हि नाना विद्या शुचिस्मिते ।। ३९ ।।
महेषु परमेशानि निर्मितं ब्रह्मरूपिणम् ।
स्वागमं परमं पुण्यं ब्रह्माण्डबीजमव्ययम् ।। ४० ।।
स्वागमं शृणु वक्ष्यामि गिरिजा च त्रिलोचने ।
नानाशास्त्रे च विद्यासु स्वागमस्तु प्रशस्यते ।। ४१ ।।
स्वागमं परमां विद्यां नानातन्त्रविनिर्मिताम् ।
शिवे विष्णौ महेशानि सूर्ये च नगनन्दिनि ।। ४२ ।।
तथा च सर्वदेवेषु वह्न्यादिषु शुचिस्मिते ।
तथा च सर्वशास्त्रेषु शक्तेः प्राधान्यमुच्यते ।
शङ्खाव(संख्ययैव)क्रमाद्देवि शक्तिः सर्वत्र गीयते ।। ४३ ।।

।।इति श्रीभूतशुद्धितन्त्रे हरपार्वतीसंवादे नवमः पटलः ।।९।।

अथ दशम: पटल:

श्रीईश्वर उवाच—

वनमालादिकं देवि विष्णोर्मतं शुचिस्मिते।
तत्सर्वं परमेशानि शक्तिरूपं न चान्यथा ॥ १॥
सहस्रारे शक्तिपुरे भावयेत् परमेश्वरि।
जीवस्य ब्रह्मणश्चापि एकतां यत्नतश्चरेत् ॥ २॥
ततो ध्यानं प्रकुर्वीत स्वागमे रुढितञ्च यत्।
जपञ्च परमेशानि मनसा च समाचरेत् ॥ ३॥
जपेत् समाहितो भूत्वा मालया वर्णसङ्ख्यया।
तत आज्ञापुरीं नीत्वा भावयेदिष्टदेवताम् ॥ ४॥
ध्यात्वा जप्त्वा च देवेशि साक्षात् सुरगुरुर्भवेत्।
विशुद्धं प्रति देवेशि लम्बयेन्मनो विद्यया ॥ ५॥
विशुद्धं परमं पद्म षट्चक्रं तत्तु गम्यते।
षट्चक्रे परमेशानि ध्यात्वा जगन्मयीं शिवाम् ॥ ६॥
तडित्कोटिप्रभां तन्वीं ब्रह्माण्डरूपिणीं शिवाम्।
निरीहां निश्चलां रम्यां महायोगमयीं पराम् ॥ ७॥
मोहिनीं सर्वदेवानाम् आनन्दार्थियुतां पराम्।
विषतन्तुमयीं देवीं साक्षादमृतरूपिणीम् ॥ ८॥
शिवस्य युवतीं योग्यां विभाव्य शुद्धवर्त्तिनि।
मनसा परमेशानि जपेदष्टशतं प्रिये ॥ ९॥
हृत्पद्मं प्रति देवेशि न स्वपेत् परमां पराम्।
शुद्धध्यानञ्च वर्णानां योगपद्मस्थितां पराम् ॥ १०॥

योगपद्मे महेशानि जीवो मनसि भावयेत् ।
भुजङ्गरूपिणीं देवीं नित्यां कुण्डलिनीं पराम् ।। ११ ।।

अव्यक्तरूपिणीं रम्यां ध्यानगम्यां वरानने ।
योगपथे महेशानि जपेदष्टशतं पुनः ।। १२ ।।

न स्वपेज्जीवमनसा मणिपूरं प्रति प्रिये ।
भुजङ्गभृङ्गसङ्काशं मणिपूरं महाप्रभम् ।। १३ ।।

तत्रस्थशिवलिङ्गेन योजयेत् कुण्डलीं पराम् ।
ततो जीवो महेशानि तत्क्षणाद् ब्रह्म चाप्नुयात् ।। १४ ।।

ततस्तु परमेशानि जीवस्तु मनसा वृतः ।
ध्यात्वा ब्रह्ममयीं शुद्धां जपेदष्टशतं प्रिये ।। १५ ।।

तदनु परमेशानि स्वाधिष्ठानं लयेत् पराम् ।
स्वाधिष्ठानं महेशानि शुद्धस्फटिकसन्निभम् ।। १६ ।।

भावयेत् तत्र देवेशं शङ्खकुन्दसमप्रभम् ।
संयोज्य परमां दिव्यां शिवेन सह पार्वति ।। १७ ।।

सर्वं हि परमेशानि मनसा कुरु यत्नतः ।
इन्द्रियाणां प्रधानं हि मनः सर्वत्र गीयते ।। १८ ।।

तत्र देवं शिवं शान्तं विचिन्त्य मनसा क्षणात् ।
परं ब्रह्ममयं भूत्वा जपेदष्टशतं तथा ।। १९ ।।

तदनु परमेशानि मूलाधारात् व्रजेत् परम् ।
गुदपद्मं महेशानि मूलाधारं प्रकीर्त्तितम् ।। २० ।।

चतुर्दलयुतं रम्यं तरुणारुणविग्रहम् ।
भावयेत् परमेशानं सिन्धुवरुणविग्रहम् ।। २१ ।।

संयोज्य परमां नित्यां निष्कलां ज्ञानरूपिणीम् ।
शिवसंयोगमात्रेण जीवो ब्रह्ममयो भवेत् ।।
मनसा संयुतो भूत्वा जपेदष्टशतं तथा ।। २२।।

।। इति श्रीभूतशुद्धितन्त्रे हरगौरीसंवादे दशमः पटलः ।।१०।।

अथैकादशः पटलः

श्रीईश्वर उवाच—

एवं द्वादशधा देवि यतायातः करोति यः ।
स सिद्धः स गमः सोऽपि मम तुल्यः सदा प्रिये ।। १ ।।
वचोमात्रेण देवेशि तस्य विद्या हि सिद्धये ।
सप्तानां कोटिविद्यानां मन्त्राणाञ्च वरानने ।। २ ।।
सिद्धमाध्यादिकं देवि अतिगुह्यतरं प्रिये ।
अप्रकाश्यमिदं तत्त्वं पशोर्गोप्यं सदा प्रिये ।। ३ ।।
हृदये मम देवेशि अजपासम्पुटे स्थितम् ।
सर्वासां नरनारीणां सम्पुटं हंसपक्षिणम् ।। ४ ।।
निःसरन्ति महेशानि विद्यामन्त्राणि पार्वति ।
शक्तिप्रसादाद् देवेशि लक्षवर्षं गतस्तदा ।। ५ ।।
लक्षवर्षं महेशानि भावयामि शुचिस्मिते ।
सम्पुटे परमां विद्यां सर्वविद्यास्वरूपिणीम् ।। ६ ।।
पुंरूपां प्रकृतिरूपां चन्द्रसूर्यसमप्रभाम् ।
वेदमातां सदा वन्द्यां योगिनीं योगरूपिणीम् ।। ७ ।।
संसारतारिणीं देवीं महामोक्षप्रदायिनीम् ।
प्रणमामि सदा शुद्धां नित्यां विग्रहरूपिणीम् ।। ८ ।।
प्रणम्य परमां दिव्यां निगदामि शुचिस्मिते ।

श्रीईश्वरं उवाच—

काञ्चनाख्यं समुद्धृत्य रोमञ्च तदनन्तरम् ।
सरिहरिं समुद्धृत्य तदनु काञ्चनं प्रिये ।। ९ ।।

बिन्द्वर्द्धसंयुतं कृत्वा षट्पद्मे जपमाचरेत्।
अष्टोत्तरशतं जप्त्वा षट्पद्मे कमलेक्षणे ।। १०।।
दशधा प्रजपेद् वापि भूतशुद्धिफलं लभेत्।
एकधा तु समुद्धृत्य भूतशुद्धिं समाचरेत् ।। ११।।
भूतशुद्धिं महेशानि तदा साङ्गं भवेत् प्रिये।
अन्यथा विफला पूजा जपञ्च विफलं प्रिये ।। १२।।
युगाक्षरं जपेद् देवि चतुर्युगफलं लभेत्।
चतुर्युगजपाद्देवि यत्फलं लभते नृणाम् ।। १३।।
तत्फलं समवाप्नोति एकोच्चारेण पार्वति।
एकोच्चारेण देवेशि मम तोषो न संशय: ।। १४।।
सम्पुटं परमेशानि नित्यां सर्वस्वरूपिणीम्।
विभाव्य सततं देवि षट्चक्रं सततं शिवे ।। १५।।
एकामुपास्य देवेशि महाविद्यामुपास्महे।
अन्यथा परमेशानि महाविद्यां वरानने ।। १६।।
तदनु परमेशानि महाविद्यामुपास्महे।
अन्यथा परमेशानि प्रेतवत् सकलं भवेत् ।। १७।।

श्रीईश्वर उवाच—

अन्यतन्त्रं महेशानि निगदामि पुन: प्रिये।
तन्त्रं तन्त्रस्य वक्ष्यामि भूतशुद्धिं भवेद् यथा ।। १८।।
पापस्य कारणं देवि पुरुषं पापसंयुतम्।
क्रोधमोहयुतं कृष्णं ईषत्पिङ्गं वरानने ।। १९।।
तस्य शुद्धिं प्रवक्ष्यामि नीरजायतलोचने।
पञ्चानामपि वायूनां शुद्धिं नास्ति वरानने ।। २०।।

स्वभावतः सदा शुद्धिः पञ्चभूतात्मकं वपुः ।
रोदनञ्च तथामूर्च्छां भ्रमञ्च कमलानने ।। २१ ।।
पुरुषात् पापरूपाच्च जायते कमलानने ।
भूतशुद्धेस्तु मन्त्राणि निगदामि शृणु प्रिये ।। २२ ।।
प्रणवं त्रिविधं देवि वामा ज्येष्ठा च पार्वति ।
ततो रौद्री महेशानि त्रिप्रकारं वरानने ।। २३ ।।
आद्यन्ते प्रणवं दत्त्वा पञ्चाशन्मातृकां जपेत् ।
बिन्द्वर्द्धसंयुतं कृत्वा विद्यां भवविमोचिनीम् ।। २४ ।।
माता हि मन्त्रविद्यानां पिता चैव शुचिस्मिते ।
सर्वासां मन्त्रविद्यानां पिता माता च मातृका ।। २५ ।।
पिता माता च सन्तुष्य अन्यक्रोधो निरर्थकः ।
पुरातनीमविज्ञाय भूतशुद्धिं करोति यः ।। २६ ।।
विफलं तस्य देवेशि भूतशुद्धिं वरानने ।
भूतशुद्धिं महेशानि जपपूजां न शंशते ।। २७ ।।

।। इति श्रीभूतशुद्धितन्त्रे हरगौरीसंवादे एकादशः पटलः ।। ११ ।।

अथ द्वादश: पटल:

श्रीईश्वर उवाच–

एतज्ज्ञानं महेशानि य: कुर्यात् सततं प्रिये ।
महायोगेश्वर: सोऽपि मम तुल्यो न संशय: ।। १ ।।
तस्य सर्वाणि मन्त्राणि विद्या च परमेश्वरि ।
शीघ्रं सिध्यति देवेशि नात्र कार्या विचारणा ।। २ ।।

एतद्रहस्यं परमं सदा ब्रह्मविनिर्णयम् ।
योगज्ञानं तप: शास्त्रं विद्या शिल्पानि यानि च ।। ३ ।।

सर्वं हि प्रकृते रूपं निश्चयं वचनं मम ।
श्रृणु पार्वति वक्ष्यामि रहस्यं परमव्ययम् ।। ४ ।।

भूतशुद्धेर्महेशानि विद्यां परमगोपिताम् ।
निगदामि श्रृणु प्राज्ञे नीरजायतलोचने ।। ५ ।।

श्रीईश्वर उवाच–

अवश्यं भावयेद् देवि विद्यां भागवताभिधाम् ।
कामबीजं महेशानि त्रिरुच्चार्य शुचिस्मिते ।। ६ ।।

धीमहीति ततो देवि वह्निजायां समुद्धरेत् ।
ततस्तु परमेशानि त्रिविधं काममुद्धरेत् ।। ७ ।।

भगवत्या इदं देवि तेन भागवतं स्मृतम् ।
भागवताख्यां महाविद्यां दशधा जपमाचरेत् ।। ८ ।।

दिवसे दिवसे देवि प्रजपेद् यदि मानव: ।
तदेव परमेशानि दीक्षाफलमवाप्नुयात् ।। ९ ।।

नित्यां कर्म महेशानि विद्यां भागवताभिधाम् ।
विद्यां कल्पद्रुमाकारां धर्मकामार्थमोक्षदाम् ।। १० ।।
सर्ववेदेषु तन्त्रेषु विद्यां भागवताभिधाम् ।
गीयते परमेशानि नित्या प्रकृतिरूपिणी ।। ११ ।।
अत एव महेशानि विद्यां भागवताभिधाम् ।
अज्ञानाद् यदि वा मोहात् कामाद्वा कमलेक्षणे ।। १२ ।।
न जपेद् यदि देवेशि द्विजः शूद्रत्वमाप्नुयात् ।
सर्वं तस्य वृथा देवि कुतः पूजा कुतः सुखम् ।। १३ ।।
क्षत्रियोऽपि वरारोहे न जपेद् यदि पामरः ।
वैश्यत्वं सहसायाति वैश्यः शूद्रत्वमाप्नुयात् ।। १४ ।।
क्षत्रियोऽपि वरारोहे प्रजपेद् यदेकधा ।
ब्राह्मणत्वं ततो याति सहसा परमेश्वरि ।। १५ ।।
वैश्यस्तु परमेशानि क्षात्रत्वं याति तत्क्षणात् ।
ब्राह्मणोऽपि नरश्रेष्ठः साक्षाद् ब्रह्म न संशयः ।। १६ ।।
शूद्रस्तु परमेशानि वैश्यत्वं याति पार्वति ।
इयं विद्या वरारोहे सदा भागवताभिधा ।। १७ ।।
इमां विद्यां महेशानि मात्रामेकादशाक्षरीम् ।
अज्ञात्वा परमेशानि पुराणं यस्तु वाचयेत् ।। १८ ।।
स याति नरकं घोरं सदा संसर्गिणा सह ।
तस्माद् यत्नेन देवेशि वर्जनीयः स तु द्विजः ।। १९ ।।

श्रीदेव्युवाच—

शूद्रस्य परमेशानि नाधिकारो वृषध्वज ।
वह्निजायान्वितां विद्यां शूद्रस्य कथमुच्चरेत् ।। २० ।।

श्रीईश्वर उवाच—

तन्त्रोक्तं प्रणवं देवि वह्निजायाञ्च सुन्दरि ।
प्रजपेत् सततं देवि नात्र कार्या विचारणा ।। २१ ।।
शक्तिविद्यान्विता देवि जायते यदि पार्वति ।
प्रजपेत् सहसा देवि. तदा सिद्धिश्च जायते ।। २२ ।।
गायत्र्यक्षरसंयुक्तं न जपेद् भागवताभिधाम् ।
शूद्रस्य परमेशानि विद्यां भागवतीं शृणु ।। २३ ।।
मन्मथं त्रिगुणं देवि समुद्धृत्य वरानने ।
प्रथमं चतुर्दशं दत्त्वा स्वयं प्रणवरूपिणीम् ।। २४ ।।
वह्निजायां परे दत्त्वा प्रजपेद् दशधा यदि ।
शूद्रोऽपि परमेशानि वैश्यत्वं याति तत्क्षणात् ।। २५ ।।
तदैव महती सिद्धि: शूद्रस्य कमलेक्षणे ।
इमां भागवतीं विद्यां स्वागमं विद्धि पार्वति ।। २६ ।।
स्वागमं परमं ब्रह्म अनन्तशक्तिसंयुतम् ।
तव स्नेहात् समाख्यातं सुगोप्यं कमलेक्षणे ।। २७ ।।
सारात्सारं महेशानि विद्यां भागवताभिधाम् ।
शूद्रस्य सकलं देवि कथयामि वरानने ।। २८ ।।
मन्मथत्रयमुद्धृत्य धीकारं तदनन्तरम् ।
वह्निजायां परे दत्त्वा मन्मथत्रयमुद्धरेत् ।। २९ ।।
इयं भागवती विद्या शूद्रवाच्या विधीयते ।
इति ते कथितं तत्त्वं महाभक्त्या वरानने ।। ३० ।।
कस्मैचित् प्रवक्तव्यं यदीच्छेदात्मन: सुखम् ।
शान्ताय ऋजवे देवि भक्तिश्चाण्डालजातिषु ।। ३१ ।।

अभक्ताय महेशानि ब्राह्मणाय न दापयेत् ।
अभक्तेभ्योऽपि पुत्रेभ्यो न दद्यात् कमलेक्षणे ।। ३२ ।।
भक्ताय शान्तचित्ताय दद्याद् विद्यां वरानने ।
अभक्तेभ्योऽपि पुत्रेभ्यस्तत्र मृत्युमवाप्नुयात् ।। ३३ ।।
यत् किञ्चिद् दृश्यते देवि त्रैलोक्यं सचराचरम् ।
तत्सर्वं परमेशानि शक्तियुक्तं सुनिश्चितम् ।। ३४ ।।
सर्वतत्त्वं महेशानि परा शक्तिश्च मोहिनी ।
रूपादि यानि तत्त्वानि तानि तत्त्वानि कुण्डली ।। ३५ ।।
रूपं हि षड्विधं देवि सर्वतन्त्रेषु निश्चितम् ।
रसस्तु षड्विधः स्वाहा नानास्वादः स्यान्निश्चितम् ।। ३६ ।।
गन्धं हि द्विविधं देवि सर्वशक्तियुतं प्रिये ।
अन्यानि यानि तत्त्वानि चतुर्विंशति सुन्दरि ।। ३७ ।।
सर्वं शक्तिमयं विज्ञे क्रमेण कमलेक्षणे ।
शुक्लं रक्तं तथा पीतं हरितं कृष्णमेव च ।। ३८ ।।
विचित्राणि क्रमतो वर्णं कृष्णवर्णं प्रकीर्त्तितम् ।
रसस्तु द्विविधं देवि सुगन्धि प्रतिगन्धकम् ।।
एवं सर्वं विजानीयात् सदा शक्तिमयं प्रिये ।। ३९ ।।

।। इति श्रीभूतशुद्धितन्त्रे हरगौरीसंवादे द्वादशः पटलः ।। १२ ।।

अथ त्रयोदश: पटल:

श्रीईश्वर उवाच—

अथ वक्ष्यामि देवेशि विद्यां शक्तिमयीं प्रिये।
प्रणवं प्रथमं देवि उद्धृत्य कमलानने ॥ १॥
तत: कामं समुद्धृत्य प्रणवं तदनन्तरम्।
तत: प्रणवमुद्धृत्य मायाबीजं समुद्धरेत् ॥ २॥
प्रणवं पुनरुच्चार्य श्रृणु देवि वरानने।
कामबीजं समुद्धृत्य प्रणवमुद्धरेत् तत: ॥ ३॥
ततो मायां समुद्धृत्य (वित्तोद्धारं) वरानने।
तत: परं महेशानि कन्दर्पमुद्धरेत् प्रिये ॥ ४॥
सर्वान्ते वह्निललनां दत्वा जपं समारभेत्।
एषा तु परमेशानि विद्या सप्तदशाक्षरी ॥ ५॥
वैष्णवे गाणपत्ये च शैवे च परमेश्वरि।
शाक्तेषु परमेशानि दशविद्या सुशस्यते ॥ ६॥
एषा विद्या वरारोहे सर्वशक्तिमयी प्रिये।
सर्वशक्तिमयीं विद्यां न जपेत् यदि पामरः ॥ ७॥
सर्वं तस्य वृथा देवि हानि: स्यादुत्तरोत्तरम्।
वृथा पूजा महेशानि जपस्तस्य वृथा भवेत् ॥ ८॥
न्यासञ्च विफलं तस्य भूतशुद्धिश्च पार्वति।
प्राणायामं महेशानि तथैवाचमनं प्रिये ॥ ९॥
सर्वाणि तस्य विफलं जायते कमलानने।
तस्मादादौ जपेद् विद्यां सप्तदशाक्षरीं प्रिये ॥ १०॥

न जपेद् यदि देवेशि ज्ञात्वा पूजां समाचरेत् ।
सर्वशास्त्रेषु देवेशि वैष्णवे च विशेषत: ।। ११ ।।
शैवे च गाणपत्ये च प्रशस्ता शक्तिरूपिणी ।
आदौ विद्या महेशानि दशधा जपमाचरेत् ।। १२ ।।
भूतशुद्ध्यादिकं सर्वं तत: साधक आरभेत् ।

श्रीईश्वर उवाच—

भूतशुद्धिं विधायेत्थं मातृकान्यासमाचरेत् ।
तत: परं महेशानि प्राणायामं वरानने ।। १३ ।।
प्राणायामं विना देवि नहि पूजां समाचरेत् ।
प्राणायामत्रयं दत्वा आसनानि समाचरेत् ।। १४ ।।

।। इति श्रीभूतशुद्धितन्त्रे हरपार्वतीसंवादे त्रयोदश: पटल: ।।१३।।

अथ चतुर्दश: पटल:

मन्त्रार्थं मन्त्रचैतन्यं योनिञ्चापि न वेत्ति य: ।
शतकोटि जपेनापि तस्य विद्या न सिध्यति ॥ १ ॥
देवदेव महादेव रहस्यं पूर्वसूचितम् ।
एतत्तत्त्वं महादेव कृपया वद शङ्कर ॥ २ ॥

श्रीईश्वर उवाच—

मन्त्रार्थं परमेशानि सावधानावधारय ।
तथा च मन्त्रचैतन्यं निर्वाणपदमुत्तमम् ॥ ३ ॥
प्रसङ्गात् परमेशानि निवदामि तवाज्ञया ।
मूलाधारे मूलविद्यां भावयेदिष्टदेवताम् ॥ ४ ॥
शुद्धस्फटिकसङ्काशां भावयेत् परमाक्षरीम् ।
भावयेदक्षरश्रेणीमिष्टविद्यां सनातनीम् ॥ ५ ॥
मुहूर्तार्द्धं विभाव्यैतां पञ्चध्यानपरो भवेत् ।
ध्यानं कृत्वा महेशानि मुहुर्त्तार्द्धं तत: परम् ॥ ६ ॥
ततो जीवो महेशानि मनसा कमलेक्षणे ।
स्वाधिष्ठानं ततो गत्वा भावयेदिष्टदेवताम् ॥ ७ ॥
बन्धुकारुणसङ्काशां जपासिन्दूर आकृतिम् ।
विभाव्य अक्षरश्रेणीं पद्ममध्यगतां शुभाम् ॥ ८ ॥
ततो जीव: प्रसन्नात्मा पक्षिणा सह सुन्दरी ।
मणिपूरं ततो गत्वा भावयेदिष्टदेवताम् ॥ ९ ॥
विभ्राम अक्षरश्रेणीं पद्ममध्यगतां पराम् ।
शुद्धस्फटिकसङ्काशां शिववक्षोपरि स्थिताम् ॥ १० ॥

ततो जीवो महेशानि पक्षिणा सह पार्वति ।
हृत्पद्मं प्रययौ शीघ्रं नीरजायतलोचने ।। ११ ।।
इति विद्यां महेशानिं भावयेत् कमलोपरि ।
विभाव्य अक्षरश्रेणीं महामरकतप्रभाम् ।। १२ ।।
ततो जीवो वरारोहे विशुद्धं प्रययौ प्रिये ।
तत्पद्मगहनं गत्वा पक्षिणा जीव पार्वति ।। १३ ।।
इष्टविद्यां महेशानि आकाशोपरि भावयेत् ।
विभाव्य अक्षरश्रेणीं हरिद्वर्णं वरानने ।। १४ ।।
तत्र आज्ञापुरं देवि प्रययौ जीव पार्वति ।
पक्षिणा सह देवेशि खञ्जनाक्षि शुचिस्मिते ।। १५ ।।
इष्टविद्यां महेशानि साक्षाद् ब्रह्मस्वरूपिणीम् ।
विभाव्य अक्षरश्रेणीं चतुर्वर्णानुरञ्जिताम् ।। १६ ।।
आज्ञाचक्राणि (सम्भाव्य) विभाव्य वरवर्णिनि ।
षट्चक्रे परमेशानि ध्यानं कृत्वा शुचिस्मिते ।। १७ ।।
ध्यानेन परमेशानि यद्रूपं समुपस्थितम् ।
तदेव परमेशानि मन्त्रार्थं विद्धि पार्वति ।। १८ ।।
प्रपञ्चानि ततोऽतीत्य जीवस्तु पक्षिणा सह ।
प्रययौ परमं रम्यं निर्वाणं परमं पदम् ।। १९ ।।
सहस्रारं शिवपुरं तन्मध्यो सात्त्विकीं पुरीम् ।
कौशिकीं सततं देवि पुरीं शक्तिमयीं प्रिये ।। २० ।।
पक्षिणा सह देवेशि जीवः शीघ्रं प्रयाति हि ।
विभाव्य अक्षरश्रेणीममृतान्तु रसायनीम् ।। २१ ।।
तत् सदा शिवपुरं रम्यं कल्पवृक्षतलस्थितम् ।
नानारत्नसमाकीर्णं तन्मूलं कमलानने ।। २२ ।।

वृक्षञ्च परमेशानि सततं त्रिगुणात्मकम् ।
पञ्चभूतात्मकं वृक्षं पञ्चशाखासमन्वितम् ।। २३।।
चतु: शाखा चतुर्वेदं चक्रतत्त्वसमन्वितम् ।
चतुर्वर्णयुतं पुष्पं शुक्लं रक्तं शुचिस्मिते ।। २४।।
पीतं कृष्णं महेशानि पुष्पद्वयं परं शृणु ।
हरितञ्च महेशानि विचित्रं सर्वमोहनम् ।। २५।।
षट्पुण्यञ्च महेशानि .... मिद स्मृतम् ।
अन्यानि यानि शाखानि क्षुद्राणि नीललोचने ।। २६।।
तानि सर्वाणि पत्राणि सर्वशास्त्राणि सुन्दरि ।
त्वगस्थिमेधामज्जानि वृक्षशाखानि च प्रिये ।। २७।।
तानि सर्वाणि देवेशि इन्द्रियाणि प्रकीर्त्तितम् ।
सर्वशक्तिमयीं देवि दिव्यां नीरजलोचने ।। २८।।
एवंभूतं महावृक्षं भ्रमरै: परिशोभितम् ।
इतिहासपुराणानि सर्वाणि वृक्षसंस्थितम् ।। २९।।
कोकिलै: परमेशानि शोभितं बहुपक्षिभि: ।
नानापक्षियुतं रम्यं दिव्यस्त्रीगणसंयुतम् ।। ३०।।
देवदानवगन्धर्वशोभितं कमलानने ।
बन्धुभि: शोभितं देवि गणै रत्नादिकाङ्क्षिभि: ।। ३१।।
सूक्ष्मं हि परमं दिव्यं पर्यङ्कं सर्वमोहनम् ।
चन्द्रकोटिसमं देवि सर्वकोटिसमप्रभम् ।। ३२।।
शीतांशुरश्मिसंयुक्तं नानागन्धानुमोदितम् ।
नानापुष्पसमूहेन रचितं हेममालया ।। ३३।।
ततः परं महेशानि सदाशिव: स्वयं पुन: ।
जीव: पक्षियुतो देवि भावयेत् तत्र पार्वति ।। ३४।।

सदाशिवो महेशानि महाकुण्डलिनीयुतः ।
एवं कल्पद्रुमं ध्यात्वा तदधो रत्नवेदिकाम् ।। ३५ ।।
तत्रोपरि महेशानि पर्यङ्कं भावयेत् प्रिये ।
कामिनीकोटिसंयुक्तं चामरैर्हस्तसंस्थितम् ।। ३६ ।।
एवं विभाव्य मनसि सदाजीवं शुचिस्मिते ।
यस्य यस्य महेशानि यदिष्टं कमलानने ।। ३७ ।।
तस्य ध्यानसमायुक्तो मनसा परमेश्वरि ।
जीवो ध्यानपरो भूत्वा जपेदष्टशतं प्रिये ।। ३८ ।।
मन्त्राक्षराणि देवेशि मातृकापुटितं क्रमात् ।
कृत्वा जीवः प्रसन्नात्मा जपेदष्टशतं प्रिये ।। ३९ ।।
अनुलोमविलोमेन कुर्यात् परमयत्नतः ।
अनेन क्रमतो देवि चैतन्यं विद्धि सुन्दरि ।। ४० ।।
मन्त्रार्थं मन्त्रचैतन्यं कथितं तव भक्तितः ।
न कस्मैचित् प्रवक्तव्यं यदीच्छेच्छुभमात्मनः ।। ४१ ।।
इदं रहस्यं परमं गोपनीयं वरानने ।
शिष्याय भक्तियुक्ताय साधकाय प्रकाशयेत् ।। ४२ ।।
वैष्णवेऽपि महेशानि कुर्याच्चैतन्यमद्भुतम् ।
विष्णुमन्त्रे महेशानि शिवमन्त्रेऽप्युपासते ।। ४३ ।।
चैतन्यं बहुरत्नेन वैष्णवो यत्नतश्चरेत् ।
ततः सिद्धो भवेन्मन्त्रो विद्या च कमलानने ।। ४४ ।।
सिद्धमन्त्रस्तु यः कुर्यात् स शिवो नात्र संशयः ।
ब्रह्माण्डभाण्डमध्ये तु विहरेत् स च साधकः ।। ४५ ।।
शतकोटि महेशानि तत्पुरश्चरणं स्मृतम् ।
चैतन्यरहितं देवि यो जपेद् न च पापकृत् ।। ४६ ।।

मन्त्रार्थं मन्त्रचैतन्यं सुगोप्यं भुवनत्रये ।
तव भक्त्या मयाख्यातं दासोऽहं तव सुन्दरि ।। ४७ ।।
अहं मृत्युञ्जयो देवि प्रसादात् तव सुन्दरि ।
त्वद्वक्त्राम्बुजपीयूषपानेन कमलानने ।। ४८ ।।
वज्रतुल्यं मम वपु: सदाविभववर्द्धनम् ।
ब्रह्माण्डं सकलं देवि तव रूपमयं सदा ।। ४९ ।।
या शक्ति: परमेशानि सा त्वं भवसि सर्वदा ।
कृपामयि महेशानि प्रकृति: शरीरमाश्रिता ।। ५० ।।
सती त्वं परमेशानि पार्वतीत्वं गता प्रिये ।
सतीत्वं परमं प्राप्ता इदानीं पार्वती प्रिये ।। ५१ ।।
सती स्नेहं महेशानि त्यक्त्वा सुन्दरि यत् कृता ।
पार्वतीत्वं गता भद्रे मेनकायां शुचिस्मिते ।। ५२ ।।
एतस्मिन्नन्तरे काले सदा ध्यानपरो ह्यहम् ।
इति ध्यानं समागच्छन् भूत्वा तिष्ठामि सुन्दरि ।। ५३ ।।
ध्यानमार्गपरो भूत्वा करोमि स्वागमं जपम् ।
स्वावासं शक्तिरूपं सदा यद् हृदि संस्थितम् ।। ५४ ।।
स्वावासं वर्णपुञ्जानि नानाविद्यानि पार्वति ।
नानाविद्यासु देवेशि दश विद्या प्रगीयते ।। ५५ ।।
एतानि स्वागमं देवि सारात्सारं परात्परम् ।
जपित्वा लक्षवर्षाणि स्वागमं शक्तिरूपिणम् ।। ५६ ।।
सिद्धिं गता महेशानि स्वागमे परमेश्वरि ।
ध्यानमार्गं परित्यज्य तव पादेषु गीयते ।। ५७ ।।
यदिष्टं ध्यानमार्गेण तत्सर्वं कथयामि ते ।
स्वागमं हि विना देवि न किञ्चिद् वर्त्तते प्रिये ।। ५८ ।।

सर्वं हि परमेशानि ब्रह्माण्डं स्वागमे स्थितम् ।
स्वागमाच्च प्रसूयन्ते कोटिशः कुण्ड(म) ग्नयः ।। ५९ ।।
ब्रह्माण्ड कोटिशो देवि निर्माणं स्वागमात् प्रिये ।
पुराणानि महेशानि तन्त्रणि विविधानि च ।। ६० ।।
यत् किञ्चिद् दृश्यते देवि स्थूलसूक्ष्मं शुचिस्मिते ।
तत् सर्वं परमेशानि स्वागमात् कमलानने ।। ६१ ।।
सृष्टिञ्च कुरुते देवि ब्रह्मा स्वागमात् कमलानने ।
स्थितिञ्च कुरुते विष्णुः स्वागमाद् नगनन्दिनि ।। ६२ ।।
संहरामि जगत् सर्वं त्रैलोक्यं सचराचरम् ।
ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च सर्वे स्वागमरूपिणः ।। ६३ ।।
स्वागमो ब्रह्मणो रूपं स्वागमं परमं पदम् ।
तेजःपुञ्जं महेशानि यदुक्तं कमलानने ।। ६४ ।।
तेजःपुञ्जन्तु देवेशि स्त्रीरूपं स्वागमं प्रिये ।
स्वागमं मुक्तिकैवल्यं निर्वाणपदमव्ययम् ।। ६५ ।।
स्वागमन्तु विना देवि सदेवासुरमानुषम् ।
स्वागमं परमेशानि मम इष्टं सदा प्रिये ।।
रहस्यं स्वागमोपेतं प्रसङ्गात् कथितं मया ।। ६६ ।।

।। इति श्रीभूतशुद्धितन्त्रे हरपार्वतीसंवादे चतुर्दशः पटलः ।।१४।।

अथ पञ्चदश: पटल:

श्रीईश्वर उवाच–

धन्यं यशस्यमायुष्यं कलिकल्मषनाशनम् ।
य: कुर्यान्मातृकान्यासं स एव श्रीसदाशिव: ।। १ ।।

विना न्यासं महेशानि यो जपेन्मातृकाक्षरम् ।
स याति नरकं घोरं विघ्नस्तस्य पदे पदे ।। २ ।।

ब्रह्मादयोऽपि यां कृत्वा सृष्टिस्थित्यन्तकारका: ।
द्वारकानायक: कृष्ण: यां कृत्वापि युगे युगे ।। ३ ।।

यां कृत्वा परमेशानि श्रीकृष्ण: स्त्रीषु मोहन: ।
मातृकावर्णमाश्रित्य श्रीकृष्ण: कमलानने ।। ४ ।।

षोडशस्त्रीसहस्राणि स रेमे मातृकारणात् ।
श्रीरामश्च महेशानि अयोध्यायां वरानने ।। ५ ।।

वीर्याधिकारी देवेशि भुङ्क्ते राज्यमकण्टकम् ।
दशवर्षसहस्राणि रामो राज्यमचीकरत् ।। ६ ।।

हत्वा च त्रिविधान् वीरान् वारणादिनिशाचरान् ।
मातृकावर्णमाश्रित्य सर्वं कुर्याद्रघूत्तम: ।। ७ ।।

पञ्चाशन्मातृकां देवीं जननीं विश्वमोहिनीम् ।
पूर्वोक्ततन्त्रवद् देवि सर्वं कुर्याद् विचक्षण: ।। ८ ।।

प्रथमं मातृकागायत्रीं ध्यानपूर्वां शुचिस्मिते ।
ततो जपं मातृकाया: कुर्यात् साधकयत्नत: ।। ९ ।।

षडङ्गयुगलं देवि तत: कुर्यात् समाहित: ।
ततस्तु मातृकाध्यानं बहिर्न्यासं तत: परम् ।। १० ।।

ततः परं महेशानि मातृकापानमुत्तमम् ।
एवमष्टमकं देवि मातृकान्यासमाचरेत् ॥ ११ ॥
पठित्वा कवचं देवि देहेषु न्यासमाचरेत् ।
न्यासस्य परमेशानि वरस्य गुरुरूपकम् ॥ १२ ॥
यन्नोक्तं सर्वतन्त्रेषु प्रसङ्गात् कथयामि ते ।
त्रिगुणस्य महेशानि न्यासं वक्ष्यामि संशृणु ॥ १३ ॥
यं विना परमेशानि व्यर्थ..... ।
शिवविष्णुब्रह्मयुतं बिन्द्वर्धचन्द्रसंयुतम् ॥ १४ ॥
रजः सत्त्वं तमो देवि अर्द्धं योनी शुचिस्मिते ।
सर्वोपरि महेशानि बिन्दुं ब्रह्मस्वरूपिणम् ॥ १५ ॥
न्यासञ्च त्रिगुणोपेतं विन्यसेत् तस्य सन्धिषु ।
पञ्चाशन्मातृकास्थाने त्रिगुणं न्यासमाचरेत् ॥ १६ ॥
ततो भावय देवेशि न्यासं त्रैलोक्यमोहनम् ।
न्यासस्य परमेशानि रहस्यं परमाद्भुतम् ॥ १७ ॥
प्रपञ्चानां महेशानि दलेषु त्रिगुणं न्यसेत् ।
गतञ्च परमेशानि त्रिधा वर्तनतो भवेत् ॥ १८ ॥
अष्टधा त्रिगुणं देवि सहस्रारे ततो न्यसेत् ।
अष्टोत्तरशतं देवि भिन्नायां त्रिगुणं न्यसेत् ॥ १९ ॥
न्यासाधिकारी देवेशि ततो भवति साधकः ।
त्रिगुणन्यासमात्रेण अधिकारीति गीयते ॥ २० ॥
अन्यथा विफलं न्यस्यं जपञ्च विफलं भवेत् ।
न्यासञ्च विविधं देवि नानातन्त्रेषु गीयते ॥ २१ ॥
मातृकापरमाध्यानं सदा ब्रह्मादिभिः प्रिये ।
न्यासानां परमेशानि मातृका विश्वमोहिनी ॥ २२ ॥

स्रष्टा च परमेशानि गीयते आगमैः प्रिये ।
तस्मात्तु यत्नतो देवि मातृकान्यासमाचरेत् ।। २३।।
रहस्यं परमं दिव्यं त्रिगुणन्यासकर्मणि ।
अतः परं मातृकायाः षोढा मोक्षप्रदायिनी ।। २४।।
अकृत्वा मातृकां षोढां न्यासमन्यं करोति यः ।
षोढा च विफलं तस्य मातृका विफलं भवेत् ।। २५।।
कृत्वा तु परमेशानि यानि न्यासानि आचरेत् ।
सफलानि सदा तस्य अन्यथा रोदनं वने ।। २६।।
तस्मात्तु यत्नतः षोढां शृणु देवि वरानने ।
षोढा तु परमेशानि साक्षाद् ब्रह्मस्वरूपिणी ।। २७।।
निरक्षरां साक्षरां वा कोटिचन्द्रसमप्रभाम् ।
ब्रह्मविष्णुनुतां रम्यां मम सम्पुटसंस्थिताम् ।। २८।।
मम प्राणसमां विद्यां साक्षाज्ज्योतिर्मयीं शिवाम् ।
मातृषोढां वरारोहे सावधानावधारय ।। २९।।
मन्त्रौङ्कारक्रमेणैव प्रसङ्गात् कथयामि ते ।
त्रिगुणे पुटितां कृत्वा पञ्चाशन्मातृकां प्रिये ।। ३०।।
परयत्नेन देवेशि पञ्चाशत् स्थानसन्धिषु ।
प्रथममनुलोमे तु विलोमं तदनन्तरम् ।। ३१।।
ततः परं वरारोहे त्रिगुणं न्यासमाचरेत् ।
अष्टोत्तरशतं कृत्वा सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ।। ३२।।
न्यासमात्रेण देवेशि जीवन्मुक्तो भवेन्नरः ।
प्रपञ्चानां दले देवि प्रथमं न्यासमाचरेत् ।। ३३।।
ततः परं महेशानि बाह्यन्यासं समाचरेत् ।
शूद्रस्तु परमेशानि चतुर्दशस्वरं न्यसेत् ।। ३४।।

कवचं हि विना देवि प्रथमं न्यासमाचरेत् ।
चतुर्दशस्वरं पुण्यं दीर्घप्रणवमुच्यते ।।
तस्मात् सर्वत्र शूद्रस्तु दीर्घप्रणवमुच्यते ।। ३५ ।।

।।इति श्रीभूतशुद्धितन्त्रे हरपार्वतीसंवादे पञ्चदशः पटलः ।।१५।।

अथ षोडशः पटलः

श्रीईश्वर उवाच—

प्राणायामं महेशानि प्रसङ्गात् कथयामि ते ।
जीवशुद्धिं मनःशुद्धिं प्राणायाममिदं स्मृतम् ॥ १॥
द्विविधं परमेशानि प्राणायामं समाचरेत् ।
प्राणायामं विना देवि न पूजां न जपञ्चरेत् ॥ २॥
सगर्भञ्च विगर्भञ्च प्राणायामं वरानने ।
जपध्यानादिभिर्युक्तं सगर्भं कमलानने ॥ ३॥
विगर्भञ्च तथा देवि वर्णहीनं भवेद् ध्रुवम् ।
पूरयेत् षोडशैर्वायुमिडया परमेश्वरि ॥ ४॥
चतुःषष्ट्या धारयेत्तु चित्रामध्यगतां प्रिये ।
रेचयेत् कुम्भकार्धेन नाड्या मध्यमया सदा ॥ ५॥
एवं द्वादशाद् देवि प्राणायामं समाचरेत् ।
प्राणायामं महेशानि महायोगमयं सदा ॥ ६॥
योगं विना महेशानि मन्त्रसिद्धिर्न जायते ।
द्वयोर्द्वयोर्नामियोगो ब्रह्मसंसिद्धिकारणम् ॥ ७॥
एवं हि मनसा देवि सदा योगं समभ्यसेत् ।
यस्य यस्य च देवस्य यथा भूषणवाहनम् ॥ ८॥
तदेव पूजने तस्य चिन्तयेत् पूरकादिभिः ।
पूरकं धारकं देवि रेचकं नगनन्दिनि ॥ ९॥
सर्वशक्तिमयं देवि सर्वतन्त्रेषु निश्चितम् ।
वेदान्ते ब्रह्म निर्णितम् ॥ १०॥

वैशेषिके तु देवेशि परमाणुर्निगीर्यते ।
न्यासे च परमेशानि ईश्वरं न्याससम्मतम् ।। ११ ।।
.... पुरुषं कूटरूपिणम् ।
मीमांसया तथा देवि ब्रह्मकर्म प्रगीयते ।। १२ ।।
वेदादौ तुर्यचैतन्यं गीयते सततं प्रिये ।
तत्पुरोऽप्यस्ति देवेशि गुप्तब्रह्म सनातनम् ।। १३ ।।
निरिन्द्रियं निश्चलं हि साक्षात् सुप्तमिव स्थितम् ।
एतत् सर्वं महेशानि शवरूपं निरिन्द्रियम् ।। १४ ।।
सर्वेषां परमेशानि शक्तिः प्रकृतिरूपिणी ।
तस्मात् सर्वेषु देवेषु शक्तेः प्राधान्यमुच्यते ।। १५ ।।
शक्तिः कुण्डलिनी समस्तजननी शतधा वर्त्तनमयी ।
सदा ताञ्च नमाम्यात्मभूतये कमलेक्षणे ।। १६ ।।
ततः शक्तिं विना देवि ब्रह्माद्याः शवरूपवत् ।
शवत्वं सर्वदेवेषु विना शक्तिं शुचिस्मिते ।। १७ ।।
शवरूप इवायाति परं ब्रह्म सदा प्रिये ।
शक्तियुक्तं यदा ब्रह्म तदा देवत्वमाप्नुयात् ।। १८ ।।
स्वागमं हि महेशानि प्रकृतिं विद्धि पार्वति ।
स्वागमे सर्ववेदानि नानातन्त्राणि विद्यते ।। १९ ।।
स्वागमं हि विना देवि न किञ्चिद् विद्यते प्रिये ।
तस्मात्तु परमेशानि सर्वं प्रकृतिमयं स्मृतम् ।। २० ।।
ब्रह्माण्डं कोटिनिर्माणं सर्वशक्तियुतं सदा ।
आधारञ्च तथा देयं पाण्डित्यं यस्तु पार्वति ।। २१ ।।
मूकत्वं कवितां देवि यद्यदन्यं शुचिस्मिते ।
तत्सर्वं परमेशानि शक्तिं विद्यात् शुचिस्मिते ।। २२ ।।

शक्तिर्हि परमेशानि ब्रह्मद्वन्द्वं सदा प्रिये ।
शब्दब्रह्म परंब्रह्म शक्तियुक्तं सदा प्रिये ।। २३।।
एवं ब्रह्मा महेशानि शब्दब्रह्म प्रशस्यते ।
शब्दस्य कारणं देवि मातृकां ब्रह्मरूपिणीम् ।। २४।।
अत एव महेशानि सदा मम हृदि स्थितम् ।
तव भक्त्या मया ख्यातं सुगोप्यं हि शुचिस्मिते ।
न कस्मैचित् प्रवक्तव्यं यदीच्छेत् शुभमात्मनः ।। २५।।

।। इति श्रीभूतशुद्धितन्त्रे हरपार्वतीसंवादे षोडश: पटल: ।।१६।।

अथ सप्तदश: पटल:

श्रीईश्वर उवाच—

एतत् तन्त्रं महेशानि स्वर्गमर्त्यरसातले ।
प्रशस्तं स्यात् सदा देवि नान्यथा मम भाषितम् ॥ १ ॥

यस्मिन् राज्ये महेशानि एतत् तन्त्रं हि वर्त्तते ।
नोत्पातस्तत्र देवेशि न च भीति: कदाचन ॥ २ ॥

नाशयुर्व्याधयो देवि तस्मिन् राज्ये न कुत्रचित् ।
न च मारीभयं तत्र न च रोगस्तदा प्रिये ॥ ३ ॥

सर्वधर्मेषु यद्धर्म: सर्वयज्ञेषु यत् फलम् ।
तत्फलं लभते देवि पुस्तकस्य च पूजनात् ॥ ४ ॥

यद्गृहे विद्यते देंवि पुस्तकं मम दुर्लभम् ।
कामरूपसमं देवि तद्गृहं भुवि दुर्लभम् ॥ ५ ॥
पुस्तकञ्च महेशानि यद्गृहे विद्यते सदा ।
काश्यादीनि च तीर्थानि सर्वाणि तस्य मन्दिरे ॥ ६ ॥

यद्गृहे पुस्तकं देवि विद्यते कमलानने ।
सर्वदेवमय: सर्वदेवमय: सदा ॥ ७ ॥

एतत् तन्त्रं महेशानि सततं यस्य मन्दिरे ।
सर्वागममयं सोऽपि स नान्यथा तु कदाचन ॥ ८ ॥

सततं मन्दिरे यस्य एतत् तन्त्रं वरानने ।
सर्वशास्त्रसम: सोऽपि नान्यथा वचनं मम ॥ ९ ॥

संक्षेपेण भूतशुद्धिविवरणम्—

रमिति जलधारया वह्निप्राकारं विचिन्त्य स्वाङ्के उत्तानौ करौ कृत्वा सोऽहमिति जीवात्मानं हृदयस्थं दीपकलिकाकारं मूलाधारस्थकुलकुण्डलिन्या सह सुषुम्नावर्त्मना मूलाधारस्वाधिष्ठानमणिपूरकानाहतविशुद्धाज्ञाख्यषट्चक्राणि भित्त्वा शिरोऽवस्थिताधोमुखसहस्रदलकमलकर्णिकान्तर्गतपरमात्मनि संयोज्य तत्रैव पृथिव्यप्तेजोवाय्वाकाशगन्धरसरूपस्पर्शशब्दनासिका-जिह्वा-चक्षुस्त्वक्श्रोत्रवाक्पाणिपादपाय्वुपस्थप्रकृतिमनोबुद्ध्यहङ्काररूपचतुर्विंशतितत्त्वानि लीनानि विभाव्य यमिति वायुबीजं धूम्रवर्णं वामनासापुटे विचिन्त्य तस्य षोडशवारजपेन । वायुना देहमापूर्य नासापुटौ धृत्वा तस्य चतुःषष्टिवारजपेन कुम्भकं कृत्वा वामकुक्षिस्थकृष्णवर्णपापंपुरुषेण सह देहं संशोष्य तस्य द्वात्रिंशद्वारजपेन दक्षिणनासया वायुं रेचयेत्, दक्षिणनासापुटे रमिति वह्निबीजं रक्तवर्णं ध्यात्वा तस्य षोडशवारजपेन वायुना देहमापूर्य नासापुटौ धृत्वा तस्य चतुःषष्टिवारजपेन कुम्भकं कृत्वा पापपुरुषेण सह देहं मूलाधारोत्थितवह्निना दग्ध्वा तस्य द्वात्रिंशद्वारजपेन वामनासया भस्मना सह ठमिति चन्द्रबीजं शुक्लवर्णं वानासायां ध्यात्वा तस्य षोडशवारजपेन ललाटे चन्द्रं नीत्वा नासापुटौ धृत्वा रमिति वरुणबीजस्य चतुःषष्टिवारजपेन तस्माल्लंलाटस्थचन्द्राद् गलितसुधया मातृकावर्णात्मिकया समस्तदेहं विरच्य लमिति पृथ्वीबीजस्य द्वात्रिंशद्वारजपेन देहं सुदृढं विचिन्त्य दक्षिणेन वायुं रेचयेत् ।

॥ इति श्रीभूतशुद्धितन्त्रं समाप्तम् ॥

कङ्कालमालिनीतन्त्रम्

।। ॐ नमः श्रीगुरवे ।।

अथ प्रथमः पटलः

श्रीभैरवी उवाच—

त्रिपुरेश महेशान पार्वतीप्राणवल्लभ ।
जगद्वन्द्य शूलपाणे वर्णानां कारणं वद ।। १ ।।

श्रीभैरव उवाच—

कथयामि वरारोहे वर्णानां भेदमुत्तमम् ।
न प्रकाश्यं महादेवि ! तव स्नेहात् सुभाषिणि ।। २ ।।
यज्ज्ञात्वा योगिनो यान्ति निर्गुणत्वं मम प्रिये ।
तच्छृणुष्व स्वरूपेण महायौवनगर्विते ।। ३ ।।
शब्दब्रह्मस्वरूपं तद् आदिक्षान्तं जगत्प्रभुः ।
विद्युद्जिह्वा करालास्या गर्जिनी धूम्रभैरवी ।। ४ ।।
कालरात्रिर्विदारी च महारौद्री भयंकरी ।
संहारिणी करालिनी ऊर्ध्वकेश्युग्रभैरवी ।। ५ ।।
भीमाक्षी डाकिनी रुद्रडाकिनी चण्डिकेति च ।
एते वर्णाः स्वरा ज्ञेयाः कौलिनि व्यञ्जनान् श्रृणु ।। ६ ।।
क्रोधीशो वामनश्चण्डो विकार्युन्मत्तभैरवः ।
ज्वालामुखो रक्तदंष्ट्रो हसिताङ्गो वडवामुखः ।। ७ ।।
विद्युन्मुखो महाज्वालः कपाली भीषणो रुरुः ।
संहारी भैरवो दण्डी वलिभुगुग्रशूलधृक् ।। ८ ।।

सिंहनादी कपर्दी च करालग्निर्भयङ्करः ।
बहुरूपी महाकालो जीवात्मा क्षतजोक्षितः ॥ ९॥
बलभेदी रक्तपश्च चण्डीशो ज्वलनध्वजः ।
वृषध्वजो व्योमवक्त्रस्त्रैलोक्यग्रसनात्मकः ॥ १०॥
एते च व्यञ्जना ज्ञेयाः कादिक्षान्ताः क्रमादिताः ।
अकारादिक्षकारान्ता वर्णास्तु शिवशक्तयः ॥ ११॥
पञ्चाशच्च इमे वर्णा ब्रह्मारूपाः सनातनाः ।
येषां ज्ञानं विना वामे सिद्धिर्न स्याद् गुरुस्तनि ॥ १२॥
ते वर्णसागराः प्रोक्ता गुणत्रयमयाः शुभे ।
विद्युद्जिह्वा मुखं कृत्वा चण्डिकान्तं नगात्मजे ॥ १३॥
सत्त्वगुणमया वर्णा रजोगुणमयान् शृणु ।
क्रोधीशाद् दण्डिपर्यन्ता व्यञ्जना राजसाः स्मृताः ॥ १४॥
बलिभुग्वर्णमारभ्य त्रैलोक्यग्रसनावधि ।
ज्ञेयास्तमःस्वरूपास्ते तेभ्यो जातान् शृणु प्रिये ॥ १५॥
गुशब्दश्चान्धकारः स्याद् रुशब्दस्तन्निरोधकृत् ।
अन्धकारनिरोधित्वाद् गुरुरित्यभिधीयते ॥ १६॥
गकारः सिद्धिदः प्रोक्तो रकारः पापहारकः ।
उकारस्तु भवेद् विष्णुस्त्रितयात्मा गुरुः स्वयम् ॥ १७॥
आदावसौ जायते च शब्दब्रह्मसनातनः ।
वसुजिह्वा कालरात्र्या रुद्रडाकिन्यलङ्कृता ॥ १८॥
विषबीजं श्रुतिमुखं ध्रुवं हालाहलं प्रिये ।
ॐ चण्डीशः क्षतजारूढो धूम्रभैरव्यलङ्कृतः ॥ १९॥
नादबिन्दुसमायुक्तं लक्ष्मीबीजं प्रकीर्तितम् ।
श्रीं । क्रोधीशं क्षतजारूढं धूम्रभैरव्यलङ्कृतम् ॥ २०॥

नादबिन्दुयुतं देवि नामबीजं प्रकीर्तितम् ।
धीं (क्रोधीशो बलभृद्)
(वलिभुग्) धूम्रभैरवीनादबिन्दुभिः ।। २१ ।।
त्रिमूर्तिर्मन्मथः कामबीजं त्रैलोक्यमोहनम् ।
क्लीं । क्षतजस्थो व्योमवक्त्रो धूम्रभैरव्यलङ्कृतः ।। २२ ।।
नादबिन्दुसुशोभाढ्यं मायालज्जाह्वयं स्मृतम् ।
ह्रीं । व्योमास्यञ्च विदारीस्थं नादबिन्दुविराजितम् ।। २३ ।।
कूर्च्चकालं क्रोधबीजं जानीहि वीरवन्दिते ।
हूँ । व्योमास्यः कालरात्र्याढ्यो वर्मविद् बिन्दुसंयुतः ।। २४ ।।
कथितं वचनं बीजं कुलाचारप्रियेऽमले ।
हूँ । व्योमास्यं क्षतजारूढं डाकिन्या नादबिन्दुभिः ।। २५ ।।
ज्योतिर्मन्त्रं समाख्यातं महापातकनाशनम् ।
ह्रौं । नादबिन्दुसमायुक्तां समादायोग्रभैरवीम् ।। २६ ।।
भौतिकं वाग्भवं बीजं विद्धि सारस्वतं प्रिये ।
ऐं प्रलयाग्निर्महाजालः ख्यातोऽस्त्रमनुः शिवे ।। २७ ।।
रक्तक्रोधीशभीमाख्योऽङ्कुशोऽयं नादबिन्दुमान् ।
क्रौं । द्विठः शिवो बह्निजाया स्वाहा ज्वलनवल्लभा ।। २८ ।।
स्वाहास्वाहासंयुक्तं धूम्रभैरव्या रक्तस्य बलिभोजनम् ।
नादबिन्दुसमायुक्तं किङ्किणीबीजमुत्तमम् ।। २९ ।।
ह्रीं । नादबिन्दुसमायुक्तं रक्तस्थं बलिभोजनम् ।
करालास्यासनोपेतं विशिकाख्यं महामनुम् ।। ३० ।।
हूँ । विदार्या नेक्षितो गुह्ये वलिभुक् क्षतजोक्षितः ।
नादबिन्दुसमायुक्तो विज्ञेयः पिशिताशनः ।। ३१ ।।
धूमोज्ज्वलकरालाग्नि ऊर्ध्वकेशीन्दुबिन्दुभिः ।
युगान्तकारकं बीजं वीरपत्निप्रकाशितम् ।। ३२ ।।

संहारिण्या स्थितञ्चोर्ध्वं कशिनन्तु कपर्दिनम् ।
नादबिन्दुसमायुक्तं बीजं वैतालिकं स्मृतम् ।। ३३।।
सनादबिन्दुक्रोधीशं गुह्ये संहारिणीस्थितम् ।
कम्पिनीबीजमित्युक्तं चण्डिकाख्यं मनोहरम् ।। ३४।।
कपर्दिनं समादाय क्षतजोक्षितसंस्थितम् ।
संयुक्तं धूम्रभैरव्या ध्वाङ्क्षोऽग्र नादबिन्दुमान् ।। ३५।।
प्रीं । कदलीद्वयमादाय महाकालेन मण्डितम् ।
सनादस्तु नमित्युक्तं चण्डिकाख्यं पयोधरम् ।। ३६।।
ठँ ठँ । प्रलयाग्निस्थितो धूमध्वजो गुह्येशबिन्दुमान् ।
संयुक्तो धूम्रभैरव्या स्मृता फेत्कारिणी प्रिये ।। ३७।।
स्फ्रीं । क्षतजस्थं व्योमवक्त्रं बिन्दुखण्डेन्दलङ्कृतम् ।
खद्योतमिति विख्यातं ग्रसिनीकालरात्रियुक् ।। ३८।।
द्रूँ । क्षतजोक्षितमारूढं नादबिन्दुसमन्वितम् ।
विदारीभूषितं देवि बीजं वैवस्वतात्मकम् ।। ३९।।

।। इति दक्षिणाम्नाये सार्धलक्षग्रन्थे कङ्कालमालिनीतन्त्रे प्रथमः पटलः ।।१।।

अथ द्वितीयः पटलः

श्रीपार्वती उवाच–

देव देव महादेव नीलकण्ठ तपोधन।
योनिमुद्रां महादेव तत्त्वत्रयं परात्परम्।
एतदेव महादेव कथ्यतां मे पिनाकधृक् ॥ १॥

श्रीईश्वर उवाच–

शृणु वक्ष्यामि देवेशि दासोऽहं तव सुव्रते।
अतिगुह्य महापुण्यं तत्त्वत्रयं वरानने ॥ २॥
सारात् सारं परं गुह्यमतिगोप्यं सुनिश्चितम्।
शङ्कापि जायते देवि कथं तत्कथयाम्यहम् ॥ ३॥
कथयामि महेशानि आज्ञया तव भामिनि।
न चेत् तत् कथ्यते देवि तव क्रोधः प्रजायते ॥ ४॥
त्वया क्रोधे कृते देवि हानिः स्यान्मम कामिनि।
मन्त्रार्थं मन्त्रचैतन्यं धर्मार्थकामदं प्रिये ॥ ५॥
योनिमुद्रा महेशानि तृतीयं ब्रह्मरूपिणी।
अज्ञात्वा यो जपेन्मन्त्रं नहि सिद्धिः प्रजायते ॥ ६॥
ज्ञात्वा प्रारभ्य कुर्वीत ह्यकुर्वाणो विनश्यति।
योनिमुद्रा महेशानि साक्षान्मोक्षप्रसाधिनी ॥ ७॥
ततो योनिर्महेशानि प्रिये मम यथा प्रिये।
सततं परमेशानि दासोऽहं तव योनिना ॥ ८॥
तव योनिप्रसादेन मृत्युं जित्वा वरानने।
मृत्युञ्जयोऽहं देवेशि सततं कमलानने ॥ ९॥

तव योनौ महेशानि ब्रह्माण्ड सचराचरम् ।
तिष्ठन्ति सततं देवि ब्रह्माद्यास्त्रिदिवौकस: ॥ १० ॥
मयूरस्य महेशानि पुच्छे कृत्वा च अद्भुतम् ।
योन्याकारं महेशानि दृष्ट्वा कृष्ण: शुचिस्मिते ॥ ११ ॥
शिरे धृत्वा वरारोहे त्रैलोक्यं वशमानयेत् ।
तव योनिं महेशानि भावयामीत्यहर्न्निशम् ॥ १२ ॥
तत्रैव दृष्ट्वा ब्रह्माण्डं नान्यं पश्यामि कामिनि ।
कर्पूरपुलकोद्भूतं तव योनिपुरं परम् ॥ १३ ॥
तव योनिर्महेशानि तत्त्वत्रयसुपूजितम् ।
रेतोरज:समायुक्तं साक्षान्मन्मथमन्दिरम् ॥ १४ ॥
न जाने किं कृतं कर्म कालिके कमलेक्षणे ।
तव योनौ महादेवि अत एव वरानने ॥ १५ ॥
योनिमुद्रां योनिबीजं सततं परमेश्वरि ।
अहं मृत्युञ्जयो देवि योनिमुद्राप्रसादत: ॥ १६ ॥
योनिबीजं महेशानि निगदामि शृणु प्रिये ।
प्रथमे परमेशानि योगिनीं रुद्रयोगिनीम् ॥ १७ ॥
उत्कृत्य बहुयत्नेन बलबीजयुतं कुरु ।
बिन्द्वर्धचन्द्रसंयुक्तं बीजं त्रैलोक्यमोहनम् ॥ १८ ॥
बद्ध्वा तु योनिमुद्रां वै पूर्वोक्तक्रमत: प्रिये ।
योनिबीजं महेशानि अष्टोत्तरशतं जपेत् ॥ १९ ॥
अष्टोत्तरशतं जप्त्वा यत् फलं लभते प्रिये ।
माहात्म्यं तस्य देवेशि वक्तुं को वा क्षमो भवेत् ॥ २० ॥
य: करोति प्रसन्नात्मा रहस्ये योनिरूपिणीम् ।
ब्रह्माण्डं पूजयेत् तेन ब्रह्माद्यास्त्रिदिवौकस: ॥ २१ ॥

तव योनिर्महेशानि परं ब्रह्मस्वरूपिणी ।
तव योनिर्महेशानि भवस्य मोहिनी प्रिये ।। २२ ।।
तव योनिर्महेशानि सिद्धिसूत्रेण वेष्टयेत् ।
सिद्धिसूत्रं महेशानि त्रिप्रकारं वरानने ।। २३ ।।
इडा च पिङ्गला चैव सुषुम्नात्रितयं तथा ।
सदानन्दमयीं योनिं नानासुखविलासिनीम् ।। २४ ।।
शृङ्गारसमये देवि नान्तं गच्छामि पार्वति ।
मम लिङ्गो महेशानि भिनत्ति सकलं जगत् ।। २५ ।।
तथापि परमेशानि नान्तं गच्छामि कामिनि ।
तव योनिर्महेशानि न जाने कीदृशीं गतिम् ।। २६ ।।
तव योनिर्महेशानि आद्या प्रकृतिरूपिणी ।
सदा कुण्डलिनीं योनिमहाकुण्डलिनीं पराम् ।। २७ ।।
यः सदा परमेशानि योनिं दृष्ट्वा वरानने ।
जपेद् बीजं वरारोहे भगाख्यं भगरूपिणीम् ।। २८ ।।
योनिं बद्ध्वा महेशानि भगबीजेन पार्वति ।
अष्टोत्तरशतं जप्त्वा मम तुल्यो भवेत् प्रिये ।। २९ ।।
तव योनौ महेशानि रमणं यत्नतश्चरेत् ।
तस्या रमणमात्रेण ब्रह्मविष्णुशिवात्मकः ।
स एव धनवान् वाग्मी वागीशसमतां व्रजेत् ।। ३० ।।

श्रीदेवी उवाच—

नीलकण्ठ महादेव रहस्यं कृपया वद ।
यदि नो कथ्यते देव विमुञ्चामि तदा तनुम् ।। ३१ ।।

श्रीईश्वर उवाच—

शृणु पार्वति कृष्णाङ्गि खञ्जनाक्षि सुलोचने ।
गोपनीयं रहस्यं हि सर्वकामफलप्रदम् ।। ३२ ।।

तिस्र कोट्यस्तदर्धेन शरीरे नाडिका मता: ।
तासु मध्ये दश प्रोक्तास्तासु तिस्रो व्यवस्थिता: ।। ३३ ।।
प्रधाना मेरुदण्डाग्रे चन्द्रसूर्याग्निरूपिणी ।
मज्जयित्वा सुषुम्नायामहं योगी सुरेश्वरि ।। ३४ ।।
षट्चक्रे परमेशानि भावयेद् योनिरूपिणीम् ।
प्रथमं परमेशानि आधारयुगपत्रकम् ।। ३५ ।।
वादिसान्त्यैश्चतुर्वर्णैर्द्रुतहेमसमप्रभम् ।
तडित्कोटिप्रभाकारं स्थानं परमदुर्लभम् ।। ३६ ।।
तत् कर्णिकायां देवेशि त्रिकोणमतिसुन्दरम् ।
इच्छाज्ञानक्रियारूपं ब्रह्मविष्णुशिवात्मकम् ।। ३७ ।।
मध्ये स्वयंभूलिङ्गं च कुण्डलीवेष्टितं सदा ।
त्रिकोणाख्यं तु देवेशि लकारं चिन्तयेत् तथा ।। ३८ ।।
ब्रह्माण्डं तत्र संचिन्त्य कामदेवं च चिन्तयेत् ।
बीजं तत्रैव निश्चिन्त्यं योनावादानमेव च ।। ३९ ।।
पदे च गमनं पायौ विसर्गं नसि कामिनि ।
घ्राणं संचिन्त्य देवेशि महेशि प्राणवल्लभे ।। ४० ।।
डाकिनीं परमाराध्यां शक्तिं च भावयेत् तत: ।
एतानि गिरिजे मात: पृथ्वीं नीत्वा गणेश्वरि ।। ४१ ।।
तन्मध्ये लिङ्गरूपं हि कुण्डलीवेष्टितं प्रिये ।
तत्र कुण्डलिनीं नित्यां परमानन्दरूपिणीम् ।। ४२ ।।
तत्र ध्यानं प्रकुर्वीत सिद्धिकामो वरानने ।
कोटिचन्द्रप्रभाकारां परंब्रह्मस्वरूपिणीम् ।। ४३ ।।
चतुर्भुजां त्रिनेत्राञ्च वराभयकरां तथा ।
तथा च पुस्तकं वीणां धारिणीं सिंहवाहिनीम् ।। ४४ ।।

गच्छन्ति स्वासनं भीमां नानारूपधरां पराम् ।
पूर्वोक्तां पृथ्वीं धन्यां गन्धे नीत्वा महेश्वरि ।। ४५ ।।
आकृष्य प्रणवेनैव जीवात्मानं नगेन्द्रजे ।
कुण्डलिन्या सह प्रेमे गन्धमादाय साधकः ।। ४६ ।।
सोऽहमिति मनुना देवि स्वाधिष्ठाने प्रवेशयेत् ।
तत्पद्मं लिङ्गमूलस्थं सिन्दूराभं च षड्दलम् ।। ४७ ।।
स्फुरद्विक्रमसंकाशैर्बादिनान्तैः सुशोभितम् ।
तत्कर्णिकायां वरुणं तत्रापि भावयेद्धरिम् ।। ४८ ।।
युवतिं राकिणीं शक्तिं चिन्तयित्वा वरानने ।
रसनेन्द्रिययूपस्थं जलञ्च कामलालसे ।। ४९ ।।
एतानि गन्धञ्च शिवे रसे नीत्वा विनोदिनीम् ।
जीवात्मानं कुण्डलिनीं रसञ्च मणिपूरके ।। ५० ।।
नीत्वा परमयोगेन पद्मं दिग्दलं प्रिये ।
नीलवर्णं तडिद्रूपं डादिफान्तैश्च मण्डितम् ।। ५१ ।।
तत्कर्णिकायां सुश्रोणि वह्निं सञ्चिन्त्य साधकः ।
तत्र रुद्रः स्वयं कर्ता संहारे सकलस्य च ।। ५२ ।।
लाकिनीशक्तिसंयुक्तो भावयेत् तं मनोहरे ।
तत्र चक्षुरिन्द्रियञ्च कृत्वा तेजोमयं यजेत् ।। ५३ ।।
एतं रसञ्च सुभगे रूपं नीत्वा महाभगे ।
जीवात्मानं कुण्डलिनीरूपञ्चानाहते नयेत् ।। ५४ ।।
बन्धूकपुष्पसंकाशं तत्पद्मं द्वादशारकम् ।
कादिठान्तैः स्फुरद्वर्णैः शोभितां हरवल्लभाम् ।। ५५ ।।
तत्कर्णिकायां वायुञ्च जीवस्थाननिवासिनम् ।
तत्र योनेर्मण्डलञ्च बाणलिङ्गविराजितम् ।। ५६ ।।

काकिनीशक्तिसंयुक्तं तत्र वायोस्त्वगिन्द्रियम् ।
एतद् रूपञ्च संयोज्य स्वर्गे रमणकामिनि ॥ ५७॥
जीवकुण्डलिनीं स्पर्शं विशुद्धौ स्थापयेत् ततः ।
धूम्रवर्णं कण्ठपद्मं षोडशस्वरमण्डितम् ॥ ५८॥
तत्कर्णिकायामाकाशं शिवञ्च कारिणीयुतम् ।
वाचं श्रोत्रं च आकाशे संस्थाप्य नगनन्दिनि ॥ ५९॥
एतानि स्पर्शं शब्दे च नीत्वा शाङ्करि मत्प्रिये ।
जीवं कुण्डलिनीं शब्दञ्चाज्ञापत्रे निधापयेत् ॥ ६०॥
नेत्रपद्मं शुक्लवर्णं द्विदलमक्षभूषितम् ।
तत्कर्णिकायां त्रिकोणं यद् बाणलिङ्गञ्च सङ्गतम् ॥ ६१॥
मनश्चात्र सदा भाति हाकिनीशक्तिलाञ्छितम् ।
बुद्धिप्रकृत्यहङ्कारलक्षितं तेजसा परम् ॥ ६२॥
जीवात्मानं कुण्डलिनीं मनश्चापि महेश्वरी ।
सहस्रारे महापद्मे मनश्चापि नियोजयेत् ॥ ६३॥
सहस्रारं नित्यपद्मं शुक्लवर्णमधोमुखम् ।
अकारादिक्षकारान्तैः स्फुरद्वर्णैर्विराजितम् ॥ ६४॥
तत्कर्णिकायां देवेशि अन्तरात्मा ततो गुरुः ।
सूर्यस्य मण्डलञ्चैव चन्द्रमण्डलमेव च ॥ ६५॥
ततो वायुर्महानादो ब्रह्मरन्ध्रं ततः स्मृतम् ।
तस्मिन् रन्ध्रे विसर्गञ्च नित्यानन्दं निरञ्जनम् ॥ ६६॥
तदूर्ध्वे शंखिनी देवि सृष्टिस्थित्यन्तकारिणी ।
तस्याधःस्था च देवेशि चतुर्मण्डलमध्यगम् ॥ ६७॥
त्रिकोणं तत्र सञ्चिन्त्य कैलासमत्र भावयेत् ।
इह स्थाने महादेवि स्थिरचित्तं विधाय च ॥ ६८॥

जीवजीवी गतव्याधिर्न पुनर्जन्मसंभवः ।
अत्र नित्योदिता वृद्धिक्षयहीना अमाकला ।। ६९ ।।
तन्मध्ये कुटिला निर्वाणाख्या सप्तदशी कला ।
निर्वाणाख्यान्तर्गता वह्निरूपा निरोधिका ।। ७० ।।
नादोऽव्यक्तस्तदुपरि कोट्यादित्यसमप्रभा ।
निर्वाणशक्तिः परमा सर्वेषां योनिरूपिणी ।। ७१ ।।
अस्यां शक्तौ शिवं ज्ञेयं निर्विकारं निरञ्जनम् ।
अत्रैव कुण्डलीशक्तिर्मुद्राकारा सुरेश्वरि ।। ७२ ।।
पुनस्तेन प्रकारेण गच्छन्त्याधारपङ्कजे ।
कथिता योनिमुद्रेयं मया ते परमेश्वरि ।। ७३ ।।
विना येन न सिद्धेन निहरेत् परमात्मना ।
तद् दिव्यामृतधाराभिर्लाक्षाभाभिर्महेश्वरि ।। ७४ ।।
तर्पयेद् देवतां योगी योगेनाऽनेन साधकः ।
कुण्डलीशक्ति सिद्धिः स्याद् वर्णकोटिशतैरपि ।। ७५ ।।
तस्मात् त्वयापि गिरिजे गोपनीयं प्रयत्नतः ।
मन्त्ररूपां कुण्डलिनीं ध्यात्वा षट्चक्र मण्डले ।। ७६ ।।
कन्दमध्यात् सुमधुरं कूजन्तीं सततोत्थिताम् ।
गच्छन्तीं ब्रह्मरन्ध्रेण प्रविशन्तीं स्वकेतनम् ।। ७७ ।।
मूलाधारे च तां देवीं संस्थाप्य वीरवन्दिते ।
चित्रिणीग्रथिता मालाजापं ब्रह्माण्डसुन्दरि ।। ७८ ।।
रहस्यं परमं दिव्यं मन्त्रचैतन्यमीरितम् ।
मुद्राचैतन्ययोर्ज्ञानं वर्णानां ज्ञानमेव च ।। ७९ ।।
मन्त्रार्थं कथितं देवि तव स्नेहात् प्रियंवदे ।
अस्य ज्ञानं विना भद्रे सिद्धिर्न स्यात् सुलोचने ।
इति ते कथितं देवि योनिक्रीडेदमुत्तमम् ।। ८० ।।

श्रीईश्वरी उवाच—

सुरासुरजगद्वन्द्य पार्वतीभगसेवक ।
इदानीं श्रोतुमिच्छामि योने: कवचमुत्तमम् ।। ८१ ।।

श्री ईश्वर उवाच—

यद् धृत्वा पठनात् सर्वा: शक्तयो वरदा: प्रिये ।
एतस्य कवचस्यापि ऋषिश्च श्रीसदाशिव: ।। ८२ ।।
छन्दो गायत्री देवता योनिरूपा सनातनी ।
चतुर्वर्गेषु देवेशि विनियोग: प्रकीर्तित: ।। ८३ ।।
ॐ मम् माम् मिम् मीम् मुम् मूम् मेम् मैम् मोम् मौम् मं म: ।
(दक्षपादम्) मम शिरो रक्षन्तु स्वाहा।
ॐ मम् माम् मिम् मीम् मुम् मूम् मेम् मैम् मोम् मौम् मं म: ।
ॐ माम् ॐ आकुटाम् मम रक्षन्तु स्वाहा मम् माम्।
ॐ मम् माम् मिम् मीम् मुम् मूम् मेम् मैम्।
मोम् मौम् म मं म: मम हृदयादिदक्षबाहुं रक्षन्तु।
ॐ मं मां मिं मीं मुम् मूम् मेम् मेम्मोम्मौम् मं म: ।
ॐ मम् माम् मिम् मीम् मुम् मूम् मेम् मैम्।
मोम् मौम् मं म: मम हृदयादिवामबाहुं रक्षन्तु मम । ॐ मम्
माम् मिम् मीम् मुम् मूम् मेम् मैम् मोम् मौम्
मं म: दक्षपादं रक्षन्तु मम । वामपादं रक्षन्तु मम सदा
स्वाहा स्वाहा स्वाहा।ॐ मम् माम् मिम् मीम् मुम् मूम् मेम् मैम्।
मोम् मौम् मं म: मम हृदादिषु नासां रक्षन्तु स्वाहा । ॐ मम्
माम् मिम् मीम् मुम् मूम् मेम् मैम् मोम् मौम्
मं म: उपस्थं रक्षन्तु मम सदा स्वाहा । ॐ मम् माम् मिम्
मीम् मुम् मूम् मेम् मैम् मोम् मौम् मं म: ।।

इदं हि योनिकवचं रहस्यं परमाद्भुतम् ।
अज्ञात्वा यो जपेन्मन्त्रं सर्वं निष्फलतां व्रजेत् ।। ८४ ।।
रहस्यं परमं दिव्यं सावधानाऽवधारय ।
मूलाधारे महेशानि जपेद् यन्त्रं वरानने ।। ८५ ।।
मूलाधारे महेशानि वरारोहेऽन्तरात्मनि ।
प्रतिचक्रे महेशानि पठेद् योनिं सनातनीम् ।। ८६ ।।
चन्द्रसूर्योपरागे च पठेद् वा कवचं प्रिये ।
स्वनारीं रमयेद् यन्त्रे परनारीमथापि वा ।। ८७ ।।
कवचस्य प्रसादेन योनिमुद्रा हि सिद्धयति ।
इदं हि कवचं देवि पठित्वा कमलानने ।। ८८ ।।
मैथुनं महदाख्यानं त्वया सह मयां कृतम् ।
कवचस्य प्रसादेन जना यान्ति परां गतिम् ।। ८९ ।।
भूर्जपत्रे समालिख्य स्वयंभूकुसुमेन तु ।
शुक्लेन कुसुमेनापि रोचनालक्तकेन च ।। ९० ।।
स्वर्णस्थां गुटिकां कृत्वा धारयेद् यन्त्रमानवः ? ।
इह लोके परत्रे च स एव श्रीसदाशिवः ।। ९१ ।।
अष्टोत्तरशतञ्चास्य प्रपठेत् सिद्धि वाञ्छया ।
किमत्र बहुनोक्तेन अस्मात् परतरो नहि ।
नमो योन्यै नमो योन्यै कुण्डलिन्यै नमो नमः ।। ९२ ।।

।। इति दक्षिणाम्नाये सार्धलक्षग्रन्थे कङ्कालमालिनीतन्त्रे योनिमुद्रादिकथनं द्वितीयः पटलः ।। २ ।।

अथ तृतीयः पटलः

श्रीदेवी उवाच—

इदानीं श्रोतुमिच्छामि गुरुपूजनमुत्तमम् ।।

श्रीईश्वर उवाच—

कथयामि महादेवि अप्रकाश्यं वरानने ।
निर्गुणञ्च परं ब्रह्म गुरुरित्यक्षरद्वयम् ।। १ ।।
महामन्त्रं महेशानि गोपनीयं परात्परम् ।
तत्र ध्यानं प्रवक्ष्यामि शृणु पार्वति सादरम् ।। २ ।।
सहस्रदलपद्मस्थमन्तरात्मानमुज्ज्वलम् ।
तस्योपरि नादबिन्दोर्मध्ये सिंहासनोज्ज्वले ।। ३ ।।
चिन्तयेन्निजगुरुं नित्यं रजताचलसन्निभम् ।
वीरासनसमासीनं मुद्राभरणभूषितम् ।। ४ ।।
शुभ्रमाल्याम्बरधरं वरदाभयपाणिनम् ।
वामोरूशक्तिसहितं कारुण्येनावलोकितम् ।। ५ ।।
प्रियया सव्यहस्तेन धृतचारुकलेवरम् ।
वामेनोत्पलधारिण्या रक्ताभरणभूषया ।। ६ ।।
ज्ञानानन्दसमायुक्तं स्मरेन्नामपूर्वकम् ।
मानसैस्तूपचारैश्च संपूज्य कल्पयेत् सुधीः ।। ७ ।।
गन्धं भूम्यात्मकं दद्याद् भावपुष्पैस्ततः परम् ।
धूपं वाय्वात्मकं देवि तेजसा दीपमेव च ।। ८ ।।
नैवेद्यममृतं दद्यात् पानीयं वरुणात्मकम् ।
अम्बरं मुकुटं दद्यात् वस्त्रञ्चैव मम प्रिये ।। ९ ।।

चामरं पादुकाच्छत्रं तथालङ्कारभूषणैः ।
तत्तन्मुद्राविधानेन संपूज्याथ गुरुं यजेत् ।। १० ।।
यथाशक्ति जपं कृत्वा समर्प्य कवचं पठेत् ।
इति ते कथितं सम्यग् गुरुपूजनमुत्तमम् ।। ११ ।।

श्रीदेवी उवाच--

भूतनाथ महादेव कवचं तस्य मे वद ।। १२ ।।

श्रीईश्वर उवाच--

अथ ते कथयामीशे कवचं मोक्षदायकम् ।
यस्य ज्ञानं विना देवि न सिद्धिर्न च सद्‌गतिः ।। १३ ।।
ब्रह्मादयोऽपि गिरिजे सर्वत्र जयिनः स्मृताः ।
अस्य प्रसादात् सकला वेदागमपुरःसराः ।। १४ ।।
कवचस्यास्य देवेशि ऋषिर्विष्णुरुदाहृतः ।
छन्दो विराड् देवता च गुरुदेवः स्वयं शिवः ।। १५ ।।
चतुर्वर्गे ज्ञानमार्गे विनियोगः प्रकीर्तितः ।
सहस्रारे महापद्मे कर्पूरधवलो गुरुः ।। १६ ।।
वामोरुगतशक्तिर्यः सर्वतः परिरक्षतु ।
परमाख्यो गुरुः पातु शिरसं मम वल्लभे ।। १७ ।।
परापराख्यो नासां मे परमेष्ठिर्मुखं मम ।
कण्ठं मम सदा पातु प्रह्लादानन्दनाथकः ।। १८ ।।
बाहू द्वौ सनकानन्दः कुमारानन्दनायकः ।
वशिष्ठानन्दनाथश्च हृदयं पातु सर्वदा ।। १९ ।।
क्रोधानन्दः कटिं पातु सुखानन्दः पदं मम ।
ध्यानानन्दश्च सर्वाङ्ग बोधानन्दश्च कानने ।। २० ।।

सर्वत्र गुरवः पान्तु सर्वे ईश्वररूपिणः ।
इति ते कथितं भद्रे कवचं परमं शिवे ।। २१।।

भक्तिहीने दुराचारे दद्यान्मृत्युमवाप्नुयात् ।
अस्यैव पठनाद् देवि धारणाच्छ्रवणात् प्रिये ।। २२।।

मन्त्राः सिद्धाश्च जायन्ते किमन्यत् कथयामि ते ।
कण्ठे वा दक्षिणे बाहौ शिखायां वीरवन्दिते ।। २३।।
धारणान्नाशयेत् पापं गङ्गायां कलुषं यथा ।
इदं कवचमज्ञात्वा यदि मन्त्रं जपेत् प्रिये ।। २४।।
तत् सर्वं निष्फलं कृत्वा गुरुर्याति सुनिश्चितम् ।
शिवे रुष्टे गुरुस्त्राता गुरौ रुष्टे न कश्चन ।। २५।।

श्रीपार्वती उवाच–

लोकेश कथ्यतां देव गुरुगीता मयि प्रभो ।। २६।।

श्रीशिव उवाच–

शृणु तारिणि वक्ष्यामि गीतां ब्रह्ममयीं पराम् ।
गुरुः स्वयं सर्वशास्त्राणामहमेव प्रकाशकः ।। २७।।
त्वमेव गुरुरूपेण लोकानां प्राणकारिणी ।
गया गङ्गा काशिका च त्वमेव सकलं जगत् ।। २८।।
कावेरी यमुना रेवा करतोया सरस्वती ।
चन्द्रभागा गौतमी च त्वमेव कुलपालिका ।। २९।।
ब्रह्माण्डं सकलं देवि कोटिब्रह्माण्डमेव च ।
नहि ते वक्तुमर्हामि क्रियाजालं महेश्वरि ।। ३०।।
उक्त्वा उक्त्वा भावयित्वा भिक्षुकोऽयं नगात्मजे ।
कथं त्वं जननी भूत्वा वधूस्त्वं मम देहिनाम् ।। ३१।।

तव चक्रं महेशानि अतीतं परमात्मनः ।
इति ते कथिता गीता गुरुदेवस्य ब्रह्मणः ।। ३२ ।।
संक्षेपेण महेशानि प्रभुरेव गुरुः स्वयम् ।
जगत् समस्तमस्थेयं गुरुस्थेयो हि केवलम् ।। ३३ ।।
तं तोषयित्वा देवेशि नतिभिस्तत्त्रिभिस्तथा ।
नानाविधद्रव्य दानैः सिद्धिः स्यात् साधकोत्तमः ।। ३४ ।।

।। इति श्रीदक्षिणाम्नाये सार्धलक्षग्रन्थे कङ्कालमालिनीतन्त्रे
श्रीगुरुपूजनकवचगुरुगीता नाम तृतीयः पटलः ।।

अथ चतुर्थः पटलः

श्रीईश्वर उवाच—

नाभिमध्ये तु वामा च ज्येष्ठा च हृदि संस्थिता ।
रौद्री च परमेशानि ! सदा शिरसि संस्थिता ॥ १ ॥
वामा ब्रह्मा महेशानि ! ज्येष्ठा च विष्णुरीरिता ।
रौद्री रुद्रं तु विज्ञेया बिन्दुत्रयमितीरिता ॥ २ ॥
ब्रह्मा विष्णु रुद्रश्च सदा प्रकृतिरूपिणी ।
बिन्दुना परमेशानि ! कर्मकर्ता सदा प्रिये ॥ ३ ॥
ब्रह्मविष्णुमहेशानां बिन्दुबीजं शुचिस्मिते ! ।
बिन्दुना जायते सृष्टिः पालनं च शुचिस्मिते ॥ ४ ॥
बिन्दुना हरते सृष्टिं क्रमतः परमेश्वरि ! ।
बिन्दुं विना महेशानि ! सकलं प्रेतवत् प्रिये ॥ ५ ॥
अतः परं प्रवक्ष्यामि रहस्यं परमाद्भुतम् ।
मूलाधारे महेशानि ! त्र्यक्षरीं दशधा जपेत् ॥ ६ ॥
त्र्यक्षरीं शृणु देवेशि ! सावधानाऽवधारय ।
शिवबीजं समुद्धृत्य पृथ्वीबीजपुटं कुरु ॥ ७ ॥
बिन्द्वर्धसंयुतं कृत्वा साधको जपमारभेत् ।
हृत्पद्मे रञ्जितशिवा समुद्धृत्य शुचिस्मिते ॥ ८ ॥
शिवबीजे पुटीकृत्य बिन्द्वर्धसंयुतं कुरु ।
ललाटे परमेशानि ! रलबीजं समुद्धर ॥ ९ ॥
कलावती पुटीकृत्वा बिन्द्वर्धसंयुक्तं कुरु ।
एता विद्या महेशानि ! भूतशुद्धेस्तु कारणम् ॥ १० ॥

नादबिन्दुसमायुक्तं मन्त्रं स्वर्गेऽपि दुर्लभम् ।
एकाक्षरीसमा नास्ति विद्या त्रिभुवने प्रिये ॥ ११ ॥
महाकाली गुह्यविद्या कलिकाले च सिद्धिदा ।
अथान्यत् संप्रवक्ष्यामि दक्षिणां कालिकां पराम् ॥ १२ ॥
वाग्भवं बीजमुच्चार्य्य कामराजं ततःपरम् ।
मायाबीजं ततो भद्रे त्र्यक्षरं मन्त्रमीरितम् ॥ १३ ॥
कामराजं ततो कूर्चं मायाबीजमतः परम् ।
अपरं त्र्यक्षरं प्रोक्तं पूर्वोक्तं फलदं प्रिये ॥ १४ ॥
हालाहलं समुच्चार्य मायाद्वयमतः परम् ।
एतत्तु त्र्यक्षरं देवि सर्वकामफलप्रदम् ॥ १५ ॥
एतेषाञ्चैव मन्त्राणां फलमन्यत् शृणु प्रिये ।
न कालनियमोऽत्रास्ति नारिमित्रादिदूषणम् ॥ १६ ॥
कायक्लेशकरं नैव प्रयासो नास्य साधने ।
दिवा वा यदि वा रात्रौ जपः सर्वत्र शोभनः ॥ १७ ॥
भोगमोक्षविरोधोऽत्र साधने नास्ति निश्चितम् ।
भोगेन लभते मोक्षं नरोऽपि विद्ययानया ॥ १८ ॥
अस्या जपात्तथा ध्यानात् लभेन्मुक्तिं चतुर्विधाम् ।
नानया सदृशी विद्या नानया सदृशो जपः ॥ १९ ॥
नानया सदृशं ध्यानं नानया सदृशं तपः ।
सत्यं सत्यं पुनः सत्यं सत्यपूर्वं वदाम्यहम् ॥ २० ॥
अनया सदृशी विद्या नास्ति सिद्धिः सुगोचरे ।
अथ संक्षेपतो वक्ष्ये पूजाविधिमनुत्तमम् ॥ २१ ॥
विस्तारे कस्य वा शक्तिः को वा जानाति तत्त्वतः ।
पूजा च त्रिविधा प्रोक्ता नित्यनैमित्तिकाम्यतः ॥ २२ ॥

तत्रैव नित्यपूजाञ्च वक्ष्ये ताञ्च निशामय ।
भैरवोऽस्य ऋषिः प्रोक्त उष्णिक् छन्द उदाहृतम् ॥ २३॥
देवता मुनिभिः प्रोक्ता महाकाली पुरातनी ।
विनियोगस्तु विद्यायाः पुरुषार्थचतुष्टये ॥ २४॥
पञ्चशुद्धिविहीनेन यत्कृतं न च तत्कृतम् ।
पञ्चशुद्धिं विना पूजा अभिचाराय कल्प्यते ॥ २५॥
आत्मशुद्धिः स्थानशुद्धिर्द्रव्यस्य शोधनस्तथा ।
मन्त्रशुद्धिर्देवशुद्धिः पञ्चशुद्धिरितीरिता ॥ २६॥
भूप्रदेशे समे शुद्धिः पुष्पः प्रकरसंकुले ।
आसनं कल्पयेदादौ कोमलं कम्बलन्तु वा ॥ २७॥
वामे गुरून् पुनर्नत्वा दक्षिणे गणपतिं विभुम् ।
भूतशुद्धिं तथा कुर्यात् पूजायोग्या यथा भवेत् ॥ २८॥
प्राणायामादि विधिवत् ऋष्यादिन्यासमाचरेत् ।
आदौ शुद्धिभैरवाय ऋषये नम इत्यथ ॥ २९॥
उष्णिक् छन्दसे नमसा मुखे छन्दो विनिर्दिशेत् ।
मम प्रिये महाकाली देवतायै नमो हृदि ॥ ३०॥
ह्रीं बीजाय नमः पूर्वं हुं शक्तये नमोऽप्यथ ।
कवित्वार्थे विनियोग इति विन्यस्य वाञ्छया ॥ ३१॥
केवलां मातृकां न्यस्य बीजन्यासं समाचरेत् ।
ॐ क्रां अङ्गुष्ठयोर्न्यस्य ॐ क्रीं तर्जन्योर्नमः ॥ ३२॥
ॐ क्रूं मध्यमयोर्न्यस्य ॐ क्रैं अनामिकाद्वयोः ।
ॐ क्रौं कनिष्ठायुगले ॐ क्रः करतले तथा ॥ ३३॥
पुनर्हृदयादिष्वेतैर्जातियुक्तैः षडङ्गकम् ।
षडदीर्घभावं स्वबीजैः प्रणवाद्यैस्तु विन्यसेत् ॥ ३४॥

वर्णन्यासं तथा कुर्याद् येन देवीमयो भवेत् ।
अ आ इ ई उ ऊ ऋ ॠ ऌ ॡ च हृदये न्यसेत् ।। ३५ ।।
ए ऐ ओ औ अं अः क ख ग घ वै दक्षिणे भुजे ।
ङ च छ ज झ ञ ट ठ ड ढ वै वामके भुजे ।। ३६ ।।
ण त थ द ध न प फ ब भ दक्षजङ्घके न्यसेत् ।
म य र ल व श ष स ह ल क्ष वामजङ्घके ।। ३७ ।।
पञ्चधा सप्तधा वापि मूलविद्यां समुच्चरन् ।
शिरादि च पादान्तं न्यसेद् व्यापकमुत्तमम् ।। ३८ ।।
नित्यन्यास इति प्रोक्तः सर्व एव सुखावहः ।
अथ ध्यानं प्रवक्ष्यामि भैरवाकारदायकम् ।। ३९ ।।
हिमालयगिरेर्मध्ये नगरे भैरवस्य च ।
दिव्यस्थाने महापीठे मणिमण्डपराजिते ।। ४० ।।
नारदाद्यैर्मुनिश्रेष्ठैः संसेवितपदाम्बुजाम् ।
तत्र ध्यायेन्महाकालीमाद्यां भैरववन्दिताम् ।। ४१ ।।
नीलेन्दीवरवर्णिनीं युग्मापीनतुङ्गस्तनीं
सुप्तश्रीहरिपीठराजितवतीं भीमां त्रिनेत्रां शिवाम् ।
मुद्राखड्गकरां वराभययुतां चित्राम्बरोद्दीपनीं
वन्दे चञ्चलचन्द्रकान्तमणिभिर्मालां दधानां पराम् ।। ४२ ।।
ध्यानान्तरं प्रवक्ष्यामि शृणु गौरि गिरेः सुते ।
तत्र पीठे महादेवीं कालीं दानवसेविताम् ।। ४३ ।।
मेघाङ्गीविगताम्बरां शवशिरारूढां त्रिनेत्रां परां
कर्णालम्बितबाणयुग्मलसितां मुण्डावलीमण्डिताम् ।
वामाधोर्ध्वकराम्बुजे नरशिरःखड्गञ्च सव्येतरे ।
दानभीतिविमुक्तकेशनिचया ध्येया सदा कालिका ।। ४४ ।।

अपरञ्च प्रवक्ष्यामि ध्यानं परमदुर्लभम् ।
कालीं करालवदनां घोरदंष्ट्रां त्रिलोचनाम् ।। ४५।।
स्मरेच्छरकरश्रेणिकृतकाञ्चीं दिगम्बराम् ।
वीरासनसमासीनां महाकालोपरि स्थिताम् ।। ४६।।
श्रुतिमूलसमाकीर्णां सृक्कणीं घोरनादिनीम् ।
मुण्डमालागलद्रक्तचर्च्चितां पीवरस्तनीम् ।। ४७।।
मदिरामोदितास्फालकम्पिताखिलमेदिनीम् ।
वामे खड्गं छिन्नमुण्डं धारिणीं दक्षिणे करे ।। ४८।।
वराभययुतां घोरवदनां लोलजिह्विकाम् ।
शकुन्तपक्षसंयुक्तबाणकर्णविभूषिताम् ।। ४९।।
शिवाभिर्घोररावाभिः सेवितां प्रलयोदिताम् ।
चण्डहासचण्डनादचण्डाख्यानैश्च भैरवैः ।। ५०।।
गृहीत्वा नरकङ्कालं जयशब्दपरायणैः ।
सेविताखिलसिद्धौघैर्मुनिभिः सेवितां पराम् ।। ५१।।
एषामन्यतमं ध्यानं कृत्वा च साधकोत्तमः ।
मानसैरुपचारैश्च सोऽहमात्मानमर्चयेत् ।। ५२।।
ततो देवीं समभ्यर्च्य अर्घ्यद्वयं निवेदयेत् ।
दशपञ्चारपद्मेषु पीठपूजां समाचरेत् ।। ५३।।
तत्रावाह्य महादेवीं नियमेन समाहितः ।
ततो ध्यायेन्महादेवीं कालिकां कुलभूषणाम् ।। ५४।।
महाकालं यजेद्यत्नात् पीठशक्तिं ततो यजेत् ।
कालीं कपालिनीं कुल्लां कुरुकुल्लां विरोधिनीम् ।। ५५।।
विप्रचित्तां तथा चैव बहिः त्रिकोणके पुनः ।
उग्रामुग्रप्रभां दीप्तां तत्र त्रिकोणके पुनः ।। ५६।।

महाकालं यजेद्यत्नात्पीठशक्तिं ततो यजेत् ।
कालीं कृपालिनीं कुल्लां कुरुकुल्लां विरोधिनीम् ।। ५७ ।।
विप्रचित्तां तथा चैव बहिः षट्कोणके पुनः ।
उग्रामुग्रप्रभां दीप्तां तत्र त्रिकोणके पुनः ।। ५८ ।।
नीलां घनां वलाकाञ्च तथा परत्रिकोणके ।
मात्रां मुद्रां नित्याञ्चैव तथैवान्तस्त्रिकोणके ।। ५९ ।।
सर्वा श्यामा असिकरा मुण्डमालाविभूषणा ।
तर्जनीं वामहस्तेन धारयन्ती शुचिस्मिता ।। ६० ।।
ब्राह्म्याद्यास्तथावाह्य यजेत् पूर्वदलक्रमात् ।
ब्राह्मी नारायणी चैव तथैव च महेश्वरी ।। ६१ ।।
चामुण्डापि च कौमारी तथा चैवात्र राजिता ।
वाराही च तथा पूज्या नारसिहीं तथैव च ।। ६२ ।।
सर्वासामपि दातव्या बलिः पूजा तथैव च ।
अनुलेपनकं गन्धं धूपदीपौ च पानकम् ।। ६३ ।।
त्रिस्त्रिः पूजा च कर्तव्या सर्वासामपि साधकैः ।
पुनर्गन्धादिभिः पूज्य जप्त्वा शेषं समर्पयेत् ।। ६४।
समयं चार्चयेद् देव्या योगिनीयोगिभिः सह ।
मधु मांसं तथा मत्स्यं यत् किञ्च कुलसाधनम् ।। ६५ ।।
शक्त्यै दत्वा ततः पश्चाद् गुरवे विनिवेदयेत् ।
तदनुज्ञां मूर्ध्नि कृत्वा शेषं चात्मनि योजयेत् ।। ६६ ।।
मधु मांसं विना यस्तु कुलपूजां समाचरेत् ।
जन्मान्तरसहस्राय सुकृतिस्तस्य नश्यति ।। ६७ ।।
तस्मात् सर्वप्रयत्नेन मकारपञ्चकैर्यजेत् ।
मधुना न विना मन्त्रं न मन्त्रेण विना मधु ।। ६८ ।।

परस्परविरोधेन कथं सिध्यन्ति साधकाः ।
कुण्डकुम्भकपालादिपदार्थानां निषेवणम् ।। ६९।।

सौरे तन्त्रे विरुद्धं च शैवे शाक्ते महाफलम् ।
ब्रह्माण्डखण्डसम्भूतमशेषरत्नसम्भवम् ।। ७०।।

श्वेतं पीतं सुगन्धं च निर्मलं भूरितेजसम् ।
अथवा कुम्भमध्येऽस्मिन् स्रवन्तं परमामृतम् ।। ७१।।

अन्तर्लयो बहिर्मध्ये त्रिकोणोदरवर्तिनि ।
तद् बाह्यं स्फाटिकोदारमणिचन्द्रं च मण्डलम् ।। ७२।।

तेनामृतेन तद्बाह्ये चिन्तयेत् परमामृतम् ।
आरम्भस्तरुणः प्रौढस्तदन्ते तरुणः पुनः ।। ७३।।

एभिरुल्लासवान् योगी स्वयं शिवमयो यतः ।
सर्वशेषे च देवेशि सामान्यार्घ्यं पदेऽर्पयेत् ।। ७४।।

विशेषार्घ्यं शिवे दत्वा देव्याः प्रियतमो भवेत् ।
साङ्गक्रियांपदे दत्वा सामान्यार्घ्यं शिवे भवेत् ।। ७५।।

इत्युक्त्वा स परामर्षी(र्शी) शक्तितोषणकारकः ।
भोगेन लभते मोक्षं बहुना जल्पितेन किम् ।। ७६।।

नियमः पुरुषे ज्ञेयो न योषित्सु कदाचन ।
यद्वा तद्वा येन केन सर्वदा सर्वतोऽपि च ।। ७७।।

योषितां ध्यानयोगेन शुद्धशेषं न संशयः ।
बालां वा यौवनोन्मत्तां वृद्धां वा युवतीं तथा ।। ७८।।

कुत्सितां वा महादुष्टां नमस्कृत्य विसर्जयेत् ।
तासां प्रहारो निन्दा च कौटिल्यमप्रियं तथा ।। ७९।।

सर्वथा न च कर्तव्यमन्यथा सिद्धिरोधकृत् ।
इति ते कथितं शेषमाचरेद् लक्षणं प्रिये ।।
नित्यपूजाक्रमं भक्त्या ज्ञात्वा सिद्धिमवाप्नुयात् ।। ८० ।।

।। इति दक्षिणाम्नाये कङ्कालमलिनीतन्त्रे सार्धलक्षग्रन्थे
महाकालीमन्त्रपूजाकथनं नाम चतुर्थः पटलः ।। ४ ।।

अथ पञ्चमः पटलः

श्रीपार्वती उवाच—

कथयस्व महाभाग पुरश्चरणमुत्तमम् ।
कस्मिन् काले च कर्तव्यं कलौ सिद्धिदमद्भुतम् ।। १ ।।

श्रीईश्वर उवाच—

सामान्यतः प्रवक्ष्यामि पुरश्चर्याविधिं शृणु ।
नाशुभो विद्यते कालो नाशुभो विद्यते क्वचित् ।। २ ।।

न विशेषो दिवारात्रौ न सन्ध्यायां महानिशि ।
कालाकालं महेशानि भ्रान्तिमात्रं न संशयः ।। ३ ।।

प्रलये महति प्राप्ते सर्वं गच्छति ब्रह्मणि ।
तत्काले च महाभीमे को गच्छति शुभाशुभम् ।। ४ ।।

कलिकाले महामाये भवन्त्यल्पायुषो जनाः ।
अनिर्दिष्टायुषः सर्वे कालचिन्ता कथं प्रिये ।। ५ ।।

यत्कालं ब्रह्मचिन्तायां तत्कालं सफलं प्रिये ।
पुरश्चर्याविधौ देवि कालचिन्तां न चाचरेत् ।। ६ ।।

नात्र शुद्ध्याद्यपेक्षास्ति न निषिद्धादिदूषणम् ।
दिक्कालनियमो नात्र स्थित्यादिनियमो नहि ।। ७ ।।

न जपे कालनियमो नार्चादिष्वपि सुन्दरि ।
स्वेच्छाचारोऽत्र नियमो महामन्त्रस्य साधने ।। ८ ।।

नाधर्मो विद्यते सुभ्रु प्रचरेद् हृष्टमानसः ।
जम्बूद्वीपे च वर्षे च कलौ भारतसंज्ञके ।। ९ ।।

षण्मासादपि गिरिजे जपात् सिद्धिर्न संशयः ।
यन्नोक्तं सर्वतन्त्रेषु तदद्य कथयामि ते ।। १० ।।
सुभगे शृणु चार्वङ्गि कल्याणि कमलेक्षणे ।
कलौ च भारते वर्षे येन सिद्धिः प्रजायते ।। ११ ।।
तत्सर्वं कथयाम्यद्य सावधानाऽवधारय ।
कलिकाले वरारोहे जपमात्रं प्रशस्यते । ।। १२ ।।
न तिथिर्न व्रतं होमं स्नानं सन्ध्या प्रशस्यते ।
पुरश्चर्या विना देवि कलौ मन्त्रं न साधयेत् ।। १३ ।।
सत्यत्रेतायुगं देवि द्वापरं सुखसाधनम् ।
कलिकाले दुराधर्षं सर्वदुःखमयं सदा ।। १४ ।।
सारं हि सर्वतन्त्राणां महाकालीषु कथ्यते ।
प्रातःकृत्यादिकं कृत्वा ततः स्नानं समाचरेत् ।। १५ ।।
कृत्वा सन्ध्यां तर्पणं च संक्षेपेण वरानने ।
पूजां चैव वरारोहे यस्य यत् पटलक्रमात् ।। १६ ।।
पूजाद्वारे च विन्यस्य बलिं दद्याद् यथाक्रमम् ।
प्राणायामत्रयं चैव माषभक्तबलिं तथा ।। १७ ।।
सङ्कल्प्योपास्य देवेशि बलिदानस्य साधकः ।
आदौ गणपतेर्बीजं गमित्येकाक्षरं विदुः ।। १८ ।।
भूमौ विलिख्य गुप्तेन बलिं पिण्डोपमं ततः ।
ॐ गं गणपतये स्वाहा इति मन्त्रेण साधकः ।। १९ ।।
बलिमित्थं च सर्वत्र बीजोपरि प्रदापयेत् ।
ॐ भैरवाय ततः स्वाहा भैरवाय बलिं ततः ।। २० ।।
ॐ क्षं क्षेत्रपालाय स्वाहा क्षेत्रपालबलिं ततः ।
ॐ यां योगिनीभ्यो नमः स्वाहा च योगिनीबलिम् ।। २१ ।।

संपूज्य विधिना दद्यात् पूर्ववत् क्रमतो बलिम् ।
कथोपकथनं देवि त्यजेदत्र सुरालये ।। २२।।
पूर्वे गणपतेर्भद्रे उत्तरे भैरवाय च ।
पश्चिमे क्षेत्रपालाय योगिन्यै दक्षिणे ददेत् ।। २३।।
इन्द्रादिभ्यो बलिं दद्यादात्मकल्याणहेतवे ।
तदा सिद्धिमवाप्नोति चान्यथा हास्यकेवलम् ।। २४।।
पलैकं माषकल्कञ्च पलमेकञ्च तण्डुलम् ।
अर्द्धतोलं घृतञ्चैव दधि अर्द्धार्द्धतोलकम् ।। २५।।
शर्करैकतोलकेन बलिं दद्यात् सुसिद्धये ।
एतेषां सहयोगेन बलिर्भवति शाम्भवि ।। २६।।
पूजास्थाने तथा भद्रे कूर्मबीजम् लिखेत् ततः ।
चन्द्रबिन्दुमयं बीजं कूर्मबीजं इतीरितम् ।। २७।।
स्थापयेदासनं तत्र पूजयेत् पटलक्रमात् ।
भूतशुद्धिं ततः कृत्वा प्राणायामं ततः परम् ।। २८।।
अङ्गन्यासं करन्यासं मातृकान्यासमेव च ।
यः कुर्यान्मातृकान्यासं स शिवो नात्र संशयः ।। २९।।
ततस्तु भीमतिलकं रुद्राक्षं धारयेत्ततः ।
रुद्राक्षस्य च माहात्म्यं भस्मनश्च शृणु प्रिये ।। ३०।।
आग्नेयमुच्यते भस्म दुग्धगोमयसम्भवम् ।
शोधयेन्मूलमन्त्रेण अष्टोत्तरशतं जपन् ।। ३१।।
शिरोदेशे ललाटे च स्कन्धयोर्भ्रूप्रदेशके ।
बाह्वोः पार्श्वद्वये देवि कण्ठदेशे हृदि प्रिये ।। ३२।।
श्रुतियुग्मे पृष्ठदेशे नाभौ तुण्डे महेश्वरि ।
कर्पूराद् बाहुपर्यन्तं कक्षे ग्रीवासु पार्वति ।। ३३।।

सर्वाङ्गे लेपयेद् देवि किमन्यत् कथयामि ते ।
मध्यमानामिकाङ्गुल्यङ्गुष्ठेन तिलकं ततः ।। ३४ ।।
तिलकं तु त्रिरेखं स्याद् रेखाणां नवधा मतम् ।
पृथिव्यग्निस्तथा शक्तिः क्रियाशक्तिर्महेश्वरः ।। ३५ ।।
देवः प्रथमरेखायां भक्त्या ते परिकीर्तितः ।
न भस्मांश्चैव सुभगे द्वितीया चैव देवता ।। ३६ ।।
परमात्मा शिवो देवस्तृतीयायाश्च देवता ।
एतान्नित्यं नमस्कृत्य त्रिपुण्ड्रं धारयेद् यदि ।। ३७ ।।
महेश्वरव्रतमिदं कृत्वा सिद्धीश्वरो भवेत् ।
ब्रह्मचारी गृहस्थो वा वनस्थो वा यतिस्तथा ।। ३८ ।।
महापातकसंघातैर्मुच्यते सर्वपातकात् ।
तथाऽन्यक्षत्रविट्शूद्रस्त्रीहत्यादिषु पातकैः ।। ३९ ।।
वीरब्राह्मणहत्याभिर्मुच्यते सुभगेश्वरि ।
अमन्त्रेणापि यः कुर्याद् ज्ञात्वा च महिमोन्नतिम् ।। ४० ।।
त्रिपुण्ड्रभालतिलको मुच्यते सर्वपातकैः ।
परद्रव्यापहरणं परदाराभिमर्षणम् ।। ४१ ।।
परनिन्दा परक्षेत्रहरणं परपीडनम् ।
असत्यवाक्यपैशुन्यं पारुष्यं देवविक्रयम् ।। ४२ ।।
कूटसाक्ष्यं व्रतत्यागं कैतवं नीचसेवनम् ।
गोमृगाणां हिरण्यस्य तिलकम्बलवाससाम् ।। ४३ ।।
अन्नधान्यकुशादीनां नीचेभ्योऽपि परिग्रहम् ।
दासीवेश्यासु कृष्णासु वृषलीसु नदीषु च ।। ४४ ।।
रजस्वलासु कन्यासु विधवासु च सङ्गमे ।
मांसचर्मरसादीनां लवणस्य च विक्रयम् ।। ४५ ।।

एवंरूपाण्यसंख्यानि पापानि विविधानि च।
सद्य एव विनश्यन्ति त्रिदण्डस्य च धारणात् ॥ ४६॥
शिवद्रव्यापहरणात् शिवनिन्दाञ्च कुत्रचित्।
निन्दायाः शिवभक्तानां प्रायश्चित्तैर्न शुध्यति ॥ ४७॥
त्रिपुण्ड्रं शिरसा धृत्वा तत्क्षणादेव शुध्यति।
देवद्रव्यापहरणे ब्रह्मस्वहरणेन च ॥ ४८॥
कुलान्यग्नय एवात्र विनश्यन्ति सदाशिवे।
महादेवि महाभागे ब्राह्मणातिक्रमेण च ॥ ४९॥
कुलरक्षा भवत्यस्मात् त्रिपुण्ड्रस्य च सेवनात्।
रुद्राक्षं यस्य देहेषु ललाटेषु त्रिपुण्ड्रकम् ॥ ५०॥
यदि स्यात् स च चाण्डालः सर्ववर्णोत्तमोत्तमः।
यानि तीर्थानि लोकेऽस्मिन्गङ्गाद्याः सरितश्च याः ॥ ५१॥
स्नातो भवति सर्वत्र यल्ललाटे त्रिपुण्ड्रकम्।
सप्तकोटिमहामन्त्रा उपमन्त्रास्तथैव च ॥ ५२॥
श्रीविष्णोः कोटिमन्त्राश्च कोटिमन्त्राः शिवस्य च।
ते सर्वे तेन जप्ता च यो बिभर्ति त्रिपुण्ड्रकम् ॥ ५३॥
सहस्रं पूर्वजातानां सहस्रं च जनिष्यताम्।
स्ववंशजातमर्त्यानामुद्धरेद् यस्त्रिपुण्ड्रकृत् ॥ ५४॥
षडैश्वर्यगुणोपेतः प्राप्य दिव्यवपुस्ततः।
दिव्यं विमानमारुह्य दिव्यास्त्रशतसेवितः ॥ ५५॥
विद्याधराणां सिद्धानां गन्धर्वाणां महौजसाम्।
इन्द्रादिलोकपालानां लोकेषु च यथाक्रमम् ॥ ५६॥
भुक्त्वा भोगान् सुविपुलं प्रदेशानां पुरेषु च।
ब्रह्मणः पदमासाद्य तत्र कल्पायुतं वसेत् ॥ ५७॥

विष्णुलोके च रमते आब्रह्मण: शतायुषम् ।
शिवलोकं तत: प्राप्य रमते कालमक्षयम् ।। ५८ ।।
शिवसायुज्यमाप्नोति न स भूयोऽपि जायते ।
शैवे विष्णौ च सौरे च गाणपत्येषु पार्वति ।। ५९ ।।
शक्तिरूपा च या गौ: स्यात् तस्या गोमयसम्भवम् ।
भस्म तेषु महेशानि विशिष्टं परिकीर्तितम् ।। ६० ।।
शैवापि च वरारोहे साद्गुण्यं वरवर्णिनि ।
शक्तौ प्रशस्तमोक्षं हि भस्म यौवनजीवने ।। ६१ ।।
अन्येषां गोकरीषेण भस्म शक्त्यादिकेष्वपि ।
सामान्यमेतत् सुश्रोणि विशेषं शृणु मत्प्रिये ।। ६२ ।।
करीषभस्मादनघे हौमं भस्म महाफलम् ।
हौमभस्मात् कोटिगुणं विष्णुहोमं महेश्वरि ।। ६३ ।।
शिवहोमं तद्द्विगुणं भस्मात्तु शृणु सुन्दरि ।
स्वीयेष्टदेवताहोममनन्तं प्रियवादिनि ।। ६४ ।।
तन्माहात्म्यमहं वक्तुं कल्पकोटिशतैरपि ।
न समर्थो योगमार्गो किमन्यत् कथयामि ते ।। ६५ ।।
होम: कलियुगे देवि जम्बूद्वीपस्य वर्षके ।
भारताख्ये महाकालि दशांशं क्रमत: शिवे ।। ६६ ।।
नास्तिकास्ते महामोहे केवलं होममाचरेत् ।
लक्षं वाप्ययुतं वापि सहस्रं वा वरानने ।। ६७ ।।
अष्टाधिकशतं वापि काम्यहोमं प्रकल्पयेत् ।
नित्यहोमं च कर्तव्यं शक्त्या च परमेश्वरि ।। ६८ ।।
प्रजपेन्नित्यपूजायामष्टोत्तरसहस्रकम् ।
अष्टोत्तरशतं वापि अष्टपञ्चाशतं चरेत् ।। ६९ ।।

अष्टात्रिंशत्संख्यकं वा अष्टाविंशतिमेव च ।
अष्टादशं द्वादशं च दशाष्टौ च विधानत: ।। ७० ।।
होमं चैवं महेशानि एतत्संख्याविधानत: ।
एवं सर्वत्र देवेशि नित्यकर्ममहोत्सव: ।। ७१ ।।
इत्थंप्रकारं यद् भस्म अङ्गे संलिप्य साधक: ।
मालाञ्चैव महेशानि नरास्थ्यद्भुतपूजिताम् ।। ७२ ।।
गले दद्याद् वरारोहे शक्तश्चेद् दिव्यनायिके ।
रुद्राक्षमाल्यं संधार्यं तत: शृणु मम प्रिये ।। ७३ ।।
एवं कृत्वा त्वया सार्द्धं पितृभूमौ स्थितं मया ।
सुभगे शृणु सुश्रोणि रुद्राक्षं परमं पदम् ।। ७४ ।।
सर्वपापक्षयकरं रुद्राक्षं ब्रह्मणीश्वरि ।
अभुक्तो वाऽपि भुक्तो वा नीचान्नीचतरोऽपि वा ।। ७५ ।।
रुद्राक्षं धारयेद् यस्तु मुच्यते सर्वपातकात् ।
रुद्राक्षधारणं पुण्यं कैवल्यसदृशं भवेत् ।। ७६ ।।
महाव्रतमिदं पुण्यं त्रिकोटितीर्थसंयुतम् ।
सहस्रं धारयेद् यस्तु रुद्राक्षाणां शुचिस्मिते ।। ७७ ।।
तं नमन्ति सुरा: सर्वे यथा रुद्रस्तथैव स: ।
अभावे तु सहस्रस्य बाह्वो: षोडश षोडश ।। ७८ ।।
एकं शिखायां कवचयोर्द्वादश द्वादश क्रमात् ।
द्वात्रिंशत् कण्ठदेशे तु चत्वारिंशत् शिरे तथा ।। ७९ ।।
उभयो: कर्णयो: षट् षड् हृदि अष्टोत्तरं शतम् ।
यो धारयति रुद्राक्षान् रुद्रवत् स च पूजित: ।। ८० ।।
मुक्ताप्रवालस्फटिकै: सूर्येन्दुमणिकाञ्चनै: ।
समेतान् धारयेद् यस्तु रुद्राक्षान् शिव एव स: ।। ८१ ।।

केवलानपि रुद्राक्षान् यो बिभर्ति वरानने ।
तं न स्पृशन्ति पापानि तिमिरानीव भास्करम् ।। ८२ ।।
रुद्राक्षमालया जप्तो मन्त्रोऽनन्तफलप्रदः ।
यस्याङ्गे नास्ति रुद्राक्ष एकोऽपि वरवर्णिनि ।। ८३ ।।
तस्य जन्म निरर्थं स्यात् त्रिपुण्ड्ररहितं यथा ।
रुद्राक्षं मस्तके बध्वा शिरःस्नानं करोति यः ।। ८४ ।।
गङ्गास्नानफलं तस्य जायते नात्र संशयः ।
रुद्राक्षं पूजयेद् यस्तु विना तोयाभिषेचनैः ।। ८५ ।।
यत्फलं शिवपूजायां तदेवाप्नोति निश्चितम् ।
एकवक्त्रैः . पञ्चवक्त्रैस्त्रयोदशमुखैस्तथा ।। ८६ ।।
चतुर्दशमुखैर्जप्त्वा सर्वसिद्धिः प्रजायते ।
किं बहूक्त्या वरारोहे कृत्वा गतिकमद्भुतम् ।। ८७ ।।
रुद्राक्षं यत्नतो धृत्वा शिव एव स साधकः ।
भस्मना तिलकं कृत्वा पश्चाद् रुद्राक्षधारणम् ।। ८८ ।।
प्राणायामं ततः कृत्वा संकल्प्योपास्य साधकः ।
मूलमन्त्रसिद्धिकामः कुर्याच्च वर्णपूजनम् ।। ८९ ।।
षट्त्रिंशद्वर्णमालार्चा विस्तारोन्नतिशालिनी ।
विलिप्य चन्दनं शुद्धं सर्ववर्णात्मके घटे ।। ९० ।।
सर्वावयवसंयुक्तान् विलिख्य मातृकाक्षरान् ।
गुरुं संपूज्य विधिवद् घटस्थापनमाचरेत् ।। ९१ ।।
पञ्चाशन्मातृकावर्णान् पूजयेद् विभवक्रमात् ।
पञ्चोपचारैः संपूज्य ध्यानं कृत्वा प्रसन्नधीः ।। ९२ ।।
शुक्लविद्युत्प्रतीकाशां द्विभुजां लोललोचनाम् ।
कृष्णाम्बरपरीधानां शुक्लवस्त्रोत्तरीयिणीम् ।। ९३ ।।

नानाभरणभूषाढ्यां सिन्दूरतिलकोज्ज्वलाम् ।
कटाक्षविशिखोद्दीप्तामञ्जनाञ्चितलोचनाम् ॥ ९४॥
मन्त्रसिद्धिप्रदां नित्यां ध्यायेत् सत्त्वस्वरूपिणीम् ।
रक्तविद्युत्प्रतीकाशां द्विभुजां लोललोचनाम् ॥ ९५॥
शुक्लाम्बरपरीधानां कृष्णवस्त्रोत्तरीयिणीम् ।
नानाभरणभूषाढ्यां सिन्दूरतिलकोज्ज्वलाम् ॥ ९६॥
कटाक्षविशिखोद्दीप्तामञ्जनाञ्चितलोचनाम् ।
मन्त्रसिद्धिप्रदां नित्यां ध्यायेद् रजःस्वरूपिणीम् ॥ ९७॥
भ्रमद्भ्रमरसंकाशां द्विभुजां लोललोचनाम् ।
रक्तवस्त्रपरीधानां कृष्णवस्त्रोत्तरीयिणीम् ॥ ९८॥
नानाभरणभूषाढ्यां सिन्दूरतिलकोज्ज्वलाम् ।
कटाक्षविशिखोद्दीप्तां भ्रूलतापरिसेविताम् ॥ ९९॥
मन्त्रसिद्धिप्रदां नित्यां ध्यायेत् तमःस्वरूपिणीम् ।
ध्यात्वा पाद्यादिकं दत्वा त्रिगुणां पूजयेत् क्रमात् ॥ १००॥
ॐ ऊङ्काररूपिण्यै नमः पाद्यैः प्रपूजयेत् ।
आदिध्यानेन सुभगे यजेत् सत्त्वमयीं पराम् ॥ १०१॥
ॐ कङ्काररूपिण्यै नमः पाद्यादिभिर्यजेत् ।
क्रमात् सप्तदशार्णं हि द्वितीयं ध्यानमाचरन् ॥ १०२॥
ॐ दंकाररूपिण्यै नमः पाद्यादिभिर्यजेत् ।
क्रमात् सप्तदशार्णं हि तृतीयं ध्यानमाचरन् ॥ १०३॥
एवं क्रमेण पञ्चाशद्वर्णान् हि परिपूजयेत् ।
इति ते कथितं भद्रे पञ्चाशद्वर्णपूजनम् ॥ १०४॥
वर्णानां पूजनाद् भद्रे देवपूजा प्रजायते ।
अणिमाद्यष्टसिद्धीनां पूजा स्याद् वर्णपूजनात् ॥ १०५॥

सप्तकोटिमहाविद्या उपविद्या तथैव च।
श्रीविष्णोः कोटिमन्त्राश्च कोटिमन्त्राः शिवस्य च ।। १०६।।

पूजनात् पूजितं सर्वं वर्णानां सिद्धिदायकम्।
प्रथमं प्रणवं दत्वा सहस्रंय कुण्डलीमुखे ।। १०७।।

मूलविद्यां ततो भद्रे सहस्रयुगलं जपेत्।
ततस्तु सुभगे मातर्जपेच्च दीपिनीं पराम् ।। १०८।।

आदौ गायत्रीमुच्चार्य मूलमन्त्रं ततः परम्।
प्रणवं च ततो भीमे भयानां सहयोगतः ।। १०९।।

सदैवैनां महेशानि दीपिनीं परिकीर्तिताम्।
एतामपि सहस्रं च प्रजपेत् कुण्डलीमुखे ।। ११०।।

प्रणवादौ जपेद् विद्यां गायत्र्यां दीपिनीं पराम्।
गायत्रीं शृणु वक्ष्यामि अँ डँ मँ मँ डँ नँ प्रिये ।। १११।।

षडक्षरमिदं मन्त्रं गायत्री समुदीरितम्।
अस्याश्च फलमाप्नोति तदैव वरवर्णिनि ।। ११२।।
स्मरणं कुण्डलीमध्ये मनसा उन्मनी सह।
सहस्रारे कर्णिकायां चन्द्रमण्डलमध्यगाम् ।। ११३।।
सर्वसंकल्परहिता कला सप्तदशी भवेत्।
उन्मनीनाम तस्य हि भवपाशनिकृन्तनी ।। ११४।।

उन्मन्या सहितो योगी न योगी उन्मनीं विना।
बुद्धिमङ्कुशसंयुक्तामुन्मनीं कुसुमान्विताम् ।। ११५।।
उन्मनीञ्च मनोवर्णं स्मरणात् सिद्धिदायिनीम्।
स्मरेत् कुण्डलीयोगादमृतं रक्तरोचिषम्।।
उन्मनीकुसुमं तत्तु ज्ञेयं परमदुर्लभम् ।। ११६।।

हंसं नित्यमनन्तमध्यमगुणं स्वाधारतो निर्गतां
शक्तिः कुण्डलिनी समस्तजननी हस्ते गृहीत्वा च ताम्।
कान्ता स्वाश्रममर्ककोटिरुचिरा नामामृतोल्लासिनी
देवीं तां गमनागमैः स्थिरमतिर्ध्यायेद्
जगन्मोहिनीम् ।। ११७।।

इति ते कथितं ध्यानं मृत्युञ्जयमनामयम्।
विना मनोन्मनीमन्त्रं विना ध्यानं जपं वृथा ।। ११८।।

ततः संकल्प्य ध्यात्वैव मूलमन्त्रस्य सिद्धये।
गायत्रीमयुतं जप्त्वा तदर्धं प्रणवं जपेत् ।। ११९।।

दीपनं प्रणवस्यार्धं जपेत् पञ्चदिनावधि।
शूद्राणां प्रणवं देवि चतुर्दशस्वरं प्रिये ।। १२०।।

नादबिन्दुसमायुक्तं स्त्रीणां चैव वरानने।
मनौ स्वाहा च या देवी शूद्रोच्चार्या न संशयः ।। १२१।।

होमकार्ये महेशानि शूद्रः स्वाहां न चोच्चरेत्।
मन्त्रोऽप्यूहो नास्ति शूद्रे विषबीजं विना प्रिये ।। १२२।।

गणपत्याद्यौ यद् दत्तं बलिदानं दिने दिने।
तेनैव बलिना भद्रे हविष्यं सम्मतं सदा ।। १२३।।

शेष इष्टं प्रपूज्याथ हविष्याशी स्त्रिया सह।
जापकस्य च यन्मन्त्रमेकवर्णं ततः प्रिये ।। १२४।।
तस्य पत्नी साभिरूपा प्रयतं प्रजपेद् यदि।
तदा फलमवाप्नोति साधकः शक्तिसङ्गतः ।। १२५।।
शक्तिहीने भवेद् दुःखं कोटिपुरश्चरणेन किम्।
साधकश्च हविष्याशी साधिका तद्विवर्जिता ।। १२६।।

यथेच्छाभोजनं तस्यास्ताम्बूलपूरितानना ।
नानाभरणवेषाढ्या धूपामोदनमोदिता ।। १२७ ।।
शिवहीना तु या नारी दूरे तां परिवर्जयेत् ।

श्रीदेवी उवाच—

गायत्रीजपकाले तु साधिका किं जपेत् प्रभो ।। १२८ ।।

श्रीशिव उवाच—

गायत्रीमजपाविद्यां प्रजपेद् यदि साधिका ।
पूर्वोक्तेन विधानेन ध्यात्वाकृत्वा च पूजनम् ।। १२९ ।।

मानसं परमेशानि जपेत् तद्गतमानसा ।
ततः षष्ठदिनं प्राप्य प्रातः स्नानं समाचरेत् ।। १३० ।।

कुङ्कुमागरुपङ्केन कस्तूरीचन्दनेन च ।
कूर्मबीजं लिखेद् भद्रे अथवा श्वेतचन्दनैः ।। १३१ ।।

तत्रासनं समास्थाय विशेत् साधकसन्निधौ ।
एवं विधाय सा साध्वी साधकोऽपि प्रसन्नधीः ।। १३२ ।।

संकल्प्य विधिना भक्त्या मूलमन्त्रस्य सिद्धये ।
लक्षं जपेत् पुरश्चर्याविधौ विधिविधानतः ।। १३३ ।।

तद्विधानं वदामीशे श्रुत्वा त्वमवधारय ।
ॐ ॐ कँ हुँ भँ सँ देवि प्रातः स्नानोत्तरं परम् ।। १३४ ।।
दशधा प्रजपेन्मन्त्रं जिह्वाशोधनकारकम् ।
ततश्च प्रजपेन्मन्त्रं मौनी मध्यन्दिनावधि ।। १३५ ।।
तस्य वामे तस्य पत्नी तस्य एकाक्षरं जपेत् ।
साधकः शिवरूपश्च साधिका शिवरूपिणी ।। १३६ ।।

अन्योन्यचिन्तनाच्चैव देवत्वं जायते ध्रुवम् ।
आदावन्ते च प्रणवं दत्वा मन्त्रं जपेत् सुधीः ।। १३७ ।।
दशधा वा सप्तदशं जप्त्वा मन्त्रं जपेत्तु सः ।
प्रातःकालं समारभ्य जपेन्मध्यन्दिनावधि ।। १३८ ।।
एवं हि प्रत्यहं कुर्याद् यावल्लक्षं समाप्यते ।
द्वितीयप्रहरादूर्ध्वं नित्यपूजादिकं चरेत् ।। १३९ ।।
स्नानं कृत्वा ततो धीमान् हविष्यं बुभुजेत् ततः ।
तत्पत्नी शक्तिरूपा च पातिव्रत्यपरायणा ।। १४० ।।
तस्याश्चेच्छा भवेद् येषु बुभुजेत् पानभूषिता ।
दशदण्डगते रात्रौ शय्यायां प्रजपेन्मनुम् ।। १४१ ।।
ताम्बूलपूरितमुखो धूपामोदेन मोदितः ।
वामे श्रीशक्तिरूपा च जपेच्च साधकाक्षरम् ।। १४२ ।।
दक्षिणे साधकः सिद्धो दिवामाने जपेन्मनुम् ।
आद्यन्तगोपनं कृत्वा प्रत्यहं प्रजपेद् यदि ।। १४३ ।।
ततः सिद्धिमवाप्नोति प्रकाशाद्धानिरेव च ।
मातृका पुटितं कृत्वा चन्द्रबिन्दुसमन्वितम् ।। १४४ ।।
प्रत्यहं प्रजपेन्मन्त्रमनुलोमविलोमतः ।
जपादौ सुभगे प्रौढे प्रत्यहं प्रजपेन्मनुम् ।। १४५ ।।
तेन हे सुभगे मातः पुरश्चरणमीरितम् ।
समाप्ते पुरश्चरणे गुरुदेवं प्रपूजयेत् ।। १४६ ।।
तदा सिद्धो भवेन्मन्त्रो गुरुदेवस्य पूजनात् ।
जम्बूद्वीपस्य वर्षे च कलिकाले च भारते ।। १४७ ।।
दशांशं वर्जयेद् भद्रे नास्ति होमः कदाचन ।
दशांशं क्रमतो देवि पञ्चाङ्गविधिना कलौ ।। १४८ ।।

नाचरेत् कुत्रचिन्मन्त्री पुरश्चर्याविधिं शुभे ।
भ्रमाद् यदि महेशानि कारयेत् साधकोत्तमः ।। १४९ ।।
सिद्धिहानिर्महानिष्टं जायते भारतेऽनघ ।
दशांशं जायते पूर्णं गुरुदेवस्य पूजनात् ।। १५० ।।
अत एव महेशानि भक्त्या गुरुपदं यजेत् ।
दक्षिणां गुरवे दद्यात् सुवर्णं वाससान्वितम् ।। १५१ ।।
धान्यं तिलं तथा दद्याद् धेनुं वापि पयस्विनीम् ।
अन्यथा विफलं सर्वं कोटिपुरश्चरेण किम् ।। १५२ ।।
कुमारीभोजनं सान्तं सर्वसिद्धिप्रदायकम् ।
कुमारी भोजिता येन त्रैलोक्यं तेन भोजितम् ।। १५३ ।।
पूजनाद् दर्शनात् तस्या रमणात् स्पर्शनात् प्रिये ।
सर्वं सम्पूर्णमायाति साधको भक्तिमानसः ।। १५४ ।।
पुरश्चरणसम्पन्नो वीरसाधनमाचरेत् ।
यस्यानुष्ठानमात्रेण मन्दभाग्योऽपि सिध्यति ।। १५५ ।।
पुत्रदारधनस्नेहलोभमोहविवर्जितः ।
मन्त्रं वा साधयिष्यामि देहं वा पातयाम्यहम् ।। १५६ ।।
एवं प्रतिज्ञामासाद्य गुरुमाराध्य यत्नतः ।
बलिदानादिना सर्वं मानसैः परिपूज्य च ।। १५७ ।।
शरत्काले महापूजा क्रियते या च वार्षिकी ।
तस्मिन् पक्षे विशेषेण पुरश्चरणमाचरेत् ।। १५८ ।।
देव्या विधिं समारभ्य यावत् स्यान्नवमी तिथिः ।
प्रत्यहं प्रजपेन्मन्त्रं सहस्रं भक्तिभावतः ।। १५९ ।।
होमपूजादिकं चैव यथाशक्त्या विधिं चरेत् ।
सप्तम्यादौ विशेषेण पूजयेदिष्टदेवताम् ।। १६० ।।

अष्टम्यादि नवम्यान्तमुपवासपरो भवेत् ।
अष्टमी-नवमीरात्रौ पूजां कुर्यात् महोत्सवम् ।। १६१।।
इत्थं जपादिकं कुर्यात् साधकः स्थिरमानसः ।
शक्त्या सह वरारोहे कुमारीपूजनं चरेत् ।। १६२।।
दशम्यां पारणं कुर्यान्मत्स्यमांसादिभिः प्रिये ।
एवं पुरस्क्रियां कृत्वा साधकः शिवतां व्रजेत् ।। १६३।।
अथवान्यप्रकारेण पुरश्चरणमुच्यते ।
शरत्काले महादेव्या बोधने च महोत्सवे ।। १६४।।
प्रतिपत्तिथिमारभ्य नवमान्तं मम प्रिये ।
पूर्वोक्तविधिना मन्त्री कुर्यात् पुरस्क्रियां धिया ।। १६५।।
अथवान्यप्रकारेण पुरश्चरणमुच्यतें ।
शरत्काले चतुर्थ्यादि नवम्यन्तं सहस्रकम् ।। १६६।।
जपित्वा प्रत्यहं भद्रे सप्तम्यामादौ प्रपूजयेत् ।
तथा सर्वोपचारैस्तु वस्त्रालङ्कारभूषणैः ।। १६७।।
महिषैश्छागलैर्मेषैश्चतुर्वर्गं लभेन्नरः ।
अष्टमीसन्धिवेलायां तेनैव विधिना पशुम् ।। १६८।।
छित्वा तस्योपरि स्थित्वा मध्यन्नक्तं जपेत् सुधीः ।
विभीर्ध्यानपरो भूत्वा वांछितां सिद्धिमाप्नुयात् ।। १६९।।
नवम्यां नियतं जप्त्वा पूजयित्वा यथाविधि ।
गुरवे दक्षिणां दद्याद् दशम्यां पारयेत्ततः ।। १७०।।
एवं कृत्वा पुरश्चर्यां किं न साधयति साधकः ।
अथवान्यप्रकारेण पुरश्चरणमुच्यते ।। १७१।।
अष्टमीसन्धिवेलायामष्टोत्तरलतागृहे ।
प्रविश्य मन्त्री विधिवत् तासामभ्यर्च्य यत्नतः ।। १७२।।

पूर्वोक्तकल्पमासाद्य पूजादिकमथाचरन् ।
केवलं कामदेवोऽसौ जपेदष्टोत्तरं शतम् ।। १७३ ।।
महासिद्धो भवेत् सद्यो लतादर्शनपूजनात् ।
लतागृहं शृणु प्रौढे कामकौतुकलालसे ।। १७४ ।।
अष्टौ संख्या अतिक्रम्य नवसंख्यादिसांखिकाम् ।
यौवनादिगुणैर्युक्ताः साधिकाः कामगर्विताः ।। १७५ ।।
स्त्रियो यत्र गृहे सन्ति तद्गृहं हि लतागृहम् ।
अथवान्यप्रकारेण पुरश्चरणमुच्यते ।। १७६ ।।
पूर्वोक्तानि महेशानि हेमन्तादिऋतौ चरेत् ।
साधकः पूर्णतां प्राप्य सर्वभोगेश्वरो भवेत् ।। १७७ ।।
अथवान्यप्रकारेण पुरश्चरणमुच्यते ।
चतुर्दशीं समारभ्य यावदन्या चतुर्दशी ।। १७८ ।।
तावज्जप्ते महेशानि मन्त्री वांछितमाप्नुयात् ।
अथवान्यप्रकारेण पुरश्चरणमुच्यते ।। १७९ ।।
कृष्णाष्टम्यां समारभ्य यावत् कृष्णाष्टमी भवेत् ।
सहस्रसंख्याजप्ते तु पुरश्चरणमुच्यते ।। १८० ।।
यत् कृत्वा परमेशानि सिद्धिः स्यान्नात्र संशयः ।
अथवान्यप्रकारेण पुरश्चरणमुच्यते ।। १८१ ।।
कृष्णां चतुर्दशीं प्राप्य नवम्यन्तं महोत्सवे ।
अष्टमी-नवमीरात्रौ पूजां कुर्याद् विशेषतः ।। १८२ ।।
दशम्यां पारणं कुर्यान्मत्स्यमांसादिभिः प्रिये ।
षट्सहस्रं जपेन्नित्यं भक्तिभावपरायणः ।। १८३ ।।
अथवान्यप्रकारेण पुरश्चरणमुच्यते ।
अष्टम्याञ्च चतुर्दश्यां नवम्यां वीरवन्दिते ।। १८४ ।।

सूर्योदयं समारभ्य यावत् सूर्योदयो भवेत्।
तावज्जप्ते निरातङ्कः सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ।। १८५।।
अथवान्यप्रकारेण पुरश्चरणमुच्यते।
अष्टम्याञ्च चतुर्दश्यां पक्षयोरुभयोरपि ।। १८६।।
अस्तमारभ्य सूर्यस्य यावत् सूर्यास्तमं भवेत्।
तावज्जप्तो निरातंकः सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ।। १८७।।
अथवा निर्जनस्थस्य अस्थिशय्यासनेन च।
उदयास्तं दिवा जप्त्वा सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ।। १८८।।
तेनासनेन वा देवी अस्तमारभ्य भास्वतः।
जपित्वा चास्तपर्यन्तं साधकः सिद्धिमाप्नुयात् ।। १८९।।
जपान्ते पूजयित्वा च गुरवे दक्षिणां ददेत्।
अथवान्यप्रकारेण पुरश्चरणमुच्यते ।। १९०।।
सूर्योदयं समारभ्य घटिका च दशक्रमात्।
ऋतवः स्युर्वसन्ताद्या अहोरात्रं दिने दिने ।। १९१।।
वसन्तो ग्रीष्म वर्षा च शरद्हेमन्तशिशिराः।
वसन्तश्चैव पूर्वाह्णे ग्रीष्मो मध्यन्दिनं तथा ।। १९२।।
अपराह्णे प्रावृषः स्युः प्रदोषे शरदः स्मृताः।
अर्द्धरात्रौ तु हेमन्तः शेषे च शिशिरः स्मृतः ।। १९३।।
सूर्योदयं समारभ्य वसन्तान्तं समाहितः।
तावज्जप्ते महेशानि पुरश्चर्या हि सिध्यति ।। १९४।।
ततः पूजादिकं कृत्वा शक्तियुक्तश्च साधकः।
गुरवे दक्षिणां दत्वा सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ।। १९५।।
अथवान्यप्रकारेण पुरश्चरणमुच्यते।
ग्रीष्मादिषु महेशानि पञ्चस्वर्त्तुषु साधकः ।। १९६।।

पृथग्जप्त्वा वरारोहे पुरश्चर्या हि सिध्यति।
पूर्वोक्तविधिना सर्वं कर्तव्यं वीरवन्दिते ।। १९७।।
ऋतौ जप्त्वा समस्ते तु शक्तितः पूजयेत् पराम्।
एवमाचर्यकृत्यं वै धनानामीश्वरो भवेत् ।। १९८।।
अथवान्यप्रकारेण पुरश्चरणमुच्यते।
कुमारीपूजनादेव पुरश्चर्याविधिः स्मृतः ।। १९९।।
अथवान्यप्रकारेण पुरश्चरणमुच्यते।
गुरुमानीय संस्थाप्य देववत् पूजयेद् विभुम् ।। २००।।
वस्त्रालंकारभूषाद्यैः स्वयं सन्तोषयेद् गुरुम्।
तत्सुतं तत्सुतं वापि तत्पत्नीञ्च विशेषतः ।। २०१।।
पूजयित्वा मनुं जप्त्वा सर्वसिद्धीश्वरो भवेत्।
गुरुसन्तोषमात्रेण दुष्टमन्त्रोऽपि सिध्यति ।। २०२।।
मासि मासि च मन्त्रस्य संस्कारान् दशधा चरेत्।
एवं क्रमविधानेन कृत्वा नित्यं हि साधकः ।। २०३।।
षण्मासाभ्यन्तरे वापि एकवर्षान्तरेऽपि वा।
साधनैः सुभगे भद्रे यदि सिद्धिर्न जायते ।। २०४।।
उपायास्तत्र कर्तव्याः सत्यमेतं मतं शृणु।
ख्यातिर्वाहनभूषादिलाभः सुचिरजीविता ।। २०५।।
नृपाणां तत्कुलानाञ्च वात्सल्यं लोकवश्यता।
महदैश्वर्यनित्यञ्च पुत्रपौत्रादिसम्पदः ।। २०६।।
अधमा सिद्धयो भद्रे षण्मासाभ्यन्तरे यदि।
एकवर्षान्तरे वापि सन्ति शङ्करवन्दिते।। २०७।।
साधकाश्च तदा सिद्धा नात्र कार्या विचारणा।
अत्रोपायान् प्रवक्ष्यामि यदि सिद्धिविलम्बनम् ।। २०८।।

भ्रामणं बोधनं वश्यं पीडनञ्च तथा प्रिये ।
पोषणं तोषणञ्चैव दहनञ्च ततः परम् ।। २०९।।
उपायाः सन्ति सप्तैते कृत्वा त्रेतायुगेषु च ।
द्वापरे च तथा भद्रे उपायं सप्तमं स्मृतम् ।। २१०।।
न प्रशस्तं कलौ भद्रे सप्तशंकरभाषितम् ।
डाकिन्यादियुतं कृत्वा लक्षञ्च प्रजपेन्मनुम् ।। २११।।
डाकिनीपुटितं कृत्वा यदि सिद्धिर्न जायते ।
राकिणीपुटितं कृत्वा लक्षञ्च प्रजपेन्मनुम् ।। २१२।।
राकिणीपुटितं कृत्वा यदि सिद्धिर्न जायते ।
लाकिनीपुटितं कृत्वा लक्षञ्च प्रजपेन्मनुम् ।। २१३।।
लाकिनीपुटितं कृत्वा यदि सिद्धिर्न जायते ।
काकिनीपुटितं कृत्वा लक्षञ्च प्रजपेन्मनुम् ।। २१४।।
काकिनीपुटितं कृत्वा यदि सिद्धिर्न जायते ।
शाकिनीपुटितं कृत्वा लक्षञ्च प्रजपेन्मनुम् ।। २१५।।
शाकिनीपुटितं कृत्वा जपेल्लक्षं समाहितः ।
तदा सिद्धो भवेन्मन्त्रो नात्र कार्या विचारणा ।। २१६।।
लाकिनीपुटितं कृत्वा यदि सिद्धिर्न जायते ।
पुटितं सत्त्वरूपिण्या लक्षञ्च प्रजपेन्मनुम् ।। २१७।।
पुटितं स त्त्वरूपिण्या लक्षञ्च प्रजपेन्मनुम् ।
ककारादिक्षकारान्ता मातृका वर्णरूपिणी ।। २१८।।
तया संपुटितं कृत्वा लक्षञ्च प्रजपेन्मनुम् ।
छिन्नविद्यादयो मन्त्रास्तन्त्रे तन्त्रे निरूपिताः ।। २१९।।
एते ते सिद्धिमायान्ति मातृकावर्णभावतः ।
निश्चितं मन्त्रसिद्धिः स्यान्नात्र कार्या विचारणा ।। २२०।।

वर्णमयी पुटीकृत्य यदि सिद्धिर्न जायते।
ततो गुरुपुटीकृत्य लक्षञ्च संजपेन्मनुम् ।। २२१ ।।
गुरुदेवप्रसादेन अतुलां सिद्धिमाप्नुयात्।

श्रीपार्वती उवाच—

आदिदेव महादेव आद्यन्तगोपनं वद।
यदि नो कथ्यते देव विमुञ्चामि तदा तनुम् ।। २२२ ।।

श्रीईश्वर उवाच—

आद्यन्तगोपनं सूक्ष्मं कथं तत् कथयाम्यहम्।
जम्बूद्वीपस्य वर्षेषु कलौ लोकाधमाः स्मृताः ।। २२३ ।।
गुरुभक्तिविहीनाश्च भविष्यन्ति गृहे गृहे।
दुष्क्रियायां रताः सर्वे परमज्ञानवर्जिताः ।। २२४ ।।
लौकिकाचारिणः सर्वे भविष्यन्ति गृहे गृहे।
विना शब्दपरिज्ञानं मन्त्रदाता द्विजो भवेत् ।। २२५ ।।
मम सः श्रीमतीमन्त्रः संसारोद्भवबन्धनात्।
कथ्यते देवदेवेशि मन्त्रः सर्वत्र सिद्धिदः ।।
जायते तेन मे शङ्का कथं मे प्राणवल्लभे ।। २२६ ।।

श्रीभैरवी उवाच—

भूतनाथ महाभाग हृदये मे कृपां कुरु।
कथ्यतां कथ्यतां देव यतस्ते सेविका वयम् ।। २२७ ।।

श्रीईश्वर उवाच—

सुभगे शृणु मे मातः कृपया कथयामि ते।
प्रथमे डाकिनीबीजं युवती षोडशाक्षरम् ।। २२८ ।।
अँ आँ इँ ईँ उँ ऊँ ऋँ ॠँ लृँ लॄँ एँ ऐँ औँ अँ अँः
डाकिनी देवदेवस्य ईरितं बीजमुत्तमम्।
आद्यन्तपुटितं कृत्वा मन्त्रं लक्षं जपेद् यदि ।। २२९ ।।

तदा सिद्धो वरारोहे नान्यथा वचनं मम।
अधुना संप्रवक्ष्यामि डाकिनीबीजमद्भुतम्।।
एकोच्चारणमात्रेण सत्यत्रेतायुगे भवेत् ।। २३० ।।
कँ खँ गँ घँ ङः चँ छँ जँ झँ ञँ दश तथा महेश्वरि।
इति ते कथितं भक्त्या राकिनीबीजमद्भुतम् ।। २३१ ।।
टँ ठँ डँ ढँ णँ तँ थँ दँ धँ नँ दशकं महेश्वरि ।
इति ते कथितं भक्त्या लाकिनीबीजनिर्णयम् ।। २३२ ।।
अधुना संप्रवक्ष्यामि काकिनीं सिद्धिदायिनीम्।
पँ फँ बँ भँ मँ यँ रँ लँ आर्णः श्रीवीरवन्दिते ।। २३३ ।।

कथितं काकिनीबीजं चतुर्वर्गफलप्रदम्।
अधुना संप्रक्ष्यामि सुभगे शृणु शाकिनीम् ।। २३४ ।।

वँ शँ षँ सँ चतुर्वर्णं वाञ्छितार्थप्रदं प्रिये।
इदं तु शाकिनीबीजं चतुर्वर्गप्रदायकम् ।। २३५ ।।
अधुना संप्रवक्ष्यामि सुभगे शृणु हाकिनीम्।
हँ लँ क्षँ हाकिनीबीजं क्षिप्रं सिद्धिप्रदायकम् ।। २३६ ।।

सत्त्वस्वरूपिणीबीजं शृणु सिद्धिप्रदायकम्।
अँ आँ इँ ईँ उँ ऊँ ऋँ ॠँ लृँ लॄँ एँ ऐँ ओँ औँ अँ अः ।। २३७ ।।

षोडशार्णमहाबीजं सत्त्वमध्ये प्रकीर्त्तितम्।
रजःस्वरूपिणीबीजं शीघ्रसिद्धिप्रदायकम् ।। २३८ ।।

कँ खँ गँ घँ ङः चँ छँ जँ झँ ञँ टँ ठँ डँ ढँ णँ तँ थँ।
इदं सप्तदशार्णं हि रजोमध्ये प्रकीर्त्तितम् ।। २३९ ।।

रम्यं तमोमयीबीजमधुना ते वदाम्यहम्।
दँ धँ नँ पँ फँ बँ भँ मँ यँ रँ लँ वँ शँ षँ सँ ।। २४० ।।

इदं सप्तदशार्णं हि तमोमध्ये उदाहृतम् ।
अधुना संप्रवक्ष्यामि मातृकाबीजमद्भुतम् ।। २४१ ।।
अँ आँ इँ ईँ उँ ऊँ ऋँ ॠँ लृँ लॄँ एँ ऐँ ओँ औँ अँ अः
कँ खँ गँ घँ ङः चँ छँ जँ झँ ञँ टँ ठँ डँ ढँ णँ तँ थँ दँ धँ नँ
पँ फँ, बँ भँ मँ यँ रँ लँ वँ शँ षँ सँ हँ क्षँ

इदं पञ्चाशदर्णं हि मातृकायाः प्रकीर्तितम् ।
अनुलोमविलोमेन पुटीकृत्य जपं चरेत् ।। २४२ ।।
लक्षं यावन्महेशानि ततः सिद्धो न संशयः ।
गुरुबीजं समुद्दिष्टं गुरुरित्यक्षरद्वयम् ।। २४३ ।।
डाकिनी राकिनी देवि लाकिनी काकिनी ततः ।
शाकिनी हाकिनी संज्ञा सत्त्वरूपा ततः प्रिये ।। २४४ ।।
रजोरूपा तमोरूपा मातृकारूपिणी गुरुः ।
एतास्तु परमेशानि मूर्त्तिः पञ्चाशदक्षरम् ।। २४५ ।।
डाकिनी च महादेवि अणिमासिद्धिदायिनी ।
राकिणी लघिमासिद्धिदायिनी लाकिनी तथा ।। २४६ ।।
प्राप्तिसिद्धिदायिनी च काकिनी काम्यदायिनी ।
शाकिनी महिमासिद्धिदायिनी हाकिनी ततः ।। २४७ ।।
कामावशायितासिद्धिं जपादेव प्रयच्छति ।
सत्त्वरूपा तमोरूपा रजोरूपा तथैव च ।। २४८ ।।
एताश्चैव महादेवि चतुर्वर्गं ददन्ति हि ।
पञ्चाशद्वर्णरूपा या निर्वाणं सा ददाति हि ।। २४९ ।।
गुरुर्ददाति सकलं ब्रह्माण्डज्ञानमव्ययम् ।
इति ते कथितं भक्त्या डाकिन्यादिविनिर्णयम् ।। २५० ।।

डाकिनी राकिणी चैव लाकिनी काकिनी तथा ।
शाकिनी लाकिनी देवि वर्णानामत्र देवताः ।। २५१ ।।
गुणानां सिद्धिवर्णानां षडेता अधिदेवताः ।
डाकिन्यादेर्विना ज्ञानं वर्णे वर्णे पृथक् पृथक् ।। २५२ ।।
अज्ञानात् प्रजपेन्मन्त्रं डाकिन्यादेश्च भक्षणम् ।
विना वर्णपरिज्ञानं कोटिपुरश्चरणेन किम् ।। २५३ ।।
तस्य सर्वं भवेद् दुःखमरण्ये रोदनं यथा ।
शृणु ध्यानं प्रवक्ष्यामि डाकिनीनां शुचिस्मिते ।। २५४ ।।

ध्यानानि यथा—

शरच्चन्द्रप्रतीकाशां द्विभुजां लोललोचनाम् ।
सिन्दूरतिलकोद्दीप्तामञ्जनाञ्चितलोचनाम् ।। २५५ ।।
कृष्णाम्बरपरीधानां नानालङ्कारभूषिताम् ।
ध्यायेच्छशिमुखीं नित्यां डाकिनीमन्त्रसिद्धये ।। २५६ ।।
अरुणादित्यसंकाशां द्विभुजां मृगलोचनाम् ।
सिन्दूरतिलकोद्दीप्तामञ्जनाञ्चितलोचनाम् ।। २५७ ।।
शुक्लाम्बरपरीधानां नानाभरणभूषिताम् ।
ध्यायेच्छशिमुखीं नित्यां राकिणीमन्त्रसिद्धये ।। २५८ ।।
सिन्दूरवर्णसंकाशां द्विभुजां खञ्जनेक्षणाम् ।
सिन्दूरतिलकोद्दीप्तामञ्जनाञ्चितलोचनाम् ।। २५९ ।।
शुक्लाम्बरपरीधानां नानालङ्कारभूषिताम् ।
ध्यायेच्छशिमुखीं नित्यां लाकिनीमन्त्रसिद्धये ।। २६० ।।
यवयावकसंकाशां द्विभुजां खञ्जनेक्षणाम् ।
सिन्दूरतिलकोद्दीप्तामञ्जनाञ्चितलोचनाम् ।। २६१ ।।
शुक्लाम्बरपरीधानां नानाभरणभूषिताम् ।
ध्यायेच्छशिमुखीं नित्यां काकिनीमन्त्रसिद्धये ।। २६२ ।।

शुक्लज्योतिप्रतीकाशां द्विभुजां मृगलोचनाम् ।
सिन्दूरतिलकोद्दीप्ताम् अञ्जनाञ्चितलोचनाम् ।। २६३ ।।
कृष्णाम्बरपरीधानां नानाभरणभूषिताम् ।
ध्यायेच्छशिमुखीं नित्यां शाकिनीमन्त्रसिद्धये ।। २६४ ।।
शुक्लकृष्णारुणाभासां द्विभुजां लोललोचनाम् ।
भ्रमद्भ्रमरसंकाशां कुटिलालककुन्तलाम् ।। २६५ ।।
सिन्दूरतिलकोद्दीप्ताम् अञ्जनाञ्चितलोचनाम् ।
रक्तवस्त्रपरीधानां शुक्लवस्त्रोत्तरीयिणीम् ।।
ध्यायेच्छशिमुखीं नित्यां हाकिनीमन्त्रसिद्धये ।। २६६ ।।
त्रिगुणायाश्च देवेशि ध्यानं पूर्वमुदाहृतम् ।
अधुना संप्रवक्ष्यामि मातृकाध्यानमुत्तमम् ।। २६७ ।।
पञ्चाशल्लिपिभिर्विभक्तमुखदोःपन्मध्यवक्षस्थलीं
भास्वन्मौलिनिबद्धचन्द्रशकलामापीनतुङ्गस्तनीम् ।
मुद्रामक्षगुणं सुधाढ्यकलशं विद्याञ्च हस्ताम्बुजै-
र्बिभ्राणां विशदप्रभां त्रिनयनां वाग्देवतामाश्रये ।। २६८ ।।
गुरोरपि महेशानि पूर्वोक्तध्यानमाचरन् ।
पाद्यादिभिर्वरारोहे संपूज्य प्रजपेन्मनुम् ।।
पूर्वोक्तो यस्य यद्बीजं यन्मन्त्रस्तस्य निर्णयम् ।। २६९ ।।
अं डाकिन्यै नमः स्वाहा कं काकिन्यै नमस्ततः ।
टं लाकिन्यै नमः स्वाहा पं काकिन्यै नमस्ततः ।। २७० ।।
वं शाकिन्यै नमः स्वाहा हं हाकिन्यै नमस्ततः ।
तत्तद्ध्यानेन इत्युक्त्वा पूजयेदुपचारतः ।। २७१ ।।
उक्तबीजेन पुटितं कृत्वा मन्त्रं जपेद् यदि ।
तदा सिद्धो भवेन्मन्त्रो शापादिदोषदूषितः ।। २७२ ।।

इति ते कथितं दिव्यं कलिकालस्य सम्मतम् ।
कलौ भारतवर्षे च नान्यद्वर्षे कदाचन ।। २७३।।
शमादिषोडशभाण्डारं डाकिनीसिद्धिसंयुतम् ।
चण्डिकादिदशभाण्डारं काकिनीसिद्धिसंयुतम् ।। २७४।।
शमादिदशभाण्डारं लाकिनीसिद्धिनिर्णयम् ।
गदादिदशभाण्डारं काकिनीसिद्धिनिर्णयम् ।। २७५।।
कल्याणीत्यादिकीर्त्यन्तं शाकिनीसिद्धिनिर्णयम् ।
बद्धादिविलक्षणान्तं हाकिनीसिद्धिनिर्णयम् ।। २७६।।
गुरुदेवं विना भद्रे निष्फलं श्रमकेवलम् ।
कलिकाले वरारोहे कलहं गुरुशिष्ययोः ।। २७७।।
भविष्यति न सन्देहः प्रहारं गुरुशिष्ययोः ।
इति ते कथितं सर्वं कालिकायाः सुदुर्लभम् ।। २७८।।
कालिका भैरवो देवो जागर्ति हि सदा कलौ ।
तारा चैव महाविद्या तथा त्रिपुरसुन्दरी ।। २७९।।
धनदा छिन्नमस्ता च मातङ्गी बगलामुखी ।
त्वरिता अन्नपूर्णा च तथा वाग्वादिनी प्रिये ।। २८०।।
महिषघ्नी विशालाक्षी तारिणी भुवनेशिका ।
धूमावती भैरवी च तथा प्रत्यङ्गिरादिकाः ।। २८१।।
दुर्गा शाकम्भरी चैव कलिकाले हि निद्रिता ।
एतासां जपमन्त्रेण निद्राभङ्गोऽभिजायते ।। २८२।।
निद्राभङ्गे कृते देवि सिद्धिहानिश्चजायते ।
किं तासां जपपूजायां हानिः स्यादुत्तरोत्तरम् ।। २८३।।
ब्राह्मणे क्षत्रिये वैश्ये शूद्रे विद्या प्रशस्यते ।
सत्यादि च चतुर्युगे सर्वजातिषु कालिका ।। २८४।।

प्रशस्ता कालिका विद्या अस्याश्च फलबोधिका ।
उपायांस्तत्र वक्ष्यामि येन सिद्धिः प्रजायते ।। २८५ ।।
सहस्रं डाकिनीमन्त्रं निशायां प्रजपेद् यदि ।
बहुकाले तदा सिद्धिर्जायते नात्र संशयः ।। २८६ ।।
स्त्रीशूद्राणां पुरश्चर्या नास्ति भद्रे कदाचन ।
जपपूजा सदैवासां प्रशस्ता वीरवन्दिते ।। २८७ ।।
चन्द्रसूर्योपरागे च शूद्राणां सिद्धिरुत्तमा ।
जायते सुभगे मातर्गुरुभक्तिर्भवेद् यदि ।।
तदा सिद्धिमवाप्नोति गुरुभक्त्या विशेषतः ।। २८८ ।।

।। इति दक्षिणाम्नाये श्रीकङ्कालमालिनीतन्त्रे पञ्चमः पटलः ।। ५ ।।

।। ग्रन्थश्च समाप्तः ।।

श्लोकार्धानुक्रमणिका

मुण्डमालातन्त्रं प्रथमम्

श्लोकांशा:	पृष्ठाङ्का:	श्लोकांशा:	पृष्ठाङ्का:
अचिरेणैव कालेन	५१	अत: सत्यं पुन: सत्यं	४
अज्ञात्वा कवचं देवि	३६	अथवा शृणु चार्वङ्गि !	४७
अज्ञात्वा स्तवराजं तु	२३	अद्य मत्सदृशो वापि	२७
अज्ञानां चिन्तयेद् देवीं	६	अद्वैते तारिणीपाद	४३
अट्टहासा घोरनादा	५७	अद्वैतं च गुणातीतं	४३
अट्टहासं प्रकुर्वन्ती	२८	अधमाद् जायते खेदो	९
अट्टहास्या करालास्या	६७	अनुकल्पानि चान्यानि	१३
अट्टाहासमट्टहास	८०	अनुकल्पं लोहिताग्रं	८
अणिमाद्यष्टसिद्धि: स्याद्	६५	अनेनैव विधानेन	४८
अत एव परं ज्ञानं	३	अन्तर्यागात्मिका पूजा	४५
अत एव परं तत्त्वं	५६	अन्तर्यागात्मिका सर्व	३३
अत एव महादेव !	५६	अन्तर्यागं तत: कृत्वा	४७
अत एव महामाये !	३६	अन्तर्यागं महामाये !	३८
अत एव वरारोहे	५	अन्त: शाक्ता बहि: शाक्ता:	३०
अत एव वरारोहे	१३	अन्त: शाक्ता बहि: शैवा:	३०
अत एव वरारोहे	७८	अन्त: शैवा बहि: शैवा:	३०
अत एव हि तन्त्रज्ञं	६६	अन्यथा नैव देवेशि	६३
अतस्त्वं जगदीशान	६०	अन्यदेवं भवन्त्येते	६६
अतिगोप्यं जगद्धात्रि !	७२	अन्यद् गोप्यं किं वदसि	७६
अतिगोप्यं महेशानि !	२	अन्यपूजा न कर्तव्या	२४
अतिगोप्यं रहस्यं च	११	अन्यविभ्रान्तिविषयं	७७
अतिगोप्यं वरारोहे	९	अन्येषामस्ति वै स्वर्गे	४
अतो गुरुर्महेशानि !	५	अन्येषां च वरारोहे	५५
अतो न भक्तिर्नो मुक्ति	३१	अपरं शृणु चार्वङ्गि	५०
अत: परतरा विद्या	६५	अबलाना च हृदयम्	५५
अत: परतरं देवि !	३	अभक्त्याऽपि च भक्त्या वा	२१
अत: परतरं देवि !	६६	अभेदबुद्ध्या देवेशि !	४९
अत: परतरं नास्ति	६२	अयत्नसुभगा सिद्धि	८३

अयुतं भक्तिभावेन	४७
अयुतं भक्तिभावेन	४१
अरण्ये विजने पातु	५३
अर्द्धकेशेश्वरी केशा	६७
अर्धहासां ललज्जिह्वाम्	२०
अवधूतश्च द्विविधो	१२
अवधूती यस्य वामा	२९
अवधूती शिवा देवी	१२
अवधूत: शिव: साक्षाद्	१२
अविद्यानाशिनी विद्या	७८
अविशेषो भवेत् तद्वद्	१८
अशक्तानामकर्तव्यम्	३२
अश्वत्थे वटमूले वा	४७
अश्वत्थे विल्वमूले वा	२६
अष्टोत्तरमनुं जप्त्वा	२६
असिता चाणिमा देवी	२२
असुराश्च कुलीनाश्च	३१
अस्ति चैकं मुण्डमाला	२
अस्य पुष्पस्य माहात्म्यं	७३
अहमेक: शिवो देवो	३
अहमेव शिवो ब्रह्म	१०
अहमेवाऽबला बाला	५९
अहोभाग्यमहोभाग्य	७७
अहं च त्रिषु लोकेषु	६१
आचारं विविधं दुर्गे !	२
आत्मज्ञानं समासाद्य	१८
आदौ गुरुं समभ्यर्च्य	४
आदौ मायां पुनर्मायां	२५
आद्यं देवि ! सुदुर्ज्ञेयं	३
आद्यामाद्यगुरोराद्या	७९
आद्यामाद्यां समास्थाय	१०
आद्यां श्रीभुवना भव्या	६९
आद्यं ज्योतिर्मयीं देवीं	३२
आद्यां ज्योतिर्मयीं विद्या	२६
आराधिता महाकाली	५०
आराधिता महेशानि	९
आराधिता येन काली	९
आश्रयेत् परमानन्द:	४४
आसनं द्वादशविधं	२५
इडा च पिङ्गला चैव	३७
इडा च पिङ्गला चैव	६८
इडा च पिङ्गला पातु	८१
इडापिङ्गलयोर्मध्ये	७१
इडा वामे स्थिता नाडी	१७
इति जानामि विश्वेशि !	६१
इति ते कथितं देवि !	५२
इति सत्यं पुन: सत्यम्	४३
इत्येतत् कथितं देवि !	६८
इत्येतत् परमं ब्रह्म	७०
इत्येवं कथितं देवि !	८२
इत्येवं कथितं स्तोत्र	५३
इत्येवं कवचं देवि !	३६
इत्येवं कवचं देवि !	५४
इत्येवं च महादेव	६२
इत्येवं च वरारोहे !	८०
इत्येवं च श्रुतं देवि !	७४
इत्येवं च श्रुतं देवि	७५
इत्येवं च श्रुतं स्तोत्रं	८१
इत्येवं ध्यानयोगेन	४१
इत्येवं परमो भावो	३०
इत्येवं परमं देवीं	७६
इत्येवं भेदबुद्ध्या तु	४९

इत्येवं मन्त्रराजं च	५१
इत्येवं यस्य मनसि	२९
इत्येवं शतनामानि	२३
इत्येवं शृणु चावङ्गि	६४
इत्येवं शृणु देवेशि!	५०
इदानीं कथयाम्यत्र	५०
इदानीं कथयाम्यत्र	४८
इदानीं कुण्डपुष्पेण	३२
इदानीं चण्डिकायास्तु	७८
इदानीं च वरारोहे	६८
इदानीं चापि संक्षेपाद्	५८
इदानीं देवदेवेशि!	५४
इदानीं यागवृत्तान्तं	२०
इदानीं वर्तते श्रद्धा	६९
इदानीं शृणु देवेशि	४७
इदानीं श्रोतुमिच्छामि	२
इदानीं श्रोतुमिच्छामि	११
इदानीं श्रोतुमिच्छामि	४७
इदानीं श्रोतुमिच्छामि	४९
इदानीं श्रोतुमिच्छामि	६३
इदानीं श्रोतुमिच्छामि	६७
इदानीं श्रोतुमिच्छामि	६९
इदानीं स्थिरतां ज्ञात्वा	२
इदं च दुर्लभं तन्त्रं	१०
इदं सत्यमिदं सत्य	८
इयं वशकरी विद्या	५१
इह लोके तु वास: स्यात्	२१
इहैव भुक्तिर्मुक्तिश्च	४४
इहैव स्वर्गो देवेशि	४४
इहैव स्वर्गं नरकं	२१
उग्रताराक्रमं वक्ष्ये	४२
उग्रतारा जया चण्डी	६७
उग्रतारा सदा पातु	३५
उग्रा उग्रप्रभा नीला	६७
उग्राच्च क्षितित्यागो	९
उचिता परमा विद्या	६
उदरे सर्वदा पातु	८२
उन्मत्त: क्रोधनश्चैव	२६
उपायो नास्ति देवेशि	६६
उपासकानां कार्यार्थम्	६
उपासकानां सिद्ध्यर्थम्	६०
उमा गौरी कराला	२२
उमा गौरी प्रिया साध्वी	७०
उमापते नमस्तुभ्यं	५९
उमामुग्रभयामुग्रां	७९
ऋणाग्रजं षाग्रजं	५१
एकजातिस्वरूपेण	५
एकदा पार्वती देवी	७
एकदा पार्वती देवी	२७
एका दुर्गा जगद्धात्री	२१
एका दुर्गा महेशानि	३
एका देवी जगद्धात्री	५८
एका विद्या च प्रकृति	९
एको देवश्च एकोऽह	७७
एकोऽहं वैष्णवत्वं	९
एतत् ते कथितं देवि	१२
एतस्या: चरितं यस्तु	४
एतस्या: साधकस्याथ	८
एता दश महाविद्या:	४८
एते शाक्ता जगद्धात्रि	२१
एतेषां भावयोगे तु	५
एतैश्च कुसुमैश्चण्डीं	७२

एवमाचारमिश्रेण	१३	एवं विधिविधानेन	३९
एवमीशासने दुर्गा	१०	एवं विप्रप्रणामेन	४५
एवं करालवदना	७१	एवं वै कथितं चण्डि	४६
एवं कैलाशभवनं	२९	एवं शक्तिमयं विश्वं	२४
एवं क्रिया प्रकर्तव्या	२९	एवं शक्तिविधानेन	५६
एवं गुह्यं महेशानि	४४	एवं सततयुक्तास्ते	६८
एवं चक्रे परिन्यस्तै	३८	एवं सर्वमयं सौख्यं	२९
एवं च त्रिविधं शेषं	७७	एवं सर्वं हि दुर्गा हि	४६
एवं च मनसा दुर्गां	९	एषा क्रिया वरारोहे	३२
एवं च मानसं क्लेशं	११	एषा विद्या प्रकथिता	४८
एवं ज्ञानं तत्त्वमयं	७७	ऐक्यज्ञानं महादेव	५
एवं ज्ञानं परं नित्यं	१०	ऐक्यज्ञानं यदा देवि	४६
एवं ज्ञानं महेशानि	४३	ऐक्यं भवति चार्वङ्गि	४३
एवं तव विधातव्या	३३	ऐन्द्रत्वं चन्द्रवदने	४८
एवं ते कथिता देवि	५८	कङ्काला कालदमना	६३
एवं देव्यानुग्रहतो	४५	कङ्काला कूटजा नाडी	३७
एवं नानाविधानं च	५७	कङ्काला निष्कलङ्का च	१७
एवं निरन्तरं स्तोत्रं	५४	कटकेशवमध्यस्था	६४
एवं पूजा विधातव्या	४५	कटजा केशिनी कामा	६४
एवं भावं समाश्रित्य	१९	कटप्रिया कटरता	६४
एवं भावं समाश्रित्य	३०	कण्ठं पातु स्तनं पातु	८१
एवं भुक्तिश्च मुक्तिश्च	४६	कथमुत्पद्यते ज्ञानं	७७
एवंभूता महामाया	५७	कथयिष्ये जगद्धात्रि	२१
एवं मासत्रयं कुर्या	४७	कथितं डामरे चाऽथ	५७
एवं यदि महामाये	३७	कथितं ते जगद्धात्रि	४८
एवं यदि वरारोहे	८३	कथं वा जायते मुक्ति	४४
एवं वदति यो यस्तु	४४	कथं वा जायते सिद्धि	७
एवं विधानमासाद्य	११	कथं सिद्धिर्भवेद् देव	३५
एवं विधानसम्भूतं	३०	कथ्यतां मे दयासिन्धो	४०
एवं विधिर्विधातव्यः	१३	कथ्यतां मे दयासिन्धो	५५
एवं विधिविधानेन	३३	कदाचित् कस्य मुक्तिः स्यात्	८

कदाचित् तारिणीं विद्यां	१०	कादम्बरी कालहरा	६३
कदा वर्णमयं लिङ्गम्	२०	कान्तं शक्तियुतं देवि	५१
कदा शुक्लं कदा कृष्णं	२०	कपाला च कराला च	६३
कपालं कामिनी भालं	३५	कामकल्पलतारूपे	२५
कपालं चापि गण्डं च	५३	कामधर्मप्रिया काम्या	६४
कमला पातु राज्यं मे	३६	कामरूपा कामहरा	६४
कमलामन्नपूर्णां च	७३	कामरूपे कामभागे	२३
कमलां छिन्नमालां च	८०	कामरूपे च कामाक्षे	५२
करवीरैः श्वेतरक्तैः	७३	कामरूपे च विजये	२५
करवीरं च भुवना	७२	कामरूपे द्विजागारे	१८
करस्थं स मणिं त्यक्त्वा	६२	कामाख्या कामनिलयं	८२
करालवदना काली	४२	कामाख्या कामिनी काम्या	५७
करालवदना काली	६३	कामदेहं च सकलं	५३
करालवदने घोरे	२५	कामागारस्वरूपा च	६४
कराला विकटाकारा	६९	कामिनीवल्लभो भूत्वा	२३
करालास्या च कन्दर्पा	६४	कामेश्वरि कलानाथ	५२
करालां घोरदंष्ट्रां च	२०	कामेश्वरी कामरूपा	६४
करालां विकटां घोरां	७९	काकपुष्पेण देवेशि	३२
करोति वामनासाग्रैः	१७	कालस्य यन्त्रणात् काली	२०
करौ करालवदना	३५	कालहन्त्री कूर्ममांस	६४
कर्णौ विश्वेश्वरी पातु	३५	कालिका कालरात्रिश्च	६४
कर्तव्यं द्विजलोकेषु	३३	कालिकापादयुग्मम्	७७
कर्ता पाता च हर्ता च	५	कालिकायाश्च ताराया:	५०
कर्मबद्धो भवेद् जीवः	४६	कालिकायाश्च ताराया:	४९
कलौ मत्स्यं कलौ मांसं	३२	कालिकाया: शतं नाम	६३
कल्पकोटिशतेनाऽपि	२८	कालिकां हृदयाम्भोजे	४७
कवचस्यापि पठनात्	५४	काली करालवदना	५७
कवचेन महादेव !	३५	काली करालवदना	८१
कवचं ब्रूहि मे नाथ	७८	कालीतन्त्रे कुब्जिकायां	१
काकचञ्चुं विधायैवं	९	कालीतन्त्रे भैरवे च	५८
कात्यायनी कुलं पातु	३६	काली तारा महाविद्या	४८

कालीं तारा समाविद्या	४९	कुम्भकं मातृकान्यासं	९
कालीपुरं तत्र रम्यं	१७	कुलचक्रस्य देवेशि	३९
काली सदा पातु मुखं	३५	कुलजा च प्रिया कौल	६४
कालीं करालवदनां	१०	कुलज्ञा कमला पूज्या	६४
काल्याश्चैव हि ताराया:	१९	कुलज्ञानं कुलीनस्य	३०
कांस्ये गुडे सव्यकरे	१३	कुलधर्मप्रिया कामा	६४
किन्त्वेकं शृणु चार्वङ्गि	१२	कुलधर्मार्थगो जन्तु:	३२
किन्नराश्चैव कुलीनाश्च	३१	कुलधर्मं समाश्रित्य	३०
किमध्वरैर्मन्त्रपूतै:	७४	कुलपुष्पं समाश्रित्य	३२
किमन्यमन्त्रै: किं तन्त्रै:	७४	कुलप्रिया कुलरता	६४
किं काकचञ्चुभि: षोढा	७४	कुलभक्तिं विना देवि	७१
किं च पाद्यै: किं च वाद्यै:	७४	कुलमार्गे रतो जीव:	३२
किं च वै वासवै: किं वा	७४	कुलवारे कुलीनस्तु	४३
किं जपै: किं तपोभिर्वा	७२	कुलवारे महेशानि	४७
किं जपै: किं तपोभिर्वा	७४	कुलसंकेतकं नाम	१२
किं न सिद्ध्यति विश्वेशि !	४६	कुलार्णवस्तथा काली	३०
किं बहूक्त्या महेशानि	२०	कुलार्णवे श्रुतं नाथ	७१
किं बहूक्त्या महेशानि	४७	कुलीनश्च कुलज्ञश्च	२६
किं मातृकान्यासवर्गै:	७४	कुलीना कुलधर्मज्ञा	६४
किं योनिमुद्रया किं वा	७४	कुलीना मुनय: सर्वे	३०
किंविधं वापि भो नाथ	२८	कुलीनो वाससो देव:	३०
कुजवारे चतुर्दश्यां	८०	कुलीन: शङ्करो देव:	३०
कुजवारे चतुर्दश्यां	८३	कृतार्थास्मि कृतार्थास्मि	६९
कुजवारे चतुर्दश्यां	६५	कृतार्थोऽहं कृतार्थोऽहं	७७
कुजे शनैश्चरे वारे	३१	कृत्वा जपति तन्मन्त्रं	२३
कुबेरत्वं शिवत्वं वा	४८	कृष्णा कृष्णप्रिया कृष्णा	६३
कुबेरं चापि दिक्पाल	४२	कृष्णाऽपराजिता साक्षात्	७२
कुमारीपूजनरता	६४	कृष्णाऽपराजिता कृष्णा	६४
कुमारीपूजनं देव	२८	कृष्णापराजितापुष्पै:	९
कुमारी रमणीरूपा	६१	कृष्णापराजितापुष्पै:	७३
कुम्भके रेचके चैव	८२	कृष्णापराजितापुष्पै:	७४

कृष्णाया: करवीरस्य	७२
कृष्णाष्टम्यां नवम्यां वा	२९
केन रूपेण सा दुर्गा	५६
केलिनी करकाकारा	६४
केवलानां च दिव्यानां	३३
केवला प्रेयसी मुक्ति	४५
केवलं कालिकापाद	२४
केवलं जपमात्रेण	५४
केवलं दक्षिणं सव्यम्	१६
केवलं ध्यानमास्थाय	४७
केवलं स्तोत्रपाठाद्धि	८१
केशवस्य प्रियाकाशा	६४
केशं मुखं पातु चण्डी	८१
केशं मे भद्रकाली च·	३५
केशांश्च पञ्चमी विद्या	५३
कैलाशशिखरासीन	१५
कैलाशशिखरे रम्ये	१
कैलाशे पार्वती	६१
कोटीशं कुलकोटीशं	३८
कोलपुष्पाम्बराकोला	६४
कोलम्बा कोलरता	६४
कोषकी केतकी कुम्भी	६४
को वेद भैरवाक्षरं	४
को वेद परमं तत्त्वं	४
कौमारी चैव वाराही	८१
कौलिकं कौलिकं देवि	५५
क: शक्नोति महीमध्ये	५०
क्रमेणैवं महेशानि	१०
क्रियया च विना देवि	६५
क्रियाभक्तिरता काल्या	६४
क्रियामार्गरते कामे	५२
क्रियावती कोटराक्षी	६३
क्रियाशक्तिरतो जन्तु:	४
क्रिया सर्ववरिष्ठा च	४६
क्रियासाधनकं भक्ति	७९
क्रोडे विश्वम्भरा कामा	३७
क्व कलिश्च क्व कालश्च	१९
क्व·यम: क्व तप: विष्णु:	११
क्षत्रियो वैश्यज: शूद्र:	३१
क्षीरेण सहितं तोयं	१८
क्षीरोद्धृतं यज्ञ	१८
क्षुद्राश्च बान्धवा रुद्रा:	२९
क्षुधा निद्रा दया भ्रान्ति:	२४
खगा खगटी नाडी	३७
गङ्गा काली चकाशी च	२२
गंगाद्वारे प्रयागे च	१८
गंगाधर जगत्स्वामिन्	१५
गणेशं च दिनेशं च	४२
गणेशजननी माता	२२
गतिर्मृत्यु: पलाङ्क्रोर्ध्वं	१९
गन्धै: पुष्पैश्च धूपैश्च	४५
गन्धै: मालूरपत्रैश्च	१३
गान्धारी कोटराक्षी च	३७
गान्धारी पञ्चमी पड्या	६८
गान्धारी परमा विद्या	६९
गायत्री वेदजननी	६१
गुणातीताश्च ये भक्ता:	४०
गुणातीतं परं ब्रह्म	६
गुप्ता गुप्ततरा पूजा	३०
गुरुपादाब्जकं देवि	४०
गुरुपूजां विना देवि	४
गुरुपूजां विना देवीं	४

गुरुरेक: शिव: साक्षात् ४
गुरुरेव परं तत्त्वं ४
गुरु: कर्ता गुरु: हर्ता ५
गुरोर्जातश्च मन्त्रश्च ५
गुरो: सन्तोषमात्रेण ५
गुरौ गुरुं समभ्यर्च्य ८३
गुरौ तुष्टे शिवस्तुष्टो ५
गुरौ तुष्टे शिवा तुष्टा ५
गुहप्रिया गुहरता २२
गुह्याद् गुह्यतरे देवि ४०
गुह्याद् गुह्यतरं वाक्यं ४४
गृहावधूतो देवेशि १२
गृहावधूत: सर्वत्र १३
गृहीत्वा कालिकां देवीं ३९
गृहीत्वा च वरारोहे ४३
गृहीत्वा शवचाण्डालं २५
गृह्णीयात् परमं मन्त्रं ४४
गोप्तव्यं वै वरारोहे १०
गोप्यं यत् कथितं नाथ ११
गोलोके चैव राधाऽहं ६१
गोलोके न च कैलाशे ५५
गौरी मे सन्धिदेशं ८२
गौरीं गुरुप्रियां गौर ७९
घटात् पटात् महेशानि ७७
घटे भग्ने जलेष्वेव १८
घण्टाकर्ण लोलजिह्वा ३७
घनभा घनदा चण्डी ३७
घनश्यामा घनवती ७०
घोरजिह्वा ललज्जिह्वा ७०
घोरदष्ट्रां करालास्या २२
घोरदष्ट्रां करालास्या ३५
घोरदष्ट्रां करालास्या ७०
घोरदंष्ट्रां करालास्या ४०
घोरदष्ट्रे करालास्ये १६
घोरदष्ट्रे करालास्ये ५१
घोरवक्त्रा ललज्जिह्वा २२
चक्रपुष्पेण शूलेन ३२
चण्डमुण्डक्षयकरे १६
चण्डिका विजयाराध्या ६७
चतुर्दश्यां निशाभागे ८१
चतुर्भुजां दशभुजा ८०
चतुर्भुजां दशभुजा ४५
चतुर्भुजां लोलजिह्वां ३९
चतुर्वर्गमयो भूत्वा ५८
चतुर्विधं च शैवानां २८
चन्द्रबिन्दुसमायुक्तं ३८
चरितं दुर्लभं लोके ४
चाण्डाला ब्राह्मणा: शूद्रा: २१
चामीकरमयीमाला २६
चामुण्डा पातु मे रोम ८२
चितामारुह्य सिद्धेशो ३६
चिताशुद्धि: पीठशुद्धि: १६
चित्रिणी पद्मिनी शङ्खा ३७
चित्रिणीमध्यगं वायुम् १७
चिन्तामणिप्रसादेन ३७
चिन्तामणिप्रसादेन ४०
चिन्तामणिप्रसादेन ४१
चिन्तामणि: कल्पलतां ४०
चिन्मयस्याद्वितीयस्य ६
छागजैर्लोहितैर्देवीं ३३
छिन्ना धूमा च भीमा च ८१
छिन्ना भिन्नान्नपूर्णा च ४२

छिन्नायाश्चैव धूमाया	७२	जवापराजिताद्रोण	१३
जगत्कर्त्ता जगत्पाता	५५	जवापुष्पै: द्रोणपुष्पै:	९
जगत्क्षोभकरीं विद्यां	७९	जागर्ति शततं चण्डि	८१
जगदीश जगद्वन्द्य	१५	जातं कुसुममादाय	७
जगदीशप्रिया जन्म	२२	जानामि हृदयं पुंसाम्	५६
जगद्धात्रि जये देवि	५२	जायते नामसंदेहो	४३
जगन्माता जयं पातु	८२	जायते परमं ज्ञानं	५०
जटा-भस्म-व्याघ्रचर्म	१६	जिह्वाकोटिसहस्रैस्तु	६३
जपनं पार्वतीदेव्या	२०	जीवन्मुक्तः सदा मुक्त:	३
जपं तपो धारणं च	७	जीवन्मुक्त: सर्वलोके	५५
जपाच्छान्तिर्जपाच्छान्ति:	३४	जीवन्मुक्त: स विज्ञेय	६६
जपात् कान्तिर्जपात् शान्ति:	३३	जीवं मां पार्वती पातु	८१
जपात् तन्त्रं जपाद् मन्त्रं	३३	जीव: शिवत्वं लभते	११
जपात् तुष्टिर्जपात् पुष्टि:	३४	जीव: शिवत्वं लभते	४०
जपाद् बुद्धिर्जपाल्लक्ष्मी	३४	जीव: शिवत्वं लभते	४४
जपाद् भुक्तिर्जपाद् मुक्ति	३३	जीव: शिवस्तु विज्ञेयो	३८
जपादिकरवीरैश्च	७३	जीव: शिव: शिवा वामा	१९
जपा साक्षाद् भगवती	७२	जीव: शिव: शिवो देव:	५
जपाद्रोणं जपाकृष्णं	७२	जीवादिभूषितं लिङ्गम्	२०
जपेच्चिन्तामणिं मन्त्रं	४१	जीवानां परमो रोग:	१६
जपेदयुतसंख्यं च	२४	ज्ञात्वा जीव: शिवो भूत्वा	२
जपेन तपसा स्तोत्रै:	४८	ज्ञात्वा परमतत्त्वं वै	५
जपेन्मन्त्रं क्षितितले	५४	ज्ञात्वा परमतत्त्वं वै	१७
जपेल्लक्ष्यं चतुर्दश्या	२५	ज्ञानकाण्डं महेशानि	७७
जप्त्वा भवेन्महाज्ञानी	१०	ज्ञानतन्त्रे च निर्वाणे	१
जप्त्वा महामनुं गुह्यं	१०	ज्ञानतोऽज्ञानतो वापि	६
जप्त्वा महामनुं चण्डि	४०	ज्ञानदं मोक्षदं भक्ति	७६
जम्भिनी पुष्कसा शोणा	३७	ज्ञानपारे समुत्पन्ने	४३
जले पदे प्राणबुद्ध्या	३६	ज्ञानाऽज्ञानसमायुक्त:	१७
जले पातु जगन्माता	५४	ज्ञानात् परतरं नास्ति	४३
जवापराजिताद्रोण	४५	ज्ञानात् परतरं नास्ति	६३

ज्ञानाधीश ज्ञानपते	५९	तथा नैव च सिद्धि: स्यात्	२३
ज्ञानिनां च मतं वक्ष्ये	१७	तथान्यदर्शनेभ्यश्च	३
ज्ञाने ज्ञाने महेशानि	५६	तथाऽपि तस्य माहात्म्यं	६३
ज्ञाने यदा समुत्पन्ने	५६	तथाऽपि पूजां संक्षेपात्	३३
ज्ञानेश ज्ञानदानन्द	५९	तथाऽपि हृदयग्रन्थि:	१२
ज्ञानं च द्विविधं ज्ञेयं	७७	तथैव तारिणी विद्या	४३
ज्ञानं परमतत्त्वाख्यं	७७	तथैव विद्या देवेशि	४३
ज्ञानं विना परं तत्त्वं	३	तद्धर्मजन्मजन्मा वै	७३
ज्वालामुखी सदा पातु	८२	तदर्धं चाप्यहं देवि !	७३
डाकिनी काकिनी पातु	८२	तदा कालात्यये चण्डि	४५
डामरे च श्रुतं चण्डि	४७	तदा पूजा विधातव्या	१३
डामरे यामले काली	१	तदा मन्त्रं जपेन्मन्त्री	२६
डामरं डमरं डीनं	१२	तदा वाक्सिद्धिमाप्नोति	२५
ततश्च केवला माया	५८	तदा श्मशाने देवेशि	२६
ततश्च बगला मुख्या	७२	तदा सिद्धिमवाप्नोति	२०
ततो देवि महेशानि	४५	तदा सिद्धिमवाप्नोति	२९
ततोऽन्ते चैव शक्तानां	८	तदा सिद्धिमवाप्नोति	३२
तत: प्रथमतो लब्ध्वा	४४	तदा सिद्धिमवाप्नोति	४७
तत्क्षणात् देवदेवेशि	४८	तदा सिद्धिमवाप्नोति	५७
तत्क्षणात् देवदेवेशि	१८	तदा सिद्धीश्वरो भूत्वा	३३
तत्क्षणात् देवदेवेशि	२६	तदा सिद्धो भवेन्मन्त्र:	५
तत्पादसेवनाद् देवि	६०	तदुद्भवं तोषमेति	५
तत्र य: कुरुते भेदं	८	तदेव चिरकालेन	४३
तत्रैव ध्यानमासाद्य	१७	तदेव परमा विद्या	६
तत्रैवाहं महादेव	६२	तदेव जायते ब्रह्म	७८
तत्त्वज्ञानात् परं नास्ति	४३	तदेव जायते सिद्धि:	३
तत्त्वज्ञानं वरारोहे	७७	तदेव जायते सिद्धि:	२९
तत्त्वज्ञानं श्रुतं देवि	७८	तदेव जायते सिद्धि:	३७
तथा च साधको लोके	२१	तदेव जायते सिद्धि:	१७
तथा चैव हि तन्त्रज्ञ	६६	तदेव जायते सिद्धि:	२७
तथानन्दो महेशानि	२९	तदेव जायते सिद्धौ	१३

तदेव देवीं देवं वा	५१	तावज्जवा द्रोणकृष्णा	४२
तदैव ताम्बूले सिद्धि	८३	तावज्जातिश्च गोत्रं च	७
तदैव पूजया सिद्धि	४५	तावत् क्रिया च भुक्तिश्च	३९
तदैव साधको लोके	३८	तावत् क्रिया पृथग्भावा:	४२
तन्त्रराजं महेशानि	७४	तावत् तन्त्रे भेदबुद्धि	४२
तन्त्रवक्ता गुरु: साक्षात्	६६	तावत् त्वं चाप्ययं	७८
तन्त्रं च तन्त्रवक्तारं	६६	तावत् पुण्यं तावदेव	७८
तन्त्रं शृणुयाद् देवेशि	४१	तावत् पृथग्विधा तन्त्रम्	७८
तन्मध्यस्थं महादेवं	४१	तावद् दिव्यशरीरश्च	४२
तपो भक्ति: क्रिया स्तोत्रं	५६	तावद् बिल्वदलं भिन्नं	४२
तप: क्रियाविशुद्धि: स्यात्	३१	तावद् भिन्नाश्च देवाश्च	४२
तरत्येवं सदा चण्डि	१८	तावन्नानाविधाश्चेष्टा:	४२
तरुणा शाम्भवी च्छिन्ना	६७	तावन्मित्री विपक्षौ च	७८
तव ज्ञानं तदैवान्ते	४६	तावल्लिङ्गं पृथक् सर्वं	७७
तव प्रसादाद् देवेशि	६७	तां भजेत् साधकेन्द्रश्च	५८
तव रूपतरोर्बीज	५९	तीररूपा तटश्यामा	६७
तस्मात् तारां जगद्धात्रीम्	१६	तुवीरा तरला तीव्रा	६७
तस्मात् पदाङ्घ्रिभजनात्	२०	तुषेण बद्धो ब्रीहि: स्यात्	१६
तस्या: प्रभेदसंस्कारं	७१	तृतीयां वा द्वितीयां वा	३१
तस्या रहस्यं गोप्यं च	६३	ते कृतार्था महेशानि	६८
तस्यैव धन्या जननी	४९	ते शिवास्ते शिवा जीवा	३०
तस्यैव मन्त्रसिद्धि: स्यात्	६८	तेषां क्षतजपानं वै	१८
तस्यैव मन्त्रसिद्ध:	६८	तेषां लोहितपानं वै	१८
तामसी चैव देवेशि	३२	ते सर्वे निर्जरा देवि	६०
ताम्बूलचर्वणाद्यैश्च	२५	तोडले यामले देवि	३३
ताम्बूलपूरितमुख:	२३	त्रयाणामेवमाचारं	२
तारापतिस्त्वं देवेश	४९	त्रयाणामभावतत्त्वज्ञो	१४
ताराया नाश्रुतं चण्डि	५०	त्रयाणां समयाचारं	२
ताराश्रुती श्रुतं देवि	६०	त्रिकोणवलयाम्भोजे	४२
तारिणी तरला तन्वी	६७	त्रिकोणं गुणसंयुक्तं	१६
तारिणी विभवे पातु	८२	त्रिपक्षे मन्त्रसिद्धि: स्यात्	८०

त्रिपुरा सुन्दरी बाला ८०
त्रिपुरेशी त्रिलोकेशी ७०
त्रिपुरेशी विश्वनाथ ८०
त्रिलोकेश जगन्नाथ ६९
त्रिलोकेश दयासिन्धो ५९
त्रिलोकेषु जगद्धात्रि ६५
त्रिषु लोकेषु विश्वेश ५५
त्रिषु लोकेषु विश्वेशि ६५
त्रैलोक्यजननी तारा ७०
त्रैलोक्यमोहिनी पातु ८२
त्रैलोक्यमोहिनी भूत्वा ५१
त्रैलोक्यमोहिनी विश्व ७०
त्रैलोक्यं पातु बगला ८२
त्वत्पादपद्मसम्पर्कात् ६०
त्वत्प्रसादाद् हरिः पाता ६०
त्वत्प्रसादान्महादेव ६९
त्वत्प्रसादान्महेशानि ६०
त्वदंशाश्चैव शाक्ताश्च २१
त्वमेव निर्गुणा शक्तिः ६
त्वं च काली त्वं च तारा ६०
त्वं देवि बगला भीमा ६१
त्वं देवि भुवना बाला ६१
दक्षता दक्षिणा दक्षा २२
दक्षहस्तं पातु तारा ८१
दक्षांशा चैव वामांशा ४९
दक्षिणांशे यदि क्षीणा १९
दक्षिणेऽपि पिङ्गला नाडी १७
दक्षे तु दक्षिणा वामा १७
दन्तं गुह्यं नखं नाभिं ३५
दर्दुरा च दुराराध्या ३७
दलैस्तु मङ्कुरं वर्णं ३७
दशविद्याऽष्टादशधा विद्या ५०
दक्षिणा चैव दक्षा च ६७
दिगम्बरा दिव्यदेहा ११
दिवा न पूजयेद् देवीं ३९
दिवा पूजा विधातव्या ३९
दिवारात्रौ महाभागे १०
दिव्यस्तु देववत् प्रायो ११
दिव्यानां चैव वीराणां १२
दिव्यानां चैव वीराणां ५७
दिव्यं च दुर्लभं नाथ ११
दीनबन्धो दयासिन्धो ५८
दीनानाथ दयासिन्धो ६३
दुर्गा त्वं विश्वजननी ६१
दुर्गा दुर्गेति दुर्गेति १९
दुर्गानुग्रहमात्रेण ११
दुर्गा भगवती देवी ५८
दुर्गा भवानी देवेशि २२
दुर्गाया मन्त्रनिकरम् १९
दुर्गायाश्चरितं यत्र ८
दुर्गायाश्चिन्तनाद् दुर्गा ८
दुर्गायाः शतनामानि २१
दुर्गायाः स्मरणेनैव १८
दुर्गासेवनमात्रेण ५७
दुर्गास्मरणपुण्यं १८
दुर्गा हि परमा मुक्ति ४६
दुर्गा हि परमं तीर्थं ४६
दुर्गा हि परमं मन्त्र ४६
दुर्गां दुर्गशतोत्तोर्य २१
दुर्लभं तारिणीमार्गं ७९
दुर्लभ्यं शृणु देवेशि ३
दृष्टिं कुरु महामाये ६०

दृष्ट्वा श्मशानं देवेशि	२६	धूमामपूर्णां च	२
देवतागुरुमन्त्राणां	५	धूम्रलोचनसंहर्त्री	२२
देवदेव महादेव	१	ध्यात: स्मृत: पूजितो वा	६
देवदेव महादेव	२	ध्यात्वा मोक्षमवाप्नोति	२३
देवदेव महादेव	१५	ध्यानं च मनसा देवि	४१
देवदेव महादेव	२८	ध्यायेत् तु पूजयेद् देव	३८
देवदेव महादेव	५५	ध्यायेत् परमनिर्विण्णो	३८
देवदेव महादेव	५८	ध्यायेन्नाडीविशुद्धेन	४७
देवदेव महादेव	७६	न कलौ साधनं मद्यै:	१२
देवानामपि दुर्गेऽयं	५०	न कुलीने परा बुद्धि	४४
देवानां च नराणां च	३६	न कुलीने परा भक्ति	४४
देवि दुर्गा परं ब्रह्म	६०	न गोकुले न वैकुण्ठे	६५
देवि विष्णुशिवादीनां	८	न ग्राह्यं तस्य वाक्यं च	१३
देवीभक्तिं समास्थाय	३१	न च ध्यानं न वा पूजा	१७
देवीमन्त्रप्रसादेन	१३	न च ध्यानं योगसिद्धि:	२४
देवीं वा कामिनीं वाऽपि	२६	न च पापं न वा पुण्यं	४३
देवेन्द्रैश्चापि वीरेन्द्रै:	५७	न च भक्तिर्न वा मुक्ति:	६६
देवैश्चैव हि देवेन्द्रै:	४९	न च भुक्तिर्न वा मुक्ति:	५६
द्रोणैस्तु केतकीपुष्पै:	७४	न च भक्तिश्च मुक्तिश्च	६६
द्रोणं वा करवीरं वा	७४	न च भेदो महेशानि	७२
द्वापरे तारिणी विद्या	७१	न च शाक्ता तस्य वक्तुं	६६
द्वारकायां रुक्मिणी च	६१	न जानामि जगद्धात्रि	७३
द्वितीया शोभनी नित्या	६७	न जायते न म्रियते आत्मा	१८
धनं धनेश्वरी पातु	८१	न तीर्थभ्रमणं चण्डि	२४
धन्यासि देवदेवेशि	६७	न त्र्यक्षा भक्तिरमला	३
धन्यासि पतिभक्तासि	२	न दिवा न निशाभागे	३९
धन्यासि पतिभक्तासि	४९	न देवेशो गणपतिर्नो	६०
धन्यासि पतिभक्तासि	७२	नन्दिनी शोणदा गङ्गा	३७
धन्यासि प्राणतुल्यासि	५	न पिण्डं न पदं रूपं	४०
धन्यं कुलं यशश्चण्डि	४९	न प्रकाश्यं च कुत्रापि	५०
धारणं युगलं फान्तं	५१	न प्रकाश्यं पशोरग्रे	३३

नभच्छिन्नकराले च ५२
न भयं नापि शोकं च ४३
न भुक्तिश्च न मुक्तिश्च ६०
न भेदः कालिकायाश्च ७१
नभोगतं महापद्मं ४१
नभोमध्यगतं चक्रं १७
न मद्यं प्रपिवेत् विप्रो १२
नमश्चण्डीपते तुभ्यं ५९
नमस्तारापते तुभ्यं ५९
नमस्तुभ्यं जगन्नाथ १
नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं ५८
नमस्तुभ्यं महादेव ७८
नमस्ते कालिके काल ७९
नमस्ते चण्डिके चण्डी ७९
नमस्ते चण्डिके चण्डे ५२
नमस्ते जगदाधार ५९
नमस्ते जगदीशान १६
नमस्ते जगदीशान ५१
नमस्ते जगदीशान ५१
नमस्ते देवदेवेश १५
नमस्ते परमानन्द ५१
नमस्ते परमानन्द ५९
नमस्ते परमानन्द ७६
नमस्ते परमेशान ७६
नमस्ते परमेशान ७६
नमस्ते पर्वता ५९
नमस्ते पार्वतीनाथ १५
नमस्ते पार्वतीनाथ ५९
नमस्ते पार्वतीनाथ ६३
नमस्ते पार्वतीनाथ ७६
नमस्ते ब्रह्मनमिते ५२
नमस्ते मङ्गले तुभ्यं ५१
नमस्ते योगतन्त्रज्ञ ५९
नमस्ते विजयाधार १५
नमस्ते विश्वजननि ५१
नमस्ते शङ्करानन्द ५२
नमस्ते सगुणे देवि ५२
नमस्ते सर्वबीजज्ञ ५९
नमस्तेऽस्तु महामाये १६
नमस्तेऽस्तु महारौद्रे ५२
नमस्तेऽस्तु सदानन्दे ५१
न मैथुनगम्यासु १२
नमोऽस्तु ते महादेव ५८
नमः काशीपते तुभ्यं ५९
नमः कृष्णे पीतवर्णे ५२
नमः क्रियापते तुभ्यं ५९
न योगी शङ्करो ज्ञानी १९
न योगी स्यान्न भोगी स्यात् ८
नराकृतिर्गुरुर्मन्त्रे ५
नवकन्यापूजनं च २८
न विज्ञानं महेशानि १६
न वीराणां पशूनां च ३३
न वेत्ति किञ्चिद् देवेशि ५७
न वैकुण्ठे न वा शौरे ५५
न शैवे वैष्णवे वापि २९
न सुखं नापि दुःख च ४३
न स्तोत्रं कवचं नाथ ३५
न हसन्ति न हसति च ६६
नहि कालीसमा पूजा ४९
नहि कालीसमं ज्ञानं ४९
नहि दुर्गासमा पूजा ८
नहि दुर्गासमं ज्ञानं ८

नहि योगी न वा भोगी ८
नहि सिद्ध्यति देवेशि २७
नहि सिद्ध्यति विश्वेशि २८
नाग: कूर्मोऽथ कृकरो ९
नाडीभ्रमणसम्पर्का ३९
नाडीवामे कपालाय १७
नाडीविहारसम्पर्का ३७
नाडीशुद्धिं तत: कृत्वा ३६
नात: परतरा विद्या १६
नात: परतरो देवो १५
नानाकारणमेवास्य ७७
नानातन्त्रमतं देवि ६०
नानातन्त्रे पृथक्चेष्टा ४६
नानातन्त्रे महादेव ६९
नानातन्त्रे महेशानि २
नानातन्त्रे महेशानि ५७
नानातन्त्रं श्रुतं देव ४९
नानातन्त्रं श्रुतं देवि ६६
नानात्वबुद्धिं कृत्वा वै ४३
नानादेवी महाविद्या २
नानापुष्पैश्च देवेशि ४५
नानामन्त्रं न कुत्राऽपि १९
नानामार्गे विधावन्ति ६०
नानारूपधरा: कौला: ३०
नान्यो देवो न वा तीर्थं २४
नाभिदेशं जगद्धात्री ५३
नामभेदं प्रवक्ष्यामि ७१
नामस्मरणमात्रेण २३
नारदाद्यै: साधकेन्द्रै: २६
नारायणी कपोलं च ३५
नारायणी गुह्यदेशं ८१
नारायणी जगद्धात्री २२
नारायणी जगद्धात्री ६९
नारायणी विष्णुपूज्या ८०
नारिकेलोदकं चार्द्रम् १३
नारीणां हृदयाम्भोजं ५५
नासाकर्णौ च हृत्पद्म २५
नास्ति कर्ता महादेव: ५५
नास्ति तन्त्रसमं शास्त्रं १९
नास्ति नास्ति महामाये ६५
नास्ति भावस्तु मध्यस्था ४३
निजदेहे वसन्त्येता ३७
नित्या च निर्मला देवी ७०
नित्या च निष्कलङ्का च ६
नित्या च निष्कलङ्का च २२
नित्यानन्दमया: सर्वे ३०
नित्यानन्दयश: पातु ५३
नित्यानन्दं निर्विकारं २३
नित्यानन्द: स विज्ञेय: २४
नित्यं मां शम्भुवनिता ८२
निदानं नास्ति दुर्गाया ४
निरन्तरं जपेद् यस्तु १६
निर्गुणा त्वं महामाये ६
निर्गुणा प्रकृति: सत्या ६०
निर्गुणा सगुणं ज्ञातुं ५९
निर्बीजनिर्गुणाभाष १५
निर्मला च सुगन्धा च २२
निर्वाणमोक्षमाप्नोति ७८
निर्वाणं समयाचार १२
निशाभागे चतुर्दश्या २४
निशाभागे जपेन्मन्त्रं ४१
निशामुखे निशायां च ८३

निशामुखे पठेत् स्तोत्रं ८१
निशि चक्रे करालास्या ३९
निशुम्भनाशिनी शुम्भ २२
निःशेषगदाधार १५
नीलकण्ठ जगन्नाथ १
नीलकण्ठ महादेव ४४
नीलकण्ठं त्रिलोकेशं ३८
नीलकण्ठं महादेव ३८
नीलां नीलघनश्यामा ७९
नीलां सरस्वतीं विद्या ५०
नृत्यन्ति भैरवाः सर्वे २७
नैवेद्यैर्विविधैर्द्रव्ये ४५
पञ्चमेन यजेद् देवीं २५
पञ्चाननां नमस्तुभ्यं ५९
पञ्चाननप्रियां दुर्गां ३२
पठनात् स्तवराजस्य ५३
पठित्वा कवचं चण्डि ३६
पठित्वा कवचं स्तोत्रं ८३
पठित्वा कवचं स्तोत्रं ८३
पठित्वा परमेशानि ६९
पठित्वा परया भक्त्या ७०
पठित्वा मोक्षमाप्नोति ८०
पठित्वा शतनामानि २३
पठित्वा सर्वसौभाग्य ५४
पठेद् भक्त्या महेशानि ८३
पत्रे मालूरपत्राऽहं ६२
पद्ममध्यस्थितं लिङ्गम् २०
पद्ममाला च पद्माख्या ६७
पद्मा त्रिशक्तिर्धनदा ५८
पपात तारिणी विद्या ४९
पप्रच्छ पार्वती देवी ७
परमानन्दसंयुक्तो ४३
परित्यागे वरारोहे ५६
परं ब्रह्म परं धाम २३
परं ब्रह्म परं धाम ५५
पशवः पशवो ज्ञेयाः ४१
पशुभावस्तथा देवि ११
पशुस्तु दारुणः शत्रुः २८
पशोरग्रे न प्रकाश्यं २८
पशोर्दर्शनमात्रेण ३३
पशौ नाधिष्ठिता दुर्गा ११
पश्यन्ति मानुषान् लोके २१
पातु जिह्वां महामाया ३५
पातु नित्यं भद्रकाली ८२
पादयुग्मं जया पातु ८१
पाद्यार्घ्याचमनीयाद्यैः ११
पाद्यार्घ्याचमनीयाद्यैः ४५
पार्वती चरणद्वन्द्व १८
पार्वती तारिणी देवी ७०
पार्वती परया भक्त्या १५
पार्वती मस्तकं पातु ५३
पावितं च प्रसूतं च ३९
पाशबद्धो भवेज्जीवः ५
पाशा त्र्यक्षरी विद्या ५८
पिण्डे युक्ताः पदे युक्ताः ४०
पिण्डं कुण्डलिनी शक्तिः ४०
पितुश्च भावनाद् देवि ५
पुनराचमनीयैश्च ४५
पुनर्विहारबीजेन २६
पुमान् रक्षतु मे चण्डी ३५
पुरा निगदितं चण्डि २०
पुरा पृच्छामि गदिता ४७

पुरा श्रुतं महादेव	३५	पृच्छामि परमं तत्त्वम्	४४
पुरा सुकथितं तन्त्रम्	१२	पृच्छामि परमं तत्त्वम्	५५
पुरुषा नैव जानन्ति	५५	पृच्छाम्येकं महाभाग	७
पूजनै: कवचैर्देवि	४८	पृच्छाम्येकं महाभाग	२१
पूजयित्वा जगद्धात्रीं	७४	पृच्छाम्येकं महाभाग	७२
पूजयित्वा तु प्रणमेत्	४५	पृथक् त्वया गुणेभ्य: स्यात्	१८
पूजयेत् कालिकां तारां	७३	पृथिव्यामतले स्वर्गे	७३
पूजयेत् क्रियया शक्त्या	१०	प्रकरोत्यट्टहासं च	२३
पूजयेत् क्षमां यस्तु	७३	प्रचण्डा साधकं मां च	८२
पूजयेत् तां जगद्धात्रीं	१७	प्रजपेत् कालिकां तारां	४८
पूजयेत् पञ्चमीं विद्यां	३२	प्रजपेत् पार्वतीमन्त्रं	४०
पूजयेत् परमानन्दो	३९	प्रजपेद् देवि दुर्गेति	४६
पूजयेत् परया बुद्ध्या	४१	प्रजपेद् भक्तिभावेन	६५
पूजयेत् परया बुद्ध्या	४७	प्रणमामि जगत्तारां	८०
पूजयेत् परया भक्त्या	९	प्रणमामि जगद्धात्रीं	७९
पूजयेत् परया भक्त्या	२४	प्रणमामि जगद्धात्रीं	७९
पूजयेत् परया भक्त्या	४४	प्रणमामि जगद्धात्रीं	८०
पूजयेत् परया भक्त्या	३९	प्रणमामि जगद्धात्रीं	८०
पूजयेद् भक्तिभावेन	७	प्रणमामि महामायां	७९
पूजयेद् भक्तिभावेन	५१	प्रणमेत् पार्वतीं देवीं	४२
पूजयेद् यन्त्रपुष्पैस्तु	९	प्रणमेत् प्रजपेद् ध्यायेद्	४५
पूजयेद् रक्तकुसुमै:	४५	प्रणमेत् स्तुतिभिश्चण्डीं	२६
पूजयेद् रक्तपुष्पैश्च	३२	प्रणमेद् भक्तिभावेन	१०
पूजयेन्न जगद्धात्रीं	३९	प्रणम्य गुरुपादाब्जं	५
पूजाया: परया भक्त्या	५४	प्रणम्य भक्त्या देवेशीं	४०
पूजिता यैर्भगवती	७४	प्रणम्य भक्त्या देवेशीं	४०
पूजिता सा जगद्धात्री	७३	प्रथमो भक्तिसम्पन्नो	३२
पूजिता साधकै: सर्वै:	५८	प्रपठेत् कवचं देवि	३६
पूरकै: किं च वा ध्यानै:	७४	प्रपठेत् कालिकास्तोत्रं	६५
पृच्छामि जगदीशान	२८	प्रपठेत् स्तवराजं तु	५३
पृच्छामि परमं तत्त्वम्	२१	प्रभातेऽश्वत्थमूले तु	२४

प्रसन्ना च महाविद्या	५६	ब्रह्मलोके च सावित्री	६१
प्रसन्नास्या करालास्या	६५	ब्रह्मविद्यासमा विद्या	७८
प्रसन्ने शङ्करे नाथ	६९	ब्रह्मविद्यासमं ज्ञानं	७८
प्रसीद मां जगद्वन्धो	७६	ब्रह्मसङ्केतकं चण्डि	७१
प्राणायामत्रयं भद्रे	९	ब्रह्मस्वरूपं विज्ञातुं	६०
प्राणायामाद् विना ध्यानाद्	२७	ब्रह्माण्डघटितां मूर्ति	३९
प्राणायामेन सर्वेषां	९	ब्रह्माण्डे ये गुणा सन्ति	३८
प्राणोऽपान: समान	९	ब्रह्माण्डं मे महाविद्या	८२
प्राप्नोति देवदेवेशि	६५	ब्रह्माण्डं वै शरीरं तु	३८
प्राप्नोति सर्वदा शुद्धि	११	ब्रह्मादिगोप्यं देवेशम्	१०
प्राप्यैवं सर्वदा जीवो	१०	ब्रह्मादीनां च दुर्लभ्यं	३
फलं यज्जायते चण्डि	७२	ब्रह्माद्यर्चितपादाब्जं	९
बगलासिद्धिविद्या च	४८	ब्रह्माद्या देवता: सर्वा	७०
बलाका काकिनी राका	३७	ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च	६०
बहुपादकटाघोरा	३७	ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च	६५
बहुवर्षसहस्रान्ते	२१	ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च	७८
बालप्रिया बालरता	६७	ब्राह्मणी क्षत्रिया वैश्या	४३
बालप्रिया बालरता	६७	ब्राह्मणी क्षत्रिया वैश्या	१३
बालां छिन्नां च बगलां	७३	ब्राह्मण: क्षत्रियो वैश्य:	५३
बाहू पृष्ठं च जठर	२५	ब्राह्मणा: शङ्कराश्चाण्ड	७
बाह्यपूजा प्रकर्तव्या	४५	ब्राह्मणै: क्षत्रियैर्वैश्यै:	७
बाह्यपूजा राजसी च	३३	भक्तवत्सल देवेश	५९
बाह्यं बाह्येश्वरी पातु	८१	भक्तानां खलु शक्तानां	१५
बाह्येश्वरी बाह्यरता	२२	भक्तिशाक्ता कामशाक्ता	३०
बिल्वपत्रस्य माहात्म्यं	७२	भक्त्या च क्रियया चण्डि	११
बिल्वपत्रस्य माहात्म्यं	७३	भक्त्या भक्त्या जपेन्मन्त्रं	३
बिल्वपत्रैस्तथा पुष्पै	३२	भक्त्या भगवतीं दुर्गां	६६
बिल्वैर्बिल्वदलैर्वाऽपि	२४	भक्षणात् पञ्चमस्यापि	३२
बुद्धिर्निद्रा क्षुधाच्छाया	४६	भजेद्-य: साधकेन्द्रो	५०
ब्रह्मतत्त्वं वरारोहे	३८	भजेदैक्यं विधानेन	४०
ब्रह्मपूजा च ब्रह्माणी	७०	भजेद् दुर्गापदद्वन्द्वं	४६

भजेद् दुर्गां स्मरेद् दुर्गाम् १८
भद्रपीठासनं पद्मा २५
भवत्येवं क्व वा दुःखम् १९
भवत्येवं महामाये ६८
भवानी च भवानन्द ७०
भवानी पातु मे पुत्रं ५३
भवानीं तारिणीविद्यां २५
भवानीं यः स्मरेन्नित्यम् २०
भवेत् तु परया बुद्ध्या १७
भारती स्वर्गता देवि ! २२
भावयेत् परमां विद्या १६
भावशुद्धिर्ज्ञानशुद्धिः १६
भावशुद्धिं समास्थाय ४१
भावसंकेतकं देवि ५७
भावाभावसमायुक्ता ४
भित्वा च क्रमशश्चक्रम् १७
भिनत्ति तेषां देवेशि १९
भिन्ना चेष्टा क्रिया भिन्ना ४२
भुक्तिदं मुक्तिदं सौख्यं ८३
भुक्तिमुक्तिप्रदा चण्डी ४५
भुक्तिमुक्तिप्रदा चैव ३३
भुक्तिमुक्तिप्रदा भक्ति ७०
भुजङ्गिनी जागरणी २६
भुवनायाश्च विद्याया ५८
भुवनेशो महानामा ६९
भुवनेशी महाविद्या ५८
भेदकृन्नरकं याति ८
भैरवाश्चैव गन्धर्वा ७८
भैरवाश्चैव भैरव्यः १८
भैरवाः किङ्कराः सर्वे २९
भैरवी चैव कमला ५६
भैरवी छिन्नमस्ता च ४८
भैरवीज्ञानमात्रेण ७१
भैरवी तु वना विद्या २
भैरवी सुवना विद्या २
भैरवी भैरवानन्द ७०
भैरवीभुवनां देवीं ८०
भैरवोऽहं भैरवोऽहं १०
भैरव्या भुवनायाश्च १९
भोगः स्वर्गश्च मोक्षश्च ४४
मणिपूरेऽनाहते च ३८
मतभेदे च गुप्ता सा ३०
मत्स्यं मांसं च गन्धं च १२
मदंशाश्चैव ये भूताः २१
मद्यपानं मा कर्तव्यं ३२
मधुदानैर्मधुपर्कै ७४
मध्यमं खं विदध्याद्यो १७
मध्यस्य पार्वती तत्त्वं ४
मध्ये कुलाचला नाडी ३७
मध्ये सुषुम्ना तन्मध्ये १७
मनसा कालिका तारां ४१
मनसा चिन्तितं देवि ४१
मनसा ज्ञानमासाद्य १०
मनसा पूजयेल्लिङ्ग ४१
मनसा ब्रह्मनाडी वै ४१
मनोहरं सुखमयं २९
मन्त्रसंकेतमज्ञात्वा ७०
मन्त्रसंकेतमज्ञात्वा ७१
मन्त्रसिद्धिकरं गुह्याद् ७८
मन्त्रसिद्धिप्रदां योनि ७९
मन्त्रसिद्धिर्भवेत् तस्य ८३
मन्त्रसिद्धेर्महाविद्या ४८

मन्त्रस्य तस्य तेजांसि ४
मन्त्रार्थं मन्त्रचैतन्यं ४७
मन्त्रार्थं मन्त्रचैतन्यं ५७
मन्त्रार्थं मन्त्रचैतन्यं ७९
मन्त्राश्चाक्षररूपेण ५
मन्त्रोद्धारं प्रवक्ष्यामि ५१
मन्त्रं चायुतमेवं च ५१
मन्त्रं कर्णे जपेद् बुद्ध्या ३६
मन्दिरं तस्य कैलासं २९
मन्दे चन्द्रात्मजे जीवे ५३
मन्दे मङ्गलवारे च ६८
मया बुधस्वरूपेण ४२
मस्तकं पार्वती पातु ८१
महाकालभैरवाश्च २६
महाकुण्डलिनी नित्यं ५३
महाकुण्डलिनी देवी ४०
महाघोरे महोत्पत्ति ७३
महाघोरे समाक्लेशे ३९
महादुःखे महारोगे ७३
महादुःखे महाशोके १९
महादेव महेशान ७
महादेव महेशान ६९
महानन्दे महाकालि ५२
महानिशाभागमध्ये २३
महानीला वीरभद्रा ३७
महानीले नीलवर्गे ५२
महापीठाश्रयं वापि ३२
महापीठे यजेद् देवीं ३२
महाबीजे महोत्साहे ३८
महाभये बन्धने च ७४
महामाया जगद्धात्री ५८
महायोगमयी विद्या ५८
महाविपत्तौ देवी ७४
महासिद्धिकरी पूजा ३३
महिषैश्च यजेद् देवीं ३३
महेशभक्ता महेशी ८०
महेशशक्तिर्विश्वेशी २२
महोत्पाते महाघोरे १९
महोत्पाते महादुःखे ३६
मातङ्गी कमला भिन्ना ४२
मातङ्गी त्वन्नपूर्णा त्वं ६१
मातङ्गी धनदा पर्णावती २
मातृकाभेदतन्त्रे च ३१
मा भैषी भैरवाः सर्वे २७
मा भैषीश्चैव मा भैषी २७
मालूरपत्रैः कृष्णाभिः ७३
माहात्म्यं कालिकायाश्च ४९
माहात्म्यं चापि कृष्णस्य ७३
माहेशी सा प्रसन्नाऽभूत् ४५
माहेश्वरी महादेव ६७
मां तारय महाभागे २५
मुक्तिं याति नरः सत्यं ५७
मुच्यते जन्मबन्धेभ्यो २३
मुण्डमालामहातन्त्रं २
मुण्डमालामहातन्त्रं ६६
मुण्डे मुण्डे च कथितं २
मूर्खो वा पण्डितो वापि ३१
मूर्ध्नि देशे कुल्लुकां च २६
मूले चतुर्दले पद्मे ३८
मूले दले फले वापि ३६
मेघश्यामे जगद्धात्रि ५२
मोहनकवचं नाथ ५०

य इदं प्रपठेत् स्तोत्रं ६८
य एवं भक्तिमास्थाय ४६
यज्ज्ञात्वा मोक्षमाप्नोति ४९
यत्र कालीपुरं देवि ३८
यत्र कुत्र दिने स्तोत्रं ५४
यत्र कुत्र निवासश्च २९
यत्र कुत्र मृतो ज्ञानी १८
यत्र कुत्र स्थले नाथ ६२
यत्राश्रयेत् परं ब्रह्म २५
यत् श्रुत्वा मोक्षमाप्नोति ४६
यत् श्रुत्वा शीघ्रमायाति १
यथा इडा पिङ्गला च ३९
यथा काली तथा तारा २
यथा काली तथा तारा ४९
यथा गुरुर्महेशानि ६६
यथा गुरुविधानेन ४४
यथा चन्द्रार्कयोर्विम्बो १८
यथा त्रिशूलपुष्पं च ८
यथा दिव्यस्तथा वीरो ३२
यथा दुर्गा तथा वामा २३
यथा परापरगुरुः ६६
यथाविधिविधानं च ४१
यथाशक्तियुतं देवि ४१
यथा शिवस्तथा जीवो ५०
यथा शिवस्तथा दुर्गा ८
यथेन्द्रश्च कुबेरश्च २१
यदि ध्यानं वरारोहे १७
यदि प्रसन्नो भगवान् ६९
यदि भाग्यवशाद् देवि २७
यदि भाग्यवशाद् देवि ५८
यन्त्रसंकेतकं सिद्धिः ७१
यन्त्रे मन्त्रे फलं तुल्यं ४९
यश्च सिद्धिमवाप्नोति ३६
या तारिणी महाविद्या ७८
या पृच्छा ते निगदिता ४
या पृच्छा ते निगदिता ५४
यामलं देवि ब्रह्मोद्यं १२
या या पूजा निगदिता ३२
या या विद्या महेशानि ५६
यावन्न जायते चण्डि ७८
यावन्नानात्वभावं च ४२
यावन्नैक्यं पादपद्मे ४२
यावन्मनास्त्वमेव स्यात् ७७
यावन्मुक्तिर्महामाये ३८
यासां विज्ञानमात्रेण ३
यासां विज्ञानमात्रेण ५०
यासां स्मरणमात्रेण ७१
ये जना भैरवास्तेषां ६६
ये दिव्याः साधकेन्द्राश्च ४०
येन रूपेण सा काली ५६
येनार्चिता जगद्धात्री ७२
येनार्चिता भगवती ७४
येनैव भावमासाद्य १९
ये शाक्ता ब्राह्मणा देवि ७
ये साधका जगन्मात ७२
योगभोगात्मकं कौलं ८
योगमध्येऽप्युषाहं च ६१
योगसिद्धिं समास्थाय ४७
योगिनीहृदयाम्भोजे ५५
योगी चेन्नहि भोगी स्यात् ८
योगीन्द्राणां ज्ञानगम्य ५५
योगी भोगी न वा भोगी ८

यो जानाति जगद्धात्रि	४	रक्ता रक्तमुखी वाणी	२२
यो जानाति जगद्धात्रि	५६	रतिशाक्ता: शक्तिशाक्ता:	३०
यो जानाति जगद्धात्रीं	७१	रहस्यपठनात् कोटि	६५
यो जानाति महीमध्ये	९	रहस्यपठनाद् देवि	६५
यो दद्याद् बिल्वपत्रं	७३	रहस्यं कालिकायाश्च	६३
यो दद्याद् भक्तिभावेन	७३	रहस्यं किं वदिष्यामि	६३
यो न जानाति विश्वेशीं	२८	रहस्यं गोपनीयं च	६३
योनिमुद्राप्रकरणम्	१६	रहस्यं तारिणीदेव्या	६८
योऽन्येभ्यो दर्शयेद् यश्च	३	रहस्यं पार्वतीनाथ	६९
यो भजेत् सगुणो देवि	६	राक्षसाश्च कुलीनाश्च	३१
यो भजेत् सततं चण्डि	१९	राजकुले महाघाते	८२
यो वा गच्छति तत्रैव	२४	राजमार्गे शक्तिमार्गे	८३
यो वा वदिष्यति पुर:	२७	राजमार्गे शक्तिमार्गे	२४
यो वेद धरणीमध्ये	७६	राजसूयाश्च मेधाद्यै:	७२
योषिच्चपलभावत्वात्	२	राजेश्वरि रमे राम	५२
यं यं मन्त्रेण देवेशि	५३	रात्रावपि दिवाभागे	६५
यं श्रुत्वा मोक्षमाप्नोति	६७	रात्रौ बिल्वतलेऽश्वत्थ	६५
य: पठेत् परया भक्त्या	६५	रामप्रिये रामरते	५२
य: पठेत् परया भक्त्या	७०	रुद्रस्य चिन्तनाद् रुद्रो	८
य: पठेत् प्रातरुत्थाय	२३	रुद्राणी तारिणी तारा	२२
य: पठेत् प्रातरुत्थाय	८३	रुद्रेश्वरी रुद्ररूपा	७०
य: पठेत् सततं देवि	३६	रूपं चापि वरारोहे	४०
य: शाक्तो धरणीमध्ये	३	लक्षाणां महिषैर्मेषै	७३
य: सदा संस्मरेद् दुर्गाम्	१९	लब्ध्वा हि तत्त्वं परमं	४३
य: साधको महाज्ञानी	६६	लभते मानव: सत्यं	५७
रक्तपुष्पैश्च जगद्धात्रीं	७	लान्तं वान्तं मान्तयुक्तं	५१
रक्तप्रिया च रक्ताक्षी	६७	लिङ्गं लिङ्गेश्वरी पातु	८२
रक्तप्रियां रक्तवर्णां	८०	लोलजिह्वां करालास्यां	४५
रक्ताम्बरपरीधानो	१०	वक्ता कर्ता च पाता च	५५
रक्ताम्बुजे रक्तमाल्यै	३३	वक्ष्ये परं तत्त्वं वै	१६
रक्तमूलं नाभिमूलं	८१	वज्रपुष्पप्रिया रक्त	६७

वज्रपुष्पेण देवेशि	७
वद नाथ जगत्स्वामिन्	५०
वदन्ति साधकाः सर्वे	५०
वधूबीजं तथा लज्जा	२५
वर्जयेद् देवदेवेशि	३१
वर्णमालापरिन्यस्तं	३८
वशीकरणमेतत् तु	५३
वह्निजाया सदा यज्ञे	५३
वाक्यादीन्यमुकं मे	५१
वाक्यं परं निर्वाणं	१०
वागीश्वरि नमस्तेस्तु	५२
वाग्जालशास्त्रे कथितं	१३
वाणीपते जगन्नाथ	५९
वाणी माया पुनर्माया	५८
वामभागे तु रमणी	२३
वामभागे स्त्रियं स्थाप्य	२५
वामराशिप्रभावेण	७
वामानङ्गशिवानन्दो	१४
वामे चलति का नाडी	३६
वामे स्ववामां देवेशि	३९
वासवश्चाऽमराधीशो	६०
विचित्रं चारुपादाब्जं	४०
विजया च जयाराध्या	२२
विजयानन्दसन्तोष	१५
विदिता परमा विद्या	४
विद्याधरैर्नर्तकैश्च	५०
विद्यानामुत्तमा विद्या	७१
विद्या या च द्वितीया	७१
विद्याशक्तिर्निगदिता	४८
विद्यासिद्धिप्रदां	८०
विद्यासिद्धिर्मन्त्रसिद्धिः	८३
विद्यासिद्धिर्महेशानि	४८
विद्यासिद्धिः कथं देव	४७
विद्यासिद्धेः प्रकरणं	४८
विधाय चैनां मनसा	१७
विना कालीपदद्वन्द्वं	२३
विना गुरुप्रसादेन	४
विना जापाद् विना पापात्	२७
विना ज्ञानाद् विना न्यासाद्	२७
विना ज्ञानान्न वै ध्यानं	५६
विना तत्त्वंपरिज्ञानात्	५७
विना तत्त्वपरिज्ञानात्	७७
विना तन्त्रपरिज्ञानात्	२७
विना तन्त्राद् विना मन्त्रात्	६६
विना दुर्गापरिज्ञानात्	४
विना दुर्गापरिज्ञानात्	३१
विना दुर्गा जगद्धात्री	६६
विना दुर्गा जगद्धात्री	६६
विना दुर्गां न निर्वाणं	३
विना दुर्गां न मे ज्ञानं	३
विना नाडीपरिज्ञानं	३९
विना भावाद् विना लाभात्	२७
विना विश्वकरं देवि	३९
विना व्यानं कुम्भकं च	७
विना शक्तिप्रसादेन	७६
विना शिवप्रसादेन	६९
विना हंसं विना पिण्डं	७
विनियोगश्च देवेशि	८१
विभिन्नानि च देवेशि	४२
विलोक्य मुखपद्मं च	२३
विशेषानुग्रहेणैव	६२

विशेषं च प्रवक्ष्यामि	७१	शक्तिमार्गरतो भूयो	६६
विशेषं देवदेवेश	६१	शक्तिमार्गे वरारोहे	२९
विशेषं न च जानामि	६१	शक्तिमार्गं परित्यज्य	६२
विश्वनाथ प्रसीद त्वं	१५	शक्तिमार्गं विना जन्तो	७६
विश्वनाथ महादेव	७२	शक्तिमूलं जगत्सर्वं	७६
विश्वमातर्जगद्धात्रि	५२	शक्तिमूलं परं कर्म	७६
विश्वमातर्जयाधारे	२५	शक्तियामलके सिद्धे	४८
विश्वारण्या विश्ववसनी	३७	शक्तियामलकं दुर्गे	१२
विश्वेश्वर जगद्‌बन्धो	५९	शक्तियुक्तो भवेद् विष्णु	२३
विश्वेश्वर जगद्‌बन्धो	५९	शक्तियुक्तं मन्त्रयज्ञ	५१
विश्वेश्वरि जगद्धात्रि	५१	शक्तिरूपं जगत्सर्वं	२४
विश्वेश्वरि नमस्तेऽस्तु	५२	शक्तिहीन: शव: साक्षात्	२३
विश्वेश्वरि महामाये	४७	शक्ति: शिव: शिव: शक्ति:	२४
विश्वेश्वरि सदा पातु	५३	शक्ति: सूर्यश्च चन्द्रश्च	२४
विश्वेश्वरी जगद्धात्रि	४४	शङ्खमाला ग्रहीतव्या	२६
विश्वेश्वरी पृष्ठदेशं	८१	शतनामप्रसादेन	६५
विश्वेश्वरीं विश्वघोरा	७९	शतनामप्रसादेन	६५
विहरेद्वारिमध्ये च	३६	शतवर्षजपेनापि	७१
विहारं जगदम्बाया:	१७	शतवारं प्रपठना	६६
विहारं नीलकण्ठस्य	३७	शनैश्चरदिने देवि	५१
वीरतन्त्रे तोडले च	१	शनैश्चरे चतुर्दश्या	४७
वीरसंकेतकं देवि	७१	शम्भो महेश्वर विभो	५९
वीरासनं परं भद्रे	२५	शरणं पार्वतीदेव्या:	२०
वृक्षाश्च पर्वताश्चैव	२९	शरणागतदीनार्त्त	१
वेदविद्याधराधार	१	शरण्यं तारिणीपाद	१३
वैश्याश्च ब्राह्मणाश्चण्डि	७	शरीरं तत्त्वघटितं	३८
वैश्ये च पीतपुष्पं च	१३	शरीरं शङ्करस्यापि	३८
वैष्णवास्तादृशा एव	३०	शवश्मशानयोर्मध्ये	२७
व्रजेत् तु भक्तिभावेन	४१	शवसिद्धिश्चितासिद्धि	८३
व्यालानां दमने कृष्ण	४९	शवारूढां श्मशानस्थां	२०
शक्तिद्वयं समाश्रित्य	३	शवासनं वरारोहे	२५

शवे पातु च शर्वाणि	३६
शाक्तस्तु शङ्करो ज्ञेय:	१९
शाक्तानामुत्तमो नास्ति	१९
शाक्तानां चैव निन्दा वै	१८
शाक्तानां चैव शाक्तानां	३२
शाक्तानां त्रिपुरेशानि	४४
शाक्तान् हिंसन्ति गर्जन्ति	१८
शाक्ताश्च शाङ्करा देवि	२१
शाक्तोऽपि शङ्कर: साक्षात्	९
शान्तं दान्तं कुलीनं च	४४
शिवदा सर्वसौभाग्य	७०
शिवदूतीं शिवाराध्यां	८०
शिवपूज्या शिवाराध्या	६१
शिवप्रिया सुतं पातु	८२
शिवभक्तिमयो भूत्वा	२३
शिवभक्तिं विना देवि	८
शिवयामलकं देवि	१२
शिवशक्तिमयं ब्रह्म	१८
शिवा कर्त्री शिवा हर्त्री	१४
शिवेयं रमणी देवी	१४
शिवे रक्ष जगद्धात्रि	७९
शिवो जाति: शिवो गोत्रं	२९
शिवो बुद्धि: शिव: शान्ति:	२९
शिवो भिन्न: शिवा भिन्ना	६१
शिवोऽहं च शिवेयं च	१०
शिवोऽहं नात्र सन्देहो	२९
शिव: कर्ता शिव: पाता	२९
शिव: क्रिया शिव: शक्ति:	२९
शुक्तौ रजतविभ्रान्ति	३
शुक्रे निशागते स्तोत्रं	८०
शुक्लपुष्पं ब्राह्मणे तु	१३
शुक्लं रक्तं तथा पीतं	१३
शुक्लं रक्तं नीलवर्णं	१
शूद्राणामधिकारोऽस्ति	१५
शून्यागारे महेशानि	२६
शून्यागारे श्मशाने वा	३६
शून्यागारं श्मशानं वा	२४
शृङ्गाररसलावण्ये	२८
शृङ्गाररसलावण्यं	२८
शृङ्गाररसलावण्य	३१
शृङ्गारशब्दमात्रेण	३१
शृङ्गारशब्दं ललितं	३१
शृङ्गाराच्छङ्करस्तुष्ट	३१
शृङ्गाराज्जायते सृष्टि:	३१
शृङ्गारं द्वादशविधं	२८
शृणु गुह्यं वरारोहे	२
शृणु चण्डि वरारोहे	१६
शृणु देव जगद्वन्द्य	६७
शृणु देव महादेव	७७
शृणु देवि जगद्धात्रि	१६
शृणु देवि जगद्धात्रि	४१
शृणु देवि जगद्धात्रि	७६
शृणु देवि प्रवक्ष्यामि	५३
शृणु देवि प्रवक्ष्यामि	६९
शृणु देवि महादेवि	५६
शृणु देवि वरारोहे	९
शृणु देवि वरारोहे	१६
शृणु देवि वरारोहे	३१
शृणु देवि वरारोहे	३५
शृणु देवि वरारोहे	४६
शृणु देवि घोराभे	३७
शृणुयाद्‌ यो मुण्डमाला	७६

शेषं कुलमयेनेशं	४	श्रुतं परमतन्त्रं वै	४६
शैवो वा वैष्णवो वापि	१८	श्रुतं भैरवतन्त्रं च	११
श्मशानसाधनं नाथ	३५	श्रुतं सिद्धेः कारणं तु	४९
श्मशानसाधनं भद्रे	१२	श्रुत्वा ज़ीवः शिवत्वं च	२
श्मशानसाधनं भद्रे	५७	श्रुत्वा ज्ञात्वा मोक्ष	७४
श्मशानसाधनं योनि	७९	श्रुत्वा पठित्वा कवचं	५३
श्मशानसिद्धिर्वैराग्यं	११	श्रुत्वा मोक्षमवाप्नोति	६८
श्मशानसिद्धिश्च न वा	५६	श्रुत्वा मोक्षमवाप्नोति	७६
श्मशानसिद्धिं लभते	२४	श्रुत्वा मोक्षमवाप्नोति	७८
श्मशानस्थः शिवस्थोऽपि	२६	श्रुत्वा यं मोक्षमाप्नोति	७४
श्मशानेऽश्वत्थमूले वा	४८	श्रुत्वा हसन्ती काली सा	११
श्मशानं शवमारुह्य	१०	श्रोतुमिच्छामि देवेशि	५८
श्यामङ्गीं श्यामघटितां	७९	श्रोतुमिच्छाम्यहं नाथ	४९
श्रद्धयाऽश्रद्धया वापि	२१	श्रोतुमिच्छाम्यहं नाथ	१५
श्रद्धयाऽश्रद्धया वापि	६८	श्वेतचन्दनसंयुक्तं	७२
श्रद्धयाऽश्रद्धया वापि	७४	श्वेतं वा लोहितं वापि	३९
श्रीकाली कल्पलतिका	३०	षट्कर्मसिद्धिदं मन्त्र	५०
श्रीदुर्गाचरणाम्भोजे	७८	षट्पद्मवासिनी पातु	८१
श्रीदुर्गाचरणाम्भोजे	७८	षोडशी चैव मातङ्गी	९
श्रीदुर्गाचरणाम्भोजं	६०	षोडशी त्रिपुरा ब्रह्म	७०
श्रीदुर्गां धनदामन्त्र	७९	षोडशी भैरवी भिन्ना	४२
श्रीमदेकजटा देवी	४९	षोडशीं त्रिपुरां भीमां	८०
श्रीराजमोहिनी पातु	८२	षोडश्या भुवनायाश्च	७२
श्रीविष्णोः कोटिमन्त्रेषु	१५	स एव वशतां याति	५३
श्रुतं कस्माच्च चरितं	४६	स एव सर्वशास्त्रेषु	२४
श्रुतं ज्ञानं महादेव	७८	स कुलज्ञः स कालज्ञः	६५
श्रुतं देवि वरारोहे	४६	स कुलीनः स शूरश्च	४
श्रुतं देवि वरारोहे	७६	स कृतार्थः स धन्यश्च	५
श्रुतं न भैरवे तन्त्रे	५८	स कृतार्थः स धन्यश्च	४०
श्रुतं परमतत्त्वं वै	१	स कृती सर्वब्रह्माण्डे	४०
श्रुतं परमतन्त्रं वै	४६	स कृती सर्वशास्त्रज्ञः	६५

सगुणा च यदा देवी	६	सदाशिवेन संयोगं	१७
सगुणा निर्गुणा चेति	६	सदाशिवं ततो भक्त्या	२०
सगुणा मायया युक्ता	६	सदैव सगुणा त्वं हि	६०
सगुणा सगुणाराध्या	६७	स धन्यः स कविर्धीरः	७५
सगुणा निर्गुणा ध्येया	८०	स धन्यः स कविर्वीरो	१६
स गुणी साधको ज्ञानी	४०	स धन्यः स कृती लोके	७१
संकेतं कालिकायाश्च	५७	सन्तुष्टा त्वं च सन्तुष्टो	३१
संकेतं गुरुसंकेतं	५७	सन्तुष्टा सा जगद्धात्री	१३
सङ्केतं समयाचारं	१२	सन्ध्या पूजा प्रकर्तव्या	३९
सङ्केतं समयाचारं	७१	सप्तकोटिमहाग्रन्था	१२
स च मानी स च ज्ञानी	७५	सप्तकोटिमहाविद्या	१५
सचेलश्चापि दिग्वासो	१२	सप्तकोटिमहाविद्या	६१
स जीवलोके देवेशि	१९	स भैरवश्च विज्ञेयः	७१
सत्ये तु सुन्दरी आद्या	७१	समयाचारसंकेतं	५७
सत्यं च कथितं नाथ	५५	समयाचारसंकेतं	४४
सत्यं च निर्गुणा देवी	६०	स मूर्खः सर्वशास्त्रेषु	२८
सत्यं मे कथितं नाथ	६१	सम्पत्प्रदा भैरवी च	८२
सत्यं लक्षपुरश्चर्या	८३	सम्मोहने विक्रमे च	१
सत्यं वच्मि इदं वच्मि	६०	सम्मोहनं वीरतन्त्रं	३०
सत्यं वच्मि महेशानि	६५	स याति भवनं देव्याः	८३
सत्यं वेद्मि हितं वेद्मि	४	स यात्यचिरकालेन	९
सत्सङ्गसेवनं विष्णोः	७७	स योगीन्द्रः स भावज्ञः	२४
सदा क्रिया प्रकर्तव्या	११	सर्वकामप्रदे देवि	५२
सदानन्दः स विज्ञेयः	३०	सर्वकामस्वरूपे च	५२
सदानन्दः स विज्ञेयः	११	सर्वज्ञाऽसि महेशानि	६१
सदारः सर्वदावस्थो	१२	सर्वदा पूजयेद् देवीं	३९
सदा शक्तिविहारं च	३०	सर्वदुःखहरा चण्डी	७०
सदाशिव ऋर्षिर्देवि	८१	सर्वदेवमयीं देवीं	६
सदाशिवप्रिया गौरी	७०	सर्वदोषक्षयकरी	३३
सदाशिवशिवाराध्या	१४	सर्वपूजा विधातव्या	४५
सदाशिवसमो भूत्वा	७४	सर्वप्रियं गुणमयं	२९

सर्वबीजस्वरूपा सा ५७
सर्वरोगक्षयकरी ३३
सर्वरोगक्षयकरं ३
सर्वविद्याजपाद्दोण ७३
सर्वविघ्नहरं देवि ५०
सर्वशक्तियुतो भूत्वा २९
सर्वशान्तिकरं चैव ३
सर्वसम्पदत्प्रदा मुक्ति ५८
सर्वसिद्धिप्रदा नित्या ४८
सर्वसिद्धिप्रदा नित्या ८०
सर्वसिद्धिप्रदां सर्व ८०
सर्वसिद्धियुतो भूत्वा ४६
सर्वसिद्धीश्वरो भूत्वा ६८
सर्वाङ्गं सर्वनिलया ८२
सर्वाधारनिराधार १
सर्वाधारा निराधारा ६
सर्वासां धरणीमध्ये ३७
सर्वे तुल्याश्च शाक्ताश्च ३१
सर्वेषां च मया ज्ञातं ५५
सर्वेषां दुर्लभो मार्गो १५
सर्वं च मानसं क्लेशं ११
स वेद धरणीमध्ये २४
सव्ये कनखला नाडी ३७
सव्ये विल्वं करे दक्षे ४०
स शाक्तः शिवभक्तश्च २६
स स्त्रीपतिश्च विज्ञेयः ३१
सहस्रमयुतं वापि ४१
सहस्रारे महादेवं १०
सहस्रारे स्थितं लिङ्गम् २०
सहस्रावर्तनाद् देवि ६८
सहस्रं वाऽयुतं वापि ३९
साक्षाद् ब्रह्मस्वरूपं च ७२
साधकस्य हितार्थाय ६
साधकेन्द्रो महेशानि ७३
साधकैर्मुनिभिः सर्वैः ५०
साधको मुक्तिमाप्नोति ४१
सा पृच्छा ते निगदिता ४८
सारात् सारतरं देव २
सारं परमगोप्यं च ६८
सार्द्धपञ्चाक्षरी विद्या ५७
सा विद्या च प्रसन्नाऽभूत् ५६
सा वै भवानी मे पत्नी ३
सिद्धसिद्धासनं देव्या २५
सिद्धां सिद्धेश्वरीं सिद्ध ७९
सिद्धिकाले दिवाभागे २३
सिद्धिकाले समुत्पन्ने ३६
सिद्धिर्भविष्यति तदा २६
सिद्धिं सिद्धेश्वरी पातु ३५
सिद्धेन्द्रैश्चापि योगीन्द्रैः ५७
सिद्ध्यर्थे विनियोगश्च ३५
सिंहव्याघ्रवराहाद्याः २७
सिंहासनं परं देवि २५
सुखं भुक्त्वेह लोके तु २१
सुन्दरीं तारिणीं सर्व ८०
सुप्रसन्ना जगद्धात्री ४८
सुप्रसन्ना महाविद्या ३३
सुरचण्डेश्वरी चण्डी ७०
सुराणां चासुराणाञ्च १३
सुरेश्वरी जगन्माता ६९
सुरेश्वरी सदा पातु ८२
सुशीला सुन्दरी सौम्या २२
सुषुम्नान्तःस्थितां देवीं ४७

सुषुम्नां मध्यगां कालीं	४१
सेतुं च कुल्लुकां ज्ञात्वा	४४
सेयं गोप्या च देवेशि	५५
सेवनं चैव तीर्थानां	७७
सोऽचिरेणैव कालेन	११
सोऽचिरेणैव कालेन	६८
सोऽश्वमेधसहस्राणां	७३
सोऽहं सोऽहं पुन: सोऽहं	४३
सौराणां गाणपत्यानां	८
संक्षेपेण वदिष्यामि	४७
संगच्छेत् तु शिवाबुद्ध्या	१६
संविदापानमात्रेण	१३
संविदासुरयोर्मध्ये	१३
संस्मरेत् प्रजपेद् ध्यायेत्	६६
संहारो भीषणश्चैव	२६
स्तनौ विश्वेश्वरी पातु	३५
स्तवपाठाद् वरारोहे	६५
स्तवप्रसादाद् देवेशि	७९
स्तवेन कवचेनापि	५६
स्तुतिर्दुर्गा मतिर्दुर्गा	२४
स्तुतिपाठाद् दृक्शानाद्	३३
स्तुत्वा मोक्षमवाप्नोति	२५
स्तोत्रप्रपठनाद् देवि	५३
स्तोत्रस्य कवचस्यापि	४५
स्तोत्रं च कवचं देव्या:	५०
स्तौति त्वां सततं भक्त्या	१६
स्त्रियो देव्य: स्त्रिय: प्राणा:	३१
स्त्रीद्वेषो नैव कर्तव्य:	३१
स्त्रीरूपं तारिणीरूपं	३१
स्थावरे जङ्गमे चैव	४६
स्थित्वा कुशासने ज्ञानी	४७
स्मरणं सहराजस्य	७७
स्मृत्वा तु मनसा देवी	५१
स्वकरस्थश्च भोगश्च	१३
स्वप्नलब्धधनेनैव	३
स्वभावतो महादेवि	६
स्वयम्भुकुसुमं देवि	८
स्वयं गङ्गाधरो भूत्वा	१९
स्वरादिनिष्ठितं लिङ्गं	३८
स्वर्गे मर्त्ये च पाताले	८
स्वर्गो भोगश्च मोक्षश्च	१८
स्ववामामन्दिरे काले	३६
स्वस्यैवं चरितं वक्तुं	६३
हरप्रिया पातु नित्यं	३६
हरभार्ये हराराध्ये	५२
हरवक्षस्थिता देवी	१
हरसंपर्कहीनाया	७
हरार्चितां हराराध्यां	७९
हरिप्रियां महामायां	७९
हरिर्हरिरहं देवि	६०
हरिहरात्मिका विद्या	६२
हरीन्द्र-ब्रह्म-चन्द्रादि	५२
हरौ हरे भेदबुद्धि	४२
हाकिनी राकिणी पातु	८२
हिमदिग्विहितो जन्तु:	१०
हृत्पद्मगां जगद्धात्रीं	२६
हृत्पद्मे भावमासाद्य	४२
हृत्पद्मे भावयेत् चण्डीं	४२
हृत्पद्मे भावयेद् दुर्गाम्	२०
हृत्पद्मं कालिका पातु	८१
हृदयं चण्डिका पातु	५३

द्वितीयं मुण्डमालातन्त्रम्

अक्षपयशा इत्येवं	८८	अर्कपुष्पं जवापुष्पं	१०२
अक्षमाला तु कथिता	८८	अर्घ्योदके महेशानि	१००
अक्षमाला तु देवेशि	८८	अर्घ्यं दद्याद् विशेषेण	१०१
अक्षमालां च विद्यां च	९४	अर्घ्यं दत्वा महेशानि	१००
अक्षमालेति किं नाथ	८८	अशुचिर्न स्पृशेदेनां	९३
अङ्गुलीर्न वियुञ्जीत	९०	अशुद्धातिप्रकाशा	८८
अङ्गुष्ठस्थमक्षमाल्यं	९३	अश्वत्थपत्रैर्नवकैः	९१
अङ्गुष्ठानामिकाभ्यां तु	९३	अष्टदले महेशानि	१०८
अङ्गुष्ठेन विना कर्म	९०	अष्टमीं नवमीं रात्रौ	१०६
अट्टाट्टहासिनीं नित्यां	१११	अष्टम्यां च चतुर्दश्यां	१०२
अट्टाट्टहासिनीं नित्यां	१०८	अष्टम्यां च चतुर्दश्यां	१०२
अतिकालीं महाकालीं	१११	अष्टम्यां तु विशेषेण	१०२
अत्यन्तगुह्यं देवेशि	९८	अष्टादशभुजां नित्यां	११३
अत्यन्तदुर्लभं लोके	८५	अष्टोत्तरशतजपादादौ	८८
अत्यन्तप्रौढा बाला वा	१०५	अष्टोत्तरशतं कुर्यात्	८९
अथवान्यप्रकारेण	१०५	अस्त्रहीनमिदं नील	११२
अथ देवि प्रवक्ष्यामि	१०७	आकृष्य बद्धयोगेन	१०१
अथवा पाणिशतशः	११३	आदिनान्तः क्षादि	८८
अथवा सिंहशैलौ	१०९	आद्यन्तबीजयोगेन	११३
अथातः प्रथमं वक्ष्ये	९०	आद्यबीजेन देवेशि	११३
अथाष्टदलमध्ये तु	११४	आमलक्यास्तु पत्रेण	१०२
अधमो वैष्णवः प्रोक्तो	१०३	आरभ्यानामिकामूलात्	९०
अनया विद्यया देवि	१०९	आराधिता च विधेयं	८६
अनया सदृशी विद्या	११४	आषोडशादनूढाया	१०१
अनामामध्यपर्वं तु	९०	इच्छापूर्तिमहाभीमां	११४
अनामिकाद्वयं पर्व	९०	इति भगवति वैष्णवमिति	११२
अनुलोमविलोमस्थ	८८	इदानीं तद्द्वयाभावात्	८६
अन्योन्यसमरूपाणि	९१	इन्द्रबीजं समुच्चार्य	११२

इन्द्रादयस्तत: पूज्या	१०९
इन्द्रादयस्तत: पूज्या	१११
इन्द्रादयस्तत: पूज्या	११४
इयं सा षोडशी प्रोक्ता	१११
इह लोके सुखं सर्वे	११४
ई ईश्वरिणीमाख्याता	११२
ईषद् दग्धं घृतेनाक्तं	९९
उक्तं च कालिकल्पे	८६
उच्छिष्टगणनाथस्य	११२
उड्डीयानं द्वापरे च	९७
उड्डीयानं महापीठं	९७
उदीसीनवदासीन	९६
ऊर्ध्वपादौ स्थितौ देवि	९७
ऋलृवर्णद्वयं यत्	८८
ऋषिर्ब्रह्मा विराट् छन्दो	१०७
ऋषि: सदाशिवोऽस्यास्तु	११३
एकरात्री श्मशाने वा	१०४
एकहस्तं द्विहस्तं वा	९६
एकं वीरासनं देवि	९७
एकाक्षरी बीजहीना	८६
एकाक्षरी महाविद्या	८६
एकैकमणिमध्ये तु	९२
एतयोर्भेदभावेन	८६
एता दश महाविद्या	८५
एताश्च परमा विद्या	८५
एतासामपि देवीनां	११२
एवं ध्यात्या जपेत् पूर्वं	१०९
एवं ध्यात्वा यजेद् देवीं	११०
एवं संपूज्य तां देवीं	१०९
ॐ ईशान: सर्वविद्यानाम्	९३
ॐ घोरेभ्योऽघोरेभ्यो	९२
ॐ तत्पुरुषाय विद्महे	९३
ॐ तुष्यतु भैरवीपदं	११२
ॐ नमो वामदेवाय नमो	९२
ॐ मायाश्री हुँ	११२
ॐ लज्जां त्रयां मेधां	११२
ॐ सद्योजातं प्रपद्यामि	९२
कथयामि वरारोहे	९८
कथान्ते कथयिष्यामि	८४
कथितं पूर्वमस्मभ्यं	९८
कनिष्ठाङ्गुष्ठयोगाच्च	९४
कपालचित्रखट्वाङ्ग	११०
कमला त्रिविधा प्रोक्ता	८७
करिचर्मपरीधाना	११०
कर्तुमुद्रां तथा योगमुद्रां	१०७
काञ्चिकी च महादेवि	९९
काञ्चिकी सूर्या देवी	१००
कामाख्यायास्तु हा हीं	११२
कामराजाख्यविद्या	८६
कायेन मनसा वाचा	१०३
कालरात्रिर्महारात्रि:	१०८
कालादिशोधनं नास्ति	८५
कालाय नम:	९२
काली तारा महाविद्या	८५
कालीं करालवदनां	११०
कीटादिभिरदुष्टानि	९१
कुण्डगोलोऽथ बीजैर्वा	१००
कुमारीपूजनादेव	१०५
कुमारीपूजने शक्तो	१०१
कुमारी या च विद्येयं	८६
केवलं जपमात्रेण	१०४
केवलं जपमात्रेण	१०६

केवलं त्वत्प्रयत्नेन ११४
केवलं बलिदानेन ९८
केवलं शक्तिरूपेण ८७
केवला तु महासम्पद् ८७
कोटिकोटिगैरर्च्या ११३
कौशेयं पुष्टिकार्ये ९५
कृच्छ्रं शिवायुग्मं ११२
कृतनित्यक्रियः शुद्धः ९१
कृते जालन्धरं ज्ञेयं ९७
कृष्णाछागं महामांसं ९९
कृष्णां चतुर्दशीं प्राप्य १०५
कृष्णाष्टमीं समारभ्य १०५
कृष्णा वा यदि वा १०२
क्रमाद् विद्या महेशानि ११४
क्लेशशून्यं परं देवि १२०
क्षकारं मेरुरूपं तं ८८
क्षालयेत् पञ्चगव्येन ९२
क्षेमङ्करी योगमुद्रा १०८
क्षौमवासां त्रिनयनां १०९
खड्गशूलगदाचक्र १०७
खट्वां मत्तां क्रमाद् १११
गते प्रथमयामे १०३
गर्भच्युतत्वचं वापि ९६
गव्यैस्तु पञ्चभिस्तानि ९१
गुटिकाञ्जनस्तम्भादि १००
गुरुं प्रकाशयेद् विद्वान् ९४
गुरुं सम्पूज्य तद्वस्तात् ९३
गुरोरनुग्रहे चैव १०६
गोपुच्छसदृशी कार्या ९२
गोप्तव्यं तत् प्रयत्नेन ११४
गृहीत्वा सद्गुरोर्दीक्षां १०३
ङेन्तान्तः प्रणवा ९२
चण्डकालीं च चण्डालीं १११
चण्डालवन्निदानेन ९९
चतुर्दशमयी मोक्षदायिनी ८९
चतुर्दशसहस्राणि १०३
चतुर्दशीं समारभ्य १०६
चतुर्द्वारि ततः पूज्या १०९
चतुर्हस्तां त्रिनयनां ११०
चत्वारि तस्य नश्यन्ति ९०
चन्दनागरुगन्धाद्यैः ९२
चर्मखड्गं महायष्टि ११३
चित्राणीं विशतन्त्वा ८८
छागे दत्ते भवेद् वाग्मी ९९
छिन्नमस्ता सुरामांस ८७
जन्तु व्यपादितं वापि ९६
जपकाले तु गोप्तव्या ९४
जपपूजाबलिस्तम्भ ९७
जपमालां विधायेत्थं ९२
जपमुण्डां महोग्रां १०८
जपान्ते तु मालां वै ९४
जपतुण्डां महोग्रां च १११
जपमाला मया देवि ९४
जलजे मत्स्यमांसे च ९९
जीर्णसूत्रे पुनः सूत्रं ९४
जीवपुत्रैस्तु धनदा ८७
डीकिनीदानभोगेन १००
डीकिनीदानयोगेन १००
तगरं मल्लिका जाती १०१
तत्पुरुषाय विद्महे ९३
तत्प्रकाशाय गुह्याख्यं ८४
तत्राङ्गुलिजपं कुर्वन् ९०

तत् सजातीयमेकाक्षं	९२	त्रिनेत्रां दिग्भवावासां	१०७
ततो द्विजेन्द्रपण्यस्त्री	९१	त्रिशतैश्वर्यफलदा	८९
ततो भवति देवेशि	१०३	त्रैलोक्यग्रसमानस्थां	११०
तदन्ते वीरपात्रं च	१००	त्वचं वा योनिसंस्थायाः	९६
तद्दशांशेन विप्रेन्द्रान्	१०४	दत्ते पक्षिणि ऋद्धिः स्यात्	९९
तत्तद्द्रव्यैर्जपस्यान्ते	१०४	दधिक्षीरं व्रतान्नं	९८
तन्नो रुद्रः	९३	दशाम्यां पारणं कुर्यात्	१०५
तया प्रतिष्ठिता विद्या	८७	दिव्यो वा यदि वा वीरो	१०४
तया संग्रथिता	८८	दृष्टा विद्या च देवेश	८६
तर्जनीमारणादिष्ट	९३	देवतागुरुमन्त्राणां	८५
तर्जनीमूलपर्यन्तं	९०	देवतागुरुमन्त्राणाम्	११३
तर्जनीमूलपर्यन्त	९०	देवता शुम्भमथनी	११३
तर्जन्यग्रे तथा मध्ये	९०	देवदेव महादेव	८४
तर्जन्यङ्गुष्ठयोगेन	९४	द्वेषे जाम्बुकं प्रोक्त	९५
तर्जन्या न स्पृशेदेनां	९३	धनवान् पुत्रवान् वाग्मी	१०९
तर्पणस्य दशांशेन	१०४	धरण्यां दुःखसम्भूतिः	९६
तयोरेकतरं पूज्यं	१०६	धत्तूराशोकबकुलाः	१०१
तव भक्त्या भविष्यामि	८४	धूपयेत् ताम्रधारेण	९२
ताम्रपात्रे कपाले वा	१०१	धूमावती महाविद्या	८७
तारं कान्तं युवतिस्थं	१११	ध्यानं देवि प्रवक्ष्यामि	१०७
तावज्जपेद् महेशानि	१०६	ध्यायेद् देवीं त्रिनयनां	११३
तावज्जप्ते महेशानि	१०५	न किञ्चिद् दुर्लभं तस्य	११४
तावत् शक्तिं मातृकां च	९१	नदीतीरे बिल्वमूले	९५
तीर्थे तिथिविशेषे	१०६	नम उन्मत्ताय जन्म	९२
तुर्यमष्टोत्तरमथवा	११२	नमो वामदेवाय	९२
तृणासने यशोहानि	९६	नयनेन समायुक्त	११०
त्रिकोणं चतुरस्रं	११०	नराङ्गुल्यस्थिभिर्माला	८९
त्रिकोणान्तरषट्कोणे	११३	नरे दत्ते महर्द्धिः	९९
त्रिकोणे पूजयेद् देवीं	१०८	नाडीभिर्ग्रथिता माला	८९
त्रिकोणे पूजयेद् देवीं	११०	नाड्या संग्रथनं कार्यं	८९
त्रिगुणं त्रिगुणीकृत्य	९१	नादबिन्दुयुतां	१११

नादबिन्दुसमायुक्तं	११२	पायसं क्षौद्रमांसं च	९८
नादबिन्दुसमायुक्तं	११३	पीठानां देवि सर्वेषां	९७
नादीक्षितो विशेत्	९६	पीतरक्तश्वेतकृष्ण	१०७
नाधमे सङ्गतिः कार्या	१०४	पुटितान्नेन कर्तव्यं	११२
नानाजातिभवाः कन्या	१०५	पुरः पात्रे घटस्यान्ते	१००
नानाद्रव्यैः प्रियकरैः	१०५	पुष्पाण्यपि तथा दद्यात्	१०१
नानाव्याजनदग्धानि	९९	पूजयेत् परभावेन	१०५
नारसिंहस्ततः	११२	पूजायन्त्रं प्रवक्ष्यामि	१०७
नारसिंही तथा चैन्द्री	११४	पूजां विधाय भक्त्या तु	९०
नास्ति किञ्चिन्महादेवि	८५	पूर्वोक्तस्थानमासाद्य	१०३
नित्यमाध्यानयोगे च	११३	प्रकृतिविकृतिमेधा	१०८
नित्यं जपं करे कुर्यात्	८९	प्रणवाद्यो महामन्त्रः	९३
निमग्नं वर्तुलारक्त	११०	प्रथमेऽह्नि यज्जप्तं	१०३
निशायां च प्रजप्तव्यं	१०४	प्रमादात् पतिताद्धस्तात्	९४
नीलपीतविचित्राणि	१०७	प्रसीद गुह्यवक्त्रान्त	८४
नैव सिद्धाद्यपेक्षास्ति	८५	प्रातः कालं समारभ्य	१०३
न्यूनाधिकं न जप्तव्यं	१०३	बकपुष्पं बिल्वपत्रं	१०१
पक्वबिम्बसमानाङ्गी	११३	बगलामुखी सिद्धविद्या	८५
पक्षिमांसं महादेवि	९९	बगलावश्यस्तम्भादि	८७
पञ्चदशात्मिका देवि	८९	बलात्कारेण देवेशि	१०१
पञ्चधा कथिता	८९	बलिं दद्याद् विशेषेण	९९
पञ्चलक्षं जपेन् मन्त्रं	११४	बहुधा कथ्यते देवि	९७
पञ्चाशत् परिमध्ये तु	९७	बीजं शक्तिः कीलकं च	११०
पद्मपुष्पेण रक्तेन	१०२	बुद्धिभावं तथानीय	१११
पद्मासनेन देवेशि	९७	ब्रह्मणोऽधिपति	९३
पद्मे त्रिकोणमध्येषु	११३	ब्रह्ममुखेन संयुक्तो	११०
पद्मासनमिति प्राहुः	९६	ब्रह्मा रुद्रः सहस्राक्षो	१०७
परया दीक्षितो यो वै	१०३	ब्रह्मा वह्निसमारूढः	११२
पराजयो जयश्चैव	११४	ब्राह्मी माहेश्वरी स्कान्दी	११४
पादुकासिद्धिसङ्घे	८९	भगदेवी भगाक्षी	१०९
पाद्यार्घ्याचमनीयानां	१००	भगिनी कन्यका वापि	१०५

भद्रासनं रोगहरं	९६	महिषे धनवृद्धिः स्यात्	९९
भवन्ति शृणु तत् प्रौढे	८८	मातङ्गी च महाविद्या	८७
भवे भवस्य मां	९२	मातृवर्जं सदा पूज्या	१०५
भवे भवे नातिभवे	९२	माला कार्या कुशग्रन्थ्या	८९
भुक्तौ मुक्तौ तथा कृष्टौ	९३	मायाशक्तिः कीलकं च	१०७
भुवनेशी भगवती	१०९	मुखे मुखं तु संयोज्य	९२
भुवनेशी महाविद्या	८६	मूलमन्त्रेण देवेशि	९३
भुवनेशी त्र्यक्षरी तु	८६	मूलमन्त्रेण देवेशि	१०१
भूतराक्षसवेतालाः	९४	मृदुकम्बलमास्तीर्णं	९६
भैरवी छिन्नमस्ता च	८५	मेरुलङ्घनदोषात्	९०
भैरवी तु महाविद्या	८७	मेरुहीना च या माला	८८
भ्रमन्निषिद्धसंस्पर्शे	९४	मेरुं च पञ्चमेनैव	९३
मणिमेकैकमादाय	९१	मेरुं प्रदक्षिणीकुर्वन्	९०
मणिरत्नप्रवालैश्च	८९	मेषचर्म तथोच्चाटे	९५
मत्स्यमांसप्रदानेन	१०४	मौलिकैर्ग्रथिता माला	८९
मद्गुरं च बलिं दद्यात्	९८	यत्र कुत्र स्थले रम्ये	९५
मध्यमा त्रितया ग्राह्या	९०	यथाकालं यथालाभ	९१
मध्यमाद् भुक्तिमुक्तिः	९३	यदि पूजाद्यशक्तः स्यात्	१०४
मध्यमामूलपर्यन्तं	९०	यस्य यावान् जपः प्रोक्तः	१०४
मन्त्रयेत् पञ्चमेनैव	९३	या काली परमा विद्या	८५
मन्त्रदो गुरुरेवासौ	८५	या तारा परमा विद्या	८६
मयोक्तं भैरवीकल्पे	१०५	यामाराध्य पुरा सर्वे	१०७
महाघोरां यजेद् देवि	१११	येन येन प्रकारेण	८५
महातत्त्वाप्रमत्ताय	१०८	योगनिद्रा महानिद्रा	१०८
महाप्रह्लादबगला	१०८	योनिपीठं महापीठं	१०६
महाफलप्रदं लोके	९७	योनिरूपेण यत्रास्ते	९७
महामुद्रा महास्वप्ना	१०८	रकारं प्रथमं रेफ	११२
महामायेति विख्याता	१०७	रक्तचन्दनबिल्वादि	१००
महायोगी भवेद् देवि	१००	रक्तं वा यदि वा कृष्णं	९५
महालिङ्गे पर्वदे वा	९५	रजोयोगवशादन्या	१०१
महासिद्धीश्वरो भूत्वा	१००	रतिः प्रीतिः क्षमा पूज्या	१०८

रम्भाफलं लड्डुकं च	९८	वेदाद्याब्जवैरोचनीये	१११
रहस्यातिरहस्यं मे	१०३	वृत्तं दलाष्टमथवा	११०
राज्यलक्ष्मीमवाप्नोति	१०९	व्याघ्राजिने सर्वसिद्धि	९५
रात्रौ च योऽर्चयेद्	९७	शङ्खचक्रगदापद्म	११३
लक्ष्मीबीजाग्निभेदेन	८६	शक्तिर्माया महेशानि	१०७
लघ्वाहारं प्रकुर्वीत	१०४	शक्तिशूलधरां देवीं	१०७
लज्जाशान्तिर्लक्षणा	१०८	शनिभौमदिने वाऽपि	१०१
ललाटहस्तहृदय	९९	शर्करं मेषखण्डं च	९८
लसत् परिघशस्त्राढ्यं	१०७	शवस्योपरि मुण्डे वा	९५
वदस्व यदनुष्ठानात्	१०४	शाल्यमत्स्यं च पाठीनं	९८
वन्दनीय: शिव: षष्ठ:	१११	शिववामेन संयुक्तं	११०
वन्यपुष्पैश्च विविधै:	१०२	शुक्लं रक्तं तथा कृष्णं	९१
वर्गाणामष्टभिर्वापि	८८	शुद्धस्फटिकमाला	८९
वस्त्रासनं रोगहरं	९५	शुद्धं कुर्यात् प्रयत्नेन	१०१
वह्निका झिण्टिका	१०१	शुद्धोदकेन रत्नेन	९१
वंशासने च दारिद्र्यं	९६	शुष्कभीमां जपेद् देवि	१११
वाग्बीजवह्निवनिता	११२	शृणु देवि प्रवक्ष्यामि	११३
वान्तनेत्रेण संयुक्तं	११३	श्मशानकाष्ठघटितं	९६
वाराही शक्रबीजं च	११२	श्मशानजातपुष्पेण	१०२
वाराह्या इति विख्याता	११२	श्मशानधत्तूरेण वा	१०२
विकटा बहुरूपा च	१०९	श्मशानधत्तूरमाला	८९
विचित्रां चित्ररूपां	१११	श्मशानवारिणा चापि	९१
विजने प्रजपेन्मन्त्री	९०	श्मशाने रात्रिशेषे	१०२
विद्वेषे जाम्बुके प्रोक्तं	९५	श्रद्धया जायते सिद्धि	११३
विद्या च परमा विद्या	१०८	श्वेतरक्तं जवापुष्पं	१०१
विद्युत्पुञ्जनिभां	१०७	षट्कोणे पूजयेद् देवीं	११३
विधवारतिसम्भूतं	१००	षट्सहस्रं जपेन्नित्यं	१०६
विना होमादिदानेन	१०६	षडङ्गानि तत: कुर्यात्	१०७
विन्यस्य पूजयेदाज्यै:	९१	षडष्टषोडशदलं	१०८
विशुद्ध आसने कुर्यात्	९६	षड्दीर्घबीजादेव	११०
वीराणां साधनं देवि !	१०५	षोडशी या महाविद्या	८६

संग्रामभूमौ योनौ तु ९५
सदा गोप्यं प्रयत्नेन ८९
सदा गोप्या प्रयत्नेन ९४
सदाचार्यं विना येन ९५
सद्योजातं प्रपद्यामि ९२
सद्यो वा रतिसम्भूतं १००
सन्तोष्य परया १०३
सप्तविंशाक्षरयुता ११२
सप्ताक्षरो महेशानि १०९
सम्भोजयेत् प्रीति १०४
सर्वं कालं तु तज्जप्यं १०९
सर्वतन्त्रेषु मन्त्रेषु ८४
सर्वः सर्वसर्वेभ्यो ९३
सर्वदा सुन्दरी पूज्या १०९
सर्वभूतदमनाय ९२
सर्वसिद्धिप्रदं देवि ९६
सर्वसिद्धिप्रदं मोक्ष ८९
सर्वसिद्धिप्रदां देवीं ८४
सर्वं ते कथयिष्यामि ८५
सर्वानन्दमयीं विद्यां ८४
सर्वान् कामानवाप्नोति ११३
सर्वासनानां श्रेष्ठं हि ९७
सर्वैश्वर्यप्रदे वह्नि ११३
सहस्रसंख्ये जप्ते १०५
संस्कृत्यैवं बुधो मालां ९३
सिद्धविद्या महाविद्या ८५
सुखदा मोक्षदा विद्या ८५
सुभगे वह्निजायान्तं ११२
सुरया चार्घ्यदानेन १००
सुरा तु त्रिविधा प्रोक्ता ९९
सुरादानेन देवेशि ९९
सुवर्णेऽप्यथ लोहे वा १०१
सुशीतलजलैरर्घ्यं १००
सुस्थिराहं भविष्यामि ८४
सूत्रं मणीश्च गन्धा ९१
सूर्योदयं समारभ्य १०५
सेचनीयद्वयं कूर्चं १११
सौम्यापरसौम्याय १०८
स्तम्भने गजचर्माऽथ ९५
स्तम्भने मोहने वश्ये ८९
स्त्रीस्वभावान्महत्त्वं ८४
स्थानं ते कथितं देवि ९५
स्थानासने देवदेव ९५
स्फाटिकी दानमात्रेण १००
स्फाटिकी मे सदा प्रोप्ता ८८
स्मरणे पूजिता पूर्वं ८६
स्वयम्भूकुसुमं देवि १०१
स्वयम्भूकुसुमे दत्ते १००
स्वर्णपद्मनिभां देवीं १०९
स्वस्त्रीमन्यस्त्रियं १०४
स्वहृदो रुधिरे दत्ते ९९
स्वेच्छाचारपरो भूत्वा १०४
स्वेच्छाविरचितं रत्ने ११३
हन्ति पिशाचिनी चैव ११२
हरन्ति प्रकटात् ९४
हविष्यं भक्षयेत् १०४
हस्तमात्रनिखाते वा १०५
ह्रीं स्वरत्रैपुरा ११२
हृदा युक्तो मनुरयं ११०
होमकर्मण्यशक्तश्च ९१
होमस्य च दशांशेन १०४
होमादिविधिना कुर्यात् १०९
होमाद्यशक्तो देवेशि १०४

कामाख्यातन्त्रम्

अखण्डमण्डलाकारं	१३४
अग्नि: स्तम्भति वायुश्च	११९
अचलघनसमूहस्तस्य	१४८
अचलं शिखरमध्ये	१४६
अचिरात्सिद्धिमाप्नोति	१२६
अचिराद् रौरवं याति	१२७
अजिता मानवी श्वेता	१५८
अज्ञात्वा पापिनो देवि	१२५
अज्ञानतिमिरान्धस्य	१३६
अज्ञानाद् यदि वा लोभात्	१४१
अज्ञानाद् यदि वा मोहात्	१२०
अज्ञानाद् यदि वा मोहाद्	१६३
अज्ञानिनं वर्जयित्वा	१३५
अत एव गुरुर्नैव	१३३
अत एव नरे देवि	१३४
अत एव महेशानि	१३४
अतिगुप्तालये शुद्धे	१५२
अतिगुह्यतरं देवि	१४९
अतिगुह्यमिदं प्रोक्तम्	१४२
अतिसुललितं दिव्यं	१४६
अतिसुललितवेशां	१३०
अतीवेदं रहःस्थानं	११५
अतो देव्या: साधनेषु	१४४
अतो न तर्पयेत् सोऽपि	१४४
अतो हि पशवश्छेद्या	१३९
अतो यो ज्ञानदाने हि	१३५
अतो हि दक्षिणा काली	१७१
अतो हि मनुजं लुब्धं	१३५
अत: शुद्धं जगत्सर्वं	१५१
अत्रैव ग्राहका हिंसा	१३५
अद्वैतभावयुक्ताय	१७३
अधमा: नापचित्ताश्च	१३९
अधोमुख्या: सुताश्चैव	१५९
अन्धं खञ्जं तथा रुग्णं	१६३
अन्नदा धनदा चैव	१२४
अन्यद्वारेण दातव्यम्	१३५
अनन्ताद्यास्तथा नागा:	१६१
अनावृष्ट्या क्षितौ देवि	१४३
अनुग्रहस्तु देव्या य:	१६८
अनुष्ठानविधिं वक्ष्ये	१५४
अन्यथा सिद्धिहानि: स्यात्	११९
अन्यथा च महानिन्दा	१४४
अन्यथा विमुखी देवी	१३७
अन्ये च मानवा: सर्वे	११८
अन्नाकांक्षी निरन्नं	१३५
अपरविहितवस्तु	१४७
अपि कश्चित् कुलेऽस्माकं	१४५
अब्राह्मण: स एवोक्त:	१४४
अभयवरकराढ्यां	१३०
अभिषेचनकर्मसु	१५३
अभिनवशुभनीरं	१४७
अभिषिक्त: शिव: साक्षात्	१६४
अभिषिक्तो भवेद्देवि	१६३
अभिषेचनकर्मणि	१६४
अभिषिञ्चेद् गुरु: शिष्यं	१५६
अभिमतफलसिद्धि:	१४७

अभिषेकदशांशेन १२५
अभिषिञ्च्य साधकञ्च १५२
अभिषेकात् साधकांश्च १५३
अभिषिञ्चन्तु सततं १५९
अभिषिञ्चन्तु सततं १५९
अभिषिञ्चन्तु ते सर्वे १५९
अभिषेकेण शाक्तेन १६१
अक्षोभ्यश्च ऋषि: १२१
अमेयविक्रमा श्यामा १७०
अयं गुरुरिति ज्ञानं १३४
अर्चयेदभिषेककार्यं १५२
अर्चितं पशुभावेन १३९
अलक्ष्मी: कालकर्णी १६१
अवश्यं ब्राह्मणो नित्यं १४४
अशुद्धं तु कथं देवि १५१
अशेषगुणसम्पन्नां १२२
अश्वारूढो महेशानि १५७
अश्रुतं सम्मतं वाक्यं १३६
अश्रुतं मुक्तितत्त्वं हि १६९
अष्टदिक्षु यजेत् तां १२०
अष्टमे दिवसे शिष्यं १६२
अष्टोत्तरशतं मन्त्रं १३१
अष्टोत्तरशतं योनि १३२
असम्मतं तु लोकैर्य: १३५
अस्याश्च साधनं देवि ११९
अस्या हि जायते सर्वं १७०
अस्या: पूजां प्रवक्ष्यामि १२०
अस्यैव जननी धन्या १४५
असाध्यं साधयेद्देव्यो १४२
असिताङ्गो रुरुश्चण्ड: १५९
आकर्षणं च नारीणां ११८
आगत्य सद्गुरु: सिद्धो १५२
आघातैस्तोषयेत्तां १३१
आज्ञां गृह्णाति धनद: १३२
आत्रेयी भारती चैव १६०
आत्मा अन्तरात्मा च १६०
आत्मनश्च गुणाश्चैव १६०
आदावनुग्रहो देव्या १६७
आदौ स्त्रिभ्य: समर्प्यैव १५३
आनन्दं वर्धयेन्नित्यं १३१
आनन्दै: परमेशानि १५६
आलिङ्गेन्मदनोन्मत्त: १३१
आवाहयेत्ततो देवीं १२२
आवाहनादिकर्माणि १२६
आवृणोति स्वयं लक्ष्मी: १२९
आवाहयेच्च तीर्थानि १५५
आसनं वस्त्रभूषा च १५४
इत्यादि बहुधाचारा १४१
इत्याद्या: पशवो देवि १३९
इत्यादिगुणसम्पत्ति १३७
इति च परं देव्या १४७
इति ते कथितं गुप्तं १६५
इति देव्यावच: श्रुत्वा १३३
इह च गुरुवराज्ञां १४७
इदं तु सेचनं देवि १६५
इति मत्वा साधकेन्द्रो १३६
इन्द्रादीन् पूजयेत्तत्र १२३
इन्द्रो ह्यग्निर्यमश्चैव १५९
इन्द्राद्या: देवता: सर्वा १२८
इष्टे निश्चलसम्बन्ध: १६८
उक्तानि यानि यानीह १६५
उक्तानि सर्वलक्षणानि १७१
उग्रचण्डा प्रचण्डा च १५७

उग्रतारा महादेवी १५७
उग्रदंष्ट्रा महादंष्ट्रा १५७
उत्तिष्ठ ब्रह्मकलश १५५
उदासीनजनस्यैव १७२
उदासीनं परित्यज्य १६४
उदासीनं विशेषेण १६३
उदासीनमुखात् १६३
उन्मादो जायते शत्रो १५०
उपवनपरियुक्ते १४६
उर्वश्याद्यास्तु स्वर्वेश्या: ११८
ऋतुयुक्तलतां देवि १३१
ऋतुयुक्तलतामध्ये १२६
ऋतुं विना स्त्रियं देवि १४३
ऋतुस्नातां विना नारीं १४०
एकं वापि द्वयं वापि ११९
एतत् तु त्रिकुणीकृत्य ११९
एतत् ते कथितं देवि १७२
एतत् पूजादिकं सर्वं १२६
एतन्मर्म च देवेशि १६६
एतानि चाभिषिञ्चन्तु १६०
एतास्त्वामभिषिञ्चन्ति १५८
एतास्त्वामभिषिञ्चन्तु १५७
एतास्त्वामभिषिञ्चन्तु १५७
एतास्त्वामभिषिञ्चन्तु १५७
एतास्त्वामभिषिञ्चन्तु १५६
एतास्त्वामभिषिञ्चन्तु १५७
एतास्त्वामभिषिञ्चन्तु १६०
एता: पूज्या महादेव्य: १२४
एते त्वामभिषिञ्चन्तु १६१
एते त्वामभिषिञ्चन्तु १६०
एते त्वामभिषिञ्चन्तु १६०
एवं तु पूजयेद्देवि १२५
एवं पुरस्क्रियां कृत्वा १२६
एवं बहुगुणैर्युक्तो १३९
एवंभूतशरीरे तु १५०
एषां देव्यर्चनं सिद्धि: १३९
ऐहिकं शक्तिमूलञ्च १२५
ऐश्वर्यं प्रार्थयेन्नैव १४०
ॐ गङ्गाद्या: सरित: सर्वा: १५५
ॐ तुष्यन्तु भैरवीपदं ११२
ॐ राजराजेश्वरी शक्ति: १५६
कटाक्षैश्च महासम्पद् १२१
कटाक्षेणैव सर्वाणि ११९
कदाचिद् दीक्षयेन्नैव १४१
कन्यापुत्रादिवात्सल्यं १४०
कपाली भीषणाख्यश्च १५९
कमला विमला गौरी १५८
करतोया चन्द्रभागा १६०
करवीरप्रसूनं च १३१
करवीरस्य माहात्म्यं १२२
करवीरेषु देवेशि १२२
कराङ्गन्यासकं चैव १२१
कर्पूरितमुखः स्वादु १३१
कर्मणा ग्रहितेनैव १३७
कल्पकोटिशतं १६४
कल्पान्ते च महादेवि १२०
कलौ तु सर्वशक्तीनां १४३
कस्तूरीकुङ्कुमादीनि १५४
कस्या देव्या: साधकानाम् १४३
का गतिस्तस्य देवेश १२०
काङ्क्षा पञ्चगुणं वित्तं १३२

कामबीजेन संप्रोक्ष्य	१५४	कुलद्रव्येषु या भक्तिः	१६९
कामाख्यायास्तु ह्रौं ह्रीं ह्रूं	११२	कूर्चेन फलदानं स्यात्	१५५
कामाख्या कामसम्पत्तिः	११६	कूष्माण्डानां भयं नैव	१७२
कामाख्या च तदा धर्मः	११६	कृतबहुविधपूजाः	१४६
कामाख्या देवता	१२१	कृतार्थं कुरु मां नाथ	१५२
कामाख्यामन्त्रमासाद्य	१२८	कृते चक्रादिगणने	१२०
कामाख्याया महादेव	१७०	कृते च नरकं याति	११९
कामाख्याया महादेव्या	११६	कृत्वा सङ्कल्पसिद्धौ तत्	१७१
कामाख्याविमुखा लोका	११६	कृष्णवर्णा सदा काली	१७१
कामाख्यासाधनं कार्यं	११९	केचिच्छागोपमा देवि	१३९
कामाख्या सैव विख्याता	१७०	केचित् खरोपमा भ्रष्टाः	१३९
कामाख्या न विना	११६	केवलं त्वत्प्रयत्नेन	११४
कामिनीभिर्युतां नाना	१२१	केवलं शिष्यसम्पत्ति	१३७
कायेन मनसा वाचा	१४४	क्रोडे तस्य वसन्तीह	१५१
कायेन मनसा वाचा	१३७	कौलः सर्वजनख्यातः	१५२
कायेन मनसा वाचा	१६२	कौलात् तु कौलिकीं	१३७
कालिका तारिणी दीक्षा	१४४	क्लेशशून्यं परं देवि !	११९
कालीतारामनुं प्राप्य	१४४	क्षत्रियोऽपि तथा देवि	१४४
कालीतारामन्त्रदाने	१२०	क्षुद्रो हि पशुभावश्च	१३९
कालीभक्ताय शैवाय	१७३	क्षेमङ्करी महामाया	१५७
किञ्चित् तु कथितं नाथ	१३९	गङ्गा गोदावरी रेवा	१६०
किन्तु मान्यं हितैषित्वं	१३८	गणेशः पात्रमत्रैव	१६५
किं तस्य जपपूजाभिः	१६३	गन्धमाल्यादिवस्त्राणि	१४०
किं ब्रूमो देवदेवेशि	१२०	गन्धाद्यैः साधका धीरा	१२५
किं ब्रूमो योनिमाहात्म्यं	१२७	गन्धर्वाः किन्नरा देवि	१२८
किं शाक्ताः वैष्णवाः किं वा	११९	गमनं च विना क्वापि	१४३
कुङ्कुमाद्यै रक्तपुष्पैः	१२२	गभीरः श्लिष्टवक्ता च	१३८
कुङ्कुमाद्यैरासवेन	१२३	गाणपत्यं च वाराहं	१६०
कुन्दुकांश्च तथा	१६२	गुरुकौलाधिकारी स्यात्	१६३
कुलाचारस्य माहात्म्यं	१४५	गुरुतत्त्वं महादेव	१३३
कुर्यात्तु कपटं नाथ	१७०	गुरुश्च भैरवः सार्धं	१६२

गुरुपादाम्बुजे भक्तिः १३६
गुरुपदाम्बुजे भीरुः १३८
गुरुः सदाशिवः प्रोक्तः १३३
गुरवो बहवः सन्ति १३६
गुह्याद् गुह्यतरं देवि १३०
गोपनीयं गोपनीयं १४२
गोपनीयं गोपनीयं १६५
गोपनीयं गोपनीयं १७२
गोपितं सर्वतन्त्रेषु १३०
घटस्थापनं कुर्यात् १५४
घोररावा महानित्या १०९
घोराभिचाराः क्रूराश्च १६१
घोरेभ्योऽघोरेभ्यो १४१
चक्रालयान्निस्सरेत् १५३
चक्रा जयावती ब्राह्मी १५८
चक्षुरुन्मीलितं येन १३६
चर्चिका बहुरूपा च १५८
चण्डा चण्डवती चैव १५७
चतुरस्रं लिखेद्देवि १२०
चतुर्वर्गप्रदा साक्षात् १२९
चन्द्रकान्तिर्यथा देवि ११७
चमत्कारी दैवशक्त्या १३६
चाञ्चल्याद् गदितं १२७
चिन्तामणिर्महाबीज १६०
चिरभवबकपुष्पं १४६
चुम्बनालेहनाद् योनौ १२६
छन्दः शक्तिर्देवता १५६
छिन्नमस्ता महादेवी १५६
जगज्जयति मन्त्रज्ञः ११९
जम्बूद्वीपादयो द्वीपाः १६१
जम्बूद्वीपे कलौ देवि १४१
जयति भुवनमध्ये १४६
जयति यतमानः १४६
जपं समर्प्य वाद्याद्यैः १२४
जवा-यावक-सिन्दूरैः १२२
जवायां च तया विद्धि १२२
जायते देवदेवेशि १६५
जिह्वाकोटिसहस्रैस्तु १२९
जृम्भणास्त्रं त्यक्तपाशं ११९
ज्ञात्वा चैवं प्रयत्नेन १६९
ज्ञानिन्येव शिष्यभक्ताः १३६
ज्ञानलुब्धस्तथा शिष्यो १३६
ज्ञानान्मोक्षो भवेत् सत्यं १६७
ज्ञानं हि परमं वस्तु १३५
ज्ञानाय भजते देवं १३५
ज्ञानान्मोक्षमवाप्नोति १३५
ज्ञानत्रयं यदा भाति १३५
ज्ञानाद् धर्मो भवेन्नित्यं १३५
ज्ञानात् काममवाप्नोति १३५
ठद्वयान्ते मनुः प्रोक्तः १२८
डाकिनीपुत्रकाश्चैव १५९
डाकिन्याद्यास्तथा पूज्याः १२४
डाकिनी योगिनी विद्या १२१
ततः शङ्खादिवाद्यैः १५४
ततः शिष्यं समानीय १५४
तत् किं वद महादेव १६७
तत्पदं दर्शितं येन १३४
ततोऽभिषिच्य तत्त्वानि १५३
ततो गुरुः प्राप्तमन्त्रं १६२
ततो हि शिवशक्तिभ्यो १५४
ततो देवीं गुरुं १६२
ततो लिङ्गे स्थिते योनौ १३१

ततश्च दक्षिणी पुत्रा	१५९	तत्र दस्युभयं नास्ति	१७१
ततश्च हृदये देवीं	१२४	तत्र देवीं यजेद् धीमान्	१२६
ततो हि बहुजन्मेभ्यो	१६४	तत्रैव सद्गुरुः को वा	१३३
ततो हि विहितं शुद्धं	१६४	तस्मात्पशुगुरुस्त्याज्यः	१३७
ततो हि साधनं शुद्धं	१६७	तस्मान्न निन्दयेद्योनिं	१२७
तथाऽत्र सिद्धयः सर्वा	१७१	तस्मात्सर्वप्रयत्नेन	१२५
तथा च भगन्दरी देवी	१५७	तस्मात् सर्वप्रयत्नेन	१२६
तथा च साधनं ज्ञेयं	१६८	तर्पयेद्धुदिकभागे	१२५
तथा त्रिदिवसं व्याप्य	१६२	तर्पयेद् भैरवीं घोरां	१४९
तथा नमः साधकानां	१४३	तस्याश्च कारणं देवि	११७
तथापि न मोक्षः स्यात्	१४१	तस्य क्रोडे वसन्तीह	१६५
तथानङ्गीकृतो लोके	१६६	तस्य नाम च संस्मृत्य	१२९
तथा मुक्तिरसौ देवि	१७१	तस्याधारो यथा भृङ्गे	१३१
तथैव तु महामाये	१६५	तस्याऽसाध्यं त्रिभुवने	११९
तद्घटे हस्तमारोप्य	१५५	तस्याचारं वदाम्याशु	१४०
तद्दशांशं हुनेदाज्यैः	१२५	तस्या योनौ यजेद् देवीं	१३२
तद्ध्यानं शिष्यशिरसि	१३४	तस्यास्तन्त्रं प्रवक्ष्यामि	११६
तद्वीक्ष्य देवदेवेशि	१३१	तस्यैव सफलं कर्म	१६४
तदा त्यजेत् तु तत्	१३४	तस्यैव सफलं जन्म	१६४
तदाननात् ततो दीर्घः	१६७	तस्यैव सफलो धर्मः	१६४
तदा योग्या भविष्यामः	१४५	तस्यासाध्यं त्रिभुवने	१४४
तदा विद्या प्रसन्ना स्यात्	१३७	तानि त्वामभिषिञ्चन्तु	१६१
तदा सिद्धिमवाप्नोति	१३२	ताम्बूलादिकराभिश्च	१२१
तदा सिद्धिर्भवेत्	१६२	ताम्रपत्रोदके देवि	१६२
तदेव जीवनं तस्या	१२६	ताम्रेण निर्मितं वापि	१५४
तदेव जीवनं तस्या	१२६	तारा च जयदुर्गा च	१५६
तन्मध्ये कालिका तारां	१४३	तिथयश्चाभिषिञ्चन्तु	१५९
तमोमयः सदा वीरो	१३९	तूलिकायां महादेवि	१३०
तयोरपि न कर्तव्या	१३८	तेजोहासो बलहासो	१६१
तत्त्वाचारं वदेन्नैव	१३७	तोषयेत् स्तुतिवाक्यैश्च	१६२
तन्त्रं मन्त्रं समं वक्ति	१३६	तं तं काममवाप्नोति	१७१

तं तं कामं करे कृत्वा	१२५	दिव्यसर्वमनोहारी	१३८
तं दृष्ट्वा साधकेन्द्रं	१२९	दिव्ये वीरवरे वापि	१३८
त्यक्त्वाक्षमं गुरुं	१३७	दिव्यं रम्यं मनोहारि	१४५
त्वत्प्रसादान्महादेवि	१३३	दीक्षा कुलात्मिका देवि	१६८
त्वरिताख्या महादेवि	१५६	दीक्षा हि सफला देवि	१६४
त्वया च साधनं ज्ञेयं	१६८	दीक्षायै साधकानां	१३३
त्रिकूटा त्रिपुरा देवि	१५६	दीप्ता कान्तियशो	१५८
त्रिधा सा योज्यबालेति	१६८	दीयते तत् तथा	१३४
त्रिनेत्रां मोहनकरीं	१२२	दुर्गा क्रियारुन्धती च	१५८
त्रिपुरानन्दिनी देवी	१५६	दुर्गां च नवदुर्गां च	१५७
त्रिपुरेशी महादेवी	१५६	दुर्जनत्वाल्लोपयित्वा	१६८
त्रिरात्रादेव सिध्यन्ति	१२६	दुर्जने यदि मुक्तिः स्यात्	१६६
त्रिकोणान्तरषट्कोणे	११३	दुर्लभः सद्गुरोर्देव	१३६
त्रेतायां पूजिता देवी	१४१	दुर्वहा गुरुता या तु	१३३
दक्षिणां गुरवे दद्यात्	१६२	दूरीकुरु महादेव	१३३
दग्धं पापं तथा भद्रा	१५९	दृष्ट्वाऽनुमोदनं	१३७
दद्यात् शान्ताय	१७३	दृष्ट्वा श्रुत्वा महेशानि	१४९
दद्यात् प्रयत्नतः साधु	१६२	देवता नैव जानाति	१३९
दन्तक्षतिवितानां च	१३१	देवदानवगन्धर्व	११८
दश दिक्षु महापीठे	१४९	देवत्वं सर्वदेवानां	११६
दर्शकः पठनस्यैव	१३४	देवालये सदा तिष्ठेत्	१४०
दर्शनात् साधकाधीशः	१२६	द्रावणं भीषणं चैव	११८
दर्शनेभ्यो निवर्तन्ते	१६७	धनजनितसुशोभे	१४७
दर्शनेषु तथा मुक्ति	१६७	धनं विन्दति तस्यैव	१३१
दाम्भिकाय न दातव्यम्	१७२	धन्या जातिकुटुम्बाश्च	१४५
दारिद्र्यहननं देवि	१३०	ध्यानं शृणु महादेव्या	१३०
दिनत्रयं ततो देव्याः	१३१	न करोति नरो यस्तु	१४४
दिनत्रयं महाधीरः	१३१	न कृत्वा पञ्चतत्त्व	१४३
दिनानि त्रीणि	१५३	नक्षत्रं कारणं योगे	१५९
दिव्यत्वं लभते किं वा	१४२	नखाघातैर्नितम्बे च	१३१
दिव्यतो वीरतो देव	१३८	नग्नो भूत्वा रमेत्	१४९

न चोत्पातभयं तत्र १७२
न दद्यात् काणखञ्जेभ्यो १७२
न पराजयमेषां हि १७२
न भयं क्वापि सर्वेषां १७२
न तु स्वयं गुरुर्नीच १३४
न तु स्वयं गुरुर्नीच १३४
न प्रकाण्डं न हि क्षुद्रं १५४
नश्यन्ति तत्क्षणेनैव १२३
नश्यन्ति दहने दीप्ते १२९
नश्यन्तु चाभिषेकेण १६१
नश्यन्तु चाभिषेकेण १६१
नश्यन्तु चाभिषेकेण १६१
नश्यन्तु चाभिषेकेण १६१
नश्यन्तु विपदः सर्वाः १६१
नश्यन्तु प्रेतकूष्माण्डा १६१
न सन्देहो न सन्देहो १४२
न सारः कदलीवृक्षे १६७
नात्र चक्रविशुद्धिस्तु ११९
नानापुष्पैस्तथा . गन्धैः १५३
नानापुष्पाणि मारव्या १५४
नानुकल्पः कलौ दुर्गे १४२
नानुकल्पो ब्राह्मणानां १४२
नानोपहारैर्नैवेद्यै १२३
नाम श्रुत्वा वारमेकं १२९
नानारत्नादिनिर्माण १२१
नानालङ्कारवस्त्राणि १५४
नानावस्त्रैरलङ्कारै १६२
नाशयेत् साधको १५०
निखाते धनमागत्य १६५
निखिलजनविलास १३०
निखिलासु च विद्यासु ११६
निग्रहानुग्रहे शक्तः १३६
निग्रहानुग्रहे शक्तः १६३
निजबीजत्रयं देवि १२८
निजबीजानि तन्मध्ये १२०
नित्या च नित्यरूपा च १५६
नित्यं तस्य महेशानि १३२
निन्दायाः पातकं देवि १४०
निर्भयो भयदो वीरो १३८
निर्माल्यं साधकैः सार्धं १२४
निर्माल्यं निक्षिपेद्देशे १२४
नीलोत्पलदलश्यामा १६८
निर्वाणं सैव देवेशि ११६
निष्कलङ्कं सुधाधाम १२१
नृत्यन्ति पितरः सर्वे १४५
न्यासपूजादिकं सर्वं १३०
पञ्चतत्त्वं महादेवि १२३
पञ्चतत्त्वार्चको यस्तु १३६
पञ्चतत्त्वेन देव्यास्तु १२२
पञ्चतत्त्वविहीनानां १४३
पञ्चतत्त्वं विना पूजां १२२
पञ्चतत्त्वसमं नास्ति १२२
पञ्चतत्त्वेन देवेशि १२३
पञ्चतत्त्वं महादेवि १२३
पञ्चतत्त्वं परं ब्रह्म १२२
पञ्चतत्त्वं न गृह्णाति १४०
पञ्चतत्त्वं भुक्तिमुक्ती १२३
पञ्चतत्त्वविहीने तु १२३
पञ्चतत्त्वैः कलौ देवि १४४
पञ्चतत्त्वैः साधकेन्द्र १४४
पञ्चतत्त्वैर्भजेद् देवीं १४४
पञ्चमेन महादेवि ! १२२

पञ्चवक्त्रेण देवेशि	१४५	पुरश्चर्याविधौ किन्तु	१३०
पञ्चवक्त्रैश्च शक्तो	१६५	पुरश्चरणकाले तु	१२५
पठित्वा श्रावयेद् वापि	१७१	पुरुषः प्रकृतिश्चैव	१६०
पठेत् स्तोत्र च कवचं	१२४	पुष्टिर्मेधा शिवा	१५७
परमार्थं न जानन्ति	१६६	पूजनीया कलौ देवी	१४२
परमार्थं सदा	१३६	पूजयित्वा यथोक्तेन	१२२
परलोकविधानेन	१५४	पूजयित्वा महादेवीं	१४९
परस्त्रियं कामभावात्	१४०	पूजयेदम्बिकां देवीं	१२२
परस्त्रीयोनिमासाद्य	१२६	पूर्णाभिषेकं सर्वाशा	१५२
परा च जननी सैव	१६८	पूर्णाभिषेकं कौलानां	१५२
परिचरति स साधुः	१४६	पूजां समाप्य देव्यास्तु	१५४
परिजनगणशक्तिः	१४८	पूर्वोक्तदोषयुक्ताश्च	१३८
परेण च महादेवि	१२३	पृथिव्यां सर्वपीठेषु	१२९
पल्लवैराम्रकाद्यैश्च	१५६	प्रणवाद्या महादेवि	१२९
पवनो धनदेशानौ	१५९	प्रणमेद् विधिवत्	१५२
पशुभावस्थितो यो हि	१३७	प्रत्यहं त्रिशतं कृत्वा	१३२
पशुर्न स्यात् पशुर्न स्यात्	१४१	प्रदानात् तु जवायाश्च	१२२
पशुः कल्पशतैर्वापि	१४२	प्रयोगेषु ततो देवि	१२६
पशून् शृणु महादेव	१३९	प्रवालादीनि पञ्चरत्नानि	१५५
पशोर्दीक्षाऽधमा प्रोक्ता	१३७	प्रवालं वीरकं युक्तं	१५४
पशोरग्रे विशेषेण	१७२	प्रसिद्धमिति यद् देवि	१३४
पश्य पश्य प्रिये सर्वं	११६	प्रसीदेति पदं चैव	१२८
पश्वाचारं सदा कुर्यात्	१४१	प्रातः कृत्यादिकर्माणि	१५३
पावनानीह तीर्थानि	१४५	प्राप्ताभया विष्णुना च	१६८
पार्श्वयोः कमलां वाणीं	१२३	प्राप्यते तत्क्षणेनैव	१२०
पिशाचा गुह्यका	१६१	प्राप्यते मानसं वस्तु	१३१
पीनोत्तुङ्गकुचां कृष्णां	१२१	प्रार्थयेच्छुद्धभावेन	१५२
पुत्रदारादिभिर्युक्तः	१६३	वधूबीजत्रयं चैव	१२८
पुत्राः पौत्राः प्रपौत्राश्च	१२९	बभूवुश्च भविष्यन्ति	१६८
पुनर्लिङ्गं स्थिते योनौ	१३२	ब्रह्मज्ञानमिदं देवि	१५१
पुनः पुनश्चुम्बनं च	१३१	ब्रह्मज्ञानी शिवः सक्षात्	१५१

ब्रह्मज्ञानं विना देवि	१५१	मनोलयात्मिका मुक्तिः	१६८
ब्रह्मादीन् मोहयेद् देवि	११८	मन्त्रग्रहणमात्रेण	१२९
ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च	१६०	मन्त्रदातुः शिरःपद्मे	१३४
भक्तियुक्तो यजेद् देवीं	१२३	मन्त्रस्य पुरतो देवि	११८
भगलिङ्गसमाख्यानं	१२२	मन्त्रस्यास्य प्रलापेन	११८
भगलिङ्गसमाख्यानं	१३२	मन्त्रोद्धारं प्रवक्ष्यामि	११८
भगवन् सर्वधर्मज्ञ	११५	मम तुल्यो ब्रह्मतुल्यो	१६५
भञ्ज भञ्जाशु सन्देहं	१४०	महाकाययुतो देवः	१३३
भद्रमुक्तं त्वया विज्ञे	१४०	महाज्ञानी कौलिकेन्द्रः	१६३
भक्तिनेत्रा विशालाक्षी	१५७	महादेव जगद्बन्धो	१५२
भुञ्जीरन् मत्स्यमांसादि	१५३	महाधीरः साधकेन्द्रः	१४९
भुक्तिमुक्तिकरे तस्य	१२९	महानन्दमयो भूत्वा	१४९
भूतप्रेतपिशाचानां	१७२	महाप्रीतिकरी पूजा	१२६
भैरवी कुपिता तस्य	१४९	महाप्रीतिर्भवेद् देव्याः	१२६
भैरवी भीमरूपश्च	१६०	महामायावृताः सर्वे	११९
भैरवाः शक्त्यश्चापि	१६२	महाविद्यां समादाय	१३७
भैरव्या दर्शयेद्देवि	१५०	महाशत्रुविनाशाय	१४९
भोगवती च पाताले	१६०	महाशयः सदा देवि	१३९
भ्रष्टानां साधकानां	१७२	महोत्सवो महाबुद्धिः	१३९
मङ्गला नन्दिनी भद्रा	१५७	माताङ्गिनी चान्नपूर्णा	१५७
मङ्गला नन्दिनी भद्रा	१५७	मातृणां च तथा पुत्रा	१५९
मङ्गलैर्निखिलैर्द्रव्यैः	१५६	मानुषे गुरुता देवि	१३४
मतिश्च वल्लभा वह्ने	१६१	माया चैव महामाया	१५८
मत्स्येन भैरवीपुत्रो	१२३	मायाबीजं महेशानि	१५०
महाधीरः साधकेन्द्रः	१४९	मार्तण्डभैरवं दौर्गं	१६०
मद्यैर्मांसैस्तथा मत्स्यै	१४४	मिष्ठान्नैः साधकान् देवि	१२५
मद्यं विना साधनं च	१४३	मुक्तस्यैव सदा स्फीता	१६८
मधुभिः सर्ववर्णैः	१४१	मुक्तिज्ञानं कुलज्ञानं	१६८
मधुरकुसुमगन्धैः	१४६	मुक्तितत्त्वं प्रवक्ष्यामि	१६७
मधुलुब्धो यथा भृङ्गः	१३६	मुक्तितत्त्वं महादेवि	१६६
मद्येन मोदते स्वर्गे	१२३	मुक्तिमयी जगद्धात्री	१७०

मुक्तिश्चतुर्विधा प्रोक्ता	१६७	यदि भाग्यवशाद् देवि	१६९
मुक्तेश्च कारणं तस्याः	१६९	यदि मन्मथवशा देवि	१६९
मूत्रसाधनमात्रेण	१५०	यदुक्तः पशुभावो हि	१४०
मूलेन दूर्वाप्रणवैः	१५५	यमदूताः पलायन्ते	१७२
मूर्खाय भावहीनाय	१७२	यत् प्रसादं समागत्य	१२८
मृत्पात्रं तु समादाय	१५०	यत्र कुत्रापि केनापि	११६
मृत्पात्रं समादाय	१५०	यत्र देशे वसेत् साधुः	१६४
मोक्षदा सुखदा चैव	१२४	यत्रैव पञ्चतत्त्वानि	१२३
मोक्षो न जायते सत्यं	१३४	यावन्त्यः सिद्धयः सन्ति	१२९
मोदकेन यथा लोकः	१३६	यस्य गेहे स्थितं देवि	१७१
मोदितः क्षोभितो वापि	१५०	यस्य प्रसादमात्रेण	१२८
मोहयेत् क्षणमात्रेण	११८	यस्मिन् षड्दर्शनानीह	१६६
मोहयेन्नगरं राज्ञः	११८	याज्ञिकः सर्वकर्माहं	१४५
यज्ज्ञात्वा साधयेत् सिद्धं	११८	या देवी कालिका माता	१७०
यत्किञ्चिद् ग्रथितं पूर्वं	१४५	यानि कानि च तीर्थानि	१६१
यथा कर्मसमाप्तौ च	१७१	युक्तियुक्तो यजेद् देवीं	१२३
यथा कल्पतरुर्दाता	१७१	योग्यं गुरुं तथा शिष्यं	१६५
यथा तथैव तस्मै तु	१३५	योगिनीडाकिनीविद्या	१२८
यथा दीक्षां विना देवि	१४३	योनिनिन्दां घृणां देवि	१२७
यथा पशुं परित्यज्य	१६४	योनिनिन्दां प्रकुर्वाणः	१२७
यथा भोक्तरि भोज्यं हि	१३४	योनिपूजा महापूजा	१२६
यथा रतिर्गोपनीया	१६५	योनिपूजासमा पूजा	१२६
यथा वर्णं यथा शास्त्रं	११४	योनिमध्ये वसेद् देवि	१२७
यथाविधि षट्शतानि	१३०	योनिं वीक्ष्य जपेन्मन्त्रं	१३२
यथाशक्ति जपेन्मन्त्रं	१२४	योनिरूपा महाविद्या	११५
यथा सर्वाणि रत्नानि	१७१	योनिस्तुतिपरो देवि	१२७
यथा स्पर्शमणिर्देवि	१७१	रक्तवस्त्रां वरोद्युक्तां	१२१
यदा कायतुलो देवः	१३३	रमणी चैव सर्वेषां	११६
यदि जपति विधिज्ञः	१४६	रमाबीजेन जप्तेन	१५५
यदि दैवात् पशोर्विद्यां	१३७	रविः सोमः कुजः सौम्यो	१५९
यदि चिन्त्यं च तत्पात्रं	१३४	रसदा मोहदा देवि	१२४

रमेरन् परमानन्दैः १५३
रतौ कामिनीयोनिं १७०
राजस्वं दीयते राज्ञे १३५
राहुः केतुश्च सततं १५९
रोगशोकपातकानां १७१
रोगाः शोकाश्च दारिद्र्यं १६१
रौद्री काली च मायूरी १५८
लक्षकोटिमहाविद्या ११७
लगुडेन यथा देवि १६६
लङ्घितुं नैव शक्नोति १४२
ललनयैव सिन्दूरं १५५
लाकिनीपुत्रकाश्चैव १५९
लिङ्गयोनिसमाख्यानं १२६
लिपिश्चलति तस्यैव १२९
लीयन्ते पुनरस्यां च १७०
लेपयेत् तां तु गन्धाद्यैः १२६

वद मे परमेशान १३८
वदेयुः कर्मकर्तुश्च १५३
वधूबीजत्रयं चैव १२८
वयमग्निश्च कालोऽपि १२०
वर्जिता सर्वथा भद्रे १३९
वर्णितुं नैव शक्नोमि १२९
वरदाऽऽनन्ददा नित्या ११६
वरमन्त्रं प्रवक्ष्यामि १२८
वशीकरणमन्त्रानि ११८
वस्त्रभूषादिभिर्देवीं १२३
वाचालो बलवान् शुद्धः १३८
वर्णास्तथैव देव्यास्तु १७२
वाणीलक्ष्मीसुधावाक्य १२२
वात्सल्यैर्विविधैः १६२
वायुना पूरितं कृत्वा १५०
वारवेला कालवेला १५९
विचरन्ति चोत्सुकानि १७०
विचरेत् सर्वशास्त्रेषु १६७
विण्मूत्रं पीठे तु १५५
विजया मङ्गला भद्रा १५८
वितानैर्धूपदीपानां १५३
विदितान् धूपदीपांश्च १५४
विद्यापि जननीतुल्या १६४
विद्यास्ताः सकला देवा ११५
विधिविहितविधानैः १४७
विधिना कामात्मिकां कापि ११६
विना तत्साधनं देवि १२७
विनायकानां सर्वेषां १७२
विहरेत् पञ्चतत्त्वेन १२४
विविधकुसुमधूपैर्धूपयित्वा १४६
विश्वम्भरी क्रियाशक्तिः १७१
विशिष्टकौलिकान् १५२
विशेषेण महादेवि १४१
विषादमृत्युरोगाश्च १६१
विहरेत् पञ्चतत्त्वेन १२४
वीरोयस्तुमहादेव १५०
वीराचारं महेशानि १५०
वीरस्तं क्लेशतो देवि १४२
वृद्धिदा शुद्धिदा १२४
वेदादिबीजं हुँबीजं १६०
वेश्याङ्गना समानीय १५२
वेश्याभिः साधकैः १५४
वेश्यायोनिं समासाद्य १२६
वेश्यालतां समानीय १३२
वैदिकीं तान्त्रिकीं सन्ध्यां १४४

वैवस्वती च कौमारी १५८
वैष्णवी च महालक्ष्मी १५८
वौषट्कारं तु १६१
व्यक्तिर्लयात्मिका १६८
व्यङ्गवर्णयुतं देवि ११९
व्यङ्गितश्च समक्षे यो १३७
शक्त्या कलशमारोप्य १५४
शक्तिबीजं रमाबीजं १६०
शक्तिमूलं तपः सर्वं १२५
शक्तिमूलं साधनं च १२४
शक्तिमूला जपाश्चैव १२४
शक्तिमूलानि सर्वाणि १२५
शक्त्युच्छिष्टं पीयते १२५
शक्तिं विना कौलचक्रं १२५
शक्त्यै यद् दीयते देवि १२५
शङ्खचक्रगदापद्म ११३
शरीरधारणं यस्य १६७
शरीरो दीक्षितः शुद्धो १५१
शक्तिभ्यो भैरवेभ्योऽपि १६२
शाकिनीपुत्रका १५९
शान्तो दान्तः कुलीनश्च १३६
शिलायां यस्य वा १४३
शिवता ब्रह्मता देवि ११६
शिवदूती च चामुण्डा १५८
शिवेन गदितं यत्तु १४०
शिष्यश्चादौ दिवाराम १५३
शिष्या हितैषिणं लोकं १३७
शिष्यं रम्यं मनोहारि १४५
शुक्रशोणितमूत्राणि १५०
शुक्रशोणितमूत्रेषु १४९
शुक्रोऽहं शोणितस्त्वं हि १५०
शुक्रं तु स्तम्भयेद् वीरो १३१
शुद्धं सर्वशरीरं तु १५०
शुभेचक्रं विनिर्माय १५३
शूद्रो हि शूकरत्वं याति १४४
शूद्रत्वं तच्छरीरे तु १४४
शूनीमूत्रसमं तस्य १४४
शोधयित्वा भैरवीमात्रे १५०
श्मशानभैरवी देवी १५६
शृणु कामकलाकान्ते १४५
शृण देवि ! जगद्वन्द्ये १३८
शृणु देवि ! मम प्राण १७०
शृणु देवि ! महाप्राण १५२
शृण देवि मुदा ११५
शृणु देवि ! रहस्यं च १५०
शृण देवि ! शुभे विज्ञे १६६
शृणु सारतरं ज्ञानं १३३
श्रद्धावानागमे नित्यं १६३
श्रीगुरोश्च प्रसादेन १६७
श्रीनन्दा च सुनन्दा १५७
श्रुतं रहस्यं देवेश १४९
श्रुतं रहस्यं देवेश १६३
श्रुतानि सर्वतन्त्राणि ११५
श्रुत्वैतद् गिरिजावाक्यं १७०
षडङ्गानि ततो देव्या १२४
षड्दर्शनमहाकूपे १६६
षडर्धभाजां ध्यायेत १२१
स एव धार्मिकः साधुः १४५
स एव ब्राह्मणो धन्यो १६४
सत्यमेतत् सत्यमेतत् १४२
सत्ये क्रमेच्चतुर्वर्गैः १४१
सत्यं सत्यं पुनः सत्यं १४१

सत्यं सत्यं पुन: सत्यं ११७
सत्यं सत्यं महामाये १६५
तस्यं सत्यं महादेवि १४१
सत्यं सत्यं महादेवि १७२
सद्गुरो: स्मरणं कृत्वा १३२
सद्गुरो: शरणं नीत्वा १४२
सदा य: शिष्यबोधाय १३६
सदातन: परं ब्रह्म १३३
सदा दानं समाकुर्याद् १४०
सहसा नरकं याति १४९
सनातनी जगद्वन्द्या १६८
सफलं कर्म तत् सर्वं १२५
सफलं हि सदा कर्म १६४
सभायां कोटिसूर्याभं १२९
समस्तसिद्धवर्गाणां १२१
समागन्तुमिति ज्ञात्वा १४५
समाप्य महतीं पूजां १५३
सम्पत्तिरतुला तत्र १७२
सम्यग् लयो जनस्यैव १६७
स याति नरकं घोरं १२५
स याति नरकं घोरं १३७
सर्वगुणान्वितो दिव्य: १३८
सर्वचक्रेश्वरी देवी १५७
सर्वतन्त्रेषु तान्यस्य १६५
सर्वतीर्थानि पुण्यानि १५५
सर्वतीर्थाम्बुसम्पूर्ण १५५
सर्वदार्शी सर्ववक्ता १३८
सर्वदानन्दहृदय ११५
सर्वदेवाशयो मेरु: १७१
सर्वविद्यायुतं तन्त्रं १७१
सर्वसिद्धिकरी देवी १५७
सर्वाङ्गनन्दितां १२१
सर्वान् कामानवाप्नोति ११३
सर्वासामपि विद्यानां ११६
सर्वेषां जननी सापि ११६
सर्वेषां भुवने सत्यं १३५
सर्वे समुद्रा: सरित: १५५
सर्वं हि विफलं तस्य १६३
सर्वं हि सफलं तस्य १६४
स ब्राह्मणो वैष्णव: १४५
सा का वद जगन्नाथ १७०
साधकानां परिचर्यां १२९
साधनं वद कौलेश १४५
साधूनां देवदेवेशि १६८
सामान्यकौलं वरदे १६३
सायुज्यं कलया युक्तं १६७
सारात् सारतरं तन्त्रं ११५
सारात् सारतमा देवी ११७
सारात् सारतमं देवि १२७
सारूप्यं सह योज्यं च १६७
सालोक्यं सह रूपं च ११६
सालोक्यं वसतिर्लोके १६७
सालोकी केवलं यत् १६८
सिद्धिस्तुष्टि: समा १५८
सिद्धो भवति मन्त्रज्ञ: १३०
सिद्धोऽसाविति चेत् १३६
सिन्धुश्चैव ह्रदश्चैव १६०
सिन्दूरमण्डलं कृत्वा १२०
सुरगुरुरिह को वा १४७
सुरतरुतलपीठे १३०
सुरास्त्रीवन्दकायापि १७३
सुरूपा बहुरूपा च १५८

सूर्यो यथा समाहन्ति १४०
सैव ब्रह्मेति जानीहि १७०
सौरः स परमार्थी १४५
संत्यजेन्मत्स्यमांसादि १४०
संवत्सरश्चायनौ च १५९
स्तम्भनं मारणं देवि ११८
स्त्रीभिः सार्धं सदा साधु १४४
स्थावराणि चराणीह ११७
स्थापयित्वा पुरः कुम्भं १५३
स्थूला सूक्ष्मा परा देवी १७०
स्मरणादेव मन्त्रस्य १२९
स्वर्गे मर्त्ये च पाताले १२८
स्वर्गे मर्त्ये च पाताले १६८
स्वर्गे मर्त्ये च पाताले १७२
स्वर्णं हि मणिमाणिक्य १२१
स्वतन्त्रोक्तविधानेन १५५
स्वमूत्रं तु समादाय १४९
स्वमूत्रं च समादाय १५०
स्वयम्भुकुसुमेनैव १३०
स्वयम्भुकुसुमैः शुक्लैः १२३
हठाद्धठाच्च देवेशि ! १२०
हरिहरविधिवन्द्यां १३०
हविष्यं भक्षयेन्नित्यं १४०
हास्यवक्त्रां पद्मराग १२१
हिंसा विघ्नकराश्चैव १७२
हुं फट् स्वाहेति मन्त्रेण १५५
ह्रदाः प्रस्रवणाः पुण्याः १५५

सनत्कुमारतन्त्रम्

अघोरेभ्योऽथ घोरे	२११	अपुत्रो द्वादशीं प्राप्य	२०१
अङ्गन्यासकरन्यासौ	१९३	अभ्यर्च्य जुहुयात्	२१६
अङ्गानि कामबीजेन	१९७	अमुकोऽमुकगोत्रोऽहं	२१२
अङ्गुलीगणनादेकं	२०९	अमुष्य सर्वेन्द्रियाणि	१८६
अङ्गुष्ठपर्वमध्यस्थं	२१२	अमोघवचनः शान्तो	२१९
अङ्गुष्ठं मोक्षदं प्रोक्तं	२११	अयं प्राणमनुः प्रोक्तः	१८६
अचलां च लभेल्लक्ष्मीं	१९०	अयं मन्त्रो महामन्त्रः	१९३
अतिगुह्यतरं तत्त्वं	२०५	अयुतं च जपं कृत्वा	१९१
अथ देवस्य निर्माल्यैः	१८८	अर्घ्यपात्रं ततः कृत्वा	२१५
अथ प्रयोगान् वक्ष्यामि	२००	अर्घ्यस्योत्तरतः कार्यं	१८६
अथ मन्त्रान्तरं वक्ष्ये	१९०	अर्घ्यं चापि तथा कृत्वा	१७९
अथ योगं प्रवक्ष्यामि	२२१	अर्घ्यं दिशेत् ततो मूर्ध्नि	१८७
अथ रत्नप्रभायुक्तम्	१८८	अर्घ्याद्याः पञ्च पञ्चैव	२०३
अथवान्यप्रकारेण	२१२	अर्घ्येणाऽभ्युक्ष्य देवेशं	१८७
अथ विस्तार्य वक्ष्यामि	१८१	अश्वत्थसमिधैर्होमः	२०१
अथ सम्यक् प्रवक्ष्यामि	१७७	अश्वत्थे सागरान्ते च	१७५
अदक्षिणं कृतं कर्म	१९१	अश्वमेधसहस्रस्य	२१३
अधीतवेदः कुशलो	२२०	अश्वमेधसहस्राणि	२०८
अनन्तहृदये पद्मम्	१८३	अश्विनी श्रवणाऽऽर्द्रा च	२२०
अनन्ताद्यैश्च बीजैश्च	१७९	अष्टमी स्यान्महालक्ष्मीः	२०२
अनामामध्यमारभ्य	२०९	अष्टवर्णो मनुः प्रोक्तः	१९६
अनुष्टुब्मन्त्र आख्यातो	१९५	अष्टाक्षरः पातु नाभिं	२०६
अन्तर्यागविधिर्बहिर्	२०३	अष्टादशाक्षरो ह्री श्रीं	२०६
अन्यमन्त्रं जपेद् विद्वान्	२११	अष्टादशाक्षरो मन्त्रः	२०६
अन्येषामपि मन्त्राणां	१९७	अष्टादशार्णसंयुक्त	१९५
अन्येषां लक्षमेकं च	१९८	अष्टादशार्णः कामान्तो	२०७
अन्येषु साधिता मन्त्राः	१९०	अष्टोत्तरशतैर्माला	२१०
अपराधसहस्रैस्तै	२१४	असाध्यं साधयेन्मन्त्री	१९०

अस्त्रमन्त्रेण संरक्ष्य १८५
अहं प्रसन्न इत्युक्तो १९५
आचक्रं च सुचक्रं च १७८
आचम्य द्वारदेवांस्तु १७७
आज्यं दधिमधून्मिश्रं १८७
आज्याक्तदूर्वाहोमेन २०१
आत्मदेहमयं कृत्वा १८८
आत्मनो वदनाम्भोजे १९७
आत्मानमन्तरात्मानं १८३
आत्मानं देवतां भाव्य १७९
आत्मनो ब्रह्मणो रूपं १७७
आत्मानं यागवस्तूनि १८६
आदावङ्गावृतीः पूज्याः २०१
आदिकचटतपयशला २०९
आदौ गुरुमुखाल्लब्ध्वा १७५
आदौ नैमित्तिकं कृत्वा १७५
आदौ वास्तुबलिं दत्वा २१५
आद्यं गोपीजनपदं १७६
आधारं पावकं शङ्खम् १८५
आबद्धाङ्गदहारकुण्डल २१६
आयुरारोग्यमैश्वर्यं २००
आरण्यैः कुसुमैर्विप्रान् २००
आवृतीः पूजयेद् भक्त्या १८७
आवाह्य पूजयेन्मन्त्रे १८५
आवाह्य प्राणममुना १८६
आश्रमेषु तथाप्येवं २१०
आश्विने च महापुण्या २२०
आषाढो निन्दितो ज्येष्ठः २१९
आसनं स्वागतं चैव २०३
आसनं स्वागतं पाद्य २१६
आशने उपविश्याथ १७७
आह्वानं निजमुद्रिकाविरचनं २०४
इच्छा ज्ञानं क्रिया चैव १८४
इडया कर्षयेद् वायुम् १८२
इडया कर्षयेद् वायुम् २२१
इतः पूर्वं पदं दत्त्वा २०२
इति जपान्मन्त्रसिद्धिः २१३
इति ते कथितं विप्र २०७
इति ध्यात्वा जपेन्मन्त्रं २१६
इति नारायणेनैव २०४
इति प्राणान् प्रतिष्ठाप्य २१६
इति सङ्कल्प्य विप्रेन्द्र २१२
इति स्तुत्वा विधानेन २०१
इत्यादिगुणसम्पन्नो २१९
इत्यादिविधिनाऽऽलम्ब्य २१२
इदं कवचमज्ञात्वा २०८
इदं मे हृदयं गुह्यं १९०
इन्द्रादीन् पूजयेद् बाह्ये २०२
इन्द्राद्याः पूजनीयाश्च २०२
इष्टकैर्विविधैश्चित्रं २१४
ईशानः सर्वविद्याना २११
उक्तवर्णेषु गन्धाद्यै २१५
उत्थाय मन्त्रं २१३
उदूखले द्रुतं लग्नं १९३
उभयोर्मध्यगं कृत्वा १८२
ऊरू सप्ताक्षरः पातु २०६
ऋग्यजुःसामसूक्तैश्च २१४
ऋग्यजुःसामसूक्तैश्च २१७
ऋत्विग्भ्यो दक्षिणां दत्वा २१७
ऋषिः छन्दश्च गायत्री २०५
ऋष्यादिन्याससर्वांश्च १७८
एकवर्णो मनुः प्रोक्तः १९६

एकादशी सिता कृष्णा	२२०	करमालान्तरे माला	२०९
एकैकं पूर्वत: कृत्वा	१७८	करस्थकुसुमे तेज:	२१५
एकैकं मातृकार्णं तु	२१०	कर्मणा मनसा वाचा	१९२
एतच्छ्यामाकदूर्वाब्ज	१८६	कर्मान्तरं प्रवक्ष्यामि	२१४
एतत् ते कथितं वत्स !	१९२	कलां नार्हन्ति तान्येव	२०८
एतत् सर्वं मयाऽऽख्यातं	२०३	कल्पयेदात्मनो देहे	१८३
एतत् सर्वं हृषीकेष	१९६	कवचस्य प्रसादेन	२०८
एपरम् ऐपरं चैव	१७६	कस्यचिन्न हि वक्तव्यम्	१९२
एभिरेव गुणैर्युक्त:	२२०	काञ्चने राजते पात्रे	१८८
एभिरेव विधानैश्च	१८९	कामक्रोधौ लोभमोहौ	२२१
एभिरेवाऽथवा पूजा	१९४	कामदेवाय विद्महे	२०७
एवमिन्द्रादय: सर्वे	२०५	कामपिण्डं तथा लक्ष्मीं	१९६
एवं कल्पोक्तकान् न्यासान्	१७८	कामबीजादिराख्यातो	१९५
एवं कृत्वा तु पुण्यात्मा	२१८	काममिन्द्रश्च माया च	१९६
एवं क्रमेण कर्तव्या	१८८	कामं कृत्वा जपेन्मन्त्रं	१९२
एवं ध्यात्वा जपेल्लक्षं	१९८	कामं पिण्डं तथा लक्ष्मीं	१९६
एवं सञ्चिन्त्य गोपालं	१९४	कामं मायां च लक्ष्मीं च	१९६
एवं सम्पूजितो विष्णु:	२१७	कामं लक्ष्मीं च मायां च	१९६
एवं संसाधिते मन्त्रे	१९२	कार्तिके पूर्णिमा शुक्ला	२२०
एवं हुत्वा द्विजश्रेष्ठ:	२००	कालाय नम: कलविकरणाय	२११
एषां स्वस्वकला न्यस्या:	१८३	काली यस्य फणामध्ये	२०७
ऐक्यं जीवात्मनोराहु:	२२१	काले ध्यात्वा यथान्यायं	१७५
ओङ्कारं पूर्वमुद्धृत्य	१७५	काशप्रसूनैर्जुहुयात्	२००
ॐ तत्सदिति च प्रोक्तो	२०३	किञ्चिदूर्ध्वाम्बु सङ्गृह्य	१८६
अंशोरूयुगयोर्विद्वान्	१८३	किं वा ते महिमा तस्य	१७४
ककारादीन् मकारान्तान्	१८२	कुर्याच्छुद्धमतिर्धीमान्	१९७
कण्ठे वा दक्षिणे बाहौ	२०८	कुर्याद् गुरूपदेशेन	१७७
कथितं यन्न कथितं	२०३	कुशग्रन्थ्या कोटिशतं	२१०
कनिष्ठाऽऽकर्षणे ज्ञेया	२१२	कुशपत्रैर्द्वादश स्यु:	२०९
कमलां भारतीं चैव	१८७	कृत्वा चाष्टदलं पद्मं	१९३
करकच्छपिकां कृत्वा	२१६	कृत्वा तं वामया सेच्यं	१८१

कृत्वैवं कृतकृत्यः स्यात्	२१७
कृष्णगोविन्द कौडेन्तौ	१९५
कृष्णगोविन्दकौ पातु	२०६
कृष्णभक्तस्य सिद्ध्यर्थम्	२१३
कृष्णस्य च महाबाहो	१७४
कृष्णाय पदमाभाष्य	१९५
केन वा विधिना नाथ	२१४
केयूराङ्गदहारैश्च	१८८
केशरेषु च पूजा वै	१७९
केशवाग्रे नृत्यगीतं	२१४
कोट्यब्दशतसंख्यानि	२१४
क्रमात् पूजाविधिं वक्ष्ये	१९७
क्रमात् प्राणा इह प्राणाः	१८६
क्रमोत्क्रमगतैर्माला	२०९
क्रियावती कलावती	२१९
क्लीं कृष्ण क्लीं करौ पायात्	२०६
क्लीं कृष्णाय सदा घ्राण	२०६
क्लीं कृष्णाय सदा पातु	२०६
क्लीं क्लीं क्लीं श्यामलाङ्गाय	२०६
क्लीं ग्लौ श्रीं श्यामलाङ्गाय	१९६
क्लीं पायात् श्रोत्रयुग्मं	२०६
क्लीं हृषीकेशाय पदं	२०७
क्षमेककैः साष्टवर्गैः	२०९
क्षालयेत् पञ्चगव्यैस्तु	२१०
खान्तं नान्तं तथा छान्तं	१७६
गङ्गां च यमुनां चैव	२१५
गङ्गे च यमुने चैव	१८५
गदाद्युदायुधो विष्णुः	२०७
गदां शूलं च चक्रं च	२०२
गन्ध-चन्दन-कर्पूर	१८७
गन्धचन्दनमालाद्यैः	१८८
गन्धपुष्पधूपदीप	२१६
गन्ध-पुष्पाक्षतयव	१८७
गन्धपुष्पाक्षतैर्युक्तं	१९८
गन्धमाल्यैर्धूपदीपैः	१९०
गन्धादयो नैवेद्यान्ता	२०३
गन्धाद्भि कारयेत् स्नानं	१८७
गायत्र्या मूलमन्त्रेण	२१७
गिरौ नद्यां नवे तीर्थे	१७५
गुरवे दक्षिणां दत्वा	१७५
गुरुणा स्वानुगेनैव	२१२
गुरुं नत्वा गणेशं च	१७७
गुरुं प्रणम्य विधिवत्	२०७
गुरुं सम्पूज्य तद्धस्तात्	२११
गुरोर्देहं समाश्रित्य	१९०
गृहस्य भगवद्विष्णोः	२१४
गृहादीनां च दानेषु	२१८
गृहीतस्य फलं दाता	१९०
गोपा गोप्यश्च सम्पूज्या	२०२
गोपालगणमध्यस्थं	१८८
गोपालायाग्निजायान्तं	२०६
गोपालायाग्निजायान्तः	१९५
गोपीजनपदस्यान्ते	१९५
गोपीजनपदस्यान्ते	१९५
गोपीजनपदं वल्लभाय	२०६
गोपीजनपदं वल्लभाय	२०६
गोपीनां नयनोत्पलार्चिततनूं	१९८
गोपुच्छसदृशी माला	२१०
गोविन्दं ङेयुतं चैव	१९६
गोविन्दं पुण्डरीकाक्षं	१९७
गोविन्दं फलकाधस्ताद्	२१४
गोसहस्रप्रदानस्य	२१३

ग्रन्थयित्वा पुरोमालां	२१०
ग्रहणान्मोक्षपर्यन्तं	२१२
ग्रहणेऽर्कस्य चेन्दोर्वा	२१२
ङेन्तान्तप्रणवाद्येन	२११
चक्री वामनसर्गौ च	१९६
चतुर्थी सुरनाथाद्यै	२१७
चतुर्थ्यन्तं तु संसाध्य	१७८
चतुर्वर्णैः शिखा प्रोक्ता	२१७
चतुर्विंशत्यक्षरात्मा	१९६
चतुष्करणवेदाब्धि	१९७
चन्दनागरुगन्धाद्यैः	२१०
चम्पकैश्च सितोपेतैः	२००
चामराद्यैर्वीज्यमानं	१८८
चैत्रे त्रयोदशी शुक्ला	२२०
छायामण्डलमागत्य	२१६
जटिलं द्विभुजं नग्नं	१९३
जयं च विजयं चैव	२१५
जपेन्मन्त्रं यथाकालं	१८५
जप्त्वा मन्त्रं च तन्त्रोक्तं	१७९
जप्त्वा मन्त्रं च सर्वेषां	१७७
जातीलवङ्गकक्कोलैः	१८६
जानुनी च सदा पातु	२०६
जापस्यार्पणवायुधार	२०४
ज्ञानात्मानं न्यसेद् धीमान्	१८३
ज्येष्ठे च दशमी कृष्णा	२२०
ततश्च मन्दिरं दद्यात्	२१७
ततः पूर्वोक्तरूपं	१८२
ततः सर्वेण भावेन	१९०
ततः स्नात्वा शुचिर्भूत्वा	१७७
ततो गुरुमुखाल्लब्ध्वा	१९१
ततो गृहं प्रविश्याऽथ	२१५
ततो दीक्षाविधिं वक्ष्ये	२१९
ततो भक्त्या श्यालाङ्गं	२००
ततो मन्त्रं गृहाण त्वं	१९१
ततो मन्त्रं च गृह्णीयात्	१९०
ततो यजेद् दलाग्रेषु	२०२
ततो विधिं प्रवक्ष्यामि	२१३
तत्तत् सर्वं समासेन	२१३
तत्तन्मण्डपतः पूर्वे	२१५
तत् तस्य सिद्ध्यति क्षिप्रं	१९२
तत्पुरुषाय विद्महे	२११
तत्र शङ्खं प्रतिष्ठाप्य	१९१
तत्रानुसङ्ख्यकान् कल्पान्	२१४
तत्त्रिभागमिते क्षेत्रे	२१५
तत्त्वन्यासं प्रकुर्वीत	१७८
तत् सर्वं कृपया नाथ	२१२
तत् सर्वं ब्रह्मार्पणमतो	२०३
तत् सर्वं स्ववशं कृत्वा	१८८
तथा कल्पप्रभायुक्ते	१८८
तथा चाङ्कं समुच्चार्य	१७८
तथा सशर्करं क्षीरं	१८९
तदशक्तौ तु पूजा स्यात्	२०३
तदशक्तौ पञ्चभिस्तु	२०३
तदेव स्फटिकं प्रोक्तं	२०९
तद्गुणोत्कीर्तनं चैव	२१४
तन्नोऽनङ्गः प्रचोदयात्	२०७
तन्त्रोक्तेन विधानेन	१८०
तर्जनी मध्यमा चेति	२०९
तर्ज्जनीमूलपर्यन्तं	२०९
तर्पणं तद्दशांशेन	१९८
तर्पणे द्विगुणं प्रोक्तं	१९९
तव स्नेहान्मयाख्यातं	२०७

तस्य कोणेषु धर्मादीन्	१७९	दक्षनासापुटे रक्तं	१८१
तस्य तत्त्वं बोध त्वं	१९२	दक्षया रेचयेद् वायुं	१८२
तस्य प्राणा इह प्राणा:	२१६	दक्षिणकरधृतकमला	२०१
तस्यापि वाङ्मनश्चक्षु:	२१६	दक्षिणाभिमुखं कृष्णं	२१३
तादृशं देवकी कृष्णं	१९५	दक्षिणां गुरवे दद्यात्	१९१
ताराद्या द्वादशार्णोऽयं	२०६	दक्षिणे प्रोक्षणीपात्रम्	१८६
तारेण हृदयं प्रोक्तं	२१७	दण्डवत् प्रणिपत्याऽथ	२०३
तारो नमो भगवते	२०७	दत्वा च मनुनाऽनेन	२१७
तारो हृद्भगवन् ङेन्तो	२१६	दद्याद्यज्ञोपवीतं च	१८७
तावज्जपादिकं कुर्याद्	२१३	दन्तपंक्तिप्रभोद्भासि	१९८
तिस्रोऽङ्गुल्यस्त्रिपर्वा: स्यु:	२०९	दर्पणं चामरं छत्रं	२१७
तीर्थं वह्निसमारूढं	१७५	दशवर्षसहस्राणां	२०८
तीर्थावाहनमन्त्रोऽयं	१८५	दशाक्षरं तत: पश्चात्	१९६
तुलसीकाष्ठघटितै:	२१०	दशाक्षरे विराट् छन्द:	१९७
तृणैस्तृणध्वजैश्चैव	२१४	दशांशं जुहुयात् तस्य	१९२
तेन सञ्जनितं देहं	१८१	दशांशं जुहुयादग्नौ	१९२
तेन सञ्जनितो वह्नि:	१८१	दशांशं मार्जनं तस्माद्	२१२
तेन संशोधिततनु	१८१	दशांशं हवनं कुर्याद्	२१२
तोयै: सुगन्धपुष्पाद्यै:	१८५	दाम्ना चैवोदरे बद्धं	१९३
त्रयोदशाक्षर: पातु	२०६	दाम्नि वासुकिमारोप्य	१९३
त्रयोदशाक्षरेणैव	२१३	दिक्षु दामसुदामौ च	२०१
त्रयोदशार्णमन्त्रोऽयं	१९६	दिक्षु ध्वजान् समारोप्य	२१४
त्रयोदशी तु दशमी	२२०	दिनानि तानि विप्रेन्द्र	२२०
त्रिगुणं त्रिगुणीकृत्य	२१०	दिवि भुव्यन्तरिक्षे च	१७४
त्रिभिरेकार्णवीभूतं	१९१	दूर्वाभि: सर्वदेवानां	१८७
त्रैलोक्यजननी दुर्गा	२०५	दृष्ट्वाऽपराधनिचयै	२१३
त्रैलोक्यमङ्गलस्यास्य	२०५	दृष्ट्वा स्नात्वा तु सङ्कल्प्य	२१२
त्रैलोक्यमङ्गलं नाम	२०५	देवकीसुत गोविन्द	२०१
त्रैलोक्यमङ्गलं नाम	२०७	देवता कथित: कृष्ण:	१९८
त्रैलोक्यरक्षणं चक्रम्	१७८	देवं विसृज्य हृदये	२०३
त्रैलोक्यं क्षोभयत्येव	२०८	देवार्चनं तथा कृत्वा	१७५

देहधर्माधिकारतो	२०२	नर्मदे ! सिन्धु ! कावेरि !	१८५
देहि मे तनयं देव	२०१	नवनीतं दक्षहस्ते	१८५
दोलारूढस्य कृष्णस्य	२१३	नवनीतं पायसं च	१९८
द्वादशाक्षरके विष्णु:	२०७	नवीननीरदश्यामं	१९८
द्वादशेषु च मासेषु	२२०	नसोश्च गण्डयोश्चैव	१८२
द्वाविंशत्यक्षरो मन्त्र:	१९६	न स्पृशेद् वामहस्तेन	२११
द्वाविंशत्यक्षरो मन्त्रो	२०७	नाड्या पिङ्गलया चैनं	२२१
द्वाविंशत्यक्षरो मन्त्रो	२०७	नाममात्रेण वशगा:	२०२
द्विजसन्तर्पणं कृत्वा	१७५	नामानि देवकीपुत्रं	२०७
धनधान्यांशुकादीनि	२००	नारदाय पुरा प्रोक्तं	१९१
धर्मं ज्ञानं च वैराग्यं	१८३	नारदोऽस्य ऋषि: प्रोक्तो	१९७
धर्मादय: स्मृता: पादा:	१८३	नारायणेन कथितं	२०५
धर्मार्थकाममोक्षांश्च	१८९	नासया च कपोलेन	२०३
धर्मार्थकाममोक्षेषु	२०५	निरस्य विघ्नान् तत्रैव	२१५
धूपदीपौ समासाद्य	१७९	नि:सार्य पूजयेद् देवं	१७९
धूपयेत् तामघोरेण	२११	नूपुरैर्वन्यपुष्पैश्च	१८८
धूपं दीपं च नैवेद्यं	१९४	नैवेद्यं विधिवद् दत्वा	२०२
धेनुमुद्रां समापाद्य	१८५	पञ्चगव्यार्घतोयाभ्यां	२१५
ध्यात्वा विश्वमयं देवं	१८५	पञ्चतनयदीक्षायां	२१९
ध्यानं चैव त्रिकालस्य	१७७	पञ्चमी सप्तमी षष्ठी	२२०
ध्यानं चैव प्रवक्ष्यामि	१९३	पञ्चाङ्गानि मनो: कुर्यात्	१९७
ध्यायेन्मध्यन्दिनं कृष्णं	१८८	पञ्चान्तको धरासंस्थो	१९५
नद्यां समुद्रगामिन्यां	२१२	पठनाद् धारणात् शम्भु:	२०५
नन्दगोपं यशोदां च	२०२	पद्मजं तन्मुखोपेतं	१७५
नन्दपुत्राय बालादि	१९५	पद्मबीजादिभिर्माला	२०९
नमस्कृत्य षडङ्गं च	२०३	परं ब्रह्मादित: कृत्वा	१९१
नम: कनककिञ्जल्क	१७४	परोपकारनिरत:	२१९
नम: स्वाहा स्वधा वौषट्	१७८	पर्वद्वयं मध्यमाया	२०९
नमो भगवते पश्चाद्	२०६	पश्चादिहागत्य मुखं	१८६
नमो भगवते ब्रूयात्	१८३	पश्चाद् गोभ्य: समभ्यर्च्य	१८८
नरदृप्तान् जघानैव	२०५	पाद्यं पादाम्बुजे दद्यात्	१८६

पाद्यादिभिः समभ्यर्च्य	१९४
पाद्यादींश्चैव यत्नेन	१७९
पार्श्वयोः पृष्ठतश्चैव	१८२
पाशादित्र्यक्षरस्यान्ते	१८६
पाषाणैर्मन्दिरं चित्रं	२१४
पिण्डबीजमिदं प्रोक्तं	१९५
पिण्डं रतिपतेर्बीजं	१९५
पितृमातृकृतं नाम	२१९
पीठन्यासमथो वक्ष्ये	१८३
पीठन्यासं विधायेत्थं	१८४
पीठं प्रकल्प्य देहे स्वे	१७९
पीठात्मने हृदन्तोऽयं	१८३
पीडित्वा कामबाणेन	१९७
पुण्यात्मा वैष्णवश्रेष्ठः	२१७
पुत्रजीवैर्दशगुणं	२०९
पुनरुच्चार्य तस्यैव	२१६
पुनर्यजेद् देवताग्रे	२१६
पुरश्चरणमेवं हि	२१२
पुरश्चर्यां ततः कुर्यात्	२१२
पुरुषार्थसमवाप्त्यै	२१९
पुलस्त्यविधिनाऽनेन	२०४
पुष्ट्यर्थी पञ्चविंशत्या	२१०
पुष्पाञ्जल्यष्टकं दत्वा	२०८
पुष्या शतभिषा चैव	२२१
पुस्तकं लिखितं यस्य	२२१
पूजनं चास्य मन्त्रस्य	१९३
पूजयेद् विधिवद् भक्त्या	२१४
पूजाद्वारे चोपविश्य	१७७
पूर्णाहुतिं ततः कृत्वा	२१७
पूर्णिमाप्रतिपत्सन्धौ	२१३
पूर्वप्रोक्तानि कर्माणि	१९७
पूर्वसेवां पुरा कुर्यात्	१९८
पूर्वादिक्रमतो युग्मं	२१५
पूर्वोक्तेनैव विधिना	२१५
पृष्ठे क्लीं कृष्णकङ्काल	२०६
पौर्णमास्यां महापूजा	२१३
प्रणवं तत्सदिति च	२१२
प्रणवं हृदयं कृष्णं	१९५
प्रणवाद्यो महामन्त्रः	२११
प्रणवो मे शिरः पातु	२०५
प्रतिमां वासुदेवाख्यां	२१५
प्रत्यहं पूजयेद् देवं	२०३
प्रथमवृत्तिरङ्गैः स्याद्	२१७
प्रदक्षिणं नमस्कारो	२१६
प्रदद्याद् विधिवद् भक्त्या	२१४
प्रदीपं चैव नैवेद्यं	२०३
प्रधानमन्दिरे चापि	२१५
प्रफुल्लैररुणाम्भोजैः	२००
प्रवालैर्मणिरत्नैश्च	२०९
प्रशस्तास्तिथयः पुण्याः	२२०
प्राणा इहागत्य सुखं	२१६
प्राणायामत्रयं कुर्याद्	१७८
प्राणायामत्रयं कुर्याद्	१८०
प्राणायाममथो वक्ष्ये	१८१
प्राणायाममिदं प्राहुः	२२१
प्रातःकृत्यमनुप्रदाय	२०३
प्रातर्दध्यौदनं दद्यात्	१८९
फलोपचारतः कृष्णः	२१०
फल्गुन्यां च प्रकर्तव्या	२१३
फाल्गुने च सिता षष्ठी	२२०
फुल्लेन्दीवरकान्तिमिन्दुवदनं	१९८
बहुनाऽत्र किमुक्तेन	२०१

बालगोपालमन्त्राणां	१९८	मन्त्रदेहं प्रवक्ष्यामि	१९०
बालं षण्मासदेशीयं	१९३	मन्त्रन्यासं प्रकुर्वीत	१७८
बाह्यं मुख्यं गृहस्थस्य	१७९	मन्त्रमेनं समुच्चार्य	१९३
ब्रह्मणा कथितं पूर्वं	२१४	मन्त्रयेत् पञ्चमेनैव	२११
ब्रह्मणा कथितं मह्यम्	२०५	मन्त्रराजं यथान्यायं	१७४
ब्रह्मणे ब्रह्मणा पूर्वं	२०४	मन्त्रसिद्धिर्भवेत् तस्य	२०८
ब्रह्माणं पूजयित्वा तु	१७७	मन्त्रं च प्रातरारभ्य	२१२
ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणोऽधि	२११	मन्त्रं न्यस्य गुरोर्वाक्यं	१९०
ब्रह्मेशयोस्तथेशाना	१८३	मन्त्रेणाऽनेन चोत्पाट्य	१९३
ब्रह्मेशप्रमुखाऽधीश	२०७	मन्त्रेषु सकलेष्वेव	२०७
ब्राह्मणान् भोजयेच्चैव	१९८	मन्त्रैरागमिकैश्चैव	२१४
ब्राह्मी माहेश्वरी चैव	२०२	मन्त्रैरागमिकैश्चैव	२१७
ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थाय	१७७	मनुनाऽनेन तत्सर्वान्	२१६
भक्त्या कृष्णं समभ्यर्च्य	१८८	मन्दिरं दारवं चित्रं	२१४
भगवन् ! सर्वधर्मज्ञ !	२०५		
भवे भवेऽनादिभवे	२११	मल्लिकामालतीपुष्पैः	१९८
भायस्वाहेति पायुं	२०६	मस्तके च मुखे चैव	१८२
भालं पायेन्नेत्रयुग्म	२०६	महादानानि यान्येव	२०८
भावयित्वा विधानेन	१८१	महाभुजरिपुस्कन्ध	१७४
भास्करं च गणेशानं	१८३	माणिक्यसाधनार्थं च	१९२
भूतशुद्धिरियं प्रोक्ता	१८१	मातृकान्यासकं वक्ष्ये	१८२
भूतशुद्धिं विधायाऽथ	१७७	मातृकान्यासमेतद्धि	१८३
भूमिभागे समे शुद्धे	१९१	मातृतः पितृतः शुद्धः	२१९
भूयो भूयः समाक्रम्य	२२१	मायापाशाङ्कुशाद्यन्ता	२१५
भूर्जे विलिख्य गुलिकां	२०८	मायां लक्ष्मीं तथा कामं	१९६
मणिमादाय सूत्रेषु	२१०	मालतीकुसुमैर्देवम्	२००
मधुपर्काऽऽचमनस्नानं	२१६	मालासंग्रथनं वक्ष्ये	२१०
मध्यग्रन्थिं विधायेत्थं	२१०	मासकृत्यं प्रवक्ष्यामि	२१३
मध्यमा कुम्भयेद् वायुं	२२१	मासेष्वनिन्दितेष्वेव	२१९
मध्यमा धनसिद्धिः स्यात्	२१२	मां मदीयं च सकलं	२०३
मध्ये पूजयेन्नित्यम्	१७९	मितविन्ध्या सुलक्षणा	२०२

मुक्ताहारलसत्पीन १९७
मुखपार्श्वनाभिपार्श्वेषु १८३
मुखं मुखेन संयोज्य २१०
मूर्त्तौ तस्यां समारोप्य २१५
मूलमन्त्रं जपेत् स्पृष्ट्वा १८५
मूलमन्त्रेण तां मालां २११
मूलेनैव खगाध्यक्षं १८७
मेरुं सकृन्मन्त्रयेच्च २११
मोक्षप्रदाय कृष्णाय २१४
मोक्षार्थी पञ्चविंशत्या २१०
यथा मध्ये तथा रात्रौ १८८
यथाविधि इमाः पूज्या २०२
यथासंख्यं ततो मन्त्रं १८७
यदासनं भवेद् यस्य १८४
यदि स्यात् सिद्धकवचो २०८
यद्धृत्वा पठनात् पाति २०५
यद्धृत्वा पठनाद् ब्रह्मा २०५
यद्यत्क्रमो भवेन्मन्त्री १७५
यद्यदङ्गं भवेद् भङ्गं १९८
यन्त्रं निर्माय ताम्रे तु १७९
यमलार्जुनयोर्मध्ये १९३
यशोदया कृतं क्रोडे १९३
यस्य ग्रहणमात्रेण १९०
यस्य नामयुतं पुण्यं २०१
यस्याऽहं वशगा नित्यं १७४
यं वर्णाश्रितः शूद्रः १९९
यः पठेच्छृणुयाद् वाऽपि २२१
यादयश्चैव चत्वारो १८२
युगानामयुतं तत्र २१४
येन प्रतिष्ठिता माला २११
येनैव पूरयेद् वायुं १८२
येनैव रेचयेत् पूर्वं १८२
योगमार्गानुसन्धायी २१९
योगयुक्तेन विधिना १८१
रत्नपीठे समासीनं १८८
रती रतिप्रिया चैव १८४
राजोपचारैः सम्पूज्य २१३
रुक्मिण्याख्या तथा सत्या २०२
रुक्मिण्याद्यष्टमहिषीः २०१
रुद्रं पद्मसमायुक्तं १७६
रुद्राक्ष-शङ्ख-पद्माक्ष २०९
रेवत्यां तु वास्तुबलिं २१३
लक्ष्मीं प्रसूनैर्जुहुयात् २००
लक्ष्मीं पिण्डं तथा कामं १९६
लक्ष्मीस्तस्य गृहं साक्षात् २२१
ललाटे च मुखे चैव १८२
ललाटे योज्य चन्द्रस्थं १८१
लीलया कर्षमाणं च १९३
वज्रं शक्तिं च दण्डं च २०२
वज्रादीन् तन्त्रकुम्भेषु २१५
वदन्ति विषमानेतान् २२१
वाग्भवं कामकृष्णाय २०७
वाग्भवं कामबीजं च १९६
वाङ्मनः कायकृतिभिः २२०
वाङ्मनोनयनश्रोत्र १८६
वान्तं मान्तं तथा षान्तं १७६
वामदेवाय नमो ज्येष्ठाय २११
वामनासापुटे धूम्रं १८१
वारत्रिरर्घ्यतोयेन १८०
वाराही च तथेन्द्राणी २०२
वासुदेवं देवकीं च १८७
वासुदेवः सङ्कर्षणः २१७

विघ्नानुत्सादयित्वा तु १७७
विधानं तस्य वक्ष्यामि १७५
विधानेनामुना मन्त्री २०१
विधाय पूजयेत् तत्र २१५
विधिनानेन यो दद्याद् २१४
विधिहीनं कृतं कर्म १९१
विप्राणां क्षत्रियाणां च १९९
विभूतिपञ्जरन्यासं १७८
विभूतिपञ्जरं न्यस्य १७८
विमलोत्कर्षिणी ज्ञाना १८३
वियत्सत्येन्दुसंयुक्तं २१६
विलोकयन्ती विविधैः १९८
विविक्ते भुवने रम्ये १७४
विष्णवे हृदयाह्वानं १७५
विष्णुर्ब्रह्मा च रुद्रश्च १९२
विष्णुशारदकोटिचन्द्र २१६
वेदिं कृत्वा तु तत्रैव २१५
वैश्यश्च पदजश्चैव २१८
वैश्यानां वसुसंख्याकम् १९९
वैश्याश्रितस्य शूद्रस्य १९९
शक्तिश्रीपूर्वकोऽष्टादश १९५
शङ्खचक्रगदाम्भोज २१७
शङ्खमन्त्राम्बुभिः प्रोक्ष्य १८५
शङ्खस्थापनकं चापि १७८
शङ्खस्थापनकं सम्यक् १८६
शङ्खं चक्रं गदां चैव १८७
शठाय परशिष्याय २०५
शतमष्टोत्तरं चास्य २०८
शतमष्टोत्तरं जप्त्वा २१७
शतमष्टोत्तरं हुत्वा २१६
शतलक्षप्रजप्तोऽपि २०८
शतं चैवाष्टकं कृत्वा १७५
शम्भोर्मूलाक्षरं न्यस्य १९२
शशिबिन्दुशिखाव्याप्तं १७६
शादयश्च षडेवेते १८२
शान्तिवश्याभिचारेषु २१०
शान्त्यादिशक्तिसहितैः २१७
शिखायां बन्धनं चैव १७७
शिवात्मनोरभेदेन २२१
शिवादयश्च सम्पूज्या १८६
शिवोमन्तं तथा ब्रह्मा १९२
शिशुवेषधरं देवं २००
शिश्ना च यत् स्मृत २०३
शिष्यः कुलीनः शुद्धात्मा २२०
शिष्याय विष्णुभक्ताय २०५
शुक्लं रक्तं तथा कृष्णं २१०
शुक्लं रक्तं तथा पीतं २१०
शूद्रांश्च वशयेन्मन्त्री २००
शृणु रूपं प्रवक्ष्यामि १७४
शृणु वक्ष्यामि विप्रेन्द्र ! २०५
शृणु वक्ष्यामि विप्रेन्द्र ! २०९
श्राद्धादेरनुरोधेन २१३
श्रावणे द्वादशी भाद्रे २२०
श्रीकृष्णं तर्पयामीति १७७
श्रीकृष्णं तर्पयामीति १८०
श्रीमन्मुकुन्दचरणं १९५
श्रीवत्सं वत्सकं चैव १८७
श्रीवत्साङ्कमुदारकौस्तुभ २१६
श्रीशक्तिमीशः कृष्णाय १९५
श्रीं गोपीजनवल्लभान्ते २०७
श्रीं मायाकामकृष्णाय २०७
श्रीं ह्रीं क्लीं दशवर्णं २०७
श्रीं ह्रीं क्लीं पदतो २०६

षष्ठी चतुर्दशी पौषे	२२०
षोडशाक्षरमन्त्रोऽयं	१९५
षोडशेनोपचारेण	१७५
षोडशैरुपचारैश्च	१८७
सक्थिनी सततं पातु	२०६
सकृद् द्विस्त्रिर्यथाज्ञानं	२०७
सङ्कल्पश्च पुरश्चर्या	२१२
सचन्द्रग्रहनक्षत्रै:	१८८
सत्त्वादींस्त्रीन् गुणान्	१८३
सद्योजातं प्रपद्यामि	२११
सनकाद्यै: स्तूयमानं	१८८
सनत्कुमारतन्त्रं तत्	२२१
सनत्कुमारं नत्वाऽथ	१७४
सनत्कुमारात् सारं च	२२१
सन्तुष्टो हि गुरुर्यत्र	१९०
सप्तविंशतिभि: कार्या	२१०
स भवेद् दासवत् तस्य	२०१
स भवेद् देवताद्रोही	२१३
समर्चयेत् ततो देवं	१८७
समस्तेन भवेदस्त्र	२१७
समाकृष्य समुत्पाट्य	१९३
समाहित: शुचिर्भूत्वा	१७५
सम्पूज्य विधिवद् भक्त्या	२१५
सर्पिषा नवनीतेन	१९८
सर्वकर्म प्रकुर्वीत	१९१
सर्वकर्माणि सर्वेषाम्	२१०
सर्वत: सर्वेभ्यो	२११
सर्वतो जगतो रूपं	१९४
सर्वपुण्यफलावाप्तिं	२१३
सर्वभूतदमनाय	२११
सर्वलक्षणसंयुक्तं	१८८
सर्वागमानां सारज्ञ:	२१९
सर्वाङ्गं मे सदा पातु	२०६
सर्वात्मसंयोगपदं	१८३
सर्वासु दीक्षितेनैव	२१२
सर्वेषामेव वर्णानां	२१०
सर्वेषु विष्णुमन्त्रेषु	२१६
सहस्रं चापि पुष्पाणां	१९२
साज्येनान्नेन जुहुयात्	२००
साधयेदखिलान् कामान्	२०१
साधारं स्थापयेद् विद्वान्	१८५
सान्तं मथान्तं मां वह्निं	१९१
साष्टाङ्गक: प्रणाम:	२०३
सिद्धिकामाऽस्यमन्त्रस्य	२१२
सुभगो जायते सम्यक्	२०१
सुषुप्त्यवस्थासु मनसा	२०२
सुषुम्नामध्यगं कृत्वा	१८२
सूत्रं चैतत् प्रकथितं	२१३
सूत्रं चैतत् प्रकथितं	२०४
सूत्रं विप्रेन्द्रकन्याभि:	२१०
सेन्दुबिन्दुशिखाक्रान्तं	१७६
सेन्दुबिन्दुशिखोपेतं	१७५
सोऽहंमन्त्रेण कुण्डल्या	१८१
सोऽहं सदाशिवप्रेतं	१८४
संस्कृत्यैवं बुधो मालां	२११
संसृष्टि मन्त्रतो विद्वान्	२१९
स्तुत्वा प्रणम्य शिरसा	२०२
स्थण्डिले वा जले वाऽपि	१९३
स्नानं वासो भूषणं च	२०३
स्पर्धामुद्धूय सततं	२०८
स्फटिकैर्मणिरत्नैश्च	२०९
स्मरेद् वह्न्यर्कचन्द्राणां	१८५

स्मरेद् वृन्दावने रम्ये	१९७
स्मरः कृष्णाय ठद्वन्द्वं	१९५
स्मृत्वा तं तर्पयेन्मन्त्री	२००
स्रस्तधम्मिल्लवसना	१९७
स्वधर्मनिरतो नित्यं	२२०
स्वधात्मना ततः कुर्याद्	१८७
स्वधात्मना ततः कुर्यात्	१८७
स्वधामन्त्रेण वदने	१८६
स्वबीजेन ततो देवं	१८७
स्वर्णं मे दक्षिणां देहि	१९१
स्वशक्तिभिः केशवाद्यैः	१७८
स्वागतं कुशलप्रश्नं	१८६
स्वाहाशब्दं ततो दद्यात्	१७६
स्वाहेति षोडशार्णोऽयं	२०७
हवनादीन् दशांशेन	२०८
हस्तपादयुगे नाभौ	१८२
हस्तयोः पादयोश्चैव	१८२
हस्ताभ्यां च यथा पद्भ्याम्	२०३
हाहाकारपरैः सर्वैः	१९३
हितैषी प्राणिनां नित्य	२२०
हुत्वा ज्योतिष्मतीतैलं	२००
हुत्वा बिल्वफलैः पक्वैः	२००
हृत्पद्मे देवमाराध्य	२१५
हृदये करमादाय	२१५
हृदये स्कन्धद्वन्द्वे च	१८२
हृदयं श्रीं क्लीं भुवनेशीं	२०६
हृदि चैवमनन्तादीन्	१७९
हृदि मूर्ध्नि शिखादेशे	१७८
हृन्मन्त्रेणाऽभिसम्पूज्य	१८५
हेतिजात्यधिपोपेतान्	२१५
होमश्चैव तथा कार्यो	१९८
होमार्थोऽयं विधिः प्रोक्तः	१९९
होमाशक्तौ जपः प्रोक्तो	१९८
हंसमन्त्रेण जीवं वै	१८१
ह्रीं श्रीं दशाक्षरो मन्त्रो	२०७

भूतशुद्धितन्त्रम्

अकारादिक्षकारान्तां २२२
अकारादिक्षकारान्ता: २२९
अकृत्वा मातृकां षोढां २७६
अक्षिणी नासिके कर्णौ २४२
अक्षरं युगलं देवि २३९
अजपानां महेशानि २२४
अजपां परमेशान ! २२३
अज्ञात्वां परमेशानि २६३
अज्ञानाद् यदि वा मोहात् २६३
अणिमादिगुणाधारं २४०
अणिमादिगुणं देवि २४०
अणिमा सूक्ष्मरूपं च २४०
अत एव महेशानि २३५
अत एव महेशानि २४६
अत एव महेशानि २५०
अत एव महेशानि २५१
अत एव महेशानि २६३
अत एव महेशानि २८०
अतस्त्वयं महेशानि २५१
अत: परं प्रवक्ष्यामि २३४
अत: परं महेशानि २५१
अत: परं मातृकाया: २७६
अत्र कुण्डलिनी देवि २२४
अथ वक्ष्यामि देवेशि २६६
अनन्ता: शक्तय: प्रोक्ता २४६
अनुलोमविलोमेन २७१
अनेन क्रमतो देवि २७१
अन्तरे त्वां महेशानि २५४
अन्तर्ध्यानं समाश्रित्य २५५
अन्तर्ध्यानं स्मृतं देवि २५५
अन्त:पूजा महेशानि २४९
अन्त:पूजा महेशानि २५०
अन्त:सन्ध्या महेशानि ! २२३
अन्त: सूक्ष्मं बहि: स्थूलं २५०
अन्तःस्नानं च सन्ध्यां २२२
अन्तःस्नानं तत: कृत्वा २२२
अन्यतन्त्रं महेशानि २६०
अन्यथा परमेशानि २५५
अन्यथा परमेशानि २६०
अन्यथा परमेशानि २६०
अन्यथा प्रेतवच्छुद्धि: २३९
अन्यथा विफला पूजा २६०
अन्यथा विफलं न्यस्यं २७५
अन्यद् वद महेशान २४५
अन्यानि यानि तत्त्वानि २६५
अन्यानि यानि शाखानि २७०
अपर्णा च महेशानि २३९
अपानमूर्ध्वगं कृत्वा २३०
अप्रकाश्यमिदं तत्त्व २५९
अभक्ताय महेशानि २६५
अभक्तेभ्योऽपि पुत्रेभ्य: २६५
अभक्तेभ्योऽपि पुत्रेभ्य: २६५
अमृतं जायते देवि २३०
अयं मृत्युञ्जयो देवि २७२
अर्धयोनिं तदुपरि २४५
अवगत्य धराबीजं २३१

अवश्यं भावयेद् देवि	२६२	आनन्दपुलकोद्भूते	२५२
अव्यक्तरूपिणीं रम्यां	२४१	इच्छाज्ञानक्रियारूपा	२४१
अव्यक्तरूपिणीं रम्यां	२५७	इडा तु वामदेशे हि	२३५
अष्टधा त्रिगुणं देवि	२७५	इडा वामे स्थिता नाडी	२४१
अष्टबाहुं त्रिनयनं	२५२	इति ते कथितं तत्त्वं	२६४
अष्टोत्तरशतं कृत्वा	२७६	इति ध्यानं महेशानि	२२३
अष्टोत्तरशतं जप्त्वा	२२३	इति ध्यानं समागच्छन्	२७२
अष्टोत्तरशतं जप्त्वा	२२४	इति विद्यां महेशानि	२६९
अष्टोत्तरशतं जप्त्वा	२३५	इति सञ्चिन्त्य हृदये	२४६
अष्टोत्तरशतं जप्त्वा	२४९	इतिहासपुराणानि	२७०
अष्टोत्तरशतं जप्त्वा	२६०	इदं तु धारणाख्यातं	२५३
अष्टोत्तरशतं देवि	२७५	इदं रहस्यं परमम्	२७१
असत्कर्म महेशानि	२४३	इन्द्रियाणां च सर्वेषां	२४७
अस्य ज्ञानप्रभावेण	२३९	इन्द्रियाणां तु सर्वेषाम्	२४३
अस्यास्तु परमेशानि	२३९	इन्द्रियाणां प्रधानं हि	२५७
आकाशे च महेशानि	२३७	इन्द्रियाणि दशैकं च	२२८
आगत्य देवदेवेशि	२२२	इन्द्रियैरक्षरैर्देवि!	२२८
आज्ञाचक्राणि (सम्भाव्य)	२६९	इमां भागवतीं विद्यां	२६४
आज्ञाचक्रे महेशानि	२५१	इमां विद्यां महेशानि	२६३
आज्ञादिगुणपद्मान्तं	२३१	इयं भागवती विद्या	२६४
आज्ञायां परमेशानि	२३७	इयं विद्या वरारोहे	२६३
आज्ञां पुरीं नयेत् शीघ्रं	२२८	इष्टविद्यां महेशानि	२४७
आत्मज्ञानं परित्यज्य	२५४	इष्टविद्यां महेशानि	२६९
आत्मरूपं वायुरूपं	२२७	इष्टविद्यां महेशानि	२६९
आदित्यपत्रसंयुक्तं	२२६	उकारादिककारान्तं	२२६
आदौ मनसि देवेशि	२२९	उग्रचण्डा च देवेशि	२३९
आदौ विद्यां महेशानि	२६७	उन्मज्जन्ति निमज्जन्ति	२३८
आदौ स्थूलतनुं देवि	२५२	उन्मनीकरणं देवि !	२३८
आद्यन्ते प्रणवं दत्त्वा	२६१	उन्मनी च महेशानि	२३७
आधारञ्च तथा देवं	२७९	उन्मनी सारथिर्देवि	२४३
आधारं पृथिवीतत्त्वं	२३६	एकधा तु समुद्धृत्य	२६०

एकामुपास्य देवेशि २६०
एकोच्चारेण गिरिजे २४९
एकोच्चारेण देवेशि २६०
एकं हि सूक्ष्मपूजायां २५०
एतज्जपं विना देवि २२४
एतज्ज्ञानप्रभावेण २४०
एतज्ज्ञानं महेशानि २३९
एतज्ज्ञानं महेशानि २६२
एतत्तत्त्वं महादेव २६८
एतत्तत्त्वं महेशानि २४४
एतत्तत्त्वं महेशानि २४४
एतत्तत्त्वं महेशानि २४४
एतत्तत्त्वं विना देवि २४४
एतत् तन्त्रं महेशानि २८१
एतत् तन्त्रं महेशानि २८१
एतत्तु संशयं देव २३५
एतत् प्रकाशनाद्देवि २४४
एतत् शुद्धिर्महेशानि २३६
एतत्सर्वं महेशानि २७९
एतत्स्थूलमयं देवि २४१
एतद् रहस्यं परमं २३१
एतद्रहस्यं परमं २४४
एतद्रहस्यं परमं २६२
एतस्मिन्नन्तरे काले २७२
एतस्मिन् समये देवि २४९
एतानि स्वागमं देवि २७२
एता विद्या महेशानि २३४
एतास्तु परमेशानि २३८
एतास्तु परमेशानि २३९
एवमष्टमकं २७५
एवं कल्पद्रुमं ध्यात्वा २७१
एवं तु ते महेशानि २२३
एवं ते कथितं देवि २३६
एवं द्वादशधा देवि २४२
एवं द्वादशधा देवि २५९
एवं द्वादशाद् देवि २७८
एवं प्रपञ्चं भित्त्वा २२८
एवं ब्रह्मा महेशानि २८०
एवंभूतं महावृक्षं २७०
एवं विभाव्य मनसि २७१
एवं सर्वं विजानीयात् २६५
एवं स्थूलवपुस्तस्य २५२
एवं हि मनसा जीवं २५२
एवं हि मनसा देवि २७८
एवं हि मनसो भित्त्वा २२७
एषा तु परमेशानि २६६
एषा विद्या वरारोहे २६६
एषा समाधिर्विज्ञेया २५३
एषा विद्या वरारोहे २२४
कण्ठे च परमेशानि २३६
कथयामि महेशानि २३८
कथयामि वरारोहे २२२
कथ्यतां देवदेवेश ! २३५
कदाचिद् मासि तं पद्मं २३८
कदाचित् शुक्लपद्मं हि २३८
कन्दर्पकोटिलावण्यां २४८
कन्दर्पध्वंसजननम् २४०
कलावतीं पुटीकृत्य २३४
कलावृक्षे समो भूत्वा २३१
कवचं हि विना देवि २७७
कस्मैचित् प्रवक्तव्यम् २६४
काञ्चनाख्यं समुद्धृत्य २५९

कादिठान्ताक्षरैर्वर्णैः २२६
कामनया तथा देवि २३५
कामबीजं महेशानि २६२
कामबीजं समुद्धृत्य २६६
कामरूपसमं देवि २८१
कामिनीकोटिसंयुक्तं २७१
कार्यञ्च परमेशानि २५०
काश्यादीनि च तीर्थानि २८१
किङ्किणी च तथा कट्यां २४८
किरीटिनं कुण्डलिनं २५३
किं तस्य ध्यानपूजायां २४६
किं तस्य बाह्यपूजायां २४९
कुण्डलीं योजयेत् तत्र २२९
कुम्भकार्धं जपित्वा वै २४२
कुरु ब्रह्मविष्णुशिवात्मकं २४५
कृत्वा जपं महेशानि ! २२७
कृत्वा जीवः प्रसन्नात्मा २७१
कृत्वा तु परमेशानि २७६
कृपया कथय मे नाथ २५४
कृपया कथयेशान ! २३५
कृपा मयि महेशानि २७२
कोकिलैः परमेशानि २७०
कोटिसूर्यप्रतीकाशां २४३
कौमारी वैष्णवी दुर्गा २३८
कौशिकीं सततं देवि २६९
कौस्तुभोद्भासि वरदं २५३
क्रमाच्चक्राणि निर्भिद्य २३०
क्रमाज्जीवं कुण्डलिन्या २२७
क्रमेण कथ्यतां देव २२२
क्रमं तस्य प्रवक्ष्यामि २३१
क्रोधमोहयुतं कृष्णं २६०
क्षणार्धं नहि जीवामि २५४
क्षत्रियोऽपि वरारोहे २६३
क्षत्रियोऽपि वरारोहे २६३
क्षेमङ्करी च देवेशी २३९
गणसुन्दर देवेश २४५
गतञ्च परमेशानि २७५
गन्धं हि द्विविधं देवि २६५
गायत्र्यक्षरसंयुक्तं २६४
गीयते परमेशानि २६३
गुरुध्यानं प्रथमतः २२३
गुरुपद्मं महेशानि २५७
गुरोराज्ञाधारणात् तु २२८
गुह्याद् गुह्यतरं देवि २२९
गुह्याद् गुह्यतरं रम्यं २३०
गोलपद्मसहस्रेण २५२
घोररूपा महाकाली २३९
चण्डा चैव प्रचण्डा च २३९
चण्डिका चैव देवेशि २३९
चतुर्दलयुतं मूलं २२४
चतुर्दलयुतं रम्यं २५७
चतुर्दलयुतं वर्णं २२४
चतुर्दशस्वरं पुण्य २७७
चतुर्दशानि तन्त्राणि २५५
चतुर्युगजपाद्देवि २६०
चतुर्वर्णयुतं पुष्पं २७०
चतुर्विंशतितत्त्वेन २२८
चतुःशाखा चतुर्वेदं २७०
चतुःषष्ट्या धारयेत्तु २७८
चन्द्रकोटिसमं देवि २७०
चन्द्रः सूर्यो महेशानि २४१
चित्रा मध्यगता भूत्वा २४४

चैतन्यरहितं देवि २७१
चैतन्यं बहुरत्नेन २७१
जन्मभिश्च द्वादशभि: २२७
जन्मभि: षोडशभिर्यत् २२७
जपध्यानादिभिर्युक्तं २७८
जपित्वा लक्षवर्षाणि २७२
जपेत् समाहितो भूत्वा २५६
जपञ्च परमेशानि २५६
जलसूर्याग्निचन्द्रेषु २२३
जवासिन्दूरसङ्काशाम् २३२
जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यवस्थां २४३
जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यवस्थां २३८
जीवशुद्धिं मनःशुद्धिं २७८
जीवस्य परमेशानि २३७
जीवस्य परमेशानि २४२
जीवस्य ब्रह्मणश्चापि २५६
जीवस्य वामपार्श्वे तु २३८
जीवेन सह देवेशि २४२
जीवध्यानपरो भूत्वा २७१
जीवो नित्योऽव्यय: सूक्ष्म: २४३
जीवोन्मनी च देवेशि २४६
जीवञ्च परमेशानि २४७
जीव: पक्षियुतो देवि २७०
जीव: शुद्धात्मको भूत्वा २३५
जीव: शुद्धो भवेद् देवि २४२
ज्ञानविज्ञानसंयुक्तां २४३
ज्यातिर्मयी सदा संसेव्य २४५
डकारादिककारान्तं २२६
तच्चक्रे परमेशानि २३१
तडित्कोटिप्रभां तन्वीं २५६
तत आज्ञापुरीं नीत्वा २५६
ततस्तु परमेशानि २२३
ततस्तु परमेशानि २२६
ततस्तु परमेशानि २२७
ततस्तु परमेशानि २३२
ततस्तु परमेशानि २५२
ततस्तु परमेशानि २५७
ततस्तु परमेशानि २६२
ततस्तु मातृकाध्यानं २७४
ततो जपं मातृकाया: २७४
ततो जीवो महेशानि २४७
ततो जीवो महेशानि २४७
ततो जीवो महेशानि २५७
ततो जीवो महेशानि २६८
ततो जीवो महेशानि २६९
ततो जीवो वरारोहे २६९
ततो जीवं महेशानि २३७
ततो जीव: प्रसन्नात्मा २४७
ततो जीव: प्रसन्नात्मा २६८
ततो ध्यानं प्रकुर्वीत २५६
ततो नाभौ वायुबीजं २३०
ततो ब्रह्मनदीं प्राप्य २४२
ततो ब्रह्मनदीं भित्वा २२१
ततो भावय देवेशि २७५
ततो मायां समुद्धृत्य २६६
ततो युगकलां नित्यां २३२
ततो रौद्री महेशानि २६१
ततो वायुर्महेशानि २२६
ततो वायुं महेशानि २२७
तत: कामं समुद्धृत्य २६६
तत: परं महेशानि २४३
तत: परं महेशानि २६६

ततः परं महेशानि	२६७	तत्रस्थशिवलिङ्गेन	२५७
ततः परं महेशानि	२७०	तत्रस्थं देवदेवेशं	२३२
ततः परं महेशानि	२७५	तत्रस्थं शिवदेवं च	२३२
ततः परं महेशानि	२७६	तत्रस्थं शिवलिङ्गं तु	२२६
ततः परं वरारोहे	२७६	तत्रस्थां दशकलां	२३२
ततः प्रणवमुद्धृत्य	२६६	तत्रस्थां द्वादशकलां	२३२
ततः शक्तिं विना देवि	२७९	तत्रस्थां षट्कलां दिव्यां	२३२
ततः शून्ये शरीरे च	२३०	तत्रस्थां षोडशकलां	२३१
ततः सर्वाणि बीजानि	२३१	तत्रादित्याक्षरं देवि	२२७
ततः सिद्धो भवेन्मन्त्रो	२७१	तत्रैव परमेशानि !	२२५
ततः स्थूलतनुं ध्यात्वा	२५३	तत्रोपरि महेशानि	२७१
तत्त्वत्रयं प्रवक्ष्यामि	२२२	तत् सदा शिवपुररम्यं	२६९
तत्त्वत्रयं विना देवि	२२२	तत्सर्वं नाशयत्येव	२२७
तत्पत्रं परमेशानि !	२२६	तत्सर्वं परमेशानि	२५६
तत्पद्मगहनं गत्वा	२६९	तत्सर्वं परमेशानि	२६५
तत्पात्रं कृष्णवर्णं च	२२६	तत्सर्वं परमेशानि	२७३
तत्पापस्यापनोदे च	२३५	तत्सर्वं महेशानि	२७९
तत्पुरीं च महेशानि	२२४	तथा च मन्त्रचैतन्यं	२६८
तत्पुरीं परमेशानि	२२७	तथा च सर्वदेवेषु	२५५
तत्पुरोऽप्यस्ति देवेशि	२७९	तथा च सर्वशास्त्रेषु	२५५
तत्फलं लभते देवि	२८१	तथापि हरिपूजायां	२५३
तत्फलं समवाप्नोति	२६०	तथा प्रियङ्करी चैव	२३८
तत्र आज्ञापुरं देवि	२६९	तदधः परमेशानि !	२३२
तत्र कुण्डलिनी देवि	२३८	तदनु परमेशानि	२४९
तत्र गत्वा महेशानि	२२८	तदनु परमेशानि	२५७
तत्र गत्वा महेशानि	२४७	तदनु परमेशानि	२५३
तत्र जीवो महेशानि	२२७	तदनु परमेशानि	२५७
तत्र देवि महेशानि	२२८	तदनु परमेशानि	२६०
तत्र देवं शिवं शान्तं	२५७	तदनु परमेशानि	२६०
तत्र नद्यां महेशानि	२४७	तदाहं सहसा देवि	२५५
तत्र युग्मकलां ध्यात्वा	२३१	तदूर्ध्वे परमेशानि	२५१

तदेव परमेशानि २६२
तदेव परमेशानि २६९
तदेव पूजते तस्य २७८
तदैव महती सिद्धि: २३९
तदैव महती सिद्धि: २६४
तदैव महिमा देवि २४०
तद्बीजे पुटितं कृत्वा २३९
तन्त्रोक्तविधिना देवि २४७
तन्त्रोक्तविधिना देवि २४८
तन्त्रोक्तं प्रणवं देवि २६४
तन्त्रं तन्त्रस्य वक्ष्यामि २६०
तन्मध्यस्थं महादेवं २२६
तन्मध्यस्थं महादेवं २२६
तन्मध्यस्था महेशानि २४४
तन्मध्ये परमेशानि २४१
तन्मध्ये परमेशानि ५४३
तन्मध्ये भावयेद् देवं २२४
तं बिन्दुं सदा भावय २४५
तर्पयेन्मूलमन्त्रेण २३२
तर्पयेन्मूलमन्त्रेण २३२
तव भक्त्या मयाख्यातम् २८०
तव भक्त्या मयाख्यातम् २७२
तव स्नेहात् समाख्यातं २६४
तव स्नेहान्महेशानि २३८
तव स्नेहान्महेशानि २४५
तव स्नेहान्महेशानि २४६
तस्माच्छक्तिश्च मुक्तिश्च २५१
तस्मात् तत् परमेशानि २२९
तस्मात्तु परमेशानि २७९
तस्मात्तु यत्नतो देवि २७६
तस्मात्तु यत्नत: षोढां २७६
तस्मात् सर्वत्र शूद्रस्तु २७७
तस्मात् सर्वाणि तत्त्वानि २३०
तस्मात्सर्वासु पूजासु २५२
तस्मात् सर्वेषु देवेषु २७९
तस्मादादौ जपेद् विद्याम् २२४
तस्मादादौ जपेद् विद्यां २६६
तस्माद् यत्नेन देवेशि २६३
तस्मिन् क्षणे महेशानि २४९
तस्मिन् चक्रे महेशानि २३१
तस्य ध्यानसमायुक्तो २७१
तस्य पूजा महेशानि २५०
तस्य मध्ये स्थितं देवि २२७
तस्य शुद्धिं प्रवक्ष्यामि २६०
तस्य सर्वाणि मन्त्राणि २६२
तस्य सर्वार्थहानि: स्यात् २२२
तस्या: कटाक्षमात्रेण २४७
तानि सर्वाणि देवेशि २२४
तानि सर्वाणि देवेशि २३६
तानि सर्वाणि देवेशि २४६
तानि सर्वाणि देवेशि २७०
तानि सर्वाणि पत्राणि २७०
तानि सर्वाणि सूक्ष्माणि २८६
तारं व्योमाग्निगुण्डी २४०
तासु मुख्या दश प्रोक्ता २४२
तिस्र: कोट्य: सहस्रं तु २४१
तेजश्च परमेशानि २५२
तेज:पुञ्जस्तु देवेशि २७३
तेज:पुञ्जं महेशानि २५०
तेज:पुञ्जं महेशानि २७३
तेनानन्देन देवेशि २२३
तेनामृतेन देवेशि २३०

ते बिन्दुं सदा भावय २४५
त्रयोदशात्मकं (देवि) २४५
त्रिकोणं सुन्दरं शुद्धं २२४
त्रिगुणन्यासमात्रेण २७५
त्रिगुणस्य महेशानि २७५
त्रिगुणे पुटितां कृत्वा २७६
त्र्यक्षरीं शृणु देवेशि ! २३४
त्वगस्थिमेदामज्जानि २७०
त्वद्वक्त्राम्बुजपानेन २५४
त्वद्वक्त्राम्बुजपीयूष २७१
दक्षिणे परमेशानि २३८
दक्षिणे पिङ्गला नाम्नी २४१
दक्षिणे पिङ्गलाश्रिता २४४
दक्षिणे पिङ्गलां देवीं २४४
दर्शनानि तथा देवि २५५
दशधा तज्जपाद्देवि २३१
दशधा प्रजपेद् वापि २६०
दशधामृतविष्टिन्तु २३१
दशधा वायुमुत्पाद्य २३०
दशपत्रस्थितं वर्णं २२६
दशपत्रं कृष्णवर्णं २२६
दशवर्षसहस्राणि २७४
दशाक्षरजपाद् देवि २२६
दहन्तं शेषपापं च २३५
दहेत् तस्य जपाद् देवि २२७
दिवसे दिवसे देवि २६२
दृष्ट्वा तच्चरणद्वन्द्वं २५४
देवदानवगन्धर्व २७०
देवदेव महादेव २२२
देवदेव महादेव २५४
देवदेव महादेव २६८
देवेशि तव दासोऽहं २५४
देवेशि तव दासोऽहं २५४
देहस्य परमेशानि २४२
देहस्य सूक्ष्मरूपस्य २४२
द्वयोर्द्वयोर्नामयोगो २७८
द्वारकानायकः कृष्णः २७४
द्विविधं परमेशानि २७८
धन्यं यशस्यमायुष्यं २७४
धर्मार्थकाममोक्षाणां २३८
धात्री च वह्निरूपा च २३९
धीमहीति ततो देवि २६२
धूम्रवर्णं महेशानि २२७
ध्यात्वा जप्त्वा च देवेशि २५६
ध्यात्वा ब्रह्ममयीं शुद्धां २५७
ध्यानञ्च धारणञ्चैव २५३
ध्यानञ्च धारणं देवि २५३
ध्यानञ्च परमेशानि २५३
ध्यानधारणयोगेन २४२
ध्यानमस्याः प्रवक्ष्यामि २२३
ध्यानमार्गपरो भूत्वा २७२
ध्यानमार्गं परित्यज्य २७२
ध्यानेन परमेशानि २६९
ध्यानं कृत्वा महेशानि २६८
ध्यानं कृत्वा सूक्ष्मतनोः २५३
न कस्मैचित् प्रवक्तव्यं २४४
न कस्मैचित् प्रवक्तव्यं २८०
न कस्मैचित् प्रवक्तव्यं २४०
न कस्मैचित् प्रवक्तव्यं २७१
न च मारीभयं तत्र २८१
न जपेद् यदि देवेशि २६३
न जपेद् यदि देवेशि २६७

न शुद्धिः परमेशानि २५०
न स्वपेज्जीवमनसा २५७
नाडीसंयोगमात्रेण २३५
नानापक्षियुतं रम्यं २७०
नानापुष्पसमूहेन २७०
नानारत्नयुतां रम्यां २४८
नानारत्नसमाकीर्णं २६९
नानाविद्यासु देवेशि २७२
नानाशास्त्रे च विद्यासु २५५
नान्यथा वचनं मम २४५
नाभिमध्ये तु वामा च २३४
नाभिं च परमेशानि २४३
नाशयुर्व्याधयो देवि २८१
निगदामि शृणु प्राज्ञे २६२
नित्यं कर्म महेशानि २६३
निरक्षरा साक्षरा वा २७६
निरञ्जनं निराकारं २४६
निराकारं निरीहञ्च २५०
निरिन्द्रियं निश्चलं हि २७९
निरीहां निश्चलां रम्यां २५६
निश्चयं परमं ब्रह्म २५०
निष्पापं प्लावयेत् तस्मात् २३१
निःसरन्ति महेशानि २५९
नीत्वा मणिपुरं देवि २२५
नीरेण शोभितं देवि ! २२४
नोत्पानस्तत्र देवेशि २८१
न्यासञ्च त्रिगुणोपेतं २७५
न्यासञ्च विफलं तस्य २६६
न्यासञ्च विविधं देवि २७५
न्यासमात्रेण देवेशि २७६
न्यासस्य परमेशानि २७५
न्यासस्य परमेशानि २७५
न्यासाधिकारी देवेशि २७५
न्यासानां परमेशानि २७५
न्यासे च परमेशानि २७९
पक्षिणा सह देवेशि २६९
पक्षिणा सह देवेशि २६९
पञ्चप्राणसमायुक्ता २२८
पञ्चप्राणसमायुक्ता २२८
पञ्चभूतात्मकं वृक्षं २७०
पञ्चानामपि वायूनां २६०
पञ्चाशन्मातृकामन्त्रं २३१
पञ्चाशन्मातृकास्थाने २७५
पञ्चाशन्मातृकां देवीं २७४
पञ्चाशन्मातृकां देवीं २३९
पठित्वा कवचं देवि २७५
पद्ममध्येमहेशानि २२९
पद्ममध्ये स्थितं देव २२९
परयत्नेन देवेशि २७६
परं ब्रह्ममयं भूत्वा २५७
परं ब्रह्म महेशानि २४३
पादयोर्नूपुरं रम्यं २५२
पापपुण्ये महेशानि २३६
पापस्य कारणं देवि २६०
पापस्य गमनं नास्ति २४९
पापस्य परमेशानि २३७
पार्वतीत्वं गता भद्रे २७२
पीतं कृष्णं महेशानि २७०
पुनरुत्पद्यते देवि २३५
पुनस्तु पुरुषं पापं २३५
पुराणानि महेशानि २७३
पुरातनीमविज्ञाय २६१

पुरीं शक्तिमयीं देवि	२२९	प्रणवेन समाकृष्य	२३७
पुरुषात् पापमुत्पत्ति	२४३	प्रणवं त्रिविधं देवि	२६१
पुरुषात् पापरूपाच्च	२६१	प्रणवं पुनरुच्चार्य	२६६
पुरुषं कूटरूपिणम्	२७९	प्रणवं प्रथमं देवि	२६६
पुस्तकञ्च महेशानि	२८१	प्रथममनुलोमे तु	१७६
पुंरूपां प्रकृतिरूपां	२५९	प्रथमं चतुर्दशं दत्वा	१६४
पूजयेदिष्टदेवं च	२३५	प्रथमं मातृका गायत्रीं	२७४
पूजाभावे महेशानि	२४६	प्रदीपकलिकाकारं	२२६
पूजा हि परमेशानि	२५०	प्रदीपकलिकाकारं	२३३
पूरकं धारकं देवि	२७८	प्रदीपकलिकाकारं	२३३
पूरयन्तं जगद् देवि	२५३	प्रदीपकलिकाकार:	२४३
पूरयेत् षोडशैर्वायुम्	२७८	प्रपञ्चानाञ्च दले देवि	२४६
पूर्णचन्द्रनिभां रक्तां	२४८	प्रपञ्चानां परमेशानि	२७६
पूर्वादिक्रमतो देवि	२२७	प्रपञ्चानां महेशानि	२३८
पूर्वोक्ततन्त्रवद् देवि	२७४	प्रपञ्चानि ततोऽतीत्य	२६९
पूर्वोक्तध्यानमार्गेण	२२८	प्रफुल्लचञ्चलापाङ्गि	२४८
पूर्वोक्तं परमेशानि	२४२	प्रबोध्य परमेशानि	२४८
प्रकाराच्च महेशानि	२५४	प्रययौ परमं रम्यं	२६९
प्रकाशं कुरुते विश्वं	२४१	प्रशस्तं स्यात् सदा देवि	२८१
प्रकृति: परमेशानि	२४६	प्रसङ्गात् परमेशानि	२६८
प्रकृत्या सह संयोगं	२४६	प्रसन्ननेत्रकमलं	२५३
प्रजपेद् दशधा देवि	२३१	प्रसुप्तभुजगाकारं	२२४
प्रजपेत् परया भक्त्या	२४२	प्राणमन्त्रेण देवेशि !	२३०
प्रजपेत् सततं देवि !	२६४	प्राणायामत्रयं दत्वा	२६७
प्रजपेत् सहसा देवि	२६४	प्राणायामं तत: कुर्यात्	२२२
प्रजप्य दशधा देवि	२२९	प्राणायामं महेशानि	२६६
प्रणमामि सदा शुद्धां	२५९	प्राणायामं महेशानि	२७८
प्रणमामि सदा शुद्धां	२५९	प्राणायामं महेशानि	२७८
प्रणम्य परमां दिव्यां	२५९	प्राणायामं विना देवि	२६७
प्रणवेन तु मन्त्रेण	२३२	प्राणायामं विना देवि	२७८
प्रणवेन महेशानि	२२३	प्राधान्यं परमेशानि	२५२

प्रेतलोकं स गत्वा वै	२३३	ब्रह्मस्थानं च तद् देवि	२३२
फलविक्करिणीरूपा	२३९	ब्रह्मस्थानं सदा सेव्य	२४५
बन्धुभि: शोभितं देवि	२७०	ब्रह्माणी चण्डिका रौद्री	२३८
बन्धूकारुणसङ्काशां	२६८	ब्रह्माण्डभाण्डसमध्ये तु	२७१
बहुरत्नसमाकीर्णं .	२५२	ब्रह्माण्डवशरूपां च	२४०
बाह्यज्ञानं मया देवि	२५४	ब्रह्माण्डव्यापकं रूपम्	२४०
बिन्दुना जायते सृष्टि:	२३४	ब्रह्माण्डं कोटिनिर्माणं	२७९
बिन्दुना परमेशानि	२३४	ब्रह्माण्डं कोटिशो देवि	२७३
बिन्दुना हरते सृष्टिं	२३४	ब्रह्माण्डं सकलं देवि	२७२
बिन्दुं भावय देवेशि	२४५	ब्रह्मादयोऽपि यां कृत्वा	२७४
बिन्दुं विना महेशानि	२३४	ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च	२३४
बिन्द्वर्द्धचन्द्रसंयुक्तं	२२३	ब्रह्माविष्णुश्च रुद्रश्च	२७३
बिन्द्वर्धसंयुतं कृत्वा	२२४	ब्रह्मा विष्णुशिवोपरि	२४५
बिन्द्वर्धसंयुतं कृत्वा	२२५	ब्राह्मणत्वं ततो याति	२६३
बिन्द्वर्धसंयुतं कृत्वा	२२८	ब्राह्मणोऽपि नरश्रेष्ठ:	२६३
बिन्द्वर्धसंयुतं कृत्वा	२३४	भक्ताय शान्तचित्ताय	२६५
बिन्द्वर्धसंयुतं कृत्वा	२४७	भक्त्या विना महेशानि	२५१
बिन्द्वर्धसंयुतं कृत्वा	२६०	भगवत्या इदं देवि	२६२
बिन्द्वर्धसंयुतं कृत्वा	२६१	भागवताख्यां महाविद्यां	२६२
बीजं कुण्डलिनीं देवि	२३१	भावनात् परमेशानि	२५४
बुद्ध्यहङ्कारचित्तानि	२२८	भावयेत् तत्र देवेशं	२५७
बुद्ध्यहङ्कारचित्तानि	२३०	भावयेत् परमेशानं	२५७
बृहच्छुद्धिं महेशानि	२४२	भावयेदक्षरश्रेणीम्	२६८
ब्रह्मण: कारणं देवि	२४६	भित्त्वा पुरीं याति पुन:	२३८
ब्रह्मरन्ध्रे सहस्रारे	२२९	भुजङ्गभृङ्गसंकाशं	२५७
ब्रह्मरूपं महेशानि	२५०	भुजङ्गरूपिणीं देवीं	२५७
ब्रह्मविष्णुनुतां रम्यां	२७६	भूतशुद्धिर्महेशानि	२४७
ब्रह्मविष्णुमहेशानि	२३४	भूतशुद्धिस्तदा देवि	२३९
ब्रह्मविष्णुशिवयुता	२३२	भूतशुद्धिं देहशुद्धिं	२२२
ब्रह्मविष्णुशिवादीनां	२५०	भूतशुद्धिं महेशानि !	२२२
ब्रह्मविष्णुस्तुतां देवीं	२२४	भूतशुद्धिं महेशानि	२२४

भूतशुद्धिं महेशानि	२६०	मनः प्रविभवे देवि	२३७
भूतशुद्धिं महेशानि	२६१	मनःसारथिना जीवः	२४९
भूतशुद्धिं विधायेत्थं	२६७	मनःसारथिना देवि	२३२
भूतशुद्धेर्महेशान	२४५	मनःसारथिना देवि	२२८
भूतशुद्धेर्महेशानि	२६२	मनःसारथिना देवि	२३२
भूतशुद्धेस्तु मन्त्राणि	२६१	मनःसारथिना देवि	२३७
भूतशुद्ध्यादिकं सर्वं	२६७	मन्त्राक्षराणि देवेशि	२७१
मङ्गला कपालिका चैव	२३८	मन्त्रार्थं परमेशानि	२६८
मणिपुरम् अग्नितत्त्वं	२३६	मन्त्रार्थं मन्त्रचैतन्यं	२६८
मणिपुरे जलं देवि	२५१	मन्त्रार्थं मन्त्रचैतन्यं	२७१
मणिपुरे महेशानि	२४२	मन्त्रार्थं मन्त्रचैतन्यं	२७२
मणिपुरं ततो गत्वा	२३७	मन्त्रौङ्कारक्रमेणैव	२७६
मणिपुरं ततो गत्वा	२६८	मन्त्रं यन्त्रं महादेव	२२२
मणिपुरं महेशानि	२२६	मन्त्रं विद्या महेशानि	२३६
मनश्च परमेशानि	२३८	मन्मथत्रयमुद्धृत्य	२६४
मनश्च परमेशानि	२४३	मन्मथं त्रिगुणं देवि	२६४
मनसा जीवसंयुक्तः	२३७	मम प्राणसमं देवि	२५५
मनसा जीवसंयोगात्	२३७	मम प्राणसमां विद्यां	२७६
मनसा ध्यानमात्रेण	२४९	ममापि परमेशानि	२५४
मनसा परमेशानि	२५६	मयि च परमेशानि	२५४
मनसा परमेशानि	२४३	मयोक्तं यत् तद् देवेशि	२५३
मनसा वाक्यमुत्पन्नं	२३६	महादेवी महेशानि	२३९
मनसा संयुता भूत्वा	२५८	महानन्दि गणाकीर्णं	२५१
मनसा संयुतं कृत्वा	२३१	महायोगेश्वरः सोऽपि	२६२
मनसः परमेशानि	२२८	महिमा सर्वलोकेषु	२४०
मनसः परमेशानि	२४२	महेषु परमेशानि	२५५
मनस्तत्त्वं तदूर्ध्वं च	२३६	माता पिता च सन्तुष्टय	२६१
मनस्तत्र महेशानि	२२७	माता हि मन्त्रविद्यानां	२६१
मनोजीवात्मनोः शुद्धिः	२३५	मातृकापरमाध्यानं	२७५
मनोन्मनीयुते जीवः	२४२	मातृकावर्णमाश्रित्य	२७४
मनः क्लेशकरं चैव	२४०	मातृकावर्णमाश्रित्य	२७४

मातृकां दशधा जप्त्वा २३२
मातृकां प्रथमे जप्त्वा २३२
मातृषोढां वरारोहे २७६
मानसोच्चारणाद् देवि २४९
मांसास्थिलोमरक्तानि २४१
मीमांसया तथा देवि २७९
मुक्तेस्तु कारणं देवि २५१
मुखारविन्दगन्धेन २४८
मुहूर्त्तं भावयेद् विद्यां २४२
मुहूर्ताभ्यन्तरे देवि २४९
मुहूतार्धं विभाव्यैतां २६८
मूकत्वं कवितां देवि २७९
मूलमन्त्रं महेशानि २३२
मूलादिब्रह्मरन्ध्रान्तं २४१
मूलादिब्रह्मरन्ध्रान्तं २४७
मूलाधारस्थितं भूमिं २५१
मूलाधारात् समाकृष्य २२३
मूलाधारात् समुत्थाप्य २२५
मूलाधारान्महेशानि २२३
मूलाधारान्महेशानि २२४
मूलाधारे मनो देवि २२४
मूलाधारे महेशानि २३४
मूलाधारे मूलविद्यां २६८
मूलाधारे स्थितं जीवं २३७
मूलाधारं ततो नीत्वा २३२
मूलाधारं यथा पृथ्व्या २२४
मोहिनीं सर्वदेवानाम् २५६
यकारस्याष्टसंबीजं २२७
यज्ज्ञात्वा तु महेशानि २४१
यज्ज्ञात्वा परमेशानि २४१
यज्ज्ञात्वा परमेशानि २४१
यज्ज्ञात्वा विष्णुदेवश्च २४१
यज्ज्ञात्वा साधको देवि २३८
यत्किञ्चित्क्रियते कार्यं २४६
यत्किञ्चिद् दृश्यते देवि २६५
यत् किञ्चिद् दृश्यते देवि २७३
यत्तु ध्यानं धारणञ्च २५३
यथा पूजां यथा ध्यानं २५४
यथा ब्रह्म तथा जीवः २४३
यथास्थाने न्यसेद् बीजं २३१
यदा तु परमेशानि २५३
यदि न कथ्यते देव २४५
यदिष्टं ध्यानमार्गेण २७२
यदुक्तं भूतशुद्ध्यादि २५४
यद्गृहे पुस्तकं देवि २४१
यद्गृहे विद्यते देवि २८१
यद् यत् कर्मकृतं पुण्यं २५०
यन्नोक्तं सर्वतन्त्रेषु २७५
यन्मन्त्रसहितं देवि २३१
यस्तु सततं देवि २५१
यस्मिन् क्षणे महेशानि २५५
यस्मिन् राज्ये महेशानि २८१
यस्य यस्य च देवस्य २७८
यस्य यस्य च देवेशि २३९
यस्य यस्य महेशानि २७१
यानि यानि महेशांनि २५०
यानि यानीह तिष्ठन्ति २४५
यानि यानीह देवेशि २४६
यान्ती स्वाश्रयमर्ककोटिरुचिरा २२३
या पूजा परमेशानि २५०
यावदस्ति परमेशानि २३६
या शक्तिः परमेशानि २४६

या शक्तिः परमेशानि २७२
युगाक्षरं जपेद् देवि २६०
योगज्ञानं तपः शास्त्रं २६२
योगपथे महेशानि २५७
योगपद्मे महेशानि २५७
योगिनीकोटिभिर्युतां २४८
योगं विना महेशानि २७८
यो जपेत् परया भक्त्या २४९
यां कृत्वा महेशानि २७४
यं विना परमेशानि २७५
यः करोति प्रसन्नात्मा २४९
यः कुर्यान्मातृकान्यासं २७४
रक्तं वर्णं सदा सेव्यं २२४
रक्तं विभाव्य दशधा २३०
रजः स्रावं तमो देवि २७५
रसस्तु द्विविधो देवि २६५
रसस्तु षड्विधः स्वाहा २६५
रहस्यं नहि देवेशि २४५
रहस्यं परमं गुह्यं २५४
रहस्यं परमं दिव्यं २७६
रहस्यं स्वागमोपेतं २७३
रुद्ररूपिण्याम्बिका च २३८
रूपादि यानि तत्त्वानि २६५
रूपं हि षड्विधं देवि २६५
रेचयेत् कुम्भकार्धेन २७८
रेचयेत् कुम्भकार्धेन २४२
रोदनञ्च तथा मूर्च्छा २६१
रोदनं मोहमूर्च्छे च २४३
रौद्रीं च परमेशानि २३४
रौद्रीं रुद्रं तु विज्ञेया २३४
लक्षवर्षं महेशानि २५९
लम्बयेत् परमेशानि २३१
लम्बयेत् प्रणवैर्देवि २३१
लम्बयेन्मणिपूरे च २३२
ललाटे परमेशानि २३४
ललाटे वारुणं बीजं २३१
ललाटे वारुणं बीजं २४२
वचोमात्रेण देवेशि २५९
वज्रतुल्यं मम वपुः २७२
वनमालादिकं देवि २५६
व-भ-म-य-र-लैर्युक्तं २२५
वर्णं हेमप्रभं देवि ! २२८
वह्निजायान्वितां विद्या २६३
वह्निजायां परे दत्त्वा २६४
वह्निजायां परे दत्त्वा २६४
वह्निबीजं महेशानि २४२
वामनाडी महेशानि २४४
वामनाड्या कृतं पापं २३५
वामनाड्यां महेशानि २४२
वामपार्श्वे स्थितं देवं २३५
वामपार्श्वे स्थितं पापं २३७
वामपार्श्वे स्थितां नित्यां २४३
वामा ब्रह्मा महेशानि २३४
वामावर्तक्रमेणैव २४१
वायुं च तत्र वै नीत्वा २२६
वायुं तेजोयुतं जीवं २२७
वायुं वह्निस्तदा देवि २४७
वायुं षोडशधा जप्त्वा २४२
वारत्रयं महेशानि २४४
विगर्भञ्च तथा देवि २७८
विचित्राणि क्रमतो वर्णं २६५
विचित्रा परमेशानि २४४

विचित्रां परमां सूक्ष्मां २४४
विज्ञानेन युतं देवि २५४
विण्मूत्रस्थे हरे चैव २४१
विद्याकल्पद्रुमाकारां २६३
विना न्यासं महेशानि २७४
विफलं तस्य देवेशि २६१
विभाव्य अक्षरश्रेणीं २६८
विभाव्य अक्षरश्रेणीं २६९
विभाव्य अक्षरश्रेणीं २६९
विभाव्य अक्षरश्रेणीं २६९
विभाव्य अक्षरश्रेणीं २६९
विभाव्य परमेशानि २५५
विभाव्य सततं देवि २६०
विभुत्वाद् व्यापकत्वाच्च २३६
विभ्राम अक्षरश्रेणीं २६८
विशुद्धं निर्मलं शुद्धं २२७
विशुद्धं परमं पद्म २५६
विशुद्धं प्रति देवेशि २५६
विशुद्धां परमां सूक्ष्मां २४७
विशुद्धौ च महेशानि २५१
विषतन्तुमयीं देवि २५६
विष्णुमन्त्रे महेशानि २७१
विष्णुं वा पूजयेद् यस्तु २५०
वीर्याधिकारी देवेशि २७४
वृक्षं च परमेशानि २७०
पृथा पूजा महेशानि २६६
वेणुवीणानिनादेन २५३
वेदमातां सदा वन्द्यां २५९
वेदादौ तुर्यचैतन्यं २७९
वेदान्ते ब्रह्म निर्णितम २७८
वेदाश्च परमेशानि २५५
वेष्टितं द्वादशवर्णैः २२७
वैदिकं तान्त्रिकं स्नानं २२२
वैशेषिके तु देवेशि २७९
वैश्यत्वं सहसा याति २६३
वैश्यस्तु परमेशानि २६३
वैष्णवे गाणपत्ये च २६६
वैष्णवेऽपि महेशानि २७१
शक्तिपुरं महेशानि २५१
शक्तिप्रसादाद् देवेशि २५९
शक्तियुक्तं जपेद् देवं २५१
शक्तियुक्तं जायते सर्वं २३३
शक्तियुक्तं यदा ब्रह्म २७९
शक्तिर्हि परमेशानि २८०
शक्तिविद्यान्विता देवि २६४
शक्तिसंयोगमात्रेण २२९
शक्तिसंयोगमात्रेण २४८
शक्तिं विना महेशानि २३०
शक्तिं विना महेशानि २४६
शक्तिं विना महेशानि २४६
शक्तिः कुण्डलिनी समस्त २७९
शक्तिः सर्वेषु देवेषु २३३
शक्तौ सूर्ये महेशानि २३६
शक्त्या विना महेशानि २५१
शङ्खावक्रमाद्देवि २५५
शतकोटिज़पेनापि २६८
शतकोटि महेशानि २७१
शब्दब्रह्म परंब्रह्म २३३
शब्दब्रह्म परंब्रह्म २३३
शब्दब्रह्म परंब्रह्म २८०
शब्दस्य कारणं देवि २८०
शरीरं द्विविधं देवि २४१

शरीरं द्विविधं देवि २४७
शवत्वं सर्वदेवेषु २७९
शवरूप इवाभाति २७९
शवरूपो महादेवो २२९
शाकम्भरी च भीमा च २३८
शाक्तेषु परमेशानि २६६
शाङ्करी च जयन्ती च २३८
शान्ताय ऋजवे देवि २६४
शिरसोपरि देवेशि २५२
शिवदूती च वाराही २३८
शिववीजे पुटीकृत्य २३४
शिववीजं समुद्धृत्य २२३
शिववीजं समुद्धृत्य २३४
शिवविष्णुब्रह्मयुतं २७५
शिवशक्तिसमायोगाद् २४८
शिवशक्तिसमायोगो २२३
शिवसंयोगमात्रेण २५८
शिवस्य मुखपद्मं हि २२९
शिवस्य युवतीं भद्रां २४७
शिवस्य युवतीं योग्यां २३२
शिवस्य युवतीं योग्यां २५६
शिवे विष्णौ महेशानि २५५
शिवोऽहं परमेशानि २५४
शिवं प्राप्य महेशानि ! २२९
शिवं वेष्ट्य महेशानि ! २२४
शिवं सम्भाव्य देवेशि ! २२६
शिष्याय भक्तियुक्ताय २७१
शीघ्रं सिद्ध्यति देवेशि २६२
शीतांशुरश्मिसंयुक्तं २७०
शुक्लकृष्णारुणयुतां २४८
शुक्लं रक्तं तथा पीतं २६५
शुद्धतत्त्वादिकं देवं २२९
शुद्धध्यानञ्च वर्णानां २५६
शुद्धसत्त्वात्मको जीव: २३७
शुद्धसत्त्वात्मको जीव: २३७
शुद्धस्फटिकसंकाशां २६८
शुद्धस्फटिकसंकाशां २६८
शुद्धः सत्त्वात्मको जीव २४४
शूद्रस्तु परमेशानि २६३
शूद्रस्तु परमेशानि २७६
शूद्रस्य परमेशानि २६३
शूद्रस्य परमेशानि २६४
शूद्रस्य सकलं देवि २६४
शूद्रोऽपि परमेशानि २६४
शूलपाणे महादेव २४५
शृङ्गाररससंयोगात् २५४
शृणु कमलपत्राक्षि २३५
शृणु कमलपत्राक्षि २३५
शृणु कमलपत्राक्षि २४७
शृणु ज्ञानं महेशानि २४१
शृणु देवि प्रवक्ष्यामि २४०
शृणु पार्वति! वक्ष्यामि २२९
शृणु पार्वति वक्ष्यामि २३०
शृणु पार्वति वक्ष्यामि २६२
शृणु वक्ष्यामि देवेशि २२३
शृणु वक्ष्यामि देवेशि २४६
शैवे च गाणपत्ये च २६७
शोषणैर्दहनैर्देवि २३५
श्यामलं पीतवासञ्च २५३
श्रवणे कुण्डलोपेते २५२
श्रीरामश्च महेशानि २७४
श्रीवत्सशोभितं वक्षो २५३

षट्चक्रदलसंस्थाने २२४
षट्चक्राणां महेशानि २५१
षट्चक्रे परमेशानि २३९
षट्चक्रे परमेशानि २४९
षट्चक्रे परमेशानि २४९
षट्चक्रे परमेशानि २५६
षट्चक्रे परमेशानि २६९
षट्चक्रं परमं दिव्यं २४९
षट्चक्रं मध्यगं कृत्वा २२३
षट्पापं नाशयेद् देवि २२५
षट्पुण्यं च महेशानि २७०
षडङ्गयुगलं देवि २७४
षडङ्गविद्युदाधारं २२५
षड्दलं षड्गुणं देवि २२५
षोडशस्त्रीसहस्राणि २७४
षोढा च विफलं तस्य २७६
षोढा तु परमेशानि २७६
सखावद् मनसा देवि २४९
सगर्भञ्च विगर्भञ्च २७८
सङ्गं परशिवे कृत्वा २२३
सततं मन्दिरे यस्य २८१
सतीत्वं परमेशानि २७२
सतीत्वं परमं प्राप्ता २७२
सती स्नेहं महेशानि २७२
सदसत्कर्मकर्तृत्वात् २४३
सदा तां च नमाम्यात्म २७९
सदा मयि महेशानि २४५
सदा शरीरमाश्रित्य २४१
सदा शिवपुरद्वारं २२८
सदाशिवपुरे भद्रे २४७
सदाशिवपुरं गत्वा २३०
सदाशिवपुरं देवि २३०
सदाशिवपुरं देवि २४९
सदाशिवपुरं प्राप्य २५१
सदाशिवेन च समं २३०
सदाशिवेन देवेशि २३०
सदाशिवो महाप्रेत: २३०
सदाशिवो महेशानि २२९
सदाशिवो महेशानि २७१
सदाशिवं महेशानि २५२
सदाशिव: शिवस्तत्र २२९
सदा षोडशवर्षीयां २४८
सद्योगत्वं महेशानि २५४
स पापं तु ततो मन्त्री २३०
सप्तानां कोटिविद्यानां २५९
सफलानि सदा तस्य २७६
समानीय वह्निरूपं २४७
समानं संयुतं कुर्याद् २२६
समुत्पाद्य दहत्येनं २३१
सम्पुटे परमां विद्यां २५९
सम्पुटं परमेशानि २६०
सम्मुखे तस्य देवेशि २२७
स याति नरकं घोरं २६३
स याति नरकं घोरं २७४
सरिहरिं समुद्धृत्य २५९
सर्वगामी सर्ववेत्ता २३६
सर्वतत्त्वं महेशानि २६५
सर्वत्र सम्पुटं दत्त्वा २२९
सर्वदेवमय: सर्व २८१
सर्वधर्मेषु यद्धर्म: २८१
सर्वपापात्मकं क्रूरं २३०
सर्वपूजाफलं देवि २४६

सर्ववेदेषु मन्त्रेषु	२६३	सर्वं हि प्रकृते रूपं	२५३
सर्वव्यथाविनिर्मुक्तं	२३१	सर्वं हि प्रकृते रूपं	२६२
सर्वशक्तिमयीं देवि	२७०	सर्वं हि मनसा कार्यं	२३१
सर्वशक्तिमयीं विद्यां	२६६	स शिवः स च विष्णुश्च	२४९
सर्वशक्तिमयं देवि	२७८	स सिद्धः स गणः सोऽपि	२५९
सर्वशास्त्रमयः सोऽपि	२८१	सहस्रदलसंयुक्तं	२२९
सर्वशास्त्रेषु देवेशि	२६७	सहस्रादित्यसङ्काशं	२५१
सर्वागममयं सोऽपि	२८१	सहस्रारे ततो नीत्वा	२२८
सर्वाणि तस्य विफलं	२६६	सहस्रारे शक्तिपुरे	२५६
सर्वात्मसम्पुटं देवि	२२८	सहस्रारे शिरः पद्मे	२३०
सर्वान्ते वह्निललनां	२६६	सहस्रारं शिवपुरं	२६९
सर्वासां नरनारीणां	२५९	साक्षाद् ब्रह्मरुद्राकारं	२४३
सर्वासां मन्त्रविद्यानां	२६१	सारात्सारतरं रम्यं	२४६
सर्वासां मन्त्रविद्यानां	२६१	सारात्सारं महेशानि	२६४
सर्वासु बाह्यपूजासु	२५०	सा सन्ध्या कुलसाधूनां	२२३
सर्वेषामिन्द्रियाणाञ्च	२४६	सा स्त्रीरूपा महादेवि	२४६
सर्वेषामिन्द्रियाणां च	२४३	सिद्धमन्त्रांस्तु यः कुर्यात्	२७१
सर्वेषां परमेशानि	२७९	सिद्धसाध्यादिकं देवि	२५९
सर्वेषु विष्णुमन्त्रेषु	२३६	सिद्धिं गता महेशानि	२७२
सर्वैश्वर्यपदप्राप्तिं	२४०	सुखप्रसन्नवदनं	२५२
सर्वोपरि महेशानि	२७५	सुखसेव्यां सदाराध्यां	२४३
सर्वं कुर्यान्महेशानि	२२२	सुषुम्नान्तर्गता चित्रा	२३८
सर्वं तदक्षयं याति	२५०	सुषुम्ना परमेशानि	२४४
सर्वं तस्य वृथा देवि	२६३	सूक्ष्मदेहे महेशानि	२५०
सर्वं तस्य वृथा देवि	२६६	सूक्ष्मा तु परमा पूजा	२५०
सर्वं मनसि कर्तव्यम्	२२७	सूक्ष्मे ध्यानं महेशानि	२५२
सर्वं शक्तिमयं विज्ञे	२६५	सूक्ष्मं च प्रकृते रूपं	२४७
सर्वं हि परमेशानि	२५०	सूक्ष्मं तु परमं दिव्यम्	२५२
सर्वं हि परमेशानि	२५०	सूक्ष्मं संशोध्य विधिवत्	२४७
सर्वं हि परमेशानि	२५७	सूक्ष्मं स्थूलं महेशानि	२५३
सर्वं हि परमेशानि	२७३	सूक्ष्मं हि निश्चलं देहं	२५३

सूक्ष्मं हि परमं दिव्यं	२७०	स्वागमो ब्रह्मणो रूपं	२७३
सृष्टिकर्ता सदा नित्यं	२४६	स्वागमं तु विना देवि	२७३
सृष्टिं च कुरुते देवि	२७३	स्वागमं परमेशानि	२७३
संदह्य परमेशानि	२३५	स्वागमं परमं ज्ञानं	२५४
संयोगो जायते तत्र	२३७	स्वागमं परमं पुण्यं	२५५
संयोज्य परमां दिव्यां	२५७	स्वागमं परमं ब्रह्म	२६४
संयोज्य परमां नित्यां	२५८	स्वागमं परमां विद्यां	२५५
संवेष्ट्य परमा देवी	२२८	स्वागमं भावितं देवि	२५५
संशयं मे महादेव	२३५	स्वागमं मुक्तिकैवल्यं	२७३
संशोध्य वायुबीजेन	२४२	स्वागमं लक्ष्यग्रन्थं हि	२५५
संसारतारिणीं देवीं	२५९	स्वागमं शृणु वक्ष्यामि	२५५
संहत्य तदसत्कर्म	२३७	स्वागमं हि महेशानि	२७९
संहरामि जगत् सर्वं	२७३	स्वागमं हि महेशानि	२७९
स्थितिकर्ता भवेद् विष्णुः	२३९	स्वागमं हि विना देवि	२७२
स्थितिं च कुरुते विष्णुः	२७३	स्वागमं हि विना देवि	२७९
स्थूलध्यानं महेशानि	२५२	स्वाधिष्ठानस्थितं देवि	२२५
स्थूलपूजा स्थूलदेहे	२५०	स्वाधिष्ठानं ततो नीत्वा	२२४
स्थूलं हि प्रकृते रूपं	२५२	स्वाधिष्ठानं ततो गत्वा	२३७
स्नानं हि विधिवत् कृत्वा	२४७	स्वाधिष्ठानं ततो गत्वा	२६८
स्नायाच्च विमले तीर्थे	२२३	स्वाधिष्ठानं महेशानि	२३२
स्रष्टा च परमेशानि	२७६	स्वाधिष्ठानं महेशानि	२५७
स्वकर्म भजते देवि	२४३	स्वावासं वर्णपुञ्जानि	२७२
स्वप्नं तु परमेशानि	२४४	स्वावासं शक्तिरूपं	२७२
स्वभावतः सदा शुद्धिः	२६१	हत्वा च त्रिविधान् वीरान्	२७४
स्वरं च षोडशं देवि	२२७	हरितं च महेशानि	२७०
स्वस्त्यर्थे परमेशानि	२४६	हरे सूक्ष्मं महेशानि	२५३
स्वस्थानं प्राप्य देवेशि	२३२	हस्तपादौ महेशानि	२४३
स्वागमाच्च प्रसूयन्ते	२७२	हृत्पद्मे च महेशानि	२३७
स्वागमाच्च प्रसूयन्ते	२५५	हृत्पद्मे रञ्जिता शिवा	२३४
स्वागमे सर्ववेदानि	२७९	हृत्पद्मं परमेशानि	२२६
स्वागमे सर्ववेदानि	२७९	हृत्पद्मं प्रति देवेशि	२५६

हृत्पद्मं प्रययौ शीघ्रं २६९
हृदये मम देवेशि २५५
हृदये मम देवेशि २५९
हृदये सम्पुटे देवि २४५
हृदि ध्यात्वा महेशानि २४४
हृदिस्थं पुष्करं पद्मं २३२
हंसं नित्यमनन्तमक्षयगुणं २२३

कङ्कालमालिनीतन्त्रम्

अ आ इ ई उ ऊ	३०३	अथवान्यप्रकारेण	३२५
अकारादिक्षकारान्ता	२८४	अथवान्यप्रकारेण	३२५
अकारादिक्षकारान्तै:	२९२	अथवा बहुनोक्तेन	३००
अङ्गन्यासं करन्यासं	३१०	अथ संक्षेपतो वक्ष्ये	३०१
अज्ञात्वा यो जपेन्मन्त्रं	२८७	अथात: संप्रवक्ष्यामि	३००
अज्ञात्वा यो जपेन्मन्त्रं	२९५	अथान्यत् सम्प्रवक्ष्यामि	३०१
अज्ञानात् प्रजपेन्मन्त्रं	३३०	अधमा: सिद्धयो भद्रे	३२५
अणिमाद्यष्टसिद्धीनां	३१६	अधुना सम्प्रवक्ष्यामि	३२८
अत एव महेशानि	३२१	अधुना सम्प्रवक्ष्यामि	३२८
अतिगुह्यं महापुण्यं	२८७	अधुना सम्प्रवक्ष्यामि	३२८
अत्र नित्योदिता वृद्धि	२९३	अधुना सम्प्रवक्ष्यामि	३२८
अत्रैव कुण्डलीशक्ति	२९३	अधुना सम्प्रवक्ष्यामि	३२९
अत्रोपायान् प्रवक्ष्यामि	३२५	अधुना सम्प्रवक्ष्यामि	३३१
अथ ते कथयामीशे	२९७	अनया सदृशी विद्या	३०१
अथ ध्यानं प्रवक्ष्यामि	३०३	अनुलेपनकं गन्धं	३०५
अथवा कुम्भमध्येऽस्मिन्	३०६	अनुलोमविलोमेन	३२९
अथवा निर्जनस्थस्य	३२४	अनिर्दिष्टायुष: सर्वे	३०८
अथवान्यप्रकारेण	३२२	अन्तर्लयो बहिर्मध्ये	३०६
अथवान्यप्रकारेण	३२२	अन्धकारनिरोधित्वाद्	२८४
अथवान्यप्रकारेण	३२२	अन्नधान्यकुशादीनां	३११
अथवान्यप्रकारेण	३२३	अन्यथा विफलं सर्वं	३२१
अथवान्यप्रकारेण	३२३	अन्येषां गोकरीषेण	३१३
अथवान्यप्रकारेण	३२३	अन्योन्यचिन्तनाच्चैव	३२०
अथवान्यप्रकारेण	३२३	अपरञ्च प्रवक्ष्यामि	३०४
अथवान्यप्रकारेण	३२३	अपराह्णे प्रावृष: स्युः	३२४
अथवान्यप्रकारेण	३२४	अपरं त्र्यक्षरं प्रोक्तं	३०१
अथवान्यप्रकारेण	३२४	अभावे तु सहस्रस्य	३१४
अथवान्यप्रकारेण	३२४	अभुक्तो वापि भुक्तो वा	३१४

अमन्त्रेणापि यः कुर्याद् ३११
अम्बरं मुकुटं दद्यात् २९६
अरुणादित्यसंकाशां ३३०
अर्द्धतोलं घृतञ्चैव ३१०
अर्द्धरात्रौ तु हेमन्तः ३२४
अष्टत्रिंशत्संख्याकं ३१४
अष्टमी-नवमीरात्रौ ३२२
अष्टमी-नवमीरात्रौ ३२३
अष्टमीसन्धिवेलायां ३२२
अष्टमीसन्धिवेलायां ३२२
अष्टम्याञ्च चतुर्दश्यां ३२३
अष्टम्याञ्च चतुर्दश्यां ३२४
अष्टम्यादिनवम्यन्तं ३२२
अष्टादशं द्वादशञ्च ३१४
अष्टाधिकशतं वापि ३१३
अष्टोत्तरशतं चास्य २९५
अष्टोत्तरशतं जप्त्वा २८८
अष्टोत्तरशतं जप्त्वा २८९
अष्टोत्तरशतं वापि ३१३
अष्टौ संख्या अतिक्रम्य ३२३
असत्यवाक्यपैशुन्यं ३११
अस्तमारभ्य सूर्यस्य ३२४
अस्य ज्ञानं विना भद्रे २९३
अस्य प्रसादात् सकला २९७
अस्या जपात्तथा ध्यानात् ३०१
अस्याश्च फलमाप्नोति ३१७
अस्यां शक्तौ शिवं ज्ञेयं २९३
अहं मृत्युञ्जयो देवि २८८
अस्यैव पठनाद् देवि २९८
आकृष्य प्रणवेनैव २९१
आग्नेयमुच्यते भस्म ३१०
आज्ञया देवराजोऽसौ ३००
आत्मशुद्धिः स्थानशुद्धिः ३०२
आदावन्ते च प्रणवं ३२०
आदावसौ जायते च २८४
आदिदेव महादेव ३२७
आदिध्यानेन सुभगे ३१६
आदौ गणपतेर्बीजं ३०९
आदौ गायत्रीमुच्चार्य ३१७
आदौ शुद्धिभैरवाय ३०२
आद्यन्तगोपनं कृत्वा ३२०
आद्यन्तगोपनं सूक्ष्मं ३२७
आद्यन्तपुटितं कृत्वा ३२७
आरम्भस्तरुणः प्रौढ ३०६
आसनं कल्पयेदादौ ३०२
इत्थं जपादिकं कुर्यात् ३२२
इत्थं प्रकारं यद् भस्म ३१४
इत्युक्त्वा स परामर्शी ३०६
इदं कवचमज्ञात्वा २९८
इदं तु शाकिनीबीजं ३२८
इदं पञ्चाशदर्णं हि ३२९
इदं सप्तदशार्णं हि ३२८
इदं सप्तदशार्णं हि ३२९
इदं हि कवचं देवि २९५
इदं हि योनिकवचं २९५
इन्द्रादिभ्यो बलिं दद्यात् ३१०
इन्द्रादिलोकपालानां ३१२
इदानीं श्रोतुमिच्छामि २९४
इदानीं श्रोतुमिच्छामि २९६
इहलोके परत्र च २९५
इहस्थाने महादेवि २९२
इच्छाज्ञानक्रियारूपं २९०

इति ते कथितं दिव्यं ३३२
इति ते कथितं देवि २९३
इति ते कथितं ध्यानं ३१८
इति ते कथितं भक्त्या ३२८
इति ते कथितं भक्त्या ३२८
इति ते कथितं भक्त्या ३२९
इति ते कथितं भद्रे २९८
इति ते कथितं भद्रे ३१६
इति ते कथितं शेषम् ३०७
इति ते कथितं सम्यग् २९७
इति ते कथितं सर्वं ३३२
इति ते कथिता गीता २९९
इडा च पिङ्गला चैव २८९
उकारस्तु भवेद् विष्णु २८४
उक्तबीजेन पुटितं ३३१
उक्त्वा उक्त्वा भावयित्वा २९८
उग्रामुग्रप्रभां दीप्तां ३०४
उग्रामुग्रप्रभां दीप्तां ३०५
उत्कृत्य बहुयत्नेन २८८
उदयास्तं दिवा जप्त्वा ३२४
उन्मनीकुसुमं तत्तु ३१७
उन्मनीञ्च मनोवर्णं ३१७
उन्मनीनाम तस्य हि ३१७
उन्मन्या सहितो योगी ३१७
उपाया: सन्ति सप्तैते ३२६
उपायास्तत्र कर्तव्या: ३२५
उपायांस्तत्र वक्ष्यामि ३३३
उभयो: कर्णयोः षट् षट् ३१४
उष्णिक् छन्दसे नमसा ३०२
ऋतव: स्युर्वसन्ताद्या ३२४
ऋतौ जप्त्वा समस्ते तु ३२५
ए ऐ ओ औ अं अ: ३०३
एकवक्त्रै: पञ्चवक्त्रै: ३१५
एकवर्षान्तरे वापि ३२५
एकं शिखायां कवचयो ३१४
एकाक्षरी समा नास्ति ३०१
एकोच्चारणमात्रेण ३२८
एतत्तु त्र्यक्षरं देवि ३०१
एतद्रूपञ्च संयोज्य २९२
एतदेव महादेव २८७
एतस्य कवचस्यापि २९४
एतं रसञ्च सुभगे २९१
एतानि गन्धञ्च शिवे २९१
एतानि गिरिजे मात: २९०
एतानि स्पर्शं शब्दे च २९२
एतान्नित्यं नमस्कृत्य ३११
एतामपि सहस्रञ्च ३१७
एताश्चैव महादेवि ३२९
एतासां जपमात्रेण ३३२
एतास्तु परमेशानि ३२९
एते च व्यञ्जना ज्ञेया २८४
एते ते सिद्धिमायान्ति ३२६
एते वर्णा: स्वरा ज्ञेया: २८३
एतेषाञ्चैव मन्त्राणां ३०१
एतेषां सहयोगेन ३१०
एभिरुल्लासवान् योगी ३०६
एवमाचार्यकृत्यं वै ३२५
एवं कृत्वा त्वया सार्द्धं ३१४
एवं कृत्वा पुरश्चर्यां ३२२
एवं क्रमविधानेन ३२५
एवं क्रमेण पञ्चाशत् ३१६
एवं पुरस्क्रियां कृत्वा ३२२

एवं प्रतिज्ञामासाद्य ३२१
एवं रूपाण्यनेकानि ३१२
एवंरूपाण्यसंख्यानि ३१२
एवं विधाय सा साध्वी ३१९
एवं सर्वत्र देवेशि ३१४
एवं हि प्रत्यहं कुर्यात् ३२०
एषामन्यतमं ध्यानं ३०४
ऐं प्रलयाग्निर्महाज्वालः २८५
अँ आँ इँ ईँ उँ ऊँ ऋँ ॠँ ३२७
अँ आँ इँ ईँ उँ ऊँ ऋँ ॠँ ३२८
अँ आँ इँ ईँ उँ ऊँ ऋँ ॠँ ३२९
अं डाकिन्यै नमः स्वाहा ३३१
ॐ ॐङ्काररूपिण्यै ३१६
ॐ ॐ कँ हुँ भँ सँ देवि ३१९
ॐ कङ्काररूपिण्यै ३१६
ॐ क्रां अङ्गुष्ठयोर्न्यस्य ३०२
ॐ क्रैं मध्यमयोर्न्यस्य ३०२
ॐ क्रौं कनिष्ठायुगले ३०२
ॐ क्षं क्षेत्रपालाय स्वाहा ३०९
ॐ गं गणपतये स्वाहा ३०९
ॐ चण्डीशः क्षतजारूढो २८४
ॐ दङ्काररूपिण्यै नमः ३१६
ॐ भैरवाय ततः स्वाहा ३०९
ॐ यां योगिनीभ्यो नमः ३०९
ककारादिक्षकारान्ता ३२६
कटाक्षविशिखोद्दीप्त ३१६
कटाक्षविशिखोद्दीप्त ३१६
कटाक्षविशिखोद्दीप्त ३१६
कण्ठे वा दक्षिणे बाहौ २९८
कण्ठं मम सदा पातु २९७
कथयस्व महाभाग ३०८
कथयस्व विरूपाक्ष ३००
कथयामि महादेवि २९६
कथयामि महेशानि २८७
कथयामि वरारोहे २८३
कथं त्वं जननी भूत्वा २९८
कथितं काकिनीबीजं ३२८
कथितं वचनं बीजं २८५
कथिता योनिमुद्रेयं २९३
कथोपकथनं देवि ३१०
कथ्यतां कथ्यतां देव ३२७
कथ्यते देवदेवेशि ३२७
कन्दमध्यात् सुमधुरं २९३
कपर्दिनं समादाय २८६
कम्पिनीबीजमित्युक्तं २८६
करालास्यासनोपेतं २८५
करीषभस्मादनघे ३१३
कर्णालम्बितबाणयुग्मलसितां ३०३
कर्पूरतिलकोद्भूतं २८८
कर्पूराद् बाहुपर्यन्तं ३१०
कलिकाले दुराधर्षे ३०९
कलिकाले महामाये ३०८
कलिकाले वरारोहे ३०९
कलिकाले वरारोहे ३३२
कलौ च भारते वर्षे ३०९
कलौ भारतवर्षे च ३३२
कल्याणीत्यादिकीर्त्यन्तं ३३२
कवचस्य प्रसादेन २९५
कवचस्य प्रसादेन २९५
कवचस्यास्य देवेशि २९७
कवित्वार्थे विनियोग ३०२
कस्मिन् काले च कर्तव्यं ३०८

कँ खँ गँ घँ ङँ चँ छँ जँ	३२८	कुमारी भोजिता येन	३१२
कँ खँ गँ घँ ङँ चँ छँ जँ	३२८	कुलरक्षा भवत्यस्मात्	३१२
कँ खँ गँ घँ ङँ चँ छँ जँ	३२९	कुलान्यग्नय एवात्र	३१२
क्रमात् सप्तदशार्णं हि	३१६	कुङ्कुमागुरुपङ्केन	३१९
क्रमात् सप्तदशार्णं हि	३१६	कूटसाक्ष्यं व्रतत्यागं	३११
काकिनीपुटितं कृत्वा	३२६	कूर्चकालं क्रोधबीजं	२८५
काकिनीपुटितं कृत्वा	३२६	कूर्म्मबीजं लिखेद् भद्रे	३१९
काकिनीशक्तिसंयुक्तं	२९२	कृत्वा सन्ध्यां तर्पणञ्च	३०९
कादिठान्तैः स्फुरद्वर्णैः	२९१	कृष्णाम्बरपरीधानां	३१५
कान्ता स्वश्रममर्ककोटिरुचिरा	३१८	कृष्णाम्बरपरीधानां	३३०
कामराजं ततो कूर्चं	३०१	कृष्णाम्बरपरीधानां	३३१
कामावशयितासिद्धिं	३२९	कृष्णाष्टम्यां समारभ्य	३२३
कायक्लेशकरं नैव	३०१	कृष्णां चतुर्दशीं प्राप्य	३२३
कालरात्रिर्विदारी च	२८३	केवलं कामदेवोऽसौ	३२३
कालाकालं महेशानि	३०८	केवलानामपि रुद्राक्षान्	३१५
कालिका भैरवो देवो	३३२	केवलां मातृकां न्यस्य	३०२
कालीं कपालिनीं कुल्लां	३०४	कोटिचन्द्रप्रभाकारां	२९०
कालीं कपालिनीं कुल्लां	३०५	क्रोधानन्दः कटिं पातु	२९७
कालीं करालवदनां	३०४	क्रोधीशं क्षतजारूढं	३००
कावेरी यमुना रेवा	२९८	क्रोधीशाद् दण्डिपर्यन्ता	२८४
किमत्र बहुनोक्तेन	२९५	क्रोधीशो वामनश्चण्डो	२८३
किं तासां जपपूजायां	३३२	क्रौं ! द्विठः शिवो वह्नि	२८५
किं बहूक्त्या वरारोहे	३१४	खद्योतमिति विख्यातं	२८६
क्रीं क्षतजस्थो व्योमवक्त्रो	२८५	ख्यातिर्वाहनभूषादि	३२५
क्रीं व्योमास्यञ्च विदारीस्थं	२८५	गकारः सिद्धिदः प्रोक्तो	२८४
कुण्डकुम्भकपालादि	३०६	गङ्गास्नानफलं तस्य	३१५
कुण्डलिन्या सह प्रेमे	२९१	गच्छन्ति स्वासनं भीमां	२९१
कुण्डलीशक्तिसिद्धिः स्याद्	२९३	गच्छन्तीं ब्रह्मरन्ध्रेण	२९३
कुत्सितां वा महादुष्टां	३०६	गणपत्यादौ यद् दत्तं	३१८
कुमारीपूजनादेव	३२५	गदादिदशभण्डारं	३३२
कुमारीभोजनं सान्तं	३२१	गन्धं भूम्यात्मकं दद्याद्	२९६

गया गङ्गा काशिका च	२९८
गले दद्याद् वरारोहे	३१४
गायत्रीजपकाले तु	३१९
गायत्रीमजपाविद्यां	३१९
गायत्रीमयुतं जप्त्वा	३१८
गायत्रीं शृणु वक्ष्यामि	३१७
गुणानां सिद्धिवर्णानां	३३०
गुरवे दक्षिणां दत्वा	३२४
गुरवे दक्षिणां दद्यात्	३२२
गुरुदेवप्रसादेन	३२७
गुरुदेवं विना भद्रे	३३२
गुरुबीजं समुद्दिष्टं	३२९
गुरुभक्तिविहीनाश्च	३२७
गुरुमानीय संस्थाप्य	३२५
गुशब्दश्चान्धकार:	२८४
गुरुसन्तोषमात्रेण	३२५
गुरोरपि महेशानि	३३१
गुरुं सम्पूज्य विधिवद्	३१५
गुरु: स्वयं सर्वशास्त्राणां	२९८
गृहीत्वा नरकङ्कालं	३०४
गोपनीयं रहस्यं हि	२८९
गोमृगाणां हिरण्यस्य	३११
ग्रीष्मादिषु महेशानि	३२४
घ्राणं संचिन्त्य देवेशि	२९०
ङ च छ ज झ ञ ट ठ	३०३
चण्डहासचण्डनाद	३०४
चण्डिकादिदशभाण्डारं	३३२
चतुर्दशमुखैर्जप्त्वा	३१५
चतुर्दशीं समारभ्य	३२३
चतुर्भुजां त्रिनेत्रां च	२९०
चतुर्वर्गे ज्ञानमार्गे	२९७
चतुर्वर्गेषु देवेशि	२९४
चन्द्रबिन्दुमयं बीजं	३१०
चन्द्रभागा गौतमी च	२९८
चन्द्रसूर्योपरागे च	२९५
चन्द्रसूर्योपरागे च	३३३
चामरं पादुकाच्छत्रं	२९७
चामुण्डापि च कौमारी	३०५
चित्रिणी ग्रथिता माला	२९३
चिन्तयेन्निजगुरुं नित्यं	२९६
छन्दो गायत्री देवता	२९४
छन्दो विराड् देवता च	२९७
छित्वा तस्योपरि स्थित्वा	३२२
छिन्नविद्यादयो मन्त्रा	३२६
जगत् समस्तमस्थेयं	२९९
जगद्वन्द्य शूलपाणे	२८३
जन्मान्तरसहस्रस्य	३०५
जपपूजा सदैवासां	३३३
जपादौ सुभगे प्रौढे	३२०
जपित्वा चास्तपर्यन्तं	३२४
जपित्वा प्रत्यहं भद्रे	३२२
जपेद् बीजं वरारोहे	२८९
जम्बूद्वीपस्य वर्षे च	३२०
जम्बूद्वीपस्य वर्षेषु	३२७
जम्बूद्वीपे वर्षे च	३०८
जापकस्य च यन्मन्त्रं	३१८
जायते तेन मे शङ्का	३२७
जायते सुभगे मात	३३३
जायन्ते पूजयित्वा च	३२४
जीवकुण्डलिनीं स्पर्शी	२९२
जीवजीवी गतव्याधि	२९३
जीवात्मानं कुण्डलिनीरूप	२९१

जीवात्मानं कुण्डलिनीं	२९१	तत्पत्नीशक्तिरूपा च	३२०
जीवात्मानं कुण्डलिनीं	२९२	तत्पद्मं लिङ्गमूलस्थं	२९१
जीवं कुण्डलिनीशब्द	२९२	तत्तद्ध्यानेन इत्युक्त्वा	३३१
ज्ञात्वा प्रारभ्य कुर्वीत	२८७	तत्तन्मुद्राविधानेन	२९७
ज्ञानानन्दसमायुक्तं	२९६	ततश्च प्रजपेन्मन्त्रं	३१९
ज्ञेयास्तमःस्वरूपास्ते	२८४	तत्सर्वं निष्फलं कृत्वा	२९८
ज्वालामुखो रक्तदंष्ट्रो	२८३	तत्सर्वं कथयाम्यद्य	३०९
ज्योतिर्मन्त्रं समाख्यातं	२८५	तत्सुतं तत्सुतं वापि	३२५
टँ ठँ डँ ढँ णँ तँ थँ	३२८	ततस्तु भस्मतिलकं	३१०
टं लाकिन्यै नमः स्वाहा	३३१	ततस्तु सुभगे मात	३१७
ठँ ठँ ! प्रलयाग्निस्थितो धूम	२८६	ततो गुरुपुटीकृत्य	३२७
डाकिनी च महादेवि	३२९	ततो देवीं समभ्यर्च्य	३०४
डाकिनी देवदेवस्य	३२७	ततो ध्यायेन्महादेवीं	३०४
डाकिनी राकिणी चैव	३३०	ततो योनिर्महेशानि	२८७
डाकिनी राकिणी देवि	३२९	ततो वायुर्महानादो	२९२
डाकिनीं परमाराध्यां	२९०	ततः पूजादिकं कृत्वा	३१४
डाकिनीं पुटितं कृत्वा	३२६	ततः षष्ठदिनं प्राप्य	३१९
डाकिन्यादियुतं कृत्वा	३२६	ततः सिद्धिमवाप्नोति	३२०
डाकिन्यादेर्विना ज्ञानं	३३०	ततः संकल्प्य ध्यात्वैव	३१८
ण त थ द ध न प फ	३०३	तत्र कुण्डलिनीं नित्यां	२९०
तच्छृणुष्व स्वरूपेण	२८३	तत्र चक्षुरिन्द्रियञ्च	२९१
तर्जनीं वामहस्तेन	३०५	तत्र ध्यानं प्रकुर्वीत	२९०
तडित्कोटिप्रभाकारं	२९०	तत्र ध्यानं प्रवक्ष्यामि	२९६
तत्कर्णिकायामाकाशं	२९२	तत्र ध्यायेन्महाकाली	३०३
तत्कर्णिकायां त्रिकोणं यद्	२९२	तत्र पीठे महादेवीं	३०३
तत्कर्णिकायां देवेशि	२९०	तत्र रुद्रः स्वयं कर्ता	२९१
तत्कर्णिकायां देवेशि	२९२	तत्र योनेर्मण्डलञ्च	२९१
तत्कर्णिकायां वरुणं	२९१	तत्रावाह्य महादेवीं	३०४
तत्कर्णिकायां वायुञ्च	२९१	तत्रासनं समास्थाय	३१९
तत्कर्णिकायां सुश्रोणि	२९१	तत्रैव दृष्ट्वा ब्रह्माण्डं	२८८
तत्काले च महाभीमे	३०८	तत्रैव नित्यपूजाञ्च	३०२

तथा च पुस्तकं वीणां २९०
तथान्यक्षत्रविट्शूद्र ३११
तथापि परमेशानि २८९
तथा सर्वोपचारैस्तु ३२२
तदनुज्ञां मूर्ध्नि कृत्वा ३०५
तद्बाह्यं स्फटिकोदार ३०६
तद्विद्यामृतधाराभि २९३
तद् विधानं वदामीशे ३१९
तदा फलमवाप्नोति ३१८
तदा सिद्धिमवाप्नोति ३१०
तदा सिद्धिमवाप्नोति ३३३
तदा सिद्धो भवेन्मन्त्रो ३२०
तदा सिद्धो भवेन्मन्त्रो ३२६
तदा सिद्धो भवेन्मन्त्रो ३३१
तदा सिद्धो वरारोहे ३२८
तदूर्ध्वे शङ्खिनी देवी २९२
तन्मध्ये कुटिला २९३
तन्मध्ये लिङ्गरूपं हि २९०
तन्माहात्म्यमहं वक्तुं ३१३
तया संपुटितं कृत्वा ३२६
तर्पयेद् देवतां योगी २९३
तव चक्रं महेशानि २९९
तव योनिप्रसादेन २८७
तव योनिर्महेशानि २८८
तव योनिर्महेशानि २८९
तव योनिर्महेशानि २८९
तव योनिर्महेशानि २८३
तव योनिर्महेशानि २८९
तव योनिं महेशानि २८८
तव योनौ महेशानि २८८
तव योनौ महेशानि २८९
तव योनौ महादेवि २८८
तस्मात् त्वयापि गिरिजे २९३
तस्मात् सर्वप्रयत्नेन ३०५
तस्मिन् पक्षे विशेषेण ३२१
तस्मिन् रन्ध्रे विसर्गञ्च २९२
तस्य जन्म निरर्थं स्यात् ३१५
तस्य वामे तस्य पत्नी ३१९
तस्य पत्नी साभिरूपा ३१८
तस्य सर्वं भवेद् दुःखं ३३०
तस्याश्चेच्छा भवेद् येषु ३२०
तस्याधःस्था च देवेशि २९२
तस्या रमणमात्रेण २८९
तस्योपरि नादबिन्दो २९६
तं तोषयित्वा देवेशि २९९
तं नमन्ति सुराः सर्वे ३१४
तं न स्पृशन्ति पापानि ३१५
त्वया क्रोधे कृते देवि २८७
त्वरिता अन्नपूर्णा च ३३२
त्वमेव गुरुरूपेण २९८
ताम्बूलपूरितमुखो ३२०
तारा चैव महाविद्या ३३२
तावज्जप्ते निरातङ्कः ३२४
तावज्जप्ते महेशानि ३२३
तावज्जप्ते महेशानि ३२४
तावज्जप्तो निरातङ्कः ३२४
तासु मध्ये दश प्रोक्ता २९०
तासां प्रहारो निन्दाञ्च ३०६
तां विद्यां शृणु वक्ष्यामि ३००
तिलकं तिस्रो रेखा स्यात् ३११
तिष्ठन्ति सततं देवि २८८
तिस्रः कोट्यस्तदर्धेन २९०

त्रिकोणाख्यं तु देवेशि २९०
त्रिकोणं तत्र सञ्चिन्त्य २९२
त्रिगुणायाश्च देवेशि ३३१
त्रिपुण्ड्रभालतिलको ३११
त्रिपुण्ड्रं शिरसा धृत्वा ३१२
त्रिमूर्तिर्मन्मथः काम २८५
त्रिपुरेश महेशान २८३
त्रिस्त्रिः पूजा च कर्तव्या ३०५
तेजसाग्निसमो भक्त्या ३००
तेन हे सुभगे मातः ३२०
तेनामृतेन तद्बाह्ये ३०६
तेनासनेन वा देवि ३२४
तेनैव बलिना भद्रे ३१८
ते वर्णसागराः प्रोक्ता २८४
ते सर्वे तेन जप्त्वा च ३१२
दक्षिणां मुखे दद्यात् ३२१
दक्षिणे साधकः सिद्धो ३२०
दशदण्डगते रात्रौ ३२०
दशधा प्रजपेन्मन्त्रं ३१९
दशधा वा सप्तदशं ३२०
दशपञ्चारपद्मेषु ३०४
दशम्यां पारणं कुर्यात् ३२२
दशम्यां पारणं कुर्यात् ३२३
दशांशं क्रमतो देवि ३२०
दशांशं जायते पूर्णं ३२१
दशांशं वर्जयेद् भद्रे ३२०
दैं धैं नैं दैं फैं वैं भैं मैं यैं ३२८
दानभीतिविमुक्तकेशनिचया ३०३
दासीवेश्यासु कृष्णासु ३११
द्वात्रिंशत् कण्ठदेशे तु ३१४
द्वापरे च तथा भद्रे ३२६
द्राँ ! नादबिन्दुसमायुक्तं २८५
दिक्कालनियमो नात्र ३०८
दिवा वा यदि वा रात्रौ ३०१
दिव्यस्थाने महापीठे ३०३
दिव्यं विमानमारुह्य ३१२
द्वितीयप्रहारदूर्ध्वं ३२०
दीपनं प्रणवस्यार्धं ३१८
द्रीं ! नान्दबिन्दुसमायुक्त २८५
दुर्गा शाकम्भरी चैव ३३२
दुष्क्रियायां रताः सर्वे ३२७
दूँ ! विदार्या नेक्षितो गुह्ये २८५
दूँ ! व्योमास्य क्षताजारूढं २८५
द्रूँ ! क्षतजोक्षितमारूढं २८६
देवतामुनिभिः प्रोक्ता ३०२
देवदेव महादेव २८७
देवद्रव्यापहरणे ३१२
देवः प्रथमरेखायां ३११
देवीं तां गमनागमैः ३१८
देव्या विधिं समारभ्य ३२१
धनदा छिन्नमस्ता च ३३२
धानं तिलं तथा दद्यात् ३२१
धारणान्नाशयेत् पापं २९८
धीं (क्रोधीशो बलभृद्) धूम्र २८५
ध्यात्वा पाद्यादिकं दत्वा ३१६
ध्यानान्तरं प्रवक्ष्यामि ३०३
ध्यानानन्दश्च सर्वाङ्गं २९७
ध्यायेच्छशिमुखीं नित्यां ३३०
ध्यायेच्छशिमुखीं नित्यां ३३०
ध्यायेच्छशिमुखीं नित्यां ३३०
ध्यायेच्छशिमुखीं नित्यां ३३०
ध्यायेच्छशिमुखीं नित्यां ३३१

ध्यायेच्छशिमुखीं नित्यां ३३१
धूपं वाय्वात्मकं देवि २९६
धूमावती भैरवी च ३३२
धूमोज्ज्वलकरालाग्नि २८५
धूम्रवर्णं कण्ठपद्मं २९२
न कालनियमोऽत्रास्ति ३०१
न चेत् तत्कथ्यते देवि २८७
न जपेत् कालनियमो ३०८
न जाने किं कृतं कर्म २८८
न तिथिर्न व्रतं होमं ३०९
न प्रकाश्यं महादेवि २८३
न प्रशस्तं कलौ भद्रे ३२६
न भस्मांश्चैव सुभगे ३११
नमो योन्यै नमो योन्यै २९५
नवम्यां नियतं जप्त्वा ३२२
न विशेषो दिवारात्रौ ३०८
न समर्थो योगमार्गो ३१३
नहि ते वक्तुमर्हामि २९८
नाचरेत् कुत्रचिन्मन्त्री ३२१
न तस्य दुरितं किञ्चित् ३००
नात्र शुद्ध्याद्यपेक्षास्ति ३०८
नादबिन्दुयुतं देवि २८५
नादबिन्दुसमायुक्तो २८५
नादबिन्दुसमायुक्तं २८४
नादबिन्दुसमायुक्तं २८५
नादबिन्दुसमायुक्तं २८६
नादबिन्दुसमायुक्तं ३०१
नादबिन्दुसमायुक्तं ३१८
नादबिन्दुसुशोभाढ्यो २८५
नादोऽव्यक्तस्तदुपरि २९३
नाधर्मो विद्यते शुभ्रु ३०८
नानया सदृशी विद्या ३०१
नानया सदृशं ध्यानं ३०१
नानाभरणभूषाढ्यां ३१६
नानाभरणभूषाढ्यां ३१६
नानाभरणभूषाढ्यां ३१६
नानाभरणवेशाढ्यो ३१९
नानाविधद्रव्यदानैः २९९
नारदाद्यैर्मुनिश्रेष्ठैः ३०३
नाशुभो विद्यते कालो ३०८
नास्तिकास्ते महामोहे ३१३
नित्यन्यास इति प्रोक्तः ३०३
नित्यपूजाक्रमं भक्त्या ३०७
नित्यहोमञ्च कर्तव्यं ३१३
निन्दायाः शिवभक्तानां ३१२
निद्राभङ्गे कृते देवि ३३२
नियमः पुरुषे ज्ञेयो ३०६
निर्गुणञ्च परं ब्रह्म २९६
निर्वाणशक्तिः परमा २९३
निर्वाणाख्यान्तर्गता २९३
निश्चितं मन्त्रसिद्धिः स्यात् ३२६
नीत्वा परमयोगेन २९१
नीलकण्ठ महादेव २८९
नीलवर्णं तडिद्रूपं २९१
नीलां घनां बलाकाञ्च ३०५
नीलेन्दीवरवर्णिनी ३०३
नृपाणां तत्कुलानाञ्च ३२५
नेत्रपद्मं शुक्लवर्णं २९२
नैवेद्यममृतं दद्यात् २९६
पञ्चधा सप्तधा वापि ३०३
पञ्चशुद्धिं विना पूजा ३०२
पञ्चशुद्धिविहीनेन ३०२

पञ्चाशच्च इमे वर्णा	२८४	पूजास्थाने तथा भद्रे	३१०
पञ्चाशद्वर्णरूपा या	३२९	पूर्वे गणपतेर्भद्रे	३१०
पञ्चाशन्मातृकावर्णान्	३१५	पूर्वोक्तकल्पमासाद्य	३२३
पञ्चाशल्लिपिभिर्विभक्त	३३१	पूर्वोक्तविधिना मन्त्री	३२२
पदे च गमनं पायौ	२९०	पूर्वोक्तविधिना सर्वं	३२५
परद्रव्यापहरणं	३११	पूर्वोक्तानि महेशानि	३२३
परनिन्दा परक्षेत्र	३११	पूर्वोक्तां पृथिवीं धन्यां	२९१
परमाख्यो गुरुः पातु	२९७	पूर्वोक्तेन विधानेन	३१९
परमात्मा शिवो देवः	३११	पूर्वोक्तो यस्य यद्बीजं	३३१
परस्परविरोधेन	३०६	पृथग् जप्त्वा वरारोहे	३२५
पश्चिमे क्षेत्रपालाय	३१०	पृथिव्यग्निस्तथा शक्तिः	३११
परापराख्यो नासां मे	२९७	पोषणं तोषणञ्चैव	३२६
पलैकं माषकल्कञ्च	३१०	प्रजपेन्नित्यपूजायां	३१३
पञ्चोपचारैः संपूज्य	३१५	प्रणवञ्च ततो भीमे	३१७
पँ फँ बँ भँ मँ यँ रँ	३२८	प्रणवादौ जपेद् विद्यां	३१७
पँ फँ बँ भँ मँ यँ रँ	३२९	प्रतिचक्रे महेशानि	२९५
पुटितं सत्त्वरूपिण्या	३२६	प्रतिपत्तिथिमारभ्य	३२२
पुटितं सत्त्वरूपिण्या	३२६	प्रत्यहं प्रजपेन्मन्त्रं	३२०
पुत्रदारधनस्नेह	३२१	प्रत्यहं प्रजपेन्मन्त्रं	३२१
पुनर्गन्धादिभिः पूज्य	३०५	प्रथमे डाकिनीबीजं	३२७
पुनर्हृदयादिष्वेतै	३०२	प्रथमे परमेशानि	२८८
पुनस्तैन प्रकारेण	२९३	प्रथमे परमेशानि	२९०
पुरश्चरणसम्पन्नो	३२१	प्रथमं प्रणवं दत्वा	३१७
पुरश्चर्याविधौ देवि	३०८	प्रधाना मेरुदण्डाग्रे	२९०
पुरश्चर्यां विना देवि	३०९	प्रलये महति प्राप्ते	३०८
पूजनाद् दर्शनात् तस्या	३२१	प्रविश्य मन्त्री विधिवद्	३२२
पूजनात् पूजितं सर्वं	३१७	प्रशस्ता कालिका विद्या	३३३
पूजयित्वा मनुं जप्त्वा	३२५	पाद्यादिभिर्वरारोहे	३३१
पूजा च त्रिविधा प्रोक्ता	३०१	प्राप्तिसिद्धिदायिनी च	३२९
पूजाञ्चैव वरारोहे	३०९	प्राणायामत्रयञ्चैव	३०९
पूजाद्वारे च विन्यस्य	३०९	प्राणायामं ततः कृत्वा	३१५

प्राणायामादि विधिवत् ३०२
प्रातः कालं समारभ्य ३२०
प्रातः कृत्यादिकं कृत्वा ३०९
प्रियया सव्यहस्तेन २९६
प्रीं कदलीद्वयमादाय २८६
बद्धादिविलक्षान्तं ३३२
बद्ध्वा तु योनिमुद्रां वै २८८
बन्धूकपुष्पसंकाशं २९१
बलभेदी रक्तपश्च २८४
बलिदानादिना सर्वं ३२१
बलिभुग्वर्णमारभ्य २८४
बलिमित्यञ्च सर्वत्र ३०९
बहुकाले तदा सिद्धि ३३३
बहुरूपी महाकालो २८४
ब्रह्मचारी गृहस्थो वा ३११
ब्रह्मण: पदमासाद्य ३१२
ब्रह्माण्डखण्डसम्भूत ३०६
ब्रह्माण्डं तत्र संचिन्त्य २९०
ब्रह्माण्डं पूजयेत् तेन २८८
ब्रह्माण्डं सकलं देवि २९८
ब्रह्मादयोऽपि गिरिजे २९७
बालां वा यौवनोन्मत्तां ३०६
बाहू द्वौ सनकानन्द: २९७
बाह्वो: पार्श्वद्वये देवि ३१०
बिन्द्वर्धचन्द्रसंयुक्तं २८८
बीजं तत्रैव निश्चित्य २९०
बुद्धिप्रकृत्यहङ्कार २९२
बुद्धिमङ्कुशसंयुक्ता ३१७
ब्राह्मणे क्षत्रिये वैश्ये ३३२
ब्राह्मी नारायणी चैव ३०५
ब्राह्मयाद्यास्तथावाह्य ३०५
भक्तिहीने दुराचारे २९८
भविष्यति न सन्देह: ३३२
भस्मना तिलकं कृत्वा ३१५
भस्म तेषु महेशानि ३१३
भ्रमद्भ्रमरसंकाशां ३१६
भ्रमद्भ्रमरसंकाशां ३३१
भ्रमाद् यदि महेशानि ३२१
भारताख्ये महाकालि ३१३
भास्वन्मौलिनिबद्धचन्द्रशकला ३३१
भ्रामणं बोधनं वश्यं ३२६
भीमाक्षी डाकिनी रुद्र २८३
भुक्त्वा भोगान् सुविपुलं ३१२
भूतनाथ महादेव २९७
भूतनाथ महाभाग ३२७
भूतशुद्धिं तत: कृत्वा ३१०
भूतशुद्धिं तथा कुर्यात् ३०२
भूप्रदेशे समे शुद्धि: ३०२
भूमौ विलिख्य गुप्तेन ३०९
भूर्जपत्रे समालिख्य २९५
भृगोरिव तपस्वी च ३००
भोगमोक्षविरोधोऽत्र ३०१
भोगेन मोक्षमाप्नोति ३००
भोगेन लभते मोक्षं ३०१
भोगेन लभते मोक्षं ३०६
भैरवोऽस्य ऋषि: प्रोक्त ३०२
भौतिकं वाग्भवं बीजं २८५
मज्जयित्वा सुषुम्नाया २९०
मदिरामोदितास्फाल ३०४
मधुना न विना मन्त्रं ३०५
मधु मांसं तथा मत्स्यं ३०५
मधुमांसं विना यस्तु ३[illegible]

मध्यमानामिकाङ्गुल्य ३११
मध्ये स्वयंभूलिङ्ग च २९०
मनश्चात्र सदा भाति २९२
मनौ स्वाहा च या देवि ३१८
मन्त्ररूपां कुण्डलिनीं २९३
मन्त्रशुद्धिर्देवशुद्धिः ३०२
मन्त्रसिद्धिप्रदां नित्यां ३१६
मन्त्रसिद्धिप्रदां नित्यां ३१६
मन्त्रसिद्धिप्रदां नित्यां ३१६
मन्त्रं वा साधयिष्यामि ३२१
मन्त्रार्थं कथितं देवि २९३
मन्त्रार्थ मन्त्रचैतन्यं २८७
मन्त्राः सिद्धाश्च जायन्ते २९८
मन्त्रोऽप्यूहो नास्ति शूद्रे ३१८
मम प्रिये महाकाली ३०२
मम लिङ्गो महेशानि २८९
मम स श्रीमतीमन्त्रः ३२७
म य र ल व श ष स ह ३०३
मयूरस्य महेशानि २८८
महदैश्वर्यनित्यञ्च ३२५
महाकाली गुह्यविद्यां ३०१
महाकालं यजेद्यत्नात् ३०४
महाकालं यजेद्यत्नात् ३०५
महादेवि महाभागे ३१२
महापातकसंघातैः ३११
महामन्त्रं महेशानि २९६
महाव्रतमिदं पुण्यं ३१४
महासिद्धो भवेत् सद्यो ३२३
महिषघ्नी विशालाक्षी ३३२
महिषैश्छागलैर्मेषैः ३२२
महेश्वरव्रतमिदं ३११
मातृकापुटितं कृत्वा ३२०
मात्रां मुद्रां नित्याञ्चैव ३०५
मानसं परमेशानि ३१९
मानसैरुपचारैश्च ३०४
मानसैस्तूपचारैश्च २९६
मायाबीजं ततो भद्रे ३०१
मालाञ्चैव महेशानि ३१४
माहात्म्यं तस्य देवेशि २८८
मांसचर्मरसादीनां ३११
मासि मासि च मन्त्रस्य ३२५
मुक्ताप्रवालस्फटिकैः ३१४
मुण्डमालागलद्रक्त ३०४
मुद्राखड्गकरां वराभययुतां ३०३
मुद्राचैतन्ययोर्ज्ञानं २९३
मुद्रामक्षगुणं सुधाढ्यकलशं ३३१
मूलमन्त्रसिद्धिकामः ३१५
मूलविद्यां ततो भद्रे ३१७
मूलाधारे च तां देवीं २९३
मूलाधारे महेशानि २९५
मूलाधारे महेशानि २९५
मृत्युञ्जयोऽहं देवेशि २८७
मेघाङ्गीं विगताम्बरां ३०३
मैथुनं महदाख्यानं २९५
यज्ज्ञात्वा योगिनो यान्ति २८३
यत्कालं ब्रह्मचिन्तायां ३०८
यत् कृत्वा परमेशानि ३२३
यत्फलं शिवपूजायां ३१५
यदि नो कथ्यते देव २८९
यदि नो कथ्यते देव ३२७
यदि स्यात् स च चाण्डालः ३१२
यद् धृत्वा पठनात् सर्वाः २९४

यद् वा तद् वा येन केन ३०६
यथाशक्ति जपं कृत्वा २९७
यथेच्छाभोजनं तस्या ३१९
यन्नोक्तं सर्वतन्त्रेषु ३०९
यवायावकसंकाशां ३३०
यस्य ज्ञानं विना देवि २९७
यस्य विज्ञानमात्रेण ३००
यस्याङ्गे नास्ति रुद्राक्षं ३१५
यस्यानुष्ठानमात्रेण ३२१
यः करोति प्रसन्नात्मा २८८
यः कुर्यान्मातृकान्यासं ३१०
यः सदा परमेशानि २८९
यानि तीर्थानि लोकेऽस्मिन् ३१२
युगान्तकारकं बीजं २८५
युवतिं राकिणीं शक्तिं २९१
येषां ज्ञानं विना वामे २८४
यो धारयति रुद्राक्षान् ३१४
योनिबीजं महेशानि २८८
योनिबीजं महेशानि २८८
योनिमुद्रा महादेव २८७
योनिमुद्रा महेशानि २८७
योनिमुद्रा महेशानि २८७
योनिमुद्रां योनिबीजं २८८
योनिं बद्ध्वा महेशानि २८९
योन्याकारं महेशानि २८८
योषितां ध्यानयोगेन ३०६
यौवनादिगुणैर्युक्ता ३२३
रक्तक्रोधीशभीमाख्यो २८५
रक्तवस्त्रपरीधानां ३१६
रक्तवस्त्रपरीधानां ३३१
रक्तविद्युत्प्रतीकाशां ३१६
रजस्वलासु कन्यासु ३११
रजः स्वरूपिणीबीजं ३२८
रजोरूपा तमोरूपा ३२९
रम्यं तमोमयीबीज ३२८
रसनेन्द्रिययूपस्थं २९१
रहस्यं परमं दिव्यं २९३
रहस्यं परमं दिव्यं २९५
राकिणीपुटितं कृत्वा ३२६
राकिणीपुटितं कृत्वा ३२६
राकिणी लघिमा सिद्धि ३२९
रुद्राक्षधारणं पुण्यं ३१४
रुद्राक्षमालया जप्तो ३१५
रुद्राक्षमाल्यं संधार्य ३१४
रुद्राक्षस्य च माहात्म्यं ३१०
रुद्राक्षं धारयेद् यस्तु ३१४
रुद्राक्षं पूजयेद् यस्तु ३१५
रुद्राक्षं मस्तके बध्वा ३१५
रुद्राक्षं यत्नतो धृत्वा ३१५
रुद्राक्षं यस्य देहेषु ३१२
रूपेण म नः साक्षात् ३००
रेतोरजः समायुक्तं २८८
लक्षं जपे पुरश्चर्या ३१९
लक्षं या महेशानि ३२९
लक्षं व ुतं वापि ३१३
लतागृहं शृणु प्रौढे ३२३
लाकिनीपुटितं कृत्वा ३२६
लाकिनीपुटितं कृत्वा ३२६
लाकिनीपुटितं कृत्वा ३२६
लाकिनीशक्तिसंयुक्तो २९१
लोकेश कथ्यतां देव २९८
लौकिकाचारिणः सर्वे ३२७

वन्दे चञ्चलचन्द्रकान्तमणिभि	३०३
वराभययुतां घोर	३०४
वर्णन्यासं तथा कुर्यात्	३०३
वर्णमयीं पुटीकृत्य	३२७
वर्णानां पूजनाद् भद्रे	३१६
वशिष्ठनन्दनाथश्च	२९७
वसन्तश्चैव पूर्वाह्णे	३२४
वसन्तो ग्रीष्मवर्षा च	३२४
वसुजिह्वा कालरात्र्या	२८४
वस्त्रालङ्कारभूषाद्यैः	३२५
वं शाकिन्यै नमः स्वाहा	३३१
वँ शँ षँ सँ चतुर्वर्णं	३२८
वागीश्वरः समो वाचि	३००
वाग्भवं बीजमुच्चार्य	३०१
वाचं श्रोत्रं च आकाशे	२९२
वादिसान्त्यैश्चतुर्वर्णो	२९०
वामनोत्पलधारिण्या	२९६
वामाधोर्ध्वकराम्बुजे	३०३
वामे खड्गं छिन्नमुण्डं	३०४
वामे गुरून् पुनर्नत्वा	३०२
वामोरुगतशक्तिर्यः	२९७
वामोरुशक्तिसहितं	२९६
वामे श्रीशक्तिरूपा च	३२०
वाराही च तथा पूज्या	३०५
विदारीभूषितं देवि	२८६
विद्याधराणां सिद्धानां	३१२
विद्युद्जिह्वा करालास्या	२८३
विद्युज्जिह्वामुखं कृत्वा	२८४
विद्युन्मुखो महाज्वालः	२८३
विभ्राणां विशदप्रभां त्रिनयनां	३३१
विभोर्ध्यानपरो भूत्वा	३२२
विना मनोन्मनीमन्त्रं	३१८
विना येन न सिद्धेन	२९३
विना वर्णपरिज्ञानं	३३०
विना शब्दपरिज्ञानं	३२७
विनियोगस्तु विद्यायाः	३०२
विप्रचित्तां तथा चैव	३०४
विप्रचित्तां तथा चैव	३०५
विलिप्य चन्दनं शुद्धं	३१५
विशेषार्घ्यं शिवे दत्त्वा	३०६
विषबीजं श्रुतिमुखं	२८४
विष्णुलोके च रमते	३१३
विस्तारे कस्य वा शक्तिः	३०१
वीरब्राह्मणहत्यादि	३११
वीरासनसमासीनं	२९६
वीरासनसमासीनं	३०४
वृषध्वजो व्योमवक्त्र	२८४
शकुन्तपक्षसंयुक्त	३०४
शक्त्या सह वरारोहे	३२२
शक्तिरूपा च या गौः स्यात्	३१३
शक्तिः कुण्डलिनी समस्तजननी	३१८
शक्तिहीने भवेद् दुःखं	३१८
शक्त्यै दत्वा ततः पश्चाद्	३०५
शक्तौ प्रशस्तमोक्षं हि	३१३
शङ्कापि जायते देवि	२८७
शब्दब्रह्ममयीं स्वाहां	३००
शब्दब्रह्मस्वरूपं तद्	२८३
शमादिदशभाण्डारं	३३२
शमादिषोडशभाण्डारं	३३२
शरच्चन्द्रप्रतीकाशां	३३०
शरत्काले चतुर्थ्यादि	३२२
शरत्काले महादेव्या	३२२

शरत्काले महापूजा	३२१	शृणु वक्ष्यामि देवेशि	२८७
शर्करैकतोलकेन	३१०	शेष इष्टं प्रपूज्याथ	३१८
शाकिनीपुटितं कृत्वा	३२६	शैवापि च वरारोहे	३१३
शाकिनीपुटितं कृत्वा	३२६	शैवे विष्णौ च सौरे च	३१३
शाकिनी महिमा सिद्धि	३२९	शोधयेन्मूलमन्त्रेण	३१०
शाकिनी लाकिनी देवि	३३०	शौचेन शुचिना तुल्यो	३००
शाकिनी हाकिनी संज्ञा	३२९	श्रिया विष्णुं मम कान्त्या	३००
शास्त्रचर्चास्वाङ्गिरसो	३००	श्रीविष्णोः कोटिमन्त्राश्च	३१२
शिर आदि च पादान्तं	३०३	श्रीविष्णोः कोटिमन्त्राश्च	३१७
शिरे धृत्वा वरारोहे	२८८	श्रीं क्रोधीशं क्षतजारूढं	२८४
शिरोदेशे ललाटे च	३१०	श्रुतिमूलसमाकीर्णां	३०४
शिवद्रव्यापहरणात्	३१२	श्रुतियुग्मे पृष्ठदेशे	३१०
शिवलोकं ततः प्राप्य	३१३	श्वेतं पीतं सुगन्धादिश्च	३०६
शिवसायुज्यमाप्नोति	३१३	षट्चक्रे परमेशानि	२९०
शिवहीना तु या नारी	३१९	षट्त्रिंशद्वर्णमालार्चा	३१५
शिवहोमं तद्द्विगुणं	३१३	षट्सहस्रं जपेन्नित्यं	३२३
शिवाभिर्घोररावाभिः	३०४	षडक्षरमिदं मन्त्रं	३१७
शिवे रुष्टे गुरुस्त्राता	२९८	षडदीर्घभावं स्वबीजैः	३०२
शुक्लकृष्णारुणाभासां	३३१	षडैश्वर्यगुणोपेतः	३१२
शुक्लज्योतिप्रतीकाशां	३३१	षण्मासादपि गिरिजे	३०९
शुक्लविद्युत्प्रतीकाशां	३१५	षण्मासाभ्यन्तरे वापि	३२५
शुक्लाम्बरपरीधानां	३१६	षोडशार्णमहाबीजं	३२८
शुक्लाम्बरपरीधानां	३३०	स एव धनवान् वाग्मी	२८९
शुक्लाम्बरपरीधानां	३३०	सङ्कल्प्य विधिना भक्त्या	३१९
शुक्लाम्बरपरीधानां	३३०	सङ्कल्प्योपास्य देवेशि	३०९
शुक्लेन कुसुमेनापि	२९५	सततं परमेशानि	२८७
शुभ्रमाल्याम्बरधरं	२९६	सत्यत्रेतायुगं देवि	३०९
शूद्राणां प्रणवं देवि	३१८	सत्यं सत्यं पुनः सत्यं	३०१
शृणु तारिणी वक्ष्यामि	२९८	सत्यादि च चतुर्युगे	३३२
शृणु ध्यानं प्रवक्ष्यामि	३३०	सत्त्वगुणमया वर्णा	२८४
शृणु पार्वति कृष्णाङ्गी	२८९	सत्त्वरूपा तमोरूपा	३२९

सत्त्वस्वरूपिणीबीजं	३२८
सदा कुण्डलिनीं योनि	२८९
सदानन्दमयीं योनिं	२८९
सर्देवैनां महेशानि	३१७
सद्य एव विनश्यन्ति	३१२
सनादबिन्दुक्रोधीशं	२८६
सनादस्तु नमित्युक्तं	२८६
सप्तकोटिमहामन्त्रा	३१२
सप्तकोटिमहाविद्या	३१७
सप्तम्यादौ विशेषेण	३२१
समयं चार्चयेद् देव्य	३०५
समाप्ते पुरश्चरणे	३२०
समेतान् धारयेद् यस्तु	३१४
सर्वत्र गुरव: पान्तु	२९८
सर्वथा च कर्तव्यं	३०७
सर्वपापक्षयकरं	३१४
सर्वसङ्कल्परहिता	३१७
सर्वशेषे च देवेशि	३०६
सर्वं सम्पूर्णमायाति	३२१
सर्वाङ्गे लेपयेद् देवि	३११
सर्वावयवसंयुक्तान्	३१५
सर्वा श्यामा असिकरा	३०५
सर्वासामपि दातव्या	३०५
सहस्रदलपद्मस्थ	२९६
सहस्रसंख्याजप्ते तु	३२३
सहस्रारे कर्णिकाया	३१७
सहस्रारे महापद्म	२९२
सहस्रारे महापद्म	२९७
सहस्रारं नित्यपद्म	२९२
सहस्रं डाकिनीमन्त्रं	३३३
सहस्रं धारयेद् यस्तु	३१४
सहस्रं पूर्वजातानां	३१२
संक्षेपेण महेशानि	२९९
संपूज्य विधिना दद्यात्	३१०
संयुक्तं धूम्रभैरव्या	२८६
संयुक्तो धूम्रभैरव्या	२८६
संहारिणी करालिनी	२८३
संहारिण्या स्थितञ्चोर्ध्वं	२८६
संहारी भैरवो दण्डी	२८३
साङ्गक्रियां पदे दत्वा	३०६
साधकश्च हविष्याशी	३१८
साधक: पूर्णतां प्राप्य	३२३
साधक: शिवरूपश्च	३१९
साधकश्च तदा सिद्धा	३२५
साधनै: सुभगे भद्रे	३२५
सामान्यत: प्रवक्ष्यामि	३०८
सामान्यमेतत् सुश्रोणि	३१३
सारात् सारं परं गुह्यं	२८७
सार्वज्ञये शम्भुना तुल्यो	३००
सारं हि सर्वतन्त्राणां	३०९
सिद्धानां भैरव: साक्षात्	३००
सिद्धिसूत्रं महेशानि	२८९
सिद्धिहानिर्महानिष्टं	३२१
सिन्दूरतिलकोद्दीप्त	३३०
सिन्दूरतिलकोद्दीप्त	३३०
सिन्दूरतिलकोद्दीप्त	३३०
सिन्दूरतिलकोद्दीप्त	३३०
सिन्दूरतिलकोद्दीप्त	३३१
सिन्दूरतिलकोद्दीप्त	३३१
सिन्दूरवर्णसंकाशां	३३०
सिंहनादी कपर्दी च	२८४
सुप्तश्रीहरिपीठराजितवतीं	३०३

सुभगे शृणु चार्वङ्गि ३०९
सुभगे शृणु मे मात: ३२७
सुभगे शृणु सुश्रोणि ३१४

सुरासुरजगद्वन्द्य २९४
सूर्यस्य मण्डलञ्चैव २९२
सूर्योदयं समारभ्य ३२४
सूर्योदयं समारभ्य ३२४
सूर्योदयं समारभ्य ३२४
सेविताखिलसिद्धौघै ३०४
सोऽहमिति मनुना देवि २९१
सौरतन्त्रे विरुद्धञ्च ३०६
स्फीं क्षतजस्थं व्योमवक्त्रं २८६
स्फुरद्विभ्रमसंकाशै २९१
स्मरणं कुण्डलीमध्ये ३१७
स्मरेच्छरकरश्रेणि ३०४
स्मरेत् कुण्डलीयोगा ३१७
स्त्रियो यत्र गृहे सन्ति ३२३
स्त्रीशूद्राणां पुरश्चर्या ३३३
स्नातो भवति सर्वत्र ३१२
स्थापयेदासनं तत्र ३१०
स्नानं कृत्वा ततो धीमान् ३२०
स्वनारीं रमयेद् यन्त्रे २९५
स्वर्णस्थां गुटिकां कृत्वा २९५
स्ववंशजानां मर्त्यानां ३१२
स्वाहास्वाहासंयुक्तं २८५
स्वीयेष्टदेवताहोम ३१३
स्वेच्छाचारोऽत्र नियमो ३०८
हँ लँ क्षँ हाकिनीबीजं ३२८
हं सं नित्यमनन्तमध्य ३१८
हालाहलं समुच्चार्य ३०१
हिमालयगिरेर्मध्ये ३०३
ह्रीं बीजाय नम: पूर्वं ३०२
हूँ व्योमास्य: कालरात्र्याढ्यो २८५
होमकार्ये महेशानि ३१८
होमञ्चैव महेशानि ३१४
होमपूजादिकञ्चैव ३२१
होम: कलियुगे देवि ३१३
होमभस्मात् कोटिगुणं ३१३

सम्पूर्णानन्द-संस्कृत-विश्वविद्यालयः

श्रुतम् मे गोपाय